

BALLADS OF NORTH MALABAR

VOLUME I.

വടക്കൻ പാട്ടുകൾ

BY

CHELNAT ACHYUTA MENON, B.A.,

Head of the Department of Malayalam, University of Madras.

UNIVERSITY OF MADRAS.

1935

PRINTERS: ANANDA PRESS, MADRAS.

FOREWORD.

Pre-eminently in South India the country of Malabar is a store-house of dramatic song which keeps alive in the memories of simple people the stirring events of the past or records a rustic comment on men and things of to-day. Educated men, however, even Malayalis, are usually quite ignorant of the very existence of these ballads and those who do know of them would regard them as beneath the notice of people of culture and speak of them with a tolerant smile. To all these it may appear strange that so eminent a scholar as Chelnat Achyuta Menon should think it worth while to undertake a critical edition of the ballads and that the University of Madras should be willing to bear the cost of publishing his work. Mr. Achyuta Menon, who is the Head of the Malayalam Department of the University, has been the first prominent Malayali to realise the literary and artistic merit which these songs undoubtedly possess and he demonstrates in this work the valuable contribution which they can make to the study of the history, sociology and philology of the land of Kerala.

Though historical ballads are very numerous in Malabar we cannot decide with certainty how far back they take us in the history of the country nor can we form any accurate idea of the range of subjects with which they deal, so little has been achieved in the difficult task of making a representative collection. Mr. Achyuta Menon's studies have so far been concerned with the important songs of Arōmal Chēvakar of North Malabar which relate to events of the 12th century A. D., not long after the death of the last of the Perumal Emperors. They mention the *nāduvāzis* or village assemblies but we find in them no reference to individual rulers. The Chāver songs of South Malabar may be dated between 1300 and 1700 A. D. The large and important group which describes the fortunes of the Tacchōli family of the North belongs mainly to the 16th century when the

appearance of the Portuguese had begun to modify so profoundly the politics of Kerala. By this time local rulers had again made their appearance and Tunjath Ezutacchan and his school had laid the foundations of classical Malayalam poetry. Another group of songs, dealing with the Kunyāli Marakkārs, the Moplah Admirals of the Zamorin, belongs also to this period.

Written evidence of early Malayalam history includes inscriptions of stone or copper-plate ; oral tradition, which still awaits the spade work of the collector ; the *granthavaris* or old family records written on palm leaves, still preserved in the house of the Zamorin and other Malabar nobles ; and the writings of foreign observers. The indigenous ballads afford us a means of filling in the gaps in the former series and of checking and supplementing the work of authors like Barbosa who, however careful they may be, cannot but fall into certain errors in describing the manners and customs of a country which is strange to them.

Malabar, of course, possesses many popular songs which exhibit the influence of the Sanskrit language and the Hindu religion. But the historical ballads which form the subject of Mr. Achyuta Menon's present researches are both in language and subject pure Malayalam. Their language sounds strange to cultivated ears ; it is purely Dravidian, almost uninfluenced by Sanskrit. It is a dialect quite distinct from ordinary written Malayalam and corresponds to the language still spoken by illiterate people. The fact that it contains no trace of the lost personal terminations of the verb is perhaps a powerful argument against the popular theory that Malayalam was derived from Tamil.

The size of extant collections is very small. A few ballads have been printed and a few collected in manuscript. In the last century the missionaries Gundert and Dietz and Logan, the Collector of Malabar, evidently made collections but it is impossible now to say what has become of them. To the best of his knowledge the present writer possesses the only

collection of any importance. It was made between 1913 and 1919 with the invaluable help of Mr. Adiyeri Kunhi Raman of Tellicherry. It includes the songs of several amsams along the Bharata Puza but is mainly representative of the places along the coast from the borders of South Canara to Quilandy and from Tānur to the neighbourhood of Cranganore. It leaves unexplored in British Malabar the inland areas of the North and the whole of the Taluks of Calicut, Malappuram and Walluvanad. Beyond these extend the unknown countries of Cochin and Travancore calling for the enthusiastic collector, before it is too late and a whole body of a now living art shall have vanished from memory.

The making of my collection, though it absorbed a not inconsiderable amount of time and money was, after all, an amateur effort. The need is now for a rapid general survey from which we may construct, so to speak, a literary atlas to direct to the best advantage the activities of individual collectors working intensively. I have placed at the disposal of Mr. Achyuta Menon about 50 songs which deal with the doings of Tacchōli family and which will be reproduced in the second and third volumes of this series.

Collection calls for many helpers and the publication of research for financial support. The University of Madras is to be congratulated on their enterprise in publishing Mr. Achyuta Menon's pioneer work which will, I trust, arouse Malayalis from their indifference to a sense of pride in their peculiar heritage.

MADRAS,
8th Sept. 1935.

}

PERCY MACQUEEN, I. C. S.

Collector of Madras and Chingleput.

PREFACE.

The volume that is now being issued is divided into two parts. The first part is an amplification of my lectures on "Vaḍakkan Pāṭṭukaḷ" delivered under the auspices of the University some time ago. The second part is a compilation of unpublished ballads, collected by me through the help of many friends, relating to Odēnan, the famous hero of North Malabar,¹ who flourished in the 16th century. These ballads apart from their literary and historical importance furnish ample evidence about the social and military institutions that dominated the ancient society of Kerala. They further throw light on the daily habits of the Malayālis, and their marriage customs and the probable date of Puttūram Pāṭṭukaḷ relating to the family of Arōmal Chēvakar, the well-known Izhuva hero (about 12th century). A close study of them also reveals that the current conceptions of the system of inheritance in marumakkathāyam have no sufficient authority in the local traditions and folk-lore.

The influence of folk-songs on the development of poetry has been always recognised by foreign scholars. Mr. Long, in his *History of English Literature*, referring to Thomas Percy's 'Reliques of Ancient Poetry' expresses the view that folk songs and ballads are counted among the treasures of a nation's literature. Mr. John Drinkwater, in his *Outline of Literature* (Vol. I), makes the following pertinent observation in the course of a discussion on the origin of poetry: "In addition, therefore, to the stories and legends and myths, the biographies of traditional heroes and the records of families and tribes, the first professional literary man had a store of popular

1. The Chāvēr songs of South Malabar relating to the achievements of warriors who sacrificed their lives at the Māmānkam festival for several centuries in defence of their sovereign are being collected by me with the co-operation of M. R. Ry., M. C. Udaya Varma Raja, Avl., of Mankāṭa.

songs to write down on his Papyrus and it is clear that these songs were the beginning of all Poetry—Poetry having been defined by Mr. Watts Dunton as “the concrete and artistic expression of the human mind in emotional and rhythmical language.” That Indian scholars with a few notable exceptions, have not so far come forward to accord a similar recognition to the ballads of our land is perhaps due to a lack of artistic perception and sympathy.

Every village in ancient Kerala has had its own songs in praise of its heroes and it calls for the life-time co-operation of several workers to collect and bring them to the notice of the public. The collection and examination of ballads is by no means an easy task. Even the texts of those already published are not free from errors as they never have been subjected to critical scrutiny. These songs are generally sung by illiterate people with no sense of textual accuracy. They care only for their emotional appeal. Very often they substitute their own words when the original expression is beyond their comprehension. To these are sometimes added some local peculiarities of expression. But these obstacles should never be regarded as an excuse to neglect them, as it has been the case till now, for they form a mine of useful information regarding the history and culture of the people of Kerala. As the generation that knows how to sing these ballads is also fast disappearing, it is high time that scholars should think of immediate action before “this precious treasure” is lost beyond recovery. If my humble attempt will make the enlightened public of Malabar alive to the importance of the ballads, their “peculiar heritage”, in the history of culture and also to a sense of their duty in the matter, I shall feel myself amply rewarded for my labours.

It now remains for me to acknowledge the obligations I am under to several of my friends. My thanks are first and foremost due to Mr. Percy Macqueen I. C. S., Collector of Madras and Chingleput, for giving me access to his collection

of Malabar ballads and placing at my disposal some fifty songs relating to Thacchōḷi family. The copy of his collection has been very useful to me in settling the text. Mr. Macqueen has a genuine interest in these songs and my discussions with him have always been a source of encouragement to me. I am very much indebted to him for the Foreword he has contributed to my work. I may also avail myself of this opportunity to express my gratitude to Sreemathi K. Madhavi Amma (Kadattanad) who helped me in the collection of songs and M. R. Ry., M. D. Raghavan Ayl., B. A., Dipl. in Anthropology (Oxon), Personal Assistant to the Superintendent, Government Museum, Egmore, for his many valuable suggestions and advice. My thanks are also due to Mr. P. Krishnan Nair, (Siromani) for helping me in seeing the work through the press and Mr. V. M. Kutti Krishna Menon, for preparing the index and errata.

No one is more conscious of the imperfections of this publication than myself, as this is the first attempt of its kind and any suggestions from scholars for its improvement will be thankfully acknowledged.

‘ LIMBDI GARDENS ’

ROYAPETTAH,

Madras, 12th September '35.

C. A. MENON.

വിഷയാനുക്രമണിക.

ഒന്നാം ഭാഗം.

	ഭാഗം.
ഒന്നാമദ്ധ്യായം (ഒരു സാമാന്യനിരൂപണം) ...	1— 18
രണ്ടാമദ്ധ്യായം (ചിലകഥകൾ) ...	19— 48
1. ആരോമൽച്ചേകവർ ...	19— 27
2. ഉണ്ണാച്ചു കൂത്തുകാണാൻ പോയതു് ...	28— 31
3. ചെറിയ ആരോമണ്ണി ...	31— 33
4. കോമന്നോർ ...	33— 39
5. തച്ചോളി ഒത്തേനൻ ...	40— 42
6. കുഞ്ഞിച്ചത്തു ...	42— 48
മൂന്നാമദ്ധ്യായം (കേരളസമുദായവും ആചാരങ്ങളും) ...	49—135
1. മരുമക്കത്തായം ...	50— 57
2. യുദ്ധമയ്ക്കുദിയും ചടങ്ങുകളും (പയറു്, അങ്കം, പൊയ്ത്തു്, കുടിപ്പക) ...	57— 77
3. ചേക്കോന്നാർ ...	77— 83
4. ദിനചയ്യ ...	83—100
5. കല്പ്യാണച്ചടങ്ങുകൾ ...	100—134
6. പന്ത്രണ്ടാമത്തെ ...	134—135
നാലാമദ്ധ്യായം (പാട്ടുകളുടെ കാലവും കത്താക്കുന്നതും) ...	135—144

രണ്ടാം ഭാഗം.

തച്ചോളിപ്പാട്ടുകൾ ...	1—177
(വിഷയാനുക്രമണിക രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്.)	
അനുബന്ധം. എ. ...	179—180
അനുബന്ധം. ബി. ...	181—185
ശുദ്ധിപത്രം ...	187—188

വടക്കൻ പാട്ടുകൾ.

(ഒരു സാമാന്യ നിരൂപണം.)

നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ നാം വേണ്ടതുപോലെ വിലമതിക്കുന്നില്ലെന്ന് വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതന്മാർ അവയെ നിസ്സാരമെന്നു വെച്ചു തള്ളിക്കളയുന്നു. നാഗരികന്മാരായ സാധാരണക്കാർ അവ അപരിഷ്കൃതന്മാരുടെ ജല്പനങ്ങളാണെന്നു കരുതി കാൽക്കൽ ഗണിക്കുന്നതുമില്ല. ഈ രണ്ടുകൂട്ടരുടേയും ഉദാസീനതകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരെ അഭയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പാട്ടുകളിലാണ് നമ്മുടെ പഴയ സംസ്കാരം അണുപോലും പിഴയ്ക്കാതെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് എന്നറിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ അനാസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള പശ്ചാത്താപത്തിനും അളവുണ്ടാവുന്നതല്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ നാം അവലംബിക്കുന്ന ദീപ്തി ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് സഹദയന്മാരെ ആദ്യമെ കാമപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

മലയാളത്തറവാടുകളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് ഉത്തര കേരളത്തിലുള്ള തറവാടുകളിൽ ഒരു കാലത്തു അധികാരം ചെലുത്തിയിരുന്ന കാരണവന്മാർ തറവാട്ടിന്റെ യോഗക്ഷേമം അതിനിഷ്ഠയായ പരിപാലിച്ചുവന്നിരുന്നു. തറവാടുപാരമ്പര്യം, തറവാട്ടു മന്ത്രാദി എന്നീ കാൽക്കൽ അവരുടെ അനന്തരവന്മാരുടെ ഉള്ളിൽ വേരൂന്നാൻ കാരണവന്മാർ പല ഉപായങ്ങളും പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഭാണത്തിന്നു ഭാണത്തപ്പ്, മുതലായ കായിക വിനോദങ്ങളും, അഭ്യാസങ്ങളും, വിഷുവിന്നു വെടിമരുന്നു പ്രയോഗങ്ങളും, പുതിയ പരിഷ്കാരസൂത്രന്റെ രശ്മി തട്ടിയിടും ഇടക്കാലം വരെക്കും നിലനിന്നുപോന്നു. യുദ്ധവീരന്മാരായ പുരുഷന്മാർ ഇത്തരം വിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നത് അവരുടെ പ്രകൃതിക്കു എല്ലാകൊണ്ടും യോജിച്ചതുതന്നെയായിരുന്നെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പൗരജനങ്ങൾക്കു സുരീതവും കേരളീയർ പുരാതനകാലം മുതൽക്കു പുലർത്തി വന്നിട്ടുണ്ട്. സൂര്യകുമാരൻ തിരുവാതിര എന്നൊരാളോട്

പ്രത്യേകമായും എപ്പോഴും അവർ മടിച്ചിട്ടില്ല. അവർ സമജമായ വിലാസങ്ങൾ, സമുദായത്തിന്റെ നേർ പകുതിയുടെ മാനസിക പ്രാപാരങ്ങൾ, പ്രകൃതിക്കനുസരിച്ച പന്ഥാവിൽക്കൂടി പ്രകടമായി പരിപൂർണ്ണ പ്രാപിക്കാതിരുന്നാൽ ഇരുകാലിൽ വിശ്രമിക്കേണ്ടുന്ന സമുദായം ഒരുക്കാലില്ലാതെ കയ്യെടുക്കേണ്ടി വരുമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടായിരിക്കാം സ്രീജനങ്ങളുടെ വിനോദങ്ങൾക്കു മാത്രമായി ഒരു പ്രത്യേകഘോഷം അനുവദിച്ചത്. പെരുഷവും ശക്തിയും വർദ്ധിക്കുവാൻ പുരുഷന്മാർ ശ്രമിച്ചതുപോലെ മാനസിക പ്രാപാരത്തിന്റെ പ്രദർശനമായ കലാചാതുര്യം വളർത്തേണ്ടുന്ന ഭാരം സ്രീകളും കയ്യേറാതായി വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. അതനുസരിച്ച് അവരുടെ ആഘോഷങ്ങളിൽ വേഷഭൂഷാദികളിലുള്ള മോടിയും, സംഗീതനൃത്തങ്ങളുടെ പലതരത്തിലുള്ള പ്രകാരഭേദങ്ങളും പ്രാധാന്യം വഹിച്ചു. മഹികൾക്കു അതിരുകവിഞ്ഞ സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കുന്നതു സമുദായത്തിന്റെ സദാചാരബോധത്തിന് ഒരു പുഴുക്കുത്താണെന്നു പറയുന്നവരോടു പുരുഷന്മാരുടെ പ്രാബല്യം മുഴുത്ത പാശ്ചാത്യ സമുദായങ്ങളിൽ ഇക്കാലത്തുപോലും കാണുന്ന കഴപ്പുകളുടെ കാരണം അന്വേഷിക്കാൻ അപേക്ഷിക്കേ തരമുള്ളു.

ഇവയെല്ലാം പൂർവ്വമുള്ള പരിഷ്കാരത്തെ ബാധിക്കുന്നതാണല്ലോ. ആന്തര പരിഷ്കാരത്തെ സ്പർശിക്കുന്നതിനോ, പുലർത്തുന്നതിനോ, യാതൊരേപ്പാടും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആകാശത്തിലും അവർ അജാഗ്രത കാണിച്ചു എന്നു പറയാൻ തരമില്ല. ഇവിടെയാണ് നമ്മുടെ വടക്കൻ പാട്ടുകൾക്കുള്ള സ്ഥാനം.

താവാട്ടിൽ കാരണവർ അന്താഴം ഉഴഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞുകിടക്കുവാൻ പോകുന്നതിന്നു മുമ്പായി കുറച്ചു നേരം ഉമ്മാത്തിരിക്കുകയോ, മുറാത്തിരിങ്ങിലാത്തുകയോ പതിവുണ്ട്. അപ്പോൾ വിനോദത്തിനായി കുട്ടികളെ വിളിച്ചു രാമായണമോ, മറുവല്ല പൂരണമോ, വായിക്കുവാൻ പറയും. അത്രക്കു പരിഷ്കാരം കാരണവർക്കില്ലെങ്കിൽ വല്ല വഴിപോക്കനോ, പണ്ടു രനോ, ആരെങ്കിലും അന്ന് അവിടെ ഭക്ഷണത്തിന്നു വന്നു കൂട്ടിടുണ്ടെങ്കിൽ അവനെ വിളിച്ച് “എടാ നിന്നെ വടക്കൻ പാട്ട് അറിയോ” എന്നു ചോദിക്കും. അവന്റെ അറിയാമെന്നുള്ള ഉത്തരവും “തച്ചോളി ഭാമനക്കുഞ്ഞത്താനെന്ന്” എന്നോ “ആറുമണന്തേലേ ഉണ്ണിയാച്ച്” എന്നോ “കല്ലുളളിപ്പാലാട്ടെ കൊങ്കിയമ്മ” എന്നോ തുടങ്ങുന്ന പാട്ടും ഒരേ ശ്വാസത്തിൽ തന്നെ ആരംഭിക്കും. ഒരുപാടു കഴിയുന്നതുവരെ ഒരേ രീതിയിൽ അവന്റെ ഇഷ്ടപോലെ അക്ഷരങ്ങൾ മുറിച്ചിട്ടും, കുറച്ചിട്ടും, ചില

പ്പോൾ ഇറക്കിയിട്ടും, ഇഴച്ചിട്ടും, അവൻപാടും. പാട്ടു പകുതിയാകുമ്പോഴെഴുത്ത് കേൾക്കാറിരിക്കുന്ന കുട്ടികൾ പാട്ടിലുള്ള ലയം ഉറക്കത്തിലേക്കു പകർത്തിത്തുടങ്ങിട്ടുണ്ടാവും. കാരണവർ മാത്രം പാട്ടുകാരനെ അഭിനന്ദിച്ച് കിടക്കുവാൻ പോകും. പാട്ടുകളിൽ വിവരിച്ച വീരന്മാരുടെ വീര്യപരശ്വരങ്ങൾ പാടിക്കേൾക്കുമ്പോൾ കുട്ടികൾക്കു അവരെപ്പറ്റി സ്മരണയും തനിമിത്തം അഭിമാനവും ജനിക്കട്ടെ എന്നായിരിക്കും ഇതിന്റെ ആന്തരം.

ഭാരതപ്പുഴയുടെ വടക്കെ അതിർത്തിവരെ ഇങ്ങിനെയൊരു സമ്പ്രദായം ഈ അടുത്തകാലംവരെ നിലനിന്നു വന്നിരുന്നു എന്നതിലേക്കു ഒരു സാക്ഷി ഞാൻ തന്നെയാണ്. എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തു് താവാട്ടിൽ കാരണവൻ വഴിപോക്കരെക്കൊണ്ടു വടക്കൻപാട്ട് പാടിക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വേറെ ചില കാരണവന്മാർ പാടിച്ചിരുന്നതായും എനിക്കറിയാനിടയായിട്ടുണ്ട്.

കുറച്ചുകൂടി വടക്കോട്ടു പോകയാണെങ്കിൽ പാട്ടുകേൾക്കാൻ രാത്രി വരെ നാം കാക്കേണ്ടതില്ല. കൂലിപ്പണിയെടുക്കുന്ന സ്രീകളുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നു കൂടിയാൽ പകലും യഥേഷ്ടം പാട്ടുകൾ കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഞാറു പഠിക്കുക, നടുക്കു, ചകിരിതല്ലുക, പിരിക്കുക മുതലായ പ്രവൃത്തികൾ സ്രീകളാണല്ലോ എടുക്കാറുള്ളത്. അവ അധികം നേരം മുഷിഞ്ഞിരുന്ന് ചെയ്യേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തികളാകയാൽ നേരംപോകാൻ ചില വിനോദങ്ങൾ അവരും ആശ്രയിക്കേണ്ടി വരുന്നു. പ്രവൃത്തിക്കു വില്ലും വരാതിരിക്കുത്തക്കവണ്ണമുള്ളതല്ലാതെ വേറെ യാതൊന്നും അവർ സ്വീകരിക്കുവാനും തരമില്ല. പാട്ടുപാടുന്നതായാൽ തനിക്കും കേൾക്കുന്നവർക്കും വലിയ വിരോധത്തിന്നും വഴിയില്ലല്ലോ. താളം പിടിച്ചു പദങ്ങൾ പാടുവാൻ തക്കവണ്ണം സംഗീതപരിജ്ഞാനം അവർക്കില്ല. പണിതീരുന്നതുവരെ അനവധിപാട്ടുകൾ പാടുന്നതിന്നും അസൗകര്യമുണ്ട്. അതും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം കടുപ്പമുള്ള വല്ലതും പാടുന്നതിൽ അവർക്കു രസമുണ്ടാകുമോ എന്നും സംശയമാണ്. നാടോടിഭാഷയിൽ കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ സാരം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതും, ചൊല്ലുവാൻ പ്രയാസമില്ലാത്തതും, രീതിക്കു അധികം വൈഷമ്യമോ വൈചിത്ര്യമോ ഇല്ലാത്തതും, ആയ വല്ല ഗാനങ്ങളുമാണ് അവർക്കു യോജിക്കുന്നത്. ഈ ഗുണങ്ങൾ ഒക്കെത്തിക്കത്തക്ക വടക്കൻപാട്ടുകൾ അവർക്കു സ്വാധീനമുള്ളപ്പോൾ അവർ വേറെ യാതൊന്നിനേയും ആശ്രയിക്കേണ്ടതുമില്ല. കോഴിക്കോട്ടു് മുരിയാട്ടു് പാലവും, മങ്കാവുപാലവും കടന്നു പോയിട്ടുള്ളവർക്കു മേൽ വിവരിച്ച സംഗതി അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിങ്ങളിൽ നിന്ന ഒരു ചോദ്യം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അത്താഴം കഴിഞ്ഞു കുറച്ചുനേരത്തേക്കുള്ള വിനോദത്തിനും വഴി വക്കിലിരുന്നു കേൾക്കുവാനായില്ലാതെ പാടുന്നതിനും തക്ക യോഗ്യതയേ ഈ പാട്ടുകൾക്കുള്ളവകിൽ അതു ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നതല്ലേ ഭേദം? അതു അപരിചിതമാണെങ്കിൽ വലിയവരുടെ മുമ്പിൽ അതിനെ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് എന്തിനാണ് അതിന്റെ ഉള്ള കള്ളി പുറത്താക്കി മറുക്കുവരെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നത് എന്നായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ ചോദ്യം എന്നു ഞാൻ ഉൾക്കൊള്ളട്ടെ. ഇതിന് സമാധാനമായി എറിക്കു ഒന്നാമതായി പറയാനുള്ളത് ആ പാട്ടുകൾ നിങ്ങൾ വായിക്കേണമെന്നാണ്. അതു പോരാ, നിങ്ങൾ പഠിച്ചു പാടുക തന്നെ വേണമെന്നാണ്. ഇതിനു കുറച്ചു വിഷമമുണ്ടായേക്കാം. കേരളീയർ പാട്ടിൽ രസമോ, അഭിരുചിയോ, കുറവുവെന്നു ഈയിടെയായി ഒരു അപഖ്യാതി പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മുമ്പു സ്ത്രീകളെങ്കിലും പാട്ടുപാടാൻ പഠിക്കുകയും പാടിക്കളിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതും കുറവായിരിക്കുന്നു.

മഹാത്മാ ഗാന്ധി ഒരിക്കൽ ചക്ര നിരന്തരമായി തിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് അതിൽനിന്നു നിങ്ങളെ ആനന്ദമഗ്നരും കൃതകൃത്യരും ആക്കത്തക്ക വണ്ണം ഒരു സംഗീതം പുറപ്പെടുമെന്നു പാഞ്ഞതായി കാണുന്നുണ്ട്. അതു പോലെതന്നെ വടക്കൻപാട്ടുകളും നിങ്ങൾ ഇടവിടാതെ കുറച്ചുദിവസം പാടുന്നതായാൽ നിങ്ങളെ പരമാനന്ദത്തിൽ ലയിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംഗീതം അതിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതാണെന്ന് അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്. ഈ സംഗീതം വടക്കൻ പാട്ടുകളെപ്പറ്റി മാത്രമല്ല കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും പ്രചാരമുള്ള പഴയപാട്ടുകളെപ്പറ്റി പൊതുവെ പറയാവുന്നതാണ്. ഈ തത്വം മനസ്സിലാക്കിയ മഹാകവി വള്ളത്തോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസർഗ്ഗ സുന്ദരമായ രീതിയിൽ പാടുന്നത് നോക്കുക:—

“നമ്മുടെമാതാവു - കൈരളി - പണ്ടൊരു
പൊന്നുണിപ്പെട്ടതായ് വാണകാലം,
യാതൊരുചിന്തയുമില്ലാതെ കേവലം
ചേതസി തോന്നിയ മാതിരിയിൽ
ഏടലർ ചെങ്കോൽ ചിലങ്കകിലുണ്ടുമാ
റോടിക്കളിച്ചു രസിച്ചുകാലം,
പൊറമ്മതന്നുടെ വെൺമുലപ്പാൽ തീരെ
വഹിയിട്ടില്ലാത്ത പൂക്കുണ്ണത്താൽ
പാടിയിരുന്ന പഴംകുറുപ്പാട്ടുകൾ

പാൽകുഴമ്പല്ലോ ചെങ്കിട്ടിനെല്ലാം.
വൃത്തവ്യവസ്ഥ യില്ലക്ഷരവ്യക്തിയി.
പ്ലതേമാപപത്തിയില്ലെന്നാകിലും

ആരാതെകൊൾമയിർ കൊള്ളിക്കില്ലിഴിത
മാരോമൽപ്പെകിളി കൊഞ്ചൽപോലെ.
നാരായണപ്പിന്നാൽ നോത്തുത്തരങ്ങിക്കൊ
ണ്ടോരോരോ കീറോലതന്നിൽ വീഴാൻ,
സംഗതിവന്നിട്ടി ല്ലിക്കുതിക്കുളകൾ
സന്തതം നെഞ്ചോറി ലാളിക്കയാൽ.

കേട്ടുപഠിച്ചു പഠിച്ചുനടപ്പായ
പാട്ടിതുപാവനവേദഭേദം.

കൗരവപാണ്ഡവ രാജ്യവിവാദവും,
ശ്രീരാമകാമുക ഞാണൊലിയും,
വാർവെന്ന തേനന്റെ വാൾവീശൽച്ചീറലും,
പാലാട്ടുകോമന്റെ പ്രേമവീർപ്പും,
പാക്കനാർ തന്നുടെ യുദ്ധപൊരുത്തേട്ടലും
കേൾക്കാമിതിങ്കൽ നിന്നുൾക്കളിക്കെ.”

പണ്ഡിതന്മാരുടെ മദ്ദനത്തിനോ, പകർത്തി യെഴുതുന്നവരുടെ അക്രമങ്ങൾക്കോ അധീനമാവാതെ, സ്വതസ്സിദ്ധമായ പരിശുദ്ധതയ്ക്കു യാതൊരു ഹാനിയും തട്ടാതെ, ജനം പലക്കും ഭ്രാന്തനനിവൃത്തി അണയ്ക്കുന്ന ആ പഴം പാട്ടുകൾ മഹാകവി പറയുംപോലെ ഒരു പാവനവേദഭേദം തന്നെയാണ്. വേദവും എഴുതിവെക്കുന്ന പതിവ് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു പറിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് അതിനു ശ്രുതി എന്നൊരു പേരുണ്ടായിട്ടുള്ളതും. ഒന്നുണ്ടു സംഗതികളിൽമാത്രമേ ഞാൻ മഹാകവി യോടു യോജിക്കാതെയുള്ളൂ. വൃത്തവ്യവസ്ഥയും അക്ഷരവ്യക്തിയും അതേമാ പപത്തിയും ഈ പാട്ടുകൾക്കില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. സംസ്കൃതച്ഛന്ദസ്സ് അനുസരിച്ചുള്ള വൃത്തബന്ധം അവക്കില്ലെന്നു സമ്മതിക്കാം. പക്ഷെ ചൊല്ലാനായി വ്യവസ്ഥിതമായ ഒരുരീതി അത നില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ചെവിക്ക് ഇമ്പം വരത്തക്കവിധത്തിൽ പദങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന ക്രമമാണല്ലോ വൃത്തങ്ങൾക്കെല്ലാം അടിസ്ഥാനം. ഈ തത്വം മനസ്സിലാക്കിട്ടു തന്നെയാണ് പഴയപാട്ടുകളും ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളതിലേക്കു സംശയമില്ല. അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കു ആഹ്ലാദം തരുന്നതിന്നു അവയ്ക്കു ശക്തിയുണ്ടാവുന്നതല്ലല്ലോ. അക്ഷരവ്യക്തി അവക്കി

ല്ലാതെപോയതു പാട്ടുകളുടെ കാര്യം; അവ പാടുന്നവർ അക്ഷരജ്ഞാന മില്ലാത്തവരായതുകൊണ്ടാണ്. ഇനി അതില്ലെങ്കിലും അവയുടെ മാധുര്യത്തിന്നു കുറവില്ലെന്നു വന്നാൽ പിന്നെ അസ്ത്രനതവകവെക്കേണ്ടതു മില്ലല്ലോ. അക്ഷരവ്യക്തി യില്ലാതെ വാക്കുകളുടെ “വക്കം, മുക്കം” വിട്ട് കൊണ്ടു ചെറുകുട്ടികളുടെ മധുരാലാപംപോലെ അതു ഒരിക്കൽ കേൾക്കാനിട വന്നവർക്കും അതിൽ കൗതുകം കറയുന്നതുമല്ല.

ഇനി അത്ഭുതത്തിന്റെ സംഗതി പറയണമെന്നതിൽ അത് വാചാമഗോചരം തന്നെയാണ്. അത്ഭുതപ്രവൃത്തിയുടെ പ്രയോജനം വായനക്കാരന്തോ കേൾക്കുന്നവന്തോ ഹൃദയത്തിൽ സുന്ദർത്തിന്നുസരിച്ച് സ്നേഹം പൂർണ്ണപ്പെടുന്നതാണ്. ആ വിഷയത്തിൽ വടക്കൻപാട്ടുകളേപ്പോലെ ശക്തിയുള്ള സാഹിത്യം അധികമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. “ഓതിരം”, “കടകം” നോക്കിയുള്ള വാർദ്ധ്യംഗങ്ങളും, “പുലിയങ്കം” “പൂഴിയങ്കം” തുടങ്ങിയുള്ള പതിനെട്ടുവകകളും, പറന്നു വെട്ടി പമ്പരത്തിരിഞ്ഞ് കോട്ടകളും ഗോപുരങ്ങളും തകർന്നു സമ്പ്രദായങ്ങളും, വണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളത് വായിച്ചാൽ വാളും പരിചയംകൂടി മുട്ടുന്ന ശബ്ദങ്ങളും, അങ്കുലിക്കൊണ്ടു തുളിച്ചാടുന്ന രണശൂരന്മാരുടെ പോഷ വിളിയും, നാം കേൾക്കുന്നപോലെ തോന്നുന്നതാണ്. ഒരുദാഹരണം എടുത്തു കാണിക്കാം. ചന്ദ്രവും കണ്ടർമേനോനുമായുള്ള യുദ്ധം വണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള നോക്കുക:—

“ആയതുകേട്ടപ്പോൾ കണ്ടർമേനോൻ
കുചയും കെട്ടിച്ചമഞ്ഞൊരുങ്ങി
ഉദമില്ലരിച യെടുത്തുകൊണ്ടു
പടകളിമുറത്തു ചാടിവീണാൻ
കൂടേയും ചാടീതു കഞ്ഞിച്ചത്തു
ഇരുവരുമായങ്ങു നേരിട്ടിതു
അങ്കംപിടിക്കുന്നിരുവരുമായ്
സരസ്വതി അങ്കംപിടിച്ചവരും
ഗണപതി അങ്കവും താരിതാഴ്ന്നു
കോൽത്താരിയങ്കം പിടിച്ചവരും
അഞ്ഞൂറും മൂന്നൂറും നീട്ടുനീട്ടി
വാൾത്താരിയങ്കം പിടിച്ചവരും
അഞ്ഞൂറും മൂന്നൂറും വെട്ടുവെട്ടി
പതിനെട്ടുവങ്ങു വെട്ടുവരും
പുലിയങ്കത്താരിയുൾ നേരിട്ടല്ലോ
ചുരികു മുന്നയിന്നു തീപറന്നു

അങ്കംപറന്നങ്ങു വെട്ടുന്നേരം
വാടിമയങ്ങു കണ്ടർമേനോൻ.
ആതക്കുംകണ്ടുടൻ കഞ്ഞിച്ചത്തു
ഇരുന്നല്ലപ്പിപോലെ എതിർക്കുന്നുണ്ടു്
പോത്തും കലയും ചെറുക്കുംവണ്ണം,
മാനത്തു വലിയിടിവെട്ടുംപോലെ,
ബാലിസുഗ്രീവന്മാർ യുദ്ധംപോലെ,
ആളെ വിവരിച്ചറിഞ്ഞുകൂടാ
ആതക്കും കണ്ടുടൻ ചന്ദ്രതാനം
പൂഴിപ്പോരകം പിടിച്ചുചത്തു
പരിചക്കൊപ്പരയിൽ മണ്ണുകോരി
കണ്ടർമേനോന്റെ മുഖത്തെറിഞ്ഞു.
പകിരിതിരിഞ്ഞങ്ങു വെട്ടിച്ചത്തു
തച്ചോളി ഓതിരം വെട്ടുവെട്ടി
ഒമ്പതു മുറിയായി വീണമേനോൻ.”

ഇത്തരത്തിൽ ഒരു യുദ്ധവണ്ണ കാരണമെങ്കിൽ,

“മുഴിച്ചുരുട്ടി പ്രഹരിച്ചിരിക്കവെ,
കെട്ടിയുംകാൽകൈ പരസ്പരം താഡനം
തട്ടിയും, മുട്ടുകൊണ്ടും, തലതങ്ങളിൽ
കെട്ടിയു, മേറും പിടിച്ചും, കുടിച്ചു, മ
ങ്ങുരാത്തിൽ വീണും, പുരണ്ടുമുണ്ടുമുൾ
ചീറുംകലനും, നഖംകൊണ്ടുമാന്തിയും,
ചാടിപ്പതിക്കയും, കൂടെക്കുതിക്കയും,
മാടിത്തടക്കയും, കൂടെക്കൊടുക്കയും,
ഓടിക്കഴിക്കയും, വാടിവിയക്കയും,
മാടിവിളിക്കയും, കോപിച്ചുടക്കയും,
ഉഴുടവിയക്കയും, നാഡികൾ ചീക്കയും;”

എന്നുള്ള തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛന്റെ ബാലിസുഗ്രീവയുദ്ധവണ്ണനയെത്തന്നെ ആശ്രയിക്കണം. ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിന്നുപരി ധാരാളം ഉദ്ധരിക്കാനുള്ളതുകൊണ്ടു ഈ പ്രകൃതം അധികം ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ചുരുക്കിയെന്നതായാൽ, ഈ പാട്ടുകളിൽ സർവ്വത്ര വിളങ്ങുന്ന അകൃത്രിമ സൗന്ദര്യത്തിന്നു് അതിന്നുവലംബമായി നില്ക്കുന്ന ഹൃദയ

സംഗീതത്തിനുള്ളതുപോലെ അന്യാദേശമായ ആകർഷണശക്തിയുണ്ടെന്നു അനുഭവസിദ്ധമാണ്. ഈ ഹൃദയസംഗീതം പാട്ടുകച്ചേരികളിൽ നിന്നു നമുക്കു കിട്ടിവരുന്ന സംഗീതത്തിൽ നിന്നു എത്രയോ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാണ്. ഭാഗവതരുടെ സംഗീതം അദ്വൈതമാണെന്നാണ്. ഹൃദയ സംഗീതം തന്നെ യുണ്ടായതാണ്. ഇതാണ് അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. അദ്വൈതസംഗീതവും ഹൃദയസംഗീതവും യോജിച്ചവന്നാൽ അവയിൽ നിന്നുതലുയർന്നു വരുന്നതാണ് അത്യാത്മീയമായ ആകർഷണശക്തിയുള്ളതാണെന്നുള്ളതിലേക്ക് സംശയമില്ല. പക്ഷെ മറ്റുവസ്തുക്കളെപ്പോലെ ഈ സംഗീതവും അപൂർവ്വമായിട്ടേ കണ്ടുവരുന്നുള്ളൂ.

പരമയോഗികൾ ഏകാഗ്രതയിൽ അനുഭവിക്കുന്ന ആനന്ദം മേൽ പറഞ്ഞ ഹൃദയസംഗീതത്തിന്റെ ഒരു രൂപാന്തരം മാത്രമാണ്. കാമിനീ കാമുകന്മാർ കേവലം മാനസികമായ ഐക്യത്തെമാത്രം കാംക്ഷിച്ചു വെങ്കിലും മറ്റുപോലും അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന പരമനിവൃത്തിയും ഹൃദയസംഗീതത്തിന്റെ പരിണാമഭേദമല്ലാത്ത മറ്റൊന്നാണല്ലോ. ഈശ്വര സൃഷ്ടികളിൽ എല്ലാകൊണ്ടും അഗ്രസ്ഥാനം മനുഷ്യനാണല്ലോ വഹിക്കുന്നത്. സകല കലാവല്ലഭനായ സർവ്വേശ്വരന്റെ സൃഷ്ടിചാതുര്യത്തിൽ ലയിച്ചു കിടക്കുന്ന മറ്റൊരാളും കണ്ടുവരാത്ത ശക്തിയും മനുഷ്യനുള്ളൂ. ഈ വിശേഷശക്തിയുള്ള മനുഷ്യൻ ഈശ്വരസൃഷ്ടിയിലുള്ള വിലാസഭംഗിയും വൈചിത്ര്യങ്ങളും കാണുമ്പോൾ സൃഷ്ടികർത്താവിന്റെ കലാനൈപുണ്യത്തെ മതിമറന്നു സ്തുതിപ്പാൻ പ്രേരിതനാവുന്നു. ഈ പ്രേരണയാണ് ഹൃദയസംഗീതത്തിന്റെ ബീജം. സൃഷ്ടിയിൽ കാണുന്ന കലാസൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യനുണ്ടാവുന്ന ബോധമാണ് അതിനെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന സാധനം. അതു ഒരു നിയമത്തിനും അടിമപ്പെടുന്നില്ല. അതിന്നു പ്രത്യേകമായ ഉദ്ദേശങ്ങളുമില്ല. താനേ പ്രവഹിക്കുന്നതാണ് അതിന്റെ സ്വഭാവം.

ഇരിമ്പിന്നു കാന്തംപോലെ ഇതിനെ തട്ടിയുണർത്തുവാൻ വല്ല ഫേതുവും ഉണ്ടായാൽ മതി. പിന്നെ അത് അടങ്ങി നില്ക്കുന്നതല്ല. ധാരാളമായി ഉണ്ടാകാണ്ടിടം. മേൽപറഞ്ഞ കലാസൗന്ദര്യബോധം എല്ലാമനുഷ്യരിലുമുണ്ട്. പരിതഃസ്ഥിതികളുടേയും കാലാവസ്ഥയുടേയും ഭേദമനുസരിച്ച് അതു ചിലരിൽ പ്രകടമായും ചിലരിൽ നഷ്ടപ്രായമായും ഇരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളൂ. ഇപ്രകാരമുള്ള ഹൃദയസംഗീതത്തിന്റെ പ്രവാഹം മറ്റു ഹൃദയങ്ങൾ അനായാസേന കൈക്കൊള്ളുകയല്ലാത്ത അതിന്റെ നിസ്കർഷ സൗന്ദര്യത്തിന്നു ധ്വനിവർത്താൻ ഒരിക്കലും ശ്രമിക്കുന്നതല്ല.

ഇതാണ് വടക്കൻപാട്ടുകൾ മുതലായ പഴയപാട്ടുകൾ എഴുതിവെക്കാതെ പാടി രസിച്ചുവന്നതിന്റെ രഹസ്യം. ഇപ്പോൾ ഇവക്ക് ഈ സാന്നിദ്ധ്യം ക്രമേണ കാഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വാസ്തവവും ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രസ്താവ യോഗ്യമാണ്. നമ്മുടെ സംസ്കാരം ക്രമേണ അസ്തമിക്കാൻ തുടങ്ങിപ്പോകുകയാണിരിക്കുന്നത്. അതോടുകൂടി നമ്മുടെ ഹൃദയസംഗീതവും നമ്മോടു യാത്രപാഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു പോകുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ അഭാവത്തോടുകൂടി ആവക പാട്ടുകളെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുവാൻ നമുക്കുള്ള കെല്പും കുറയാതെ തരമില്ലല്ലോ. അപ്പോഴാണ് അവയെ പകർത്തിയെടുത്തിട്ടെങ്കിലും സൂക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം നമുക്കുണ്ടാകുന്നത്. ഈ പ്രകൃതിനിയമത്തിനധീനമായ വടക്കൻപാട്ടുകളും അച്ചടി പ്പിശാചിന്റെ ബാധയ്ക്കു കീഴടങ്ങേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. കാർത്തികന്റെ ഗതി ഇത്തരത്തിലാണെങ്കിലും അച്ചടിപ്പിശാചിനോടു നമുക്കു നന്ദി പറയാതെ തരമില്ല. അതില്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ യാതൊന്നുമായിരുന്നെങ്കിലും ഇനിയുള്ളവർ അറിയാനും മാറ്റമില്ലാത്തതാകുമായിരുന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ എന്റെ സോദരീസോദരന്മാരോടു എനിക്ക് ഒരു വേക്ഷയുണ്ട്. മലയാളത്തിലെ പഴയപാട്ടുകളിൽ ആയിരത്തിനൊന്നു കണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെ അച്ചടിക്കാൻ തരമായിട്ടില്ല. അവയിൽ ഒട്ടുമിക്കാലും നാട്ടുകാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴും നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ ഒരു വലിയപങ്ക് നമ്മുടെ മുത്തശ്ശിമാരുടെ കയ്യിലുണ്ട്. ഇവരുടെ കാലംകഴിയുന്നതോടുകൂടി ആവകപാട്ടുകളും നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ ആയുഷ്കാലം അവസാനിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി അവർക്കു തോന്നുന്നപാട്ടുകൾ പകർത്തിവെക്കുവാൻ നിങ്ങളെല്ലാവരും ഉത്സാഹിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് അപേക്ഷ. ഇക്കാര്യത്തിൽ കുറച്ചധികം സൗകര്യം എന്റെ സോദരിമാർക്ക് ഉള്ളതെന്നു എനിക്ക് തോന്നുന്നു. മുത്തശ്ശിമാരുടെ പാകത്തിന് നിന്ന് അവരെ മുഷിപ്പിക്കാതെ കാര്യം കയ്യാലക്കാൻ സഹോദരന്മാരേക്കാൾ സാമർത്ഥ്യം സഹോദരികൾക്കുണ്ടെന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോൾ എന്റെ സോദരന്മാർ ഒട്ടും പരിഭവിക്കേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടു എന്റെ സോദരിമാരോടു ഇക്കാര്യത്തിൽ ദൃഢിതവെക്കണമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകമായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതെല്ലാം ശേഖരിച്ചിട്ട് “ഞങ്ങളെന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന്” നിങ്ങളാൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. കൂനകിൽ നിങ്ങൾതന്നെ അവയെക്കുറിച്ച് അത്യാവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ച് അവ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക. അതിന്നു സൗകര്യമില്ലെങ്കിൽ അച്ചടിപ്പിക്കുവാൻ വല്ല മുദ്രാലയക്കാരെയോ ഏല്പിക്കുക.

ഈ പാട്ടുകൾക്കു വടക്കൻപാട്ടുകൾ എന്ന പേര് വരുവാൻ കാരണമെന്ത്? തെക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള പാട്ടുകളില്ലേ? ഈ സംശയങ്ങൾക്കും ഒരു പരിഹാരം ചെയ്തേക്കാം. ഉത്തര കേരളത്തിലെ വീരനാരായണൻപാട്ടുള്ള പാട്ടുകളായതുകൊണ്ടു ഇവക്കു ഒന്നായി വടക്കൻപാട്ടുകൾ എന്ന പേര് സിദ്ധിച്ചതായിരിക്കണം. ഇതുവരെ കിട്ടിയിട്ടുള്ള പാട്ടുകൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ വീരനാരായണൻ പ്രധാന കേളീരംഗം കോലത്തിരിനാട്, കടത്തനാട്, വയനാട്, വടകര എന്നീസ്ഥലങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. ഈ ചുരുങ്ങിയ അതിർത്തികളിൽ ഇവർ അടങ്ങി നിന്നുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ വഴികാണുന്നില്ല. തച്ചോളിച്ചത്തുക്കുറുപ്പ് തന്റെ ഭാര്യയായ മാതുവിനെ ബലാപ്സാരമായി കൊണ്ടുപോയ കണ്ടർമേനോനോടു വടവെട്ടി രാവണന്റെ കോട്ടയേയും കവിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന അയാളുടെ കോട്ട പിടിച്ചടക്കിയതായി ഒരു കഥയുണ്ട്. ഇതിൽ കണ്ടർമേനോന്റെ കോട്ട തച്ചോളി വീട്ടിൽനിന്നു (തച്ചോളി വീട് കടത്തനാട്ടാണ്) തൊണ്ണൂറ്കാതംവഴി ദൂരത്തായ താൻതൂർ എന്ന സ്ഥലത്താണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഈസ്ഥലം ഇപ്പോഴത്തെ തിരൂർക്കടുത്ത താൻതൂർ എന്നു നിർണ്ണയിച്ചു പറയാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. കഥയിൽ പ്രസ്താവിച്ച ദൂരംനോക്കുമ്പോൾ അതല്ലെന്താണിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു കൂടാതെ ഓരോ വീരനാരായണൻ പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ “പതിനെട്ടുനാട്ടിലും പോയിവന്നു” എന്നൊക്കെ വിവരിക്കുന്നതുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കൂടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ചുരുങ്ങിയത് ഭാരതപ്പഴയുടെ വടക്കായി ഉത്തര കേരളമെന്ന് പറയാവുന്ന രാജ്യവിഭാഗത്തിലുൾപ്പെട്ട മിക്ക സ്ഥലങ്ങളെയും ഒരുവിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ദക്ഷിണ കേരളത്തിലും ഇത്തരത്തിലുള്ള പാട്ടുകളുണ്ട്. മാവാരത്തം പാട്ട്, അഞ്ചുതമ്പുരാൻ പാട്ട്, ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോർപാട്ട് * എന്നു തുടങ്ങിയ അനവധിപാട്ടുകൾ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണു് അവക്കു കേരളമൊട്ടുക്കും പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഉള്ളു.

ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലും ദേശചരിത്രത്തിലും ഈ പാട്ടുകൾക്ക് എന്തൊരുസ്ഥാനമാണ് കല്പിക്കേണ്ടതു എന്നു ഇനി ചിന്തിച്ചുനോക്കാം. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഭാഷാചരിത്രത്തിന്റെ ചില മങ്ങിയകോണുകളിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. തമിഴും സംസ്കൃതവും എടുത്തു

* ശ്രീമാൻ സി. പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “മലയാളത്തിലെ പഴയ പാട്ടുകൾ” എന്നഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇവയിൽനിന്ന് ചിലഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.

കളഞ്ഞാൽ പിന്നെ മലയാളഭാഷ എന്നൊന്നു വേറെയുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്നവർ ഇന്നും ചിലരുണ്ട്. അവർ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നു അറപ്പാലാലായി മലയാളത്തിൽ കാണുന്ന തമിഴ് പദങ്ങളുടേയും സംസ്കൃതപദങ്ങളുടേയും ഒരു പട്ടിക എടുത്തു കാണിക്കാറുണ്ട്. തമിഴും സംസ്കൃതഭാഷ അറിയുന്നവരുമായി മലയാളികൾക്ക് ഇട പഴകേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടു് ആ രണ്ടുഭാഷകളിൽനിന്നും ധാരാളം വാക്കുകൾ മലയാളത്തിൽ കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. അതുപോലെ അറബിക്ക്, ഹിന്ദുസ്ഥാനി, പേർസിയാൻ എന്നീഭാഷകളിൽ നിന്നും ധാരാളം വാക്കുകൾ മലയാളത്തിന്റെ പദസമ്പത്തിലുൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും കടന്നു കൂടുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ കൂടുന്നതു ഭാഷയുടെ വളർച്ചയല്ലെന്ന് തള്ളിപ്പറയുക കാരണമാകുന്നതുമല്ല. എന്നാൽ ഈ ഭാഷകൾക്കൊന്നിന്നും തനിമലയാളത്തിനെ നിലത്തറിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിലേക്ക് പച്ചമലയാളരൂപത്തിൽ പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പാട്ടുകളാണ്, ഒന്നാന്നും തെളിവ്. നാടോടിപ്പാട്ടുകൾക്കു പുറമേ ഇടക്കാലത്തു കണ്ടെടുത്തതമ്പുരാൻ, കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ മുതലായ കവികളോത്തമന്മാർ പച്ചമലയാളത്തിൽ കവിത യെഴുതിയത് നിങ്ങളിൽ ചിലർ കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്തിരിക്കാനിടയുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള തനി മലയാളത്തിന്നു് ഉഷ്ണിനോ ഒഴുക്കിനോ മോടിക്കോ കറവിലെന്നുള്ളത്,

1. “തേടിക്കയത്തു പടയിൽപ്പലർ കൂടിവന്നാൽ
കൂടിക്കരുത്തുടയ കയ്യിതു കൂസുകില്ല.
മോടിക്കുവേണ്ടി യരവാളിതെടുത്തതല്ല
വേടിക്കുവേണ്ട പിടമാൻമിഴിതെല്ലപോലും.
2. കയ്യും കണക്കുമണയാതെ കനത്തമാരി
വെയ്യുകണക്കുടലു വിട്ടകരിമ്പുവില്ലൻ
എയ്യുകണക്കു മറുകയ്യിരിവില്ലാരാൾക്കും
നിയ്യുകണക്കു മവനോടിവ നോറുതോറു.
3. പുല്ലാണിനിക്കു പടയാളികൾ നിൻകടക്കുൻ
തല്ലാണു് തേൻമൊഴി! തടുത്തിടുവാൻ ഞെരുക്കം
തെല്ലാകയാൽതെളി വിയന്നു തുണക്കുന്നന്നീ
യല്ലാത്തിലാങ്ങുകൾതൻപണി പെങ്ങുചെയ്യും.
4. വാളേ ! തെളിഞ്ഞിടക നിൻപണിതീർന്നതില്ല
നാളേക്കു നീട്ടിടക നിന്റെ യുക്കുമെല്ലാം.

ആളേറെയിന്നിത പടക്കുവരുന്നതേൻചൊ-
ല്ലാളേ ! നിനക്കിനിയുമിന്നൊരു കാഴ്ചകാണാം. ”

എന്നീ ശ്ലോകങ്ങൾ വിളിച്ചു പറയുന്നുമുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള തനി മലയാളത്തിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുപോന്നത് പടക്കുൻപാട്ടുകളെപ്പോലെ യുള്ള നാടോടിപ്പാട്ടുകളാണെന്നു വരുമ്പോൾ അവക്കു ഭാഷാസാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു ഗണ്യമായസ്ഥാനത്തെ കല്പിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതി ലേക്കു സംശയമില്ലല്ലോ? സംസ്കൃത സമ്പന്നം യാതൊരുവിധത്തിലും ഭാഷക്കു ഗുണം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായമെന്ന് നിങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. സംസ്കൃതം മൂലമായി ഭാഷയിൽ പദസമ്പത്ത് വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതിന്നു പുറമെ പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളും അവതരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ ഞാൻ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള അതിരുകവിഞ്ഞ അഭിമാനം ഭാഷാതാവാട്ടിൽ ചിലവകയിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വത്തുക്കൾ നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വാസ്തവവും മറച്ചുവെക്കുവാൻ തര മില്ല. ഇന്നും ഭാഷയിലുള്ള പലപാട്ടുകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതിരിക്കു വാൻ നമ്മുടെ സംസ്കൃത പക്ഷപാതവും ഭാഷാഭിമാനക്കുറവും കാരണ മല്ലയോ എന്നു ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു.

മാനവേദൻ എന്ന സാമൂതിരിപ്പാടിന്റെ സദസ്സിൽ പതിനെട്ടര ക്ഷവികളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതിൽ ഭാഷാ കവിയാണ് അരക്കവി യായിത്തീർന്നതെന്നുമുള്ള ഐതിഹ്യം നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കാറിടയുണ്ട് എന്നാൽ ആ അരക്കവിയോ,

“അധികേരള മന്ത്രഗിരഃ കവയഃ
കവയന്തു വയന്തുന താൻ വിനമഃ
പുളകോൽഗമകാരി പചഃപ്രസരം
പുനമേവ പുനഃപുനരാസ്തമമേ ”

(കേരളത്തിൽ വശ്യവാക്കുകളായ കവികൾ കവനംചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അവരെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നില്ല. കൊറുമയിർ കൊള്ളിക്കുന്ന വാഗ്വി ലാസമുള്ള പുനത്തിനെമാത്രമേ ഞാൻ വീണ്ടുംവീണ്ടും നമസ്കരിക്കുന്നുള്ളു) എന്ന സദ്വിചിഹ്നം പണ്ഡിതകേസരിയായ ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികളുടെ കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങിയ മഹായോഗ്യനാണ്.

ബാക്കി പതിനേഴുകവികളും (ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികളെ ഒഴിച്ചു) കേരളീയർ തന്നെ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ ഭാഷയിൽ കവനംചെയ്യുന്നതിൽ അഭിമാനമോ, രസമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് കേട്ടറിവ്.

അവരും പുനത്തിനെപ്പോലെതന്നെ ഭാഷാകവിതയിൽ മനസ്സിലുത്തി യിരുന്നുവെങ്കിൽ മലയാളഭാഷയിലെ ഗ്രന്ഥസമ്പത്തു എത്രഭാഷയിലുള്ള ഗ്രന്ഥസമൃദ്ധ്യയെത്തയാണ് അതിശയിക്കാതിരിക്കുക !

ഇങ്ങിനെ ഒരുദശ മറ്റുഭാഷകൾക്കുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിൽ മിൽട്ടൺ (Milton) എന്ന മഹാകവിക്കു തന്നെ ലത്തീൻ (Latin) ഭാഷയി ലെഴുതുന്നതായിരുന്നുവത്രെ അധികം ഇഷ്ടം. ബേക്കന്റെ അഭിമാനവും അത്തരത്തിൽ തന്നെ ആയിരുന്നുപോൽ. പക്ഷെ അവർക്കു ഇന്നും നില നിന്നു വരുന്ന കീർത്തി അവരുടെ ഇംഗ്ലീഷ് കൃതികളെ ആസ്പദമാക്കി ടാണ് എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം അറിയുമ്പോഴാണ് അവരുടെ പൂർവ്വപരി ശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി നാം വ്യസനിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ സംസ്കൃതത്തിൽ കവനം ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഒരുകാലത്തും അവരെ പഴി ക്കുന്നതല്ല. അവരുടെ കരുണാമന്ദനമായ കടാക്ഷാവലോകനത്തിന്നു പാത്രീഭവിപ്പാൻ നമ്മുടെ കൈരളിപ്പെൺകിടാവിനു് ഭാഗ്യമുണ്ടായി ള്ളല്ലോ എന്നാണ് എനിക്കുള്ള വ്യസനം. അവരുടെ പ്രതിഭാവിളാസത്തെ സംസ്കൃതമറിയുന്ന എല്ലാവരും കൊണ്ടാടുന്നുണ്ടെങ്കിലും സന്തോഷിക്കാമാ യിരുന്നു. മഹാകവിഷും, പ്രസിദ്ധവൈയാകരണനും, ഭക്തശിരോമണിയു, മായിരുന്ന മേപ്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരിയുടെ പേർ കേരളീയരല്ലാത്ത എത്ര സംസ്കൃതവിദ്വാന്മാർ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും? അദ്ദേഹം എഴുതിയ “പ്രക്രിയാസമുപം ” എന്ന ഉത്തമവ്യാകരണത്തെപ്പറ്റി ഇന്നു കേരളത്തിന്നു പുറത്തുള്ള മഹാമഹോപാദ്ധ്യായന്മാരും കേട്ടിരിക്കുമോ എന്ന് സംശയമാണ്. ഒരുകാലത്തു ദക്ഷിണഭാരതത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തു നിന്നും വിദ്വാന്മാരെ ആകർഷിച്ചിരുന്ന പ്രസിദ്ധവിദ്വാന്മാരായിരുന്ന മനോ രമത്തമ്പുരാട്ടിയുടെ നാമധേയവും ഇന്ന് ആക്കാണ് അറിയുന്നത്? എന്തിനധികം വിസ്തരിക്കുന്നു? ചുരുക്കി പറയുന്നതായാൽ, ഒരു വമ്പിച്ച സാഹിത്യമായ സംസ്കൃതത്തിന്റെ പിടിയിൽപെട്ടഭാഷയെ നശിപ്പിക്കാതെ രക്ഷിച്ചുപോന്നത് ഇത്തരം പാട്ടുകളാണെന്നു ഭാഷാചരിത്രം വായിച്ചു നോക്കിയാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ജ്ഞാനത്തിനായി ഉത്തമസാഹിത്യങ്ങളെല്ലാം നാം പഠിക്കേണ്ടതാണ്. അതിലൊന്നാണ് സംസ്കൃതം. അതു പേക്കല തന്നെ മറ്റൊന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷ്. സമുദ്രംപോലെ വിശാലമായ ഈ രണ്ടുഭാഷകളിലും അന്തർവിച്ചു കിടക്കുന്ന രത്നങ്ങൾ നമ്മുടെ മാത്ര ഭാഷക്കു അനുഭവയോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. പക്ഷെ ഇവ രണ്ടും പഠിച്ചുണ്ടായ ജ്ഞാനത്തെ നമ്മുടെഭാഷയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പകരം നശിപ്പിക്കുന്നതിനുപയോഗപ്പെടുത്തിയാൽ അത് നാം നമ്മുടെ അമ്മയേയും നമ്മേയും മറക്കുന്നതിന്നു തുല്യമാണ്. മറ്റു ഭാഷക

ഉിൽ നമുക്കുള്ള ജ്ഞാനം നമ്മുടെ ഭാഷാഭിപ്രായങ്ങൾ സഹായമായിത്തീരേണ്ടതാണെന്നല്ലാതെ അതു ഭാഷയ്ക്കു ഹാനികരമാകുന്നപക്ഷം “പൊന്നു കാഴ്ചയ്ക്കു മരമായാലും പുരയിൽ കവിഞ്ഞാൽ മുറിക്കേണ” മെന്നുള്ള നയം അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നേ ഞാനിപ്പറഞ്ഞതിന്നു അർത്ഥമുള്ളൂ. ഒരു ദേശവാസികളുടേയോ ജനവർഗ്ഗത്തിന്റേയോ സാമീപ്യം അവരുടെ സംസ്കാരത്തേയും അവരുടെ സൗന്ദര്യബോധത്തേയും പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടെന്നതാണല്ലോ അതിന്നു മറ്റുള്ള ഭാഷകളെ അപേക്ഷിച്ചു ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥിതിയും അവകാശമുണ്ടാക്കുന്നത്. മലയാളികളുടെ ഭാഷയ്ക്ക് മലയാളികളുടെ സംസ്കാരവും സ്വഭാവവും ജീവിതരീതിയും പ്രകാശിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തിയാണല്ലോ ഉണ്ടാവേണ്ടത്. വേറൊരുഭാഷയ്ക്ക് എപ്പോൾ അത് അടിമപ്പെടുന്നുവോ അപ്പോൾ അതിന് മേല്പറഞ്ഞ ശക്തിയും കറഞ്ഞുപരുന്നു. സംസ്കൃതഭാഷയിൽ നിന്നു കടംവാങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഭാഷയിൽ വേരൂന്നി പിടിക്കാതിരിക്കാനുള്ള കാരണവും ഇതു തന്നെയാണ്. ഈ പ്രകൃതം ഇനിയും നീട്ടുന്നില്ല. മലയാളികളുടെ ഉടുപ്പ്, നടപ്പ് തുടങ്ങിയുള്ളതെല്ലാം ഒന്നുപോലും വിടാതെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച്, ഒരു കണ്ണാടിയിലെമ്പോഴും നമുക്കു കാണിച്ചുതന്ന വടക്കൻപാട്ടുകൾ ഭാഷാസാമീപ്യത്തിൽ ഒരു മാന്യസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഇനിയും തെളിയിക്കുവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇനി ചരിത്രത്തിൽ കൂടി ഒന്നു കണ്ണാടിച്ചുനോക്കാം. ഇതുവരെ എഴുതിയിട്ടുള്ള കേരളചരിത്രങ്ങളെല്ലാം വായിച്ചു നോക്കിയാൽ ഒരുകാലത്ത് കേരളത്തിൽ രാജകുടുംബങ്ങളിൽ എല്ലാക്കൊണ്ടും പ്രാധാന്യം വഹിച്ചിരുന്നത് നായന്മാരാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. അവർ കേരളത്തിലെ ക്ഷത്രിയന്മാരെന്ന് ബഹുമതിയും അർഹമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അവരെ ക്ഷത്രിയന്മാരെന്ന് വിളിക്കുന്നത് അവർക്കോ ക്ഷത്രിയന്മാർക്കോ അധികം അഭിമാനമെന്നുള്ളതു നാം ഇപ്പോൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല. കേരളചരിത്രത്തെപ്പറ്റി പല അന്വേഷണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ “മലബാർ മാനുവൽ” എന്ന ഒരുഗ്രന്ഥം എഴുതിയ ലോഗൻസായമ്പർകൾ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. “മലയാളികളെപ്പറ്റി വണ്ണനാരൂപത്തിലോ, ചരിത്രരൂപത്തിലോ എഴുതുന്ന ഏതു വിവരണത്തിലും രസകരമായ ഒരു കേന്ദ്രസംഗതി—എന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതായത്, അനവധി നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തോളം സമാധാനപരമായും യുദ്ധവ്യവസ്ഥകൾ സംബന്ധമായും ഉള്ള സ്ഥാവനങ്ങളിൽ നായന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന അഗ്രസ്ഥാനം—അന്യാദേശവും എന്നെന്നേക്കും അടിയറച്ചതും ആയ ആസ്ഥാനം—വിദേശീയരുടെ പ്രവേശനം ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ

ഇനിയും അനവധി നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തേക്കു നിലനില്പാതിരിപ്പാൻ യാതൊരുകാരനെയും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഭരണയന്ത്രത്തിൽ അവരുടെ ചുമതലയെ “കണ്ണനം” “കയ്യനം” “കല്പന” യെന്നുമായി ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും അവർ നിരന്നു കാണുന്നുമുണ്ട്; പക്ഷേ കഷ്ടം!! എല്ലാവർക്കും അഭ്യർത്ഥനയും അവകാശങ്ങൾ ദോഷമോ, സ്ത്രീനതയോ തട്ടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നവരായിട്ടില്ല.

ഭരണാധികാരികളുടെ അഴിമതികളിൽനിന്നും സ്വേച്ഛാധികാരത്തിൽനിന്നും ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാനായി നിന്നിരുന്ന ഈ കോട്ടമതിൽ രാജ്യത്തിൽ സമാധാനവും സുഖവും നിലനിൽക്കിപ്പോന്നു. അന്യവർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രവേശനം ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ “ഒരുചരിത്രമില്ലാത്തവർ പരമ സുഖത്തോടുകൂടിയവരാണെന്ന് മലയാളികളെപ്പറ്റിയും യഥാർത്ഥമായി പറയാമായിരുന്നു”* പ്രാധാന്യംകൊണ്ടും പ്രാചീനത്വംകൊണ്ടും നായന്മാരോട് കിടപിടിച്ചിരുന്ന മറ്റൊരു മഹാസമുദായമാണ് ഈഴവസമുദായം.

മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു മഹാസമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇന്നു കാണുന്നതായ അകൽച്ച പ്രാചീനകാലത്തുണ്ടാതിരുന്നതായി യാതൊരു രേഖകളും ഇല്ല. ഈ രണ്ടുകൂടിയും ചേർന്നൊരുത്ത് മറ്റുള്ളവരുടെ സങ്കടനിലുത്തിക്കായി തങ്ങളുടെ ദേഹത്തെ ബലികഴിപ്പാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നു. അതി പ്രാചീനകാലം മുതൽക്കു നാട്ടുകാരുടെ യോഗക്ഷേമം വഴിപോലെ പരിപാലിച്ചുപോന്ന ഈ രണ്ടു വലിയസമുദായത്തെപ്പറ്റി നമ്മുടെ നാട്ടുകാരാരും യാതൊരുഗ്രന്ഥവും എഴുതാതിരുന്നതിൽ വലിയ അത്ഭുതം തോന്നുന്നുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണർ കേരളോല്പത്തി, കേരളമാഹാത്മ്യം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതി അവരുടെമാഹാത്മ്യം അടിയറപ്പിച്ചു. നായന്മാരുടെ തിരുമുക്കുട്ടെ സ്വാർത്ഥരഹിതമായി പരോപകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു ജീവിതം നയിച്ചു. അവർ എപ്പോഴും ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും തിന്മകൾ തങ്ങളെപ്പറ്റി ചിലതെല്ലാം എഴുതിവെക്കാൻ അവർക്ക് സമയം കിട്ടിയില്ല. ‡അതിൽ അവർക്കു വലിയശ്രദ്ധയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തങ്ങളുടേയും മറ്റുള്ളവരുടേയും മാനം രക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ ജീവിതകൃത്യം. അതിന്നു സാധിച്ചാൽ അവർക്കു തൃപ്തിയും

* Malabar Manual, (Introduction.)

† അക്കാലത്തെ യുദ്ധമുറകളിൽ പ്രത്യേകവൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളവരുടെ സ്ഥാനപ്പേരാണ്.

‡ Introduction to the Portuguese Edition of Tahafuthul Mujaidin.

മായി. എന്നാൽ ബഹുജനങ്ങളാകട്ടെ, ഇക്കാര്യത്തിൽ അവരുടെ കടമ നിറവേറ്റുവാൻ ഒട്ടും തന്നെമടിച്ചില്ല. മേല്പറഞ്ഞ സമുദായങ്ങളുടെ പാവന ജീവിതംകൊണ്ട് സുഖമനുഭവിച്ചിരുന്ന ബഹുജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആനന്ദത്തിനായ്ക്കൊണ്ടെങ്കിലും പാടേണമെന്നു തൊന്നിയതിന്റെ ഫലമായി ഇങ്ങിനെ കുറെപാടുകളും ഉണ്ടായി. നായനാരടേയും തിയ്യരുടേയും സ്വഭാവ സംസ്കാരാദികളേപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കേണമെങ്കിൽ അവ നിഷേധിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള വടക്കൻപാടുകളെ ആശ്രയിക്കുമാത്രമേ തൽക്കാലം നിർവ്വാഹമുള്ളൂ.

ഇങ്ങിനെ ഭാഷാചരിത്രത്തിലും ഭേദചരിത്രത്തിലും ഒരു ഗണ്യമായ സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഈ പാടുകളെ നാം എത്രത്തോളം ആദരിക്കുന്നുണ്ടെന്നോർക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഭേദഭിമാനത്തെപ്പറ്റി നമുക്കുതന്നെ ലജ്ജതോന്നിയേക്കാം. ഇതുവരെ ഇവയെല്ലാം നിശ്ചയമുള്ളവരെക്കൊണ്ടു പാടിച്ച് എഴുതിയെടുത്ത് പാറങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തി ഒരുപുസ്തകമാക്കി അച്ചടിക്കുവാൻ തന്നെ നാം ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വന്നാൽ അതില്ലരം ഒരുപരാധം അവയോടു നാ ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ടോ? ഭാരതവിലാസം പ്രസ്തുതകാലത്തേയും, എസ്. ടി. റെഡ്യാരുടേയും, ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി 20-ം 21-ം പാട്ടുകൾ അടങ്ങിയ ഓരോപുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ കൃത്യം എത്രയും സൂത്ര്യമായിട്ടുണ്ടെന്നു നന്ദിപൂർവ്വം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഈ പതിപ്പുകൾ ഭാഷാഭിമാനികളുടെ ശ്രദ്ധയെ വേണ്ടുവണ്ണം ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവയിൽ തെറ്റുകളും കണക്കിലധികം വന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. ഉത്തര കേരളത്തിലെ ഭേദപദങ്ങൾ അറിയാത്തതുകൊണ്ടു പ്രസാധകന്മാർ 'കോലത്തിരിയെ' കോലോസ്രീയാക്കാനും, 'പ്രതിയാതിരി'യെ പ്രജാപതിയാക്കാനും മടിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

ഇതുവരെ അച്ചടിക്കാത്ത ചിലപാട്ടുകൾ എന്റെ കൈവശം വന്നു ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. *ഇനിയും അനവധി ഉണ്ടെന്നാണ് അറിയുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രീമതി കടത്തനാട്ട് കെ. മാധവി അമ്മ †ചെയ്യുന്ന ശ്രമവും എത്രയും ധ്യാപനീയമാണെന്നു കൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയുള്ളൂ.

* ഈ വിഷയത്തിൽ Mr. P. Macqueen I. O. S., Curator, Records Office, Madras ചെയ്തിട്ടുള്ള ശ്രമം നാം എത്രതന്നെ അഭിനന്ദിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല. ഭാഷാഭിമാനികളെ ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഓട്ടോമെന്റിന് ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധാർഹി. ഏകദേശം 400 ഓളം പാട്ടുകൾ ആ മഹാനുഭാവൻ ഇതുവരെ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

† എനിക്ക് രണ്ടുപാട്ടുകൾ ഇവരാണ് ശേഖരിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളത്. തച്ചോളി ഭക്തനെന്ന പറ്റി ഗദ്യത്തിൽ ഒരു പുസ്തകവും ശ്രീമതി മാധവി അമ്മ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ പ്രസംഗം അവസാനിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഒന്നരണ്ടു സംഗതികൾകൂടി നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധക്ക് വിഷയമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അന്നേത്തെ കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മിക്കസമുദായങ്ങളും കായികാഭ്യാസത്തിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്നുവെന്നു ഇതിലെ എതുപാട്ടും തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. കച്ചകെട്ടി "കയ്യും മെയ്യും" ഒരുക്കി, അവർ കാണിച്ചിരുന്ന അടവുകളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ അവരുടെ ദേഹത്തിൽ എല്ലെന്നൊരുസാധനം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലയോ എന്ന സംശയം തോന്നിപ്പോകും. അക്കാര്യത്തിൽ സ്രീ പുരുഷഭേദം കല്പിച്ചിരുന്നില്ല. ആരോമൽ ചേവകർ ഭക്തനൻ എന്നിവരെപ്പോലെ പോഷകത്തിൽ ചാടി ഉറുമിയും ചുരികയും എടുത്തു പടവെട്ടുവാൻ കെല്പും, കോപ്പും, ഉണ്ടായിരുന്ന സ്രീകളിൽ അഗ്രസ്ഥാനത്തെ അലങ്കരിച്ചവരായിരുന്ന ഉണ്ണിയാച്ചുവും കൊടർമാലകകിയും. ഇവർ ഇന്നും കേരളത്തിന്റെ അഭിമാനസ്തംഭങ്ങളായി ഈ പാട്ടുകളിൽ വിലസുന്നു. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ എല്ലാംകൂടി തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു *ജോൺ ഓഫ് ആക്ട്നെ ആദിക്കിലുള്ളവക്ക് എത്രതന്നെ പുകഴ്ത്തിയാലും മതിയാകുന്നില്ല. അക്കാലത്തു കേരളത്തിൽ കടന്നു നോക്കിയാൽ ഓരോ വീട്ടിലും ചുരുങ്ങിയതു ഓരോ 'ജോൺ ഓഫ് ആക്ട്'നെ കാണാതിരിക്കുന്നതല്ല. ഉണ്ണിയാച്ചുയുടെ പരാക്രമങ്ങൾ കാണാനിടവന്നാൽ പുരാണപ്രസിദ്ധയായ സുഭദ്രയും ചരിത്രത്തിൽ വിളിക്കാണ്ടിട്ടുള്ള അമ്മല്യാഭായി, അഴ്കുളത്തിലെ രാജ്ഞി മുതലായവരുംകൂടി അതുതപ്പെടുമെന്നു തന്നെയാണ് തോന്നുന്നത്.

ഇന്നു കേരളത്തിൽ ആഭിജാത്യംകൊണ്ട് സർവ്വപ്രാധാന്യം വഹിച്ചുവരുന്ന ബ്രാഹ്മണരെപ്പറ്റി വടക്കൻപാട്ടുകളിൽ വിശേഷവിധിയായി അധികമൊന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് മറ്റൊരുസംഗതി. അവരെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവം തന്നെ ഈ പാട്ടുകളെല്ലാം തിരഞ്ഞു നോക്കിയാൽ ഒന്നോരണ്ടോ സ്ഥലത്തേ കാണുന്നുള്ളൂ. അതു യഥാസംഗതിയായി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നല്ലാതെ, സമുദായത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കുന്നസംഭവങ്ങളിലൊന്നും അവർ പങ്കെടുത്തതായി വിവരിച്ചിട്ടില്ല. ഈശ്വരകാർയ്ക്കുങ്ങൾക്കോ, കല്യാണം മുതലായവക്കോ അവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായതായി കാണുന്നില്ല. സമുദായത്തിൽ അവർക്ക് അക്കാലത്ത് പ്രാധാന്യം ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടോ, അതോ പ്രതിഗ്രഹം, ദക്ഷിണ മുതലായ ആചാരങ്ങൾ അന്നു നടപ്പിലാത്തതുകൊണ്ടോ, ഇങ്ങിനെ അവരെ വിട്ടുകളഞ്ഞത് എന്ന കാര്യം ചരിത്രകാരന്മാർ അന്വേഷിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തണം.

* 1428-ൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഫ്രാൻസിലെ ഓർലിയൻസ് പട്ടണം വളഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കുതൊഴിയ സൈന്യനേതൃത്വം വഹിച്ച യുദ്ധം ചെയ്ത ഒരു യോദ്ധ്യ.

ത്തേണ്ടതാണ്. ആരോമൽചേവകർ അങ്കത്തിനു പോകുമ്പോൾ അനുജനെ വിളിച്ചു പലകാഴ്ചകളും പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ,

അങ്കംവിടിച്ചാലെ ചേകോരവു
പൂണൂലിട്ടാലെ നമ്പൂരിയാവു
പൂലസ്ത്രം *അണിഞ്ഞാലേ നായരാവു
മംഗല്യം ധരിച്ചാലേ നാരിയാവു

എന്നു നമ്പൂതിരിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. പൊന്നപുരം കോട്ട പടിക്കാനായി പോകുമ്പോൾ തടയുന്ന ജ്യേഷ്ഠന്റെ ധൈര്യക്ഷയത്തെപ്പറ്റി ഒത്തേൻ പരിഹസിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ,

കാലത്തെകൂട്ടി മുടക്കുമേട്ടൻ
ഞാൻ വല്ലതുകൊണ്ടു വന്നുവെന്നാൽ
കമ്പകുപ്പി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു്
കൈരണ്ടും കൂട്ടിട്ടു വാങ്ങുമേട്ടൻ
പട നായർത്തൻ മകനും ഞാനും
പട്ടത്തൻ മകനുമേട്ടൻ
ചോരകാണുമ്പോ ഛാഴിക്കുമേട്ടൻ
മുട്ടിനു ചോരയിൽ പുളക്കും ഞാനും

എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഒന്നരണ്ടുദിക്കിലല്ലാതെ വേറെ യാതൊരുപ്രസ്താവവും കാണുന്നില്ല.

വടക്കൻപാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ച പലവീരന്മാരും തുളനാട്ടിൽനിന്നു അഭ്യസിച്ചവനു പരാണെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. ഈ തുളനാടു നാം ഇപ്പോൾ അറിയുന്ന തുളനാടാണെന്നോ അല്ലെന്നോ നിണ്ണയിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഇപ്പോൾ തുളനാട്ടിൽ പയറിലെന്നുമാത്രമല്ല, അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾപോലും അവിടെ പ്രചാരത്തിലില്ലെന്നാണ് അറിയുന്നത്. വടക്കു മലയാളത്തിൽ പയററിയുന്ന ചിലരുമായി ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചതിൽ കടത്തനാടൻ പയററു്, തുളനാടൻ പയററു് എന്നിങ്ങിനെ രണ്ടുസമ്പ്രദായങ്ങളുണ്ടെന്നും അറിവാൻിടയായി. പയററനെപ്പറ്റി മറ്റൊരുപ്രകരണത്തിൽ വിസ്തരിക്കാനുള്ളതുകൊണ്ടു് തല്ക്കാലം ഇതിലധികം പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

* പണ്ടത്തെ പടയാളികൾ അരയിൽ കെട്ടുന്നപട്ട്.

അദ്ധ്യായം 2.

ചിലകഥകൾ.

നാടോടിപ്പാട്ടുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപരിചിന്ത സുഗ്രഹമാകേണമെങ്കിൽ അവയിൽ വിവരിച്ചുകഥകളുടെ ഒരു സ്വരൂപജ്ഞാനം വായനക്കാർക്കു് അത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഏതാനും കഥകൾ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു് ചേർക്കുന്നത് സന്ദർഭാചിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

പാട്ടുകൾ വകതിരിച്ചു നോക്കിയാൽ രണ്ടുവീട്ടിലുള്ള അംഗങ്ങളാണ് അതിൽ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നതെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. വീടുകൾ പുത്തൂരംവീടും, തച്ചോളി വീടും ആകുന്നു. ഈ പ്രധാന താവഴികളോടു് ബന്ധപ്പെട്ട ആറും മണംമേൽ, പാലാട്ടു് എന്നീ ചില ചില്ലറ വീടുകളും ചിലപാട്ടുകളിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ല. ഇതിൽ ഒരുവീട്ടിലുള്ളവരെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടുകളിൽ മറുവീട്ടിലുള്ള വീരന്മാരെപ്പറ്റിയ യാതൊരുപ്രസ്താവവും കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട സംഗതിയാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഇവക്കുള്ള പ്രാധാന്യം ഒരേകാലത്തല്ലെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാക്കുമെന്നല്ലാതെ അവയിൽ ഏതിനാണ് അധികം പഴക്കമെന്നുള്ളതു് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ തരമില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളുടെ പ്രാചീനതപം നോക്കുമ്പോൾ പുത്തൂരംവീട്ടിലെ ആരോമൽചേവകരെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടിനാണ് അഗ്രസ്ഥാനം കല്പിക്കേണ്ടതെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ടു് പുത്തൂരംവീട്ടിലെ ആരോമൽചേവകരെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെങ്ങളായ ഉണ്ണിയാച്ചയെപ്പറ്റിയും ഉണ്ണിയാച്ചയുടെ മകനായ ആരോമുണ്ണിയെപ്പറ്റിയും ഉള്ളകഥകൾ ആദ്യം വിവരിക്കാം.

ആരോമൽചേവകർ.

പുത്തൂരംവീട്ടിൽ പണ്ടൊരു ചേകോരങ്ങായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഏഴക്കം വെട്ടി ജയിക്കയും പത്തക്കം 'താരി താഴ്ന്നു'കു'യും* ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്നു ഓമന മകനായി ആരോമർ അല്ലെങ്കിൽ ആരോമുണ്ണി എന്നൊരു വീരനുണ്ടായി. മകൻ വിദ്യയും, പതിവുപ്രകാരമുള്ള പയററും, കാലേക്കൂട്ടിത്തന്നെ അഭ്യസിച്ച് രണ്ടിലും അതി സമർത്ഥനായിത്തീർന്നു. തന്റെ അച്ഛനമ്മമാക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും ആരോമർ ഒരുക്കുണിലുണ്ണിയിരുന്നെന്നു. കാഴ്ചയിൽ അതിസുന്ദരനും വീഴ്ചപരാക്രമത്തിലും രണചതുര്യത്തിലും അദി

* ഇതൊരു സാങ്കേതികപദമാണ്. പറഞ്ഞുതീർക്കുക എന്നർത്ഥം യോജിക്കുന്നുണ്ടു്.

തീയനുമായിരുന്ന ചേക്കോർ താലികെട്ടിയത് അമ്മാമന്റെ മകളായ തുമ്പോലാച്ചയെ യാണെങ്കിലും കല്യാണം കഴിച്ചത് ആലത്തൂർവീട്ടിലെ കുഞ്ചുണ്ണി എന്ന സ്ത്രീയെയാണ്.

അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന കാലത്ത് പ്രതിയാതിരി *നാട്ടിൽ കുറങ്ങാടിടം എന്ന വീട്ടിൽ കാരണവസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ഒരു തർക്കമുണ്ടായി. അവിടുത്തെ കാരണവർ വയസ്സായപ്പോൾ തീർത്ഥയാത്ര കഴിഞ്ഞു. ഉണിക്കോനാർ എന്ന തന്റെ മരുമകനെ വിളിച്ചു താക്കോൽ കൊടുത്താണ് വയസ്സൻ ഇറങ്ങിപ്പോയത്. ആയാളുടെ അനന്തിരവനായി ഉണിച്ചന്ത്രോർ എന്നൊരാളുംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടുപേരും ജ്യേഷ്ഠനും ജന്തിമാരുടെ മക്കളായിരുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല തമ്മിൽ വയസ്സിന് വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരാൾക്കു ഒരുദിവസത്തെ മൂപ്പധികമുണ്ട്. കാരണവർ തീർത്ഥയാത്ര കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവന്നതോടുകൂടി ദീനംപിടിച്ചു മരിച്ചു. ശവസംസ്കാരാദികളെല്ലാം രണ്ടുപേരും യോജിച്ചു കഴിച്ചു. സഞ്ചയനം ദിവസം, ആദ്യം അസ്ഥിപെറുക്കേണ്ടത് ആരാണെന്നു തർക്കമായി. രണ്ടുപേരും ഒന്നിച്ചു തന്നെ പെറുക്കിക്കൊണ്ടുപോയി ബാക്കി കർമ്മങ്ങളെല്ലാം കഴിച്ചു. രണ്ടാളും ഭീഷ്ണിക്കുകയും ചെയ്തു. 'മൂപ്പിളമ'തർക്കം തീരാൻ അമ്മമാരോടു ചോദിച്ചു. അവർ പഠയാൻ സാധിക്കാഞ്ഞിട്ട് വയറാട്ടിയെവരുത്തി വിസ്തരിച്ചു ഉണിക്കോനാറെ പാതിരക്കും, ഉണിച്ചന്ത്രോറെ പുലച്ചുമാണ് പൊറൊന്നു അവർ മൊഴികൊടുത്തു. അവർ ഉണിക്കോനാരുടെ ഭാഗം പറയണമെന്ന്. ആക്ഷേപിച്ച് ഉണിച്ചന്ത്രോർ സമ്മതിച്ചില്ല. മണ്ണാത്തിയുടെ തെളിവും ഉണിക്കോനാർക്ക് അനുകൂലമായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ഉണിക്കോനാർ പതിവായി മത്സ്യംതരുന്ന മുക്കുവനെ വിളിച്ച് കുറെ മത്സ്യംകൊണ്ടുവരുവാൻ പറഞ്ഞു. മത്സ്യംപിടിച്ച് അവൻ 'മൂപ്പോരി' വെക്കുന്നസമയം ഉണിച്ചന്ത്രോർ വന്ന് എല്ലാം തട്ടിക്കൂട്ടി തലയും വാലും കുടലും (സാധാരണ വലിച്ചെറിയുന്ന സാധനങ്ങൾ) കൂട്ടിപ്പൊതിഞ്ഞ് ഉണിക്കോനാർക്ക് അയച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം താൻ കൊണ്ടുപോയി.

ആ പൊതിവീട്ടിലെത്തിയ ഉടനെ ഉണിക്കോനാരുടെ അമ്മ അതെടുത്ത് ഉണിക്കോനാരുടെ മുഖത്ത് എറിഞ്ഞ് മുക്കുവന്റെ ധിക്കാരത്തെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചു. ഉണിക്കോനാർ മുക്കുവനെപിടികൂടി പ്രഹരംതുടങ്ങി. വിവരം അറിഞ്ഞ് ഉണിച്ചന്ത്രോർ വന്നു. അവർ തമ്മിലായി പിന്നെ

* ഇതു വെട്ടത്തുനാട്ടി* പുറപ്പെട്ടതായിരിക്കണം.

കലഹം. രണ്ടാളുകളുടെയും കൂട്ടത്തിലുള്ള പലരും മരിച്ചു. ഒടുവിൽ ആക്ഷേപം നാടുവാഴിയുടെ അടുക്കൽ എത്തി.

നാടുവാഴി വിധികളിച്ചത് തുല്യംങ്ങോട്ടപ്പന്റെ തുല്യീയിന്മേൽ പൊന്നും വെള്ളിയും പൊതിഞ്ഞു വെച്ച് പരീക്ഷ നടത്തണമെന്നായിരുന്നു. കണ്ണടച്ച ചെന്നു പൊതികളെടുക്കണമെന്നും, പൊൻപൊതികിട്ടിയ ആൾക്ക് മൂപ്പ്സ്ഥാനവും വെള്ളിപ്പൊതികിട്ടിയ ആൾക്ക് ഇളമസ്ഥാനവും ആണെന്ന് സമ്മതിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു നാടുവാഴിയുടെ നിശ്ചയം. ഈ പരീക്ഷയിലും ഉണിച്ചന്ത്രോർ തോറ്റു. പക്ഷെ അയാൾ പിന്നാറിയില്ല. പിന്നെ അങ്കംകൊണ്ടു തീർച്ചയാകയുള്ളൂ എന്നായി. നല്ല 'ചേക്കോ'ന്നാറെ കിട്ടാനായി രണ്ടുപേരും അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങി. ചതിക്ക് മിടക്കുന്നാണെന്ന് കേളികേട്ട അരിങ്ങോടരേയാണ് ഉണിച്ചന്ത്രോർ ശരണം പ്രാപിച്ചത്.

അങ്കത്തട്ട് പണിയുന്നതിൽ തന്നെ ചതിചെയ്യാനായി അവർ ആശാരിയെ പണംകൊടുത്തു സ്വാധീനമാക്കി. ആശാരി മുറിപ്പലകകൾ വെച്ച് അങ്കത്തട്ട് പണിതീർത്തു.

ഈ വർത്തമാനങ്ങളൊക്കെ അറിഞ്ഞ ഉണിക്കോനാർ ചേക്കോനെ അന്വേഷിച്ചു വടക്കോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. കുറെ ചുറ്റിനടന്നിട്ടും ആരേയും കിട്ടാതെ, നിരാശയോടെ വഴിക്കിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പാണനെക്കണ്ട് അവനിൽനിന്നു ആരോമൽചേകവരുടെ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞ് പുത്തൂരം വീട്ടിലെത്തി. ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾവന്നു പടിക്കൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് വയസ്സൻ 'ചേക'വർ ചെന്നു നോക്കി. അവർ തന്നെ ബഹുമാനിച്ചിട്ടെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ വൃദ്ധൻ വീട്ടിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിവന്നു.

വിവരം അറിഞ്ഞ ആരോമൽചേകവർ അങ്കച്ചമയത്തോടുകൂടി പുറത്തുവന്ന് അവരോട് കശലം ചോദിച്ചു. മറ്റൊരാളേകവർ അരിങ്ങോടരണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ,

“ആനയെ മയക്കുന്ന അരിങ്ങോടരും
ആചേക്കോരോടകം പിടിച്ചുകൂടാ”

എന്നു പറഞ്ഞ് ഒഴിയുവാൻ നോക്കി. ഉണിക്കോനാർ മുതലായവർ വിട്ടൊഴിയാതെ അപേക്ഷിക്കുവാനും തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ആരോമൽ സമ്മതിച്ച് അങ്കപ്പണം വെക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. 1001 പണമിട്ടുകെട്ടിയ 101 കിഴിയും പിന്നെ പതിവുപ്രകാരമുള്ള മൂന്ന് കിഴിയും അവർ ചേകവർക്ക് സമ്മാനിച്ചു.

അങ്കത്തിനായിക്കൊണ്ടു് വാങ്ങിയവണം ചേകവരുടെ ഉറവരൾ
രെങ്കിലും ഏറെടുക്കണമെന്നാണ് നിശ്ചയം. അതിനായി അച്ഛനോടു്
പറഞ്ഞപ്പോൾ അച്ഛൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഇരുപത്തിരണ്ടു് വയസ്സുപ്രായം ;
കണ്ടാൽ കൌതുകത്തോന്നുന്ന മെയ്യു് ; അഭ്യാസികളിൽ അഗ്രഗണ്യത്വം ;
ഇങ്ങിനെ എല്ലാം തികത്തിട്ടുള്ള മകനെ അങ്കത്തിന്നയക്കുവാൻ മനസ്സു്
വരാത്തതിൽ അച്ഛനെ കുറാം പറയേണ്ടതില്ല. അങ്കത്തിന്റെ അവ
സാനം എങ്ങിനെയാണെന്നു പറവാൻ സാധിക്കയില്ലല്ലോ. അച്ഛന്റെ
സങ്കടം കണ്ടപ്പോൾ അങ്കപ്പണമെടുക്കുവാൻ അമ്മയോടപേക്ഷിച്ചു. അമ്മ
യുടെ കാര്യം അച്ഛനെക്കാൾ മീതെയല്ലെ ? മകൻ പിറന്നമുതൽക്കു് അതു
വരെയുള്ള ചരിത്രം അവിടെ വിസ്തരിച്ചു. കുട്ടിക്കാലത്തു് മകന്റെ,

“ പട്ടംചരട്ടം പൊട്ടപ്പുകെട്ടി
വെള്ളിപ്പതുക്കൻ മണിയുകെട്ടി
ചന്തവും ചാച്ചലും ”

കണ്ട അമ്മയുണ്ടോ മകനെ പോവാൻ അനുവദിക്കുന്നു ! ഒടുവിൽ
അനുജനെ വിളിച്ചു. അനുജനും മനസ്സിലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവനോടു്
നിബ്ബന്ധിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അങ്കത്തിന്നു യാത്രപറഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ
താൻ മരിച്ചുവെന്നു കരുതി സകലകാര്യങ്ങളും മറുളളവരെ ഏല്പി
ക്കുകയാണ് പതിവു്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയും
ചേകവന്മാർക്കു് അതിലുള്ള പ്രാധാന്യവും ആരോമൽ വിസ്തരിച്ചു പറയു
ന്നുണ്ടു്. കൂട്ടത്തിൽ ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ കത്തുപ്രകാരം “ ഈഴം ”
എന്ന ദേശത്തിൽനിന്നു വന്നവരാണ് അവരെന്നും അവർക്കാണ് കള
രിയെപ്പറ്റിയുള്ള ചുമതലയെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ സംഗതി
ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു് വിഷയമാകേണ്ടതാണ്. താവട്ടഭരണത്തെ
പ്പറ്റിയും, മറുളളവരോടു് പെരുമാറേണ്ടുന്ന രീതിയെപ്പറ്റിയും, അനുജ
നോടുപദേശിക്കുന്ന ഭാഗം അന്നേത്തെ സമുദായത്തിന്റെ ഒരു നല്ല ചിത്ര
മാണെന്നുള്ളതിലേക്കു സംശയമില്ല. ഒടുവിലത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ ഈ
വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പ്രതിപാദിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു് ഈ ഘട്ടം
ഇതിലധികം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

പുത്തൂരംവീട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ അങ്കപ്പറപ്പാടിന്നു പട്ടം കൂട്ടുന്നസമ
യത്തു് ഉണ്ണിയാച്ചു് ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലായിരുന്നു. ഗഭിണിയായിരുന്ന
അവൾ രാത്രി ആണ്ടു പുത്തരിയങ്കത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടതായി സ്വപ്നംകണ്ടു്,
ഉറക്കത്തെട്ടി. അപ്പോൾ തന്നെ ആണ്ടുയെക്കണ്ടു് തരമുണ്ടെങ്കിൽ അങ്കം
മുടക്കേണമെന്നാമു. പോവാനായി ഭർത്താവിന്റെ അമ്മയോടു് സമ്മതം

ചോദിച്ചു. ആതക്കുന്നോക്കി അമ്മ അവൾ വന്നതിന്റെ ശേഷം ആ തറ
വാട്ടിൽ സ്വൈരമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, മറുമായി ‘ ചുണപറവാൻ ’ തുടങ്ങി.
അപ്പോൾ പോകുന്നതു വെടിപ്പില്ലെന്നും, ഇനി പോകുന്നപക്ഷം പാണനെ
തുണകൂട്ടി പോയ്ക്കൊള്ളേണമെന്നും, അധിഷ്ഠിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. ‘ ചൊടിയും
ചുണയു് ’ മുളള ഉണ്ണിയാച്ചു് ഇതുകേട്ടപ്പോൾ അഭിമാനത്താൽ അരിശം
കൊണ്ടു് തന്റെ താവട്ടമാമാത്വവും പ്രസംഗിച്ചു് ആരേയും തുണ
കൂട്ടാതെപോയി. എണ്ണതേച്ചു്, താളി കയ്യിലെടുത്തു് കുളിക്കാനാണെന്നുള്ള
ഭാവത്തോടെയായിരുന്നു ആച്ചു പുറപ്പെട്ടതു്. എണ്ണതേച്ചുവരുന്നതു് ഒരു
ദൃശ്യകനമാണു്. ചേകവർ അങ്കത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ
കാണുമ്പോൾ ശങ്കനം നന്നല്ലെന്നു വിചാരിച്ചു് പിന്തിരിക്കട്ടെ എന്നാ
യിരുന്നു ഉണ്ണിയാച്ചുയുടെ ഉദ്ദേശം. വഴിക്കു പുഴകടക്കാനുണ്ടെന്നുള്ളതു
കാക്കാതെപോന്ന ഉണ്ണിയാച്ചു് തോണിക്കടവത്തെത്തിയപ്പോൾ താലി
യഴിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതായിവന്നു. പുത്തൂരംവീട്ടിൽ ജനിച്ചവളാണെങ്കിൽ
ഇതിന്നു പകരം ചോദിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു കേട്ടപ്പോൾ തോണിക്കാരൻ
താലിമടക്കിക്കൊടുത്തു് കുന്ദിട്ടു് തൊഴുതു. ഉണ്ണിയാച്ചു് നേരേ പുത്തൂരം
വീട്ടിലേക്കുചെന്നു. അവരുടെ വരവുകണ്ടു കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയ അമ്മ
പടിക്കലെത്തി വിവരംപറയലും, ഉണ്ണിയാച്ചു് നേരെകളരിയുടെ മുമ്പാകെ
വന്നു് ബോധംകെട്ടു വീഴലും ഒന്നിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആരോമച്ചേകവർ കാടി
ച്ചെന്നു പെങ്ങളെ എടുത്തു ബോധം തെളിയിച്ചു. അവളെ സമാധാ
നിപ്പിക്കാൻ എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധിച്ചില്ല. ഇവരുടെ കൂടിക്കാഴ്ചവാട്ടിൽ
വിവരിച്ചതു് കണ്ണീർ പൊഴിക്കാതെ വായിക്കേണമെങ്കിൽ കണക്കിലധികം
ഡൈയ്യംവേണം. ഒടുവിലത്തെക്കയ്യായി ആരോമർ തനിക്കു് അപ്പോൾ
അഷ്ടമത്തിൽ പ്രാഴമാണെന്നും, മരണത്തിന്നു യോഗമുണ്ടെന്നും, എന്നാൽ
അത് മാനത്തോടെ ആവാൻ വേണ്ടിയാണ് അങ്കം കുറിച്ചതെന്നും,
പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ണിയാച്ചു് ഒരുവിധം സമ്മതിച്ചു. തന്റെ കയ്യിലിട്ടി
രുന്ന മോതിരം ഊരി ആരോമർ ഉണ്ണിയാച്ചു്ക്കു് കൊടുത്തു് അവൾ
പെറുന്നതു് ആൺകുട്ടിയാണെങ്കിൽ ആ കുട്ടിക്കു തന്റെ പേരിട്ടു് ആ
മോതിരം അവനെ കെട്ടിച്ചു് വളർത്തണമെന്നും പറഞ്ഞു് പെങ്ങളെ
ചേകവർ വീണ്ടും സമാധാനിപ്പിച്ചു.

വിന്നെ ചേകവരുടെ ഭാര്യയായ കുഞ്ചുണ്ണലിയുടെ സങ്കടമായി. അവ
ളേയും ഗ്രഹപ്പിഴകളുടെ കാര്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. താൻ മരിക്കുക
യാണെങ്കിൽ തന്റെ അനുജൻ ഉണ്ണിക്കണ്ണൻ അവളെ വേണ്ടതുപോലെ
രക്ഷിക്കുമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു് ഒരുവിധം അവളെയും ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

പുറപ്പെടേണ്ടകാലം അടുത്തതോടുകൂടി തുണയ്ക്കും കൂടെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടത് ആരെ ആണെന്നു അച്ഛനോട് ആലോചിച്ചു. അച്ഛൻ തന്റെ മരുമകൻ ചന്തുവിനെ വിളിക്കുവാൻ ആളെ അയച്ചു. ആരോമക്കും ഉണ്ണിയാച്ചക്കും അതിൽ വൈമനസ്സുണ്ടായി. മറ്റൊന്നുമല്ലകാരണം. ചന്തു ഉണ്ണിയാച്ചയെ കല്യാണം കഴിക്കേണമെന്നാലോചിക്കുകയുണ്ടായി. അത് ആരോമക്കും അവൾക്കും സമ്മതമാവാത്തതിനാൽ കാര്യം നടന്നില്ല. തന്നെ നിരസിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ചന്തുവിന്നു ഇവരോടു നീരസമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അവൻ പകുതിയാർ വല്ലാത്തതും പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു എന്നു ശക്തിയോടുകൂടി ആരോമക്ക് അവന്റെ പേരിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അച്ഛന്റെ അഭിപ്രായത്തിന്നു വിപരീതം പറയരുതെന്നു വിചാരിച്ചും, വേദാന്തരംപോലെ തുണയ്ക്കു ആരും ഇല്ലാത്തത് കാര്യം, ഒടുവിൽ ആരോമർ സമ്മതിച്ചു.

ഉണ്ണിയാച്ചക്കും ചന്തുവിനെപ്പറ്റി സംശയമുണ്ടായിരുന്നു. വിവാഹത്തിന്നു അനുകൂലിക്കാത്തതുകൊണ്ടുള്ള വൈരം ഇപ്പോൾ കാണിക്കരുതെന്നും, അവൾ അറിയാതെ ചെയ്തതൊരു ക്ഷമിക്കേണമെന്നും, പ്രത്യേകം അവനോട് പേക്ഷിച്ചു. ആങ്ങളയോടുള്ള അതിസ്നേഹംനിമിത്തം, ആരോമർ അകം ജയിച്ചുവന്നാൽ ചന്തുവിന്റെ ഭാര്യയായി ഇരുന്നു കൊള്ളാമെന്നു കൂടി സമ്മതിക്കുവാൻ ആ ഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ണിയാച്ച തയ്യാറായി. ചന്തു അവൾ പണ്ടു പെരുമാറിയതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ച് അവളുടെ വാക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ലെന്നു ഭാവിച്ചു. വീണ്ടും ഉണ്ണിയാച്ച കരഞ്ഞുപേക്ഷിച്ചു. എന്നു തന്നെയല്ല, ഇന്നിന്നതരത്തിൽ ആങ്ങളയെ സഹായിക്കേണമെന്ന്,

“തട്ടിനേലാങ്ങു കയറുന്നേരം
കുരുമിച്ചുനിങ്ങൾ കയറിക്കൊള്ളൂ,
ഒഴിയാതെ അരികത്തു നില്ക്കുവേണം
എടുത്തുവെക്കേണ്ടതെന്നു കൊള്ളൂ.
മാറാൻ ചുരികയും തട്ടുന്നേരം
എടുത്തുവെക്കേണ്ടതെന്നു കൊള്ളൂ.
കുരുമിച്ചുനിങ്ങൾ കയറിക്കൊള്ളൂ.
കുരുമിച്ചുനിങ്ങൾ കയറിക്കൊള്ളൂ.
മാറാൻ ചുരിക തെറിച്ചുപോകും
അകത്തുചുറ്റും വന്നുതെക്കിൽ
ഉറങ്ങിത്തളി അടുത്തുകൊള്ളൂ”

എന്നീ ചില അടവുകൾ തന്റെ പയറുമായിലുള്ള പാടവത്തിന് ഓഴുപാടായി പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ചന്തുവിന്റെ കാല്പാൽ വീണു വീണ്ടും വീണ്ടും കെഞ്ചി. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ചന്തുവിന്റെ പകക്ക് പാകംവന്നില്ല.

“കൊഞ്ചിപ്പറയൊല്ലെ ഉണ്ണിയാച്ച
നിന്നുടെമായങ്ങൾ ഞാനറിയും
എന്നുടെനേരെ നിന്നുപോക നീയ്ക്ക്
അമ്മാമനെ ഞനെയും കാത്തിട്ടാണേ
നിന്നെയും ഞാനൊന്നും ചെയ്യാത്തത്”

എന്നും പറഞ്ഞു അവൻ അവളെ വകവെക്കരുതെന്നായി. ‘കുരുമിച്ചുവെക്കേണ്ടതെന്നും അച്ഛനേയും പിടിച്ചു സത്യംചെയ്തതും ചന്തു കേട്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു. ചന്തുവിന്റെ നീരസഭാവത്തിൽ അപായത്തിന്റെ അങ്കുരങ്ങൾ കണ്ട് ഉണ്ണിയാച്ച എളുപ്പമുണ്ടാക്കുമ്പോഴേക്കു കരയാൻ തുടങ്ങി.

ചുരികകൾ കടയിക്കേണമെന്നും, കൊല്ലൻ കടയുന്നസമയത്തു അവന്റെ അരികിൽനിന്നു കേണമെന്നും ചെമ്പാണിപ്പെട്ടു പൊക്കാരം കൊണ്ടു വിളക്കിക്കേണമെന്നും, അമ്മാമൻ ചന്തുവിനെ പ്രത്യേകം ഏല്പിച്ചു. മാറാക്കച്ചേകുവാൻ ചതിയനാകയാൽ അവന്റെ സൽക്കാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കരുതെന്നും ശാസിച്ചു. ചന്തു പറഞ്ഞപ്പോലെ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു ഏറ്റുവാങ്ങിയായി. വഴിക്ക് അരിങ്ങോടുകൂടി ചന്തുവിനെ മയക്കി വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. പിന്നീട് അവന്റെ മരുമകൻ “ഇരുട്ടത്തൊളിമിന്നും കുട്ടിമാണി” ചന്തുവിന്റെ പരിചയം കേൾക്കാതോടുകൂടി അവർക്കു വേണ്ടി എന്തുംചെയ്യാൻ ചന്തു സന്നദ്ധനായി. അവളുടെ “മിണ്ടാട്ടവും കൊണ്ടാട്ടവും” കണ്ടു മതിമാന്ന ചന്തുവിനെ കൊല്ലന്റെ അടുക്കലേക്കു അവർ പിന്നെ ഉന്തി പാഞ്ഞുവെക്കേണ്ടതായിവന്നു. കൊല്ലനോടുപറഞ്ഞു ചുരിക മുളയാണിയിട്ടു മുറുക്കി പൊക്കാരം ഇട്ടു വിളക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ചതി കൊല്ലത്തി അറിഞ്ഞുവെങ്കിലും പുറത്താക്കിയില്ല.

ആരോമർ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും ഉണ്ണിയാച്ചയേയും കണ്ടു ഞ്ഞുപിയേയും കണ്ണീരിൽ മുക്കി കീഴ്വരത്തി. അപ്പോഴേക്കു ചന്തു എത്തിയില്ല. ചന്തുവിനെ അന്വേഷിച്ചു കൊല്ലന്റെ വീട്ടിലെത്തി. ഇത്ര താമസിക്കുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ കൊല്ലൻ അന്വേഷിക്കാവില്ലകമ്പണിക്കു പോയിരുന്നുവെന്നും അവൻ വരുവാൻ താമസിച്ചുവെന്നും മാറ്റം ഒഴികഴിവുപറഞ്ഞു. ചുരികകൾ ആരോമർ വാങ്ങി

യപ്പോൾ അതിൽ ചെൽ കള്ളപ്പണി അറിഞ്ഞ കൊല്ലത്തി അത് ഒന്നു ഇളക്കിനോക്കാൻ പറഞ്ഞു. ചുരിക വെറുതെ ഇളക്കുകയില്ലെന്നു ശരിച്ച് ആരോമർ പോരികയുചെയ്തു. എല്ലാവരുംകൂടി ആപ്പു, വെടി മുതലായ ആഘോഷത്തോടെ അങ്കസ്ഥലത്തെത്തി. അങ്കത്തട്ട് കണ്ട് ആരോമർ സംശയത്തോന്നി അശ്ശാരിയെ വരുത്തി. അശ്ശാരി ഒരുവിധത്തിൽ കള്ളപ്പണി അറിയിക്കാതെ തട്ട “വഴങ്ങി*” എല്ലിച്ചു. യൗവനം വന്നുദിച്ച ആരോമരുടെ മെയ്യ് കണ്ടിട്ടു അരിങ്ങോടക്കം കെട്ടുകത്തോന്നി. ഒരു കാഴ്ചക്കളി കളിപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ആരോമർ എല്ലാവരെയും അതുതപരവശരാക്കത്തക്ക ഒരുവു കാണിച്ചതു വിവരിക്കേണ്ടതു തന്നെയാണ്.

“അവിടന്നെഴുന്നോറു ആരോമരും
പീഠംവലിച്ചങ്ങു വെച്ചുചേക്കോൻ
പാവോടതന്നെ വിരിക്കുന്നുണ്ടു്.
പാവോടമുകളിൽ തളികവെച്ചു
തളികനിറയോളം വെള്ളരിയും
വെള്ളരിമീതെ (യൊ)രുന്നാളികേരം
നാളികേരത്തിന്മേൽ ചെമ്പഴുക്കു
പഴുക്കുമോളിലൊരു കോഴിമുട്ട
കോഴിമുട്ടമേലേ തൂശിനാട്ടി
തൂശീമുനമേൽ ചുരികനാട്ടി
ചുരികമുനമേൽ മറിഞ്ഞുനിന്നു
നൃത്തങ്ങളേഴും കുറിച്ചവനും”

അപ്പോൾ ആരോമർ കിട്ടിയ സമ്മാനങ്ങൾക്കു കണക്കില്ല. പിന്നെ അങ്കമായി. കോഴിയങ്കം കഴിഞ്ഞു, അളക്കുമെന്നു രണ്ടുപേരും സമ്മതിച്ചു. ഉടനെ അങ്കത്തിന്റെ മൊഴി ചൊല്ലുവാൻതുടങ്ങി. ഉണിക്കോന്നാൻ അങ്കത്തിനുള്ള കാരണമെല്ലാം ദേശവാഴി, നാടുവാഴി, നാട്ടാർ എന്നിവർ മുമ്പാകെ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. കോഴിയങ്കത്തിന്നു ആരോമർ കോഴിയെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നില്ലെങ്കിലും തല്ലാലം ഒരു കോഴിമുട്ടയിൽ നിന്നു കോഴി മന്ത്രം ജപിച്ചു ഒരു കോഴിയെ ഉണ്ടാക്കി അരിങ്ങോടരുടെ കോഴിയുമായി അങ്കത്തിന്നു വിട്ടു. ആ കോഴി മാറാന്റെകോഴിയെ കൊത്തി അതിന്റെ കടൽ മാല വലിച്ചെടുത്തു.

പിന്നെ രണ്ടുചേക്കോന്നാരും അങ്കംതുടങ്ങി. ക്രമപ്രകാരം അടുവുകുളെല്ലാം രണ്ടുപേരും എടുത്തുവെട്ടി. ഒന്നുരണ്ടുപ്രാവശ്യം അരിങ്ങോടർ

* അറകുന്നങ്ങളില്ലെന്ന് ഇശ്ശാൻ സാക്ഷിയായി ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുക.

ചതിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ആരോമർ നോക്കിത്തട്ടത്തു. അങ്കം മുറുകിയപ്പോൾ ആരോമരുടെ ചുരിക കണമുറിഞ്ഞുവീണു. ആരോമർ വേറൊരുചുരിക ചോദിച്ചപ്പോൾ ചന്തു കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെയ്ക്കൊടുക്കുവാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു അവന്നു വേണമെന്നും ശരിച്ചു. ആയുധം വാങ്ങുന്നതുവരെ എതിർക്കരുതെന്നു അരിങ്ങോടരോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അരിങ്ങോടർ ആതക്കംതന്നെ നോക്കി ഒന്നാഞ്ഞുവെട്ടി. ‘മെയ്യ്കണ്ണായ’ ആരോമർ സൂക്ഷിച്ച് തടുത്തതിനാൽ ആ വെട്ടുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് ഒന്നു വാറിയതേയുള്ളു. ചേകവന്നാക്കു ചേരാത്തവിധം അരിങ്ങോടർ പ്രവർത്തിച്ചതുകണ്ട് അങ്കക്കുലികൊണ്ടു അശ്ശാരി മുറിച്ചുരിക അരിങ്ങോടരുടെ നേക്ക് എറിഞ്ഞു.

“കരിഞ്ചെമ്പുതണ്ടങ്ങു അറാപോലേ
അരിങ്ങോടർ തന്റെ തലതെരിച്ചു”

ആരോമർ അങ്കത്തളച്ചയായി. ചന്തുവിന്റെ മടിയിൽ കിടന്ന് ഒന്നു മയങ്ങി. നിദ്രയനും നീചനുമായ ചന്തു ആതക്കംനോക്കി കത്തു വിളക്കിന്റെ തണ്ടെടുത്ത് ചൂടുപിടിപ്പിച്ച് ആരോമരുടെ വയററത്തുണ്ടായിരുന്ന മുറിയിൽ ഒരു കത്തുകുത്തി. വേദനകൊണ്ടു ആരോമർ ഞെട്ടി എഴുന്നീറു. അപ്പോഴെക്ക് അളക്കുകളുടെ തിരക്കായി. ചന്തു അതിലിടക്ക് മറയുകയുചെയ്തു. അങ്കം ജയിച്ചതിന്റെ ആല്പവിളിയും വെടിയും കഴിഞ്ഞു ആലസ്യംപാറിയ അശ്ശാരിയെ കനകപ്പല്ലക്കിലേറി വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. വീടുത്തപ്പോൾ നടപ്പാൻ വയ്ക്കാത്ത ആരോമർ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും പരിഭ്രമിപ്പിക്കേണ്ടെന്നു കരുതി ഒരുവിധത്തിൽ വടികുത്തി നടന്നു. അച്ഛനും മറ്റും അങ്കത്തിൽപാറിയ മുറിയാണെന്നു വിചാരിച്ച് മകനോടു വിവരം ചോദിച്ചു. ആരോമർ ചന്തുവിന്റെ ചതിയേപ്പാറി അവരോടെല്ലാം വിസ്മരിച്ചുപറഞ്ഞു.

ആരോമർക്ക് തന്റെമരണം അടുത്തു എന്നുതോന്നി. അനുജനെ വിളിച്ച് തുമ്പോലാച്ചക്ക് മകനായി തന്നെപ്പോലെ ഒരുക്കട്ടിയെ കാണുമെന്നും, അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരണമെന്നും പറഞ്ഞു. അവളും മകനും ഉടനെ വന്നു. മകനെ അനുജന്റെ കയ്യിലേല്പിച്ചു. പിന്നെ ചെന്നെത്തി ഉന്നീർവാങ്ങി കുടിച്ച് അച്ഛന്റെയും, അമ്മയുടേയും, ഇശ്ശാപരന്റെയും, വാഴുന്നോരുടേയും, അനുജന്റെയും, ഉണ്ണിയാച്ചയുടേയും കഞ്ചുണ്ണലിയുടേയും, തുമ്പോലാച്ചയുടേയും പേർചൊല്ലി ആരോമർ കണ്ണടച്ചു.

* ഇവർ ആരോമരുടെ അച്ഛന്റെ മരുമകളാണ്.

ഉണ്ണാർച്ച കൂത്തുകാണാൻ പോയത്.

ആരോമൽച്ചേവകരുടെ വെങ്ങുയായ ഉണ്ണാർച്ചയെപ്പറ്റി ഇതിനു മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ ശൗയ്യപരാക്രമം വിളംബരപ്പെടുത്തുന്ന മറൊരുകഥയാണ് താഴെ ചേർക്കുന്നത്.

ഉണ്ണാർച്ച ഭർത്താവിന്റെ വീടായ ആറാമണംമേൽ താമസിക്കുന്നകാലത്ത് ഒരിക്കൽ അല്ലിമലർക്കാവിൽ കൂത്തു കാണണമെന്നൊച്ച. നേരത്തെ തന്റെ വീട്ടുപണികളെല്ലാം കഴിച്ച് ഭർത്താവിന്റെ അച്ഛനോട് പോവാൻ സമ്മതം ചോദിച്ചു. തന്റെ മകൻ അപ്പോൾ തുണപോരാൻ താമിപ്പെന്നും, വഴിക്ക് എടുവട്ടത്തങ്ങാടിയിലേക്കു സ്ഥലമുണ്ടെന്നും, അതു ജോനകന്മാർ പുളക്കുന്ന നാടാകയാൽ അതിലെ സ്രീകൾ പോയിക്കിടക്കിൽ അവമാനിക്കുമെന്നും, ഒരുകൾ ഉള്ളതിനെ കൊല്ലിക്കല്ലെ എന്നും പറഞ്ഞു മുടക്കി. അതുകേട്ടപ്പോൾ ഉണ്ണാർച്ചക്ക് പോയേകഴിയു എന്നായി. ഭർത്താവിന്റെ അമ്മയോട് അനുവാദം ചോദിച്ചു. അവിടന്നും അനുകൂലമായ മറുപടിയല്ല കിട്ടിയത്. പിന്നെ ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചുണർത്തി വിവരം പറഞ്ഞു. അയാൾക്ക് കളരിയിൽ പയറുമുടക്കാൻ പാടില്ലെന്നതിന്നു പുറമെ, അങ്ങാടി കടന്നുപോവാൻ പേടിയുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. പിന്നെ ആരുടേയും സമ്മതം ചോദിക്കാൻ ഉണ്ണാർച്ചനിന്നില്ല. ജോനകരെ പേടിച്ച് വഴിനടക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നായാൽ അതിന്ന് പരിഹാര മാർഗ്ഗം ആലോചിക്കുകയോ അവരുടെ അഹമ്മതി കുറയ്ക്കുകയോ വേണമെന്നും തീർച്ചയാക്കി. കുളികഴിഞ്ഞ് ചമയങ്ങൊക്കെ അണിഞ്ഞ് പുറപ്പെട്ടു. അവരുടെ ചമയങ്ങൊക്കെ അണിഞ്ഞിരിക്കാൻ വായനക്കാർക്ക് കൗതുകമുണ്ടായിരിക്കാം.

ചന്ദനംഉരസി കുറിവരച്ചു
കണ്ണാടിനോക്കി തിലകംതൊട്ടു
പീലിത്തിരുമുടി കെട്ടിവെച്ചു
അഞ്ചുനംകൊണ്ടവൾ കണ്ണഴുതി
കുങ്കുമംകൊണ്ടവൾ പൊട്ടുകത്തി
കമ്പുകളങ്ങേൾ പൂത്തുണ്ടു
മെയ്യാടപ്പെട്ടി തുറന്നുവെച്ചു
ഏഴുകടലോടിവന്ന പട്ട്
പച്ചേലപ്പട്ട ചളിയുതിർത്ത്
പൂക്കുല ഞറിയെച്ചുടുക്കുന്നുണ്ട്

പൊൻതോടയെടുത്തു ചമയുന്നുണ്ട്
കോട്ടപ്പടിവെച്ചു പൊന്നരഞ്ഞാൻ
മീതെയഴുകിന്നു പൂട്ടുന്നുണ്ടെ
ഏഴുചുറ്റുള്ളൊരു പൊൻമാലയും
മുത്തുപതിച്ചുള്ള മാലയല്ലോ
കഴുത്തിലുതന്നെയും ചേർത്തണിഞ്ഞു
രാമായണം കൊത്തിരണ്ടുവള
എല്ലാമെ ഇട്ടങ്ങനിയുന്നുണ്ട്
പൊൻമുടിതന്നെയും ചൂടുന്നുണ്ട്
ചമയങ്ങൊക്കെ ചമഞ്ഞൊരുങ്ങി
കൈവിരൽക്കാരിനും പൊന്നോതിരും
ചേച്ചിയുടെ യങ്ങനിയുന്നുണ്ട്
ഉറുമിയൊടുത്തങ്ങരയിൽപ്പൂട്ടി—

ഇങ്ങനെയുള്ള മോടികളോടുകൂടി ഭാര്യതന്നെ ധിക്കരിച്ച് പോകുന്നത് ഭർത്താവിന് അത്ര രസിച്ചില്ല. തല്പരമെന്നൊക്കെ ഭയപ്പെടുത്തി നോക്കുകയും ചെയ്തു. 'അച്ഛനും അമ്മയും ആങ്ങളയും ഗുരുക്കളും ഇതുവരെ അടിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, അടിക്കുന്നായി ഇനി പുതിയ ഒരാൾ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല' എന്നും പറഞ്ഞ് അവൾ നടന്നു. കളരിയിൽ ചെന്നു അവിടെ വന്നിട്ടുള്ള ശിഷ്യരോട് താൻ അല്ലിമലർക്കാവിലേക്കു പോകയാണെന്നും, 'എട്ടും പൊട്ടും' തിരിയാത്ത തന്റെ ഭർത്താവ് വരുമെന്നും അവരോടുകൂടെ കാവിലേക്കു ചെല്ലണമെന്നും പറഞ്ഞെല്ലിച്ചു. ശിഷ്യർ അതുകേട്ടപ്പോൾ പണപൊലിച്ചു. അതും വാങ്ങി അവൾപോയി. അപ്പോഴെക്ക് ഭർത്താവുംകൂടെ യെത്തി. അച്ഛനേയും അമ്മയുടേയും സമ്മതം നോക്കിയിരിക്കാതെ എന്തിനാണ് തന്റെകൂടെ പോകുന്നത് ചോദിച്ച് ഭർത്താവിനെ അവൾ പരിഹസിച്ചു. പിന്നെ രണ്ടാളുംകൂടിപോയി. നാഗപുരത്തുള്ള എടുവട്ടത്തങ്ങാടിയിലെത്തി— അവർ ഉഴരിച്ചുപോലെ ജോനകർ അവരെ വളഞ്ഞു. ഭർത്താവ് വിറച്ചുതുടങ്ങി. ഉത്തരനെ ബ്രഹ്മഹള ധൈര്യപ്പെടുത്തിയമാതിരി ഉണ്ണാർച്ച ഭർത്താവിന്റെ ഭയം തീക്കാൻ വളരെ ക്ലേശിക്കേണ്ടിവന്നു. ജോനകരോട് അവൾ യാതൊരു കൂസലും കൂടാതെ എന്തിനാണ് വന്നതെന്ന് ചോദിച്ച് അടുത്തുള്ള ആൽത്തറ കയറിനിന്നു. ഇത്ര സൗന്ദര്യമുള്ള സ്രീകൾ തങ്ങളുടെ മൂപ്പന് അവകാശപ്പെട്ടവരാകയാൽ അവരെ കൊണ്ടുപോവാൻ വന്നതാണെന്ന് ലജ്ജകൂടാതെ അവർ അറിയിച്ചു. അതു കേൾക്കേണ്ടതാമസം ആമാനറി അരയിൽ നിന്ന് ഉറുമി ഉഴരി തടത്തുകൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞ് അവരോട്

എതിർത്തു. ‘പകിരിതിരിഞ്ഞും’ ‘കുതിര പ്ലാച്ചിൽപാഞ്ഞും’ കുറച്ചുനേരം പടവെട്ടിയപ്പോഴെക്ക് ജോനകരിൽ ചിലർ ചത്തുവീണു. ഇടക്ക് ഉണ്ണാർച്ച പുത്തൂരംവീട്ടിൽ ആരോമച്ചേകരുടെ പെങ്ങളാണ് താനെങ്കിൽ ഈ ജോനകരുടെ കുറുമ്പുതീർക്കും എന്ന് പോർക്കലികൊണ്ട്, സാക്ഷാൽകാളി പോലെ ആഞ്ഞുവിളിച്ചു. ആരോമൽച്ചേകരുടെ പേര് കേട്ടു ക്ഷണത്തിൽ ജോനകർ ഞെട്ടിമാറി. അവർ ഉടനെ ഓടിപ്പോയി തങ്ങൾക്കു പറ്റിയ അപകടം മൂപ്പനെ അറിയിച്ചു. മൂപ്പൻ നെടുവീപ്പിട്ടു. അന്നവധിവാനും, മറ്റു സാധനങ്ങളും കാഴ്ചയായി കൊടുത്ത് തന്റെ ഉമ്മയെ ക്ഷമയാ ചന്ദനം ചെയ്തൊന്നയച്ചു. ഉണ്ണാർച്ച ഉമ്മയുടെ വാക്കുകേട്ടുവെന്നു തന്നെ നടിച്ചില്ല. ഉമ്മ നിരാശയോടെ മടങ്ങി മൂപ്പനോടു വിവരം പറഞ്ഞു. മൂപ്പന് പരിഭ്രമം കലശലായി. ആരോമൽച്ചേകവർ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കൂട്ടത്തോടെ നശിപ്പിക്കുമെല്ലോ എന്ന ഭയവുമുണ്ടായി. താമസിയാതെ നാടുവാഴിക്കോലോത്ത് ചെന്ന് തമ്പുരാട്ടിയോട് സംഗതികളെല്ലാം ഉണർത്തിച്ചു. തമ്പുരാട്ടി നേരിട്ട് വന്ന് പറഞ്ഞിട്ടും ഉണ്ണാർച്ച അടങ്ങിയില്ല. ജോനകരുടെ ഇഹകൃതി കളഞ്ഞല്ലോ എന്നു അവർ പിന്നാലകയില്ലെന്നു മറുത്തു. മൂപ്പൻ പിന്നെ ചേക്കോരുടെ ചങ്ങാതിയായ നാഗപ്പൻ ചെട്ടിയെ ശർണംപ്രാപിച്ചു. ചെട്ടി അന്നവധിവാനും കൊണ്ടുപോയി കാഴ്ചവെച്ച് ജോനകർ അറിയാതെ ചെല്ലു പിഴ പൊറുക്കണമെന്ന് യാചിച്ചു. എന്നിട്ടും ഉണ്ണാർച്ചയുടെ ഭാവത്തിനോ നിലയ്ക്കോ വ്യത്യാസം കണ്ടില്ല. ഉടനെ ചെട്ടി ചേക്കോരെ ചെന്നുകണ്ടു. പെങ്ങളെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ചേക്കേർ വന്നു ഉടനെ മൂപ്പന്റെ ആൾക്കാരെത്തന്നെ അവ മാനിച്ചു വിവരം ഉണ്ണാർച്ച അറിയിച്ചു. പടവെട്ടാൻ നില്ക്കുന്ന പെങ്ങളെ ഒരുധിയത്തിൽ പറഞ്ഞടക്കി ആരോമർ മൂപ്പനെ ആളയച്ചുവരുത്തി. മൂപ്പൻ വന്ന് ആരോമക്ക് കാഴ്ചകൾവെച്ച് വായ്പൊത്തി വണങ്ങി നിന്നു. അവനെ കണ്ടപ്പോൾ ഉണ്ണാർച്ചക്ക് ദേഷ്യം സമീകിച്ചു വയ്ക്കാതെ യായി.

“അരിശം ചൊടിച്ചു പറഞ്ഞവളും
എന്നുടെകയ്യും പിടിക്കുന്നീയ്യ”

എന്ന് ചീരിക്കൊണ്ട് നിന്നു. ‘അയ്യോ ഞാനെന്നാണു അറിഞ്ഞില്ലെ’ എന്നു പറഞ്ഞു മൂപ്പൻ കാക്കൽവീണ്. അതുകണ്ട് നില്ക്കുന്ന ആരോമർ,

“കുനിഞ്ഞങ്ങു കാലുപിടിച്ചാലുണ്ണി
കുടഞ്ഞങ്ങു ചവുട്ടാനും പാടില്ലുണ്ണി”

എന്ന് ഗുണദോഷിച്ച് പെങ്ങളുടെ കൈപിടിച്ച് അവളെ ആൽത്തായിൽനിന്ന് ഇറക്കി. ജോനകരെല്ലാം പട്ടംവളയും സമ്മാനിച്ച് അവളോട് ക്ഷമയാചന്ദനം ചെയ്തു.

വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ അച്ഛനോടും അമ്മയോടും “നിങ്ങളുടെമകനെ ഞാൻ കൊല്ലിച്ചിട്ടില്ല” എന്നു പറഞ്ഞ് ഭർത്താവിന്റെ കൈപിടിച്ച് അവരെ എല്ലിച്ചു.

ചെറിയ ആരോമുണ്ണി.

ഉണ്ണാർച്ചയുടെ മകനാണ് ആരോമുണ്ണി. അവൻ കളരിപ്പയറ്റ് കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്ക് അമ്മക്കുചേൻ മകനും, അമ്മാമനൊത്ത മരുമകനും ആയിത്തീർന്നു. തന്റെ സഖിയായ അടിയോടിയോടുകൂടി ഒരുദിവസം നേരം പോക്കിനായി കുട്ടികൾ കാരത്തട്ടുന്ന പറമ്പിലെക്ക് അവൻ ചെന്നു. കുട്ടികൾ തട്ടിയിരുന്ന കാരമണി അവന്റെ മുഖിലെത്തിയപ്പോൾ ആരോമുണ്ണി കാൽകൊണ്ട് അത് തട്ടിയെടുത്തു. കുട്ടികൾ കാരമണി ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ അവരെ കളിപ്പിക്കാനായി തരില്ലെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. കുട്ടികളുടേപ്പോൾ കാരവടികൊണ്ട് അവനെ തല്ലി. അവരുടെ തല്ലി അവൻ തടുത്തുവെന്നു മാത്രമല്ല രണ്ടുനാലു കുട്ടികളെ തട്ടി വീഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. അതുകണ്ടപ്പോൾ കുട്ടികൾ തല്ലുമാറി,

“ഞങ്ങളോടല്ല നിന്റെ ഉഴറാംവേണ്ടു
അമ്മാമനെക്കൊന്നു മൊഴിച്ചോദിക്ക
ചത്തുനോടല്ല നിന്റെ ഉഴറാംവേണ്ടു.”

എന്ന് അവനെ പരിഹസിച്ചു. ഈ കഥ ആരോമുണ്ണി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ നിന്നേടത്തുതന്നെ നിന്ന് നടുങ്ങി. വേഗം വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. കുട്ടികൾതന്നെ ഇങ്ങിനെ പരിഹസിക്കാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്ന് അറിയാനായി അമ്മയോട് ചോദിച്ചു. മകന്റെഭാവം കണ്ട അമ്മക്ക് കഴിഞ്ഞകഥ മുഴുവനും പറഞ്ഞാൽ പിന്നീട് എന്തൊക്കെയാണാവോ വരാൻ. പോകുന്നതെന്ന് വിചാരമായി. പറയാതിരിക്കാൻ മനസ്സു വരുത്തില്ല. ഒടുവിൽ എന്തുവന്നാലും വേണ്ടതില്ലെന്നാച്ച് അങ്കത്തിനു പോയപ്പോൾ ചത്ത അമ്മാവനെ ചതിച്ചുകൊന്നകഥ വിസ്മരിച്ചുപറഞ്ഞു കൊടുത്തു. ചത്ത ജീവനോടുകൂടി കോലത്തിരിനാട്ടിൽ ഇരിപ്പുണ്ടെന്നും, നടന്നസംഗതികളെല്ലാം ചെമ്പോലയിലെഴുതി മച്ചിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവനെ മനസ്സിലാക്കി. അവൻ മച്ചിൽകടന്നു ചെമ്പോല

വായിച്ച് കാഴ്ചക്കളെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചു. ചന്തുവിനോട് ശേഷം ചോദിക്കേണ്ട മെന്നൊച്ച. വേഗം കളിച്ചുവന്ന് ചമയാനൊരുങ്ങി. കരുക്കൾകണ്ട് അമ്മ വിവരംചോദിച്ചു. ആരോമുണ്ണി അവന്റെ ഉദ്ദേശം അമ്മയെ ധരിപ്പിച്ചു. അമ്മ അവനെ ഗുണദോഷിക്കാനൊരുങ്ങി. ചന്തു ചതിയനാണെന്നും, പതിനെട്ടുകുരിക്ക് ആശാനാണെന്നും, അമ്മാമന്റെ അടുപ്പം കളെല്ലാം അവനറിയാമെന്നും, അടുപ്പമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത അവൻ ചന്തുവിനോട് എത്രക്കാൻ പുറപ്പെട്ടാൽ മരിക്കുന്നതും തീർച്ചയാണെന്നും അവനെ നല്ലവണ്ണം പഠിപ്പിച്ചു. അമ്മ അവനെ അതുകൊണ്ടൊന്നും അറിയുകയല്ലാതെ വിധിപോലെ വരുമെന്ന് പറഞ്ഞ് അകത്തിന്നൊരുങ്ങി. ഉണ്ണാച്ചക്ക് അവന്റെ കരുത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, കുട്ടിയായാൽ കള്ളപ്പോരിവാൻ കഴിയാതെ മറുകള്ളന്റെ കടുക്കിൽ പെട്ടേക്കാമോ എന്ന് മാതൃസഹജമായ ശങ്കയുണ്ടായി. അവൻ പിറന്ന മുതൽ അമ്മയെ കാണിച്ചു അവസ്ഥകളെല്ലാം വിവരിച്ച് അവൻ ഉണ്ണാസമയത്ത് അടുത്ത് തന്നെ ഇരുന്ന് പലതും പറഞ്ഞുനോക്കി. ഒടുവിൽ അവന്റെ ഉറപ്പുകണ്ട് സന്തോഷത്തോടെ, പോകുന്നതിന്നു മുമ്പായി, പുത്തൂരംവീട്ടിൽ തന്റെ വലിയമ്മാമനെക്കണ്ടു യാത്രപറഞ്ഞു പോകാനുപദേശിച്ചു. കണ്ണപ്പുണ്ണിയെ തുണകൂട്ടേണമെന്നും ഏല്പിച്ചു. മകന്റെ പെരുമാറ്റം തടിയുണർത്തുവാൻവേണ്ടി മരിച്ച ചേകവരുടെ രക്തം പുറപ്പെട്ടു കളയും എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുവാൻ പറഞ്ഞു. എന്നു തന്നെയല്ല, തങ്ങളുടെ വംശത്തിന്നു മാനഹാനി വരുത്തരുതെന്ന്,

നേരിട്ടുവെട്ടി മരിച്ചതെങ്കിൽ
വീട്ടെക്കുന്നല്ലൊരു മാനംതന്നെ
വീരാളിപ്പട്ടവിതാനത്തോടെ
ആർത്തവിളിച്ചു എടുപ്പിക്കേണ്ട.
എലപ്പുലനനായി കഴിപ്പിച്ചേക്കാം
കളിവാളുകൊണ്ട് മരിച്ചതെങ്കിൽ
പച്ചോലേൽ കേട്ടിവലിപ്പിക്കേണ്ട
പുലകുടി ഞാനും കളിക്കയില്ല

എന്നീവിധത്തിൽ ഉള്ളിൽ കൊള്ളത്തക്കവിധം അവനെ കാൽപ്പെടുത്തി, തന്റെ വീട്ടുപുറം അവിടെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

അമ്മയുടെ അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി പുറപ്പെട്ട് ആരോമുണ്ണി അമ്മാമനെ ചെന്നുകണ്ട് വിവരംപറഞ്ഞപ്പോൾ ആ വയസ്സൻ കുട്ടികളുടെ

അഭ്യസംബലം ഒന്നു പരീക്ഷിക്കാനൊരുങ്ങി തന്നോടു തന്നെ കൈകൾ നോക്കാൻ ആജ്ഞാവിച്ചു. വെട്ടുമ്പോൾ അമ്മാമനും മരുമകനും ആണെന്നു കരുതാതെ വെട്ടിക്കൊലപാതാവാൻ വലിയമ്മാമൻ കല്പിച്ചത്. പതിനെട്ടുവയസ്സോടുകൂടി. അതൊക്കെ ആരോമുണ്ണി തട്ടി. മരുമകന്റെ ചുണയും ചൊടിയുംകണ്ട് സന്തോഷനായ അമ്മാമൻ - “ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ചന്തുവിനെ ജയിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. അവനും ഇതെല്ലാം അറിയും. അതിന്നുപുറമെ ചതിയും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇതുവരെ ആർക്കും പറഞ്ഞു കൊടുക്കാത്ത ഒരുവളയ്ക്ക് നിന്നെ പഠിപ്പിക്കാം” എന്ന് അവനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. പുതിയ അടുപ്പം കാണിക്കുന്നതോടുകൂടി ആരോമുണ്ണിയോട് നോക്കിത്തടയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. അമ്മാമന്റെ തവണ കാണിച്ചു കൊടുത്തപ്പോൾ ആ കൊച്ചുമിടുക്കൻ തട്ടി. കാരണവർ മരുമകനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. പോകുവഴിക്ക് നാഗപ്പൻ ചെട്ടി മുതലായവരെ ആരോമുണ്ണി കണ്ടു. അവരും അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. മടങ്ങിവരുമ്പോൾ കാണണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഇവർ ചെന്നപ്പോൾ ചന്തു കളരിയിൽ കളിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. എത്ര വിളിച്ചിട്ടും പുറത്തുവന്നില്ല. ആരോമുണ്ണി മേലായംനോക്കി ചാടി വെട്ടി. കളരിയുടെ മേൽപ്പുറം പൊളിച്ചു. അപ്പോൾ ചന്തു പുറത്തുചാടി. രണ്ടുപേരും അതി ചേലാമായി അങ്കംവെട്ടി. ഒടുവിൽ ആരോമുണ്ണി വലിയമ്മാമൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത ഒടുവിലത്തെ കയ്യ് പ്രയോഗിച്ച് ചന്തുവിന്റെ തലയെടുത്തു. ഉടനെ അതെടുത്ത് ശീലയിൽകെട്ടി തിരിച്ചുപോന്നു. വഴിക്ക് നാഗപ്പൻചെട്ടി മുതലായവർ പറക്കോണ്ടുണ്ടു കൊടുത്ത പൊന്നുംവാങ്ങി ചന്തുവിന്റെ തല അമ്മയുടെ കാക്കൽ സമർപ്പിച്ചു. വീണ്ടും ആ തലയെടുത്ത് കുട്ടികൾ കാരതട്ടുന്ന പറമ്പിൽ പോയി കാരമണി തട്ടും പോലെ അതിട്ടു തട്ടിക്കാണിച്ചു.

കേരളം

തൊണ്ണൂറാംവീട്ടിലെ കുറുപ്പന്മാരുടെ കുടിപ്പകനിമിത്തം കല്പമുള്ള പാലാട്ട് ആണെന്നും ഇല്ലാതായി. അങ്ങിനെ യിരിക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തെ കൊക്കിയമ്മക്ക് ഗർഭമുണ്ടായി. പ്രസവസമയത്തെപ്പറ്റി കുറുപ്പന്മാർ ഇടക്കിടെ അന്വേഷണം ചെയ്തവന്നു. ആൺകുട്ടിയാണെന്നറിഞ്ഞാൽ അതിന്നുമുമ്പ് ചെയ്തപ്രകാരം കഥ കഴിക്കേണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ആലോചന. ഇത്തവണ കുറുപ്പന്മാരെപറ്റിക്കാനായി കൊക്കി

യമ്മ യറച്ചു. പ്രസവത്തിന് വന്ന വയറാട്ടിയെ പണംകൊടുത്തു പാട്ടി
ലാക്കി, പൊറത്ത് പെൺകുട്ടിയുണ്ടെന്ന് ഒരു സംസാരം അവർമുഖം
നരം പറഞ്ഞി. കുറുപ്പന്മാർക്ക് സംശയം, തീരാത്തതിനാൽ ഏതാനും ദിവ
സങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാലാട്ടേക്ക് തന്നെ ചെന്ന് നോക്കാൻ അവർ
തീർച്ചയാക്കി. കുറുപ്പന്മാരുടെ ഗുഡ്ഡോലോചനകൾ തക്ക സമയത്തിന്
അറിഞ്ഞിരുന്ന കൊക്കിയമ്മ അടുത്ത വീട്ടിലെ പെൺകുട്ടിയെക്കൊണ്ട്
ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരസമയത്ത് ഉണ്ടായപോലെ ഒരു വിദ്യനടത്തി കുറുപ്പ
ന്മാരെ കബളിപ്പിച്ചു—അവർ മടങ്ങി.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പരമാത്മം പുറത്താവുമല്ലോ എന്ന് കൊക്കി
യമ്മക്ക് വിചാരമായി. ഒടുവിൽ ഒരു കല്പനപണിയിച്ച് മകനെ അതി
ലാക്കി. തുളുനാട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു കുരുക്കളെ കൊണ്ടുവന്ന് അവന്ന്
പയറ്റ് മുതലായ അഭയാസങ്ങളും അതിനുള്ളിൽവെച്ച് തന്നെ നടത്തി.
ഇങ്ങനെ പത്തു പതിനാറുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. പയറ്റ് ഏകദേശം അവ
സാനിച്ചപ്പോൾ കോമന്റ് പുറത്തു ചാടാൻ തീർക്കായി. അമ്മ ആ ഘട്ട
ത്തിൽ കുടിപ്പകയുടെകാലം വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. കോമന്റെ ധൈര്യവും
പ്രസരിപ്പും അതുകേട്ടപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ. അവൻ നേരെ പടിക്കൽ
പോയി കാരുകൊള്ളാനിരുന്നു. “അടക്കയാവുമ്പോൾ മടിയിൽ വെക്കും,
കവുങ്ങായാൽ എന്തുചെയ്യും” എന്നമ്മ ഗുണഭോഷിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടാ
യില്ല. കുറുപ്പന്മാരുടെ പെങ്ങന്മാരായ ഉണ്ണിയും ഉണിച്ചിരുതയും അപ്പോൾ
ആ വഴിക്ക് വന്നു. “കുനത്ത് ഇളംകൊന്ന പൂത്തപോലെ” ഇരിക്കുന്ന
കോമനെകണ്ട് അവർ രണ്ടുപേരും നല്ലവണ്ണം നോക്കി. ഉണിച്ചിരുതക്ക്
അസൂയയും ഉണ്ണിക്ക് അനുരാഗവും ഒരേസമയത്ത് ജനിച്ചു. കോമനാകട്ടെ
ഇവരാരാണെന്ന് അമ്മയോട് ചോദിച്ചറിഞ്ഞ് കുളിക്കാൻ പോകുന്ന
അവരെ അനുഗമിക്കാനുള്ള വട്ടമായി. അമ്മക്ക് അതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന
പരിഭ്രമം “സഞ്ചാര” മായി പരിണമിച്ചു. നാല്പത്തിരണ്ടു കുടിപ്പിഴ
നടത്തിയവരുടെ വീട്ടിലെ സ്രീകുളാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും കോമന്റ് കുലക്കു
മുണ്ടായില്ല. അവരൊപ്പം കോമനും കുളത്തിലെത്തി. ഉണിച്ചിരുത വേഗം
കുളി കഴിച്ച് ആങ്ങളമാരോട് വിവരം അറിയിക്കാനായിപോയി. കുള
ത്തിൽ ഉണ്ണിയും കോമനും തന്നെയായി. കാന്തം ഇരുമ്പിനെക്കൊണ്ട്
പോലെ കോമനെ ഒരുക്കുന്നതിൽ ഉണ്ണി താൻകുളിക്കുന്ന കടവിലേക്ക്
ആകർഷിച്ചു. അവരുടെ മനസ്സും ദേഹവും ഒരുപോലെ ചേർന്നു. അപ്പോ
ഴുക്കത്താ കുറുപ്പന്മാർ വരുന്നു. ഉടനെ കഴുത്തിനു വെള്ളത്തിലിറങ്ങിനിന്ന്
ഉണ്ണി കാമുകനായ കോമനെ തന്റെ കേശഭാരത്തി നിടയിൽ മറച്ചു.
കുറുപ്പന്മാർ കുളം അരിച്ചു നോക്കിയിട്ടും പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. ഉണ്ണി

നില്ക്കുന്നകടവിലേക്ക് അവർ വരാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ‘പെങ്ങൻ കുളി
ക്കുന്നകടവിൽ ആങ്ങളമാർ വരുന്നത് മറ്റു വല്ലവരും കാണണ്ടാ’
എന്ന് അറിയാൻമാത്രം അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പിൻവാങ്ങി.

നായികയുടെ വീട്ടിൽ നായകന് അനുരാഗി എത്താതെ തരമില്ലെ
ന്നായി. പടിക്കൽ ആന, തൊഴുത്തിൽകൂറാൻ, ചുമരിൻമേൽ മുരുളൻ
പൂച്ച, പാമ്പ്, നാമ്പ്, തത്ത, എന്നീ തടസ്ഥങ്ങൾ കടന്നു ചാടാനുള്ള
ഉപായങ്ങൾ* കാമിനി കാമുകന് ഉപദേശിച്ചു. ഉണ്ണിയമ്മയുടെ നിദേശം
അനുപോലും തെറ്റാതെ വേണ്ടുന്ന സാമഗ്രികളെല്ലാം തെയ്യറാക്കി
കോമൻ പുറപ്പെട്ടു. കോമൻ ചമഞ്ഞൊരുങ്ങിയത്കണ്ട് എവിടേക്കാ
ണെന്ന് അമ്മ ചോദിച്ചപ്പോൾ കുറുപ്പന്മാർക്കറിയാത്തതിനാണെന്ന് ആ സാധു
വിനെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു. തൊണ്ണൂറാൻവീട്ടിൽ സന്ധ്യ മയങ്ങിയതോടു
കൂടി കോമൻ ഹാജരുകൊടുത്തു. ആനക്കും മറ്റും തീൻകൊടുത്ത് മയക്കി
കിഴക്കുപുറത്തുള്ള എലഞ്ഞിയുടെ ചോട്ടിലെത്തി. അക്ഷമകൊണ്ട് നിമി
ഷം നാഴികയാക്കി തള്ളിവന്ന കോമന്റ് കുറുപ്പന്മാർ അത്താഴം കഴിഞ്ഞ്
ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോഴെ നേരം അധികമായിട്ടില്ലെന്ന് ബോധ്യമാ
യുള്ളു. അവർഭാര്യ വീടുകുളിലേക്ക് യാത്രയായിട്ടില്ല. കോമന്റെ ക്ഷമക്ക്
അതിരില്ലാതായിത്തുടങ്ങി. കരുവാഴത്തോട്ടത്തിലെത്തി ഉണ്ണിയമ്മ പാ
ഞ്ഞുകൊടുത്തതനുസരിച്ച് ഇലചീന്താനും വാഴയുടെ തണ്ടൊടിക്കാനും
ആരംഭിച്ചു. ശബ്ദംകേട്ടപ്പോൾ ആങ്ങളമാർ അന്വേഷണം തുടങ്ങി. ഉറ
ക്കു ഉപേരിപോലെ ഉണ്ണിയമ്മ സമാധാനപൂർവ്വം പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. തൊഴു
ത്തിൽ മുളയാത്ത മുണ്ടുവാലിപ്പയ്യ് വാഴത്തോട്ടത്തിൽ ചാടീട്ടുണ്ടാവു
മെന്ന് ഉണ്ണിയമ്മ മനോധർമ്മം പ്രകടിച്ചപ്പോൾ ആങ്ങളമാർ സമ്മതിച്ചു.
പരമാത്മം അറിഞ്ഞ ഉണ്ണിയമ്മ ഉമ്മറത്തുവെച്ച വിളക്ക്തട്ടി തോട്ടത്തിൽ
ചെന്ന് കോമനെ ഏതിരോറു. കുളത്തിൽ ഉപകരിച്ച കേശഭാരത്തെ
സഹായമാക്കി കോമനെ പുറത്തോടടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുട്ടത്ത് ആങ്ങള
മാരുടെ മുഖിൾകൂടി അകത്തേക്കു കടന്ന് മുക്കുളിൽ തന്റെ മുറിയിൽ
അവർ ഒരു വിനാഴികക്കുള്ളിൽ എത്തിച്ചു. വിളക്കുതട്ടിയ സ്ഥലത്തുകൂടെ
അവർ രണ്ടുപേരും കൂടിപോകുമ്പോഴുണ്ടായ കാൽ പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റി

* ആനക്കും കരിമ്പു കുരുതികൊള്ളു
കൂറാൻ പൂച്ച കുരുതിവേണം.
മുരുളൻപൂച്ച കുരുതികൊള്ളു
നാമ്പും പാമ്പും കുരുതിവേണം.
തത്തക്കു ചാട്ടക്കു കുരുതികൊള്ളു.
പാമ്പിനു താലിയെ കുരുതിവേണം.

ആങ്ങളമാക്കു് സംശയം തോന്നിയപ്പോൾ വിളക്കുതട്ടി മറിഞ്ഞസ്ഥലമായതുകൊണ്ടു് തപ്പിപ്പോകയാണെന്നു് സമാധാനവും പറഞ്ഞു.

ആങ്ങളമാക്കു് മുക്കുറൻ വേണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ കോമൻ കൊണ്ടുവന്ന വെറിലുകൊടുത്തു. അതിലും അവർക്കു് സംശയമായപ്പോൾ പാലാട്ടെ കൊക്കിയമ്മക്കു് ഇപ്പോൾ വെറിലുക്കച്ചവടമാണെന്നും, അവരുടെ പക്കൽനിന്നു് വാങ്ങിയതാണെന്നും, ഉണ്ണിപറഞ്ഞു കേട്ടപ്പോൾ അവർ സന്തോഷിക്കുകയു ചെയ്തു. അടുത്തു എടുക്കാൻ ഒരാളെ അവളുടെ മുറിയിലേക്കു് എത്തിയപ്പോൾ അവൾ വാതുക്കൽ മറഞ്ഞുനിന്നു് കോമന്റെ കൈകൊണ്ടു് അതും കൊടുപ്പിച്ചു. കോമന്റെ കയ്യിനേലുള്ള ചുരികത്തഴമ്പു് ഉലക്കത്തഴമ്പായി പ്രാപ്തമായിട്ടു് ആ വിഷയത്തിലുള്ള ശങ്കയും പരിഹാരമുണ്ടാക്കി.

കുറുപ്പന്മാർ പോയതോടുകൂടി ആ രംഗം നായികനായകന്മാരുടെ സ്വപ്നവിഹാരത്തിന്നധീനമായി. നേരം പുലർന്നതോടുകൂടി അനന്തങ്ങൾ ഓരോന്നായി വന്നുതുടങ്ങി. ഉണ്ണി “തൊട്ടുകുടാത്തു” നിമിത്തം താഴത്തുവെട്ടു. കോമൻ ഉണരാനുംവൈകി. കിടക്കുന്ന മുറിയിലേക്കു് ഉണ്ണി കല്ലെടുത്തൊരിഞ്ഞ് കാമുകനെ ഉണർത്തി, താമസിച്ചാലുള്ള വൈഷമ്യം ആംഗ്യംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു ഉടനെ താഴത്തിറങ്ങി ഉണ്ണിയുടെ ഉപദേശ മനുസരിച്ചു് ഒരു പാണന്റെ വേഷത്തിൽ ഭാഗ്യവും പേരി കോമൻ പുറപ്പെട്ടു. വഴിക്ക് കുറുപ്പന്മാരെക്കണ്ടു് കോമൻ വഴി തിരിഞ്ഞു. ഭാഗ്യത്തിലെന്താണെന്നവർ ചോദിച്ചപ്പോൾ അതിലുണ്ടായിരുന്ന ചുരികകൾ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവർക്കു് ഉലക്കൻ സാധിക്കാത്ത ചുരികയെടുത്തു് കോമൻ ഒന്നു നൂൽക്കി ഒന്നരണ്ടുടവും കാണിച്ചു. അവർ അതുതപ്പെട്ടു പോകുകയുചെയ്തു.

ഇതിനിടക്കു് ഉണിച്ചിരുന്ന ഉണ്ണിയുടെ മുറി അടിച്ചുവാരാനായി അതിൽ കടന്നപ്പോൾ കോളാമ്പി നിറച്ചു തുപ്പിക്കൂട്ടിയതും, അനവധി വെറിലുണ്ടെട്ടി വിതറിയതും കണ്ടു. കിടക്കയുടെ ഇടയിൽനിന്നു് “പാലാട്ടു് കോമൻ” എന്ന് പേരെഴുതിയ കത്തിയുടുകിട്ടി. ഇവകൊണ്ടു് ഒരു കസ്യതികൂട്ടാൻ ആ ‘നൊണച്ചുണ്ടി’യുടെ അന്യയ മുതിന്നു. കോമന്റെ സമ്പക്കം ദോഷമുള്ളതല്ലായ്യാൽ ആസ്ഥാനത്തു് വള്ളോപ്പലയനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ ഉണിച്ചിരുന്ന തീച്ചു്യാക്കി. കത്തിയുണ്ടാക്കിയ കൊല്ലന്നു് പണം കെടുത്തു് അവനെക്കൊണ്ടു് പേര് മാറിച്ചു.

ആങ്ങളമാർ വന്നപ്പോഴെക്കു് ഉണ്ണിയമ്മയുടെ “അപരാധം” അവരുടെ മുമ്പാകെ സോദരി സമുപിച്ചു. കൊല്ലൻ സാക്ഷിയുപറഞ്ഞു.

ഉണ്ണിയെ ഉടനെ കൊല്ലാൻ ആങ്ങളമാർ മുതിന്നുവെങ്കിലും “തീണ്ടാൽമ” വിചാരിച്ചു് മൂന്നുദിവസത്തേക്കു് ശിക്ഷ നീട്ടിവെച്ചു. വരച്ചവരയിൽ ആഹാരമൊന്നും കൊടുക്കാതെ അവളെ വെയിലത്തുനിർത്തി. അയൽ പക്കത്തുള്ളവരെല്ലാം കാര്യമറിഞ്ഞു: നാടുവാഴിയും ദേശവാഴിയും എത്തി. ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്താതെ കൊല്ലാൻ പാടില്ലെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഒരു തിയ്യച്ചെക്കന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഉണ്ണി കോമനെ ഒരു കത്തുമൂലം വിവരം അറിയിച്ചു. കോമന്റെ അമ്മയുടെ കയ്യിലാണു് എഴുത്തു് ആദ്യം കിട്ടിയതു്. അമ്മക്കു് അതുകണ്ടു് കോപം വന്നെങ്കിലും പിന്നീടു് മകന്റെ ഇഷ്ടം അനുസരിച്ചു. അമ്മാമനെക്കണ്ടു് വിവരം ഗ്രഹിപ്പിക്കാനായി അമ്മ ഉപദേശിക്കുകയു ചെയ്തു. കോമന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം മാറ്റം കൊടുപ്പാൻ വേലത്തി ഉണ്ണിയെ കൂളത്തിലേക്കു് വരുത്തി. ആ സമയം കോമന്റെ അമ്മ പൊതിച്ചോറുമായി അവിടെ എത്തി. കളിയും ഉഴന്നും കഴിഞ്ഞു് ഉണ്ണിയമ്മ തൊണ്ണൂറാംവീട്ടിലേക്കും, കൊക്കിയമ്മ പാലാട്ടേക്കും തിരിച്ചു.

കോമൻ അപ്പോഴെക്കു് അമ്മാമനെ കാണാൻ പോയിരിക്കുന്നു. ഒരു യനന്റെ ഭാര്യ കുഞ്ഞാൻചീര കോമനെക്കണ്ടു് “ആരിഹവരുന്നതിവ” നെന്ന് അതുതപ്പെട്ടുപോയി. ലാഞ്ഞെണ്ടൽക്കു് പോയ ഒരു യനൻ മടങ്ങി വരുന്നതിന്നു് മുമ്പായി അമ്മായിയെ വിവരങ്ങളെല്ലാം കോമൻ ധരിപ്പിച്ചു. അപ്പോഴെക്കു് അമ്മാമനും എത്തി. മരുമകനെ കണ്ടപ്പോൾ അമ്മാമനാണ്ടായ സന്തോഷത്തിന്നു് കണക്കില്ല. വന്നുകാര്യം അമ്മാമനെ അറിയിച്ചതോടുകൂടി ഉണ്ണിക്കു് ഉടുക്കാനുള്ള പട്ട മുതലായവ അമ്മായിയോടു കൊടുക്കാനേല്പിച്ചു് ഉണ്ണിയമ്മയെ കളിപ്പിച്ചു് ചമയിപ്പിച്ചു് ആനപ്പുറത്തു കയറി അയ്യപ്പൻ കാവിലേക്കു് കൊണ്ടുവരാൻ ഒരുതനൻ ഏല്പാടുചെയ്തു. അയ്യപ്പൻ കാവിൽ അന്നു് ഒരു “വേല”² യായിരുന്നതിനാൽ കുറുപ്പന്മാരെല്ലാവരും അതിന്നു പോയിരുന്നു. അമ്മാമന്റെ ആനകൂലപ്പംകണ്ടു് മതിമറന്ന കോമൻ വീട്ടിൽവന്നു് കളിയും മാറ്റം കഴിഞ്ഞു് ചമയത്തോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു. കുറുപ്പന്മാരില്ലാത്ത തക്കം നോക്കി തൊണ്ണൂ

1. ചിലപ്പോൾ ചീനോദത്തെന്നും ചിലപ്പോൾ പണം പീഴിവിന്നുമായുള്ളപോക്കു്.

2. ആഘോഷം.

3. നിലയറവാതുക്കൽ ചെന്നുകൊണ്ടു്

മൈയണ്ണുപെട്ടി തുറക്കുന്നുണ്ടു്

ചമയങ്ങൾ വേഗത്തിൽ എടുത്തുകോമൻ

പുക്കച്ചമോറാപ്പുരിക്കുന്നുണ്ടു്

കുഴലിൽ തെറ്റുള്ള പുക്കച്ചയും

റാൻ വീട്ടിലെത്തി. കുണ്ണിയും കയ്യുമായി നില്ക്കുന്ന ഉണ്ണിയെ ആശ്വസിപ്പിച്ച് അവളോടു വേഗം കുളിച്ചൊരുങ്ങാൻ പറഞ്ഞു. അമ്മായി തന്നയച്ച വസ്ത്രങ്ങൾ ഉടുക്കുവാനും കൊടുത്തു. കുളികഴിഞ്ഞ് അവളും വേഗത്തിൽ ചമഞ്ഞൊരുങ്ങി. രണ്ടുപേരും ആനപ്പാത്തു കേറി അയ്യപ്പൻ കാവിലെ വേലകാണാൻ പുറപ്പെട്ടു.

കാവിലേക്കുള്ള ഇവരുടെ വരവ് കണ്ടു നില്ക്കുന്ന കുറുപ്പന്മാർ കാര്യം അറിയാതെ എതിർക്കാൻ മുതിർന്നു. അവരെക്കണ്ടപ്പോൾ ഉണ്ണി 'അപരാധം' പറഞ്ഞൊഴിച്ചു തന്നെച്ചൊല്ലി അവർ മരിക്കുവാനൊരുങ്ങേണ്ടെന്നും, താൻ വരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഒത്തേന്റെ മരുമകനായ കോമനെയെന്നെന്നും, അമ്മാമ

ഉറുപ്പി പരിച തൊഴുതെടുത്തു
നിലവറപ്പട്ടി പുറത്തുവന്നു
പടകളി മുറുത്തും ചെമ്പന്നി
അകപ്പട്ടങ്ങു തെളിഞ്ഞുടുത്തു
മേൽമുണ്ടുനന്നായി പുറന്നുണ്ട്
പടകലി കൊണ്ടല്ലൊ കോമനോട്
ആലിപ്പഴംപോലെ വിറയ്ക്കട്ടെ
തഞ്ചംപകർന്നല്ലൊ കോമനോട്
പത്തുകയ്യായി ചുരുട്ടിക്കുട്ടി.
അകംമുണ്ടി യെറിയുണ്ടുണ്ട്
പകരിതിരിഞ്ഞുണ്ടു കെട്ടികുട്ടി
വടക്കൻ തെളിവെച്ചു കൂന്തൽവെച്ചു
തെക്കൻ തെളിവെച്ചു കൂന്തൽവെച്ചു
ആനമുഖംവെച്ചു കെട്ടികുട്ടി
കുതിരമുഖംവെച്ചു കെട്ടുണ്ടുണ്ട്.
അകവാലും തൊക്കലിട്ടുകെട്ടി
ചന്തം പെരുമേയിൽ കെട്ടികുട്ടി
കെട്ടുപ്പട്ടിവെച്ചു പൊന്നരത്താണ്
മീതെ അഗ്രകിണു പുട്ടുണ്ടുണ്ട്
ഏലസ്സുരത്താണരമുറക്കി.
ചമയങ്ങളൊക്കെ ചമയത്തൊരുങ്ങി
പൊന്നിൻതൊപ്പി യും തലക്കണിഞ്ഞു
പൊൻകുപ്പായം ഇട്ടു ഇടുമുറക്കി.
ചുരികുപരിച തൊഴുതെടുത്തു
കാട്ടിലിളമെന്നും ചാട്ടംപൊലെ
പടകളി മുറുത്തും ചാടിനിന്നു
പരിച ഇളക്കി തുടക്കിപ്പിച്ചു
പുത്തനിടിപേലേ പരിചമുട്ടി
ഇളിവാളിപേലേ ചുരികു ഇളക്കി.

നൊത്ത മരുമകനായ അവനോട് എതിർന്നെന്ന് ആലോചിച്ചിട്ടുവേണ്ടതാണെന്നും അറിയിച്ചു.

അപ്പോഴേക്ക് തെയനൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ചാടി ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു.

“ഇവൻ എന്റെ മരുമകനാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുമായിരിക്കാം. അവനും നിങ്ങളുടെ സോദരി ഉണ്ണിയമ്മയും തമ്മിൽ സംസാർക്കുമ്പോൾ കാരണത്താൽ അവളെ നിങ്ങൾ ഭ്രഷ്ടാക്കിയെന്നും കേൾക്കുന്നു. എന്റെ തറവാട്ടിലെ ഒരംഗവുമായുള്ള സഹവാസം നിങ്ങൾക്ക് ഇത്രത്തോളം അവമാനകരമാണോ?” ഇതുകേട്ട കുറുപ്പന്മാർ—“ഈ അപരാധം ഞങ്ങളറിയാതെ സംഭവിച്ചതാണ്. ഈ കഥയിലെ നായകൻ കോമനാണെന്ന് ഞങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഉണ്ണിയുടെ അറയിൽനിന്നു കിട്ടിയ കത്തി വള്ളം പ്ലയന്റേറാണെന്ന് ഉണിച്ചിരുത പറഞ്ഞു. കൊല്ലനെ വരുത്തി ചോദിച്ചപ്പോൾ അവനും അതു ശരിവെച്ചു. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ “അപരാധം” അറിഞ്ഞ് അവളെ പുറത്താക്കി. ഉണിച്ചിരുതയുടെ ഏഷണി വാസ്തവമല്ലെന്നറിഞ്ഞതിൽ ഞങ്ങൾക്കും വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ തറവാട്ടിന്റെ മാനവും രക്ഷപ്പെട്ടു. ദൈവശത്രു ജ്ഞിന്റെ കാര്യങ്ങൾ പരിണമിച്ചതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ കുടിപ്പകയും ഇതോടുകൂടി അവസാനിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ പേരിൽ യാതൊരുവിധത്തിലും അത്യാപനമോ അതോടുകൂടി പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.” എന്ന് മറുവടിയും പറഞ്ഞു.

ഇത്രയും പറഞ്ഞ് കുറുപ്പന്മാർ അമ്മാമനെ വണങ്ങി നില്ക്കുന്ന കോമന്റെ കൈപിടിച്ച് അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് യാത്രയായി. എല്ലാവരുടേയും തലവണെന്നപോലെ ഒത്തേൻ മുഖിൽ നടന്നു. തൊണ്ണൂറാൻവീട്ടിലെത്തിയ ഉടനെ തെയനൻ ഉണിച്ചിരുതയെ വിളിച്ച് വിസ്തരിച്ച് അവളുടെ കൂവ് വെളിച്ചത്താക്കി. ആ മഹാപരാക്രമി സോദരന്മാർ മുന്പാകെ വെച്ച് അവളുടെ തലവെട്ടി മറ്റൊരാളുടെ മാനഹാനി വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചതിനുള്ള ശിക്ഷയുടെ കാരിത്വം പ്രത്യക്ഷമാക്കി. കൊല്ലനും താമസിയാതെ ഉണിച്ചിരുതയെ പിന്തുടന്നു. ഇതു രണ്ടും കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം കയ്യും കാലും കഴുകി ദേഹശുദ്ധിവരുത്തി ഒത്തേനും കൂട്ടരും കുറുപ്പന്മാരുടെ സൽക്കാരം സ്വീകരിച്ചു. ഉണ്ണിയമ്മയുടെ കൈപിടിച്ച് കോമന്റെ കയ്യിൽ സമർപ്പിച്ച് അവരുടെ ‘പാണിഗ്രഹണവും’ നടത്തി. അധികം താമസിക്കാതെ വധു വരന്മാരെ പാലാട്ടെക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. ഈ വരവ് കാത്തിരുന്ന കൊങ്കിയമ്മ അവരെ ‘അരിയെറിഞ്ഞു അകംകൊള്ളിച്ചു.’

I

കേതനന്റെ വീരപരാക്രമങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുന്ന പാട്ടുകൾ അസംഖ്യമാണ്. കേരളത്തിലെ റോബിൻ ഹുഡ് (Robin Hood) * എന്നൊരു ബഹുമാനി ആ വീരഗ്രന്ഥരത്നം ലോകം സാക്ഷ്യം കൊടുത്തു കാണുന്നുണ്ട്. ആ മഹാനൈപ്പാരിയുള്ളപാട്ടുകൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ യൊരു സ്ഥാനപ്പേരല്ലാ അദ്ദേഹം അർഹിക്കുന്നതെന്ന് ഏവർക്കും ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. പല സാഹസക്കാരും ആ മഹാപരാക്രമിയുടെപേരിൽ പതിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ അക്രമമായോ അനാവശ്യമായോ അദ്ദേഹം അപഹരിച്ചതായി പാട്ടുകളിലൊന്നും തന്നെ വിവരിച്ചു കാണുന്നില്ല. എന്നു തന്നെയല്ല തച്ചോളി കേതനൻ എന്ന പേര് തന്നെ ഒരു മാതൃകാപീഠൻ എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിലാണ് കേരളത്തിൽ—വിശേഷിച്ച് ഉത്തരകേരളത്തിൽ—ധരിച്ചുവരുന്നതും. അസാമാന്യമായ ധൈര്യം, ആരെയും കൂസലില്ലായ്മ, ആപത്തിനെ വകവെക്കാതെ, എന്നീ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ പീരന്മാരിലും ഒരുതരം പോക്കിരിക്കിലും ഒരുപോലെ കാണാവുന്നതാണ്. ഇത്രത്തോളമുള്ള സാമ്രാജ്യം കൊണ്ട് മാത്രം അവരെ ഒരുപോലെ ഗണിക്കുന്നത് വകതിരിവില്ലായ്മയുടെ ഒരു രൂപാന്തരമായല്ലാതെ ഇണങ്ങാത്തവിധമായതാണെന്നും ഒരു ലക്ഷണമായി ആരും കരുതുന്നതല്ല. സ്വാതന്ത്ര്യരാജ്യം, അന്യന്മാരുടെ ആപത്തിനെ സ്വയം നേരിട്ട് അയാളെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഉദാരശീലം, എല്ലാവരും പാപമെ കാലുപിടിച്ചവരിൽ കരുണ, എന്നീ ഇണങ്ങാത്ത വീരന്മാരിൽ മാത്രമാണ് നാം കാണുന്നത്. കേതനൻ അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു മഹാപുരുഷനായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടുകൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കേ, ആ മഹാന്റെ യശസ്സിനെ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ മലിനപ്പെടുത്തത്തക്ക വല്ല കാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നേവോ എന്ന് വിശദമാകുന്നില്ല. കേതനനെപ്പറ്റി ഒരു പുസ്തകം† ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അധികവിവരം അറിയുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ ശ്രദ്ധയെ അതിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് പലശതാബ്ദങ്ങളായി കേരളീയരുടെ ബഹുമാനദരങ്ങൾക്ക് പാത്രമായി തീർന്നിട്ടുള്ള ആ വീരഗ്രന്ഥരത്നത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരുകഥ താഴെ വിവരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* Page 91, Logan's Malabar Manual.

† ശ്രീമതി കുടുംബനാട്ട് കെ. മാധവി അമ്മ എഴുതിയ “തച്ചോളി കേതനൻ” എന്ന പുസ്തകം.

കാവില്യം ചാത്തോത്ത് ചീര ചെറിയകുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ കേതനനെക്കൊണ്ട് താലികെട്ടിക്കേണമെന്ന് അവളുടെ അമ്മക്ക് മോഹമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ കേതനന്റെ ജ്യേഷ്ഠനെക്കണ്ട് വിവരം പറയും ചെയ്തു. “കാക്കയെപ്പോലെ കറുത്ത ചീര” എന്നു പറഞ്ഞ് കേതനൻ ആ കല്യാണലോചന നിരസിച്ചു. ചീര യൗവനയുക്തയായപ്പോൾ നിറപ്പകിട്ടു കൂടിയെന്നുമാത്രമല്ല സൗന്ദര്യവും വർദ്ധിച്ചു. ഭരദീവസം അവൾ കളിക്കുവാൻപോകുമ്പോൾ വഴിക്കുവെച്ച് കേതനൻ കാണുവാൻ ടിടയായി. ചീരയാണ് അവളെന്ന് അറിയാതെ അവളിൽ അനന്ദം ഗവും ഉദിച്ചു. ഉടനെ തന്റെ സഖിയായ ചാപ്പനെ വിളിച്ച്, അവളോട് ഒരിക്കൽ മുറുക്കുവാൻ തരുമോ* എന്നു ചോദിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. തന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് കാക്കയെപ്പോലെ കറുത്തവളാണെന്നും, ആക്കും വേണ്ടെങ്കിൽ വടകരജേനകന്ന് കൊപ്പരയിൽ കാക്കയാട്ടാൻ അയക്കട്ടെ, എന്നും മറ്റും, കേതനൻ തന്നെ അധികേഷപിച്ചിട്ടുള്ളതറിഞ്ഞ ചീര, അവളുടെകയ്യിൽ ജേനകൻ തിന്നുന്ന വെറിലയാണുള്ളതെന്ന് ചാപ്പന്റെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയും കൊടുത്തു. കേതനനാകട്ടെ, വേഗം വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിവന്ന് പ്രേമപാരവശ്യംകൊണ്ട് അറയടച്ച് കിടപ്പായി. പണ്ട് കളിയാക്കിയതുകൊണ്ടുള്ള കാലുഷ്യം ഭരന്തിരിക്കുന്ന അവരോട് വിവാഹമലോചിക്കുവാൻ അങ്ങോട്ട് ചെന്നാൽ അവമാനിച്ചുയക്കുമെന്ന് ശങ്കിച്ച് കുറച്ചുദിവസം കേതനന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായിരുന്ന കോമക്കുറുപ്പ് അനങ്ങാതിരുന്നു. കേതനന് ഉഷണം ഉറക്കവുംകൂടി ഇല്ലാതായെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അനുജന് വിവാഹലോചന ചെയ്യാനായി ജ്യേഷ്ഠൻ ചീരവിന്റെ വീട്ടിലെത്തി, അവളുടെ അമ്മയെക്കണ്ടു. അവർ ചീര വഴിക്കുവെച്ച് പാടിയ പല്ലവി ഒന്നുകൂടിപാടി. കോമക്കുറുപ്പ് മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് കേതനനും ചാപ്പനുംകൂടി ആലോചിച്ച് ഒരുസൂത്രം കണ്ടുപിടിച്ചു. ചാപ്പൻ ഒരു പൊട്ടന്റെ വേഷത്തിൽ വധുഗൃഹത്തിൽ ചെന്നു. അവന്റെ നേരംപോക്കുകളും വിദ്യകളുംകണ്ട് അവിടെയുള്ളവർ സന്തോഷിച്ച് അവന്ന് കുറച്ചു കഞ്ഞികൊടുക്കുവാനും തെയ്യറായി. കഞ്ഞികുടിക്കുമ്പോൾ ചാപ്പൻ തന്റെ ചങ്ങാതിയായ മറ്റൊരുപൊട്ടനുണ്ടെന്നും, അവൻ താനില്ലാത്തതാൽ യാതൊന്നും കഴിക്കയില്ലെന്നും, അവനെകൂടികൊണ്ടുവരുവാൻ അനുവദിക്കേണമെന്നും, പറഞ്ഞു. അതുപ്രകാരം താവട്ടമ്മ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടു പൊട്ടന്മാരുംകൂടി പലകുളികളും കാണിച്ച് ഒടുവിൽ രാത്രിയായപ്പോൾ കഞ്ഞികുടിച്ച്

* അക്കാലത്തെ പ്രണയസൂചന.

അവിടെ കിടക്കാനുള്ള വട്ടമായി. രണ്ടാമത് വന്ന പൊട്ടൻ ഭീരുവാകയാൽ അവനു കിടക്കുവാൻ അകത്ത് ഒരുപായ കൊടുക്കണമെന്ന് ഒന്നാമതുവന്നവൻ യാചിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതിനെപ്പറ്റി അമ്മയും മകളും കുറെ തർക്കിച്ച് ഒടുവിൽ അങ്ങിനെയാകട്ടെ എന്ന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്പരാത്രിയായപ്പോൾ അകത്തു കിടക്കുന്നപൊട്ടൻ (ഒത്തേൻ) ചീര കിടക്കുന്ന മുറിയിൽ തന്റെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ചീര ഭയപ്പെട്ട് നിലവിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ താനാരാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുകയും പിന്നീട് അവർ ദംപതിമാരായും ചെയ്തു.

ഒത്തേനെപ്പറ്റിയുള്ള ചിലപാട്ടുകൾ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് ചേർക്കുവാനുദ്ദേശിച്ചിരിക്കയാൽ ആ മഹാവീരന്റെ അവദാനങ്ങളെപ്പറ്റി ഇതിലധികം ഈ ഘട്ടത്തിൽ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

‘കുഞ്ഞിച്ചന്തു.’

തച്ചോളി ഒത്തേന്റെ മരുമകനാണ് കുഞ്ഞിച്ചന്തു. ഈ വീരന്റെ പത്നിയായ മാതൃക്കുട്ടി ഒരുദിവസം ഓമല്ലൂർ കാവിലേക്ക് കുളിച്ചുതൊഴാൻ പോകേണമെന്നാച്ചു. പുറപ്പാടുകണ്ട അമ്മ വീട്ടിലുള്ള കുളത്തിലൊ, കൊട്ടയ്ക്കലോ കുളിച്ചാൽ മതിയെന്നും, വഴിക്ക് വെച്ച് ശത്രുക്കളാരെങ്കിലും കണ്ടാൽ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയ്ക്കളയുമെന്നും ഗുണഭോഷിച്ചു. അതുകേട്ട മാതൃ കുളത്തിൽ ചണ്ടിച്ചൂർ (നാററം) കൊണ്ടും, കൊട്ടയ്ക്കൽ കൊട്ടച്ചൂർ കൊണ്ടും കുളിക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്നും, തച്ചോളി കുഞ്ഞിച്ചന്തുവിന്റെ ഭാര്യയായ തന്നെ ആരും തൊടുകയില്ലെന്നും, മറുവടിയും പറഞ്ഞ് കാവിലേക്ക് യാത്രയായി. പതിനാറുപിണാത്തിമാർ അകമ്പടിയായി മാതൃവിന്റെ കൂടെ പോയിരുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും അമ്പലക്കുളത്തിലെത്തി കുളിക്കുവാനൊരുങ്ങി:—

പൂഞ്ചിറവക്കത്തു ചെന്നുനിന്നു
ചമയങ്ങളൊക്കെയഴിച്ചുവെച്ചു
ആയതുകണ്ടു പിണാത്തിമാരും
താളിക്കല്ലിന്മേലു മേറിനിന്നു
താളിവതച്ചു കുറുവരിച്ചു
എന്നതുനേരത്തിൽ മാതൃപ്പെണ്ണം
നന്നമുണ്ടു വേഗത്തിൽ മാറിക്കൊണ്ടു
കുളത്തിലേക്കു മണ്ടി യിറങ്ങുന്നുണ്ട്
തലയിലും താളി യൊഴിക്കുന്നുണ്ട്

താളിയുംതേച്ചു മെഴുക്കിളക്കി
അരയോളം നീറിലിറങ്ങിമാതു
മെഴുക്കൊക്കിളക്കി കുളിച്ചുമാതു
കല്ലിന്മേൽ തേവാരം കുഴിക്കുന്നുണ്ട്.
കടവത്തുമാത്രം കുഴിച്ചുമാതു
സൂര്യനുവെള്ളം ജപിച്ചെറിഞ്ഞു.
കൈരണ്ടും കൂപ്പിത്തൊഴുതുമാതു
മുടികെട്ടി പിഴിഞ്ഞിട്ടു തോത്തുന്നുണ്ട്
കുളത്തിന്നു മേല്പോട്ടു കയറിമാതു
ചന്ദനക്കല്ലിന്റെ അരികെചെന്നു.
ഉയർന്നുപുറംനോക്കി കാൽമടക്കി
ചന്ദനംഉരസി കുറിവരച്ചു.
ഏലക്കുറിയേഴും കുറിച്ചുമാതു
ചന്ദനക്കുറിയും വരച്ചുവെണ്ണം
പൊൻകൊണ്ടുമാതു തിലകംതൊട്ടു
കുങ്കുമംകൊണ്ടുമാതു പൊട്ടുകത്തി
അഞ്ഞനമരച്ചിട്ടു കണ്ണുഴി.
ചന്ദനത്തെല മെടുത്തുവെണ്ണം
കസ്തൂരികളുടേതും കൂട്ടിപ്പൂശി
നീലക്കുവണി പുടയെടുത്തു
പൂക്കുലത്തെറിയിട്ടുടുത്തു വെണ്ണം
മേൽമുണ്ടുനന്നായിച്ചുറിമാതു
കോട്ടപ്പടിവെച്ചു പൊന്നരഞ്ഞാൻ
മീതെയഴുകിന്നു പൂട്ടിമാതു
ചന്ദനക്കൊടുത്ത ചമയങ്ങളു്
ഒക്കെയെടുത്തു ചമഞ്ഞുവെണ്ണം

ഈ ചടങ്ങുകളെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം കാവിലെ ഒരു നടയ്ക്കൽ തൊഴാണെത്തി—അപ്പോഴെക്ക് പൊന്നിൻ പല്ലക്കിലേറിവന്ന കണ്ടർ മേനോൻ എന്നൊരു പ്രമാണി നടക്കൽ ഇറങ്ങി. തൊഴുതുനില്ക്കുന്ന മാതൃവിന്റെ സൗന്ദര്യം കണ്ട് മേനോൻ ആകുപ്പാടെ അവശനായി. തന്റെ പദവിക്കും പ്രതാപത്തിന്നും ചേർന്നുവളാണെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. തണ്ടേറുന്ന നായന്മാരോട് അവളെ ഉടനെ പല്ലക്കിലേറാൻ കല്പന കൊടുത്തു. പരമാർത്ഥം അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ അവർ തച്ചോളിച്ചന്തുവിനെ

ന്റെ പെണ്ണാണ് അവളെന്നും, 'തച്ചോളി ഉഴരാളൻ ചത്തുക്കൂട്ടി—
മായംതിരിപ്പുള്ള ചത്തുല്ലാണ്'—എന്നീതരത്തിലുള്ള രോഷമെങ്കിലും ഭാര്യയെ
തൊടുന്നത് സൂക്ഷിച്ചിട്ടു വേണമെന്നും, യജമാനനെ അറിയിച്ചു. തുട-
നാടൻ കോട്ടയുടെ ഉറപ്പിൽ ധൈര്യംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണ്ടർമേനോൻ
വീണ്ടും തന്റെ നായനാരോട് അവളെ തണ്ടേറാനായി ആജ്ഞാ-
പിച്ചു. ചത്തുവിനെ ഭയന്ന് അവർ,

നാട്ടിൽപുളപ്പുള്ള കുറുപ്പാണവർ
അവനുമിതങ്ങ മറിഞ്ഞുപോയാൽ
കഴുവിനെകൊത്തുപോൽ കൊത്തുമല്ലോ.

എന്ന് പിന്നെയും അവർ ചടക്കുപറഞ്ഞു നോക്കി തന്റെ ഭൃത്യ-
ന്മാർ മടിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ കണ്ടർമേനോൻ തന്നെ പൊന്നിൻ ചൂര-
ലോടുകൂടി സമീപിച്ച് അവളുടെ കൈപിടിച്ചപ്പോൾ അഭിമാനംകൊണ്ട്
അരിശംകൊണ്ട മാതൃക്കൂട്ടി,

“ആണംപെണ്ണല്ലാത്ത വരുതിക്കയ്യോ
അമ്മവെങ്ങന്മാർ നിനക്കില്ലെടാ
ഓലക്കെട്ടതിന്നും പെണ്ണുങ്ങൾക്കും
വഴിയതിൽപോലും കിടക്കുമല്ലോ !
എന്നെന്നിതുറിഞ്ഞോ വരുതിക്കയ്യോ
തച്ചോളിചത്തനെ അറിയോനീയ്ക്ക്
അവനുടെപെണ്ണായ മാതാഞാനൊ
അവനീസംഗതി യറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ
കഴുവിനെ കൊത്തുപോൽ കൊത്തുന്നിനെ.

എന്ന് കഠിനമായി അധിക്ഷേപിച്ചു. അതൊന്നും വകവെക്കാതെ
അവളെ പല്ലക്കിലേറി മേനോൻ തന്റെ നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു. അവിടെ
നിന്ന് തൊണ്ണൂറുകാരും വഴിയുള്ള തന്റെ കോട്ടയിൽ ചീമ്പിയകണ്ണു-
തൂക്കുമ്പോഴേക്ക് എത്തണമെന്ന് മേനോൻ തണ്ടേറുന്നവരെ തിരക്കാൻ
തുടങ്ങി. അതിവേഗത്തിൽ അവർ കടത്തുനാട്ട് തമ്പുരാന്റെ പുകിയും
കടന്ന് ഓടിപ്പോയി—തുടനാടൻ കോട്ടയിൽ എത്തിയതോടുകൂടി
കണ്ടർമേനോൻ മാതൃക്കൂട്ടിയുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഏല്പാട-
കളെല്ലാം ചെയ്തു. തന്നിൽ പ്രസന്നയായിരിക്കണമെന്നുള്ള മേനോന്റെ
അപേക്ഷയെ തല്പാലസ്ഥിതിയോട് നിരസിച്ചില്ലെങ്കിലും താൻ ഏഴു-
നാളത്തേക്കു ഒരു പ്രതമനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കയാണെന്നും, അതിന്നു മുമ്പായി
തന്നെ ഞൊടരുതെന്നും, പാഞ്ഞു തടഞ്ഞു.

ഇതിലിടക്ക് പിന്നാൽതിമാർ പരിഭ്രമത്തോടു കൂടി വീട്ടിലേക്ക്
മടങ്ങി, മാതൃക്കൂട്ടിയുടെ അമ്മയെ നടന്നസംഗതികളെല്ലാം അറിയിച്ചു.
വർത്തമാനം ഉടനെ ചത്തുവിനെ അറിയിക്കാനായി അമ്മ തന്നെ പച്ചേർ
കളരിയിലെക്ക് പോയി. പതിവില്ലാത്ത അമ്മയുടെ വരവ് കണ്ടപ്പോൾ
എന്തൊ അത്യാപത്ത് വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ചത്തു മുൻകൂടി ഉൾക്കൊള്ളി. ചത്തു-
വിനെ കണ്ടപ്പോൾ വ്യസനം സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ അമ്മ ഇളമുള-
പൊട്ടുംപോലെ കരയാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ പരമാത്മം ഗ്രഹിപ്പിച്ചു—ഈ
ഭയങ്കരവർത്തമാനം കേട്ടതോടുകൂടി ചത്തു ബോധംകെട്ടുവീണു. മോഹാല-
സ്യം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ സംഗതികളുടെ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു
തുടങ്ങി. തുടനാടൻ കോട്ടപിടിക്കാൻ ഒരിക്കൽ അമ്മാമനായ ഭാര്യതന്നെ
ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ ശ്രമവും അത്തരത്തിലാകുമോ എന്ന്
സംശയവും ജനിച്ചു. പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുപോയവനോട് പകരം ചോദി-
ക്കാതിരിക്കുന്നത് പൗരജ്ഞത്തിന് യോജിച്ചതല്ലല്ലോ. ഒടുവിൽ ഒരുക്കെ-
നോക്കാൻ തന്നെ ചത്തു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ശിഷ്യരോടു ഏതാനും ദിവസ-
ത്തേക്ക് പയറു നിത്തിയിരിക്കണമെന്നും, തുടനാടൻ കോട്ടപിടിക്കാ-
നായിതാൻ പോകണമെന്നും, പാഞ്ഞു ചത്തു വീട്ടിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.
ചത്തുവിന്റെ ദ്രവ്യനിശ്ചയം അറിഞ്ഞു ശിഷ്യർ അമ്പരന്നു. ആ സാഹസ-
ത്തിന് ഒരുങ്ങേണ്ടത് ഗുണഭോഷിക്കാൻ ഗുരുവിലുള്ള ഭക്തിബഹുമാനം
അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ഉണ്ടായി. അവരും സഹിക്കുന്നത് അതിലും
മോശമാണെന്ന് ചത്തു അവരെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വഴിക്ക്
തുടനാടൻ കോട്ടയിൽ സംഭരിച്ചിട്ടുള്ള സാമഗ്രികളെപ്പറ്റി

നാലായിരം പട്ടാളം ഉള്ളൊന്നാണ്
അമ്പുചുട്ടയ്യൻ അമ്പാടികൾ
നൂറ്റൊന്നോളമുണ്ടവനെന്നും
ചീനക്കണ്ണാടി വെച്ചിരിപ്പുണ്ടല്ലോ.

ഇങ്ങിനെ വിചാരിക്കുവാനും തുടങ്ങി—നേരിട്ട് ചെല്ലുന്നത് ആപൽ
കരമാണെന്നും, കള്ളപ്പോരുകൊണ്ടു ഇതിൽ ജയമുള്ളവെന്നും മനസ്സി-
ലുറച്ച് വീട്ടിലെത്തി. താഴത്തെ മഠത്തിലെ സ്രീകൾ പണ്ടുവെണ്ട ആള-
കളെ കൊല്ലിക്കുന്നവരാണെന്ന് മുമ്പ് അമ്മായി പറഞ്ഞ മുളുവാക്കും
ഓർമ്മവന്നു. കളരിയുടെ താക്കോൽവറങ്ങി പോർചമയങ്ങളെടുത്ത് മാറാ-
പ്പാക്കി ചത്തു ഒരു സമ്പ്രദായവേഷംകെട്ടി.

ഉടുക്കുകമുണ്ടെത്തു ചത്തു
കാവിവസ്രമതെടുക്കുന്നുണ്ട്

കാശിക്കാവടി യെടുത്തുചന്തു
മോന്തയുമൊന്നങ്ങെടുത്തിതവൻ
പൊട്ടക്കിണററിനു വെള്ളംകോരി
മോന്തനിയ വെള്ളമെടുത്തു
കാവടിയതിന്മേൽ കെട്ടുന്നുണ്ട്
ദപ്പപ്പപ്പ, പനീ, രമുതു, താനും
ഭാഗ്യത്തിലങ്ങിനെ വെച്ചുകെട്ടി
ഭസ്മസ്സഞ്ചിയ മെടുത്തുവേഗം
കഞ്ചാപുനന്നായരിഞ്ഞുകൂട്ടി
മലകഴുത്തിലങ്ങിട്ടു ചന്തു
ഏഴകമ്പുള്ള വടിയെടുത്തു
കാവടി ചുമലിലെടുത്തുവെച്ചു.

ഇങ്ങിനെ വേഷവിധാനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി അമ്മയോട് യാത്ര പറഞ്ഞപ്പോൾ തുളുനാടൻ കോട്ടയുടെ ഭയങ്കരതപം അവർ ഒന്നുകൂടി ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. ഏതായാലും ഒരിക്കൽ മരണമുണ്ടല്ലോ എന്ന് സമാധാനത്തോടു കൂടി ചന്തു ഇറങ്ങി. പലനാടും കടന്ന് താൻതന്നെ സ്ഥലത്തെത്തി. കോട്ടകണ്ടെത്താൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ അതിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ പരദൈവങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം വിചാരിച്ച് ചന്തു പിടികടക്കാൻ മുതിർന്നു. കാവൽക്കാർ തടുത്തപ്പോൾ സമ്പ്രാസികൾക്ക് എവിടെയും കടക്കാമെല്ലോ എന്ന് വാദിച്ചുനോക്കി. ഇവരുടെ തക്കംകേട്ട് കണ്ടർമേനോൻ എത്തി. ചില ചോദ്യങ്ങൾക്കൊണ്ട് സമ്പ്രാസിയെ പരീക്ഷിച്ചതിനുശേഷം അകത്തു കടക്കാനനുവാദംകൊടുത്തു. സമ്പ്രാസി കോട്ടക്കുള്ളിൽ കടന്നു. അതിന്റെ നടുക്കായി വിലസുന്ന മാളികയുടെ സമീപമെത്തിയപ്പോൾ ചന്തു മുക്കളിലേക്കു കണ്ണോടിച്ചു. സമ്പ്രാസിയെ മനസ്സിലാക്കിയ മാതൃക്കുട്ടി മുക്കളിൽനിന്ന് മന്ദമാസംകൊണ്ട് ചന്തുവിനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. 'തച്ചോളിക്കൊമ്പൻ കടന്നുപോയി' എന്ന് സമാധാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

കാവടി മുതലായവ ഇറക്കിവെച്ചു സമ്പ്രാസി കുളി തേവാരങ്ങൾക്കായൊരുങ്ങി. നിത്യകർമ്മങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കഞ്ചാവിൻ കുടുകയെടുത്തു വലിതുടങ്ങി. ഒരുകുടപ്പോഴെക്ക് ആ കോട്ടമുഴുവൻ കാണാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പുക നിറഞ്ഞു. കോട്ടതന്നെ അഗ്നിക്കിരയായപോലെ പുക ആടിക്കൊണ്ടും വ്യാപിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ കണ്ടർമേനോൻ അമ്പരന്നുപോയി. സമ്പ്രാസിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തിൽ ബഹുമാനവും, ഭയവും,

അയാളിൽ ഒരേസമയത്ത് ഉളവാക്കി. മാതൃക്കുട്ടിയെ വിളിച്ച് സമ്പ്രാസിവിട്ട പുക കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ഇത്തരത്തിൽ ഒരു സമ്പ്രാസിയെ താൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് തന്റെ അതൃപ്തിയും പ്രത്യക്ഷമാക്കി. മാതൃക്കുട്ടിനും മറുപടിയായി ഒന്നു പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളുകമാത്രം ചെയ്തു. പിന്നെ സമ്പ്രാസിയുടെ അമൃതേത്തായി. പട്ടന്മാരെ വിളിച്ച് അതിന്ന് ശട്ടംകെട്ടി. അവർ നെടിയരിച്ചോരു വിളമ്പിയപ്പോൾ ചന്തു വൈമനസ്സാകുന്നില്ല. ഉടനെ പഴയരി, നൈ, മുതലായ വിഭവങ്ങൾ എത്തി. അമൃതേത്തിനു ശേഷം സമ്പ്രാസിയുടെ ശയനത്തിനുള്ള ആലോചനയായി. പടിപ്പുരയിൽ കിടക്കാമെന്ന് കണ്ടർമേനോൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്പോൾ മറ്റൊരാളെ പെടിയുള്ളതുകൊണ്ട് അകത്തു തന്നെ വേണമെന്നായി സമ്പ്രാസി കിണഞ്ഞു. അങ്ങിനെയാകാമെന്നു കണ്ടർമേനോൻ മുകളുകയും ചെയ്തു. പടക്കൻപാട്ടു കേൾക്കുവാൻ മേനോനുള്ള കെഴുതുകയും സമ്പ്രാസി നിറവേറി. പാട്ട് ഏതാനും മായപ്പോഴെക്ക് മേനോൻ മാളിക മുക്കളിലേക്ക് ഉറങ്ങാൻ പോയി—കിടക്കുമ്പോൾ ദേവരക്ഷക്കുള്ള ആയുധങ്ങളെല്ലാം അടുക്കെ തന്നെവെച്ചു. നിറച്ച തോക്കുകളും ശരിയാക്കി. പാട്ട് കേട്ട് മേനവൻ തന്നെ ഉറങ്ങിപ്പോയി. മേനോൻ ഉറങ്ങിയെന്നറിഞ്ഞ മാതൃക്കുട്ടി അയാൾ കിടക്കുന്ന കുട്ടിലിന്റെ അരികത്ത് ചെന്ന്, ആയുധങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ച്, തോക്കുകളിലെല്ലാം വെള്ളമൊഴിച്ചു, താൻ കിടക്കുന്ന മുറിയുടെവാതിൽ ചാരിക്കൊണ്ട് വീണ്ടും കിടന്നു. മുക്കളിൽ മാതൃക്കുട്ടിയും ചുവട്ടിൽ ചന്തുവും, ഉറങ്ങാതെ കിടപ്പായി. ചന്തു സമ്പ്രാസിയേപ്പോലെ അഴിച്ച് പടക്കോപ്പുകളണിഞ്ഞു മാളികമുക്കളിലേക്ക് ഒരോപടിയായി കയറാൻതുടങ്ങി. ഓരോപടിയിലും ഇരിമ്പുകൊണ്ട് കെട്ടിട്ടുള്ള വാതിലുകളുണ്ട്. അവ ഭദ്രമായി അടച്ചു പൂട്ടിയിട്ടുള്ളതിനാൽ പൊളിച്ചല്ലാതെ കയറുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത നിലയിലാണ് കോണിപ്പടി കെട്ടിയിരിക്കുന്നത്.—ചന്തു പ്രതിബന്ധം നീങ്ങാനായി പരദൈവങ്ങളെ സ്മരിച്ചു, ഒന്ന് മയങ്ങി. 'മലയിൽ വാഴുന്ന മലങ്കരത്തി' (പരദൈവം) യെ അവൻ സ്തംഭിപ്പിക്കുകയും കോട്ടയിൽ താൻ കടന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, വലിയ തോക്കുകൾ ഉള്ളിലേക്കു തിരിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, മറ്റുള്ളവയിൽ വെള്ളമൊഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, വാതിൽ തുറന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, മലങ്കരത്തി പറഞ്ഞതായി തോന്നി. കിനാവുകൾ വാസ്തവമാണോ എന്ന് അറിവാൻ ചന്തു കോട്ടക്കുള്ളിൽ ഒരു പരിശോധന കഴിച്ചു. ദൈവാനുകൂല്യംകൊണ്ട് ചാരിതാത്പര്യത്തോടെ വീണ്ടും താൻ മുന്പിരുന്ന് സ്ഥാനത്തെത്തി. ചുരികമുറക്കൊണ്ട് വാതിൽ തള്ളി നോക്കിയപ്പോൾ അരമത്തഴുതുകൾ തന്നെ മുറിയെടുത്തു. വാതിലും തുറന്നു. ഇങ്ങിനെ പാടികൾ ഓരോന്നായി കടന്ന് കണ്ടർമേനോന്റെ മുറിയിലെത്തി. പൊൻമയമായ ഒരായിൽ അയാൾക്കിടന്നു കൂക്കം വലിക്കുന്നു.

അടുത്ത മുറിയിലേക്ക് കടന്നപ്പോൾ അവിടെ മാതൃക്കുട്ടിയെ കണ്ടു. ഉണർന്നിരിക്കുന്ന അവളോടു സത്യം പറയേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ

‘മയ്യോടു മെയ്യെന്നെ തൊട്ടിട്ടില്ല !
കുളരി പരമ്പരദൈവത്താണെ !’

എന്ന് അവൾ ആണയിട്ടു. കറച്ചുനേരം അവളുമായി രസിച്ചിരുന്നതിന്റെ ശേഷം രണ്ടുപേരും കൂടി താഴ്ത്തിറങ്ങി. മാതൃവിനെ ചാക്കിലാക്കി അതും തലക്കുവെച്ച് ചത്തുവീണ്ടും കിടപ്പായി. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ മേനോൻ ഉണർന്നു. മാതൃക്കുട്ടിയെ കാണാത്തതിനാൽ സംഭ്രമമായി. കോട്ടയിലെല്ലാടത്തും തിരഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ പട്ടാളവും ആൾക്കാരും നശിച്ചുകണ്ടു. കോട്ടയിൽ കള്ളന്മാർ കടന്നു അക്രമംചെയ്തുവെന്ന് തീർച്ചയാക്കി. മേനോന്റെ മനസ്സ് മാതൃക്കുട്ടിയിലായിരുന്നതിനാൽ മറ്റു നാശങ്ങളുടെ ഗൗരവം തല്ക്കാലം അയാൾ വകവെച്ചില്ല. സമ്പ്രദായത്തെ സംശയിച്ച് അയാളോട് അടുത്തു. പെണ്ണിനെ കണ്ടില്ലെന്ന് ചത്ത ആദ്യം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, കണ്ടർമേനോൻ തിരക്കിയപ്പോൾ, താനാണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തി അയാളെ ശകാരിച്ച് ശേഷം ചോദിക്കാനൊരുങ്ങി. മാതൃവിനെ ചാക്കിൽ നിന്ന് പുറത്തിറക്കി കണ്ടർമേനോന് കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. മേനോനും പടയൊരുങ്ങി. രണ്ടു വീരന്മാരും ‘പടിച്ച’ പണി പതിനെട്ടുനോക്കി. ഒടുവിൽ ചത്തവന്റെ വെട്ടുകൊണ്ട് മേനോൻ ഒമ്പതു മുറിയാലായി വീണു—ഉടനെ മാതൃക്കുട്ടി മാളികമുകളിൽ കയറി ആ മാടയും, കസ്തൂരിയും കൂടി യരച്ച് ചേൽപ്പാലം കൊണ്ടുവന്ന് ഭർത്താവിന് കൊടുത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തളച്ചുതീർത്തു, വർത്തമാനം അറിഞ്ഞ് നാടുവാഴി വന്നപ്പോൾ തച്ചോളി ഓതേനന്റെ മരുമകൻ ചത്തവാണ് കോട്ടയിലെന്ന് കേട്ടതോടുകൂടി അയാൾ വന്നുവഴിക്കുതന്നെ പോയി.

ചത്ത കോട്ടക്കു പോയിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് ഒതേനനും ചാപ്പനും തിരഞ്ഞുവന്നു. കോട്ടമുഖത്ത് അവരെ കണ്ടപ്പോൾ ചത്ത അവരെ അകത്തേക്കു വിളിച്ച് അമ്മാമനെ വന്ദിച്ചു. തനിക്കു സാധിക്കാത്ത ഒരേണ്ണം മരുമകൻ സാധിച്ചതിൽ ഒതേനൻ സന്തോഷിച്ച് ചത്തവനെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ കോട്ടയിലുള്ള സാമഗ്രികളുടെയും, ഇരിപ്പുപണത്തിന്റെയും, കണക്കെടുത്ത് അവയെല്ലാം തച്ചോളിത്തറവാട്ടിലേക്കു എഴുതിവെച്ചു. അതിലുള്ളവരെത്തന്നെ പാട്ടത്തിന്നേല്പിച്ച്, ഒതേനനും കൂട്ടരും ആത്ത് വിളിച്ച് വീട്ടിലേക്കുപോന്നു. വീട്ടിലെത്തിയതിനു ശേഷം ഒതേനനും ചത്തവനും, വലിയമ്മാമനായ കോമക്കുറുപ്പിനെ വന്ദിച്ച് കോട്ടയിൽ നിന്നു കിട്ടിയ സ്വത്തെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ കാരണവരെന്ന നിലയിൽ ഭരമേല്പിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 3.

നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ചിലവീരന്മാരെപ്പറ്റിയും, വീരതരണികളെപ്പറ്റിയും നാം അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇനി പാട്ടുകളിൽനിന്ന് അക്കാലത്തെ സമുദായത്തെപ്പറ്റിയും, അതിൽ പ്രമാണികളായിരുന്ന ചേകവന്മാരെപ്പറ്റിയും അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, സംസ്കാരം, ജീവിതരീതി എന്നിവയെപ്പറ്റിയും എത്രത്തോളം ഉപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണെന്നു കൂടി ഒന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കാം.

കേരളീയ ഹിന്ദുക്കളിൽ ഭൂരിപക്ഷം മരുമക്കത്തായമെന്ന അവരിഷ്ടകൃതസമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചു വരുന്നവരാണെന്നും, സംസ്കാരശൂന്യരിൽ കാണുന്നതായ ബഹുഭാര്യത്വം, ബഹുഭർത്തൃത്വം എന്നീ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരാണെന്നും, രേഭിപ്രായം അന്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായം കടലിന്നപ്പാറത്തുള്ളവർക്കുമാത്രമല്ല, മലയുടെ അപ്പാറത്തുള്ളവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നതായി തോന്നുന്നു. വിവാഹകാര്യത്തിൽ വ്യവസ്ഥ തിരിച്ചറിയരുതെന്നു ഇടയിൽ അച്ഛനെ അറിയാൻ പ്രയാസമായതു കൊണ്ടായിരിക്കണം അവരുടെ ദായ ക്രമം അമ്മ വഴിക്കായതെന്ന് അവർ ഒരുക്കുകയും കണ്ടുപിടിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. കേരളീയസ്രീകൾ അല്പനഗ്നകളായിട്ട് നടക്കുന്നതു തന്നെ അവരുടെ സംസ്കാരശൂന്യതയുടെ ഒരു ലക്ഷണമാണെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്നുണ്ട്. പാശ്ചാത്യസ്രീകളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വസ്ത്രധാരണസമ്പ്രദായം കണ്ടവർക്ക് നമ്മുടെ സഹോദരിമാരെപ്പറ്റി ലജ്ജിക്കാൻ വഴിയുണ്ടാവുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഈവക ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് ഒരു സമാധാനം പറയുന്നതിനു മുമ്പായി മറ്റുള്ളവരുടെ ഇടയിലുള്ള ചില ആചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും നാം അറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ചിലരുടെ ഇടയിൽ സ്രീപുരുഷന്മാർ ഒന്നിച്ചു ചേന്ന് പരസ്പരമായി അനവധി ആളുകൾ കൂടുന്നടിക്കിൽ വെച്ച് നൃത്തം ചെയ്യുന്നു.¹ വേറെ ചിലരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹദിവസം വധു പുരോഹിതനെ അംഗീകരിക്കണമെന്ന് നിബ്ബന്ധമുണ്ട്.² ഇതു കൂടാതെ വൃദിചാരം ഒരു തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചവർക്കും ചിലർ സമുദായത്തിൽ ഒരു ഗണ്യമായ സ്ഥാനം

1. പാശ്ചാത്യരുടെ ഡാൻസ് (നൃത്തം.)

2. ബോംബെയിലുള്ള ഗുസറാട്ടികളിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ജാതി.

കല്പിക്കുന്നു.¹ ഇവരാരും അപരിഷ്കൃതരെന്ന അഭിധാനത്തിന് അർഹരായി കാണുന്നില്ല. മരുമക്കത്തായികളായ നമുക്കുകൾ ആർക്കെങ്കിലും ഞങ്ങളെ നാം ആവശ്യപ്പെടാതെ കിട്ടുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏകപക്ഷവിധികൾ ധാരാളം പ്രചരിക്കുന്നതോടുകൂടി ചില നിഷ്പക്ഷപാതികൾ നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളേയും സമ്പ്രദായങ്ങളേയും ആരാഞ്ഞു ചിലതെല്ലാം എഴുതിവെക്കുകയും ഇപ്പോഴും എഴുതിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് ആശ്ചര്യകരമാണെന്നു ഹാർട്ട് ലൻഡ് (Hartland)² ഫോസറ്റ് (Fawcett)³ എന്നീ പാശ്ചാത്യ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ നമ്മെപ്പറ്റി ഇത്ര മോശമായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായമല്ല ഉള്ളത്. എന്നു തന്നെയല്ല മരുമക്കത്തായത്തിന് പലലുണ്ടാകേണ്ടതും അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മരുമക്കത്തായം.

ഇങ്ങിനെയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് ഒത്തേന്ന്, ആരോമൽച്ചേവകർ മുതലായവരുടെ കാലത്ത് നടപ്പിലാക്കിയ ആചാരങ്ങൾ എത്രത്തോളം വഴികാട്ടി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ആലോചിക്കുന്നത് രസകരമായിരിക്കുമല്ലോ. ഇവരുടെകാലം മരുമക്കത്തായം പ്രബലമായിരുന്ന കാലമാണെന്നുള്ളതിലേക്ക് സംശയമില്ല. അമ്മാവനെ ചരിച്ചുകൊന്ന ചത്തുവിന്റെ തലവെട്ടി അതുകൊണ്ട് കാരതട്ടവാൻ ഏകദേശം ഇരുപതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം ആരോമണ്ണി എന്ന വീരൻ പുറപ്പെടുന്നു. ആളെ അങ്കത്തിന് പോകുന്നുണ്ടെന്ന് സ്വപ്നംകണ്ട ഉണ്ണാച്ച അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ പുറപ്പെടുന്നസമയം അവളുടെ ഭർത്താവും, ഭർത്താവിന്റെ അച്ഛനമ്മമാരും അവളെ തടുക്കുന്നത് അവൾ വകവെക്കാതെ ആളെയുടെ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നു. പാലാട്ടുകോമൻ തന്റെ വിവാഹകാര്യത്തിൽ ഒരു വിഷമമെട്ടും നേരിട്ടപ്പോൾ അമ്മാവനായ ഒത്തേനെ ഉടനെചെന്നു കണ്ട് വിവരം ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഒത്തേനും, ചത്തും, കണ്ടർമേനോന്റെ കോട്ട പിടിച്ചപ്പോൾ അവിടെനിന്ന് കിട്ടിയ സാമാനങ്ങളിലും കോട്ടയിനേലും തങ്ങളുടെ ജ്യേഷ്ഠൻ കോമക്കുറുപ്പിന്റെ പേരാണ് എഴുതുന്നത്.* അവർ കിട്ടുന്ന സാമാനങ്ങളും ജ്യേഷ്ഠന്റെ കയ്യിലാണ് കൊടുക്കുന്നത്. ഈ സംഭവങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ വീരന്മാരെല്ലാം മരുമക്കത്തായ താവഴികളിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നും, അവർ ആ സമ്പ്രദായത്തിൽ അത്യന്തം ബഹു

1. തമിഴരുടെ ഇടയിലുള്ള ദേവദാസി സമ്പ്രദായം.

2. Primitive Society (പ്രാചീന സമുദായം) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവ്.

3. Nayers of Malabar (മലബാറിലെ നായന്മാർ) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവ്.

* 'കോമേട്ടൻ പേരങ്ങഴുത്ത് ഒത്തേൻ.' (ചത്തുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടിൽനിന്ന്)

മാനമുണ്ടെന്നും, വ്യക്തമാവുന്നുണ്ടല്ലോ. അവർ പരസ്പരം സ്നേഹബഹുമാനത്തോടുകൂടിയാണ് പെരുമാറിയിരുന്നതെന്നതിലേക്കും സംശയമില്ല.

കണ്ടർമേനോന്റെ കോട്ടപിടിക്കാൻ ചത്തുപോയവരിൽ അമ്പത് സഹായംവേണ്ടി വന്നേക്കുമോ എന്നു സംശയിച്ച് അങ്ങോട്ടുചെല്ലുന്ന ഒത്തേനെ ചത്തു എതിരേല്ക്കുന്നതു നോക്കുക.

ചത്തന്റെ അരികത്തു ചെന്നുതേയോൻ

പുഞ്ചിരിയിട്ടു ചിരിച്ചുതമ്മിൽ

കാക്കൽ വീണാചാരം ചെയ്തചത്തു

നെറുകയിൽതൊട്ടു വരം കൊടുത്തു

വാരിയെടുത്തു മാറിലണച്ചു

നനമുണ്ടാലെ ചത്തു വീശിടുന്നു

മരുമകൻ തന്റെ കൈപിടിച്ചുതേയോൻ.

ഒത്തേൻ ഒരു വീരനായതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ ചെയ്തതാണെന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ല. അവരുടെ വലിയമ്മാവനായ കോമക്കുറുപ്പിനെക്കാണുമ്പോഴും

“വലിയമ്മാൻ കാക്കലും വീണാചത്തു”

എന്ന് ആചാരം ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഒത്തേനും ഈ അമ്മാവനെ കാണുമ്പോൾ ഇത്തരത്തിൽ തന്നെ ആചരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ അമ്മാവൻ ഒരു പേടിഞ്ഞാണെന്നുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധമാണ്. കാരണവരോടുള്ള ബഹുമാനം മാത്രമാണ് ഈവക ആചാരങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇതെല്ലാം വായിക്കുന്ന സമയത്ത് കാരണവന്മാരും മരുമക്കളും ഇത്രത്തോളം പാത്സല്യത്തോടും ബഹുമാനത്തോടുംകൂടി പെരുമാറിയിരുന്ന ഒരുകാലം കഴിഞ്ഞുപോയല്ലോ എന്ന് ആരാണ് വ്യസനിക്കാത്തത്!

മരുമക്കത്തായ താവഴികളിൽ അമ്മായിമാരുടെ കാര്യം വളരെ കഷ്ടമാണെന്നും, തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ സ്വത്തിന് അവർക്ക് അവകാശമില്ലെന്നു വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ ദായകൃമത്തിന്റെ ഒരു ദോഷമാണെന്നുമാണ്, മറ്റൊരാക്ഷേപം. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ മരുമക്കത്തായിക്കുള്ള സൗകര്യംമറ്റു യാതൊരു ദായക്കാർക്കും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അമ്മാവന്റെ സ്വത്ത് അവകാശം വഴിക്കും, ഭർത്താവിന്റെത് ആചാരം വഴിക്കും കിട്ടിയതായും കൊടുത്തതായും ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവ് മരിച്ചാൽ, അവൾ മറ്റൊരു ഭർത്താവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ ആദ്യത്തെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലുള്ള കാരണവർ അവളുടെ യോഗക്ഷേമം അന്വേഷിക്കുന്നതും അവൾക്ക് “ഉടുക്കാനും

തേക്കാനം” കൊടുക്കുന്നതും മരുമക്കത്തായക്കാരുടെ ഇടയിൽ പണ്ടെക്കു പണ്ടെയുള്ളൊരു പതിവാണ്. തെക്കെ മലബാറിൽ നാലഞ്ചുകൊല്ലം വരെ ഇങ്ങിനെ യൊരാചാരം ഉള്ളതായി ലേഖകനറിയാനിടയായിട്ടുണ്ട്. വടക്കൻ പാട്ടുകളിൽനിന്നും ഈ സംഗതി ധാരാളം തെളിയിക്കാവുന്നതാണ്. ആരോമൽച്ചേവകർ അങ്കത്തിനു പുറപ്പെടുമ്പോൾ തൃമ്പോലാച്ചയിൽ തനിക്കുണ്ടായ മകൻ വേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അന്വേഷിക്കണമെന്ന് പറയുന്നതു നോക്കുക.

കണ്ടാൽ അഴകുള്ള പെങ്കിടാവെ
അവളെക്കൂടിയങ്ങു ‘ചിററ’ മുണ്ടായ്
അതിലൊരുപുത്രനും ഉണ്ടിതല്ലൊ
അവനായിട്ടൊന്നും കൊടുത്തിട്ടില്ല
വീട്ടിലെമുതലിനും ചോദ്യമില്ല
നിയ്യുകൊടുത്താലെ ഇരിക്കതൊള്ളു.
വിദ്യകളൊന്നും ഗ്രഹിച്ചില്ലവൻ
വിദ്യകളൊക്കെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേണം
വിദ്യകളൊന്നും ഗ്രഹിപ്പിക്കാഞ്ഞാൽ
ആരുടെമകനെന്ന് പറയുലോകർ
ഇനിയോരനുസരം കേളനുജാ.

ഇത് “ചിററ” ത്തിലുണ്ടായ മകനാണ്. ശരിയായി കല്പനണം കഴിച്ച ഭാര്യയിലുള്ള മകന്റെ കാര്യം പിന്നെ പറയേണ്ടതുണ്ടോ!

ഒതേനൻ മരിക്കുന്നസമയത്തും തന്റെ ഒരു ഭാര്യയുടെകാര്യം പ്രത്യേകം അന്വേഷിക്കണമെന്ന് ജ്യേഷ്ഠനെ ഏല്പിച്ചു പോരുന്നുണ്ട്.

“കാവിലുംചാത്തോത്തു കുങ്കിക്കാരൻ
ആരംസവിയില്ലവക്കേൻറട്ട,
ഞാനെന്നതുള്ള സഖിയേയുള്ളു
പെരിയക്കകുണ്ടം കൊടുക്കതോക്കു
കാളുപണിയങ്ങെടുക്കുന്നേരം
എന്നെപ്പോലത്തോലു പോന്നേരത്തു
തോടനും ബാലിയും രണ്ടുകണ്ടും
കുങ്കിക്കുതന്നെ കൊടുക്കേൻറട്ടാ*
1 ഗ്രന്ഥസമാഹാരം.

* ഒതേനന്റെമരണം വിവരിക്കുന്നപാട്ടിൽനിന്നും.

ആചാരം ഇങ്ങിനെയാക്കേയാലും മരുമക്കത്തായ താവട്ടിൽ കുട്ടികളുടെ അച്ഛൻ ഒരു സ്ഥാനമില്ലല്ലോ എന്നുള്ള ആക്ഷേപം നാം പലപ്പോഴും കേൾക്കാറുണ്ട്. നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് കിട്ടുന്ന തെളിവ് ഈ ആക്ഷേപത്തിന് വിപരീതമാണ്. ഒരു താവട്ടിൽ സന്തതിക്ക് ഹേതുഭൂതനായ ഒരു പുരുഷന് ആ താവട്ടിലെ അംഗങ്ങളുടെ ബഹുമാനാദരത്തിന് അർഹതയില്ലെന്ന് വരുമ്പോൾ ഒട്ടുംതന്നെ ആശാസ്യമല്ല. തന്റെ മക്കളുടെ വളർച്ചയേയും സംസ്കാരത്തേയും തനിക്ക് ഉത്തമമെന്നു തോന്നുന്ന ഒരു പദ്ധതിയെ അവലംബിച്ച് നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ളത് ഒരച്ഛനും ഒരുവിധത്തിലും സമാധാനഹേതുവായി തീരുന്നതല്ല. മറ്റു പല സംസ്കാരലക്ഷണങ്ങളും കാണുന്ന മരുമക്കത്തായത്തിൽ അങ്ങിനെയാവസ്ഥാവിശേഷം ഉണ്ടായിക്കാണാനും വഴിയില്ലാത്തയാണിരിക്കുന്നത്. കാലക്രമംകൊണ്ട് മരുമക്കത്തായ സമുദായങ്ങൾക്ക് പൊതുവെവന്ന അപകടം അതിലെ അംഗങ്ങളുടെ മനസ്ഥിതിയേയും ബാധിക്കയാൽ അച്ഛൻ വീട്ടുകാരും അമ്മ വീട്ടുകാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിനും ശൈഥില്യം വന്നു ചേർന്നിട്ടുണ്ടാവാം. “വാവ് കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച നിറക്കാനും, അമ്മാമന്റെ മകളോടു കൂടി (ചിലപ്പോൾ അച്ഛന്റെ മരുമകളും ആവാം) സംബന്ധം തുടങ്ങാനും ആരോടും ചോദിക്കേണ്ട” എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത് മേല്പറഞ്ഞ വീട്ടുകാർ തമ്മിലുള്ള പിണക്കത്തെയല്ല ഇണക്കത്തായെന്നുള്ളതിലേക്ക് സംശയമില്ല. ഇനി പിതൃകർമ്മത്തിന്റെ കാര്യം ആലോചിക്കുന്നതായാലും മക്കളുടെ അവകാശത്തിന് ക്ലാപ് കാണുന്നില്ല. “ശേഷക്രിയ” യെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആചാരങ്ങളേപ്പോലെ മററാന്നിനും പഴക്കമുണ്ടാവാൻ തരമില്ലല്ലോ. കാരണവർ മരിച്ചാൽ ശവദാഹത്തിന് സാധാരണ മരുമക്കളും മക്കളും ഒന്നിച്ചു കൂടാറുണ്ടെങ്കിലും, ശവം തടിയിന്മേൽ കയറുന്നതിന് മുമ്പ് “ശേഷം” * മുറിച്ചെടുക്കുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ടല്ലോ. ആ സമയത്ത് മക്കൾ വേറിട്ട് ശേഷക്രിയ ചെയ്യാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ അവരിൽ മുത്തവന് ശേഷം മുറിച്ചെടുക്കാവുന്നതാണ്. പ്രായേണ മിക്ക സമുദായങ്ങളിലും ശേഷക്രിയയുള്ള അവകാശവും മറ്റുള്ള അവകാശങ്ങളെപ്പോലെ കാര്യമായി കരുതുന്ന ഒന്നാണ്. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ സ്വന്തം കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും വേണ്ടില്ല, ഈ അവകാശത്തിന് തടസ്സം ആരെങ്കിലും പറയുന്നതായാൽ അവിടെവെച്ച് തന്നെ ആ കാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്താനെയും വീടുന്നതല്ല. ഈ ആചാരം മരുമക്കത്തായത്തിൽ മരുമക്കൾ

* ശവം മുട്ടുന്ന കോടിക്കുഴിയുടെ കഷണം.

ക്കും മക്കൾക്കും വ്യവസ്ഥിതമായ ചില അധികാരാവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു ഒരു തെളിവായി കരുതുന്നതിൽ ഒട്ടും തന്നെ അസംഗത്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മക്കളുടെ അവകാശം സ്ഥിരപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പായി അച്ഛന്റെ നില തീർച്ചയാവാതെയും തരമില്ലല്ലോ.

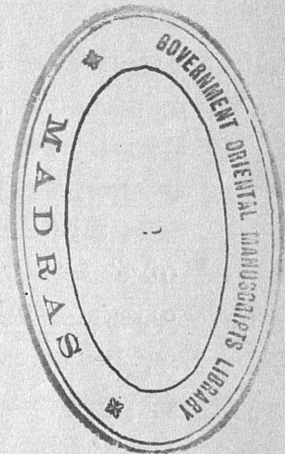
ഒതേനൻ കേളു മൂപ്പന്റെ കോട്ടപിടിക്കുവാൻ പോകുന്നസമയം മൂപ്പന്റെ ബല വീര്യാദികളാൽ ഭയാകലനായ ജ്യേഷ്ഠൻ ആ സാഹസത്തിൽ നിന്ന് പിൻ വലിക്കാനായി അനുജനോട് ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. ജ്യേഷ്ഠന് അങ്ങിനെ ഭയം തോന്നുന്നത് പട്ടയുടെ മകനായതുകൊണ്ടാണെന്നും, താൻ പടക്കുറുപ്പിന്റെ മകനായതുകൊണ്ട് മുട്ടോളം ചോരയിൽ പുളക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്നവനാണെന്നുമാണ് ഒതേനൻ ആ ഘട്ടത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞത്. അച്ഛനെ ആദരിക്കാത്ത ഒരു സമുദായത്തിൽ നിന്ന് ഇത്തരം വീരവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇനി മറ്റൊരു രേഖയിലേക്ക് വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കട്ടെ. ഭൃഷ്ടിദോഷം മുതലായ അപായങ്ങളിൽ നിന്ന് കുട്ടികളെ രക്ഷിക്കാനെന്ന വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പുളുവത്തിയെക്കൊണ്ട് “നാവേൻ പാട്ട്” പാടിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ആ പാട്ട് മരുമക്കത്തായത്തറവാട്ടിൽ ഉണ്ണി പിറന്നാൽ ഓരോരുത്തർക്കുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷം വിവരിക്കുന്നതോടുകൂടി അമ്മാമനും അച്ഛനും ചൊല്ലേണ്ടതും ചെയ്യുന്നതും ആയ കാര്യങ്ങളും പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നോക്കുക:—

നാവേൻ പാട്ട്.

ശംഭുതന്റെ തിരുമകനാകിയ	}	*
.....		
ചന്തമുണ്ടു ചമഞ്ഞതു കണ്ടാലും		
നല്ലപാദം കരങ്ങൾ ഭുജങ്ങളും	}	
മിററത്തുണ്ണിയുടെ പറടി കാണാനും		
കാലെ ചെറുപ്പത്തിൽ		
ചെറിയന്നാളെ		
പെറന്നാൾതൊട്ടു ആറാംമാസത്തിങ്കൽ		
ഇട്ടപേരാണ് കൃഷ്ണൻ കുട്ടിന്ന്		
ചന്തക്കാരൻ തലമുടിക്കാരൻ		
ഭംഗിക്കാരന്റെ നാവേറുപാട്ടെന്നു.		

* ചിലപാട്ടിൽ ഈ സ്ഥാനത്ത് “ശ്രീ മഹാദേവൻ തന്റെ ശ്രീപുഷ്പങ്ങൾക്കടം കൊണ്ട്—ഭാമനോദനാവേറുപാട്ടെന്നു.” എന്നെ കാണുന്നുള്ളു.

അച്ചനാരോമൽ, അമ്മക്കു പൊന്നാണ് മുത്താച്ചിക്കുണ്ട് ഓമനക്കുട്ടാണ്. കയ്യിലിട്ടൊരു കരിവളകിലങ്ങു കാലിന്മേലിട്ടോരു വെള്ളിത്തണ്ടാടുന്നു. അരനിറയോളം ഏലസ്സും കെട്ടിട്ടു മണ്ടിയോടി കളിക്കുന്ന ഓമന. നടന്നു കളിക്കുമ്പോൾ കണ്ണനാവറും നാ(ൾ) ഫലം ഏറുതെ കണ്ണോടിട്ടൊരുകൾ നാവറു ശ്രീയണം. തീരുന്ന നാവോണ്ടിട്ടൊരു നാ ഫലംതീരണം ഓമനയുണ്ണിടെ ദേഹം തെളിയണം. രാപ്പനിയോടു മേപ്പനി തീരണം പുളുപീഡ കൂൾ പക്ഷിപീഡ കൂൾ യും യും സപ്പശാപങ്ങൾ പാടിയാഴിക്കുമ്പോൾ പതിനെട്ടുള്ള അപസ്മാര മൊഴിയണം. അമ്പത്തൊന്നു കരപ്പനൊഴിയണം പുത്തനത്താണി (യി)ടുവിട്ടു അമ്മാമൻ വഴിക്കിണറു കുത്തിച്ചു തൻറച്ചൻ തീണ്ടവക്കൂളം തോണ്ടിച്ചു ഇളയമ്മ. ധർമ്മവെള്ളവും പാറിച്ചുമുത്താച്ചി വഴിയമ്പലം തീപ്പിട്ടു അമ്മയെ. ധർമ്മത്താണികൾ കടത്തിക്കു അമ്മാമൻ വിണ്ണവികലോ മാലയും ചാത്തിക്കു ശിവനെങ്കിലോ പൂജയും വെപ്പിക്കു നാലുടിക്കിലോ എട്ടുദേശത്തിലോ കേളികേട്ടൊരു കൃഷ്ണൻകുട്ടാണ്. ചിററത്തെളിഞ്ഞുള്ള ചിററാട തന്നപച്ചൻ തോർത്തിത്തെളിഞ്ഞുള്ള തേർത്തണ്ടു തന്നമ്മ മേലേപ്പറിയ മേൽമുണ്ടുമുത്താച്ചി തലക്കെട്ടുമാലും ഉഴിഞ്ഞുപൊലിച്ചമ്മാമൻ

പെററിട്ടതാനോ സന്താന മുണ്ടാവാൻ
പുളുവക്കടം നിറപ്പിക്ക, പാടിക്ക,
പുളുവക്കടം നിറപ്പിച്ചു കണ്ടാലും
സന്തതിക്കത്രെ ഗുണംവളരെ യുണ്ടാവും
നാഗകന്യാ കടാക്ഷമതുണ്ടാവും
കൊല്ലംകൊല്ലമേ കാശിമുകാംബീങ്കൽ
കാശിതീർത്ഥങ്ങളാടിക്ക മാതാവും.

എനിക്കു തന്നതു ഇന്നേക്കേ ഉള്ളതെ
ഭാമനമകൻ നൂറാണ്ടു വാഴണം.
ആറുമാമാങ്കം കുളിപ്പതിനണ്ണി
നൂറുപത്തിരിയുണ്ടിരിപ്പതുണ്ണി
നൂറിലേറെ വയസ്സേറെ ചെല്ലണം
ആയുസ്സുണ്ടായി അഴകൊടിരിപ്പാനും.

ഈ പാട്ടിന് സാമാന്യം പഴക്കമുണ്ടെന്നാണ് പഴമക്കാർ പറയുന്നത്. ചൊല്ലുന്നതുകൊണ്ട് മനോധർമ്മം അനുസരിച്ച് ചിലപ്പോൾ ഈ പാട്ട് പാടിക്കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ ആകപ്പാടെയുള്ള രൂപത്തിന് വലിയ മാറ്റം കണ്ടിട്ടില്ല. ചിലർ പാടിയപ്പോൾ “മാമാങ്ക” പ്രസ്താവം കേൾക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. അത് എങ്ങിനെ ആയാലും മരുമക്കത്തായ താവട്ടിന്റെ ചിത്രം ഈ പാട്ടിൽ വരച്ചു കാണിച്ചിട്ടുള്ളത് ആധുനികന്മാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചല്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയല്ല. അമ്മാമനും അച്ഛനും * ഒരു കുട്ടിയുടെ യോഗക്ഷേമത്തിൽ ഒരുപോലെ ജാഗ്രതകരായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ് ഈ പാട്ടിൽ നിഴലിക്കുന്നതെന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ടതു മില്ല. ഒരാൾക്കു പകരം ചുമതലപ്പെട്ട രണ്ടുപേർ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭാരവാഹിത്വം വഹിക്കുന്നത് മരുമക്കത്തായക്കാരുടെ ഇടയിൽ പതിവുണ്ടെന്നു വരുമ്പോൾ ആ ദായകുടും പരിച്ഛേദനപ്രമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതുളളു. മരുമക്കത്തായം സർവ്വഗുണപരിപൂർണ്ണമാണെന്ന് ഇതെഴുതുന്നവർക്ക് അഭിപ്രായമുള്ളതായി വായനക്കാർ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. ഈ സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി ആധുനികന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ആദായകുടുംബത്തിന്റെ സ്വഭാവം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചതിന്റെ ഫലമല്ലെന്നുള്ള ബോധം

* ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ ഉണ്ണിയുണ്ടായതിൽ അമ്മയായും സന്തോഷിച്ചുവെന്നും അപ്പന്റെ സന്തോഷം ഒരു വഴിയമ്പലമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടുവെന്നും പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇന്നുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുമോ ആവോ?

ഇത്തരത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതാണെന്നും, അതിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ഭാഷങ്ങൾ അതിന് സ്വതസ്സിദ്ധമായവയല്ലെന്നും, അവയുടെ കാരണം വേറെവഴിക്ക് ആരാഞ്ഞറിയേണ്ടതാണെന്നും, മാത്രമേ ഇത്രയും കൊണ്ട് തെളിയിക്കേണമെന്ന് ഉദ്ദേശമുള്ളൂ.

അന്നത്തെ യുദ്ധമയ്യോദയും ചടങ്ങുകളും.

വടക്കൻപാട്ടുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പതിയുന്ന മറ്റൊരു സംഗതി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിൽ അന്നുള്ള വീരന്മാർക്കുള്ള പാടവമാണെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇത് അവർ എങ്ങിനെ സമ്പാദിച്ചുവെന്ന് അവരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന “കളരി” “പയറ” മുതലായ സമ്പ്രദായങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാലറിയുന്നതാണ്. കളരിയെപ്പറ്റിയും പയറിനെപ്പറ്റിയും പ്രസ്താവിക്കാത്ത പാട്ടുകൾ ഒന്നുതന്നെ ഇല്ലെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ഇവയെല്ലാം ഇപ്പോൾ നമുക്കു വെറും വാക്കുകൾമാത്രമായിത്തീർന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഗതി മുമ്പോട്ടോ, പിന്നോട്ടോ എന്നു സംശയം ജനിച്ചേക്കാം. യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധന്മാരായ അവരുടെ മെയ് സ്വാധീനം കാണിക്കുന്നതായി ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇതിന്മുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തച്ചോളിച്ചതു പറന്നു വെട്ടിയിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു കാണുന്നു. കണ്ടർമേനോന്റെ കോട്ടയുടെ ഗോപുരങ്ങൾ ചത്തു ചാടിവെട്ടി പൊളിച്ചുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. അവർ കച്ച ചാറുന്ന സമ്പ്രദായംതന്നെ നമുക്ക് അത്യാശ്ചര്യം ജനിപ്പിക്കത്തക്കതാണ്. കോമൻ തന്റെ ഉണ്ണിയെ രക്ഷിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നതു നോക്കുക:—

പത്തു കണക്കെ ചുരുട്ടിക്കച്ച
ആകാശം ചൂണ്ടിയെറിയുന്നുണ്ടേ
അയ്യോളെകരത്തിൽ വരുന്നമുമ്പിൽ
പകിരിതിരിഞ്ഞങ്ങു കെട്ടികച്ചാ
വടക്കൻ തെരിവെച്ചു കൂന്തൽവെച്ചു
തെക്കൻ തെരിവെച്ചു കൂവെച്ചു
ആനമുകുവെച്ചു കെട്ടികച്ച
കുതിരമുകുവെച്ചു കെട്ടുന്നുണ്ടേ
അങ്കവാലും തൊങ്കലിട്ടുകെട്ടി.

കളരിയേയും പയറിനേയുംപറ്റി കുറെക്കൂടി വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പാൻ വായനക്കാർക്ക് കെഴുതുകയുണ്ടായിരിക്കാനിടയുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നരണ്ടു വിവരണങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.—

* ഭടജനങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്ന നായന്മാരെ ബാല്യകാലമുതൽ തന്നെ ആവശ്യത്തിന്നു വേണ്ടതെല്ലാം അഭ്യസിപ്പിക്കും. കേരളത്തിൽ നൂറ്റാറുവട്ടനാലുത്തീരടി സ്ഥാനവും അവിടേക്കു കളരിപ്പരദേവതമാരെയും ശ്രീ പരശുരാമൻ കല്പിച്ചു എന്നു കേരളോൽപത്തിയിൽ പറയുന്നു. ഈ കളരികൾ നായന്മാരുടെ കുട്ടികളെ കച്ചകെട്ടി ആയുധങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കേണ്ടുന്ന സമ്പ്രദായം അഭ്യസിപ്പിക്കുവാനുള്ള അഭ്യാസശാലകളാണ്. ഓരോ കളരിക്ക് ഓരോ പരദേവതയും ഓരോ പണിക്കരും ഉണ്ടായിരിക്കും. പണിക്കർ കുട്ടികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഗുരുവാണ്. ഇവരെ ചിലപ്രദേശങ്ങളിൽ കുറുപ്പ് എന്നും പറയുന്നു. മുൻകാലത്തു ദേശത്തോറും കളരികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ചില പണിക്കന്മാരും, കളരികളും, അവിടവിടെ മുക്കിലും മൂലയിലും ആയി ഇപ്പോഴും കിടപ്പുണ്ടെങ്കിലും ആയുധാഭ്യാസം നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

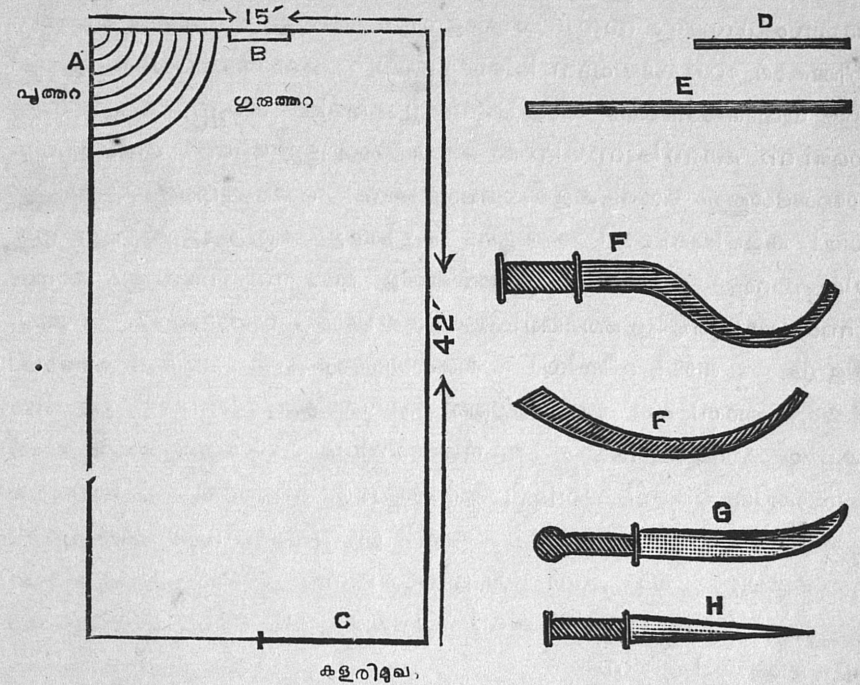
കളരികളിൽ കുട്ടികളെ ഏഴുവയസ്സു മുതൽ അഭ്യസിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ദേഹത്തിൽ എണ്ണത്തേച്ച്, ഉഴിഞ്ഞു, മയപ്പെടുത്തി, തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഉപയോഗിക്കാറാക്കിയതിന്റെ ശേഷം ചാട്ടം, ഓട്ടം, മറിച്ചിൽ, മുതലായ അഭ്യാസങ്ങളും വാള്, കുന്നം, ഗദ, വില്ല്, അമ്പ് മുതലായ ആയുധങ്ങളുടെ പ്രയോഗവും പഠിപ്പിക്കുന്നു. അഭ്യാസം മുഴുവൻ ആയതിന്റെ ശേഷവും കൊല്ലത്തോറും കച്ചകെട്ടി ഉഴിഞ്ഞ് അഭ്യസിച്ചതിനെ പിന്നെയും പരിശീലിക്കു പതിവുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവന് വാളും പരിചയംകൊണ്ട് ഒന്നിലധികം ശത്രുക്കളെ എത്രത്തു നിലുവാൻ കഴിയും. പണിക്കർ പതിനെട്ടുവിട്ടു അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു. അവ എന്തെന്നാൽ ഓതിരം, കടകം, ചടലം, മണ്ഡലം, വൃത്തചക്രം, സുകങ്കാളം, വിജയം, വിശ്വമോഹനം, തിയ്യഗ്ഗ് മണ്ഡലം, ഗദയാഖേടഗഹാരം, ശത്രുഞ്ജയം, സെങ്കുദ്രം, പടലം, പുരാജയം, കായവൃദ്ധി, ശിലാവണ്ഡം, ഗദാശാസ്ത്രം, അനന്തമം.†

മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ള നായന്മാരുടെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യത്തെ കുറിച്ചും, കായബലത്തെ കുറിച്ചും, പല പാശ്ചാത്യന്മാരും പ്രശംസിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. പോർട്ടുഗീസുകാരിൽ, “ബാർബൊസ്” ‘ഡിബൊസ്’, ‘ഗോവിയ’, ഡച്ചുകാരിൽ കാപ്റ്റൻ “നീഫാഫ്” ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ, ‘പച്ചാസ്’, ‘ജാൺസ്റ്റൺ’, ഇവർ കളരികളിലെ അഭ്യാസത്തെയും അഭ്യസിക്കുന്നവരുടെ ആയുധപ്രയോഗത്തിലുള്ള ഫിസഗ് ധതയേയും വിവരമായി പ്രശംസിച്ചു വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

* കൊച്ചിരാജ്യ ചരിത്രം, ഒന്നാംഭാഗം അദ്ധ്യായം 4 - പേജ് 55.

† അനുബന്ധം നേക്കുക.

KALARI—കളരി.

- A. Püttara—പുത്തറ
- B. Guruttara—ഗുരുത്തറ.
- C. Entrance—കളരിമുഖം.
- D. Muchāṇ—മുച്ചാൺ.
- E. Kettukari or Sarīra vadi—ശരീരവടി.
- F & F'. Orra—ഓറ.
- G. Short Sword—ചെറുവാള്.
- H. Dagger or Kattāram—കട്ടാരം.

കളരിയെപ്പറ്റി ശ്രീമാൻ കെ. പി. പത്മനാഭമേനോന്റെ 'കേരള ചരിത്ര'ത്തിൽ* ഇങ്ങിനെയാരു വിവരണവും കാണുന്നുണ്ട്:—

“കളരി അല്ലെങ്കിൽ, മലബാറിലെ കായികാഭ്യാസശാലയേയും അതുസംബന്ധമായ സമ്പ്രദായങ്ങളേയും പറിയുള്ള വിവരണം പുരാതന ഗ്രീക്കുകാരും, റോമുകാരും എന്നിവരെപ്പോലെ നായന്മാരും അവരുടെ ഇടയിലുള്ള യുവാക്കന്മാരുടെ കായികസംസ്കാരത്തിൽ മനസ്സു വെച്ചിരുന്നവരാണെന്ന് കാണിക്കുന്നതിനാൽ രസകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. മുൻകാലത്ത് ഓരോദേശത്തും ഓരോ കളരിയുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോരുത്തരും പ്രത്യേകമായി കളരിയുണ്ടാക്കി തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ശത്രുക്കളോട് എതിർത്തു നില്പുവാനുള്ള ദേശീയ സമ്പ്രദായങ്ങളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതും അന്നും ഇന്നും പതിവുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള കായികാഭ്യാസശാലയിൽ 20 അടി നീളവും, 15 അടി വീതിയും 6 അടി ആഴവും ഉള്ള ഒരു കുഴിയുണ്ടായിരിക്കും.† അതിന്റെ മേൽഭാഗത്ത് കാലകൊണ്ട് മേഞ്ഞു ഉറപ്പിൽ കെട്ടിയ ഒരു പരയുണ്ടാകും. അതിന്റെനിലം മിനുസമുള്ള ഭാഗം മേൽപ്പോട്ടാക്കിയ കെട്ടി പതിച്ച് മാർവപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ മിനുസംകൂട്ടാനായി മെഴുക്കിട്ട് കെട്ടി തുടച്ചുവെക്കുന്നതും പതിവുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അഭ്യാസശാലകളിലായിരുന്നു നായർ യുവാക്കന്മാർ ഇപ്പോൾ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്ന ദ്വന്ദ്വയുദ്ധകല, അഥവാ പയററുമാകൾ, അഭ്യസിച്ചിരുന്നത്.”

പയററുമാകളെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനവും ഇപ്പോൾ സംധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അപൂർവ്വമാകയാൽ അതിന്റെ സാമാന്യസ്വഭാവം കാണിക്കാൻ ചില അടവുകളുടെ 'വായ്ക്കരി' താഴെ ചെക്കുന്നു:—

‡ പരിചയപ്പയററു.

പൊന്തിയും പരിചയും എടുത്ത് കിഴക്കെഭാഗത്ത് പടിഞ്ഞാറ് തിരിഞ്ഞ് നിന്ന് കാല് എടുത്തതും വലത്തേതും വെച്ച് എടുത്ത കാല് കൂടി മൂന്നാൽ ചോട്ടിൽതൊഴുത് കുന്തിട്ട് നിവന്ന് തൊഴുത് പരിച തുടക്കണച്ച് എടുത്തുകാല് വാങ്ങി തുക്കതഞ്ചത്തിൽ കാതിരത്തിന്ന് താഴെ മുനകെട്ടി വലത്തേതുവാങ്ങി പരിചനെറിക്കിട്ട് വലത്തേത് നിവത്തി അമന്ത് ആ ചോട്ടിൽ തന്നെ അമന്ത് കാതിരത്തിന്നു താഴെ മുനകെട്ടി എടുത്തതും വലത്തേതും നിലത്തുപറിച്ചു ഇരുത്തുക.

* History of Kerala Vol. I, p. 472.

† കുഴിയുടെ നീളം ചുവടുകൾക്ക് 42 അടി നായിട്ടും കാണാറുണ്ട്.

‡ “ആയുധാഭ്യാസം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്.

വലത്തത് മുട്ടുകുത്തി എടുത്ത കാലനിവത്തി എടുത്തുപിടിച്ചതാണു വലത്തേതു കൂട്ടി ഇടപരക്കെ അമന്ത് എടുത്തതു മൂക്കിന്നനെയെ നെറ്റി കിട്ട വലത്തേതു മുന്മാക്കും അമന്ത് എടുത്തതുവെച്ചു കാതിരുകെട്ടി വലത്തേതു മുന്മാക്കും ചവിട്ടി അമന്ത് എടുത്തതുവെച്ചു വലത്തേതു കൂട്ടി കടകം രണ്ടു തടുത്തുകൂട്ടി തുടപരക്കെവെക്കുമ്പോൾ അമന്തുകെട്ടുമ്പോൾ എടുത്തതു വലത്തോട്ടു കൂട്ടിവാങ്ങി കടകം രണ്ടുതടുത്ത അമ്പുണ്ണ തന്നെ വലത്തോട്ടുവെച്ചു എടുത്തതുവാങ്ങി രണ്ടുതടുത്ത അമ്പുണ്ണ തന്നെ എടുത്തോട്ടുവെച്ചു വലത്തേതു വാങ്ങി രണ്ടു തടുത്ത കണചെവികുപറിച്ചു എടുത്തതുവാങ്ങി പരിച കാതിരുകെട്ടി വലത്തേതു വാങ്ങി കാതിരത്തിന്നു കിഴതാര ഇട്ട വലത്തേതു മുന്മാക്കും ചവിട്ടി അമന്ത് എടുത്തതുവെച്ചു കടകംതടുത്ത വലത്തേതുവെച്ചു ഉറച്ചു എടുത്തതുവെച്ചു കാതിരം പരിച തടുക്കു ച.

൧. കൂട്ടി നിവന്ന് തുടക്കിട്ട വലത്തേതു ചവിട്ടി അമന്ത് എടുത്തതിന്മേൽ ചാടികെട്ടി അമന്തുകെട്ടി ഇരുത്തി എടുത്തുപിടിച്ചതാണു കൂട്ടി അമന്ത് എടുത്തതുവെച്ചു കെട്ടി വലത്തേതു ചവിട്ടി അമന്ത് എടുത്തതിൽ കടകം രണ്ടു തടുത്ത വലത്തേതു കൂട്ടി തുടപരക്കെവെച്ചു എടുത്ത പിന്നാക്കം വാങ്ങി രണ്ടുതടുത്ത അമ്പുണ്ണ തന്നെ എടുത്തോട്ടുവെച്ചു രണ്ടു തടുത്ത വലത്തോട്ടുവെച്ചും രണ്ടുതടുത്ത എടുത്തോട്ടുവെച്ചു രണ്ടുതൊട്ടത്ത വലത്തേകാല മുന്മാക്കും വെക്കുമ്പോൾ ഉറച്ചു രണ്ടു തടുത്ത് എടുത്തതുവെച്ചു ഉറച്ചു രണ്ടു തൊട്ടത്ത എടുത്തതു അമ്പുണ്ണ തന്നെ വാങ്ങി രണ്ടു തടുത്ത വലത്തേതു വാങ്ങി രണ്ടു തടുത്ത എടുത്തതു വാങ്ങി കണ ചെവികുപറിച്ചു കാതിരം തട്ടി എടുത്തതുവെച്ചു കാതിരം കെട്ടി വലത്തേതു ചവിട്ടി അമന്ത് എടുത്തതുവെച്ചു കടകം തടുത്തുവലത്തേതുവെച്ചു ഉറച്ചു എടുത്തതു കൂട്ടി തുടക്കിട്ട എടുത്തതുവെച്ചു കാതിരം പലിശതട്ടി തുടക്കിട്ടുമ്പോൾ കക്കയും കണചെവികുപറീട്ടു വേണ്ടു. ൨.

കൂട്ടി തുടക്കു ഇട്ടുവലത്തേകാല എടുത്ത എടുത്തുപിന്നിൽകെട്ടി എടുത്ത് പുറം തിരിഞ്ഞ കാതിരുകെട്ടി വലത്തേകാല വലത്തോട്ടു തുട പരക്കെവെച്ചു അമന്ത് എടുത്തുകാല എടുത്ത അകുകെട്ടുമ്പോൾ കാതിരുകെട്ടി വലത്തേതു തുടപരക്കെവെച്ചു അമന്ത് എടുത്തുകാലകൂട്ടി പടിഞ്ഞാട്ടു തിരിഞ്ഞുനിറവട്ടം പിടിച്ചു തുടപരക്കെ അമന്ത് ചാടിപിന്നാക്കം പൊന്നു ചാടികെട്ടി അമന്ത് ഇരുത്തി എടുത്തു പിടിച്ചു എടുത്തതിൽ താണുവലത്തേകാല കൂട്ടി തുടപരക്കെ അമന്ത് എടുത്തതുവെച്ചു കാതിരുകെട്ടി വലത്തേതുവെച്ചു ചവിട്ടി അമന്ത് എടുത്തതു

വെച്ചുകടകം രണ്ടു തട്ടത്തവലത്തൊട്ടു തുടപരക്കെവെച്ചു അമന്ത കാതിരം കെട്ടി എടുത്തെ കാലുവാങ്ങി രണ്ടു തട്ടത്ത അച്ചുണ്ണ തന്നെ എടുത്തൊട്ടു വെച്ചു വലത്തുവാങ്ങി രണ്ടു തട്ടത്ത വലത്തൊട്ടുവെച്ചു അച്ചുണ്ണ തന്നെ എടുത്തതവാങ്ങി രണ്ടു തട്ടത്ത എടുത്തൊട്ടുവെച്ചു വലത്തുവാങ്ങി രണ്ടു തട്ടത്ത എടുത്തെ കാലുവാങ്ങി കണചെവിക്കുപറിച്ചു കാതിരം തട്ടിവലത്തകാല എടുത്തതിന്റെ മെൽകൂട്ടി വലത്തൊട്ടുവെച്ചു അമന്ത ചെഴിച്ചു എടുത്തത മലത്തി വലത്തതു കയ്യാട്ടിൽ കൂട്ടി എടുത്തെ കാലിനെലെക്കു തുടപരക്കെ അമന്ത ഉരച്ചു അച്ചുണ്ണ തന്നെ വലത്തകാൽക്കും അമന്ത ബൊറം ഉരച്ചു എടുത്തെ കാലുവലത്തൊട്ടുകൂട്ടി തുടയിൽ തിക്കിപരിച ചെന്നിന്ന ചട്ടവലത്തെ നിവത്തി അമന്ത എടുത്തതവെച്ചു കാതിരം കെട്ടി വലത്തതുമുന്മാക്കും ചവിട്ടി അമന്ത എടുത്തത വെച്ചുകടകം തട്ടത്ത വലത്തതുവെച്ചു ഉരച്ചു എടുത്തതുവെച്ചു കാതിരം പരിശ തട്ടുക. ന.

തുടക്കിട്ട എടുത്തതുവെച്ചു കാതിരംകെട്ടി വലത്തതുവെച്ചു കാഴ് താരി ഇട്ട എടുത്തതവെച്ചുകെട്ടി അമന്ത ഇരുത്തി എടുത്തെ കാലിൽ വട്ടംകഴിച്ചു നിറവട്ടംപിടിച്ചു വാങ്ങി ചാടികെട്ടി അമന്ത ഇരുത്തി എടുത്തപിടിച്ചതാണവലത്തെ കാലകൂട്ടി തുടയിൽ തിക്കി അമന്ത എടുത്തകാലവെച്ചു കെട്ടി വലത്തകാലു മുന്മാക്കും ചവിട്ടി അമന്ത എടുത്തകാലവെച്ചു കടകംതട്ടത്ത വലത്തകാല കൂട്ടി വലത്തൊട്ടു തുടപരക്കെവെച്ചു അമന്തകെട്ടി എടുത്തെ കാലുവാങ്ങി രണ്ടു തട്ടത്ത അച്ചുണ്ണ തന്നെ എടുത്തൊട്ടുവെച്ചു വലത്തകാലുവാങ്ങി രണ്ടുതട്ടത്ത അച്ചുണ്ണ തന്നെ വലത്തൊട്ടുവെച്ചും എടുത്തൊട്ടുവെച്ചും രണ്ടും രണ്ടു, തട്ടത്ത് എടുത്തകാലവാങ്ങി കാതിരം പരിചതട്ടി വലത്തകാലകൂട്ടി വലത്തൊട്ടുവെച്ചു പരിശമുട്ടിന ഇട്ടപൊന്തി ആഞ്ഞവലത്തൊട്ടും എടുത്തൊട്ടും വലത്തൊട്ടും അമന്ത എടുത്തകാല കൂട്ടി തുടതിക്കി അമന്ത എടുത്തകാലവെച്ചു കാതിരംകെട്ടി വലത്തകാലൊണ്ട ചവിട്ടി മുന്മാക്കും അമന്ത എടുത്തകാലവെച്ചു കാതിരംകെട്ടി കടകം തട്ടത്തവലത്തെ കാലുവെച്ചു ഉരച്ചുകൂട്ടി തുടക്കിട്ട എടുത്തകാലുവെച്ചു പരിശതട്ടുക.* ൪.

* 'ആയുധാഭ്യാസം' എന്നതാളിയോല ഗ്രന്ഥത്തിൽ രണ്ടുവിഭാഗമുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നിൽ പരിശപ്രയോഗത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റൊന്നിൽ പൊന്തി (ഒരുതരം മുട്ടുകറഞ്ഞവായ്. ഒരുതരം ഗദക്കും ഈപേരുണ്ട്.) പയറിയെപ്പറ്റിയുമാണ് വിവരിക്കുന്നത്. പരിചപ്രയോഗത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അവയുടെ എണ്ണം ഇങ്ങിനെ കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. "കെട്ടുതാരിപ്പരിശപ്രയോഗം പന്ത്രണ്ടു തേർതാരിപ്പരിശപ്രയോഗം പന്ത്രണ്ടു, അപ്പു താരിപ്പരിശപ്രയോഗം പന്ത്രണ്ടു, പരക്കും പരിശപ്രയോഗം പന്ത്രണ്ടു, അമച്ച പരിശപ്രയോഗം പന്ത്രണ്ടു, ആയുധാഭ്യാസം എന്ന ഗ്രന്ഥം അച്ചടിചിട്ടിയിലും പയററിയുന്ന ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അമ്മ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടമെന്നും വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്."

ദേശഭേദമനുസരിച്ച് പയററുമാകുകയും അവയുടെ വാജ്ജാരികളും വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് അതിനെപ്പറ്റി വിവരമുള്ള കാരണവന്മാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. 'ആയുധാഭ്യാസം*' ത്തിന്റെ പ്രതി താക്കൽ വാരിയത്ത് നിന്ന് കിട്ടിയതാകയാൽ തെക്കേമലബാറിലെ മറകളായിരിക്കണം അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. വടക്കേമലയാളത്തിലെ സമ്പ്രദായത്തിന് വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. കടത്തനാടൻപയററു, തുളുനാടൻപയററു ഇങ്ങിനെ രണ്ടുപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ അവിടെയുള്ളതായിപാട്ടുകളിൽ നിന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ നാനാതരത്തിൽ പരിഷ്കരിച്ച് പരിപൂർണ്ണമായ പ്രാപിച്ചിരുന്ന "പയററു" ഇപ്പോൾ നാമാവശേഷമായി കാണുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുകയേ തരമുള്ളൂ. ഇയ്യടെയായിനമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് ഇതിൽ ഉത്സാഹംകൂടിക്കാണുന്നത് ആശ്ചര്യസിക്കത്തക്കതുതന്നെ.

സൂചിമനമെൽ 'നൃത്തങ്ങളേഴും' കുറിക്കുന്നതിനുള്ള മെയ്യാതുക്കവും, വാൾപിടികൊണ്ടുതന്നെ എതിരാളിയെവെട്ടി വീഴ്ത്തുള്ള രണസാമന്ത്രിയും ഉണ്ടായിരുന്ന ആരോമൽ ചേക്കേരുടേയും, 'പുഴിക്കടകനടി' 'തച്ചോളി കാതിരം' എന്നീ അടവുകൾകൊണ്ട് നാട്ടുവാഴികളുടേയും നാട്ടുകാരുടേയും ഭയഭക്തിബഹുമാനസ്തോമങ്ങൾ ഒരുപോലെ സമ്പാദിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്ന തച്ചോളി ഭക്തനന്റെയും പിൻതുടച്ചുകാരാണു്

പന്ത്രണ്ടു, ആകെ പരിശപ്രയോഗം കൂടും അമ്പത്തിയാറു, മുനയിലും മുട്ടയിലും തഞ്ചം രണ്ടു വകരണ്ടിൽ അടവു് അറുപത്തിരണ്ടു്. അപ്പുതാരി വീച്ചിലു് പന്ത്രണ്ടു്. നോക്കുതാരി വീച്ചിൽ പന്ത്രണ്ടു്, എളക്കിതട്ടി വീച്ചിലു് പന്ത്രണ്ടു്, പരടിവീച്ചിലു് പന്ത്രണ്ടു്, അശം വീച്ചിലു് പന്ത്രണ്ടു്, അപ്പുവാളു് വീച്ചിലു് പന്ത്രണ്ടു്, അധികം വീച്ചിലു് പന്ത്രണ്ടു്, ആകെ വീച്ചിലു്കൂടും എഴുപതു്. അടവു് എമ്പത്തിനാലും പരടിവീച്ചിലിനു് തഞ്ചം അടവു് ഒന്നും വക രണ്ടിൽ അടവു് എമ്പത്തഞ്ചു് പരിചപ്രയോഗം അതിനെ തഞ്ചുവുകൂടി അടവു് അറുപത്തിരണ്ടു്; വകരണ്ടിൽ കൂടി അടവു് ൧൪൭. നീട്ടുവിന്റെ സംഖ്യ ഇതിൽ എഴുതിട്ടുള്ള പൊന്തിയടവിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഇങ്ങിനെകുറിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്:—

ചെറിയപൊന്തിയടവു് പതിനാറു്, വലിയപൊന്തിയടവു് പതിനെട്ടു്, ഒന്നുകാലിൽ വെട്ടു് അടവു് പന്ത്രണ്ടു്, ചെറിയവെട്ടു് അടവു് പന്ത്രണ്ടു്, എടുത്തുവാളു് പത്തു്, വാഴിമുഖം ഇതിൽ പത്തൊമ്പതു്, മറ്റൊന്നിൽ പതിനെട്ടു് കാണും, വാളുവാളു് പന്ത്രണ്ടു്, പകവാളു് പന്ത്രണ്ടു്, ആകെ വെട്ടുടവു് പൊന്തിഅടവുകൂടി കൂടുംപത്തു്, കൊത്തുതാരി പതിനെട്ടു്, വെട്ടുതാരി പന്ത്രണ്ടു്, മുനതാരി പന്ത്രണ്ടു്, അകതാരി പന്ത്രണ്ടു്, കൊത്തവെട്ടു പന്ത്രണ്ടു്, കൊത്തപൊയത പന്ത്രണ്ടു്, കൊത്തുതാരിമുന എട്ടു്, എടുത്ത മുട്ട, മുനനീട്ടു് ആറു്, കൊത്തുനീട്ടു് ആറു്, കൊല്ലുനീട്ടു് ഏഴു്, ആകെതാരി പരിശൊന്നും, വെട്ടുകുഴി താരി കുഴികൂടി, കൂടും ഇരുപത്തൊന്നും, ആകെകൂടി അടവു് ഇതിൽ ഇരുനൂറ്റി നാലു്തിന്നെ. ഈ ഉദ്ധരണത്തിൽ സംഖ്യ തോക്കുറച്ചിനവും ദുർബ്ബലപ്പിച്ചും ഞാൻ ചേർത്തതാണ്.

* 'ആയുധാഭ്യാസം' എന്ന ഗ്രന്ഥം അച്ചടിചിട്ടിയിലും പയററിയുന്ന ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അമ്മ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടമെന്നും വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്."

നമ്മൾ എന്ന് പറയുന്നത് തന്നെ ആമോനാക്ക് അവമാനവും നമുക്ക് വല്ലായ്മയും ആകത്തക്കവണ്ണമായിരിക്കുന്നു ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ദോഷസ്ഥിതി. കാരണവന്മാർ വിളക്കിക്കൊണ്ടുവന്നുകീഴ്ത്തി ഇപ്പോൾ തുരുമ്പ് പിടിച്ച് മങ്ങിക്കിടക്കുകയാണെങ്കിലും അത് മെഴുക്കിട്ട് തുടച്ച് വീണ്ടും പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പാക്കു ഉന്മേഷമുണ്ടാകുമെങ്കിൽ, കാര്യസാധ്യത്തിന് പ്രയാസമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിന് നമ്മുടെ വീരന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള അപദാനങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുന്ന നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ അവർപൂർവ്വധികം മനസ്സിലത്തുകയും അവയെ പഠിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽമാത്രമതി.

അ ക ങ്ങ

പുരാതന കേരളീയരുടെ യുദ്ധസമ്പ്രദായത്തിൽ അഗ്രസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് "അങ്കം" എന്നുള്ള ഏപ്പാട്. തക്കം തീക്കാനായി "അങ്കംവെട്ടുക" എന്നുള്ളത് ഇക്കാലത്ത് കോടതിയിൽ പ്രവഹാരം കൊടുക്കുന്നതുപോലെ അത്ര സർവ്വസാധാരണമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു. അങ്കം, ചുങ്കം എന്നീ രാജഭോഗങ്ങളെപ്പറ്റി നാം പറഞ്ഞു കേൾക്കാറുണ്ട്. പണ്ട് രാജാക്കന്മാർ പ്രജകളിൽ നിന്നു പിരിച്ചുവന്നിരുന്ന പലതരത്തിലുള്ള നികുതികളിൽ 'അങ്ക' 1' ത്തിന് പ്രാധാന്യവും കൊടുത്തു കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ 'അങ്കം' രാജഭുജം നിറക്കാനുള്ള ഉപായങ്ങളിൽ ഒന്നായിത്തീർന്നത് എങ്ങിനെയെന്നുള്ളത് പലക്കും അജ്ഞാതമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ആരോമച്ചേകവരെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടിൽ നിന്നാണ് ഈ സംഗതി വ്യക്തമാവുന്നത്. അങ്കത്തിന്റെ പ്രധാന ചടങ്ങുകളെല്ലാം അതിൽ വിവരിക്കുന്നതുപോലെ വേറെ വല്ലരേഖകളിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതും സംശയമാണ്.

2 നാലവസ്ഥനീയും കെട്ടിട്ടില്ലെ
അങ്കംവെട്ടിയാലെ ചേക്കൊരാവു
പൂലസ്ത്രം (ചു) അണിഞ്ഞാലെ നായരാവു
പൂണലുചിട്ടാലെ നമ്പൂയ്യവു
മങ്ങലും അണിഞ്ഞാലെ നാരിയാവു.

എന്നതിൽ നിന്ന് അങ്കത്തിനും അതിലേപ്പെട്ട 'ചേക്കോ' നാക്കും കേരളസമുദായത്തിൽ, ഒരു 'നിലയും വിലയും' ഉണ്ടായിരുന്നു.

1. കൊച്ചിയിൽനിന്ന് മാസുൽ 53-ാം ഭാഗം.
2. ആരോമച്ചേകവർ എന്ന പാട്ടിൽനിന്ന്.

വെന്നുള്ളതും സ്വപ്നമാകുന്നു. 1. ആരോമച്ചേകവർ 1 വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കഥയിൽ നിന്ന് ആരോമച്ചേക്കോർ അങ്കത്തിന്നു പോവാൻ കാരണം വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാവാം. അങ്കംവെട്ടാനൊരുങ്ങുന്നത് ഒടുവിലത്തെക്കൂട്ടാണ്. ജനങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടാവുന്ന തർക്കങ്ങൾ തീക്കുവാൻ മുൻകാലത്ത് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നത് താക്കൂട്ടം, നാട്ടുകൂട്ടം മുതലായ 'കൂട്ട'ങ്ങൾ (സഭകൾ) കാര്യമായിരുന്നു. ഇതിൽ താക്കൂട്ടമാണ് ഉള്ളതിൽവെച്ച് ചെറിയത്. ഒരു 'താ' 2യിലുള്ള പ്രമാണികളടങ്ങിയതാണ് താക്കൂട്ടം. അവിടംകൊണ്ട് കാര്യം ശരിയാക്കാത്തതാൽ, നാട്ടുകൂട്ടത്തിൽ ആലോചന കൈക്കൊള്ളുന്നതാണ്. കൂട്ടം കൂട്ടുന്നസ്ഥലങ്ങൾക്ക് നഗരിയെന്നും, അവയിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ വഹിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് 'നാട്ടുവാഴി' 'ദേശവാഴി' എന്നൊക്കെ സ്ഥാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരുടേയെല്ലാം തീർപ്പുകൾകൊണ്ടും തൃപ്തിവരാത്ത കക്ഷികളാണ് അങ്കംവെട്ടാനൊരുങ്ങുന്നത്. അങ്കംവെട്ടാനൊരുക്കഴിഞ്ഞാൽ വിചരം 'നാട്ടുവാഴി' മുതലായ മുഖ്യസ്ഥന്മാരെ അറിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവർ അതിന്നു വേണ്ടുന്ന ഏപ്പാടുകളെല്ലാം ചെയ്യുന്ന കൂട്ടത്തിൽ 'മാലോക' മെയും വിചരം ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. അങ്കംവെട്ടാനൊരുങ്ങിയ കൂട്ടരാകട്ടെ, യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ചേക്കോന്മാരെ തിരഞ്ഞുപോകുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും കൂടി അങ്കംവെട്ടുന്നതും സംധാരണയാണ്. ജയം എനിക്ക് എനിക്ക് കിട്ടണം എന്നുള്ള മോഹംകൊണ്ടാണ് ഇരുകൂട്ടരും വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ അന്വേഷിക്കുന്നത്. അങ്കത്തിന്നുവേക്കിച്ചാൽ അല്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് ഒഴിയരുതെന്നാണ് അന്നത്തെ മയ്യോദ. അങ്കംവെട്ടാനോര ചേക്കോൻ തന്റെദോഷം മറൊരാളത്തന്നുവേണ്ടി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുകയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അയാളുടെ മരണംകൊണ്ട് അയാളുടെ തറവാട്ടിലേക്കും ശേഷക്കാർക്കും വരാവുന്ന നഷ്ടത്തിനും പരിഹാരംചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. 3 വീട്ടുകിഴി, നാട്ടുകിഴി, അങ്കക്കിഴി ഇങ്ങിനെ മൂന്നുകിഴിവണം

1. 19-ാം ഭാഗം.

2. 'താ' എന്നുവായിക്കുന്നത് ഉയർന്ന നിരപ്പായസ്ഥലം എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. കേരളത്തിലെ ഭൂസ്ഥിതി നോക്കുമ്പോൾ ഉയർന്നതാകട്ടെ താണവയെ പ്രദേശങ്ങളിലാണല്ലോ അധികമായിട്ടുള്ളത്. തിരുവിതാംകൂർ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ കായലും കൂടിയുള്ളതിനാൽ അവിടത്തെ ചിത്രം വെങ്കി, കുറയുന്നതായിത്തീർന്നു. താ (കര) യാണു ഭരണകാർക്കുണ്ടെ സംബന്ധിച്ചതോളം ഉള്ളിൽ ചെറിയവിഭാഗം. തറയുമാണിതുകൂടാണു തറവാടികൾ.

3. വീട്ടുകിഴിനാലും വെറൈവച്ചു
നാട്ടുകിഴിനാലും വെറൈവച്ചു
അങ്കക്കിഴിമൂന്നും വെറൈവച്ചു.

(ആരോമച്ചേക്കോരെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടിൽനിന്ന്)

ചേകോന്നാക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. വീട്ടുകിഴി ചേകവരുടെ താവട്ടിലേക്കുള്ളതാണ്. മരുമക്കത്തായക്കാരനാണെങ്കിൽ മരുമക്കളായിരിക്കും താവട്ടുകാർ ; മക്കത്തായക്കാരനാണെങ്കിൽ മക്കളായിരിക്കും എന്നെ വ്യത്യാസമുള്ളു. നാട്ടുകിഴി ഭരണാധികാരികൾക്കുള്ളതാണ്. അങ്കത്തിനുള്ള ഏപ്പാടുകളെല്ലാം അവർചെയ്യേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതിലേക്കുള്ള ചിലവിന്നും മറ്റുമായിരിക്കണം നാട്ടുകിഴി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അങ്കക്കിഴി ചേകവർ സ്വന്തമായിട്ടുള്ളതാണ്. അങ്കത്തിൽ മരിച്ചില്ലെങ്കിൽ തനിക്കു തന്നെ ഉപയോഗിക്കാം. മരിച്ചാൽ, ശേഷക്കാർക്ക്, (മരുമക്കൾക്കോ, മക്കൾക്കോ) അനുഭവിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഇങ്ങിനെ അങ്കത്തിന് നാട്ടുകിഴിവെക്കുന്നസമ്പ്രദായം കൊണ്ടായിരുന്നു അത് നികുതിവകുപ്പിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കാരണം. ചേകോന്റെ വരണം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അങ്കത്തിനുള്ള മറ്റു ചടങ്ങുകൾ തുടങ്ങുകയായി. ദിവസം നിശ്ചയിക്കുക, അങ്കത്തട്ട്¹ പണിയുക, മാലോകരെ അറിയിക്കുക, എന്നീകാര്യങ്ങൾ ഭരണാധികാരികൾ നോക്കിക്കൊള്ളും. ഇരുട്ടുതും അവരുടെ ചേകോന്നാരോടുകൂടി നിശ്ചയിച്ച ദിവസം അങ്കസ്ഥലത്ത് എത്തിയാൽ മതി. നാട്ടുകാരും ഭരണാധികാരികളും വന്നുചേന്ന് അങ്കത്തട്ടിന്റെ നാലു ഭാഗത്തും അവരവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിലിരുന്ന് കഴിഞ്ഞാൽ അങ്കത്തിന് സമയമായി. അപ്പോൾ ഇരുഭാഗക്കാരും അവരുടെ ചേകോന്നാരോടുകൂടി അങ്കത്തട്ടിൽ കയറും. അവിടെനിന്ന് മാലോകരുടെ മുഖാങ്കെ അവരുടെ തക്കകാര്യം വിസ്തരിക്കണം. അക്കാർക്കു തീർപ്പിനായി അവർ അതുവരെ അംഗീകരിച്ച ന്യായമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും, പരിശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയും, അള്ളത്തിൽ നാട്ടുകാരെ അറിയിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അത് കഴിഞ്ഞാൽ വേണമെങ്കിൽ ഒരു കോഴിയെക്കുറവോ. അങ്കം വെട്ടാൻ അഭ്യസിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ കോഴിയെ ഓരോരുത്തരും വിട്ട് അങ്കം വെട്ടിക്കും. ഈശ്വരമതം അറിയാനുള്ള ഒരുവഴിയായിട്ടാണ് ഇത് കരുതിവരാനുള്ളത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു കോഴി അങ്കത്തിൽ തോല്ക്കുകയോ, ചാവുകയോ, ചെയ്താൽ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന് വരാൻപോകുന്ന പരാജയത്തിന് അതൊരു മുന്നറിവായിട്ടാണ് സങ്കല്പിക്കുക. അതുപോലെ തന്നെ ജയകാര്യവും. പിന്നെയാണ് 'ആളങ്കം.' ഇതിൽ ഓരോഘട്ടത്തിലും അതായത്, തക്കകാര്യത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോഴോ, കൊഴിയങ്കത്തിന്റെ അവസാനത്തിലോ, ഒരു കക്ഷിക്ക് മറുകക്ഷിയുടെവാദം സമ്മതിച്ച് പിൻ വലിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. അങ്കത്തിൽ ചതിക്കുടാതിരിക്കുവാൻ

1. അങ്കം വെട്ടാനായി മരംകൊണ്ടു് അപ്പോലെ ഉയർത്തി കെട്ടിയതു്.

നുള്ള മുൻകരുതലുകളുമുണ്ട്. ചേകോന്നാർ ഒരു തുണയെക്കൂടെ മണിച്ചു കൂട്ടാറുണ്ട്. 'മാറാങ്കച്ചേകോ'ന്റെ അടുക്കൾ സൂക്ഷിക്കുകയും, ആയുധം മുറിഞ്ഞാൽ മറ്റൊന്ന് പകരം കൊടുക്കുകയും, ചേകോന്നാക്ക് വിശ്രമം വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് പകരം അരങ്ങ് മുഷിയാതിരിപ്പാൻ അങ്കം വെട്ടുകയുമാണ് ഇവരുടെ ജോലി. ആരോമൽച്ചേകോരുടെ തുണയായ ചത്തുചതിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം മരിക്കാനിടയായത്. അങ്കത്തട്ടിൽ കള്ളപ്പണി ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു സംബന്ധമായും ചില ചടങ്ങുകളുണ്ട്. തട്ടുപണി ചെയ്തതാൽ ഒരു ഗണപതിപ്പൂജകഴിച്ച് തട്ടിന് അറക്കാരങ്ങളില്ലെന്ന് സത്യം ചെയ്ത് ചേകോന്നാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഈ ചടങ്ങിന് "തട്ടുവഴങ്ങുക" എന്നാണ് പറയാറുള്ളത്.

പൊയ്ക്ക.

യുദ്ധമുറകളിൽ മറ്റൊന്നാണ് 'പൊയ്ക്ക.' ഇതിനും അങ്കത്തിനും തമ്മിലുള്ള പ്രധാനവ്യത്യാസം അങ്കത്തിനുള്ള ചടങ്ങുകളൊന്നും പൊയ്ക്കിന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. പൊയ്ക്കത് രണ്ടാളുകൾ തമ്മിലൊ, രണ്ടുഭാഗക്കാരും തമ്മിലൊ ആകാവുന്നതാണ്. അതിന് കാരണം അവർ തമ്മിലുള്ള പല്ലുപഴക്കം, സുഖവിരോധമോ മാത്രം മതിയായതാണ്. മാലോകരെയോ, നാട്ടുവാഴി മുതലായ ഭരണാധികാരികളെയോ അറിയിക്കേണ്ടതുമില്ല. പൊയ്ക്കത് കുറിക്കുന്നവർ മാത്രം അറിഞ്ഞാൽ മതി. പൊയ്ക്കത് കാണാനായി മറ്റുള്ളവർ വരുന്നതിന് വിരോധമില്ല. വന്നു കൊള്ളണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്നു മാത്രം. തച്ചോളി കത്തേനനും, കതിരൂർകുരുക്കളും തമ്മിൽ പൊയ്ക്കത് കുറിച്ചതും, അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ കുരുക്കളുടെ കക്ഷിയിൽ പെട്ട ഒരാൾ കത്തേനെ മറഞ്ഞ് നിന്ന് വെടിവെച്ചതും, തന്നിമിത്തം കത്തേൻ മരിച്ചതും ഒരു പാട്ടിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവർ തമ്മിൽ പൊയ്ക്കത് കുറിക്കാനുള്ള കാരണം വെറും വാക്കോറവും മത്സരവുമാണെന്ന് അതിൽ നിന്ന് തെളിയുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ സമ്പ്രദായം കാണിക്കാനായി അവരുടെ സംഭാഷണ ഭാഗം താഴെ ഉദ്ധരിക്കാം:—ലേവണ്ണർകാവിലെ (കടത്തനാട്ടുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രം) ആറാട്ടിന് കത്തേൻ അഴുകേറിയ ഒരു പന്തൽ പണിയിച്ചു. അത് കാണുവാൻ കതിരൂർ (തലശ്ശേരിക്കു സമീപം) കുരുക്കളും ശിഷ്യന്മാരും വരികയുണ്ടായി. അതാണ് സന്ദർഭം.

“കുതിരുകുരിക്കളെ ! ശിഷ്യന്മാരേ
 പന്തപ്പണിനോക്കി കണ്ടോണ്ടല്ലോ.
 പയ്യം പള്ളെഗ്രാമന കുഞ്ഞിച്ചത്തു
 പറയന്നുണ്ടോമന കുഞ്ഞിച്ചത്തു:—
 “കുതിരുകുരിക്കളെ ! ശിഷ്യന്മാരെ !
 വെറില മുറുക്കിട്ട് നോക്കുപാമ്മക്കു.
 കണ്ടാച്ചേരിക്കുഞ്ഞിച്ചാപ്പനല്ല,
 കുതിരുകുരിക്കളെ തലയിലാണ്.
 പൂവരിത്തുപ്പന്നേ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ.
 ചൊടിക്കുന്നന്നേരം കുരുക്കുളത്താനോ:—
 പയ്യം പള്ളെഗ്രാമന കുഞ്ഞിച്ചത്തേപാ !
 പൂമഴയും പൂത്തുവലുണ്ടോ, ചത്തേപാ !
 ഇന്നിക്കും നാട്ടുരങ്ങാണെ ഇപ്പം
 ഒന്നു മൂന്നു ദേവന്മാരോ !
 പകരംപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചത്തു:—
 കുതിരുകുരിക്കളെ ! ശിഷ്യന്മാരെ !
 നിങ്ങളെ തരത്തിനൊന്നൊപ്പിച്ചാലോ,
 ഇന്നിക്കും നാട്ടാരോ തേവർതന്നെ’
 അരിശം നടിക്കുന്നു കുരിക്കുളത്താനോ.
 കുതിരുകുരിക്കളെ ! ശിഷ്യന്മാരേ,
 താണും ചരിഞ്ഞല്ലോ നോക്കുന്നതി
 ചോടിക്കുന്നന്നേരം കുഞ്ഞുപ്രാതേനൻ:—
 താണുംചരിഞ്ഞല്ലോ നൊക്കുന്നെന്ത് ?
 പന്തപ്പണിക്കേതാൻ കുററുകണ്ടോ ?
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതേനാ !
 പന്തപ്പണിക്കുത്താൻ കുററുകണ്ടേ.
 തെക്കുപുറത്തൊരു തുണുപോരോ.
 വടക്കുപുറത്തൊരു വിട്ടുപൊരോ.
 കാണുന്നകാഴ്ചിച്ചുക്കൊണൊതെന്നാ !
 കേട്ടോരുകേളിക്കുട്ടെപാക്കുന്നില്ല.”
 അത്തുരം വാക്കാടക്കേക്കുന്നേരം
 പയ്യംപള്ളെഗ്രാമന കുഞ്ഞിച്ചത്തു
 അരിശം നടിച്ചല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചത്തു
 “തച്ചൊളിനല്ലോമന കുഞ്ഞുപ്രാതേനൻ

തേയനനെടുപ്പിച്ച പന്തപ്പണി
 പന്തപ്പണിക്കുററം കല്പിക്കുപാനെ
 ആണൊയൊരുത്ത നിന്നുണ്ടോഇപ്പം !
 അരിശം നടിക്കുന്നു കുരിക്കുളാണ്
 കുരികുണ്ണുരുട്ടി മറിക്കുന്നല്ലോ !
 കുരിഞ്ഞാട രോമം വിറപ്പിക്കുന്നു !
 പയ്യംപള്ളെഗ്രാമന കുഞ്ഞിച്ചത്തേപാ !
 ഞാനൊരു കേളിതം കേട്ടിട്ടുണ്ട്.
 തച്ചൊളി മാണിക്കോത്ത് കുഞ്ഞുപ്രാതേനൻ
 കടത്തുവൈനാട്ടെ പടമുകുത്ത്,
 ഓന്നൊരു മുട്ടെല് പൂവനാന്ന്.
 പകരം പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതേനൻ:—
 കുതിരുകുരിക്കളെ ! ശിഷ്യന്മാരെ !
 ഞാനൊരു കേളിതം കേട്ടിട്ടുണ്ട്.
 കുതിരുകുറ്റം നാട്ടിൽ പ്പടമുകുത്ത്
 നിങ്ങളൊരുമുട്ടെല് പെടയാണെന്നു.”
 അരിശംനടിക്കുന്നു കുരിക്കുളാണെ
 ‘തച്ചൊളൊതേയന ! നാട്ടുകാരെ !
 ഉമ്മളിപ്പോരുന്നതും പോരാത്തതും,
 മേലില് വരുംമുഖ് ഞാറാഴ്ചക്കു,
 ഞാറാഴ്ചനല്ല ദിവസത്തിന്,
 ചൊന്നിയംപുത്തൻ കളരിക്കുന്ന്,
 ആടെവച്ചാടന്ന് തീറക്കുലോ,”
 സംക(ച)പ്പൊയിത്തും കുരിച്ചേരോല്
 തമ്മിൽപറഞ്ഞു പരിഞ്ഞൊളുന്നു.

ഇതൊരു സംഘപൊയ്ത്താണ്. വീരന്മാർ തമ്മിലുള്ള വൈര
 നിർത്തുന്നതല്ലെല്ലാം പൊയിലാണ് കലാശിക്കുന്നത്. ആരോമച്ചേകോ
 രുടെ കലത്തിന്നു ശേഷം തച്ചൊളി കതേനന്റെ കാലാവരെയുള്ള ഇട
 കാലത്ത് “അങ്കംവെട്ടൽ” ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവന്നതായി വിചാരിക്കേ
 ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ചേക്കോന്നാരെപ്പറിയും അഥവാ
 ആസ്ഥാനപ്പരിനെപ്പറിയും അക്കാലത്ത് അധികം കേൾക്കുന്നില്ല.
 ഇതിലിടക്ക് കേരളത്തിലെ ഭരണകൂടത്തിന്നുണ്ടായമാറ്റം അങ്കത്തിനെ
 ബാധിച്ചതായിരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. ആരോമൽച്ചേകവരുടെ കാലത്ത്
 നാടുവാഴി മുതലായവരെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ - അതായത്, അവരുടെ പ്രതി

നിധികൂടങ്ങിയ കൂട്ടങ്ങളുടെ-ദാസന്മാരായി പൊതുജനസേവ നടത്തിയിരുന്നവരായിരിക്കണം. ക്രമേണ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തങ്ങൾക്കധീനമായ സൈന്യബലവും, ഐശ്വര്യവും, അവലംബമാക്കി സ്വേച്ഛാധികാരികളായി രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങിനെയാകുമ്പോൾ അവരുടെ തീർപ്പുകൾ ജനസാമാന്യം അംഗീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവർ ശക്തിപ്രയോഗിച്ച് ജനങ്ങളെക്കൊണ്ട് അംഗീകരിപ്പിക്കുവാനും ശ്രമിക്കുമെല്ലാം. പിന്നെ അങ്കത്തിന്ന് സ്ഥാനമില്ല. സമാവകാശവും, സമാധാനവും, സമുദായത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്ന കാലത്തോളമേ അങ്കം മുതലായ ഏറ്റവും കർക്കശ പ്രചാരമുണ്ടാകയുള്ളൂ. സ്വേച്ഛാധികാരികൾ രാജ്യഭരണം തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ ഒരാളുടെ ഇഷ്ടമല്ലാതെ പലരുടെ ഇഷ്ടവും നടപ്പാക്കാൻ പറ്റിയുമില്ല. ഇന്ന് രാജാക്കന്മാരായി കാണുന്നവരെല്ലാം ഒരു കാലത്ത് ജനാധിപത്യത്തിനടിമപ്പെട്ടവരായിരുന്നുവെന്ന് വെറും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മാത്രമായിരിക്കണം. തദ്ദേശികളെ തന്നെക്കാൾ കഠിനമായി രാജാധികാരം വഹിച്ചിരുന്ന കടത്തനാട്ടു തമ്പുരാൻ, സാമൂതിരി തമ്പുരാൻ, ചിറക്കൽ തമ്പുരാൻ എന്നീ രാജാക്കന്മാരുടെയായിരുന്നിട്ടും രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ 'മുമ്പാവസ്ഥ' കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് വീരന്മാക്കായിരുന്നു. അനേകത്തിനെപ്പറ്റി നല്ലപറയ്ക്കൽ അവരുടെപേരിൽ 'അവരായ' മുണ്ടാക്കിയ ഉണിച്ചിരുതയെയും, അവർക്കു കൂട്ടുകൂടിയവേലയേയും, മരുമകളുടെനേരെ അപമാനം പ്രവർത്തിക്കാനൊരുമ്പെട്ട കൈതേരികത്തേൻ നമ്പ്യാരേയും, പുലിനാടുവാണ കെട്ടിലമ്മയുടെ ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ കൊച്ചുകുട്ടികളോട് നിർദ്യമായി പെരുമാറിയ അവരുടെ പന്ത്രണ്ട് അമ്മായിമാരേയും കേന്ദ്രീകരിച്ച് തന്റെ വാളിന് ഇരയാക്കിയതിനെപ്പറ്റി ആരും ആവലാതിപ്പെടുന്നതായി കാണുന്നില്ല. വധശിക്ഷക്ക് വഴികാട്ടിയ അവരുടെ വലിയകാര്യം തന്നെയാണ് കേന്ദ്രീകരിച്ച് നിഷ്കർഷയ്ക്കായി നിയമസംഗ്രഹമുണ്ടാക്കുന്നത്.

കേരളത്തിലെ പ്രാചീന യുദ്ധസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരുടെ ഇടയിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു എന്നുകൂടി പരിശോധിക്കുന്നത്, ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഉചിതമായിരിക്കുമെന്ന് വീശ്വസിക്കുന്നു. പാട്ടുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ദ്വന്ദ്വയുദ്ധമാണ് അവർക്കു ഏറ്റവും അടുത്തായിരുന്ന യുദ്ധസമ്പ്രദായമെന്നു ഉപരികേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. വമ്പിച്ച

1. പാലാട്ട് കോമനൈപ്പറിയുള്ള പാട്ടു നോക്കുക.

2. പാട്ടുകൾ 44-ാം ഭാഗം നോക്കുക.

3. " " " " നോക്കുക.

സൈന്യങ്ങൾ ഇരുഭാഗത്തും അണിനിരന്ന് രണ്ടാകുന്നതിൽ കൂട്ടി മുട്ടിയുണ്ടാവുന്ന യുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവങ്ങളും, വണ്ണനകളും, തീരെ കാവായിട്ടാണ് വടക്കൻ പാട്ടുകളിൽ കാണുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിലുണ്ടായ പട്ടകുപ്പടക്കുമ്പോൾ, പൊർട്ടുഗീസ്സുകാർ മുതലായ വിദേശീയർ മലയാളക്കരയിൽ വന്നു കേറുന്നതിന്നുമുമ്പോ, (1498 ക്രി. പി.) അങ്ങിനെയുള്ള യുദ്ധങ്ങൾ കേരളത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കണം അക്കാലത്തിന്നു മുമ്പുള്ള പാട്ടുകൾ അവയെപ്പറ്റി മൗനം അവലംബിക്കുന്നത്. നായന്മാരുടെയും നമ്പൂതിരിമാരുടെയും കലാനൈപുണ്യത്തിന്റെ വിജയസ്തംഭമായി വിലസുന്ന കഥകളിലും ദ്വന്ദ്വയുദ്ധത്തിനാണ് പ്രാധാന്യംകൊടുത്ത് കാണുന്നത്. നടപ്പിലുള്ള സമ്പ്രദായത്തെ കലയിൽ കയറ്റി അതിന്ന് സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠയും, ജനസാമാന്യത്തിന്ന് അതിൽ അഭിരുചിയും ഉണ്ടാക്കേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശമായിരിക്കണം ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം കഥകളിൽ ഒരു ഭാഗമായിട്ടുണ്ടായി തീരാനുള്ളകാരണം.

ഇനി വിദേശീയരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. നായന്മാരുടെ യുദ്ധസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി വർത്തിമ² ഇങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേശാടന വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

"സാധാരണയായി അവർ (നായന്മാർ) ദിവസേന വാളുകൊണ്ടും, പരിചകൊണ്ടും, കുന്തംകൊണ്ടും യുദ്ധംചെയ്യാൻ പരിശീലിക്കുന്നു. അവർ യുദ്ധത്തിന്നു പോകുമ്പോൾ, കോഴിക്കോട്ടെ രാജാവ് 10,000 കാലാൾ പടശേഖരിക്കുന്നു. അവർ കുതിരയെ ഉപയോഗിക്കാത്തതുകൊണ്ട് രാജാവിന്നു മാത്രമായി ചില ആനകളേയും കൊണ്ടുപോകുന്നു. എല്ലാവരും ചുവന്നപട്ട് തലയിൽ കെട്ടിയിരിക്കും. അതിന്ന് പുറമെ വാള്, പരിച, കുന്തം, വില്ല് മുതലായവ ധരിച്ചിരിക്കും. രാജാവ് കൊടിക്കുവകരം കടയാണ് പിടിക്കുന്നത്. അത് ഒരുതരം ഇലകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയതും, ചുരലിന്റെ ഒരുതലക്ക് ഉറപ്പിച്ചതും, രാജാവിന് വെയിൽക്കൊള്ളാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നതും ആകുന്നു. യുദ്ധസമയത്ത് ഇരുകക്ഷികളും ഒരുവിൽപാട് ദൂരെയെത്തിയാൽ രാജാവ് ഒരു ബ്രാഹ്മണനെ വിളിച്ച് "ശത്രുവിന്റെ സംഘത്തിൽപോയി നൂറു നായന്മാരോടു

1. ഇത് കൊല്ലവർഷം 720-മാണ്ടിടക്കാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. മി. സി. പി. ശോഭിന പിള്ളയുടെ "മലയാളത്തിലെ പഴയപാട്ടുകൾ" 22-ാം ഭാഗം നോക്കുക.

2. പോർച്ചുഗീസ് സഞ്ചാരി
3. History of Kerala Part III, Page 397 by K. P. Padmanabha Menon.

കൂടി വരുവാൻ പാകം. ഞാനും ആരോടുകൂടി വരാം” എന്നു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. അതിന്നുശേഷം പോക്കുളത്തിൽ ഇരുകൂട്ടരും നില്ക്കുന്നതിന്റെ ഇടക്കുള്ള സ്ഥലത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലായി ഈ ആരോപണി യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചിലപ്പോൾ മുമ്പ് ദിവസം നിന്ന് യുദ്ധം ചെയ്യാലും, രണ്ടു തവണയും ഒന്ന് കാലം മാത്രമേ അടിക്കുകയുള്ളൂ. നാലോ, ആറോ, പേർ ഇരുഭാഗത്തും മരിച്ചാൽ, ബ്രാഹ്മണർ ഇടയിൽ ചാടി വീണ് യുദ്ധം മതിയാക്കി കൈനിലയിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നതായി പ്രേരിപ്പിക്കും..... ബ്രാഹ്മണർ ഉടനെ ഇരുകൂട്ടികളുടെ ഇടയിലും ചെന്ന് ‘നന്ദനാശ്വർ വീണ്’ എന്ന് പറയും എന്നാൽ രാജാവ് അപ്പോൾ ‘മതി അല്ലെ?’ എന്നു മറുപടി പറയും. ഉടനെ ബ്രാഹ്മണരും മറ്റുഭാഗക്കാരും ‘വേണ്ടോ’ എന്നും അറിയിക്കും. ഇങ്ങിനെ ആരോടുകൂടിയാണ് യുദ്ധം ചെയ്യാറുള്ളത്. അതിന്റെ സമ്പ്രദായവും ഇങ്ങിനെയാണ്. ചിലപ്പോൾ രാജാവ് ആനപ്പുറത്ത് സവാരി ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ നായന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ എടുക്കും. എടുക്കുന്ന സമയത്ത് അവർ അതിവേഗത്തിൽ ഓടും.” മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ¹ നായന്മാരുടെ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. “അവരുടെ യുദ്ധസമ്പ്രദായത്തിന് ന്യൂനതയുണ്ട്. ‘കാസന്ധിഡ’ പറയുന്നപ്രകാരം അവർ നേരിടുന്നത് ക്രമത്തോടുകൂടിയും, സമരധാരിയോടുകൂടിയുമാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അനവധി ആളുകൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പൊർച്ചുഗീസ്സുകാരുടെ വെടിപ്രയോഗം വലുതായ ജനനാശം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. അവർ കാൽസപാധീനരായാരുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരുടെ മെയ്യാളും ഏതൊരു യുദ്ധത്തിലും അവർ ഭയങ്കരന്മാരാണെന്നു കാണിച്ചിരുന്നു. സാധാരണ അവർ അതിയൈയ്യശാലികളും മനക്കരുത്തുള്ളവരും ആണ്. ചിലപ്പോൾ കായുങ്ങുകൾ കൂടി അവർ മരിക്കുവാൻ തെയ്യറാകും. അങ്ങിനെയൊരാൾ ഒരാൾ ആരോടും നേർത്തു നില്ക്കുന്നതുമാണ്.” കാലത്തിനൊത്ത പോലെ അവരുടെ യുദ്ധസമ്പ്രദായത്തിന്നും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിലേക്ക് കണ്ണർ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി ‘വർത്തിമ’ പറയുന്നത് ഒരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. “അവർ ഇങ്ങിനെയാണ് യുദ്ധം ചെയ്തത്. ഓരോ തവണയും രണ്ടായിരമോ മൂവായിരമോ, ആളുകൾ പലവിധത്തിൽ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയും, കരിമരുന്ന് പ്രയോഗത്തോടുകൂടിയും, (പടക്കങ്ങളും, കള്ളത്തരകളും ആയിരിക്കും) വരും. അവർ ശക്തിയോടുകൂടി വരുന്നതുകണ്ടാൽ പതിനായിരം ജനങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നതാണ്.”

യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോഴല്ലാതെ ബാക്കിയുള്ള സമയത്ത് ഇരുകൂട്ടികൾ തമ്മിൽ യാതൊരു വൈരവും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ‘വൈരാവൈ’ എന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ അയാളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

“രാത്രിയുദ്ധമോ, കളിത്തീരുന്നിട്ടുള്ള ചരിത്രപ്രയോഗമോ, നടപ്പില്ലായിരുന്നു. യുദ്ധമെല്ലാം പകൽ സമയത്ത് സൂര്യൻ നല്ലവണ്ണം ഉദിച്ചതിന്നു ശേഷമേ ചെയ്യാറുള്ളൂ. ഇരുകൂട്ടികളും കൂടാരമടിച്ചു അടുത്തുകൂടി നിർമ്മയമായി ഉറങ്ങും. സൂര്യനുദിച്ചാൽ ഇരുഭാഗക്കാരും ഉണർന്ന് ഒരേ കൂട്ടത്തിൽ കളിക്കുക, യുദ്ധച്ചട്ടകൾ അണിയുക, ഉണ്ണുക, വെറിലു മുറുക്കുക, വെടി പറയുക, എന്നിവയൊക്കെ സാധാരണയാണ്. പെരുമ്പറയടിച്ചാൽ അവരവരുടെ യോഗത്തിൽ ചെന്നുചേരും. ആദ്യം പെരുമ്പറയടിക്കുന്ന കൂട്ടിക്ക് അതൊരു മെച്ചമായിട്ടാണ് കരുതിവരാറുള്ളത്. പക്ഷെ മറ്റുഭാഗത്തു നിന്നും പെരുമ്പറയടിക്കേട്ടാലേ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പാടുള്ളൂ. സൈന്യങ്ങൾ അണി നിരക്കുന്നത് വളരെ അടുത്തടുത്തായിരുന്നു. മുന്നണിയിൽ പാർക്കാൻ പരിചകൾ അന്വേഷിച്ചു മുട്ടത്തക്കവണ്ണവും, നിലത്ത് തട്ടിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ട്, അമന്ന്, മെല്ലെ മുന്നോട്ട് നീങ്ങും. പിന്നിൽ വിൽക്കാൻ നില്ക്കും. അവർ ശത്രുക്കളുടെ കാലിൽ തറക്കുന്നതായി നിലംചേരെ അമ്പയക്കും. അവരോടുകൂടി ഘനമുള്ള ഗദയോ, മുച്ചയുള്ള ഇരിമ്പുവളകളോ ഏറിയുന്നവരായി ചിലരുണ്ടാകും. ഇവ എല്ലിന്മേൽ തട്ടിയാൽ എല്ലുപൊട്ടുന്നതാണ്. ആളുകളുടെ മേൽ തട്ടിയാൽ ഉടനെ അവരുടെ കഥ കഴിയുന്നതുമാണ്. പിൻഭാഗത്താണ് കുന്തക്കാരും, വടിപ്രയോഗക്കാരും, നില്ക്കുവാനുള്ളത്. യുദ്ധം എപ്പോഴും തുറന്നസ്ഥലത്തു വെച്ചാണ് പതിവ്. അവർ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നത് താണമണ്ണിട്ടും, സാവധാനത്തിലുമാണ്. ചിലപ്പോൾ മുന്നോട്ട് കേറിയും ചിലപ്പോൾ പിന്നോട്ട് വാങ്ങിയും, ഒരുദിവസം മുഴുവൻ കഴിച്ചുവെന്നും വരാം. രണ്ടുഭാഗക്കാരും നിന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ പറയടിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ഈ നയങ്ങളെല്ലാം കൈനില കൈവശമാക്കാനും, സംരക്ഷിക്കുവാനും, വേണ്ടിയാകുന്നു. യുദ്ധത്തിലുണ്ടാവുന്ന സ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ച് രേഖപ്പെടുത്താനായി ഏഴുത്തുകാർ പടയൊന്നിച്ചുണ്ടാവും. ചിലപ്പോൾ ഒരു ഭാഗത്ത് അണിമുറിഞ്ഞ് ആറുനാശം കണക്കിലധികം ഉണ്ടായാൽ കൂടിയും പറയടിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടാൽ ഇരുകൂട്ടികളും ഒന്നിച്ചു ചേന്ന് യാതൊരു ശത്രുതയും കാണിക്കാതെ പെരുമാറിക്കൊള്ളും. ഒരു വൻ തന്റെ സോദരനെക്കൊന്നാൽ കൂടി ഈ മനോഭാവത്തിന് വ്യത്യാസം

മുണ്ടാവുന്നതല്ല. ചിലപ്പോൾ—ഒരു ബന്ധുമരിച്ചാലും, കീഴിലുള്ള സാമന്തന്മാർ എതിർത്താലും വേണ്ടതില്ല—സമാധാനമാകേണമെന്ന് ഏതെങ്കിലും ഒരു തലവൻ തോന്നിയാൽ, അന്നിനിരുന്നാൽ കൂടി മുന്നോട്ട് വന്ന് തന്റെ ചെറിയകുന്തം പടയണിയുടെ നടുവിൽ കുത്തി അതിന്മേൽ അയാളുടെ വാളും പരിചയും ചാരിവെച്ച് മരിക്കില്ല. മറ്റൊരാളെത്തലവൻ അതുപ്രകാരം ചെയ്താൽ സമാധാനമായി. ഈ വകചടങ്ങുകൾ പൊർച്ചുഗീസ്സുകാരുമായി നിരന്തരമായ യുദ്ധംവേണ്ടി വന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഇല്ലാതെയായിത്തുടങ്ങി.”

പടയാളികളായ നായന്മാരെപ്പറ്റി യോൺസ്റ്റൻ¹ എന്ന ആംഗ്ലേയ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ അഭിപ്രായവുംകൂടി ഉദ്ധരിച്ച് ഈ പ്രകരണം അവസാനിപ്പിക്കാം.

“ഈ രാജ്യത്തുള്ള പടയാളികൾ എത്രക്കുണത്തിലാണ് അവരുടെ ആയുധങ്ങളിൽ കൈവെക്കുന്നതെന്നുള്ളത് അതുതുമായിരിക്കുന്നു. അവരെല്ലാം താവാടികളും (gentlemen) നായർ എന്ന അഭിധാനത്തോടു കൂടിയവരും ആകുന്നു. ഏഴാം വയസ്സിൽ അവരെ ആയുധാഭ്യോസം ശീലിക്കാനായി എഴുത്തുപള്ളി(കളരി)യിലേക്ക് അയക്കുന്നു. അതിൽ വെച്ച് അവരുടെ അവയവങ്ങൾക്ക് ലഘുത്വവും, ഓജസ്സും, ചെറുചെറുക്കും, ഉണ്ടാവാനായി വിദഗ്ദ്ധന്മാരായവരെക്കൊണ്ട് അവരുടെ ദേഹം എണ്ണുപറുടി ഉഴിയുന്നു. ഈ ഉഴിച്ചൽ കഴിയുമ്പോഴേക്ക് അവരുടെ ദേഹം ഘനം കുറയുന്നതോടുകൂടി കാണികളെ അതുതപരവശരാക്കത്തക്കവണ്ണം അതിനെ വളക്കാരും തിരിക്കാരും, മേല്പോട്ടെറിയാനും, കീഴ്പോട്ടിടാനും അവക്ക് സാധിക്കുന്നു. അവക്ക് അവരുടെ ആയുധത്തിൽ സ്ഥായിയായ താല്പര്യമുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല, അവരെപ്പോലെ മെയ്യാളക്കുറവും, പാടവവും ലോകത്തിൽ മറ്റൊരാൾക്കുണ്ടാകും ഇല്ലെന്ന് അവർ അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉറയില്ലാത്തവാളും ധരിച്ച് കൂസലില്ലാതെ അവർ നടക്കുന്നതുകണ്ടാൽ, മറ്റൊരാളുള്ളിൽ വഴിയാത്രക്കാർ വടിയൊ, ചുരലൊ, പിടിച്ചു പോകുന്നതുപോലെ തോന്നും. അവരിൽ ചിലർ വാൾപിടി പിന്നിൽ അരക്കെട്ടിലുറപ്പിച്ച്, ചുമലിന്നിടയിൽ കൂടെ അതിന്റെ തിളങ്ങുന്ന തലകാണിച്ച് നടക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.”

ഈ ചിഖരണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു സംഗതി വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ശത്രുവിനെ ഏതുതരത്തിലേകിലും—നേരിട്ടു യുദ്ധംചെയ്തോ, അല്ലെങ്കിൽ ചതിച്ചോ, മറ്റൊരുകെങ്കിലും അക്രമങ്ങൾ ചെയ്തോ, കൊല്ലുകയോ, അടക്കുക

യോ ചെയ്യണമെന്നുള്ള ആധുനികനയം കേരളീയർ ഒരു കാലത്തും അംഗീകരിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. സത്യാവിരുദ്ധമായോ, അധർമ്മമായോ അവർ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അങ്ങിനെ വല്ലതും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവരുടെ നേരെ സമുദായവും അക്കാലത്തെ വീരന്മാരും നിർദ്വയമായി പെരുമാറിയിരുന്നുവെന്നുള്ളതും സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ഈ മനോഭാവത്തിന്റെ സന്താനമാണ് കടികുറ എന്നുള്ള ആചാരം.

കടികുറ.

അക്രമമായോ, അനീതിയായോ വല്ലവരെയും ഉപദ്രവിക്കുകയോ, കൊല്ലുകയോ ചെയ്താൽ ചത്തവന്റെ ശേഷക്കാർ കൊന്നവന്റെ ശേഷക്കാരോട് എന്നും പക ഭാവിക്കുകയാണ് ഈ ആചാരത്തിന്റെ സ്വഭാവം. ഇങ്ങോട്ടു കാണിച്ച അക്രമത്തിനു തുല്യമായോ അതിലും ഒരുക്കെ കടന്നോ, അങ്ങോട്ടും ചിലതുചെയ്യുക, ആൺകുട്ടികൾ ഉണ്ടായി യെന്ന് കെട്ടുടനെ ചെന്നുകൊല്ലുക, അങ്കംവെട്ടാൻ ക്ഷണിച്ച് കൊല്ലുക, ഇങ്ങിനെ പല കഠിനകർമ്മങ്ങളും ഈ പകനിമിത്തം സംഭവിക്കാറുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി സമുദായം മൗനം ഭജിക്കുകയാണ് പതിവ്. ആദ്യം അക്രമംചെയ്തവന്റെ അനന്തരിവന്മാർ അവന്റെ പ്രവർത്തിയുടെ ദോഷം അനുഭവിക്കേണമെന്നായിരിക്കാം ഇതിലന്തർവിച്ചിരിക്കുന്ന ന്യായം. ഇങ്ങിയെണ്ടായ പക ചിലപ്പോൾ പത്തും ഇരുപതും കൊല്ലത്തോളം നീണ്ടുനില്ക്കാറുണ്ട്. ആരോമൽച്ചേവകരുടെ കഥ സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ! ആ മഹാപരാക്രമി മരിച്ചത് അക്കാവസാനത്തിൽ ചത്തുചതിച്ചതുകൊണ്ടാണല്ലോ. ചത്തുവിനോട് അതിന് പകരം ചോദിക്കുവാൻ അന്ന് ആരോമൽച്ചേവകരുടെ ശേഷക്കാർ സാധിച്ചില്ല. താൻ മരിക്കുമ്പോൾ സോദരിയായ ഉണ്ണാച്ചയെ വിളിച്ച് (അവൾക്ക് അന്ന് ഗർഭമായിരുന്നു) അവൾ പ്രസവിക്കുന്ന കുട്ടി ആണായിവന്നാൽ അവനെ സംഗതികൾ ഗ്രഹിപ്പിക്കാനായി തന്റെ അരയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന ചോരപുരണ്ടുകച്ച അവളുടെകയ്യിലേല്പിക്കുന്നുണ്ട്. അത് ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ച്, മകൻ ആരോമണ്ണി പയറാലും കഴിഞ്ഞത് അങ്കത്തിന് പോന്നവനായി തീർന്നപ്പോൾ, ആ വീരതരണി കഴിഞ്ഞകഥ കേൾപ്പിച്ച് “അമ്മാമനെക്കൊന്നുമൊഴി ചോദിക്കുവാ” നായി അമ്മാമൻ തന്നെകുറകൊടുത്ത് അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതുണ്ടല്ലോ, കാരതട്ടുന്ന കുട്ടികളുടെ ‘മുളുവാക്ക്’ അതിന് ശക്തികൂട്ടിയെന്നുള്ളു. 20 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഉണ്ണാച്ച ചത്തു ചെയ്ത കുടുംകയ്ക്ക് സ്മരിച്ചിരുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല, മകനെ അതിനുപകരം

1. 19-ാം ഭാഗം.

2. 31-ാം ഭാഗം.

1. Johnstone (1611 edition of his book on Relations of the most famous kingdoms in the world.)

ചോദിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അത്രത്തോളമുണ്ടായിരുന്നു ആ ആചാരത്തിന് ശക്തി. കോമൻനായരുടെ കഥ* യിലും കുടിപ്പക പ്രത്യക്ഷമാവുന്നുണ്ടല്ലോ. പാലാട്ടെ കുക്കിയമ്മപെറ്റാ മെന്തുകുട്ടികളെ തൊണ്ണൂറാംവീട്ടിലെ കുറുപ്പന്മാർ കൊന്നു. പത്താമത്തെ കുട്ടിയെക്കൊന്നും കിട്ടാനായി അവർ കൂട്ടിമരിക്കുകയും ചെയ്തു. എട്ടുക്കുഞ്ഞായിരുന്നു. ഒത്തേമ്മാമൻ അന്ന് ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടും, തന്റെ ദായാദികൾക്കുണ്ടായ ഈ വിഷമം ഒഴിക്കാൻ പരിശ്രമംചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. പാലാട്ടുള്ളവർ പണ്ടുചെയ്തിട്ടുള്ള അക്രമം അത്രത്തോളം കഠിനമാണെന്ന്, ഒത്തേന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടും, അതുനിമിത്തമുണ്ടായ കുടിപ്പക പരിപാലിക്കേണ്ടത് ഉചിതമാണെന്ന് ബോധമുണ്ടായതുകൊണ്ടുമായിരിക്കണമല്ലോ ആ വീരൻ അനങ്ങാതിരുന്നത്. ഭാഗ്യവശാൽ ഉണ്ണിയും, കോമനും തമ്മിൽ അനുരാഗബലമായപ്പോൾ അവരുടെ തറവാട്ടുകാർ പുലർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന പൂച്ചവൈരം അവസാനിക്കാനിടവന്നു. മരുമകന്റെ ഭാഗം പിടിക്കാൻ ഒത്തേന്ന് അതൊരു ന്യായവുമായി. ഇങ്ങിനെയുണ്ടാവുന്ന ചില യാദൃച്ഛികസംഭവങ്ങൾ കൊണ്ടല്ലാതെ കുടിപ്പക അവസാനിക്കുന്നത് സാധാരണയല്ലായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിനിടയിൽ രാജാക്കന്മാരെ കൊന്നാലും, അവരുടെ അനുയായികൾ ശത്രുപക്ഷത്തിലെ രാജാവിനെ കൊല്ലുവാൻ പ്രതുമെടുത്ത് പുറപ്പെടുക പതിവുണ്ട്. ഇതിന് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഉദാഹരണം വള്ളുവക്കോനാതിരിയും സാമൂതിരിയും തമ്മിലുണ്ടായ വൈരമാണ്. മാമാങ്കത്തിലുള്ള ആധിപത്യം വള്ളുക്കോനാതിരിയിൽ നിന്ന് ഒരിക്കൽ സാമൂതിരി കയ്യേറി, വള്ളുവക്കോനാതിരിയെ കൊല്ലുകയുണ്ടായി. അതിനുശേഷം മാമാങ്കത്തിന് വള്ളുവക്കോനാതിരിയുടെ ആർക്കാരായി 'നൂറുപേർ' വന്ന് സാമൂതിരിയെ കൊല്ലാനായി ശ്രമിക്കുകയും, സാമൂതിരിയുടെ നിരവധി സൈന്യത്തിന്റെ മർദ്ദനമേറ്റ് അവരെല്ലാവരും മരിക്കുകയും, ചെയ്തു പതിവായി. ഇങ്ങിനെ ചാവാനൊരുങ്ങി പ്പുറപ്പെടുന്ന ഇവർ 'ചാവേർ' 1 എന്നായിരുന്നുപേര്. ഇവരിലുൾപ്പെട്ട ഒരു കുട്ടി² പടവെട്ടി സാമൂതിരിയിരിക്കുന്ന നിലപാടുതറയോളം ഒരിക്കൽ എത്തിയെന്നും, സാമൂതിരിയുടെ നേരെ ആകുട്ടി ഓങ്ങിയവാളെ ഒരു വിളക്കിനേൽ തട്ടുകയാൽ അദ്ദേഹം തലോലം രക്ഷപ്പെടുവെന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മാമാങ്കം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ഇങ്ങിനെ വള്ളുവക്കോനാതിരിയുടെ ആർക്കാർ വന്നിരുന്നുവെന്നാണ് ഐതിഹ്യം. ചാവേർ പുറപ്പെടുന്നത് ഓരോവീട്ടിൽ നിന്ന് ഓരോരുത്തർ വേണമെന്നുകൂടി ഉഴുമിട്ടു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുപോൽ. അങ്ങിനെയിരിക്കെ

1. Logan's Manual Page 140.

* 33-ാം ഭാഗം.

2. വള്ളുവനാട് താലൂക്കിലുള്ള ചന്ത്രോത്ത് പണിക്കന്മാരുടെ വംശത്തിൽ പെട്ടവനും ചയ്തപ്പി എന്ന പേരായവനും ആണ് ഈ കുട്ടിയെപ്പറ്റി ഒരുപാടുണ്ട്.

ഒരുവീട്ടിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടേണ്ട ഒരു ചാവേർപണിക്കർ അതിനു വൈമനസ്സ്യം കാണിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അയാളുടെ സോദരി കൂട്ടത്തിൽ കുളിക്കുവാൻ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ കുളിച്ചിരുന്ന മറ്റൊരു സ്ത്രീ തന്നെ തൊട്ട് അശുഭശാപംകേൾക്കുകയും എന്ന് അവളെ പരിഹസിച്ചുവെന്നും, കൂടി കേട്ടു കേൾവിയുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പലന്തറാണ്ടുകൾ ചെന്നാൽ കൂടി മറക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്രത്തോളം നിഷ്പക്ഷയോടുകൂടി കേരളീയർ കുടിപ്പക പരിപാലിച്ചു വന്നതായി ഉൾക്കണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചേക്കോനാർ.

ചേക്കോനാർപ്പുറം രണ്ടുവാക്കുകൂടി ഈ ഘട്ടത്തിൽ പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ആരോമൽച്ചേക്കുറപ്പുറം പാട്ടിൽ നിന്നാണ് ചേക്കോനാർപ്പുറം നാം ആദ്യം അറിയുന്നത്. 'അങ്കംവെട്ടിയൊല ചേക്കോറാവു' എന്ന് കാണുന്നതിനാൽ അവരുടെവൃത്തി അങ്കംവെട്ടലായിരുന്നുവെന്നും തെളിയുന്നുണ്ട്. അങ്കംവെട്ടലിന് ക്രമേണ പ്രചാരംകുറഞ്ഞുവന്നതോടുകൂടി ചേക്കോനാർ കാലയവനികകളിൽ മറയാൻ തുടങ്ങി.

ചേക്കോൻശബ്ദം സേവകശബ്ദത്തിൽ നിന്ന് വ്യുല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ചിലർശ്രമിച്ചു കാണുന്നു. Dr. Gundert ന്റെ അകാരാദിയിൽ 'ചേവകൻ' എന്നും 'ചേകവൻ' എന്നും ഈ പദത്തിന് രണ്ടുരൂപം കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഉല്പത്തി ചേകം (ചെയ്യുക എന്ന ക്രിയയിൽനിന്ന്?) എന്ന ശബ്ദത്തിൽ നിന്നാണോ എന്നും അദ്ദേഹം സംശയിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ ശരിയായപദം ചേക്കോൻ എന്നായിരിക്കാനാണ് അധികംവഴി കാണുന്നത്. ചേകംഎന്ന വാക്കിന് Service, chiefly about the Rajah's person. (മുറപ്രവൃത്തി, പ്രത്യേകിച്ചു രാജദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളത്) എന്നർത്ഥവും അദ്ദേഹംപറഞ്ഞു കാണുന്നു. രാജാവിന്റെ അംഗരക്ഷകനായിരിക്കുക എന്നാണല്ലോ ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് ഉൾക്കണ്ടേണ്ടത്. എന്നാൽ ആരോമൽച്ചേക്കുറപ്പുറിയുള്ള പാട്ടിൽ വിവരിച്ച ചേക്കോനാരുടെ സ്ഥാനമാനചിഹ്നങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അവരെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെനിലയിലാണ് കരുതേണ്ടതായിരിക്കുന്നത്.

“ നെററപ്പട്ടവും നെറുകൽപൂവു
പാവടതന്മെൽ പകൽവിളക്കേ
കുത്തുവിളക്കുമേ പന്തക്കുഴൽ

ഏഴുകടയുമെ തന്നിട്ടുണ്ട്
 പൊന്നംപല്ലക്കുമെ തന്നിട്ടുണ്ട്.
 തോരണംനാലുമെ തന്നിട്ടുണ്ട്
 ഇരിപ്പും, നടപ്പും, മൊരാപ്പുവിളി
 പഞ്ചവാദ്യവും, നടവെടിയും,
 നാഗവണ്ണത്തിനെ രക്ഷിപ്പാനും
 കെട്ടും, മൊരാപ്പും, മൊ രെണ്ണക്കുറി,
 ചെന്നാലവിടെ യിരിപ്പാനായി
 തണ്ടായ്മസ്ഥാനവും കീഴ്വാഴ്ചയും
 വീട്ടായ്മസ്ഥാനവും മുണ്ടുനോക്കെ.
 കെട്ടും, കിഴിയും, മങ്കത്തട്ടെ,
 ഈവകയൊക്കെയും തന്നുനോക്കെ
 ചേകോൻ പതവിയും തന്നുനോക്കെ
 ചേരമാൻപെരുമാളു തമ്പുരാനും.”

മേൽ വിവരിച്ച ചിഹ്നങ്ങൾ രാജചിഹ്നങ്ങളും പ്രജചിഹ്നങ്ങളും എന്നു നിണ്ണയിക്കാൻ പ്രയാസമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. കേവലം രാജാവിന്റെ അംഗരക്ഷകസ്ഥാനംമാത്രം വഹിച്ചു കാലക്ഷേപംചെയ്യുന്നവർക്കു ഇത്രത്തോളം മാന്യപദവി അന്ന് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാനും ഇപ്പോൾ നിവൃത്തിയില്ല. ആദ്യമുണ്ടായിരുന്ന മാന്യസ്ഥാനം പിന്നീട് നാമമാത്രമായി ശേഷിച്ചിരിക്കാനും വഴിയുണ്ട്. രാജാവിന്റെ അംഗരക്ഷകൻ ഒന്നുകൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ പ്രധാനിയായാണല്ലോ രാജാവിന്റെ ദേഹരക്ഷതന്നെ അംഗരക്ഷകനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് രാജാവിനോടു തുല്യമായ ഒരുസ്ഥിതി അയാൾക്കു കല്പിച്ചു കൊടുത്തുവെന്ന് വരുന്നതിനും വിരോധമില്ല. അംഗരക്ഷകനായേണ്ട ആൾ യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധനായേണമെന്നതിന് സംശയമില്ല. രണപാടവം അംഗരക്ഷകത്വത്തിന് പ്രധാനാവലംബമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആദികാലത്തു പടയാളികളിൽ പ്രമാണികൾക്കു കൊടുത്തിരുന്ന സ്ഥാനമായിരിക്കണം ചേകോൻപദവി. “ക്രമേണ ചേകം എന്ന പദം അരമനയെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ പ്രവർത്തികൾക്കും ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ—രക്ഷാകർത്തൃത്വം തുടങ്ങി ഭൂപ്രതപവരെയുള്ള സകലവൃത്തിക്കും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ—ചേകവനം സേ(ചേ)വകനം ഒരാളുതന്നെയോ എന്ന സംശയവും ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശ്രീമാൻ സി. വി. കുഞ്ഞിരാമൻ പറയുപോലെ

ചേകവശബ്ദത്തിന്റെ ഉല്പത്തി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ “സംസ്കൃതസേവകശബ്ദത്തെ സേവിക്കാൻ പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല.”*

“അങ്കം പിടിച്ചാലെ ചേകോരാവു” എന്ന് പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതിൽ നിന്ന് രണശൂരന്മാരുടെ വീര്യമുദ്രയാണ് ചേകോൻ സ്ഥാനമെന്ന് ഉഘാടിക്കുന്നതിൽ അസാംഗത്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അപ്പോൾ അങ്കംവെട്ടാനൊരുങ്ങുന്നവരെക്കു ആസ്ഥാനത്തിന് അർത്ഥമാണെന്നുവരണം. എന്നാൽ ഈ സ്ഥാനം ഒരു പ്രത്യേക സമുദായക്കാർക്കുമാത്രമായി കൊടുത്തിരുന്നതോ, അതോ ജാതിഭേദം നോക്കാതെ സമരചതുരന്മാർക്കുല്ലാവർക്കും കൊടുത്തിരുന്നതോ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ കഠിന പ്രയാസമുണ്ട്. പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് പുത്തൂരംവീട്ടിലുണ്ടായവരെക്കു ചേകോൻ സ്ഥാനമുള്ളവരായി കാണുന്നുണ്ട്. ആരോമൽ ചേകവരുടെ എതിരാളിയെ മാരകച്ചേകോൻ എന്ന സംജ്ഞകൊണ്ട് കുറിക്കുന്നതുണ്ട്. എന്നാൽ ആരോമച്ചേകോരുടെ ജാതിയിലുൾപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ഉഘാടിച്ചുവരുന്ന പൊന്നപുരം കേളമുപ്പൻ, കുടകമല കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ, എന്നിവർക്കും ചേകോൻപദവിയുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, ആരോമൽച്ചേകോർ വെട്ടിയ അങ്കത്തിന്നു ശേഷം പിന്നീട് ആരെങ്കിലും അങ്കം വെട്ടിയതായിട്ടും പാട്ടുകളിൽ വിവരിച്ചു കാണുന്നില്ല. അങ്കം നിന്നതോടുകൂടി ചേകോൻസ്ഥാനവും അവസാനിച്ചതായി കരുതേണ്ടോ? അതോ ചേകോൻസ്ഥാനം പുത്തൂരംവീട്ടിലുള്ള പടനായകന്മാർക്കു പ്രത്യേകമായി കൊടുത്തതായിരിക്കുമോ? പുത്തൂരംവീട്ടിലെ കുണ്ണപ്പച്ചേകോരുടെ ബന്ധുവീടായ അമ്പാടിക്കോലോത്തുള്ളവരുടെ മേനോൻ †സ്ഥാനംപോലെ ചേകോൻസ്ഥാനം പുത്തൂരംവീട്ടിന്നു മാത്രമായിട്ടുള്ളതാണോ? എന്നീ ചോദ്യങ്ങൾക്കു സമാധാനം ഇപ്പോൾ കയ്യുൾക്കള്ള തെളിവുകളെക്കൊണ്ട് വ്യക്തമാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. രാജാവെന്നത്മുള്ള ‘കോൻ’ ശബ്ദവും ചേകോൻശബ്ദവും തമ്മിൽ വല്ലബന്ധവുമുണ്ടോ എന്നുള്ളതും ആരാഞ്ഞറിയേണ്ടവിഷയം തന്നെയാണ്.

ചേ കോ ന്റെ ഞാ തി.

ചേകോൻ, ചോവൻ, തിയൻ, തണ്ടൻ, ഈഴവൻ, ചാന്നൻ എന്നീ സംജ്ഞകളെല്ലാം പര്യായഭേദങ്ങളാണെന്നും ഇവരെല്ലാവരും ഒരേ

* പുത്തൂരിയകുത്തിന്റെ മുഖവുര 10-ാം ഭാഗം.

† വടക്കൻ പാട്ടുകൾ S. T. Reddiar's Edition, Part II, page 43.

ജാതിയിലുൾപ്പെട്ടവരാണെന്നുമാണ് വിശ്വസിച്ചുവരുന്നത്.* എന്നാൽ ഇവർ തമ്മിലുള്ള ആചാരഭേദങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ ഏകവർണ്ണസിലാന്തത്തിന് അടിസ്ഥാനമുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത് ദായകൃമതന്നെ നോക്കുക. വടക്കെ മലയാളം, തെക്കൻ കൊച്ചി, തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്നവർ മരുമക്കത്തായം ആചരിക്കുന്നവരാണ്. തെക്കെ മലയാളം, വടക്കൻകൊച്ചി, വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ ഭാഗങ്ങളിലുള്ളവർ മക്കത്തായികളാണ്. ദായകൃമത്തിലുള്ള ഈ വ്യത്യാസം കേരളത്തിലുള്ള മറ്റു ചിലജാതിക്കാരാകുമുണ്ട്. ഉത്തരകേരളത്തിലുള്ള നമ്പൂതിരിമാരും (തിരുമുവ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിലാണ് ഇവരെ അധികമായി അറിയുന്നത്) മുഹമ്മദീയരും മരുമക്കത്തായികളാണ്. കേരളത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായോ, അവിടെയുള്ള ഒരു വിലക്ഷണാചാരമായോ കരുതിവരുന്ന മരുമക്കത്തായം കേരളത്തിൽ ഭേദഭേദം കൂടാതെ ആചരിച്ചുവരുന്ന ഒരു സമുദായം നായർസമുദായമാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് മരുമക്കത്തായം നായന്മാരുടെ സമ്പ്രദായമായി കരുതുന്നതിൽ അനൗചിത്ര്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നായന്മാരിൽ നിന്ന് ഈ ദായകൃമം ക്രമേണ അവരുടെ പ്രാബല്യം വഴിക്ക് തീയർ മുതലായ സമുദായങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതോ, അതോ ഒരുകാലത്ത് കേരളീയരായ എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും പ്രചരിച്ചിരുന്ന മരുമക്കത്തായം കാലാന്തരംകൊണ്ട് ചില സമുദായങ്ങളിലും ചിലസ്ഥലങ്ങളിലുമായി അവശേഷിച്ചതോ, എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഞ്ഞെക്കുമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. വള്ളുവനാട്ടുതാലൂക്കിലുള്ള തിയരെ 'തണ്ടൻ' എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അവർ ഈഴവരുമായി കൂടിക്കഴിയുന്നവരല്ലെന്നും അവരിൽ ചില മുപ്പനാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ചോവൻ, ഈഴവൻ എന്നീ ജാതിനാമങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യംകല്പിച്ചു കാണുന്നത്. കോഴിക്കോട്ട് മുതൽ വടക്കോട്ട് "തിയൻ" എന്ന പേരിനാണ് പെരുമയും പ്രസിദ്ധിയും. തെക്കെ മലയാളത്തിലെ തണ്ടന്മാരുടെ ഇടയിൽ, കമ്മാളരുടെ ഇടയിലുള്ളതുപോലെ ബഹുഭർത്തൃത്വമെന്ന ആചാരവും നടപ്പുണ്ട്. ഒരു സമുദായത്തിൽ തന്നെ ആചാരങ്ങൾ പരിതസ്ഥിതികളനുസരിച്ച് ഭേദപ്പെടാവുന്നതും, അതിൽ തന്നെ അവാന്തരവിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകാമെന്നുള്ളതും, സംഭവിക്കാമെന്നിരിക്കെ മേല്പറഞ്ഞ വിഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഒരു വമ്പിച്ച സമുദായത്തിലുൾപ്പെടുന്നതായി കരുതുന്നതിന് വിരോധമില്ല. നമ്പൂതിരിമാർ, നായന്മാർ, എന്നിവരിലും അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

ഇവരിൽ ചിലർ തമ്മിൽ 'തൊട്ടാൽക്കുളി' ആചരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ചിലകുടുംബങ്ങളിൽ ബന്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുമുണ്ട്. തളിക്കുന്നൊരാളും, അലക്കുന്നൊരാളും, ക്ഷൗരംചെയ്യുന്നൊരാളും, ഇങ്ങിനെ ഓരോ അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളും തൊഴിലനുസരിച്ചുള്ള പിരിവുകളാണെന്നും, വിഭാഗങ്ങൾ അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ടവയാണെന്നും ഏകദേശം സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള ബന്ധങ്ങൾ ഈഴവർ, തീയർ, തണ്ടന്മാർ എന്നിവർ തമ്മിൽ ഒരുകാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ബന്ധമുള്ളവർ ഒരേസ്ഥലത്ത് ഒന്നിച്ചു കൂടാതെ തരമുണ്ടോ? ഒന്നിച്ചുകൂടാതെ സ്ഥലം മാറിപ്പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അകൽച്ചക്ക് കാരണമെന്തായിരിക്കും? എന്നീ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ശരിയായ സമാധാനം കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

തീയർ, ഈഴവർ മുതലായവരെയെല്ലാം ഇപ്പോൾ ഘടിപ്പിക്കുന്നത് അവരുടെ കലവുത്തിയായി കരുതിവരുന്ന 'ചെത്ത്' ആണ്. ഉത്തരകേരളത്തിലെ തിയനും, വള്ളുവനാട്ടു താലൂക്കിലെ തണ്ടനും, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഈഴവനും, തേങ്ങയോ, കരിമ്പനയോ, ചെത്തി കളുണ്ടാക്കുന്നവരാണ്. നായരുടെ മരുമക്കത്തായംപോലെ 'ചെത്ത്' ഈഴവതീയവർണ്ണങ്ങളുടെ ഏകസമുദായത്വത്തിന് ലക്ഷ്യമായി കണക്കാക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്— എന്നാൽ ആരോമൽ ചേകവർ തന്റെ വംശത്തിലേക്ക് ചേരമാൻപെരുമാളിൽനിന്ന് കിട്ടിയതായി പറയുന്ന അവകാശങ്ങളിൽ 'ചെത്ത്' ഉൾപ്പെടുത്തിയതായി കാണുന്നില്ല. ആ പ്രവൃത്തി അക്കാലത്ത് ചേക്കേന്മാരുടെ കലവുത്തിയായി സ്വീകരിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടോ, അതോ, അത് ഒരു ഹീനവൃത്തിയായി ഗണിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടോ, അതോ മറ്റു സമുദായക്കാരും ആ വ്യവസായത്തിലേപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടോ, പാട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്താതിരുന്നതായിരിക്കുമോ? എന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ അവകാശമുണ്ട്. ചേക്കേരുടെ വംശം ഈഴം (ലങ്ക) എന്ന രാജ്യത്ത് നിന്ന് വന്നതാണെന്ന് പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. അവരുടെ സന്താനങ്ങൾ ഈഴവരായിത്തീർന്നതാണെന്നുള്ള സിലാന്തം ഇതുവരെ പ്രചാരത്തിലിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അതിന്നു ഇളക്കംതട്ടിയതായി കാണുന്നുണ്ട്. ചേക്കേർ തന്റെ 'കാണോ'ന്മാരെപ്പറ്റി പറയുന്നത് തന്റെ തറവാട്ടിലുള്ള പൂർവ്വികന്മാരെമാത്രം സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടോ, അതോ, അന്നുള്ള ഈഴവസമുദായം മുഴുവനും, ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതായിട്ടോ എന്ന് തീർച്ചയാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഈഴവസമുദായത്തിൽ മേനോൻ സ്ഥാനമുള്ള അമ്പാടിക്കോവിലകത്തുള്ളവരെപ്പറ്റി പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അവർ പുത്തൂരംവീട്ടിൽ മരിച്ചവരുടെ മുടിമുടാനുള്ള അമ്പകം

* History of Kerala Vol. III, page 424.

ശവും കാണുന്നുണ്ട്. അവർക്കും ചേക്കേറാൻ സ്ഥാനമുണ്ടെന്നാണ് കാണുന്നത്. അവരുടെ കോവിലകവാസവും, മേനോൻസ്ഥാനവും, അവരുടെ നേരെ ചേക്കേറുള്ള ഭയഭക്തിയും, അവരുടെ ആഭിജാത്യത്തിന് ദൃഢാന്തമായി കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈവക സംഗതികളിൽ ഉപരിഗവേഷണം ചെയ്ത് കിട്ടുന്ന ഫലങ്ങളെ ജാതിനിർണ്ണയത്തിന് മാർഗ്ഗശക്തമായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ആരോമൽ ചേകവർ അച്ഛനൊന്നിച്ചും, ഉണ്ണാച്ച ഭർത്താവൊന്നിച്ചും, താമസിക്കുന്നതായി വിവരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ചേകവർ മക്കത്തായിയാണെന്ന് ഉഘാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉത്തരകേരളത്തിൽ ഇന്നുള്ള നടപ്പിന് വിപരീതമാണ് ഈ സംഗതി. ഇതിൽ നിന്ന് ഈഴവസമുദായക്കാർ ആദ്യം മക്കത്തായികളായിരുന്നുവെന്നും പിന്നീട് ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെ പ്രേരണയാൽ മരുമക്കത്തായികളായതാണെന്നും, ഉഘാരിക്കാമോ എന്നൊരുപ്രശ്നം ഇതിൽ വിലങ്ങിച്ചു നില്ക്കുന്നു. എന്തായാലും ഒരു സംഗതി സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ആരോമൽ ചേകവർ ഈഴവജാതിയിൽ പെട്ട ഒരു മഹാപീരനാണെന്നുള്ള വസ്തുത "ഇവിടുന്നു എഴുവരെ അയക്കുവെന്നും" എന്ന വരികളും ഉണ്ണാച്ചയെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടിൽ "എടവട്ടത്തങ്ങാടിയാൽത്തറമേൽ ഒരു ഈഴോനും ഈഴോത്തിയും വന്നിരിപ്പു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ട് ഇറങ്ങുന്നില്ല."* എന്ന പ്രസ്താവവും വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ഉത്തരകേരളത്തിലുള്ള തീയ്യസമുദായം കേരളത്തിൽ ഇത്തരംഗോളിലുള്ള അവരുടെ സഹോദരരേക്കാൾ ആഭിജാത്യമുള്ളവരാണെന്നുള്ളതിലേക്ക് സംശയമില്ല. ഇക്കാലത്തെ നടപ്പും (ഉത്തരകേരളത്തിൽ നായരും തീയ്യനും തമ്മിൽ തൊട്ടാൽ കളിയെളുത്തു തീണ്ടിക്കളിയില്ല). ഈ ഉഘാത്തിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്നുമുണ്ട്. തീയ്യരുടെ ആഭിജാത്യത്തെപ്പറ്റിയും, സ്ഥാനവലിപ്പത്തെപ്പറ്റിയും, ആരോമൽ ചേകവരെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്ന സംഗതികൾ വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ ഈഴവരാജ്യത്തുനിന്നുള്ള ആഗമത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതും, വിശ്വസിക്കേണ്ടതോ? അക്കാലത്തും അങ്ങിനെയൊരൈതിഹ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിലേക്ക് സംശയമില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ പരശുരാമൻ, ചേരമാൻ പെരുമാൾ, എന്നിവരെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവങ്ങളും അക്കാലത്തെ ഐതിഹ്യപരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി വിചാരിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. പാട്ടുകളുടെ കാലനിർണ്ണയം ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ ചർച്ച കർക്കശ്യം വിസ്തരിക്കേണ്ടതാകയാൽ ഈ പ്രകരണം തല്പോലം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ച് കേരളീയരുടെ സാമുദായികചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും ചിന്തിച്ചുനോക്കാം.†

* ഉണ്ണാച്ചയെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടിൽ നിന്ന്.
† ഈഴവം എന്ന വാക്കിന് കളി എന്നർത്ഥം ചുഡാമണി നിഘണ്ടുവിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

കേരളീയരുടെ സാമുദായികചാരങ്ങളും സംസ്കാരവും.

പുരാതന കേരളീയരുടെ ആചാരസംസ്കാരാദികളെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി അറിയാതെ ആലോചനയിലെത്തുന്നു. ഏകയോഗക്ഷേമമായി അന്വേഷണപ്രസ്താവനകളോടുകൂടി കഴിഞ്ഞിരുന്ന കടുംബങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കലഹകേന്ദ്രങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒന്നിച്ചിരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം കുറഞ്ഞുവന്നതിനാൽ ഭിന്നിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും, നിയമങ്ങളും, ഇക്കാലത്ത് സുലഭമായിത്തുടങ്ങി. നാട്ടിൽ പ്രമാണികളായ നാലുപേരെപ്പോലും ആലോചിച്ച് കാർയ്യാദികൾ നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം വിട്ട് ഒരാൾക്കിടയിൽ പാർക്കുകയും, തന്നിഷ്ടം പ്രമാണമാക്കാനും, ഇപ്പോഴത്തെ പരിപാടി നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അഭ്യാസവും അദ്ധ്വാനവും ദേഹബലത്തിനും മൂലധനത്തിനും കാരണമാകുമെന്നുള്ളത് വിസ്മയിച്ച്, ആരോഗ്യവും ഐശ്വര്യവും നശിപ്പിക്കുന്ന ആഡംബരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ രണ്ടുകെട്ട നിർദ്ദേശവുമെന്തെ ഉപാസിക്കുവാൻ നാം നിർബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു. ഒരുക്കത്തിലും രണ്ടാണുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന നമ്മുടെ കാരണവന്മാർക്ക് തൊണ്ണൂറ് തികയുന്നതുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പലവട്ടം പാനീയങ്ങളും ചിലവട്ടം ഉഷണമായി കഴിയുന്ന നമുക്കോ, അദ്ധ്വാനത്തോടു സാധിക്കാതെയുമായിരിക്കുന്നു. ചിലവട്ടം ഉഷണിന്റെ കാർയ്യാ സംശയത്തിലാണെന്നും വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഉരുണ്ടു കട്ടിക്കൂടിയിരുന്ന കാരണവന്മാരുടെ ദേഹം മറുളളവർ കാണുന്നതിൽ അവർക്ക് വിരോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ വസ്യധാരണം ആ മനോഭാവം അനുസരിച്ചായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ മുറിക്കുപ്പായംകൊണ്ടെങ്കിലും മേനി മറക്കാതിരുന്നാൽ കഷ്ടം വേഴ്ചക്കും കൊള്ളരുതെന്ന നിലയെത്തിരിക്കുന്നു. പുതിയമോടികൾ പരിപാലിക്കാൻ പലവിധത്തിലും വിഷമങ്ങൾ നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ പഴയരീതികളെപ്പറ്റി അറിയുന്നതിന് കൗതുകവും അതുകൊണ്ട് ചില സൗകര്യവും ഉണ്ടാവാനിടയുള്ളതുകൊണ്ട് നമുക്ക് പണ്ടുള്ളവരുടെ ജീവിതത്തിലെക്ക് ഒന്ന് കണ്ണുറപ്പിച്ചുനോക്കാം.

ഭിന്ന ചർച്ച.

- ‘ഭൂമിയെതൊട്ടു നെറുകിൽവെക്കു’ ക
- ‘സൂര്യഭഗവാനെ കൈതൊഴു’ ക
- ‘കളരിപരമ്പരയെ’ വന്ദിക്കുക.

ഇവയെല്ലാം പണ്ടുള്ളവരുടെ പ്രഭാവനയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ചടങ്ങുകളാണ്. “സർപ്പം സഹ” യായ ഭൂമിയിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളെ

ഉണക്കല്ലാ നമ്മുടെ ഉപജീവനത്തിന് ആധാരമായി നില്ക്കുന്നത്. നമ്മുടെ അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടുമാത്രം അവ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഭൂമിയുടെ ഗുണവും അനുകൂലമായിരിക്കണം. പിന്നെ കാലാവസ്ഥയനുസരിച്ചാണ് സസ്യാദികളും മറ്റും വളരുന്നത്. കാലാവസ്ഥയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രത്യക്ഷദൈവം സൂര്യനമാണ്. ഈ തത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന നമ്മുടെ കാരണവന്മാർ അവരുടെ ആരാധനയിൽ അഗ്രഗണ്യതപം ഭൂമിക്കും സൂര്യനും കല്പിച്ചതിൽ അവരെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ആയു പൂരാതനന്മാർ ആദിമദശയിൽ സൂര്യനമസ്കാരം ചെയ്തിരുന്നതും, ഇന്ദ്രൻ (വഷ്ടദേവത)മാരുതൻ എന്നീ ദേവന്മാരെ പൂജിച്ചിരുന്നതും, തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന് അവശ്യം ഉപകരിച്ചിരുന്നത് ആ വക പ്രത്യക്ഷദൈവങ്ങളാണെന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് വേദാചാരവിധികൾ ലോചിക്കുന്നുണ്ട്. “ഓം തത്സവിതുവരേണ്യം ഭക്തോദേവസ്യ ധീമഹി ധിയോയോനഃപ്രചോദയേത്” എന്ന ഗായത്രി മന്ത്രാതന്നെ സൂര്യനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. ഗായത്രിയാണല്ലോ ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്റെ പ്രധാനമുദ്രയും. ആയുനായാലും ദ്രാവിഡനായാലും മനുഷ്യരെല്ലാം ആന്തരമായി ഒരുപോലെയാണെന്നുള്ള പരമതത്വമല്ല ഈ ആചാരൈക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്?

പുരുഷന്മാരേക്കാൾ വീട്ടുകാര്യങ്ങളിൽ ജാഗ്രത സ്ത്രീകൾക്കായിരുന്നു. ആങ്ങളയുടെ അങ്കുരപ്പാപ്പാട് തടുക്കുവാൻ പോകുന്ന ഉണ്ണാച്ച അതിരാവിലെ ധൂതിയിൽ ചെയ്യുന്നകാര്യങ്ങളെന്തെല്ലാമാണെന്നു നോക്കുക.

കളരിപരമ്പര നന്നായതും
കാർകുന്തൽ നന്നായ്ക്കുടഞ്ഞുകെട്ടി
ആടകൾ നന്നായ്ക്കുടഞ്ഞുടുത്തു
ദീപംകൊളത്തിട്ടും പോകുന്നുണ്ടെ.
പൂങ്കൊഴിച്ചാത്തന്റെ കൂവൽകെട്ടു
പടകളി മുറത്തും ചെന്നിറങ്ങി.
ഭൂമിയുംതൊട്ടു നെറുകിൽവെച്ചു :
സൂര്യഭഗവാനെ കൈതൊഴുതു :
മുറമടിയും കഴിക്കുന്നുണ്ടെ.

ഉണ്ണാച്ച ഒരുവീട്ടിലെ യജമാനത്തിയായിരുന്നല്ലോ. പൂത്തൂരം വീട്ടിലെ മുറമടിക്കുന്ന മാണിപ്പെണ്ണകൂടി പ്രഭാതകൃത്യങ്ങളിൽ നിഷ്ക്കഷ്ഠയുള്ളവളായിരുന്നു.

പുലരുവാ നേഴരൊരുളുപോൾ
പൂങ്കൊഴിച്ചാത്തന്റെ കൂവൽകെട്ടു
മുറമടിക്കുന്ന മാണിപ്പെണ്ണും,
തെട്ടിഎണ്ണിറു വെണ്ണവളും
ആടകൾ നന്നായ്ക്കുടഞ്ഞുടുത്തു
കാർകുന്തൽ നന്നായ്ക്കുടഞ്ഞുകെട്ടി
പടകളി മുറത്തും ചെന്നിറങ്ങി
ഭൂമി.....
സൂര്യ.....
നാടകശാലയിൽ കടന്നുചെന്നു
തീയ്യതി ദീപം കൊളത്തിവെച്ചു
വിളക്കുനിറയോളം എണ്ണൊഴിച്ചു

കാവിലും ചാത്തോത്ത് മാതേയി അമ്മയുടെ കാലമായപ്പോഴെങ്കിലും! കണ്ടാശ്ശേരിനമ്പ്യാർ,

“അടിച്ചു തളിച്ചു വിളക്കുവെച്ചു”

ഇരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. മറ്റു കാര്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വേറെയുള്ള ചടങ്ങുകൾ മറന്നുതോ, അതോ അന്നേക്ക് ആചാരങ്ങൾക്ക് വ്യത്യാസംവന്നുതോ, എന്ന് തീച്ചയാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കുളി, ഉഴഞ് മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ കാലക്രമംകൊണ്ട് വ്യത്യാസംവന്നു കാണാത്തസ്ഥിതിക്ക് പ്രഭാതകൃത്യങ്ങളിൽ മാത്രം മാറ്റമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് ഉൾക്കൊള്ളാൻ വഴി കാണുന്നില്ല.

ദിനചയ്യയിൽ പിന്നെ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നത് കുളിയാണല്ലോ. ‘പൂക്കുളത്തിലും പുത്തൻചിറയിലും’ മായിരുന്നു അന്ന് സ്ത്രീപുരുഷഭേദം കൂടാതെ എല്ലാവരും കുളിച്ചിരുന്നത്. അന്ന് കുളിമുറി പരിഷ്കാരവിധനമായി കരുതിയിരുന്നില്ല. ചന്തുവിനൊട് ശേഷം ചോടിക്കാൻ പോകുന്ന ആരോമുണ്ണി കുളിച്ചിട്ടാണ് പുറപ്പെടുന്നത്.

പടിഞ്ഞാററിയികത്തു കടക്കുന്നുണ്ടെ
എണ്ണ ഭരണി വലിച്ചുവെച്ചു
എണ്ണനിറയോളം തേക്കുന്നുണ്ട്.
ഇഴഞ്ച, പുളിഞ്ചിക്കാ, വാക, താളി,
ഇരുപ്പപ്പിണ്ണാക്കോട് കോഴിമുട്ട,
താളിയുംകൊണ്ടു കൊടുത്തിതമ്മ

നനമുണ്ടുമായി കുളിപ്പാനായി
തൊട്ടുവോർകുളത്തിലും ചെല്ലുന്നുണ്ടെ.
താളിക്കല്ലേറി യിരുന്നുകൊണ്ടെ
താളിയുംതേച്ചു മെഴുക്കിളക്കി
പൂങ്കുളംചാടി കുളികഴിഞ്ഞു
കല്ലിന്മേൽകർമ്മം കഴിക്കുന്നുണ്ടെ.
കടവത്തുമന്ത്രവും ഉടൻകഴിഞ്ഞു
സൂര്യനുവെള്ളം ജപിച്ചെറിഞ്ഞു.
കുളിനിമിദരെയും ചെന്നവനും
ചന്ദനം ഉരസി കുറിവരച്ചു.
അങ്കക്കുറിയും, പടക്കുറിയും,
ചൂട്ടൻകുറിയും, തൊട്ടുകുറിയും,
.....വരക്കുന്നുണ്ടെ
പൊൻകൊണ്ടുരച്ചു തിലകംതൊട്ടു*

ആരോമുണ്ണിയുടെ കാലത്തിന്നു ശേഷം മൂന്നാം നാലാം ശതാബ്ദങ്ങളോ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്, തൊണ്ണൂറാൻവീട്ടിൽ കുറുപ്പനാരുടെ കഥ യുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അവരുടെ കുളിച്ചടങ്ങും ഏകദേശം ഇതുപോലെ തന്നെയാണ്.

“കുളിക്കടവിലും ചെല്ലുന്നുണ്ടെ
പൂങ്കൊ(ങ്ക)ളംചാടി കുളികഴിഞ്ഞു
നനമുണ്ടു പിഴിഞ്ഞെങ്ങു തോത്തുന്നുണ്ട്
കടവത്തുമന്ത്രം കഴിച്ചവരും
കല്ലിന്മേൽ തേവാരം കഴിക്കുന്നുണ്ട്.
സൂര്യനുവെള്ളം ജപിച്ചെറിഞ്ഞു.
കേരണ്ടുംകൂപ്പി തെന്താഴുതവരും
ചന്ദനക്കല്ലിന്റെ അരികെചെന്നു
ചന്ദനം ഉരച്ചു തിലകംതൊട്ടു.
കുങ്കുമംകൊണ്ടു പൊട്ടുതൊട്ടു
കുസ്തൂരികളുണ്ടോ പൂശുന്നുണ്ടെ † ”

ഇതിലെ തേവാരവും, കുസ്തൂരികളുണ്ടെ എന്നുള്ളതു കഴിഞ്ഞാൽ ആരോമുണ്ണിയുടെ കുളിയുമായി വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. ആരോമുണ്ണിക്ക്

* വടക്കൻപാട്ടുകൾ S. R. V. Press Edition p. 135.

അങ്കക്കുറിയും മറ്റും വിശേഷവിധിയായുണ്ടെന്നുള്ളു. ആരോമുണ്ണി പുറപ്പെട്ടനതുതന്നെ കരകത്തിന്നാണല്ലോ. കുറുപ്പനാർ വെറുതെ കുളിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടതാണ്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം രജോഗുണപ്രധാനമായ കുസ്തൂരികളുണ്ടെങ്കിൽ അവർ അധികം മനസ്സികത്തുന്നത്.

രജോഗുണത്തിൽ അന്ന് ആണും പെണ്ണും ഒരുപോലെ ആയിരുന്നുവെന്ന് കുളിച്ചടങ്ങു വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. താഴത്തേലെ മാതുവിന്റെ കുളി* ഇതിന്നുമുമ്പ് തന്നെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് വിഷയമായിട്ടുണ്ട്. ഉണ്ണാച്ചയുടെ കുളിയും എങ്ങിനെയാണെന്നു നോക്കുക.

“ചിറൊളിന്റെണ്ണു യെടുക്കുന്നുണ്ടെ
തലനിറയെണ്ണയും തേക്കുന്നുണ്ട്
പടിഞ്ഞാററിയാതി ലടച്ചുപൂട്ടി
ഇഴഞ്ചു, പുളിഞ്ചിക്കുറ, വാക, താളി,
ഇരുപ്പിപ്പിണ്ണാക്കോട്ട, കോഴിമുട്ട,
വേലിമേൽതാളി, തിരുതാളിയും
താളിത്തിരുതട്ടിൽ താളിയെടുത്തെ
കുളിപ്പാനായ്ക്കൊന്നു പെൺകിടാവു
കുളിക്കടവിൽ ചെന്നുപെണ്ണും
താളിക്കല്ലേറി യിരുന്നവളും
താളിപതച്ചു കുറുവരിച്ചു,
താളിയുംതേച്ചു മെഴുക്കിളക്കി
അരയോളംനീറി ലിറങ്ങിനിന്നു
മുങ്ങിക്കുളിച്ചല്ലോ പെണ്ണവളും.
നനമുണ്ടു പിഴിഞ്ഞെങ്ങു തോത്തുന്നുണ്ട്
സൂര്യനുവെള്ളം ജപിച്ചെറിഞ്ഞു
കൈകൂപ്പിനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു
വേഗത്തിൽ തന്നെയും പോരുന്നുണ്ട്.”

ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം താളിക്കല്ലു, ചന്ദനക്കല്ലു, തേവാരക്കല്ലു ഇങ്ങിനെ ചില കല്ലുകൾ അന്ന് കുളിക്കടവിൽ പ്രത്യേകമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, സൂര്യനും വെള്ളം ജപിച്ചെറിയുന്നത് അന്ന് എല്ലാവരും അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ആചാരമായിരുന്നുവെന്നും, തേവാരം അന്ന് ബ്രാഹ്മണക്കുമാത്രമല്ല ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നും, ഉപരികാർയ്കുന്നതാണ്.

കുളികൃഷ്ണന്താൽ ഉണ്ണിന്റെ വട്ടമായി. പണ്ടുള്ളവരുടെ വട്ടങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഇന്ന് നമ്മുടെകാലം വളരെ പരുങ്ങലിലാണ്. അന്നൊക്കെ ഇരിക്കാൻ പൊൻപലക, വെള്ളംകുടിക്കാൻ പൊൻകിണ്ടി, ഉണ്ണുന്നത് പൊൻതളികയിലല്ലെങ്കിൽ പൂവ്വനിലയിൽ എന്നൊക്കെയായിരുന്നു— അവരുടെ ചട്ടം. പൊൻപാത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനം ക്രമേണ കുടുപാത്രങ്ങൾ കയ്യിലാക്കി. ഇല ഫോട്ടൽക്കാരെപ്പറ്റിക്കൂടി. മറുളളവരെ ഉടയുന്ന പിത്താണങ്ങളും, തളികകളും, വിടാതെ കൂടുകയുംചെയ്തു.

ഉണ്ണിയമ്മ കോമന്ന ഉണ്ണിന്റെ വട്ടങ്ങൾ ഒരുക്കിയകാലത്തെ പതിവ് ഇതൊന്നുമല്ല. നോക്കുക:—

“അടുക്കളപ്പുറവിൽ കടന്നുപെണ്ണും
വെള്ളിത്തളിക പൊടിതൂടച്ചു
കോമന്നംചോറു വിളമ്പിപെണ്ണും
നാലുകറികളെടുക്കുന്നുണ്ടെ.
കിണ്ടിയുംവെള്ള മെടുത്തുപെണ്ണും
അവളുടെമുറിയിൽ കടന്നുചെന്നു.
വെള്ളിവിളക്കും കൊളുത്തിവെച്ചു.
പൊന്നുപലക യിരിപ്പാനിട്ടെ
ചോറുംകറിയും കൊണ്ടുവെച്ചു.”
കൊമന്നത്തെ വിളിച്ചുപെണ്ണും.*

ആരോമരുടെ അങ്കത്തിന്ന് തുണപോവാണൊരുങ്ങിവന്ന ചത്തുവിന്ന് ഉണ്ണാച്ച ചോറുവിളമ്പിക്കൊടുക്കാൻ തെയ്യറായകാലത്തും, വിഭവങ്ങളും മറ്റും അധികം പൂത്രസംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

“എന്നമൊഴികേട്ട ഉണ്ണിയാർച്ച
വടക്കിനി അടിച്ചു തളിച്ചുകൊണ്ടെ.
പൊന്നുപെരുമ്പായ ഇരിപ്പാനിട്ടെ.
എലവെച്ച ചോറും വിളമ്പുന്നുണ്ടെ,
കറികളുംനാലും വിളമ്പിയല്ലോ
തരിയിട്ടകിണ്ടിയിൽ വെള്ളമായി
ആദരത്തോടെ വിളിച്ചുആച്ച
തണ്ണീർകിണ്ടിയും കൊടുക്കുന്നുണ്ടെ.

കൈവായ്‌മുഖവും ചിതംവരുത്തി
ചോറും വലഭാഗെ ചെന്നിരുന്നു.
ഭൂമിക്കുനീർ തളിച്ചന്നുവെച്ചു
കൈക്കുടേന്നന്നായിടിപിടിചെച്ചു
വായ്ക്കുസത്തോടെ ഉണ്ണുന്നുണ്ടെ.”

ഉണ്ണിയുടെ വെള്ളിത്തളിക ഇവിടെ ഇലയായി മാറിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ സന്ദർഭംകൂടി നോക്കണം. ഉണ്ണി തന്റെ കാമുകനുമായി രഹസ്സമാഗമത്തിന്നു വട്ടം കൂടുകയാണ്. തന്റെ കയ്യിലുള്ള വിഭവങ്ങളെല്ലാം ഇഷ്ടഭേദം നിവേദിച്ചു ആ ദൈവത്തിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടി തനിക്കും ചാരിതാത്മ്യമണയണമെന്ന ആഗ്രഹമാണു ഉണ്ണിക്ക്. അപ്പോൾ വെള്ളിത്തളികയും പൊൻതളികയും താനെ പുറത്തിറക്കാതിരിക്കുമോ? ഉണ്ണാച്ചയാകട്ടെ, താനൊരിക്കൽ തിരസ്കരിച്ച ഒരു പുരുഷനെ ആങ്ങളയ്ക്ക് അപായംവരുത്തേന്ന് കരുതി തല്പരം മോഹനവാക്കുകൾ കൊണ്ടും മറ്റും മയക്കാനൊരുങ്ങുകയാണ്. ഒന്നു ഉള്ളിൽകൊണ്ടു പ്രയോഗമാണ്. മറാത്ത് നാട്ടുമാണ്. ‘ഭൂമിക്ക് നീർതളിച്ചന്നുവെക്കാൻ’ ഉണ്ണിയമ്മ അവളുടെ അപ്പോഴത്തെ ധൃതിയിൽ മറന്നെങ്കിൽ തന്നെ നാം അവരെ കുറപ്പെടുത്തുന്നതു കഷ്ടമാണ്. അന്ന് അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ‘പൊന്നും പലകയും’, ‘പൊന്നും പായയും’, ‘തരിയിട്ട കിണ്ടിയും’ ഒന്നുകണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു നമുക്ക് വല്ലവക്കും ആഗ്രഹം തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതൊരു ദുർമ്മോഹമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. ഉണ്ണിന്റെ ഇവക ചടങ്ങുകളിൽ ചിലത് ഇപ്പോഴും അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അത് കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽമാത്രമേ അറിയാൻ സംഗതിയാകാറുള്ളൂ. പിറന്നാൾ ദിവസം ഉണ്ണപ്പോൾ അമ്മ വലത്തുഭാഗത്ത്നിന്ന് വിളമ്പി, എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളും വിളമ്പിക്കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാവരിൽ നിന്നും കുറേയ്ക്കു എടുത്ത്, വെള്ളംകൂടി മൂന്നുപ്രാവശ്യം വെച്ച്, ഇലത്തലക്കൽ ഏതാനുമിട്ട്, ബാക്കിപുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി കാക്കക്ക് എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇപ്പോഴും ചില മുത്തശ്ശിമാർ പരിഷ്കരിക്കുകയോ തങ്ങളുടെ മക്കളുടെ അനുവാദം ചോദിച്ചു അനുഷ്ഠിക്കാറുണ്ട്.

ഉണ്ണാനിരുന്ന ഉടനെ ചെറിയ ഒരുരുള ചോറുരുട്ടി അല്പംനേരം ധ്യാനിച്ചു, അത് ഇലയുടെ വലത്തുഭാഗത്ത് പിതൃക്കൾക്കുണെന്ന സങ്കല്പത്തിൽ എടുത്തുവെക്കുന്ന കാരണവന്മാരെയും എനിക്ക് കാണുവാൻ സംഗതി വന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പൂവ്വികന്മാർ ഉണെന്നുള്ളത് കാര്യമായിട്ടുള്ള ഒരേണ്ണമായി കരുതിട്ടുണ്ടെന്നും, ജീവിച്ചിരിക്കാൻ ആത്മ

* വടക്കൻപാട്ടുകൾ, S. R. V. Press Edition, p. 65.

വശമായ ഭക്ഷണം മുടക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്കുവേണ്ടതായതും ഈശ്വരനായതും അനുഗ്രഹം വേണ്ടതായതും, അവിടുന്ന് അന്നത്തിലും ഭക്ഷണത്തോടുകൂടി മാത്രമേ ആകൃത്യാ അവർ നിർവ്വഹിക്കാറുള്ളൂ എന്നുമാണ് ഈ ആചാരങ്ങളിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഉണിന്നു പുറമെ ഇടക്ക് ചിലപ്പോൾ ചിലതെല്ലാം കുടിക്കുകയോ, കുഴിക്കുകയോ ചെയ്യാറുണ്ടല്ലോ. അതിനൊക്കെക്കൂടി അക്കാലത്ത് എന്തെല്ലാമായിരുന്നെങ്കിലും നമുക്ക് അറിയുവാൻ കഴിയാത്തതാണ്. ആരോമരുടെ തുണയായി പോകുന്ന ചന്തുവിനെ മറ്റൊരാളോടുകൂടെ മരുമകൾ കുട്ടിമാണി സൽക്കരിക്കുന്നുണ്ട്. ചന്തുവിനെ വശപ്പെടുത്തി ആരോമരെ ചതിച്ചുകൊല്ലണമെന്ന് ഉപദേശിക്കുവാനാണ് കുട്ടിമാണിയുടെ പുറപ്പാട്. അപ്പോൾ സൽക്കാരത്തിന് ചമൽക്കാരം ഏതു കൂട്ടിയായാലും മതിയാവുന്നതല്ലല്ലോ. അകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയിട്ടാണ് സൽക്കരിക്കുന്നതും. വെറിലമുറക്കുവാൻ കൊടുത്തതിനുശേഷം,

അപ്പോൾപറയുന്ന കുട്ടിമാണി
കണ്ടുകേൾക്കണം ആങ്ങളെന്തി,
വെള്ളംകുടിപ്പാനൊക്കെട്ടെ ഞാൻ
എന്നുപറഞ്ഞെ ഞീറുപോയി
വെള്ളിത്തളിക പൊടിതട്ടിച്ചു
വെള്ളവിൽ, ശക്കര, കുടിച്ചപ്പഴം,
ചെന്തെങ്ങിളന്നീരും, കൊട്ടത്തേങ്ങ,
വെള്ളിത്തളികയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടെ
പൊന്നും തളികകൊണ്ടൊക്കെമുടി
തരിയിട്ട കിണ്ടിയിൽ തണ്ണീരായി
ചന്തുവിന്റെ അരികത്തുചെന്നുവെണ്ണ
വെള്ളംകുടിയും കുഴിച്ചുകൊൾവിൻ !*

ഇതിപ്പോഴത്തെ ചായ സൽക്കാരത്തിന്റെ സ്ഥാനത്താണ്. വെറും വെള്ളംകുടിയുടെ വട്ടമാണ്. ചായയുടെകൂടെ അന്നവധി പലഹാരങ്ങൾ ചേർക്കുവേണ്ടതല്ല 'ചായക്കു' ക്ഷണിക്കുകയെന്നല്ലേ നാം പറയാറുള്ളൂ. ചായയുടെസ്ഥാനത്ത് അന്ന് ഇളന്നിരുന്നെന്ന് പത്രാസനമാത്രമുണ്ട്. പ്രാധാന്യം അന്നം ഇന്നും വെള്ളത്തിന്നുതന്നെ. ഭരതന്റെ കാലത്ത് പലഹാരങ്ങളിൽ ചിലമാറ്റങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. കടത്തനാട്ട് തമ്പുരാന്റെ ആ വശ്യപ്രകാരം കുടകുല കുഞ്ഞിക്കണ്ണനോട് പാട്ടുപിറിക്കാ

നായി ഭരതൻ കരുദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയായ കുഞ്ഞിച്ചീര പ്രാതലിന്ന്തെയും രാക്ഷസന് എന്താണെന്നു നോക്കുക. കരുവെള്ളംകുടിക്കുള്ള വട്ടം തന്നെയാണ് കരുക്കുന്നത്.

“കുറുപ്പിലുംചാഞ്ഞൊത്ത കുഞ്ഞിച്ചീര
പാലുരുകിണ്ടി കുഴുകിവേഗം
കാച്ചിത്തണിഞ്ഞൊരു പാലെടുത്തു
പാലിന്നുവേണ്ടുന്ന പഞ്ചസാരയും
ഇട്ടുകൊടുത്തല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചീര
പിന്നെയും പാലിന്നു കൂട്ടാനായി
കൊതമ്പം കൊണ്ടുള്ള റൊട്ടിയുണ്ട്
റൊട്ടിക്കു നെയ്യുമെ പഞ്ചസാര
എല്ലാമതിട്ടവൾ കൊണ്ടുപോയി
ബന്ധുവിന്നു കൊടുക്കുന്നല്ലോ.”*

പാലും റൊട്ടിയും ഇക്കാലത്താണ് നമ്മെ കാണപ്പെടുത്തുന്നത് പക്ഷെ റൊട്ടി എന്നു പറയുന്നത് പണ്ടത്തെ കാലത്ത് കരുതരം വട്ടത്തിലുള്ള പലഹാരമാണ്. ഇപ്പോൾ 'ചപ്പാത്തി' എന്നു പറയുന്ന പദം തമ്മത്തപ്പോലുള്ള ഒന്നായിരുന്നു അത്. കുട്ടിമാണി ചന്തുവിനെ സൽക്കരിക്കുന്നത് ഉച്ചക്കുശേഷം ഇടനേരത്താണ്. ചീര ഭർത്താവിനൊക്കെ നൽകി പ്രാതലുമാണ്. സമയഭേദംകൊണ്ട് സാധനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം പണയായിരിക്കണം. ഇളന്നീരും പഴവും മദ്ധ്യാഹ്നസമയത്ത് ഉണ്ണുപരിഹാരമായി കരുതുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളാണ്. കൂരിയിൽ പയറുള്ള കാലത്ത് തേങ്ങ ചിരകിയിട്ടുള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ തേങ്ങാപ്പാല് ഒഴിച്ചതോ, ആയ ഒരു കുഞ്ഞിയും രാവിലെ പതിവുണ്ട്. അതിന് ശക്കര, തേങ്ങാപ്പഴം, കൊണ്ടാട്ടം, ഉപ്പിലിട്ടത്, ചമ്മന്തി എന്നിങ്ങിനെ പല വിഭവങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളായി ചേർക്കാറുണ്ട്. “കുഞ്ഞിക്കണ്ണുകുടി, മൂന്നുസംശയം” എന്ന് കാരണവന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലു തന്നെയുണ്ട്. അഞ്ചുകുടി എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉപദേശങ്ങളായി അഞ്ചെണ്ണമെങ്കിലും കുഞ്ഞിക്ക് വേണമെന്ന് താല്പര്യം. മൂന്നുസംശയത്തിലൊന്ന്, കുഞ്ഞിയോ വിഭവങ്ങളോ അധികം? എന്നുള്ളതാണ്. രണ്ടും ധാരാളം വേണമെന്നർത്ഥം. രണ്ടാമത്തെ സംശയം കുഞ്ഞിവിളമ്പിയ പാത്രത്തിൽ വെറും, വെള്ളമോ അധികം? എന്നുള്ളതാണ്. രണ്ടും സമമായിരിക്കണമെന്നു സാരം. മൂന്നാമത്തെ സംശയം കുഞ്ഞി കുടികഴിഞ്ഞാൽ പിയ

* വടക്കൻപാട്ടുകൾ, S. R. V. Press Edition p. 126.

* Page 154, 155. (Part II.)

ത്തരോ, കുളിച്ചതോ? എന്നുള്ളതാണ്. കഞ്ഞികുടിച്ചാൽ ധാരാളം വിയർക്കുന്നു. അതില്ലെങ്കിൽ ദേഹത്തിന് ആരോഗ്യമില്ലെന്നു കൂടി ധരിക്കേണ്ടതാണ്. കുളിച്ചുവെന്ന് തോന്നത്തക്കവണ്ണം വിയർക്കണമെന്നു സാരം. കഞ്ഞികുടി ഇപ്പോൾ പ്രയത്നക്കാർക്കു മാത്രമേ തചിപ്രദമാവാറുള്ളൂ. പരിഷ്കാരികൾ അതിനോട് പിന്നിരിക്കുകയാണ്. ഒരേനമ്മാവൻ പാലം റോട്ടിയും എന്നൊരു പരിഷ്കാരം തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിൽ ചേരുന്നതായാൽ ഗുരുതരപ്പെടുമെന്നു് ആരും പറയുകയില്ല. പക്ഷെ പാലം പഞ്ചസാരയും തന്നെ പോലെന്നു തോന്നി, ചായയോ കാപ്പിയോ കൂട്ടിച്ചേർത്തു കഴിക്കണമെന്നുമാത്രം. മൂന്നിനോടു നമുക്ക് പണ്ടെ പ്രീതിയുമാണ്. മുന്തികളും (ത്രിമുന്തികൾ) ഗുണങ്ങളും (ഗുണത്രയങ്ങൾ) ദോഷങ്ങളും (ത്രിദോഷങ്ങൾ) നമുക്ക് മൂന്നാണല്ലോ. അത്താഴത്തിനും മുത്താഴത്തിനും വലിയവ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലായ്ക്കയാൽ അതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായൊന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. രണ്ടുനേരവും സദ്യയുണ്ടെങ്കിൽ,

അത്താഴത്തിനു കാച്ചിയമോരം,
പുത്തൻമാങ്ങ, നാരങ്ങാക്കറി,
മത്തങ്ങാക്കറി, മറ്റും പലവക
നിത്യവുമിങ്ങിനെ ഭോജനദാനം.

എന്നിങ്ങിനെ ചില ഭേദഗതികൾ വെണമെന്നാണ് കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ വ്യത്യാസം മടുപ്പ് വരാതിരിക്കാനും, ദഹനക്കേട് കൂടാതെ കഴിക്കാനും, മാണെന്ന് ദഹിപ്പിക്കാതെ (പാചകന്മാർ) വൈദ്യന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവർ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായാൽ അവരുടെ അഭിപ്രായം തട്ടുന്നതും ആലോചിച്ചിട്ടു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ക്ഷേണം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ വിശ്രമമാണല്ലോ നമുക്ക് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നത്.

പണമുള്ളപ്പോൾ പട്ടുതലോണ

‘കോരപ്പച്ചൻ കൊട്ടോടി* എന്നമട്ടിന് അക്കാലത്തും ഇക്കാലത്തും വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. രാത്രിയായാലും പകലായാലും വിശ്രമിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഒന്നു മുറിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മലയാളികൾക്ക് പണ്ടെയുള്ളതാണ്. പുത്തൂരംപിട്ടിലെ ആരോമൽച്ചേക്കാരെ കീഴരിടത്തിലെ വാഴുന്നവർ അങ്കംവെട്ടുവൻ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു പോകുകയുണ്ടായല്ലോ. അവർ വാഴുന്നവരുടെ പിട്ടിലെത്തി വിശ്രമിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി അവരുടെ അമ്മ സൽക്കരിച്ചിരുത്തി മുറിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

അരിയുമെറിഞ്ഞു കൈപിടിച്ചു
തെക്കിനിക്കൊത്ത മണിത്തളത്തിൽ
കയ്യംപിടിച്ചു ഞിരുത്തുന്നുണ്ട്
വെറിലത്തട്ടു എടുത്തുകൊണ്ട്
കിളിവാലൻ നല്ലൊരു വെറിലയും
ചാപ്പാടൻനല്ല പുകലെടുത്ത്
പാലിൽപുഴുങ്ങിയ കളിയടക്ക,
ചങ്കിലൊളിച്ചിന്നും നൂടെടുത്ത്
ചേക്കോരുടെ അരികത്ത് കൊണ്ടുവെച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാത്രി വിശ്രമത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും വിവരിച്ചു കാണുന്നില്ല.

‘ഉണ്ണിയമ്മയും കോമനും ഉറങ്ങാൻ പേകുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഒരു മുറക്കിന്റെ വട്ടം കൂട്ടുന്നുണ്ട്.

വെറിലമുറക്കാനെടുത്തുപെണ്ണ്
കിളിവാലൻ വെറിലെ അരമ്പുചീന്തി
നൂറുമെത്തേച്ചു ചുരുട്ടിവെണ്ണം
ഇഴാൻകുറുങ്ങിന്റെ പാക്കുവെട്ടി

പിന്നെ വിശ്രമത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളായി.

വെറിലതിന്നു സെവുപൊത്തു
കിടക്കകളേഴും നിവത്തിവെണ്ണ്
ചന്ദനമെത്ത വിരിച്ചുമീതെ
കാക്കൽ തലക്കൽ തലക്കോണിയും
എടുത്തുവലത്തുമേ കോളാമ്പിയും
അഴമേന്നുമുണ്ടു വലിച്ചടുത്തു
നീലക്കുവുണി യഴിച്ചുവെച്ചു
നേരിയശീലയും ചുറ്റുന്നുണ്ട്
കിണ്ടിയുംവെള്ള മരിക്കെവെച്ചു.

ശയ്യോപകരണങ്ങൾ പ്രളക്കൾക്കൊത്തവയാണെന്നുള്ളതിന്ന് സംശയമില്ല. ഉറങ്ങാൻ പോകുമ്പോൾ ‘ഉടുപ്പുമാറുന്ന സമ്പ്രദായം അന്നുണ്ടെന്ന്’ ഇതിൽ നിന്നുഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വെറിലമുറക്ക് കേരളീയർ കഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരേണ്ണമാണെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഉപചാരത്തിന്, വിവാഹത്തിന്, പിന്നോടത്തിന്, ഇതിന്നൊക്കെ

മുമ്പനാണ് വെറില. കണ്ണത്ത് കാരി* മമ്മിമൂപ്പനെ കാണാൻ പോകുമ്പോൾ കറുപ്പുകാരി ചിലസാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ മുറുക്കുസാമാനങ്ങൾ എടുക്കുവാൻ മറക്കുന്നില്ല. അയാളുടെ അച്ഛനാണ് ഇന്നിന്ന സാധനങ്ങൾ വേണമെന്നു പറയുന്നത്.

† എന്നാലോകേൾക്കണം കുഞ്ഞിക്കാരി
വളർന്നെയും കുപ്പിയും ഒന്നെടുത്തോ
കിളിവാലൻ വെറില രണ്ടുകെട്ട്
ചാപ്പാടൻ നല്ല പുകലെടുത്തോ
പാലിൽപ്പഴങ്ങിയ കളിയടക്കം
അഴിവൻകൊണ്ടത്താഴി അളന്നെടുത്തോ
കൂട്ടിൽതികഞ്ഞതാരു കോഴിവേണം.

ജ ന ന ഓ.

കേരളത്തിൽ ഒരു കുട്ടി പിറന്നമുതലുള്ള ഒരോ ആചാരങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. പാലാട്ട് കുങ്കിയമ്മ കോമനെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ :—

കുട്ടിടെപേടിയും തീപ്പൊന്നായി
തോക്കുമെടുത്തു വെടിയുവെച്ചു
കുട്ടിയെതന്നെ കുളിപ്പിക്കുന്നു.
അതുതാനെകാണുന്നു കുങ്കിയമ്മ
കുട്ടിടെതലയങ്ങു തോൽത്താനായി
വിരളിപ്പട്ടം കൊടുത്തിതല്ലോ
വേലത്തിയവകാശം കൊടുത്തിതമ്മ.

ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് വെടിവെച്ച സംഗതിയാണ് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നത്. ഡോക്ടർമാരും പ്രസവസ്ത്രീകളും നിറഞ്ഞ ഇക്കാലത്ത് പ്രസവിക്കുന്നത് വീട്ടിലോ ആസ്ത്രീയിലോ എന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രയാസമാണ്. പ്രസവസമയത്ത് പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ആചാരങ്ങൾ എന്താണെന്നറിയുവാൻ ആസ്ത്രീയിൽ പോയതു കൊണ്ടു പ്രയോജനവുമില്ല. നാട്ടുപുരാങ്ങളിൽ പഴയതറവാടുകളിൽ

* കണ്ണത്ത് കാരി കവളപ്പാറക്കരത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു അദ്ധ്യാപിതാവിന്റെ ജാതിയിൽ നിന്നും ആയിരുന്നു.

† കണ്ണത്ത് കാരിയുടെ പാട്ടു കഥ.

ചെന്നമ്പേഷിച്ചാൽ ഈവക സംഗതികൾ അല്ലാത്തതായി അറിയാനിടയായേക്കാം. ആൺകുട്ടിയുണ്ടായാൽ മൂന്നുകുക്കണമെന്നും പെൺകുട്ടി യുണ്ടായാൽ ഉമ്മറപ്പടി മൂന്നുപ്രാവശ്യം ചാടി വാതിലിന്മേൽ അടിക്കണമെന്നും മുത്തശ്ശിമാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

അടുത്തവീട്ടിൽ ഒരു സ്ത്രീക്ക് പ്രസവവേദന തുടങ്ങിയാൽ അയൽ വക്കുക്കാരായ സ്ത്രീകളറിയാതെ ഇരിക്കുകയല്ലല്ലോ. കൂടാതെ ആൺകുട്ടി പിറന്നുവെന്നു മറുജാതവർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. അതു കേട്ടില്ലെങ്കിൽ പേൺകുട്ടിയാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കാം. കോവിലകങ്ങളിലാണെങ്കിൽ തമ്പുരാന്റെ ജനനം വെടിവെച്ച് അറിയിപ്പിക്കേണ്ടെന്നും വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. കുട്ടിയെ കുളിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഈരാറ്റുക്കുറുപ്പൻ വന്നുവേലത്തിന് സാധാരണക്കാർ കോടിമുണ്ട് കൊടുക്കും. പ്രമാണികൾ പട്ടു കൊടുക്കുന്നതാണ് പതിവ്. കോമൻ ജനിച്ചപ്പോൾ വെടിവെച്ചതും, വേലത്തിന് പട്ടുകൊടുത്തതും പാലാട്ടെത്തറവാട്ടിന്റെ മേന്മയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കുട്ടിയുടെ പേടിതീക്കുറുപ്പൻ വെടിവെച്ചുവെന്നു അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഇന്നുള്ളവർ യോജിക്കുമോ ആവോ? പേടിതീക്കുലിന്നു പുറമെ ആൺകുട്ടി പുറമെക്ക് കേളി കേൾപ്പിക്കേണ്ടവനാണെന്നുള്ള സൂചനകൂടി വെടിവെക്കുന്ന ആചാരത്തിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ചില കാരണവന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പിന്നെ, പയറും പടയുമാണല്ലോ ആൺകുട്ടിയുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നത്. “ആണായി ഇന്നു ജനിച്ചോണ്ടാല് പൊയ്ത്തും പടയുമുള്ളതല്ലോ” * എന്ന് ഒത്തേൻ എടുത്തു പറയുന്നതു മുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ജീവിതത്തിന് പേടിതീക്കുറുപ്പനെ തരമില്ല. പെണ്ണുങ്ങൾ വീട്ടിനുള്ളിലടങ്ങണമെന്നായിരിക്കുമോ വാതലിന്മേലടിക്കുന്നതിന്റെയും ഉമ്മറപ്പടി ചാടുന്നതിന്റെയും സാരം? ഈ അഭിപ്രായം ഇക്കാലത്തുള്ള അന്തർജനങ്ങൾക്കുകൂടി സ്വീകാര്യമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തോക്ക് വന്നിട്ട് അധികംകാലമാകാത്തതിനാൽ ഈ ആചാരത്തിന് അധികം പഴക്കമില്ലെന്ന് ചിലർക്ക് സംശയം ജനിച്ചേക്കാം. പോർച്ചുഗീസ്സുകാർ മലയാളക്കരയിൽ വന്നുകാലത്ത് നായന്മാർ തോക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ† പിന്നെ തോക്ക് എന്ന ശബ്ദം തുക്കിഭാഷയിലുള്ള “തൊപ്പാക്ക്” എന്ന വാക്കിന്റെ രൂപാന്തരമാണോ എന്ന് ഗുണ്ടർട്ട് സാജിന് അഭിപ്രായമുണ്ട്. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ തോക്ക് നമുക്ക് കിട്ടിയത് വെള്ളക്കാരിൽ നിന്നല്ലെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കരുമുളകിന്റെ കലയ്ക്ക് ‘തോക്ക’ എന്ന് പറയാറുണ്ട്.

* Part II, page 153.
† കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രം, Vol. I, p. 71.

നീണ്ട നേരമെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ആവാക്കിന് പ്രചാരവും. ഏതുവിധമായാലും തോക്ക് എന്നവാക്കു നാം വിചാരിക്കുമ്പോലെ പഴക്കമില്ലാത്തതല്ല.† തച്ചോളി ഒതേനന്റെ മരുമകനായപാലാട്ട് കോമൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്ത് തോക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിലേക്ക് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. തോക്കില്ലാത്തകാലത്ത് കൂടിവിളി എന്ന ആചാരത്തിന്നായിരുന്നു പ്രാബല്യമെന്നു വിചാരിക്കുവാനും വിരോധമില്ലല്ലോ. ഏതുവിധമായാലും അക്കാലത്തെ ജീവിതാദർശങ്ങൾ യോജിച്ച വിധത്തിലുള്ള ഒരാചാരമാണ് വെടിവെക്കലും കൂക്കലും എന്നുള്ളസംഗതി വലിയവാദങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ തന്നെ സമ്മതിക്കാവുന്നതാണ്.

ജ ന ന ശേഷം.

ഇനി ജനിച്ചതിന് ശേഷമുള്ള സംസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാം. ഉണ്ണാച്ചയുടെ ചെറുപ്പകാലത്തെപ്പറ്റി ആരോമർ പറയുന്നത് നോക്കുക:—

നമുക്കു മെ ഒന്നല്ലോ നേർവെങ്ങളും
അഞ്ചുവയസ്സിലും കാതുക്കുത്തി
ഏഴുവയസ്സി ലെഴുത്തിനാക്കി
ഏഴുതൂം പയറും പഠിച്ചുവെള
എട്ടുവയസ്സിൽ മുടിയുംകെട്ടി.
വിദ്യകളൊക്കെ തികഞ്ഞവരൊക്കെ
ആറുമാണെന്നെലെ കുഞ്ഞിരാമൻ
പത്തുവയസ്സിൽ കുളിച്ചുകെട്ടി
നെട്ടുമാംഗല്യംവെച്ചു കൊണ്ടുപോയി.*

കാതുക്കുത്തുക, ഏഴുതൂംപയറും പഠിപ്പിക്കുക, കല്യാണം കഴിക്കുക, എന്നീകർമ്മങ്ങൾ ഒരുക്കിച്ച് ഇന്നിന്നവയസ്സിൽ വേണമെന്ന് അന്ന് നിർദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. കയ്യിച്ച് സംസാരിക്കാറാവുമ്പോഴേക്ക് കുട്ടികളെ ഏഴുതൂപള്ളിയിലേക്ക് തള്ളി അയക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇന്ന് പ്രബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ “ഏഴുവയസ്സിൽ എഴുത്തിനാക്കി” എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ രണ്ടു മൂന്നുകൊല്ലം വെറുതെ കളഞ്ഞുവെല്ലോ എന്ന് ഇന്നുള്ളവർ വ്യസ-

*വടകൻ പാട്ടുകൾ. S. T. Reddiar's Edition Part II, page 21.

† സംസ്കൃതത്തിലെ നളികം തോക്കാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

നിക്കുമായിരിക്കാം. ഇന്നവയസ്സിൽ സകാരദ്രോഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്ന് അന്ന് നിർദ്ദേശമില്ലാതിരുന്നത് കൊണ്ടായിരിക്കാം എഴുത്തിനാക്കുവാൻ താമസിച്ചിരുന്നത്. ആരോഗ്യത്തിനും പഴയസമ്പ്രദായം കുറെക്കൂടി അനുകൂലമല്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ തലക്ക് താങ്ങുവാൻ സാധിക്കുന്നതിലധികം അതിൽ ചെലുത്തിയാൽ ക്രമേണ അതു താങ്ങുന്ന തടിയുംതളുപ്പുംപോകുന്നതിലുള്ളതുമില്ലല്ലോ. പിന്നെ അവക്ക് പഠിക്കാനുള്ള കാര്യങ്ങളും ഇന്നത്തെപ്പോലെ അത്ര യധികമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒന്നിലധികം ഭാഷ എങ്ങിനെ യായാലും പഠിക്കേണ്ടതായി പഠിപ്പിക്കുകയല്ല.

മറ്റൊരു വിശേഷവിധി സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ പയറു മുറകൾ ശീലിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. ഉണ്ണാച്ചയുടെ രണസാമർപ്പം ഇതിന്നു മുൻപുതന്നെ നമുക്ക് അറിയാനിടയായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ നായർവംശത്തെ അലങ്കരിച്ച ഒരു വീരതരുണിയാണ് കൊടർമാലക്കുക്കി. തച്ചോളിച്ചുതു കുക്കിയെ കൊണ്ടുപോന്നതിന്നു ശേഷം അവളുടെ ആങ്ങളയും ഭർത്താവും ചത്തുപിന്നോടെതിക്കുവാൻ വരികയുണ്ടായി. ഒരാൾ രണ്ടു പടത്തലവന്മാരോട് അതിഘോരമായി പൊരുതുള്ളൻ ചത്തുപിന്ന് അവരുടെ അസ്പ്രപ്രയോഗം തടുക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതായപ്പോൾ കുക്കി ആണിന്റെ വേഷംകെട്ടി രണാങ്കണത്തിൽ ചാടി നനമുണ്ടുകൊണ്ട് അസ്പംപിടിച്ചെറിഞ്ഞ് ആ തച്ചോളി വീരനെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. കുക്കിയുടെ യുദ്ധസാമർപ്പം കാണിക്കളെ അതുതപരവശരാക്കി* പയറുമുറകൾ സ്ത്രീകളുപയോഗിച്ചിരുന്നത് സ്വപരക്ഷക്കോ, വിനോദത്തിനോ, മാത്രമല്ലെന്നും അവർ പട്ടാളത്തിൽപോലും ചേർന്നിരുന്നുവെന്നും ചില രേഖകൾകൊണ്ടു കാണുന്നു. വേണാട്ട് രാജാവിന്റെ സൈന്യത്തിൽ വല്ല പ്രയോഗിക്കുന്ന 300 സ്ത്രീകൾ ക്രി. പി. 1503-00 കൊല്ലത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ.† സ്ത്രീകൾ പട്ടാളത്തിലും പോലീസ് വകുപ്പിലും ചേരുന്നത് പാശ്ചാത്യരുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോഴെ വരികുമാറുമായി തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ.

പാലാട്ടുകോമന്റെ കാലമായപ്പോഴും മേല്പറഞ്ഞ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് അധികം വ്യത്യാസം വന്നതായി കാണുന്നില്ല.

കോമനെന്ന്പേരു വിളിച്ചിതല്ലോ
 കല്ലാതന്നിൽ വളർത്തിയമ്മ
മൂന്നുവയസ്സിൽ മുടിയിറക്കി

* വടകൻ പാട്ടുകൾ, S. T. Reddiar's Edition Part III, pp. 56—71.

† കേരളപട്ടമ പേജ് 44.

അഞ്ചുവയസ്സിലും കാതുകുത്തി
ഏഴുവയസ്സിലെഴുത്തിനാക്കി
അക്ഷരവിദ്യ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളൊ
തുകുനാട്ടിൽ നല്ല തുകുക്കുക്കൾ
കുക്കുക്കളെതന്നെ വരുത്തിയമ്മ
കോമനവിദ്യ പഠിപ്പിക്കായി.

മൂന്നാംവയസ്സിൽ മുടിയിറങ്ങുന്നത് ആൺകുട്ടികൾക്ക് പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. പെൺകുട്ടികൾ മുടിയാസകലം വളർത്തുന്നതാണല്ലോ പതിവ്. അപ്പോൾ ഇടയ്ക്ക് 'ഇറക്കി' കളയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആദ്യത്തെ മുടികളായത് മുളുത്തംനോക്കി വിളക്കുവെച്ച് ചെറുതാണെന്നായിരുന്നു ചട്ടം. ഇപ്പോൾ മുടിവെട്ടൽ പരിഷ്കാരമായി തീർന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ആചാരങ്ങൾ ചില നാട്ടുപുറത്തെപഴയ തറവാടുകളിൽ മാത്രമേ ഇന്ന് നിലനില്ക്കുന്നുള്ളൂ. ഉണ്ണിരാജ്യത്ത് തലമുടി വളർത്തുന്നത് തലയ്ക്ക് കുടർമയുണ്ടാക്കാനാണെന്ന് വയോധികന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് എത്രത്തോളം ശരിയാണെന്നു വൈദ്യന്മാർ വിധിക്കട്ടെ. പൂർവ്വശിഖയായിട്ടോ, പശ്ചാത്ശിഖയാട്ടോ, മുടിവളർത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ഭാരതീയരിൽ സർവ്വത്ര കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ദേഹത്തിൽ പ്രത്യേകരക്ഷ ആവശ്യമുള്ളിടത്തൊക്കെയും ദൈവം രോമം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വാദിക്കുന്നു. പുരാതന മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ദേഹമാസകലം രോമമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പ്രാചീന സമുദായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വസ്ത്രംകൊണ്ട് ആവരണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് രോമം ക്രമേണ അപ്രത്യക്ഷമായതെന്നും അവർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. തലച്ചോറ് തണുപ്പിക്കാൻ കുടമ പിൻഭാഗത്തോ മുൻഭാഗത്തോ നല്ലത് എന്നുള്ള തക്കം ഇന്നും അവസരനിച്ചിട്ടില്ല. കേരളീയർ മറ്റു പലകായുങ്ങളിലും കാണിച്ചുമാതിരി കുടമയിലും പ്രത്യേകതപം പ്രത്യക്ഷമാക്കുവാൻ മുൻകുടമവെക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതായിരിക്കണം. ഏതുവിധമായാലും നമ്മുടെ കാരണവന്മാരുടെ കുടമവളർത്തൽ ആലോചനാർഹമായ ഒരാചാരമായിരുന്നുവെന്നു പറയാൻ തരമില്ല. ഈ വക കായുങ്ങളിൽ ആലോചനക്കുറവ് ഇടാനീനതമാക്കണമെന്നുള്ളതിലേക്ക് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പലനടവടികളും പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നുണ്ട്. ശീതമേഖലയിൽ താമസിക്കുന്നവർക്ക് തണുപ്പ് തീടുകുവാൻ ദേഹം മുഴുവനും മുടിയ്ക്ക് വസ്ത്രധാരണരീതി അത്യാവശ്യമാണ്. ഉഷ്ണമേഖലയിലുള്ളവർക്കു ദേഹം കഴിയുന്നതും മൂടാതിരിക്കുന്നതാണ്

അധികം സുഖം. ഈ തത്വമോക്കാരെ കോട്ടം, കാലുറയും, അന്തസ്സിന്, കൂടാതെ കഴികയില്ലെന്നാച്ചിരിക്കുന്ന നാം എത്രകഷ്ടപ്പാടനുഭവിക്കുന്നു? ഇങ്ങിനെയുള്ള മിഥ്യഭാവിമാനത്തിന് വശംവദരാകാതെ കഴിഞ്ഞിരുന്ന കാരണവന്മാർ അന്തസ്സ് കുറഞ്ഞവരായിരുന്നാലും അന്തസ്സുവം സ്വാധീനമായവരായിരുന്നു.

മുടി പുരുഷന് അലങ്കാരമായി കരുതിവരുത്തില്ലെങ്കിലും, തലമുടിയില്ലത്തേ സ്ത്രീയെ സുന്ദരിയായി ഗണിക്കുവാനാകും ഒരുങ്ങാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കണം, ഏതുരാജ്യത്തിലും സ്ത്രീകൾ മുടി വളർത്തുന്നതിൽ ജാഗരൂകരായി കാണുന്നത്. നല്ല പുഴുക്കളും കുളങ്ങളും ധാരാളമുള്ള കേരളത്തിൽ തലമുടി താലോലിക്കുന്നത് നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾ ഒരുകാലത്ത് ഒരുകലയായി തന്നെ അഭ്യസിച്ചു വന്നിരുന്നു. കേൾക്കുന്ന കർമ്മേലത്തോടുപമിക്കുന്നത് കവികളാണെങ്കിലും, സാധാരണക്കാർ "ചോലത്തലമുടി" "പനങ്കലപോലുള്ള മുടി" എന്നൊക്കെ വ്യവഹരിച്ചു വന്നതിനാൽ തലമുടിയുടെ സമൃദ്ധിയിൽ പണ്ടുള്ളവർക്കും സൗന്ദര്യം കാണുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. "മുടിയിന്മേൽ കൊടികെട്ടിയ കുട്ടിമാണിയും" കേൾഭാരം വിടർത്തി കാമുകനെ അതിലൊളിച്ചിട്ടു ഉണ്ണിയും ഒരിക്കൽ കണ്ടാൽ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽനിന്ന് മാഞ്ഞുപോകുന്നവരല്ല. പരിഷ്കാരപരവശ്യം ഇപ്പോൾ മുടിയേയും ബാധിക്കാൻ തുടങ്ങിട്ടുണ്ട്. കണങ്കാലിൽ നിന്ന് അരയിലേക്കും, അരയിൽ നിന്ന് കഴുത്തിലേക്കും, തലമുടി ഇക്കാലത്ത് കയറാൻ തുടങ്ങിട്ടുണ്ട്. പുരുഷന്മാരോടൊപ്പമാകണമെന്ന് മോഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ സമോദരിമാർ അവരെ വട്ടം ചുറ്റിക്കുന്ന അനുകരണഭ്രമത്തിന്റെ ബാധയേല്ക്കാതെ തലയും മുടിയുമായുള്ള ബന്ധം നിലനിൽക്കുമെന്നു തന്നെ നമുക്കുശിക്കാം.

അക്ഷരാഭ്യാസം, ആയുധാഭ്യാസം എന്നീ സംഗതികളിൽ പണ്ടത്തെക്കാലത്ത് കേരളത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് ഇതിന്നുമുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. പാചകവൃത്തി മുതലായ ഗൃഹജോലികളിൽ സൗകര്യമനുസരിച്ച് സ്ത്രീകൾ പ്രവേശിച്ചിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ, പുരുഷന്മാരിൽ നിന്ന് അല്പം താണതാണ് അവരുടെസ്ഥിതിയെന്ന് ആരും ധരിച്ചിരുന്നില്ല.

പെണ്ണമടിച്ചാലോ 'കുട്ടി' യാണ്
ആണമടിച്ചാലോ 'വെട്ടു' മാണ്.

എന്ന പ്രകൃതിവ്യത്യാസം ഒന്നെന്ത് മുതലായവർ ധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ ജീവിതക്രമത്തിൽ വ്യവസ്ഥകൾ രണ്ടുകൂട്ടക്കും രണ്ടുവിധത്തിൽ

ലാൺ വേണ്ടതെന്ന് അവർക്കു അനുഭവസിദ്ധമായിരിക്കണം. വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ഒരുവിധത്തിലും ഹാനി വരുത്തക്കുവണ്ണമായിരുന്നില്ല സ്പീഷ്യലിസം തമ്മിലുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങൾ. പുരുഷന്മാരുടെ അക്രമമായ സംരംഭങ്ങൾ അവർ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. മഹാപരാക്രമിയായ ഒരേനന്നു കൂടി ചീരവിനെ കൃത്രിമോപായങ്ങൾകൊണ്ടു സ്വാധീനമാക്കുവാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. കണ്ടർമേനോൻ മാതൃക്കുട്ടിയെ സമീപിക്കുമ്പോഴും, ചത്തു കടർമലക്കുങ്കിയൊടുക്കുമ്പോഴും ആ രണ്ടു തരണിരന്മാരും അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യനില പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നുണ്ട്. ആരോമച്ചേക്കരുടെ അങ്കപ്പാപ്പാട് സമയത്ത് തനിക്കുള്ള അഭിപ്രായപ്രകാരം ആരോമരെ ആ സാഹസത്തിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടുനന്നു ഉണ്ണാ ചുട്ടു യാതൊരു സംഭാഷണം കാരണമില്ല. തെക്കൻപെരുമാളെ കാരണ വാൻ പുറപ്പെട്ടുനന്നു തങ്ങളുടെ പെങ്ങളെ ആ സംരംഭത്തിൽ നിന്നും പിൻ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു കേരളത്തിൽ കോമക്കുറുപ്പും ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും, അവർ പോകാനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ യാതൊരു തടസ്സവും പറയുന്നില്ല.* എന്നു മാത്രമല്ല കൂടെ സഹായത്തിന് ചാപ്പനെ അയക്കുവാൻ തെയ്യറാവുനന്നു മുണ്ട്. ഈ വക സംഭവങ്ങൾ സ്പീഷ്യലിസം അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സമുദായത്തിലല്ലാതെ ഉണ്ടാവുമെന്ന് ഉപഹിതവാൻ തരമില്ല. ഈ സമുദായമൊന്നാണ് കേരളത്തിൽ സ്പീഷ്യലിസത്തിൽ കാരണമെന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും അടിസ്ഥാനമെന്ന് ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്.

ക ല്യാ ണ ചു ട ണു ക ർ.

ജനനശേഷമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായ സംസ്കാരാദികൾ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നടത്തുന്ന ഒരു കർമ്മമാണല്ലോ കല്യാണകീർത്തനം. കേരളീയരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അന്യന്മാരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും തെറ്റിദ്ധാരണകളും അസംബന്ധമാണെന്ന് ഇതിനുമുമ്പ് തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കേരളീയരുടെ സാമൂഹികവ്യവസ്ഥയെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മജ്ഞാനമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുള്ള അബദ്ധങ്ങളാണ് അവയെന്നു തെളിയിക്കുവാനും പ്രയാസമില്ല. ആവക അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പായി കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ (മതമക്കത്തായികളുടെയും മക്കത്തായികളുടെയും) നടപ്പുള്ള കല്യാണചടങ്ങുകളെപ്പറ്റി പട്ടികകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്താണെന്ന് എടുത്തു കാണിക്കാം.

മക്കത്തായികളായിരുന്ന പുത്തൂരം വീട്ടുകാരുടെ കഥതന്നെ ആദ്യമെടുക്കാം. കണ്ണപ്പചേകവരുടെ കല്യാണത്തെപ്പറ്റി ഒരു പാട്ടുണ്ട്. അതിൽ കണ്ണപ്പൻ പതിനാറു വയസ്സായപ്പോഴാണ് അച്ഛനും അമ്മയും മകന്റെ കല്യാണത്തിനെപ്പറ്റി ആലോചന തുടങ്ങുന്നത്. അച്ഛൻ പലദിക്കിലും പെണ്ണിനെ അന്വേഷിച്ചുപോയി. “പെൺതരമുള്ളോടം വീട് പോരാ, വീട്ടുശരിയുള്ളോടം പെണ്ണുകിട്ടൂ.” ഇങ്ങിനെ ഒരുദിക്കിലും മകനൊത്തപെണ്ണിനെ കാണാതെ ഒടുവിൽ അമ്പാടി കോവിലകത്തെത്തി. അവിടത്തെ ചേക്കേന്റെ മകളെക്കണ്ടു കല്യാണാലോചന ചെയ്തു. അവർക്ക് സമ്മതമായിതിനാൽ മുളുത്തം നിശ്ചയിച്ച് പോന്നു. അപ്പോൾ പെണ്ണിന് 14 വയസ്സാണ്. വീട്ടിൽ വന്നതിന് ശേഷം ഭാര്യയോടു വിവരംപറഞ്ഞ് കല്യാണത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നു:—

ലോകങ്ങളൊക്കെ ക്ഷണിക്കുന്നായി
ആളെഅയക്കുന്നു ചേകവരും
വേണ്ടുന്നസംഭാരം കൂട്ടുന്നുണ്ടെ
പന്തൽപണികളുണ്ടെത്രാചിത്രം
വേണ്ടുംവിധത്തിൽ പണിയുംചെയ്തു
കെട്ടുമുളുത്തവും നോക്കിക്കൊണ്ടു
ചെക്കനെത്താനെ ചമയിപ്പിക്കുന്നു
എല്ലാവരുംകൂടി യാത്രയായി
പുത്തൂരംവീടും ഇടകടന്നു
ആനാടും വീടും കടന്നുപോയി
അമ്പാടിവാഴും പടിക്കൽചെന്നു
ആപ്പുറനടയും നടവെടിയും
കോലാഹലത്തോടെ ചെന്നുകേറി
വേണ്ടുംക്രിയകൾ കഴിക്കുന്നുണ്ട്
നൂറ്റൊന്നു അച്ചാരം ചൊല്ലുവിടെ
സ്ഥാനമാനങ്ങൾ കഴിക്കുന്നുണ്ട്
കെട്ടിയപന്തലിൽ പൂട്ടുമുറിച്ചു
അന്നുനാൾ തൊട്ടിങ്ങു കൊണ്ടുപോന്നു
അവരിങ്ങോട്ട് നൽകിയതു
ആയിരത്തൊന്നിന്റെ വെണ്മപൊന്ന്
ചെറുക്കുറുപ്പെണ്ണിനെ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്
ചന്ദനംചാണ കൊടുത്തുവെല്ലോ.
പശുവിൻകിടാവിനെ കൊടുത്തവരും

തൃലാംഗുക്കി പാത്രം കൊടുത്തവരും
ഇവകയെല്ലാം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.
യാത്രയുംചൊല്ലി പടികടന്നു.*

രണ്ടുപേരും പുത്തൂരംവീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അവിടത്തെ സൽക്കാര
വിധങ്ങൾ താഴെ വിവരിക്കുന്ന തരത്തിലാണ്:—

പുത്തൂരംവീട്ടിലും ചെല്ലുന്നതെ
പടിപ്പുരനേരെയും ചെന്നപ്പോഴെ
അതുതാനെകണ്ടൊരുനേരത്തിങ്കൽ
പന്തലിൽവിളക്കു കൊളുത്തിവേഗം.
വെള്ളക്കുരിമ്പടം വിരിച്ചുവേഗം,
കിണ്ടിയിൽവെള്ളവും താലമായി
തൂരട്ടവിളക്കിലും ദീപമായി
പടിക്കലുംതാനെയും ചെന്നവരും
അരിയുംഎരിഞ്ഞു അകംകൊണ്ടല്ലോ.
ക്ഷീരബന്ധവും കഴിച്ചുവേഗം
നാൽകെട്ടകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി
അത്തനമെത്തമേൽ കൊണ്ടിരുത്തി
പിന്നെയുണ്ടായുള്ള സദ്യപോഷം
ഇന്നുപറവാൻ സമയംപൊരാ !

.....
അന്നൊട്ടുസന്ധ്യ മയങ്ങാരായി
അപ്പൊൾപറയുന്ന ചേകവരും
ഒന്നുണ്ടുകേൾക്കണം എങ്ങുപോയി
നമ്മുടെ പൊൻമകൻ കണ്ണപ്പനെ
നാൽകെട്ടകത്തേക്കു ഞാക്കവേണം
അതുതന്നെ കേട്ടോരു അമ്മയല്ലോ
പൊന്നകനെത്തന്നെ വിളിച്ചുവേഗം
നാൽകെട്ടകത്തേക്കയച്ചുഅമ്മ.

ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് കല്യാണച്ചടങ്ങുകളുടെ പ്രധാനഭാഗങ്ങളെ
തെല്ലാമാണെന്നു വ്യക്തമാവുന്നുണ്ട്. വരന്റെ ബന്ധുക്കൾ കല്യാ
ണം കുറിച്ചതിനുശേഷം ആഘോഷത്തോടുകൂടി വധുവിന്റെ വീട്ടിലെത്തുക,
പിന്നീട് പന്തലിൽവെച്ച് അച്ചാരം ചൊല്ലുക, വധുവിന്റെ

കഴുത്തിൽ താലികെട്ടുക, ആ പന്തലിൽ വെച്ചു പുടവ മുറിക്കുക, വധുവി
ന്റെ ബന്ധുക്കൾ സ്ത്രീയെ കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി ചൊന്ന്, ചാണ
ചന്ദനം, പശു, പശുക്കുട്ടി, തൃലാംകണക്കുക്കി പാത്രങ്ങൾ, എന്നിവ
സമ്മാനിക്കുക, ഇവയാണ് പ്രധാനചടങ്ങുകളായി കാണുന്നത്. അടി
യന്തരം അവസാനിക്കുന്നത് വധുവിനെ വരഗൃഹത്തിലേക്ക് ആഘോ
ഷത്തോടുകൂടി കൊണ്ടുവരുന്നതോടു കൂടിയാണ്. അവിടെ എത്തി
യാൽ വെള്ളക്കുരിമ്പടം വിരിച്ച്, വിളക്കോടുകൂടി എതിരേറ്റ്, അരി
യെറിഞ്ഞ് അകംകൊള്ളിച്ച്, ക്ഷീരബന്ധം (പാലുകൊടുക്കൽ) കഴിച്ച്,
ചെണ്ണിനെ അഞ്ചുനമെത്തമേൽ ഇരുത്തണം. അതിനുശേഷം ക്ഷണിച്ചു
വന്നവർക്കും അകമ്പടിക്കും സദ്യയായി.

മേൽ വിവരിച്ച കല്യാണത്തിൽ വരന് പതിനാറും, വധുവിനു
പതിനാലും വയസ്സായി കാണുന്നതിനാൽ പ്രായപൂർത്തി വന്നതിനു
ശേഷമുള്ള ഒരു കല്യാണാടിയന്തരമായിട്ടാണ് ഇത് കരുതേണ്ടത്.
ഉണ്ണാച്ചയെ പത്താംവയസ്സിൽ കുഞ്ഞിരാമൻ കുളിച്ചുകെട്ടി എന്ന്
ഇതിനു മുമ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആരോമർ തന്റെ ഭാര്യയായ
കുഞ്ചുണ്ണലിയെ ഏഴാംവയസ്സിൽ കുളിച്ചുകെട്ടിയതായി പറയുന്നു* കല്യാ
ണം ചെയ്യുന്നത് ഏത് പ്രായത്തിലായാലും 'കെട്ടി'ന്നാണ് പ്രാധാന്യ
മെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ഏഴുവയസ്സിലും, പത്തുവയസ്സിലും കെട്ടുന്നത്
ശരിയായ കല്യാണമാവാൻ തരമില്ല. ശരിയായ കല്യാണത്തിന് മുമ്പ്
വിവാഹത്തിന്റെ പൂർവ്വരംഗമെന്ന നിലയിൽ രേടിയാന്തരം ഈഴുവർ
തിയ്യർ എന്നിവരുടെ ഇടയിൽ അവരനുസരിക്കുന്ന ദായകൂമമെന്നതായാലും,
പതിവുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഒരുകാലത്ത് അതിന്നുതന്നെ ശരിയായ
വിവാഹത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ആരോമരും ഉണ്ണാ
ച്ചയും അത്തരത്തിലുള്ള അടിയന്തരമാത്രമാണ് കഴിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു
വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നായന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള താലികെട്ട്
കല്യാണത്തിന്റെ ഏകദേശച്ഛായ അതിന് കാണുന്നുണ്ട്. തെക്കെ
മലബാറിൽ തിയ്യരുടെ ഇടയിൽ അച്ചാരക്കല്യാണമെന്നു പറയുന്ന രേടി
യാന്തരമുണ്ട്. അത് വരന്റെ ബന്ധുക്കൾ വധുവിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ
വന്ന് 'കല്യാണലോചന' ചെയ്യുന്നതിന്നാണ് പറയാറുള്ളത്. ചെണ്ണി
നെ കെട്ടുന്നതും, കൊണ്ടുപോരുന്നതും, അതിനുശേഷമാണു താനും.
അവരിൽ ചിലരിൽ ബഹുഭൗതികമെന്ന ആചാരം നടപ്പുള്ളതിനാൽ
കെട്ടിയ ആളുടെ സോദരന്മാരെ ആ അവസരത്തിൽ ഭർത്താക്കന്മാരായി

* ഏഴുവയസ്സിലും കെട്ടിത്താനും

പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കുന്ന പതിവും ഉണ്ട്. സ്രീയുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഈ ആചാരത്തിന് ഭംഗംവരുത്തി ഒരാളൊന്നിച്ചിരിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇതുകൊണ്ട് തടഞ്ഞിട്ടില്ല. കല്യാണം നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ കൊടുക്കുന്ന അച്ചാരപ്പണം തിരിയെ കൊടുത്താൽ വിവാഹ ബന്ധം വിട്ടൊഴിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഉണ്ണാച്ചയുടെ കയ്യിൽ അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടുകാരുമായി വല്ല രസക്കേടും വരികയാണെങ്കിൽ അപ്പോൾ അങ്ങോട്ടുകൊടുത്ത സാധനങ്ങൾ കണക്കുപറഞ്ഞ് വാങ്ങി “നാലാചാരത്തെയും വാങ്ങിക്കൊള്ളൂ” എന്ന് ആരോമർ അനുജനെ ഉപദേശിക്കുന്നത് കല്യാണമോചനം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടാണെന്ന് ഉഷാദി കേൾക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള വിവാഹക്രമത്തെപ്പറ്റി മി. കെ. പി. പത്മനാഭമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ. ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.*

“ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ താലികെട്ട് കല്യാണവും ശരിയായ മംഗല്യവും രണ്ടും നടപ്പുണ്ട്. ആദ്യം പറഞ്ഞത് നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരമുള്ള അടിയന്തരംപോലെയുള്ളതുതന്നെയാണ്. ചില ചില്ലറ ചടങ്ങുകളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നേയുള്ളൂ. സ്രീകൃതവാക്യത്തിനുമുമ്പ് താലികെട്ട് കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ മലബാറിൽ പലസ്ഥലങ്ങളിലും സ്വജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അതു ഒരു പോരായ്മയായി കരുതുന്നതാണ്. ഇതിൽ ഗണപതിക്കുയാണ് ‘ചാത്തുപിടി’ എന്നു പറയുന്നത്. നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ ‘പൊഴുത്തുണിടുന്നതിന്’ തുല്യമാണ് ഈ ചടങ്ങ്. നല്ലമുഹൂർത്തംനോക്കി കല്യാണപ്പന്തലിന്റെ ആദ്യത്തെ കാലുനാട്ടുകയാണ് ഇതിൽ പ്രധാനകർമ്മം. ഇതിനുശേഷം ജാതിത്തലവനായ “തണ്ടാ”ന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ‘പൊന്നമ്പന്റെ’ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അഷ്ടമംഗല്യം† വെക്കുന്നു. അനന്തരം അഷ്ടമംഗല്യത്തിനായി കത്തിച്ച തീയിൽ അരി തിളപ്പിക്കുന്നു. ഈ ക്രിയക്ക് “പൊഴുനെല്ലു പൂഴുക്കുക” എന്നാണ്. പറയാറുള്ളത് വധുവരന്മാരുടെ ജാതകങ്ങൾ കണിയാനെക്കൊണ്ട് പരിശോധിപ്പിച്ച് അടിയന്തരത്തിന് മുഹൂർത്തം നിശ്ചയിക്കലാണ് പിന്നെത്തെ ചടങ്ങ്. കണിയാൻ ദിവസം ഒരോലയിൽ കുറിച്ച് കന്യകയുടെ അച്ഛന്റെകയ്യിലോ, അല്ലെങ്കിൽ കാരണവന്റെ കയ്യിലോ കൊടുക്കുന്നു. ഇതിനുശേഷം ‘ചാന്തനുഴിയുക’ എന്നൊരു കർമ്മമുണ്ട്. ഇത് ചെയ്യുന്നത് ഒരിഴവത്തിയോ, ക്ഷുരകപുരോഹിതനോ ആണ്. മഞ്ഞ

ളിൽ മുക്കിയ ഒരു ചരട് പെൺകുട്ടിയുടെ കയ്യിൽകെട്ടി ‘കാപ്പുകെട്ടുക’ എന്ന ചടങ്ങ് പിന്നീട് നടത്തുന്നു. അതിനു ശേഷം പെൺകുട്ടിയെ എണ്ണത്തേപ്പിച്ച് കുരുത്തോലകൊണ്ട് പലതരം ആഭരണങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി സംഗീതവാദ്യങ്ങൾ, പൊയ്ക്കടി, എന്നീഘോഷങ്ങളോടുകൂടി കുളിപ്പിക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നു. കുളികഴിഞ്ഞ് ഒന്നാംതരം വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചും, സദ്യംഗം ആഭരണങ്ങൾ അണിയിച്ചും കുട്ടിയെ തിരിയെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. ആ ദിവസം രാത്രി അത്താഴമുട്ട് എന്ന സദ്യ കഴിക്കുന്നു. പിറ്റേദിവസം രാവിലെ വാദ്യഘോഷങ്ങളോടുകൂടി കന്യക ഉയർന്നസ്ഥലത്ത് കയറിനിന്ന് ‘ആദിത്യനെ തൊഴുക’ എന്ന കർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. അന്നേദിവസം തന്നെ വരനെ അകമ്പടിയോടുകൂടി കൊണ്ടുവന്ന് വിളക്കും മറ്റുമായി പെൺകുട്ടിയുടെ ബന്ധുക്കൾ പടിക്കൽനിന്ന് എതിരേറ്റ് അയാളെ പന്തലിൽ ഇരുത്തുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ പെൺകുട്ടിയെയും പന്തലിൽ ഇരുത്തുന്നു. മണവാളൻ പിന്നിൽനിന്ന് കുട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ മഞ്ഞച്ചരടിൽക്കോർത്ത് താലി സംഗീതം, വാദ്യം, വെടി എന്നീഘോഷത്തോടുകൂടി കെട്ടുന്നു. അതിനു ശേഷം അയാൾ കന്യകയുടെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുകയും ആ സമയത്ത് ക്ഷണിച്ചുവന്ന സ്രീകൾ മാവിലയോടുകൂടി വെച്ചുവെള്ളം അയാളുടെ മേൽ തളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ക്രിയക്ക് ‘വെച്ചുതളി’ എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഇതിനെ തുടർന്നിട്ടാണ് സദ്യ. ഇങ്ങിനെ ആഘോഷങ്ങൾ നാലു ദിവസം നിലനില്ക്കുന്നു. നാലാംദിവസം ‘നാലാംകുളി’യെന്ന ചടങ്ങുണ്ട്. അതിനു ശേഷം നല്ലവസ്ത്രാദികൾ അണിഞ്ഞ് രണ്ടുപേരും അടുത്തുള്ള ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ദൈവത്തെ വന്ദിക്കുന്നതോടുകൂടി താലികെട്ട് കല്യാണാടിയന്തരം അവസാനിക്കുന്നു. ഈ മിഥ്യാവിവാഹത്തിന് അനവധി പണം ചെലവാക്കുന്നുണ്ട്. തല്ക്കാലഭർത്താവിന് രണ്ടുമുണ്ടും, രണ്ടുറുപ്പികയും, കൊടുത്ത് അയാളെയും പിരിച്ചയക്കുന്നു. കഴുത്തിൽ കെട്ടിയ താലിയും അതിന്നിടക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞാൽ ഈ ചിലവേറിയ പ്രാസനം പൂർത്തിയായി.”

“ശരിയായിട്ടുള്ള കല്യാണം പിന്നീടാണ്. പുരുഷന്റെ അച്ഛനും കാരണവനുംകൂടി കന്യകയുടെ ബന്ധുക്കളുമായി ആലോചിച്ച് കല്യാണം നിശ്ചയിക്കുന്നു. ജാതകം പരിശോധിച്ച് ദിവസം കുറിക്കും. വെള്ളംനിറച്ച പാത്രങ്ങൾ കൈമാറ്റംചെയ്തിട്ടാണ്. അവരുടെ സമ്മതം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സ്വജനങ്ങൾക്ക് വധുഗൃഹത്തിൽ വെച്ച് ഒരുസദ്യ കഴിക്കുന്നു. അടിയന്തരത്തിന് മുമ്പായി കാണുകൊടുക്കാൽ, അതായത് ‘പെൺകാണുകൊടുക്കുക’ (കന്യാശുശ്രൂഷ) എന്നൊരു ചടങ്ങുണ്ട്. അതിൽ കല്യാണ

* History of Kerala Vol. III, pp. 434—436.

† അരി, നെല്ല്, കുരുത്തോല, അമ്പ്, വഴൽക്കണ്ണാടി, അലക്കിയമുളക്, വിളക്കു, ചെപ്പട.

വസ്തുക്കളും ഏതാനും സംഖ്യയും അടങ്ങും. വടക്കെ മലയാളത്തിൽ ക 5-4-0, ക 10-8-, ക 15-8 യും കൊച്ചിയിൽ, 3ക, 6ക 4ണ, 18 ക 12 ണ, 31 ക 5 ണയും, തിരുവിതാംകൂറിൽ ക 8, 16 ക. 21-ക 32-ക കലിപ്പണവും (7 പണം=1 ക) കൊടുക്കുന്നതാണ് പതിവ്. പെൺകുട്ടിയുടെ അച്ഛനമ്മമാർ ആ ഘട്ടത്തിൽ അവൾക്ക് ആഭരണങ്ങൾ സമ്മാനിക്കുന്നു. ചിലപ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ സമയത്ത് തണ്ടാൻ, അതായത് സമുദായത്തിൽ മൂപ്പൻ, ഒരു പ്രധാനിയായികാണാം. കാര്യം നിശ്ചയിച്ചാൽ വരന്റെ ദേശത്തുള്ള തണ്ടാൻ (മൂപ്പൻ) വധുവിന്റെ ദേശത്തുള്ള തണ്ടാൻ 2 വെറിലുകൊടുത്ത് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു “ഞങ്ങൾ ഇത്ര ഇത്ര പുരുഷന്മാരോടും, സ്ത്രീകളോടും കൂടി കല്യാണത്തിന് വരാം” അതിന് വധുവിന്റെ ദേശത്തെ തണ്ടാൻ ഇങ്ങിനെ മറുപടിപറയും. “നിങ്ങൾ 5½ കയും, 10½ കയും, ആറുമറിയും (തൂണി) അമ്മാമന്റെ മകന് രണ്ടുപണവും തന്ന് ഞങ്ങളുടെ അവകാശം തീർത്താൽ ഞങ്ങൾ പെൺകുട്ടിയെ തരാം.”

“കല്യാണദിവസം ആഘോഷത്തോടും അകമ്പടിയോടുംകൂടി വരൻ വധുഗൃഹത്തിൽ എത്തുന്നു. അയാളെ യഥോചിതം വധുവിന്റെ അച്ഛനും കാരണവനും കൂടി സ്വീകരിക്കുന്നു. യാത്ര പോകുമ്പോൾ വരന്റെ മുമ്പിലായി വാൾക്കുളി മുതലായ പല അഭ്യൂഷങ്ങളും കാണിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. എല്ലാവരും പന്തലിൽ കൂടുന്നു. ചെന്നുചേർന്ന വെറിലു മുറുക്കാൻ എല്ലാവരും കൊടുക്കുകയും, വെള്ളം തളിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നു. രണ്ടുകാരണവന്മാരും കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറായി മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കി നിന്ന് അവിടെ വന്നുചേർന്ന സംഘത്തിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി ഒരാൾ പെൺകാണം കൊടുക്കുകയും, മറയാൾ വാങ്ങുകയും, വേണം. വരന്റെ ഇണങ്ങൻ ഒരുതളികയിൽ കല്യാണക്കോടി (വസ്ത്ര)യും എട്ടണയും വെച്ച് വധുവിന്റെ ഇണങ്ങന് കൊടുക്കുന്നു. അയാൾ അത് വധുവിന്റെ അമ്മായിക്കും കൊടുക്കുന്നു. ഇതിനു ശേഷം കല്യാണസ്സദ്യയായി സദ്യക്കു ശേഷം പുകയിലയും വെറിലയും എല്ലാവരും കൊടുക്കും. വീണ്ടും പന്തലിൽ എല്ലാവരും സമ്മേളിക്കുന്നു. ആ സമയത്ത് വധുവിനെ വാതില്ക്കൽക്കൂട്ടി കൊണ്ടുവന്ന് കാരണവൻ ഇങ്ങിനെ വിളിച്ചുപറയുന്നു:— “ഞാൻ ഈ പെൺകുട്ടിയെ നിങ്ങൾക്കായി തരുന്നു. അവളെ നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷിക്കുകയും വെണ്ടിവന്നാൽ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അവളെ ഭാര്യയായി വെക്കുന്നതിൽ ഇഷ്ടമില്ലെന്നു തോന്നുമ്പോൾ (ഇങ്ങോട്ട് മടക്കി അയക്കുക.)” മരുമക്കത്തായം അനുസരിക്കുന്നവരാണ് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത്. മക്കത്തായികളുടെ മൊഴി താഴെ പറയുന്നപ്രകാരമാണ്:—

“ഞാൻ ഈ പെൺകുട്ടിയെ നിങ്ങൾക്ക് തരുമ്പോൾ അവളെ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കുവാനും വെണ്ടിവന്നാൽ ശിക്ഷിപ്പാനുമാണ്. അവളുടെ മക്കളെ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കും തറവാട്ടിലേക്കും അവകാശികളായി നിങ്ങൾ കരുതേണ്ടതുമാണ്.” ഇതിനുശേഷം പെൺകുട്ടിയെ കൈവിടിച്ച് വരനെ ഏല്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് വധുവരന്മാർ അവരുടെ ഭാവിഗൃഹത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. അവിടെ അവർ ഒരു സ്വീകാരാടിയന്തരവും ഉണ്ടാവും.”—

“ദേശഭേദമനുസരിച്ച് കല്യാണച്ചടങ്ങുകളിൽ അല്പം വ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടേക്കാം. വടക്കെ മലബാറിൽ വരൻ വധുവിന്റെ കഴുത്തിൽ താലികെട്ടിയാൽ ആകെട്ട് മുഴമിക്കുന്നത് ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിലുള്ള ആചാരംപോലെ വരന്റെ സോദരിയാണ്. പെൺകാണം വാങ്ങുന്നത് വധുവിന്റെ അമ്മയാണ്. വധുവിന്റെ കൂടെ അവളെപ്പോലെ ഉടുത്ത് രണ്ടു സ്റ്റേഫിതന്മാർക്കൂടെ പോകേണമെന്നുണ്ട്. ദമ്പതിമാർ അവരുടെ ഭാവിഗൃഹത്തിലേക്ക് പുറപ്പെടുമ്പോൾ വധുവിന്റെ മച്ചാൻ (മച്ചനിയൻ) (അമ്മാമന്റെ മകൻ) അവരെ തടുക്കും. (അമ്മാമന്റെ മകന് അച്ഛന്റെ മരുമക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ മുന്നവകാശമുണ്ടല്ലോ.) സ്റ്റേഫിതന്മാർ അയാളെ എതിർക്കും. ഈ കൃത്രിമകലഹം മച്ചാൻ നഷ്ടപരിഹാരമായി രണ്ടുപണം കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ജീവിക്കുന്ന പലജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലും ഈ ആചാരമുണ്ട്. പാലക്കാട് പ്രതിനിധിമുഖാന്തരമുള്ള കല്യാണമെന്നാണ് നടപ്പുണ്ട്. ഇതിൽ അടിയന്തരത്തിന് താലികെട്ടുന്ന കർമ്മം നടത്തുന്നതും, വധുവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരുന്നതും വരന്റെ സോദരിയാണ്.

ബഹുതേത്രം ആചരിക്കുന്ന ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ (കൊച്ചി, തലപ്പള്ളിതാലൂക്കിലും, മലബാറിൽ പള്ളുവനാട് താലൂക്കിലും) നടപ്പുള്ള കല്യാണസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി മി. എൽ. കെ. അനന്തകൃഷ്ണ അയ്യർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ “കൊച്ചിയിലെ ജാതികളും വർഗ്ഗങ്ങളും” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്!

“കൊച്ചിശ്ശീമയിലെ വടക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് തലപ്പള്ളിതാലൂക്കിലും തെക്കെ മലബാറിൽ പള്ളുവനാട് താലൂക്കിലും അവിടെയുള്ള തണ്ടാൻമാർ എന്നു പറയുന്ന ഈഴവ വിഭാഗക്കാരിൽ ഒരു പ്രത്യേകതരംവിവാഹം നടപ്പുണ്ട്. നാലും അഞ്ചും സോദരന്മാർ ഒന്നിച്ചു താമസിക്കുന്ന ഒരു കുടുംബത്തിൽ മൂത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ കല്യാണംകഴിച്ചാൽ ആ സ്ത്രീ ഒരു ചെറിയ അടിയന്തരംകൊണ്ട് അവരെല്ലാവരുടേയും

ഭായ്യയായി തീരാറുണ്ട്. വരൻ വധുവിന്റെ ഗൃഹത്തിലേക്ക് അയാളുടെ സോദരിയോടും മറ്റുള്ളവരോടുംകൂടി പോകുന്നു. അവരെ ആഘോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. വരന്റെ സോദരിയോ, മറ്റു വല്ല ബന്ധുവോ, വധുവിന്റെ ഇണങ്ങുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ അമ്മാമനാ കരുതലിൽ കല്യാണക്കോടിയും 31-ാം, 101-ാം (ക 1-10 അല്ലെങ്കിൽ ക 5-4-0) പണവും പെൺകാണമായി ചിലവെടുത്തു ചൊല്ലി, കൊടുക്കുന്നു. തളിക കൊടുക്കുന്ന ആൾ അത് കയ്യിൽവെച്ച് ആ പന്തലിൽ കൂടിയിട്ടുള്ള വൃദ്ധന്മാരെ വന്ദിച്ചു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു!—

“പണ്ടുള്ള കാരണവന്മാരുടെ നടപടി അനുസരിച്ച് ഈ കല്യാണം നിവ്വിഷ്ണുമായി നടത്തുവാൻ നിങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹത്തെ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.” വധുവിന്റെ ഇണങ്ങൻ, സ്വജനങ്ങൾ, ഇവരെല്ലാം അവിടെ സന്നിഹിതരായിരിക്കും. പന്തലിൽ വിളക്ക് നല്ലവണ്ണം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. ഇണങ്ങൻ വരന്റെ പിതാവിനെയും വധുവിന്റെ അമ്മാമനെയും യോജിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു താലത്തിൽ വെറിലെയും അടക്കയുംവെച്ച് രണ്ടു കഷ്ണികളും അവരുടെ ഗോത്രത്തെ വിളിച്ചുപറയുന്നു. അതോടുകൂടി പെൺകാണവും കല്യാണക്കോടിയും അതെ താലത്തിൽ വെക്കുന്നു. അയാൾ ഒടുവിൽ “ഈ സഭമുമ്പാകെ ഞാൻചെയ്ത അപേക്ഷയിൽ വല്ല തെറ്റുമുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കുമാറാകണം” എന്നുകൂടി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.”

താലം സ്വീകരിക്കുന്ന വധുവിന്റെ ഇണങ്ങൻ അതിനുത്തരമായി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:—

“നിങ്ങൾ ഇവളെ അടിക്കയാണെങ്കിലും വടികൊണ്ട് അടിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ഇവളുടെ നടപടിയെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ഇവളുടെ ചെവിയിലോ, മുമ്പോ, തലയോ, മുറിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ഇവളെ ഉയർന്നുജാതിക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കുളത്തിലേക്കോ, കാവിലേക്കോ, കൊണ്ടുപോകരുത്. നിങ്ങൾ ഇവളെ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള കാലത്തോളം അധീനത്തിലാക്കി സംരക്ഷിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് ഇവളെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു തോന്നിയാൽ മൂന്നാമതൊരാൾ (സാക്ഷിയായി) ഭോടം ഇന്നത്തെ ഇണങ്ങനോടും കൂടി കൊണ്ടുവന്ന് ദത്താവകാശം ശരിപ്പെടുത്തിയാൽ ഇവൾക്ക് പത്ത് മക്കളുണ്ടെങ്കിലും, ഞങ്ങൾ മടക്കിയെടുക്കുന്നതാണ്.” വധുവരന്മാരെ പിന്നീട് ഒരുപായയിൽ ഇരുത്തി അവർക്ക് ചില മധുരപദാർത്ഥങ്ങൾ (പാല്, വാഴപ്പഴം, പഞ്ചസാര) കൊടുക്കുന്നു. ഇതോടുകൂടി കല്യാണാടിയന്തരം പൂർത്തിയാകുന്നു. അതിനുകൾക്ക്

അതിനുശേഷം ഒരു സദ്വൃത്തുണ്ടാവും. സദ്വൃതകഴിഞ്ഞാൽ വരൻ വധുവിനോടുകൂടി സ്വഗൃഹത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ വധു മുത്തച്ഛേഴ്ചന്റെ ഭായ്യയായി മാത്രം ഇരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. വധു സഹോദരന്മാരുടെ പൊതുഭായ്യയായിട്ടാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ മധുരപദാർത്ഥങ്ങൾ വധുവിനും മറ്റു സഹോദരന്മാർക്കും ഒന്നിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഇത് വധുവിന്റെ അമ്മയോ വരഗൃഹത്തിലെത്തിയതിനുശേഷം, വരന്റെ അമ്മയോ, ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും. അതിനുശേഷം വധു എല്ലാ സഹോദരന്മാരുടേയും ഭായ്യയായി കരുതപ്പെടുന്നതാണ്. നാലും അഞ്ചും സഹോദരന്മാർ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹംചെയ്യുന്നത് ഇപ്പോഴും പതിവുണ്ട്. അവർ പാണ്ഡവന്മാരുടെ ആചാരമാണ് അനുസരിക്കുന്നത്. അവർ ഉഴുമിട്ടു വധുവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഒരാൾ മുറിക്കുള്ളിലിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിയിക്കാനായി വാതില്ക്കൽ ഒരുപാത്രത്തിൽ വെള്ളം വെക്കുന്നു. ഈ ഏപ്പാട് സൗകര്യപ്രദമോ, സുഖപ്രദമോ അല്ലെന്നു തോന്നിയാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ വെറൊരുപെണ്ണിനെക്കെട്ടി സ്വന്തം ഭായ്യയാക്കി പുലർത്തുകയോ, മറ്റു സഹോദരന്മാരുമായുള്ള സംവക്ഷം അനുവദിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതാണ്. അതിലുണ്ടാകുന്ന സന്താനങ്ങൾ എല്ലാവരുടേയും പൊതുസ്വത്തായി കരുതുന്നതുമാണ്”*

വിവാഹമോചനത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യം രണ്ടുപേർക്കുമുണ്ട്. ഇതിന് ‘അച്ചാരം കൊടുക്കൽ’ എന്നാണ് പറയുന്നത്. ദംപതിമാർ തമ്മിൽ സ്നേഹം കുറയുകയോ, പ്രഭുചാരദോഷം രണ്ടു കൂട്ടർക്കും വരികയോ, ബലക്ഷയം, വന്ധ്യത്വം, ഭ്രാന്തെ എന്നീ സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടാകയോ, ചെയ്താൽ വിവാഹമോചനമാവാമെന്നുണ്ട്. സ്വജനങ്ങളിൽ വൃദ്ധന്മാരായിട്ടുള്ളവർ ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ അന്വേഷണംചെയ്ത് തീർപ്പു കല്പിക്കുന്നതാണ് പതിവ്. ഭർത്താവിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരമാണ് വിവാഹമോചനമെങ്കിൽ അയാൾ ഭായ്യയെ അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയാക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ പെൺകാണം കൊടുത്തതിൽ പകുതി അയാൾക്ക് കിട്ടുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ അയാൾക്ക് സംഖ്യ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായും വന്നേക്കാം. ഭായ്യക്കാണ് ഭ്രൂവശ്യമെങ്കിൽ ആവൾ തനിയെ തന്റെ അച്ഛനമ്മമാരുടേ ഗൃഹത്തിലേക്കു പോകും. എന്നാൽ ഭർത്താവിന് കൊടുക്കാനുള്ളത് അവൾ കൊടുക്കുന്നതാണ്. പുനർവിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ല. സന്താനങ്ങൾക്ക് അച്ഛനൊന്നിച്ചോ, അമ്മാമനൊന്നിച്ചോ, അവരുടെ ദായകുമ്മനുസരിച്ച് താമസിക്കാവുന്നതാണ്.”

*. History of Kerala, pp. 434—439.

ഈ വിവരണം ഇക്കാലത്തുള്ള നടപ്പിനെ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അച്ചാരം മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്ക് അന്നും ഇന്നും വ്യത്യാസമില്ലാത്തതായിരിക്കുന്നത്. “നൂലാചാരത്തെ വാങ്ങിക്കൊള്ളൂ” എന്നായി ആരോ മർ അനുജനോട് ചെയ്യുന്ന ഉപദേശം വിവാഹമോചനത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടാണെന്ന വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നൂല് ഇവിടെ താലികോത്തിട്ടുള്ള ചരടാണ്. വിവാഹമോചനത്തിന് വധുവരന്മാർ തമ്മിലുള്ള സുഖവിരോധംമാത്രം കാരണമാകാവുന്നതാണെന്നും ഉച്ചരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നൂലാചാരം വാങ്ങുന്നതിന് വലിയകാരണമെന്നും ആരോമരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ വേണ്ടതില്ല.

‘അവളും (ഉണ്ണാച്ച) വഴക്കുമായ് വന്നുപോയാൽ
ചൊല്ലിട്ടുള്ളത് കൊടുക്കുവേണം
പിന്നെ വഴക്കുമായ് വന്നുപോയാൽ
അന്നത്തെ മൂന്നാമനെ വരുത്തിക്കൊള്ളൂ
കയ്യംകണക്കും പറഞ്ഞുകൊള്ളൂ
നൂലാചാരത്തെയും വാങ്ങിക്കൊള്ളൂ.’*

വഴക്കുണ്ടായാൽ മാത്രം വിവാഹമോചന മാവാമെന്നാണല്ലോ ഇതു കൊണ്ടുവരുന്നത്. അങ്കത്തിന് തുണപോവുന്ന ചത്തുവിനോട് ആങ്ങു അങ്കം ജയിച്ചവനാൽ,

‘ആറുംമണമെന്നു വാക്കൊഴിക്കേ
നിങ്ങൾക്കുവെണ്ണയി ഇരുന്നുകൊള്ളാം.’

എന്ന് ഉണ്ണാച്ച വാദത്തം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വാക്കൊഴിക്കുക എന്നതിന് കാര്യങ്ങൾ തമ്മിൽ പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞുപോകുക എന്നാണ് അർത്ഥം. ഈ കാര്യംതന്നെ പറഞ്ഞ് ഞാനവിടെനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോന്ന് നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയായി ഇരുന്നുകൊള്ളാമെന്നാണ് ഉണ്ണാച്ച പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അങ്ങയിലുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ട് എന്തുത്യാഗവും ചെയ്യാനൊരുങ്ങിയിട്ടാണ് ഉണ്ണാച്ച ഇരിക്കുന്നത്. എന്നാലും വിവാഹമോചനം അന്നു നടപ്പിലില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഉണ്ണാച്ചയെപ്പോലെയുള്ള ഒരു കലീന അങ്ങിനെ വാദത്തം ചെയ്യാനൊരുങ്ങുമെന്ന് വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. മേൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള വിവാഹസമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതല്ല.

നടപ്പിനെ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവെല്ലാം. എന്നാലും കണ്ണപ്പച്ചേക്കരുടെ കാലത്തെ കല്പാണച്ചടങ്ങുകളോട് അധികം യോജിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ വിവരണം കാണുന്നത്... ഉത്തര കേരളത്തിലെ ഈഴവർ വളരെക്കാലമായി മരുമക്കത്തായികളാണെന്ന് സുപ്രസിദ്ധമാണ്. ആരോമൽച്ചേകവരുടെ കാലത്ത് മക്കത്തായികളായിരുന്നുതാനും. മക്കത്തായമോ മരുമക്കത്തായമോ പ്രാചീനമെന്നുള്ള പ്രശ്നത്തിന് ആധുനിക സമുദായശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സമാധാനം ഭിന്നരീതിയിലായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. പ്രാചീനസമുദായത്തിൽ എല്ലാവരും മരുമക്കത്തായികളാണെന്നുവെന്നും ക്രമേണ നാഗരികത്വം പ്രാപിച്ചതോടു കൂടി കുടുംബത്തിൽ അച്ഛന് പ്രാബല്യം വന്നുവെന്നാണ് ഒരു കക്ഷിയുടെ സിദ്ധാന്തം. ഈ രണ്ടുദായക്രമങ്ങളും പ്രാചീന ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ മനുഷ്യസമുദായത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, രണ്ടും സ്വതന്ത്രമായ പുരോഗതിയെ പ്രാപിച്ച് ആധുനികകാലത്തോളം നിലനിന്നു വന്നതായിരിക്കണമെന്നാണ് മറ്റൊരു കക്ഷിയുടെ സിദ്ധാന്തം* ഈ വക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മലയാളക്കരയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മാറ്റിയെഴുതേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നില്ലയോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രാചീനകാലത്ത് ചില സമുദായങ്ങളിൽ മക്കത്തായവും ഇക്കാലത്ത് മരുമക്കത്തായവും മലയാളത്തിൽ കാണുന്നു. പരിഷ്കാരശൂന്യതയുടെ ലക്ഷണമായി കരുതുന്ന ബഹുഭാര്യത്വം ഇക്കാലത്ത് നടപ്പിലുള്ളതായി കാണുന്നു. പഴയ കാലത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന പാട്ടുകളിലാകട്ടെ ആ സംഗതിയെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നുമില്ല. നായന്മാരുടെ കല്പാണസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തലോചിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഈ വിഷയം കുറെക്കൂടി വിസ്തരിക്കാനുള്ളതിനാൽ ഈപ്രകൃതം തല്ക്കാലം നിർത്തുന്നു.

മരുമക്കത്തായികളിൽ നായന്മാർ പ്രാധാന്യമുള്ളതിനാൽ അവരുടെ കല്പാണച്ചടങ്ങുകളെപ്പറ്റിയും ചില അന്വേഷണങ്ങൾ ചെയ്തെന്നു കാണാം. നായർ വീരന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടുകളെല്ലാം ഒത്തേന്റെ കാലത്തും അതിനിപ്പുറവും ഉള്ളവയാണ്. പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നതിനു ശേഷമുള്ള കല്പാണത്തിനു മുമ്പായി ഒരു ‘കെട്ടുകല്പാണം’ നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ ആചാരത്തിന്റെ അർത്ഥശൂന്യത ഇക്കാലത്ത് സമുദായാംഗങ്ങൾക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെടുകയാൽ ഇപ്പോൾ അത് മിക്കവാറും ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാവുന്നതാണ്. ഇതെഴുതുന്നതുകൂടെ കുടിക്കാലത്ത്—അതായത് ഒരു 30 കൊല്ലം മുമ്പെ—ഒരു രണ്ടുകെട്ടു കല്പാണത്തിന്

പൊയതായും, ഒന്ന് സ്വന്തം താവട്ടിൽതന്നെ നടന്നതായും ഓർമ്മയുണ്ട്. പെൺകുട്ടികൾക്ക് 10 വയസ്സ് തികയുന്നതിനു മുമ്പായി കെട്ടുകല്പാണം കുഴിക്കുന്നതാണ് പതിവ്. തിരണ്ട്* പ്രായപൂർത്തി വരുന്നതിനു മുമ്പായി എങ്ങിനെയാവാലും കെട്ടുകല്പാണം കുഴിയേണമെന്ന് പലസ്ഥലത്തും †നിർബ്ബന്ധമുണ്ട്. താലികെട്ടുന്നത് സ്വജനങ്ങളിൽ ഒരാളായിരിക്കണമെന്നാണ് സാധാരണനിശ്ചയം. ചിലപരിഷ്കൃതികളിൽ രാജവംശജന്മാരാക്കുകയല്ല, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ജാതിയിലുൾപ്പെട്ടവരാക്കുകയല്ല, വേണമെന്നാണ് ആചാരം. ഒരുവീട്ടിൽ കെട്ടുകല്പാണമുണ്ടാകുമ്പോൾ ആസമയം അവിടെയുള്ള ചെറിയ പെൺകുട്ടികളെ ‡യെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകെട്ടി കാരണവന്മാർ അവരുടെ ബാല്യത നിർവ്വഹിക്കാറുണ്ട്. കുട്ടിയൊന്ന് കാരാ ആളെകെട്ടാൻകിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഒരാൾ എല്ലാവരെയും കെട്ടുന്നതിനും വിരോധമില്ല. ഈ കെട്ടിയ ആൾ മരിച്ചാൽ പെൺകുട്ടികൾ മൂന്ന് ദിവസത്തെ പുലകുളിക്കണമെന്ന് ഒരാചാരമുണ്ടായിരുന്നു. കെട്ടുകല്പാണത്തിന് ശേഷം കെട്ടിയപുരുഷന്മാരും പെൺകുട്ടികളും തമ്മിൽ യാതൊരുഎടപാടും ഉണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ട് അയാൾ മരിച്ചാലും ജീവിച്ചിരുന്നാലും കാലംകൊണ്ട് വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലെന്നായി. കെട്ടിയ കുട്ടിയെക്കൂടി കല്പാണശേഷം മുറിക്കാറുണ്ട്. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ പോയാൽ പുരുഷന് താൻ കെട്ടിയ കുട്ടിയെ ഭാര്യയാക്കാനാഗ്രഹമുണ്ടെന്നാണ് അർത്ഥം. അങ്ങിനെ പിന്നീട് ഭാര്യയായിച്ചേരുന്നവരും ഇടക്കാലത്തുതന്നെ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. പെൺകുട്ടിയുടെ അച്ഛനമ്മമാരും ആൺകുട്ടിയുടെ അച്ഛനമ്മമാരും മുൻകൂട്ടി യാലോചിച്ച് ഒരാളുടെ മകനെക്കൊണ്ട് മരുമകൾക്കോ, മരുമകനെക്കൊണ്ട് മകൾക്കോ, താലികെട്ടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഓരോരുത്തർക്കും ഇഷ്ടംപോലെ ആചരിക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ അത്ര ശിഥിലബന്ധത്തോടുകൂടി നടന്നിരുന്ന കെട്ടുകല്പാണം ഒരുകാലത്ത് ഇപ്പോൾ നാം അറിയുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു വെറും കല്പാണമായിരുന്നില്ലെന്നാണ് നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് കിട്ടുന്ന തെളിവുകൊണ്ട് ഉപഹിതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. തച്ചോളി ഒത്തേന്റെ പ്രധാനഭാര്യയായിരുന്ന കാവിലും ചാത്തോത്തെ ചീരവിന്റെ കഥ ഇതിലേക്ക് ഒരുനല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ചീര കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ അവളുടെ “മത്തേക്കുളിക്കല്പാണട്ട” ത്തിന്ന് പൊരുത്തം കണ്ടത്

* ഇതിന് ‘വയസ്സുനീക്കുക’ എന്ന പഴയപേര് പലതരത്തിലും അനൗപമമാണ്.
 † ചിലഭിക്ഷിന് തിരണ്ടാലും സംബന്ധത്തിന്നു മുമ്പു കെട്ടുകുട്ടി ചാൽ യീയെന്നുമുണ്ട്.
 ‡ ഇരുപത്തെട്ടുകുട്ടിയെ പെൺകുട്ടികളും കൂടി ഈ കെട്ടിലുൾപ്പെടാറുണ്ട്. ചെറു നാ കുട്ടിയണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമില്ല.

ഒത്തേന്നായിരുന്നു. അവളുടെ അമ്മ ഒത്തേന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ കോമക്കുറുപ്പിനെക്കണ്ട് വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ ഒത്തേന്നുമായി അദ്ദേഹം ആലോചന നടത്തി. ചീര കുട്ടിയിട്ടാണെന്ന് പറഞ്ഞ് ഒത്തേൻ ആ അപേക്ഷ നിരസിക്കുകയായി. താലികെട്ടലിന് വിശേഷിച്ചൊരർത്ഥമില്ലെങ്കിലും, ആക്രിയക്കുശേഷം കെട്ടിയ ആൾക്ക് യാതൊരുത്തരവാരെയുമില്ലെങ്കിലും, ഇങ്ങിനെ ചേതമില്ലാത്ത ഒരുപകാരം മറ്റൊരാൾക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിൽ ഒത്തേന്നെപ്പോലുള്ള ഒരു മഹാമനസ്സൻ വൈമനസ്സം കാണിക്കുവാനിടയില്ല. രാജാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടിയും ചിലപ്പോൾ അനാഥ ബാലികമാർക്കു* വേണ്ടിയും മല്ലിടവാനൊരുങ്ങിയിരുന്ന ഒത്തേൻ അങ്ങിനെയൊരു കർമ്മത്തിൽ നിന്ന്—തനിക്ക് യാതൊരുവിധത്തിലും ദോഷമില്ലാത്തതും മറ്റൊരാൾക്ക് വലിയ ഉപകാരമായി വരുന്നതും ആയ ഒരു കാര്യത്തിൽ നിന്ന്—പിൻവാങ്ങുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ തരമില്ല. ഇടക്കാലംവരെ നിലനിന്നുവന്ന താലികെട്ടുകല്പാണത്തിന്റെ ചടങ്ങുകൾ എന്നായിരുന്നവെന്ന് പരിശോധിക്കുന്നത് ഈ ഘട്ടത്തിൽ രസാവഹമായിരിക്കുന്നതാണ്.

“രാജവംശങ്ങളിലും, ചില ഇടപ്രദേശന്മാർ, ക്ഷത്രിയന്മാർ, ഇവരുടെ ഇടയിലും, അകത്തുചാൻവരുടെ (മേനോന്മാരുടെ) സമുദായത്തിലും, ഒരു നെടുങ്ങാടിയെ പെൺകുട്ടിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു വന്ന് മുളുത്തസമയംനോക്കി സ്വജനങ്ങളുടേയും ബന്ധുക്കളുടേയും മുമ്പാകെ വെച്ച് ആ കുട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ അയാളെക്കൊണ്ട് താലികെട്ടിക്കുന്നു. അതിന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പ്രതിഫലംവാങ്ങി അയാൾ പോകുകയുംചെയ്യുന്നു. മറ്റു ചിലരുടെ ഇടയിൽ കുട്ടിയുടെ ജാതകം ആ സമുദായത്തിലെ ഇണങ്ങരുടേതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി ഒത്തുജാതകമുള്ള ആൺകുട്ടിയെ താലികെട്ടാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. പിന്നെ കണിയാർപണിക്കരെക്കൊണ്ട് മുളുത്തദിവസം നോക്കിച്ച് വിവരം ആൺകുട്ടിയുടെ കാരണവനെ അറിയിപ്പിക്കും. നിശ്ചയിച്ച ദിവസം ആൺകുട്ടിയെ പെൺകുട്ടി താമസിക്കുന്ന വീട്ടിന്റെ അടുക്കെയുള്ള ഒരു ഭവനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ച് വരുത്തി അവിടെവെച്ച് പെൺകുട്ടിയുടെ കാരണവന്റെ വകയായി ഒരു വിരുന്നൂട്ട് അയാൾക്കും സ്നേഹിതന്മാർക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ സമയത്ത് ‘അയനിയുണ്’ എന്നാണ് പറയുന്നത്. അതിന്നുശേഷം ആൺകുട്ടിയെ “മണചാളൻ” എന്നും ‘പിള്ള’ എന്നും വിളിക്കും. വിരുന്നൂട്ട് കഴിച്ചുവീട്ടിൽനിന്ന് പെൺകുട്ടിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് ഒരു ഘോഷയാത്ര പുറപ്പെടുന്നു. അതിന്ന് മുമ്പിലായി വാളും, പലിശയുംമെടുത്ത് കുറെ ആളുകൾ ആല്പവിളിയോടു കൂടി അകമ്പടി

യായിപ്പോകുന്നുണ്ടാവാം. ഇതേമതിരി ഒരു ഘോഷയാത്ര പെൺകുട്ടിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നും മുൻപറഞ്ഞ സംഘത്തെ എതിരേല്ക്കാനായി പുറപ്പെടുന്നതാണ്. പിന്നീട് മണവാളനെ എതിരേറുകൊണ്ടുപോയി കല്യാണപ്പന്തലിലുള്ള ഒരു മാന്യസ്ഥാനത്തേക്ക് ആനയിക്കുന്നു. അവിടെ വെച്ച് കന്യകയുടെ സോദരൻ മണവാളനെ കാലുകഴിക്കും. അതിന്നു അയാൾക്ക് 2 മുണ്ടും കൊടുക്കുന്നതാണ്. അതിന്നുശേഷം മണവാളനെ പുൽപ്പായ, പരവതാനി, വെള്ളവസ്ത്രങ്ങൾ, മുതലായവ വിരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള പന്തലിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഇരുത്തുന്നു. പെൺകുട്ടിയുടെ സോദരൻ* അനന്തരം പെങ്ങളെ വീട്ടിന്റെ അകത്തുനിന്നു എടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന് കല്യാണപ്പന്തലിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം വലത്തുവെച്ച് മണവാളന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തു ഇരുത്തുന്നു. അപ്പോൾ പെൺകുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ രണ്ടുപേരും ഒരു പുതിയവസ്ത്രം ഒരു കമ്പിച്ചിയിൽ പൊതിഞ്ഞു സമ്മാനിക്കും. ഈ വസ്ത്രം(മന്ത്രോടി)† രണ്ടുപേരും ചുറ്റുന്നു. അമ്മായി അപ്പോൾ വള മുതലായവ ഇടീച്ച് ചമയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുരോഹിതനായ ഇളയത് (ബ്രാഹ്മണരിൽ ഒരു താണവർഗ്ഗം) ഉടനെ താലിയെടുത്ത് മണവാളന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നു. അതേസമയത്ത് ദേശത്ത് പണിക്കർ (കണിയാൻ) മുഹൂർത്തം കാലമായി എന്ന് ഉച്ചത്തിൽ പറയുകയും, ഉടനെ വാൾമടിയിൽ വെച്ച് പെൺകുട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ മണവാളൻ താലികെട്ടിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നു. പെൺകുട്ടിയുടെ അപ്പോൾ ഒരുമ്പും വാൽക്കണ്ണാടിയും പിടിക്കേണ്ടതാണ്. പണക്കാരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ ആ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണി (നമ്പൂശ്ശസ്ത്രീ) കന്യകയേയും മണവാളനെയും അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് പാട്ടുപാടും. അവരെ വരുത്താൻ സാധിക്കാത്ത സാധാരണക്കാരെ ഇടയിൽ ആ കൃത്യം പാടാൻ നിശ്ചയമുള്ള ചില നായന്മാർതന്നെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതാണ്. ഈ ചടങ്ങ് കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടുകൂട്ടരേയും ഇണങ്ങാൻ വന്ന് അവരെ വീട്ടിനുള്ളിൽ അലങ്കരിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മുറിയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. അതിൽ മൂന്ന് ദിവസത്തോളം അശുഭമായിരിക്കുന്നപോലെ അവർ കൂടുന്നതായിരിക്കും. നാലാംദിവസം രണ്ടുപേരുംകൂടി കൈകൊത്തുപിടിച്ച് അടുക്കെയുള്ള കുളത്തിലോ പുഴയിലോ കുളിക്കുന്നു. കുളികഴിഞ്ഞ് വസ്ത്രംമാറി രണ്ടുപേരും അതാതു തറവാട്ടിന്റെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് ആഘോഷത്തോടു കൂടി വീട്ടിലേക്കു വരുന്നു. ഘോഷയാത്രക്ക് ആന, വാട്ട്രം, മഞ്ഞവെള്ളം തളിക്കൽ, മുതലായവ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവർ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ

* ചിലപ്പോൾ അമ്മാണാണ്.

† മന്ത്രോടി.

വാതിലടച്ചിരിക്കും. അത് മണവാളൻ മുട്ടിത്തറക്കേണ്ടതാണ്. വീട്ടിൽ കടന്നാൽ വടക്ക്പുറത്ത് അയാൾ ഇരിക്കുന്നു. അമ്മായിയും മറ്റുള്ള സ്ത്രീ ചങ്ങാതിമാരും അപ്പോൾ രണ്ടുപേരെയും സമീപിച്ച് അവർക്ക് മധുര പദാർത്ഥങ്ങൾ സമ്മാനിക്കുന്നു. പെൺകുട്ടി അതിന്നുശേഷം മണവാളന് ചൊറുപിച്ചമ്പിക്കൊടുക്കുന്നു. രണ്ടുപേരും ഒരേ ഇലയിൽ നിന്ന് ഉഴുൻ കഴിച്ചതിന്നുശേഷം പന്തലിലേക്ക് വരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരുവസ്ത്രം രണ്ടായി മുറിച്ച് ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോവണ്ഡം കൊടുക്കുന്നു. ഈ വസ്ത്രംകൂടി വിവാഹമോചന സൂചകമായി കരുതുന്നതാണ്. ** ഈവിധം ചടങ്ങുകൾ കൂടുകൂടി ആഘോഷിച്ചു പന്തിരുന്ന താലികെട്ടു കല്യാണം ഇക്കാര്യം ഒരു വെറും ആചാരമായി പരിണമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രാചീന കാലത്ത് അതിന് ഇതിലധികം ഗൗരവം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണമെന്നാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്.

ഇനി പുരുഷന്റെ ചടങ്ങുകൾ പരിശോധിക്കാം. ഭരതന്റെ കാലത്തുള്ള കല്യാണത്തെപ്പറ്റിമാത്രമെ പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് നമുക്കു അറിവാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. പാലാട്ടു കോമന്റെയും ഉണ്ണിയുടേയും കല്യാണം ഒരു സാധാരണ നിലയിലുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. കുടിപ്പകയുള്ള വീടുകാരായതുകൊണ്ട് പതിവുള്ള മയ്യംദികളൊന്നും അന്യോന്യംചെയ്യാൻ തരമില്ലാത്തയാണല്ലോ അവരുടെസ്ഥിതി. എങ്കിലും ഒരുസൂത്രം ഉണ്ണിയമ്മ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആങ്ങളമാർ മുറുക്കുവാൻ വെറില ചോദിച്ചപ്പോൾ കോമന്റെ കൈകൊണ്ടാണ് കൊടുപ്പിക്കുന്നത്. വരൻ കൊണ്ടുവന്ന വെറില സ്വീകരിച്ചാൽ കല്യാണം അനുവദിച്ചതായി കരുതുന്നതാണല്ലോ. † വാതിൽ മറഞ്ഞുനിന്ന് വെറില മുതലായവ കൊടുത്ത കോമന്റെ കയ്യിൽ തഴമ്പ്കണ്ട് അവർക്ക് സംശയം ജനിച്ചപ്പോൾ “ചുരികത്തഴമ്പല്ല, ലേക്കത്തഴമ്പാണെന്ന്” അവർ സമാധാനവും പറയുന്നുണ്ട്. ഭരതന്റെ ഒത്താശയോടുകൂടി അയ്യപ്പൻകാവിലേക്ക് രണ്ടുപേരുംകൂടി ആനപ്പുറത്തു കേറിപോകുമ്പോൾ അമ്മായികൊടുത്ത ആഭരണങ്ങളുണിഞ്ഞ് കല്യാണച്ചമയം പൂർത്തിയാക്കാൻ അവർ മറക്കുന്നില്ല. അമ്മ

* An account of 'Tālikettu Kalyāṇam,' given to the Malabar Marriage Commission, (1891) by K. R. Krishna Menon, Retd. Sub-Judge.

† വടക്കൻപാട്ടുകൾ, p. 65, S. R. V. Press Edition.

‡ പുരുഷൻ സ്ത്രീയോട് വെറിലമുറുക്കുവാൻ ചോദിക്കുന്നത് പ്രണയസൂചനയായിട്ടു. അത് കൊടുത്താൽ ആനകൂലും പ്രദർശിപ്പിച്ചതായിട്ടും കരുതുന്നത് കേരളത്തിൽ പണ്ടെ പതിവുള്ളതാണ്. തച്ചോളി ഭരതൻ കാവിലുംചാത്തേത്തേ ചീതെവെക്കുന്നത് അനുരാഗബലനായപ്പോൾ ആദ്യം ചോദിക്കുന്നത് മുറുകാനാണ്.

യുടെ അനുഗ്രഹംവാങ്ങാതെ കോമനം പുറപ്പെടുവിപ്പിച്ചു കാവിൽവെച്ച്
ആഞ്ജലമാർ എതിർക്കാനായി വന്നപ്പോൾ,

“ കണ്ഠതയൻ തന്റെ മരുമകനാം
കുപ്പള്ളിപാലാട്ടെ കോമനം
ആളെ അറിയാതെ അടുക്കുവേണ്ട
അവരോടനിങ്ങൾ അടുത്താലല്ലോ
ആറിന്റെയും തലയങ്ങു പോകുമെങ്കിലും.
അച്ചാരംവാങ്ങിയ തരിഞ്ഞിലല്ലൊ
അന്തിക്കു ഉണു കഴിഞ്ഞിട്ടല്ലൊ
എന്നോടുവെറില ചോദിച്ചപ്പോൾ
വെറില അച്ചാരം തന്നതാണെ ”

എന്ന വാദം പുറപ്പെടുവിച്ച് അവരെ മടക്കുവാൻ അവർക്ക് യാ
തൊരു കൂസലും കാണുന്നില്ല. ഇതിൽ നിന്ന് കല്യാണത്തിനു മുമ്പായി
വശ്യവരന്മാരുടെ ബന്ധുക്കൾ അന്യോന്യം ചിലനിശ്ചയങ്ങളും അച്ചാ
രവും വേണമെന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അത് നേർവഴിക്ക് സാധി
ക്കാതെ വന്നപ്പോൾ വല്ല കണക്കിലും ഉണ്ണിക്ക് ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടതായി
വന്നു. കാവിൽനിന്ന് ജൈത്രയാത്രയായി വരുന്ന അവരെ എതിരേല്ക്കാൻ
പാലാട്ടെ കക്കിയമ്മചെയ്യുന്ന ഒരുക്കങ്ങളും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷി
ക്കേണ്ടവയാണു്.

“ അതുകണ്ടുനില്ക്കുന്നു കക്കിയമ്മ
അരിയുമേമഞ്ഞളും ചോപ്പിക്കുന്നു
വിളക്കുനീറയും പിടിപ്പിച്ചല്ലൊ.
മുത്താപ്പ് കെട്ടുപ്രമ്മ മലയിട്ടു
പടിപ്പുരതന്നിലും ചെന്നുനിന്നെ
അതുതന്നെകാണുന്നു കോമനല്ലൊ
അത്രനല്ലാത്തതിന്നു എറക്കുന്നുണ്ടു്
അരിയും എറിഞ്ഞുകൊള്ളിച്ചു.
കയ്യംപിടിച്ചങ്ങു കൊണ്ടുപോയി
മോളികമുകളിലും കൊണ്ടിരുത്തി.

നിറവെപ്പ്, വിളക്ക് മുതലായ അഷ്ടമംഗല്യങ്ങളോടുകൂടി എതി
രേല്ക്കലും, അരിയെറിഞ്ഞു് അകംകൊള്ളിക്കലും, മോളികയിൽ റ്റകാണ്ടു

പോയിരുത്തലും, ശരിയായ കല്യാണത്തിന്റെ ചടങ്ങുകൾ തന്നെയാ
ണല്ലോ.

കണ്ഠിച്ചതു കണ്ടർമേനോനെ ജയിച്ച് മാതുവിനെയുംകൊണ്ടു്
തന്റെ തറവാട്ടിലേക്കു വരുമ്പോൾ കോമക്കുറുപ്പ് ചോദിക്കുന്നതും ചെയ്തി
ക്കുന്നതും നോക്കുക:—

മാതുനെകൊണ്ടിങ്ങു പോന്നിട്ടുണ്ടോ ?
മാതുനെകൊണ്ടിങ്ങു പോന്നിട്ടുണ്ടു്.
അപ്പോൾവിളിച്ചു അനുജത്തിയെ
വിളികേട്ടുവന്നിതു ചീരുവപ്പോൾ
മാതുനെതന്നെയും കൊണ്ടുവായോ ?
കയ്യംപിടിച്ചങ്ങു കൊണ്ടുവന്നു
ഒന്നുണ്ടു്കേൾക്കണം ചീരുപ്പെണ്ണെ,
മാതുനെകഴിപ്പാനും പാടില്ലല്ലോ
അവളുടെകാരണ മായിട്ടില്ലോൾ
തുളനാടൻകോട്ടയും പിടിച്ചുപത്തു.
മാതുന്റെകയ്യും പിടിച്ചുചീരു
മോളികമുകളിലും കേറിയവർ.

ഇവിടെയും ചില്ലറയായി ഒരു കല്യാണച്ചടങ്ങു കാണുന്നുണ്ടു്.

കൊടർമലവാഴുന്ന കണ്ഠിക്കുകിയെ ചത്തു കളക്കുടവിൽ നിന്നാണു്
പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നതെങ്കിലും തച്ചോളിത്തറവാട്ടിലേത്തുമ്പോൾ ആ പീര
ന്റെ അമ്മ വിധിയോംവണ്ണം അവളെ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടു്.

അരിയുംഎറിഞ്ഞങ്ങു കൈപിടിച്ചു,
കയ്യംപിടിച്ചങ്ങു കൊണ്ടുപോയി.
പടിയുംപടിപ്പുര ഇടകടന്നു
പടകളിമുറത്തും കൊണ്ടുചെന്നു
നാൽകെട്ടകത്തു കടത്തിയമ്മ
കട്ടമ്മൽ പുൽപായ ഇടമലത്തി
കയ്യംപിടിച്ചങ്ങിരുത്തുന്നുണ്ടെ.
ദാഹിച്ചതണ്ണീർ കൊടുക്കുന്നുണ്ടെ
പാൽബന്ധംതന്നെ കഴിച്ചിതമ്മ.
മോളികമുകളിലും കൊണ്ടിരുത്തി.*

ബലാൽക്കാരമായോ, പടവെട്ടിക്കിട്ടിയ സമ്പാദ്യമായോ, എങ്ങിനെ യെങ്കിലും പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുവന്നാൽ സ്വന്തംവീട്ടിലെ സ്ത്രീകളുടെ ആനുകൂല്യത്തോടുകൂടിയേ അകത്തുകടത്താറുള്ളൂ എന്ന് ഇതിൽ നിന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്.

മേൽ വിവരിച്ച സംഭവങ്ങളെല്ലാം ശരിയായ കല്യാണമായി കണക്കാക്കാമെന്നു സംശയമാണ്, അവയ്ക്കിലെ പരിതസ്ഥിതികൾ സാധാരണ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നവയല്ല. വീരന്മാർക്കു് അക്കാലത്ത് സമുദായത്തിൽ അഗ്രഗണ്യത്വം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ പല സാഹസങ്ങൾക്കും സമുദായം വഴങ്ങിപ്പോന്നതിൽ അതുതപ്പൊഴിയാനില്ല. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും വീരന്മാരുടെ സ്ഥിതി അതുതന്നെയാണ്. പക്ഷെ അവരെ അളക്കുന്ന തോത് സാധാരണതരത്തിലുള്ളതാവാനു് പാടുള്ളതല്ലല്ലോ. പൂത്താളി എടുത്തിൽ ചീരതേയി*യുടെ പുടമുറി സാധാരണ മട്ടിലുള്ളതു തന്നെയാണ്. താമരക്കോട്ടുവാണു് കുഞ്ഞനെമ്മൻ അവളെ കൂക്കുടവിൽവെച്ച് കണ്ട് മോഹിക്കുന്നു. അവൾക്കു് 'ഉഴുതപറഞ്ഞു' ആറാനും വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കുകയും, ഇല്ലെന്നറിഞ്ഞാപ്പാൾ അവളുടെ കൈക്കു് മോതിരമിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീടു് പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പ്യാക്കു് 'ലേവിലമുറി' കായി ഓല അയക്കുന്നു. അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നതോടുകൂടി പുടമുറിക്ക് ഒരുക്കങ്ങൾ കൂട്ടുന്നു. നമ്പ്യാരുടെ ഭാര്യയുടെ കൃത്രിമങ്ങൾക്കൊണ്ടു് ചില വൈഷമ്യങ്ങളൊക്കെ യുണ്ടായെങ്കിലും ഒടുവിൽ കുഞ്ഞൻ ചീരതേയിയുടെ ഭർത്താവായിത്തീരുന്നുണ്ടു്. ഈ പുടമുറിക്ക് 'നാടു മതിച്ചോക്കു്' ക്ഷണക്കത്തുകൾ അയക്കുന്നുണ്ടു്. അടിയന്തരത്തിന്നു് തച്ചോളി ഒത്തേനൻ, പയ്യംപള്ളിച്ചത്തു, കീഴ്വന്നെലപ്പാടിയ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ എന്നീ വീരാഗ്രേസരന്മാരെല്ലാം വരണെ അനുഗമിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഇതിൽ പ്രധാനചടങ്ങായി കാണുന്നത് സ്ത്രീയെ ചമയിച്ചു് പടിഞ്ഞാറൊലാക്കുന്നതാണു്† അതിന്നുശേഷം സദ്യയും, സദ്യാണിസ്സദ്യയും, കഴിഞ്ഞു് വധുവരന്മാർ വരഗൃഹത്തിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ആ ഘട്ടത്തിൽ വരന്റെ അമ്മ ഉപചാരപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നതു മുണ്ടു്.

പുല്ലുകൊണ്ടും വരയൻകൊണ്ടും,
ഏഴിനറനാഴി വെക്കുന്നല്ലോ.
അരിയുനറനാഴി വെച്ചൊലമ്മ
അരിയുപൂചാടി എതിരോറല്ലോ.

* Part II, pp. 93—104.

† Part II, page 103.

അരിയുനറിച്ചു് ഹൃദയവരുത്തി
കുഞ്ഞൻ പാലും വഴുക്കൊടുത്തു്.

ഈ കല്യാണത്തിന്നു് മുൻകൂട്ടി വധുവരന്മാരുടെ ഉറവെന്തുകൂട്ടി മായി ആലോചന നടത്തുക, നാട്ടിൽ പ്രമാണികളെ അറിയിക്കുക, വരൻ അകമ്പടിയോടുകൂടി പോകുക, വധുവിനെ അകമ്പടിയിലോടുകൂടി കൊണ്ടുപോരിക, വരഗൃഹത്തിൽ വധുവിനെ വേണ്ടതുപോലെ സ്വീകരിക്കുക, എന്നീ ചടങ്ങുകളെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ടു കാണുന്നുണ്ടു്. കേക്കൻമല വാണ കുഞ്ഞുകമ്മയെ* പുലിനാടുവാണ തമ്പുരാൻ പുടമുറികഴിക്കുന്നതും ചില ചടങ്ങുകളോടുകൂടിത്തന്നെയാണ്. അവളുടെ പാട്ടുകേട്ടു് ഭരിച്ച തമ്പുരാൻ അവൾ കന്യകയാണെന്നറിഞ്ഞു്, ലേവിലമുറിക്ക് കരിച്ചുകൊണ്ടു് ഓല അയക്കുന്നുണ്ടു്. കുഞ്ഞുകമ്മയുടെ ആങ്ങളമാർ സമ്മതിച്ചു് ഭീവസം നിശ്ചയിക്കുന്നു. കല്യാണദിവസം മൂന്നുറാമിപ്പതു് നായന്മാരോടുകൂടി തമ്പുരാനെഴുന്നള്ളി. അദ്ദേഹത്തെ 'അരിയുപൂചാടി' നായന്മാർ എതിരോറ പടിഞ്ഞാറായിൽ ഉപവേശിപ്പിച്ചു.

ലേവിലമുറിക്കൊക്കെ രാശിആയേരം
ലേവിലമുറിക്കു കയിക്കുന്നല്ലോ
ലേവിലമുറിക്കു കയിത്തേരത്തു്
സദ്യവെടിപ്പിൽ കൊടുക്കുന്നല്ലോ. ‡

എന്നീ ക്രമത്തിൽ പുടമുറിയും കഴിച്ചു. അതിന്നുശേഷം വധുവിനോടുകൂടി തമ്പുരാൻ തിരിച്ചെഴുന്നള്ളി.

മേലുദ്ധരിച്ച വിവരണങ്ങളിൽ നിന്നു് ഒരു സംഗതി സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടു്. നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ (ഉത്തരകേരളത്തിൽ) കല്യാണചടങ്ങുകളുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രകൃതികൾക്കു് ധാരാളം സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നു് ഉപരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചടങ്ങുകളോടു കൂടിയും അല്ലാതെയും വധുവരന്മാർക്കു് സമ്മേളിക്കുന്നതിന്നു് വിരോധമില്ല. പക്ഷെ എളുപ്പത്തിൽ കൂടുന്ന പോലെ അകന്നുപോകുന്നതായിട്ടുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ മറ്റൊരാളുവീരൻ കയ്ക്കുലാക്കലും, സമ്മതമാണെങ്കിൽ സ്ത്രീ അയാളൊന്നിച്ചിരിക്കലും, അന്നു് നടപ്പായിരുന്നവെന്നു് കൊടൻമലക്കുറിയുടെ ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്നു് ഉപമാനിക്കുന്നതു് ശരിയാക

* Part II, pp. 106—130.

† രാജാക്കന്മാരുടെ പുടമുറി.

‡ Part II, p. 113.

മെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അത് അന്നത്തെ ആചാരമായിരുന്നെങ്കിൽ വീരന്മാർ തമ്മിലിടയേണമെന്നില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ സാധാരണക്കാരിൽ സുലഭമായിരിക്കുമെന്നും വിചാരിച്ചുകൂടാ. വീരന്മാരിൽ ഭ്രമം സ്രീകൾക്ക് സഹജമാണെന്ന് പലരാജ്യങ്ങളിലേയും ചരിത്രം വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ ഒരുഭൂമത്തിന് വശംവദയായതായിരിക്കണം ക്കി. അവളും അതിചരാക്രമശാലിനിയായിട്ടാണല്ലോ കാണുന്നതും. വീരന്മാർ ചാപല്യമാവാമെങ്കിൽ വീരതരണിമാരും അങ്ങിനെയൊരു ചിത്തപ്പുത്തിയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കാൻ വഴിയില്ല. അവരും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവരാണല്ലോ. ചിതത്തേയിയുടേയും കണ്ണുകൾക്കുടേയും പുടമുറി പൊതുവെ അന്നുള്ളവർ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന കല്യാണച്ചടങ്ങുകൾക്ക് ഭൂഷാന്തമായി കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കല്യാണത്തിനെ കുറിക്കുന്നവാക്കുകളിൽ 'കല്യാണം' 'ലേവില മുറി', 'ഉഴുംപൊറുപ്പ്' അല്ലെങ്കിൽ പറക എന്നീ പ്രയോഗങ്ങൾ കാണാൻ പാട്ടുകളിൽ പ്രാച്യം കാണുന്നത്. താലികെട്ട് കല്യാണത്തിന് 'മത്തേക്കുളിക്കല്യാണം' മെന്നും പറഞ്ഞുവന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആധുനികകാലത്ത് സമുദായശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച "സംബന്ധശബ്ദം" പാട്ടുകളൊന്നിലും കാണുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതി നമ്മുടെ സവിശേഷശ്രദ്ധയെ അർഹിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. പാട്ടുകൾ അധികവും കടത്തനാടിനെ സംബന്ധിച്ചവയായതുകൊണ്ടായിരിക്കണം, തെക്കെ മലയാളത്തിൽ പ്രചാരമുള്ള 'കിടയ്ക്കോറ', 'പുടമുറി', 'കിടക്ക കല്യാണം' പുടമുറ (ഈ പദം അധികം പ്രചാരമുള്ളത് തിരുവിതാംകൂറിലാണ്) എന്നീ പേരുകളെല്ലാം അവയിൽ കാണാതിരിക്കുന്നത്. പുടമുറിയുടെ ഒരു വിവരണം താഴെ ചേർക്കുന്നു.—

* "മരുമക്കത്തായികളായ നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രധാനപദം (ഇക്കാലത്ത്) സംബന്ധമാണെന്ന്..... സ്പഷ്ടമാവുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല സത്വസ്ഥിതികൾ സൂക്ഷ്മമായും, മനസ്സിലുത്തീയും, പരിശോധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ സംബന്ധത്തിന്റെ പ്രധാന ചടങ്ങുകൾ കേരളമൊട്ടുക്ക് മൊത്തത്തിൽ ഒരുപോലെയാണെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. വിവാഹത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ചിലദിക്കിൽ പ്രത്യേകം ചിലപേരുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലെ അവയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചടങ്ങുകൾക്കും ദേശ്യപ്രത്യയങ്ങൾ കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. സാമാന്യ ചടങ്ങുകളെല്ലാം ഒരുപോലെതന്നെ. ഉദാഹരണമായി പറയണമെങ്കിൽ,

* From the Note submitted by the Late O. Chandu Menon to the Malabar Marriage Commission (1891.)

പൂർവ്വനിശ്ചയത്തിന് (Betrothal) മുമ്പായി വധുവരന്മാരുടെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് പൊരുത്തമുണ്ടോ എന്നറിയാനായുള്ള ജാതകപരിശോധന; അടിയന്തരത്തിന് മുഹൂർത്തം നിശ്ചയിക്കൽ, സാധാരണ സംബന്ധം കഴിക്കുന്നസമയം, ബ്രാഹ്മണർക്കു ദക്ഷിണ, സുഭിക്ഷമായ സദ്യ, വധുവരന്മാർ തമ്മിലുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച, എന്നീ സംഗതികൾ വിധിയായ് വണ്ണം നടത്തിപ്പോരുന്നതു് കേരളത്തിലെ സംബന്ധങ്ങൾക്ക് പൊതുവെ യുള്ളവയാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഭേദപ്പെട്ട നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ എല്ലാ സംബന്ധങ്ങളിലും മേല്പാഞ്ഞ കാരോചടങ്ങു നടത്തിപ്പോരുന്നതാണ് ഞാൻ പറയുന്നതായോ, അതിന്നും പുറമെ നാട്ടാചാരപ്രകാരം വിവാഹം ചെയ്യേണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാവരും അതുപ്രകാരം നടക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നതായോ, ധരിക്കരുതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. സംബന്ധച്ചടങ്ങുകളിൽ ദേശഭേദങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള ചില വ്യത്യാസങ്ങളും, തെക്കെ മലയാളത്തിൽ നടപ്പുള്ള ചില പ്രത്യേകതകളുള്ള സംബന്ധങ്ങളിലെ വിശേഷവിധികളും, ഞാൻ സമഷ്ടിയായി വിവരിക്കാം. ആദ്യമായി വടക്കെ മലയാളത്തിൽ നടപ്പുള്ളതായ 'പുടമുറി' അല്ലെങ്കിൽ 'വസുദാനത്തെ' വിവരിച്ച് സംബന്ധത്തിന്റെ മറ്റു രൂപഭേദങ്ങളും അതും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും കാണിക്കാം. പലതരത്തിലുള്ള സംബന്ധരീതികളിൽ 'പുടമുറിയായ്' വടക്കെ മലയാളത്തിൽ ഏറ്റവും ഗൗരവമുള്ളതായും പരിഷ്കാരമായും കരുതിവരുന്നത്."

"ഒരു കണിയാനെക്കൊണ്ടുള്ള വധുവരന്മാരുടെ ജാതകപരിശോധനയാണ് പുടമുറി അടിയന്തരത്തിന്റെ ആദ്യത്തെച്ചടങ്ങ്. ഇത് വധുഗൃഹത്തിൽ ഇരുകൂട്ടരുടേയും ബന്ധുക്കൾ മുഖാന്തരം നടക്കുന്നു. കണിയാൻ ജാതകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ പനയോലയിൽ എഴുതുന്നു. അതോടുകൂടി ആ വിവാഹത്തെപ്പറ്റി അയാളുടെ അഭിപ്രായവും (ബന്ധം യോജിച്ചുള്ളതാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും) കുറിച്ച് ആ രാല വരന്റെ ബന്ധുക്കൾക്ക് കൊടുക്കുന്നു. ജാതകം കണ്ടുപക്ഷം വിവാഹഘോഷദിവസം ഉടനെ നിശ്ചയിക്കുന്നു. തിയ്യതി രണ്ടോലയിൽ കുറിച്ച് ഒന്ന് വധുവിന്റെ അമ്മാമനും മററത് വരന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കും കൊടുക്കുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം കണിയാനും വരന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കും ഒരു വിരുന്നുസല്ക്കാരം വധുഗൃഹത്തിൽ വെച്ച് നടക്കുന്നു. കണിയാൻ പണമായിട്ടും, മുണ്ടായിട്ടും, സമ്മാനങ്ങൾ ഈ അവസരത്തിൽ കൊടുക്കുന്നതാണ്. വടക്കെ മലയാളത്തിലുള്ള പുടമുറിക്കെല്ലാം പതിവുള്ളതാണ് ഈ പ്രാരംഭച്ചടങ്ങ്. ഇതിന് 'പുടമുറികുറിക്കൽ'

എന്നാണ് പേര് പറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെയാരുചടങ്ങ് തെക്കെമലയാളത്തിൽ ഉള്ളതായി കേട്ടറിവില്ല.”

“പുടമുറി ദിവസത്തിന്ന് മുന്നോ നാലോ ദിവസംമുമ്പ് വരൻ തന്റെ കാരണവനെയും, സ്വജനങ്ങളിൽ പ്രായചെന്നവരേയും വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന്ന് അവരുടെസമ്മതം പേരിന്ന് ചോദിക്കുവാനായി ചെന്നു കാണുക എന്നൊരാചാരമുണ്ട്. ആ ഘട്ടത്തിൽ വരൻ വെററിലടക്കമുതലായവ കാരണവനാക്കു് സമ്മാനിച്ചിട്ടാണ് വിവാഹത്തിനായി അവരുടെ സമ്മതം വാങ്ങുന്നത്. നിശ്ചയിച്ചദിവസം സന്ധ്യക്ക് ശേഷം വധുവിന്റെ ഗൃഹത്തിലേക്കു തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂടി വരൻ പോകുന്നു. ഒരു ഘോഷയാത്രയായിട്ടാണ് പോകാറുള്ളത്. വധുഗൃഹത്തിന്റെ പടിക്കലെത്തിയാൽ അവിടുത്തെസംഘം വരനെ എതിരേറ്റു് അദ്ദേഹത്തേയും സ്നേഹിതന്മാരെയും വീട്ടിനുള്ളിലേക്ക് കോണ്ടുപോയി തെക്കിനിയിലോ, തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു മുറിയിലോ ഇരുത്തുന്നു. അവിടെവെച്ച് വരൻ ബ്രാഹ്മണക്കു് ദക്ഷിണേയോ, ദാനമോ, കൊടുക്കുന്നു. ഇതിനുശേഷം വിരുന്നുകൊണ്ടു് അതി കേമമായ ഒരു സദ്യയുണ്ടാവും. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് കണിയാൻ പ്രവേശിച്ച് മറ്റുത്തം വിളിച്ചുപറയേണ്ടത്. അത് പറഞ്ഞ ഉടനെ അയാൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു. വരനെ പിന്നീട് പടിഞ്ഞാറായിലേക്ക് (വീട്ടിലെ പ്രധാനമുറിയിലേക്ക്) കൊണ്ടുപോകുന്നു. വരന്റെ സംഘക്കാർ കുറെ (കോടി) വസ്ത്രങ്ങളും, വെററിലൊക്കെ കളും, അടക്കയും, കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അവയെല്ലാം സാധാരണ ദൈവികമായും വീട്ടുസംബന്ധമായുമുള്ള അടിയന്തരങ്ങളെല്ലാം നടത്തുന്ന പടിഞ്ഞാറാമുറിയിൽ വെക്കുന്നു. ഈ മുറിതന്നെ അലക്കരിച്ച് അന്നത്തെ കിടപ്പറയാക്കുന്നതാണ്. അതിൽ കത്തിച്ച് വിളക്ക്, അപ്പു മംഗല്യം (മാംഗല്യസൂചകമായ എട്ടു സാധനങ്ങളടങ്ങിയത്)* മുതലായവയും വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും.....

.....വരൻ ആ മുറിയിലേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ അവയെല്ലാം നിലത്ത് വെച്ചതായിരിക്കണം. വരൻ തന്റെ പ്രധാന ചങ്ങാതിയോടുകൂടി കിഴക്കെ വാതിൽക്കൂടെ മുറിയിൽ കടക്കുന്നു. വധുവേഷഭൂഷാദികളോടുകൂടി അമ്മായിയാലോ, അല്ലെങ്കിൽ വീട്ടിലെ പ്രായം ചെന്ന ഒരു സ്ത്രീയാലോ ആനീതയായി പടിഞ്ഞാറെ വാതുക്കൽക്കൂടെ ആ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. വധു കിഴക്കോട്ടിരിഞ്ഞ്, വിളക്ക്, അപ്പു മംഗല്യം ഇവ, മുഖിലാകത്തക്കവണ്ണം നിലക്കുന്നു. വരന്റെ പ്രധാന

ചങ്ങാതി അപ്പോൾ കോടി വസ്ത്രമെടുത്ത് വരന്റെകയ്യിൽ കൊടുക്കുകയും അയാൾ അത് വധുവിന്റെ കരത്തിലിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് കഴിഞ്ഞാൽ വധുവിന്റെകൂടെവന്നവർ വിളക്കിനേലും വധുവരന്മാരുടെ തോളിലും, തലയിലും, അരിഎറിയുന്നു. ഉടനെ വരൻ തെക്കിനിയിലേക്കു മറ്റൊരു കമ്ബം നടത്താനായി ആ മുറി വിട്ടുപോകുന്നു. അവിടെ അയാൾ കാരണവനാക്കും സ്നേഹിതന്മാക്കും അപ്പം, വെററില, അടക്ക, മുതലായവ സമ്മാനിക്കുന്നു. വെററില അടക്ക, മുതലായവ അവിടെ അന്നു വന്നുചേർന്ന എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കുന്നു. വിരുന്നുകൊണ്ടു് അവിടെത്താൽ വരൻ വധുവോടുകൂടി കിടപ്പറയിലേക്കു പോകുന്നു.”

“ഇത് പുടമുറിയുടെ ശരിയായ ഒരു വിവരണമാണ്. പിറ്റേന്ന രാവിലെ “വെററിലൊക്കെട്ട്” അല്ലെങ്കിൽ ‘സൽക്കാരം’ എന്നൊരു ധനം ഇതിനെതുടങ്ങുന്നു. വരന്റെ ബന്ധുക്കളായ സ്ത്രീകൾ അന്ന് വധുവിനെ വരഗൃഹത്തിലേക്കു ആനയിക്കുന്നു. അവിടെ ആ സന്ദർഭം പ്രമാണിച്ച് ഒരു സദ്യയും (വിരുന്നും) നടക്കുന്നു.”

“ഉഴും പൊറുക്കുക” അല്ലെങ്കിൽ ‘വീടാരംകയറുക’ എന്നത് വടക്കെ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകമായി നടപ്പുള്ള ഒരുതരം വിവാഹമാണ്. വിവരണത്തിൽനിന്ന് പുടമുറി കുറെ ചിലവുള്ള ഒരു ധനമാണെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ പലരും ചിലവുകുറഞ്ഞ, ഉഴും പൊറുക്കുക അല്ലെങ്കിൽ വീടാരം കയറൽ, എന്ന അടിയന്തരമാണ് നടത്താറുള്ളത്. ഇതിന്റെ ചടങ്ങുകളും ഏകദേശം പുടമുറിയുടേതുപോലെ തന്നെയാണ്. ചുരുങ്ങിയമട്ടിലാണെന്നു ഉള്ളു. വസ്ത്രംകൊടുക്കലില്ല. പിന്നെ, സദ്യ വധുവരന്മാരുടെ ബന്ധുക്കൾക്കു മാത്രമേയുള്ളു. ഇതിന്റെ ഒരു വിശേഷവിധി ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെ വീട്ടിലേക്ക് അങ്ങോട്ടു ചെല്ലണമെന്നും, ചടങ്ങുപ്രകാരമുള്ള പുടമുറി കഴിക്കാതെ ഭാര്യയെ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നാണ്. ഈ വ്യവസ്ഥ വളരെ കൃത്യമായി വടക്കെമലയാളത്തിൽ ആചരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഉഴുംപൊറുക്കൽ എന്ന അടിയന്തരംകൊണ്ട് ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരായിട്ടുള്ള ചിലർ മുതിർന്ന സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായതിനു ശേഷം 15-ഉം 20-ഉം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് ഭാര്യയെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുവരാനുള്ള സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി പുടമുറിയടിയന്തരം കഴിച്ചതായി എനിക്ക് നേരിട്ടറിവുണ്ട്.”

“തെക്കെ മലയാളത്തിലെ സംബന്ധത്തിന്റെയും പാലക്കാട് താലൂക്കിലെ ‘കിടയ്ക്കക്കല്പ്രാണ’ത്തിന്റെയും ചടങ്ങുകൾ വസ്ത്രംകൊടുക്കുന്ന തൊഴികെ, മിക്കതും പുടമുറിയുടേതുപോലെത്തന്നെയാണ്. വസ്ത്രത്തിനു

പകരം പണം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നല്ലാതെ, മറ്റൊറ്റ ചടങ്ങുകളും ഏകദേശം ഒരുപോലെതന്നെ. ഭാര്യമാരെ കല്യാണംകഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാറില്ലാത്തതുകൊണ്ട് സൽക്കാരാടി യന്ത്രവും, തെക്കെമലയാളത്തിലില്ല.”*

തെക്കെ മലയാളത്തിൽ നടപ്പുള്ള സംബന്ധത്തിനെപ്പറ്റി ഒരു വിവരണം താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

“വരന്റെ കാരണവനും വീട്ടിലെ പ്രായചെന്ന സ്ത്രീകളും കൂടി വധുവിനെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ആ വിവരം വരനെ മറ്റൊരാൾ മുഖാന്തരം അറിയിപ്പിക്കുന്നു. നേരിട്ട് അയാളോട് ആ കാര്യം അവർ പറയുന്നതല്ല; പറയുകയുമില്ല. അയാൾ സമ്മതിക്കുന്നു. വധുവിന്റെ ബന്ധുക്കളുമായി പിന്നെ സ്വകാര്യമായി ആലോചന നടത്തുന്നു. അവർക്കു ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ കണിയാനെക്കൊണ്ട് വിവാഹത്തിനുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വധുവരന്മാരുടെ ജാതകം പരിശോധിക്കുന്നു. ജാതകങ്ങൾ സാധാരണയോജിച്ചാണെന്ന് കണക്കാക്കുന്നത്. കണിയാൻ സംബന്ധത്തിനുള്ള ഭീവസവും കുറിക്കുന്നു. അതിന് കറച്ചുഭീവസം മുൻപ് വരന്റെ വീട്ടിലുള്ള രണ്ടോ മൂന്നോ സ്ത്രീകൾ തങ്ങൾ വരുന്നുണ്ടെന്നു മുന്നറിവ് കൊടുത്ത് വധുഗൃഹത്തിലേക്ക് പോകും. ആ വീട്ടുകാർ അവരെ മധുരപലഹാരങ്ങൾ കൊണ്ടും, സദ്യകൊണ്ടും, നന്നായി സൽക്കരിക്കും. അവർ മടങ്ങിപ്പോകുന്നസമയം അവിടുത്തെ മൂത്തസ്ത്രീയോട് വരന് (പേര് പറഞ്ഞ്) വധുവുമായി (പേര് പറഞ്ഞ്) സംബന്ധം വേണമെന്ന് അറിയിക്കുകയും, അതിന് ഇന്നഭീവസം നല്ലതാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ആലോചന സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനുശേഷം വന്നവർ തിരിയെ പോകുന്നു..”

“നിശ്ചയിച്ചഭീവസം രണ്ടുവീട്ടിലും സദ്യവട്ടങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നു. വധുവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് എല്ലാ ബന്ധുക്കളേയും വൈകുന്നേരത്തേക്ക് ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. വരന്റെ വീട്ടിലേക്ക് അയാളുടെ പ്രായക്കാരായ ചില

* തെക്കെമലയാളത്തിൽ ചിലദിക്കിൽ വസ്ത്രം (കുപ്പി) കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ട്. പിന്നെ സംബന്ധം കഴിഞ്ഞാൽ ‘ഭാസ്ത്ര’യെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക എന്നൊരു ആചാരവും ഉണ്ട്. അത് പിറ്റേദിവസംതന്നെ വേണമെന്നു നിബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഉള്ള. സംബന്ധത്തിനു ശേഷം ഒരു ഗൃഹത്തിൽ നല്ലഭീവസം നോക്കി (രണ്ടാംകിടയ്ക്കു) എന്നൊരു വിശേഷവിധിയും കൂടിയുണ്ട്. അതിനു വരന്റെകൂടെ അയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളൊരുകിലും പോകേണ്ടെന്നുണ്ട്. ഈ ചടങ്ങും കൂടി കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് വരന്റെ സോദരിയോ, വൃട്ടിലുള്ള മറ്റു സ്ത്രീകളൊരുകിലുമോ പോയി വധുവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നത്. അതുപോലെ സംബന്ധത്തിനുമുമ്പ് ‘സംബന്ധപരയാൻ പോകുക’ എന്നൊരു പതിവും ഉണ്ട്.

സ്നേഹിതന്മാരെ രാത്രി ഏഴോ എട്ടോ മണിക്ക് ഉണർന്നു തക്കവണ്ണം വരാനായും, അയാളോന്നിച്ച് വധുഗൃഹത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനായും, ക്ഷണിക്കുന്നു. ‘കാരണവന്മാർ (പ്രായചെന്നവർ) വരന്റെകൂടെ പോകുന്ന പതിവില്ല.’ ഉണർന്നു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ചങ്ങാതിമാരെല്ലാവരും അകമ്പടികൂടി വരനെ വധുഗൃഹത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. പോകുമ്പോൾ ഭൂതൃന്മാർ വെറില, (തറവാട്ടിന്റെ ധനസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് നൂറോ ഇരുനൂറോ കെട്ട്) അടക്കു, പുകയില* എന്നിവ വധുഗൃഹത്തിലെല്ലാവർക്കും കൊടുക്കാനായി എടുത്തുകൊണ്ട് കൂടെയുണ്ടാവും. അവ വിരുന്നുകാക്കും കൊടുക്കുന്നു. വധുഗൃഹം വളരെ ദൂരത്താണെങ്കിൽ അതിനടുത്ത ഒരു വീട്ടിൽ നിന്നായിരിക്കും വിവാഹയാത്ര പുറപ്പെടുന്നത്.† വധുഗൃഹത്തിൽ വന്നാൽ കറച്ചുനേരം ഇരുന്നതിന്റെ ശേഷം പിന്നെയും സദ്യയുണ്ട്. അതിനു ശേഷം അവരെ വെറില മുതലായ മുറുക്ക് സാമനങ്ങൾ താലങ്ങളിൽ തെയ്യറാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മുറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. മുറുക്ക് കഴിഞ്ഞാൽ ചില മധുര പലഹാരങ്ങൾ സൽക്കരിക്കും. പിന്നീട് എല്ലാവരും ശയനമുറിയിലേക്കു പോകും. അവിടെ വീട്ടിലുള്ള സ്ത്രീകൾ, ലജ്ജനിമിത്തം മറ്റുള്ളവരുടെ പിന്നിൽ മറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന വധുവോടുകൂടി സമ്മേളിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. വരനും സംഘവും വീണ്ടും ഒരു മുറുക്ക് കൂടി നടത്തുന്നതോടുകൂടി സ്ത്രീകളുമായി സംഭാഷണവും ചെയ്യുന്നു. കറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പുകയന്മാർ വധുവരന്മാർക്ക് ആശീർവ്വനൽകി പിന്നാറുന്നു‡ താമസിയാതെ സ്ത്രീകളും ഭാരോരുത്തരായി മിഥുനത്തെ തന്നെയാക്കി ഒരോൾ പുറത്തു നിന്ന് വാതിലുമടച്ച് ഒഴിയുന്നു.

“ഈ വക അവസരങ്ങളിൽ പട്ടന്മാർ 2 ണ, 4 ണ, എന്നിങ്ങനെ ചിലറ്റസംഭാവനകൾ വെറില അടക്കയോടുകൂടി ദക്ഷിണയായിട്ട് വരന്റെ കയ്യിൽനിന്നോ ചിലപ്പോൾ വധുവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നോ സമ്പാദിക്കുന്നു. ക്ഷണിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള ദുർല്ലഭം ചിലബ്രാഹ്മണക്കു അറയിൽവെച്ച് തന്നെ ദക്ഷിണ കൊടുക്കുന്നതാണ്. അല്ലാത്തവർ പുറത്തു വെച്ചായിരിക്കും കൊടുക്കുന്നത്. വരസംഘത്തിലുള്ളവരിൽ ദൂരസ്ഥന്മാ

* ചിലേടത്ത് വസ്ത്രവും കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്.
 † അല്പമംഗല്യത്തോടുകൂടി അമ്മായിയും മറ്റു സ്ത്രീകളും പടിക്കലോളം വന്ന് വരനെയും സംഘത്തെയും സ്വീകരിക്കുന്ന പതിവും ചിലദിക്കിലുണ്ട്.
 ‡ ഈ ഘട്ടത്തിൽ തറവാട്ടിലെ അമ്മായിയായും, വധു സംഘത്തിലെ പ്രധാനാഗം, വരന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ വരനെ അമ്മായിയെ ഭരമേല്പിച്ചിട്ട് പോകുന്നതാണ് ചിലദിക്കിൽ പതിവ്.

രായവക്ക് വധുഗ്രഹത്തിൽ തന്നെ അവിടെയുള്ള പുരുഷന്മാരെ അറിയിച്ചു കിടന്നുറങ്ങുവാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. [ഭൂനായർ താവട്ടിൽ പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും പെരുമാറാനുള്ള മുറികൾ വെച്ചു കൊണ്ടു് അവയിടീന്റെറകാരോ അററത്തായിരിക്കും.] പുലച്ചയാകുമ്പോൾ വരൻ തന്റെകൂടെ വന്നവരോടുകൂടി പോകുന്നു. പോകുമ്പോൾ തലയണയുടെ ചോട്ടിൽ അയാളുടെ അവസ്ഥ അനുസരിച്ച് 8 ക, 16 ക, 32 ക, 64 ക. (64 കയിൽ അധികമാവുന്നതല്ല.) ഇങ്ങനെ വെണ്ണുന്ന പതിപ്പുണ്ട്. ഇത് വധുഗ്രഹത്തിലുള്ളവക്ക് അടിയന്തരച്ചിലവിലേക്കുള്ളതാണെന്നാണ് സങ്കല്പം. ഇതോടുകൂടി സംബന്ധം പൂർത്തിയായി. ഭാര്യ തന്റെ ഗ്രഹത്തിൽ തന്നെ താമസിക്കുന്നു.* ഭർത്താവ് അങ്ങോട്ടുചെല്ലുന്നു. വൈകുന്നേരം വരികയും രാവിലെ പോകുകയും ചെയ്തു പതിവ്. സംബന്ധത്തിനുശേഷം ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ വരന്റെവീട്ടിലെ വലിയമ്മ വധുവിന് വസ്ത്രങ്ങളും, (പാവുമുണ്ട് തോത്മുണ്ട് ഇവ ഉൾപ്പെടെ) ആറുമാസം തെക്കാനുള്ള എണ്ണയും, അയച്ചുകൊടുക്കും. ഇത് ആറുമാസം കൂടുമ്പോൾ ആവർത്തിക്കും. ഇവ കൂടാതെ ഭരണം, വിഷു, തിരുവാതിര, എന്നീ ആണ്ടുരതികളിൽ കുറച്ച് പണം, ഖെറില, അടക്കു പുകയില എന്നിവയും കൊടുത്തുകൊടുക്കും. സാധാരണ അയക്കുന്ന സംഖ്യ 4 ക, 8 ക, 16 ക, 32 ക, 64 ക ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഖ്യ ആയിരിക്കും. വലിയസംഖ്യ അയക്കുന്നത് ദുർല്ലഭമാണ്.†

അധികം താമസിയാതെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലുള്ളസ്ത്രീകൾ പുതിയ അമ്മായിയെ,‡ അതുവരെ അവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് കോണ്ടുവരണമെന്ന് ആഗ്രഹം വെളിവാക്കും. വീണ്ടും കണിയാനെ വരുത്തുകയും അയാൾ നിശ്ചയിച്ച ശുഭദിവസം വരന്റെ വീട്ടിലുള്ള രണ്ടോ മൂന്നോ സ്ത്രീകൾ പുതിയമ്മായിയുടെ വീട്ടിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു.‡ അവർക്ക് അവിടെ സൽക്കാരമുണ്ടാകും. അവരെ അറിയിച്ചു വധുവിനെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. അമ്മായി ഭർത്താവിന്റെ തറ

* പിറൈദിവസം വരൻ വധുവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന പതിവും തെക്കെ മലയാളത്തിൽ ചിലേടത്തുണ്ട്.

† ഭാണക്കാലത്ത് അവിട്ടം ദിവസം ഭാര്യയെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരണമെന്ന് തെക്കെ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചു വർദ്ധിയാട്ടു താലൂക്കിൽ സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ആ ദിവസത്തിന് “അമ്മായിയോണം” എന്ന് പേരും ഉണ്ട്.

‡ അമ്മായിയെന്നത് ദേശ്യപ്രയോഗമാണ് വധുവെന്ന അർത്ഥവ്യക്തമല്ല.

§ സംബന്ധം നിശ്ചയിക്കുന്നതോടുകൂടി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാനുള്ള ദിവസവും ചില ദിക്കിൽ നിശ്ചയിക്കാറുണ്ട്.

വാട്ടിലെത്തിയാൽ പടികടക്കുമ്പോൾ വലത്തേകാൽ ആദ്യം എടുത്തു വെക്കണമെന്നാണ് ആചാരം. അപ്പോഴെക്ക് ആ താവട്ടിലുള്ള രണ്ടോ മൂന്നോ സ്ത്രീകൾ പടിക്കലോളം വിളക്കും താലവും എടുത്ത്ചെന്ന് അമ്മായിയെ എതിരേല്ക്കും. അവർമുമ്പിലും അമ്മായി പിന്നിലുമായി നാലികെട്ടിനുള്ളിൽ കടക്കും. അവിടെ ഒരു പായയിൽ അമ്മായിയെ ഇരുത്തി, നിറന്നാഴി, പായ, വിളക്ക്, പഴം, എന്നീസാമഗ്രികൾ അമ്മായിയുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവെക്കും. അവിടെയുള്ള ചെറുപ്പക്കുമാരി സ്ത്രീകളിൽ, വിവാഹിതയോ അല്ലയോ എന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയിച്ചില്ല, ഒരാൾ ഒരുപഴമെടുത്ത് അതിന്റെ ഒരു കഷണം അമ്മായിയുടെ വായിൽ കൊടുക്കും. ഈ ചടങ്ങിന് ‘മധുരംതീരൽ’ എന്നാണ് പറയുന്നത്.* ഭർത്താവിന്റെ താവട്ടിൽ ഏതാനും ദിവസം താമസിച്ചതിനുശേഷം അമ്മായി തന്റെ വീട്ടിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോകുന്നു. അപ്പോൾ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലുള്ള മുതിർന്നസ്ത്രീകൾ വള, മോതിരം, വസ്ത്രങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം അമ്മായിക്ക് സമ്മാനിക്കും. ഇത് കഴിഞ്ഞാൽ അമ്മായിക്ക് ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് നല്ലദിവസവും ചീത്തദിവസവും നോക്കാതെ എപ്പോഴും വരാവുന്നതാണ്.†

ഈഷൽഭേദത്തോടുകൂടി കേരളത്തിലെ മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലും ഇത്തരത്തിൽ തന്നെയാണ് നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ കല്യാണാദികൾ നടക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രചാരമുള്ള പുക്കൊടച്ചടങ്ങിൽ ഒരു വിശേഷവിധി കൂടിയുണ്ട്. പുക്കൊടദിവസം അടിയന്തരം കഴിഞ്ഞ് വരൻ തന്റെകൂടെ വന്നവരോടുകൂടി അന്ന് തന്നെ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാറുണ്ട്. പിറൈദിവസം ഭാര്യയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനായി വീണ്ടും വരികയാണ് പതിവ്. രണ്ടാംദിവസത്തെ ചടങ്ങോടുകൂടിയാണ് പുക്കൊട പൂർത്തിയാകുന്നത്. തെക്കെ മലബാറിലെ ‘രണ്ടാംകിടക്കല്ലം’ ഈ ചടങ്ങിനും തമ്മിൽ സാമ്യമുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു.

നായന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹസമ്പ്രദായം (സംബന്ധം) ഒരു തരം ശിഥിലബന്ധമാണെന്നു ഇതര ദേശീയന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്

* അമ്മായിയെ സ്വീകരിക്കുന്നത് വലിയ ആഘോഷത്തോടു കൂടിയതാണ്. പുതുക്കത്തിലെ അമ്മായി ‘വെണ്ണിട്ടും പൊരിച്ചിട്ടും’ എന്ന് പഴമഞ്ചോടി് തന്നെ യുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ പഴക്കിയാൽ അവരെ ആർക്കും കണ്ടുകൂടാതാനും, ആ മനോഭാവം “പഴക്കത്തിലെ അമ്മായി കറിഞ്ഞിട്ടും പുകഞ്ഞിട്ടും” എന്ന് പഴമൊഴിയും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഈപഴമഞ്ചോളുകൾ ശാശ്വതപരമായും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

† Note by Mr. C. P. Raman Menon B.A., a prominent Police Official of Calicut—pp. 239—241, ‘Nayars of Malabar’ by Fawcett.

നാം പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തിന് അടിസ്ഥാനമെന്താണെന്ന് ഇനിയും വ്യക്തമായിട്ടില്ല. മേലുദ്ധരിച്ച വിവരങ്ങളിൽ നിന്നും, നാം കോടീപ്പാട്ടുകളിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നും, നായനാരുടെ പുടമുറി മുതലായ വിവാഹരീതികൾ ഒരു രാമസ്വഭാവ ഏല്പാടല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. വെപ്പാട്ടി സമ്പ്രദായം ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിൽ സ്വകാര്യമായുള്ള വേഷമാണ്. ബന്ധുക്കളുടേയും ബഹുജനങ്ങളുടേയും സാന്നിധ്യത്തോടും അനുമതിയോടും കൂടി നടത്തുന്ന ഒരു പ്രധാനകർമ്മമാണ് നായനാരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള പുടമുറി മുതലായ വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങൾ. അതിനു നിയമസാധ്യത്വം ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥവും സുഗമമല്ല. ആയുർവ്വേദത്തിന്റെ ഇടയിൽ എടുത്തും വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങൾ* ഉണ്ടായിരുന്നതായി സ്മൃതിപുരാണാദികളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നാണ് ഗാന്ധർവ്വം. അത് സ്ത്രീയും പുരുഷനും മാത്രം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന ഒരുതരം വിവാഹമാണ്. അതിനു പുരോഹിതനും വേണ്ട, ബന്ധുക്കളും വേണ്ട. വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പെടാനുദ്ദേശിക്കുന്ന രണ്ടുവ്യക്തികൾ മാത്രമേ തെയ്യറാവേണ്ടതുള്ളൂ.† അത് സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം നടത്തുന്ന കർമ്മമാകയാൽ ഇതരസമ്പ്രദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അതിന് പ്രാധാന്യവും കല്പിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ബഹുജനങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യത്തോടുകൂടി നടത്തിപ്പോരുന്ന പുടമുറി മുതലായവ ശരിയായവിവാഹമായി അംഗീകരിക്കുന്നതിനുള്ള തടസ്സമെന്താണെന്ന് വിശദമാകുന്നില്ല. ഇഷ്ടംപോലെ ചേരാനുള്ളതുപോലെ ഇഷ്ടംപോലെ പിരിയാനും സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ ബന്ധത്തിന് ബലം പോരെന്നുള്ളതാണ് മറ്റൊരാക്ഷേപമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ പരിഷ്കാരപരമൃത്തിലെത്തിയ പാശ്ചാത്യലോകം ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് മുറവിളി കൂട്ടുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്? മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രം വന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ള പരിഷ്കാരവും സംസ്കാരവും കേരളത്തിൽ എത്രയോ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് തന്നെ സുലഭമായിരുന്നവെന്നല്ലേ നാം ഇതുകൊണ്ട് ധരിക്കേണ്ടത്? മരുമക്കത്തായം ഒരു പരിഷ്കൃത സമ്പ്രദായമാണെന്ന് പണ്ടോരോ പറഞ്ഞുവെച്ചതിനാൽ അതിന് അധീനമായവരുടെ മറ്റുനടപടികളും അതുപോലെ ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തമാണ്, ഈ വക അഭിപ്രായങ്ങൾക്കെല്ലാം അടിക്കല്ലായി

* ബ്രാഹ്മം, ദൈവം, ആർക്കും, പ്രാജാപത്യം, ആസുരം, ഗാന്ധർവ്വം, രാക്ഷസം, പൈശാചം.

† ഭൂഷണരാജാവും ശകുന്തളയും തമ്മിലുണ്ടായ വിവാഹം ഇതിനു ഉദാഹരണമല്ല.

നില്ക്കുന്നത്. കേരളീയരുടെ ഇടയിലുള്ള മരുമക്കത്തായ സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി ഇതിനുമുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അത് അപരിഷ്കൃതമല്ലെന്ന് തെളിയിച്ചാൽ അതിന്മേൽകെട്ടിയ കോടകളും തകരാറായിരിക്കുന്നതല്ലല്ലോ.

മക്കത്തായികളായ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള (പാശ്ചാത്യരും പെൺസ്ത്രീയും) സംഘടനയിലെല്ലാം പുരുഷന് സ്ത്രീയെ അപേക്ഷിച്ച് സമുപ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അച്ഛന്റെ സ്വത്തിന് ആൺമക്കൾക്കും പെൺമക്കൾക്കും ഒരുപോലെ അവകാശമില്ല. പെൺസ്ത്രീയുടെ ഇടയിൽ വൈദികകാലം മുതൽക്കു ഭർത്താവിന്റെ നടപടിയെ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടില്ല. വ്യഭിചാരം പുരുഷന് ഒരു ദോഷമായി ഗണിച്ചിട്ടില്ല * സ്ത്രീക്ക് പല അവശതകളും കല്പിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവക്ക് വേദാധികാരമില്ല.† സഹോദരരില്ലാത്തസ്ത്രീ വിവാഹകാര്യത്തിൽ മദ്ധ്യമാണ്.‡ പാശ്ചാത്യരോട് ഇടയിൽ വിവാഹമോചനസ്വാതന്ത്ര്യം ഇക്കാലത്ത് സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും ഉണ്ട്. പക്ഷെ കാര്യങ്ങൾ കോടതിമുഖാന്തരം തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതായിട്ടിണിരിക്കുന്നത്. പെൺസ്ത്രീയുടെ ഇടയിൽ ബർമ്മ മുതലായ ചില രാജ്യങ്ങളിലൊഴികെ അങ്ങിനെയൊരു സമ്പ്രദായം ഇന്നും സമുദായം അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. കേരളത്തിലെ സ്ഥിതി, അത് ഇന്ത്യയുടെ ഒരു ഭാഗമായി കിടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, നേരെ മറിച്ചാണ്. മരുമക്കത്തായികളുടെ ഇടയിൽ സ്വത്തിനുള്ള അവകാശത്തിലും വിവാഹബന്ധത്തിലും സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ തുല്യ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവരായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ആധുനിക ലോകം ഈ സ്ഥിതി ഇപ്പോഴെ ഒരാൾക്കുമായി കരുതാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ.

വിവാഹത്തിന്റെ പേരിൽ താലികെട്ടു കല്യാണമെന്നും പുടമുറിയെന്നും രണ്ടിടയന്തരങ്ങളുടെ ആവശ്യവും ആഗമവും നമ്മുടെ ചിന്തക്ക് വിഷയമാവേണ്ടതാണ്. താലികെട്ടു കല്യാണം വെറും ഒരു 'സംസ്കാരം' ടിടയന്തരമാണെന്നാണ് മി. ക. ചന്തുമേനോന്റെ അഭിപ്രായം.§ സർ. ടി. മുത്തുസ്വാമി അയ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിലുള്ള സമാവർത്തനംപോലെ അത് ജാതിസംബന്ധമായ ഒരു ടിടയന്തരമാത്രമാണ്.|| എന്നാൽ ഇതിനു മുമ്പ് വിവരിച്ച അതിലെ ചടങ്ങുകൾ

* Page 61, Evolution of Hindu Moral Ideals by Sir P. S. Sivaswamy Iyer.

† Ibid p. 59.

‡ Ibid p. 57.

§ Page 8 of his Memorandum submitted to the Malabar Marriage Commission.

|| Vide his Memorandum (p. 8) attached to Malabar Marriage Commission Report.

പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മി. യം. ഡി. രാഘവൻ, ബി. എ. (Assistant Superintendent, Government Museum, Madras) അനുമതിക്കുവന്നതു പോലെ* അത് ഒരുകാലത്ത് ശരിയായ വിവരമായിരിക്കണമെന്ന് ഉറപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലദിക്കിൽ കെട്ടിയആൾക്ക് പിന്നീട് കന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശവും അനുവദിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദു നിയമപ്രകാരം നടത്തുന്ന വിവാഹങ്ങളുടെ ചടങ്ങുകളെല്ലാം അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പുരോഹിതനില്ലാത്തതുകൊണ്ട് പുടമുറി മുതലായ വിവാഹരീതികൾക്ക് മതസംബന്ധമായ സാധുത്വം പോരെന്നു് ഒരാക്ഷേപം പറയാറുണ്ട്. താലികെട്ടു കല്യാണത്തിന് പുരോഹിതന്റെ നിലയിൽ 'ഇളയത്' തെക്കെ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ട്. ആ നിലയിലും അതിന് സാധുത്വം കല്പിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനും പുറമെ ബ്രാഹ്മണി പാടുന്ന പാട്ടിൽ കന്യകയെ നോക്കി ഭർത്താവോടും, പുത്രന്മാരോടും കൂടി വാഴാനായി അനുഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്.† ഇങ്ങിനെ പാടുന്നത് അർത്ഥമില്ലാത്തതൊന്നെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഒത്തേൻ ചീരവിന്റെ 'മഞ്ഞക്കുളിക്കല്യാണ'ത്തിന് താലികെട്ടുന്നതിൽ വൈമനസ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചത് ഇതിനു മുമ്പിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കോവിലകങ്ങളിൽ "പള്ളിക്കെട്ട്" അല്ലാതെ (താലികെട്ടു കല്യാണം) വേറെ വിവാഹാടിയന്തരങ്ങളൊന്നും ഉള്ളതായിട്ട് അറിയുന്നില്ല. തമ്പുരാട്ടിക്ക് പ്രായംതികഞ്ഞാൽ ഒരു നമ്പൂതിരിയെ 'ഇരിപ്പുകാ' രനായി കൊടുക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ വക സംഗതികൾ താലികെട്ടു കല്യാണത്തിന് ശരിയായ വിവാഹത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നെന്നുവെന്നാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

മറ്റൊരു സംഗതി കൂടി ഇവിടെ വിചാരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്പൂതിരിമാരുമായുള്ള ബന്ധം കേരളത്തിലെ പഴയനടപടികളിൽ ചിലപ്രത്യേകതകൾ വരുത്തിയിരിക്കാനിടയുണ്ട്. അവരിൽ മൂത്ത ജ്യേഷ്ഠനാമാത്രമേ സ്വജാതിയിൽ വേളികഴിപ്പാൻ അനുവാദമുള്ളൂ. ബാക്കിയുള്ള സഹോദരന്മാർ ബ്രാഹ്മണാദികളായിരിക്കണമെന്നാണ് വിധി. അത് പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ഒരു നിയമമായതിനാൽ ഗുഹമായി അതിനെ

* Vide his article on Tāli Ketṭu Kalyānam.

† നോട്ട്സ് ഡാണിരി കന്നിയെ

നെടുമംഗലം നിനക്കുന്നു

ഭർത്താവും പുത്ര മോക്ഷവും

നിനക്കായിട്ടിരിക്കുന്നു

നെല്ലെണ്ണി പുത്രന്മാരോക

അറിയെണ്ണി ആയുസ്സുണ്ടാക.

ലംഘിക്കാനുള്ളശ്രമം ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. കോവിലകങ്ങളിലുള്ള തമ്പുരാട്ടിമാരോ, നായന്മാർ സ്ത്രീകളോ അവരുമായി സംബന്ധിക്കുവാൻ വിരോധമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. കേരള സമുദായത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്ക് പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചതോടുകൂടി അവരുമായുള്ള ബന്ധം മറ്റുള്ളവർ കാണിച്ചു വെക്കുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്. നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ സ്ത്രീകളുടെ സ്വതന്ത്രനില ഇരുകൂട്ടരേയും ഘടിപ്പിക്കുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കിയിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെയുള്ള വേഴ്ചകൾ കേരളത്തിൽ അതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീപുരുഷബന്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിരിക്തമായ ഒന്നാണെന്ന് വരുത്താൻ ഒരു പുതിയപേരും അതിന്നു കൊടുക്കുവാൻ 'നമ്പൂതിരിമാർ പ്രേരിതരായി. ഇങ്ങിനെയായിരിക്കണം 'സംബന്ധ'ത്തിന്റെ ആഗമം. സംബന്ധങ്ങൾ ജന്മസ്ഥിരമാകുമ്പോൾ അതിന്നു ബഹുജനസമ്മതി ലഭിക്കാതെയും തരമില്ല. വലിയവരുടെ ഇടയിൽ സംബന്ധത്തിന് സ്ഥിര പ്രതിഷ്ഠ ലഭിക്കുമ്പോൾ മറ്റു സമുദായാംഗങ്ങളും ആരീതി അനുകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമല്ലോ. പഴയ താലികെട്ട് കല്യാണം തീരെ വെടിയുവാൻ ജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അത് വെറും ഒരാലോചനയായി മാത്രം നിലനിന്നു. മറ്റൊരു കാരണംകൂടി ഈ പരിണാമത്തിലേക്ക് സഹായിച്ചിരിക്കാനിടയുണ്ട്. പടയും പൊയ്ത്തും കലവുത്തിയായി കരുതിപ്പോന്ന നായന്മാർക്കും ഈഴവർക്കും നാലുദിവസം കെട്ടുകല്യാണമുണ്ടാകാൻ വിസ്തരിക്കുവാൻ എപ്പോഴും സൗകര്യംകിട്ടിയെന്നു വരുത്തല്ല. വിവാഹയാത്രയിൽ യുദ്ധമുറകൾ കാണിക്കുന്നതും, കെട്ടുന്നപിള്ള വാള് കയ്യിൽവെക്കുന്നതും, യുദ്ധജീവിതത്തിന്റെ അവശിഷ്ടമായി കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പടക്ക് പോകേണ്ടത് എപ്പോഴാണെന്ന് തീർച്ചയാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് വിവാഹമുണ്ടാകാൻ എത്രയും വേഗത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ള ആവശ്യവും പലപ്പോഴും നേരിട്ടുവെന്നുവന്നു കാണാം. ഈ കാരണങ്ങളാൽ താലികെട്ടിന്റെ ഒരു സംഗ്രഹരൂപമായി പുടമുറി മുതലായ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ക്രമേണ ജനസാമാന്യം അധികം ഇഷ്ടപ്പെടുവാനും, താലികെട്ടു കല്യാണം കുട്ടിക്കാലത്തേക്കു നീക്കിവെക്കാനും ഇടവന്നതായിരിക്കണം.

കേരളചരിത്രത്തിൽ അന്തർലീനമായി കിടക്കുന്ന ഈ വക രാമസ്വഭാഗങ്ങൾ വിദേശീയർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് നായന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടായിട്ടുള്ളതും, അതുപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും. ഈ തെറ്റിദ്ധാരണ നമ്മുടെ ഇടയിൽതന്നെ ചിലർക്കു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുമ്പോൾ വിദേശീയരുടെ കാര്യത്തിൽ അതുതരപ്പെടേണ്ടതു

മി. സൈനുദ്ദീൻ* ഫാമിൽട്ടൻ† എന്നീ വിദേശീയർ നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ബഹുഭർത്തൃത്വത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇതിന്നൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഈ സമ്പ്രദായം തിരുത്തേണ്ടതും നായന്മാരുടെയും ഇടയിൽ പ്രാചീനകാലത്തു തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ അതിനെപ്പറ്റി വല്ലതും പ്രസ്താവിച്ചു കാണേണ്ടതാണ്. ഒരു പുരുഷൻ ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നതായി പലപാട്ടുകളിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു സ്ത്രീക്ക് ഒന്നിലധികം ഭർത്താക്കന്മാരുണ്ടെന്നായി പാട്ടുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല. ഒത്തേൻ കക്കനെ അന്വേഷിച്ചു കോഴിക്കോട്ടു വന്നപ്പോൾ ഒമ്പതുവണിക്കന്മാർ അരിവെച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുമായി പരിചയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവർ മറ്റുള്ളവർക്ക് അരിവെച്ചുകൊടുത്ത് അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണെന്നല്ലാതെ മാനമായി കാലയാപനം ചെയ്യുന്ന ഒരുത്തിയാണെന്നു വരുന്നില്ല. ഒത്തേന്റെ പരിഹാസത്തിൽ നിന്ന് ഇത് സ്പഷ്ടമാവുന്നതുണ്ട്. ഇക്കാലത്തുള്ള ഹോട്ടൽ കച്ചവടംപോലെ അന്നും ചില ഏല്പാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ആവക വൃത്തിയിലിരിക്കുന്നവരുടെ ചാരിത്രം തൃപ്തികരമായിരിക്കുകയില്ലെന്ന് സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. തച്ചോളി ഒത്തേൻ മുതലായവരുടെ കാലത്ത് ബഹുഭർത്തൃത്വം നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നല്ലെങ്കിൽ ഇതുകൊണ്ട് ഉപഹിതങ്ങളായിരിക്കുന്നതു. ഈ വിഷയത്തിൽ മി. ചന്ദ്രമേനോന്റെ അഭിപ്രായം ഇങ്ങിനെയാണ്:—

“നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ ബഹുഭർത്തൃത്വം ജാതിത്തൊഴിലായി നാട്ടാചാരാംഗീകരണത്തോടുകൂടി അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നത് ഒരു പച്ചപ്പൊളിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അത് ജില്ലയുടെ മുക്കിലും മൂലയിലുമായി ഉണ്ടായിരിക്കാം.....

.....അത് ബഹുജനസമ്മതിയോടുകൂടി നിലനില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് തെളിയിക്കേണ്ടതാണ്. ആശാരി, കൊല്ലൻ മുതലായ കമ്മാളരുടെ ഇടയിൽ ബഹുഭർത്തൃത്വം ഒരോചാരമായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ഇടയിൽ നാലഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാർ ഒന്നിച്ച് ബഹുഭർത്തൃത്വരീതിയിലുള്ള അവരുടെ വിവാഹം പരസ്യമായി ആഘോഷത്തോടുകൂടി ജാതിനിയമമനുസരിച്ച് കൊണ്ടാടുന്നതു നാം കാണാം

*. Sheik Zinuddin (16th century A.D.)
†. Hamilton. (1727, A.D.) (Malabar Marriage Commission Report—President's Memorandum p. 3.)

റണ്ട്. എന്നാൽ നായർ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉറവൈരികൂ കൂടി പട്ടമുറിയുംപൊറുക്കൽ.....എന്നീ ബഹുജനസമ്മതി ലഭിച്ച മറ്റു വല്ലസംബന്ധങ്ങളിലോ ഒരു സ്ത്രീയെ ഒരു ഭർത്താവിനല്ലാതെ കല്യാണം കഴിക്കുന്നത് മൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? അയാൾക്കു സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ വാദം പിൻവലിച്ച് നിയമനിർമ്മാണത്തിന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളാം. പ്രാചീനകേരളത്തിലോ, ആധുനികകേരളത്തിലോ, അങ്ങിനെയൊരുദാഹരണം കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുവാൻ എനിക്ക് യാതൊരു കൂസലും ഇല്ല.”

വിദേശീയന്മാരുടെ ഇടയിലും നമ്മുടെ വിവാഹരീതികളുടെ ആന്തരത്വം മനസ്സിലാക്കിയ ചിലരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്. മലബാറിൽ ഒരു പൊല്പീസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായി കുറെക്കാലം ഇരുന്ന മി. ഫോസറ്റ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘മലബാറിലെ നായന്മാർ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.*

“നാം ഇപ്പോഴും കുട്ടികളെപ്പോലെ വാക്കുകൾ കാര്യങ്ങളായി തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിർഭാഗ്യംതികഞ്ഞ കമ്മീഷൻ† മരുമക്കത്തായ സമ്പ്രദായത്തിൽ വിവാഹമെന്നൊരേപ്പാടില്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചതിൽ അതൃപ്തരായില്ല. “വധുവരന്മാർ വാദത്തോടൊപ്പമുണ്ടായില്ല, അവരുടെ വേളക്ക് ദൈവത്തിനെ സാക്ഷിയാക്കുന്നതും ഇല്ല.” (എന്നീവിധത്തിലാണ് അവരുടെ വാദഗതി) എന്നാൽ പലീയ സദാചാരതല്പരനോ, കാലംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പരിണാമഫലങ്ങൾ യാതൊരോലോചനയും കൂടാതെ അവഗണിച്ച്, പ്രകൃതിസിദ്ധമായ വളർച്ചയെ പരിച്ഛേദിക്കുവാൻ സ്വന്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ തള്ളിക്കൊടുക്കുന്ന വിശ്രമരഹിതരായ ജനങ്ങൾക്കോ, യോജിക്കുന്ന ഈ തീരുമാനം സമുദായശാസ്ത്രജ്ഞന് സപീകരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ശരിയായ ചടങ്ങുകളോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതും, തീർച്ചയായും, സ്ത്രീപുരുഷബന്ധം ശിഥിലമായി കരുതാത്തതും, സമുദായത്തിന്റെ പുണ്യസമ്മതിയുള്ളതും, ആയ സംബന്ധം ആ പദത്തിന്റെ ഏതത്വത്തിലും ശരിയായ വിവാഹംതന്നെയാണ്. താലികെട്ടു കല്യാണം ഒരു പെൺകിടാവിന് പുണ്യസ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സംബന്ധം ഒരു വെറുപടയ്ക്ക് അനുസരിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അത് വിവാഹാടി യന്ത്രമല്ലെന്നും, സംശയിക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ വാസ്തവം അങ്ങിനെയല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ—സംബന്ധം കഴിക്കാത്ത ഒരു സ്ത്രീക്കോ,

* Nayers of Malabar p. 236.
† Malabar Marriage Commission (1891)
34

സംബന്ധംകഴിച്ചതിനുശേഷം ഭർത്താവ് മരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സ്ത്രീക്കോ, (വൈധ്യമെന്നൊന്നില്ല) സന്താനമുണ്ടായാൽ അവൾ ആ അവസ്ഥയിലുള്ള ഒരു ബ്രാഹ്മണ വിധവയെപ്പോലെ അവമാനം അനുഭവിക്കുന്നു'' ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം ധരിക്കേണ്ടത് നായന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള സംബന്ധംമുതലായ വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റിയും പ്രത്യേകിച്ച് ബഹുഭർതൃത്വത്തെപ്പറ്റിയും ഇപ്പോൾ വേരൂന്നിക്കിടക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് മതിയായ അടിസ്ഥാനമില്ലെന്നുള്ളതാണല്ലോ.

വ സ്ര ധ ധ ര ണ ം.

കേരളീയരുടെ വസ്രധാരണത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടുവാക്കുപറഞ്ഞ് ഈ പ്രകൃതം അവസാനിപ്പിച്ചേക്കാം. കേരളത്തിലെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ വസ്രധാരണരീതിയും, 'പടച്ചമയവും' രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കാമല്ലോ. മലയാളസ്ത്രീകൾ അരക്കുമേലെ മറക്കാരെ നടന്നിരുന്നുവെന്നും അതിനെപ്പറ്റി ഒരു തിയ്യസ്ത്രീയോടു ഒരു വിദേശസഞ്ചാരി ചോദിച്ചപ്പോൾ മാറ്റു മറച്ചുനടക്കാൻ ഞങ്ങൾ തേവിടിശ്ശികളല്ലെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും *ചിലർ രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. വസ്രധാരണത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഈ വ്യത്യാസം ഇടക്കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നും, ഒരുക്കാലത്തെ സമ്പ്രദായം അങ്ങിനെ ആയിരുന്നില്ലെന്നും ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ചില തെളിവുകൾ പാട്ടുകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

പാലാട്ടെ ഉണിച്ചിരുത സോദരിയുടെ പേരിൽ 'അപരാധ' മുണ്ടാക്കാനായി കോമൻ മറന്നുപോയ കത്തിയിന്മേൽ പേര്മാറ്റി യെഴുതിക്കാനായി കൊല്ലന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നുണ്ട്. അവളുടെ പോക്ക് വിവരിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണു്:—

എണ്ണിപ്പതിനാറു പണമെടുത്തു
മേൽമുണ്ടുനൂ വലിച്ചെടുത്തു
മാറ്റുമുലയും മാച്ചുവെണ്ണു†

അതുപോലെ തന്നെ പാലൂർമം രാജാവിന്റെ മകൾ കുഞ്ഞിക്കുന്ന് ഓമലൂർക്കുവിൽ തൊഴാൻ പോയപ്പോൾ,

* Ellic Récluse—(Page 210 History of Kerala Vol. III.)

† പടക്കുപാട്ടുകൾ S. R. V. Press Edition p. 69.

നേരിയസോമ നെടുത്തുകൊണ്ട്
മാറ്റുമുലയും മൂടിവെണ്ണു
ചമയങ്ങളൊക്കെ അണി"യുവാൻ,

പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. അന്ന് നടപ്പില്ലാത്ത ഒരുസംഗതി പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ വഴിയില്ല.

വസ്രധാരണരീതിയിൽ നിന്ന് ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ചാരിത്രം ഉദ്ധരിക്കാമെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തവും വാസ്തവത്തിന്ന് വിപരീതമാണു്. തമിഴ് രാജ്യത്തു് വളരെ മോടിയോടു കൂടി വസ്രധാരണം ചെയ്യുന്നത് ദേവദാസികളാണു്. അവരുടെ ചാരിത്രത്തിന്റെ സ്ഥിതിയാലോചിച്ചാൽ വസ്രധാരണവും സദാചാരബോധവും തമ്മിൽ യാതൊരു പൊരുത്തവുമില്ലെന്ന് തീർച്ചപറയാവുന്നതാണു്. കാപ്റ്റാൻ ഫൻട്ടർ* വാലസ്സ്† എന്നീ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ കേവലം നഗ്നകളായി നടക്കുന്ന ചില അപരിഷ്കൃത സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകൾ ദേഹമുഴുവനും മൂടി രംഗത്തിൽ കളിയാടുന്ന ആധുനിക സ്ത്രീകളേക്കാൾ ചാരിത്രശ്രദ്ധിയുള്ളവരാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. കാതുസ്ഥിതി ഇങ്ങിനെഇരിക്കേ, വസ്രധാരണത്തെ ആസ്പദമാക്കി കേരളസ്ത്രീകളുടെ ചാരിത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആക്ഷേപത്തിന്നു് തക്കതായ കാരണങ്ങളില്ലെന്നാണല്ലോ വിശ്വസിക്കേണ്ടതു്.

അദ്ധ്യായം 4.

പാട്ടുകളുടെ കാലവും, കർത്താക്കന്മാരും.

പടക്കുപാട്ടുകളുടെ കാലവും കർത്താക്കന്മാരെയും നിർണ്ണയിക്കുന്നത് എളുപ്പമല്ല. അവയിലെ പ്രതിപാദനരീതി ഏകദേശം ഒരുപോലെയാകയാൽ ഭാഷാരീതിമാത്രം നോക്കി കാലനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നതിനും തരമില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. എല്ലാപാട്ടുകളും ഒരേക്കാലത്തുണ്ടായവയെന്നു് ചിലർ ഉദ്ധരിക്കുന്നതും ശരിയല്ലെന്നുള്ളതു് സ്പഷ്ടമാണു്. പാട്ടുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള നായകന്മാരെയോ, അവയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള

* Captain Hunter.

† Wallace.

സംഭവങ്ങളേയോ, പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ജാതികളേയോ, ആസ്സദമാക്കി ചില ഉപഹാസങ്ങൾ ചെയ്തുമെന്നേ ഉള്ളൂ. ഇതുവരെ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള പാട്ടുകൾ വകതിരിച്ചു നോക്കിയാൽ പ്രായേണ അവരണ്ടു കുടുംബങ്ങളെ, — അതായത് പുത്തൂരംവീടും, തച്ചോളിവീടും — ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നതായിട്ടു കാണാം. ഇവകൂടാതെ വേറെ ചിലപാട്ടുകളും ഇല്ലെന്നില്ല. ‘നടുവട്ടം പൂങ്കാവിൽ അമ്പുച്ചെട്ടി,’ ‘ആദിമഹാരാജാവ്’ എന്നിവരെപ്പറ്റിയും ചില ഒറ്റപ്പാട്ടുകളുണ്ട്. എന്നാൽ അവ എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും ‘പുത്തൂരം പാട്ടുകളേ’യും, ‘തച്ചോളിപ്പാട്ടുകളേ’യും അതിശയിക്കുന്നില്ല.

പുത്തൂരം പാട്ടുകൾ.

പുത്തൂരംപാട്ടുകൾ ആരോമച്ചേകവർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സോദരിയായ ഉണ്ണാച്ച, ഉണ്ണാച്ചയുടെ മകൻ ആരോമുണ്ണി, കണ്ണപ്പൻ ചേകർ എന്നിവരെപ്പറ്റിയാണ്. ആരോമച്ചേകവരും ഉണ്ണാച്ചയും ഒരേ കാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്നവരാണ്. ചേകോർ അങ്കത്തിന്നുപോയകാലത്ത് ഉണ്ണാച്ചക്ക് ഗർഭമായിരുന്നു. അവളുടെ മകനായ ആരോമുണ്ണി അഭ്യാസം പൂർത്തിയായതിന്നു ശേഷം ചത്തുവീനോട് അങ്കംവെട്ടാൻപോയ കഥയാണ് ആരോമുണ്ണിയെപ്പറ്റിയുള്ളപാട്ടിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കണ്ണപ്പൻ ചേകവരുടെ കഥ മേല്പറഞ്ഞവരുടെ കഥകൾക്ക് മുമ്പോ പിമ്പോ എന്ന് തീർച്ചപറവാൻ പ്രയാസമാണ്. അമ്പാടിക്കോലൊത്തെ മേനോന്മാരുടെ പ്രസ്താവം ആരോമൽച്ചേകോരെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടിലും കണ്ണപ്പൻ ചേകോരെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടിലും കാണുന്നതുകൊണ്ട് കാലംകൊണ്ട് രണ്ടുകഥകൾക്കും വലിയ അന്തരമുണ്ടായിരിപ്പാൻ വഴിയില്ല. ഈ പീഠന്മാരിൽ നടുനായകമായി വിലസുന്ന ആരോമൽച്ചേകോരുടെ കാലം നിണ്ണയിച്ചാൽ മറ്റൊരു കഥകളുടേയും നിണ്ണയിച്ചതുപോലെ കരുതാവുന്നതാണ്.

ആരോമച്ചേകോരെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടിൽ ഇങ്ങിനെയാണ് പ്രസ്താവം കാണുന്നത്.

“നമ്മുടെപണ്ടത്തെ കാണോമ്മാൾ
അങ്കംപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞുപോന്നു
മുന്തററുവത്തെട്ട് വരിഷമായി
അന്നതൊട്ടിന്നു വരേക്കും ഉണ്ണി”

പാട്ടിൽ മറ്റൊരുഭാഗിൽ,

‘നമ്മുടെപണ്ടത്തെ കാണോമ്മാൾ
ഇഴുവത്തുനാട്ടിന്നു വന്നോരാണെ

ചേരമാൻപെരുമാളു തമ്പരാനും
കാലഘൃതി അയച്ചിതല്ലൊ
ഇഴുവത്തുരാജാവിന്നു കത്തുകിട്ടി.

എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ഇഴുവത്തുനാട്ടിൽ നിന്ന് ആരോമൽച്ചേകോരുടെ ‘കാണോമ്മാ’ർ വന്നിട്ട് അന്നേക്ക് 363 വർഷമായി എന്നാണല്ലോ. പാട്ട് ആരോമച്ചേകോരുടെ സമകാലികനും രാജാക്കിലും ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്ന് വിചാരിക്കുവാനാണെങ്കിൽ അതിന്റെ കാലവും മേല്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഉൾക്കൊള്ളാം. ഇനി ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ കാഴ്ചമാണ് തിരിച്ചറിയേണ്ടത്. ചേരനാട് ഭരിച്ച പെരുമാക്കുന്മാരെല്ലാവരും ചേരമാൻ പെരുമാളെന്ന് പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും,¹ അതല്ല ഒടുവിലത്തെ പെരുമാളെമാത്രമാണ് ആ നാമധേയം കൊണ്ട് അറിഞ്ഞിരുന്നതെന്നും ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. “ഭൂമൗ ഭൂപോയംപ്രാപ്യ” എന്ന കലിദാസം ആദ്യത്തെപ്പെരുമാളുടെ ആഗമത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഐതിഹ്യം. അതു പ്രകാരം ക്രിസ്താബ്ദം 216-ാം വർഷത്തിലാണ് പെരുമാൾ വാഴ്ചയുടെ ആരംഭമെന്നും ചില ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.² അതിന്നുശേഷം പെരുമാൾ വാഴ്ച ക്രിസ്താബ്ദം അഞ്ചോ ആറോ നൂറ്റാണ്ടുവരെ നിലനിന്നുവെന്ന്, കൊച്ചിൻസ്റ്റേറ്റ് മാനുവലിലും³ അതല്ല ക്രിസ്താബ്ദം 824 വരെയാണെന്ന് മലബാർ ഗസറ്റിലും⁴ പക്ഷാന്തരങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. കെ. പി. പത്മനാഭമേനോനവർകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേരളചരിത്രത്തിൽ ‘കേരളോല്പത്തി’ ‘കേരളമാഹാത്മ്യം’, കൊച്ചിഭരണരിപ്പോട്ട് (1875-6) എന്നിവയെ ആസ്പദമാക്കി കൊടുത്തിട്ടുള്ള പെരുമാൾ പട്ടികയിൽ ആദ്യത്തെ പെരുമാൾ 216 (ക്രിസ്താബ്ദം) ലും ഒടുവിലത്തെ പെരുമാൾ ക്രിസ്താബ്ദം 789 ലും വാഴ്ച ആരംഭിച്ചതായി കാണുന്നു.⁵ കെ. സി. മാനവേദൻ രാജാവവർകൾ ഘൃതിട്ടുള്ള കേരള ചരിത്രത്തിൽ പെരുമാക്കുന്മാരുടെകാലം ക്രിസ്താബ്ദം 500-ാം മാണ്ടോടു കൂടി അവസാനിച്ചതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.⁶ ചേരമാൻപെരുമാളുടെ രാജ്യവിഭാഗം ആസ്സദമാക്കിട്ടാണ് കൊല്ലവർഷാരംഭമെന്നുള്ള ഐതി

1. Cochin State Manual, p. 36.

2. മലബാർ ഗസറ്റിൽ (തങ്കു) പേജ്. 80.

3. Cochin State Manual p. 37.

4. മലബാർ ഗസറ്റിൽ പേജ് 83.

5. History of Kerala Vol. I, p. 40.

6. Page 34. കേരളചരിത്രം (കെ. സി. മാനവേദൻ രാജാ അദ്ധ്യക്ഷൻ ഡി.സി.)

ഈ വേദനയും കിടക്കുന്നു. ആ ഐതിഹ്യം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ പെരുമാറ്റം വാഴ്ത്ത അനുസരിച്ചത് ക്രിസ്താബ്ദം 825.ലാണെന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പെരുമാറ്റം വാഴ്ത്ത ക്രി. പി. 13 ഉം 14 ഉം നൂറ്റാണ്ടുവരേക്ക് നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നുണ്ട്.¹ ഒരു ചേരമാൻ പെരുമാറ്റം ക്രി. പി. 8-ാം ശതവർഷത്തിന്റെ ഉത്തരാർത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നതായും² പെരുമാറ്റം വാഴ്ത്ത ക്രി. പി. 11-ാം ശതവർഷംവരെ നിന്നതായും മഹാകവി ഉള്ളൂർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.³ പെരുമാറ്റം വാഴ്ത്ത അനുസരിച്ചതിനുശേഷം കേരളത്തിൽ അവിടവിടെയായി അനവധി സാമന്തരാജാക്കന്മാരുണ്ടായി യെന്നും, അവരുടെ യെല്ലാം മേൽക്കോയ്മസ്ഥാനം പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ ആഗമനംവരെ സാമൂതിരിയായിരുന്നവെന്നും മി. പത്മനാഭമേനോൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.⁴ സാമൂതിരി വള്ളുവക്കോനാതിരിയിൽ നിന്ന് മാമാങ്കാധിപത്വം കയ്യാലക്കിയതു ക്രിസ്താബ്ദം 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്ന് മാമ്പേടൻ രാജാവവർകളുടെ കേരളചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു.⁵ ക്രിസ്താബ്ദം 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സാമൂതിരി പുത്തറയുടെ അധിപതിയായെന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. മാമാങ്കത്തിൽ നിലപാടു നില്ക്കുന്ന രാജാവിനെ പെരുമാറ്റം വാഴ്ത്തക്കൊണ്ട് കേരളമൊട്ടുക്ക് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതായും ഉദ്ധരിക്കത്തക്ക ലക്ഷ്യമുണ്ട്. തച്ചോളി കാതേനന്റെ പെങ്ങൾ തെക്കൻപെരുമാളെ കാണാൻ പുറപ്പെടുന്നതായി ഒരുപാട്ടിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.⁶ കാതേനന്റെ കാലം 400-ാം 500-ാം കൊല്ലത്തിനപ്പുറമല്ലെന്നാണ് ഐതിഹ്യം കൊണ്ടറിയുന്നത്. അക്കാലത്ത് സാമൂതിരിയും കോഴിക്കോട്ടുങ്ങാടിയും പ്രതാപൈശ്വര്യത്തിൽ പരിലസിക്കുന്നതായി പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തച്ചോളിപ്പാട്ടിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തെക്കൻപെരുമാറ്റം സാമൂതിരിയായിരിക്കാനേ തരമുള്ളൂ. ചുരുക്കത്തിൽ 'പെരുമാറ്റം' പദം പലചരിത്രകാരന്മാരെയും കാലനിണ്ണയത്തിൽ വഴിതെറ്റിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നു. ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ കാലത്തെപ്പറ്റിയും, പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലത്തെപ്പറ്റിയും ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ ആസ്പദമാക്കി ആരോമൽച്ചേക്കോരുടെ കാലം നിണ്ണയിക്കുന്നത് സുകരമല്ല. സാമൂതിരി

1. മലബാർ ഗസറ്റിൽ, പുറം 85 (1-ാം ഭാഗം)

2. വിജ്ഞാനദീപിക 1-ാം ഭാഗം, പുറം 53.

3. വിജ്ഞാനദീപിക 2-ാം ഭാഗം, പുറം 185.

4. History of Kerala Vol I, p. 41.

5. കേരളചരിത്രം പേജ് 35.

6. Part II, p. 30.

9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പുത്തറക്കുടിപനായിയെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം ഒടുവിലത്തെ പെരുമാറ്റം അതിനുമുമ്പായിരിക്കണം. പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലത്തിനു ശേഷമാണ് കേരളത്തിൽ പല സ്വതന്ത്രരാജാക്കന്മാരുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നുള്ള സംഗതിയെപ്പറ്റി ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം പ്രദർശിപ്പിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആരോമരുടെ കാലം ഏകദേശം 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിന് ശേഷം 368 കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടായിരിക്കണം.

ഇനി മറ്റൊരു വഴിക്ക് കാലനിണ്ണയം സാധ്യമാണോ എന്നു പരീക്ഷിക്കാം. ആരോമൽച്ചേക്കോരുടെ പാട്ടിൽ നാടുവാഴിത്തമ്പുരാക്കന്മാരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടെന്നല്ലാതെ കോലത്തിരിരാജാവിനെപ്പറ്റിയോ, മറ്റു രാജാക്കന്മാരെപ്പറ്റിയോ, പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ല. കോലത്തിരി നാട്ടിലുള്ള കൊല്ലനെക്കൊണ്ട് ചുരിക കടയിക്കാനായി ആരോമൽച്ചേക്കോർ ചത്തുവിനെ അയക്കുന്നുണ്ട്.* ആരോമൽച്ചേക്കോരുടെ പെങ്ങൾ ഉണ്ണാച്ചു ജോനകരുമായി ഏറുമുട്ടിയപ്പോൾ ഒരു നാടുവാഴി പ്രത്യക്ഷമാവുന്നുണ്ട്. ആരോമൽച്ചേക്കോരുടെ മരുമകനായ ആരോമണ്ണി കോലത്തിരിനാട്ടിലായിരുന്ന ചത്തുവിനോട് അങ്കംവെട്ടി മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ അവിടുത്തെ നാടുവാഴിക്കോലൊത്തെ തമ്പുരാനെ കാണാതെ പോരുന്നില്ല. ഈ ഘട്ടങ്ങളിലൊന്നും കോലത്തിരി രാജാവിന്റെ പ്രസ്താവം കാണുന്നില്ല. ഇതിൽനിന്ന് നാടുവാഴിത്തമ്പുരാക്കന്മാർ രാജാക്കന്മാരായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായിരിക്കണം ആരോമൽച്ചേക്കോരുടെ കാലമെന്ന് ഉദ്ധരിക്കാവുന്നതാണ്. നാടുവാഴികൾ ദേശവാഴികൾ എന്നീ സ്ഥാനപ്പേരുകളുവർ അതാതുടിക്കിലെ താക്കൂട്ടം മുതലായ നാട്ടുകൂട്ടങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്നവെന്നാണ് ഐതിഹ്യം. പെരുമാക്കന്മാർ ഒഴിഞ്ഞു തോടുകൂടി അവർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നിലവിട്ട സ്വതന്ത്രരാജാക്കന്മാരായിത്തീർന്നിരിക്കണം. സാമൂതിരി 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്വതന്ത്രരാജാവായതായും പിന്നീട് മാമാങ്കാധിപത്വത്തിന് ശ്രമിച്ചു 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിന്റെ മേൽക്കോയ്മ കയ്യാലക്കിയതായും കാണുന്നു. ഇങ്ങിനെ കേരളത്തിൽ സ്വതന്ത്ര രാജാക്കന്മാർ രാജ്യഭാരം നടത്താൻ തുടങ്ങിയ കാലത്തിന് മുമ്പായിരിക്കണം ആരോമൽച്ചേക്കോരുടെ കാലമെന്ന് ഏകദേശം ഉദ്ധരിക്കാവുന്നതാണ്.

പുത്തരം പാട്ടുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്ന ജാതിക്കാരെപ്പറ്റി ചതു ചെച്ചുന്നതായാലും കാലത്തെപ്പറ്റി ചില ഉദ്ധരണികൾ ചെച്ചുവന്നതാണ്. കേരളത്തിലുള്ള ഹിന്ദുമതാവലംബികളായ ജാതിക്കാരുടെ കഥ

* വടക്കൻ പാട്ടുകൾ, S. T. Reddiar's Edition, page 31, Part II.

യെടുത്താൽ കാലനിണ്ണയത്തിൽ കഴപ്പുണ്ടാകുമെന്നുവന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ട് അനൗചിതമായിരുന്നെങ്കിലും അതേപോലെ. ആരോമൽച്ചേ കോരപ്പറിയുള്ള പാട്ടിൽ മുഹമ്മദീയരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവങ്ങളൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, ഉണ്ണാച്ചയെപ്പറ്റിയും, ആരോമൽച്ചേയെപ്പറ്റിയും ഉള്ള പാട്ടുകളിൽ ജോനകന്മാർ, നസ്രാണിമാർ, എന്നിവരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുഹമ്മദീയരുടെ ആഗമനത്തിന് എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ കേരളത്തിൽ വന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. മുഹമ്മദീയരുടെ ആഗമനം 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷമാവാനേ തരമുള്ളൂ. ആ നൂറ്റാണ്ടിലാണല്ലോ മുഹമ്മദ് നിഖിയുടെ അവതരണം. ക്രിസ്താബ്ദം 710 (A. D.) ലാണ് ആദ്യത്തെ മുഹമ്മദീയസംഘം കേരളത്തിലെത്തിയതെന്ന് ഒരു രേഖകൊണ്ടു കാണുന്നു.* അറബി വ്യവസ്ഥയായ സുലൈമാൻ (ക്രിസ്താബ്ദം 851-52) “ഇന്ത്യാക്കാരിലോ ചീനക്കാരിലോ ഇസ്ലാം ലാഭം അംഗീകരിക്കുന്നവനോ അറബിഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവനോ ആയ യാതൊരാളെങ്കിലും ഉണ്ടെന്ന് ഞാനറിയുന്നില്ല.” † എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയതായി കൊച്ചിരാജ്യ ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 869, 885, 916 എന്നീ കാലമായപ്പോഴെന്ന് അറേബിയിലും, മലബാറും തമ്മിലുള്ള കച്ചവടബന്ധം അറബി സഞ്ചാരികളുടെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമായതായിട്ടും കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ഉച്ചയിക്കേണ്ടത്, ക്രിസ്താബ്ദം 9-ഉം, 10-ഉം നൂറ്റാണ്ടിൽ മുഹമ്മദീയർ കേരളത്തിൽ കച്ചവടത്തിനായി വന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണല്ലോ. ക്രി. പി. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴെന്ന് മലബാറിൽ മുഹമ്മദീയരുടെ വ്യാപാരം അത്യുച്ച നിലയിലെത്തിയതായും അവർ മിക്ക തുറമുഖങ്ങളിലും നിവസിച്ചിരുന്നതായും അക്കാലത്തെ സഞ്ചാരികൾ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുണ്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ മുഹമ്മദീയർ മലയാളക്കരയിൽ സമൃദ്ധിയായി കാണുന്നത് ക്രി. പി. 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിന് ശേഷമാണ്. ഉണ്ണാച്ചയുടെ കാലം ക്രി. പി. 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെങ്കിൽ നാഗപുരത്തെ അങ്ങാടിയിൽ അവർ കണ്ടു മുട്ടിയവർ സാധാരണ മുഹമ്മദീയരാണ് എന്ന സംശയത്തിന് അവകാശമുണ്ട്. അവരെ ജോനകരെന്ന് പേർ വിളിച്ചു കാണുന്നതും. ജോനകശബ്ദം യവനൻ എന്ന പദത്തിൽ നിന്ന് വന്നതായിരിക്കണം എന്ന് ഡോക്ടർ പി. ഡബ്ല്യു. തോമാസ്സ്, യം. എ. പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ‡ “പണ്ടു കടലിൽ കൂടി കേരളത്തിൽ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള വെള്ള

* History of Kerala Part II, p. 549.

† കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രം പേജ് 19.

‡ ‘മുഹമ്മദീയനായ പെരുമാൾ’ എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനം നോക്കുക. ഗദ്യ കമ്പോസിംഗ് ഒന്നാം പുസ്തകം, പേജ് 31.

ത്താലിക്കാരായ എല്ലാജനങ്ങളെയും ‘യവനർ’ എന്നു വിളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പേരിൽ നിന്നാണ് മുഹമ്മദീയർക്ക് ജോനകർ എന്ന പേരുണ്ടായത്. പഴയ തമിഴ്കൃതിയിൽ യവനരെപ്പറ്റി പറയുന്നത് പലതും പേർഷ്യയിൽ നിന്നുവന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ചാണെന്ന് ദിവാൻ ബഹദൂർ സാമിക്സെപ്പുള്ള അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു..... ‘ബെലുമാൻ’ ‘യവനർ’ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പേരുകൾക്ക് വളരെ വിസ്തൃതമായ അർത്ഥം സങ്കല്പിക്കേണ്ടതാണെന്നത്രെ മേൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.” “കേരള പഴമയിൽ” കൊല്ലത്തെ പാണ്ടികുശാലയെപ്പറ്റി പറയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ “ഇവിടെ അറവികൾ ഇല്ല; ചില ചോ(ജോ)നകന്മാരെപ്പോലെ മുസൽമാന്മാരും ഇല്ലല്ലോ” എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് ജോനകന്മാർ മുസൽമാന്മാരാണ് എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജോനകശബ്ദം ബെലുശബ്ദംപോലെ മുഹമ്മദീയശബ്ദത്തിന്റെ പര്യായമായിത്തീരാനുമാകാൻ കാലംവിട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ജോനകർ ഒരു കാലത്ത് ജൈനരായിരുന്നുവോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നതിന് ബെലുശബ്ദത്തിന്റെ പരിണാമം സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. 700 കൊല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ള ജൈനർ കോഴിക്കോട്ടുണ്ടെന്ന് കണ്ടെടുത്തു തമ്പുരാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.* പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ച ജോനകർ നാഗപുരത്തെ അങ്ങാടിയിലാണെന്നു കാണുന്നതിനാൽ അവർ കച്ചവടക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളോ, മറ്റു വല്ല പാശ്ചാത്യന്മാരോ ആയിരിക്കാനിടയുണ്ട്. അവർ മുഹമ്മദീയരാണ് വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം ഉണ്ണാച്ചയുടെ കാലം ക്രി. പി. 12-ാം ശതകത്തിന് പിന്നിലാക്കേണ്ടതായി വരും. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകൂടി മുമ്പാണെന്ന് കരുതാവുന്നതാണ്.

ഇനി ചേക്കേന്മാരുടെ വരവിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കാം. ഈഴവർ സിംഹളത്തിൽ (ലങ്ക) നിന്നു തേങ്ങയോടുകൂടി ക്രി. പി. മൂന്നാം നാലാം നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ വന്നവരാണെന്ന് വിദേശീയരുടെ കുറിപ്പുകളെ ആസ്പദമാക്കി അനുമാനിക്കുന്നത് അബലമാണെന്നും, അവർ ക്രിസ്താബ്ദം ആദ്യത്തിലോ, അതിനുുമുമ്പോ, കേരളത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, മി. സി. പി. കുഞ്ഞുരാമൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. † നാളികേരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവം വല്ലഭികീരമായെന്നതിലും ചിലപ്പതികാരത്തിലും (ക്രി. പി. 2-ാം നൂറ്റാണ്ടു) ഉണ്ടു താനും. ആരോമൽച്ചേയുടെ പാട്ടിൽ കാണുന്ന ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ പ്രസ്താവവും മറ്റും ഈ അഭിപ്രായത്തിന് എതിരായിട്ടാണ് നില്ക്കുന്നത്, ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ പ്രഭുക്കന്മാരായി കാണുന്ന

* ലേഖനം ഗസറ്റിൽ (2-ാം ഭാഗം) മുഖവുര—പേജ് 6.

† ‘ഈഴവരുടെ ഇതിഹാസം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുര—ഭാഗങ്ങൾ 26—33.

ചേക്കേന്മാൻ മാത്രമോ, അതല്ലെങ്കിൽ ആരോമൽച്ചേക്കേന്മാൻ വംശം മാത്രമോ, അക്കാലത്ത് വന്നതായി വിചാരിക്കാമോ എന്നൊരുപ്രശ്നവും ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ പ്രസ്താവവും മറ്റും പരമ്പരയാ ചൊല്ലിപ്പോരുന്ന പാട്ടിൽ ഇടക്കുകടന്നു കൂടിയതായിരിക്കാനും വഴിയില്ലാത്തതല്ല. ഒരുരാജ്യത്ത് നിന്ന് മറ്റൊരു രാജ്യത്തിലേക്ക് ആളുകൾ പോകാൻ തുടങ്ങിയാൽ ആ പോക്ക് ഇടക്കിടക്ക് ഉണ്ടാവാനു വഴിയുണ്ടല്ലോ. സംഘംസംഘമായി ഒരേരേ കാലത്തുവന്നവെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതായിരിക്കും എല്ലാവരും ഒരേകാലത്തു വന്നുചേർന്നവനെ വിചാരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ യുക്തിയുക്തമായിരിക്കുന്നത്. ഈ സംഗതികളെല്ലാം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഈഴവരുടെ ഒന്നിച്ചുള്ളവരല്ല, ചേക്കേന്മാരുടെ വരവിനെമാത്രമാണ് ആരോമൽച്ചേക്കേന്മാരുടെ പാട്ടിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും അസംഗതമായിരിക്കുകയില്ല. ചേക്കേന്മാരുടെ യുദ്ധപരിശീലനാഭി സമ്പ്രദായങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരും അംഗീകരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ 'ചേക്കേൻ' ശബ്ദം പടയാളിയെന്ന പദത്തിന് പര്യായമായിത്തീർന്നുവെന്നുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. കേരളപഴമയിലും* ദാരികവധം പാട്ടിലും† ഈ ശബ്ദം യുദ്ധപീരന്മാർ എന്നർത്ഥത്തിലാണ് പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നത്.

ക ത്ത റ ക്ക ന്ന റ്റ.

നാടോടിപ്പാട്ടുകളുടെ കർത്താക്കന്മാരെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതും വിഷമമാണെന്ന് ഇതിനുമുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. നാടന്മാരുടെ ഇടയിൽ അപ്പോപ്പോഴുണ്ടാകാറുള്ള ചില രസികന്മാരുടെ സരസ്വതീപ്രവാഹങ്ങളാണ് ഇവയെന്നു പൊതുവെ പറഞ്ഞുകൂട്ടൂ. നാടൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളായിരുന്ന അവർ അതിന്റെ ചിത്രം അകൃത്രിമരമണിയമായി വരച്ചിട്ടുണ്ട്. "ആരെക്കൊണ്ടെങ്കിലും കൈയടങ്ങൂ" എന്ന് ആരോമൽച്ചേകവരെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കാണുന്നതിനാൽ 'പുത്തൂരം പാട്ട്' കളുടെ കർത്താവ് ഒരാളായിരിക്കുമോ എന്ന് ഉൾക്കൊള്ളാൻ വഴിയുണ്ട്.

ഉ പ സ ങ്ഗ മ റ്റ.

തച്ചോളിപ്പാട്ടുകൾ എന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിയിട്ടുള്ളവ ഇനിയും ക്കാ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാനുള്ളതുകൊണ്ട് അവയുടെ കാലനിർണ്ണയവും,

* പേജ് 96. "മലയാളം ആർ എന്നാൽ.....ആയുധാഭ്യാസത്തിനായു വന്ന ചേകവർതന്നെ."

† "ചേകവർ കേൾപ്പിൽ പടകലത്തിന്നു" ശൈലപുരുഷന്മാരായിരിക്കും."

പാട്ടുകളിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതോളം അക്കാലത്തെ കേരളീയരുടെ മതബോധം, കേരളത്തിലെ ഭരണസമ്പ്രദായം സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ നാടോടിപ്പാട്ടുകൾക്കുള്ളസ്ഥാനം, എന്നീസംഗതികളും അവ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടി പ്രതിപാദിക്കാമെന്നു കരുതി ഇപ്പോൾ തന്നെ വളരെ ഭീഷിച്ചുപോയ ഈ ചർച്ച ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു. നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ ശേഖരിച്ച്, അവയുടെ പാഠം ശരിപ്പെടുത്തി, അവയിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള ദേശ്യപദങ്ങളുടെ അർത്ഥം സുഗമമാക്കി പ്രസാധനം ചെയ്യുന്നത് എടുപ്പമുള്ളകാര്യമല്ലെന്ന് എന്റെ അനുഭവം വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാലും, കേരളീയരിൽ വമ്പിച്ച ജനസമുദായങ്ങളായി കരുതേണ്ടുന്ന തിരുരുടേയും, നായന്മാരുടേയും പഴയ സംസ്കാരം രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുള്ള നാടോടിപ്പാട്ടുകളെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനവും അച്ചടിക്കാത്ത പാട്ടുകളുടെ പ്രസാധനവും, അവരുടെ സംസ്കാരപുരോഗതിക്ക് അത്യാവശ്യമെന്ന് തോന്നിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ പ്രയാസമേറിയ ഭാരവാഹിത്വം ഞാൻ ഏറ്റെടുക്കാൻ ഇടയായത്. നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് ഗവേഷണം കൊണ്ടു ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രധാനകൃത്യവുമാണല്ലോ. ഈ പുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവമുള്ളവർക്ക് അറിയാവുന്നതാകയാൽ അവയെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കേണ്ടമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള പാട്ടുകൾതന്നെ പാഠങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തി അർത്ഥവിവരണത്തോടുകൂടി പ്രകാശനംചെയ്യേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഭാഷാഭിമാനികളുടെ സന്നിർവ്വഹണമായ ശ്രദ്ധ ഇതിലേക്ക് ആകുഷ്ടിക്കുവാൻ എന്റെ ശ്രമം പര്യാപ്തമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതുതന്നെയാണ് എനിക്കുള്ള വലുതായ ചാരിതാത്മ്യം.

എന്റെ ഉദ്യമം പരിപൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടെന്നോ, അതിൽ കുറവും കുറവും ഇല്ലെന്നോ, ഞാൻ ലേശംപോലും അഭിമാനിക്കുന്നില്ല. മാത്രം നിർണ്ണയം പ്രയാസമായിരിക്കുന്ന ഒരു മഹാവനത്തിലാണ് ഞാൻ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് എനിക്ക് നല്ല നിശ്ചയമുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പരിശ്രമം ഇദം പ്രഥമമാകയാൽ മാറ്റുടുകകമായി എന്റെ ഉത്സാഹവും സ്നേഹിതന്മാരുടെ പ്രോത്സാഹനവുമാണ് എനിക്ക് കാര്യമായിട്ടുണ്ടായ അവലംബം. അതുകൊണ്ട്, ഇതിൽ പരിഷ്കരിക്കേണ്ട ഭാഗത്തെപ്പറ്റി സഹൃദയന്മാരുടെ സാരോപദേശങ്ങൾ സാദരം ഞാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നുണ്ട്. നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ എത്രജനങ്ങൾ ഒത്തുചേർന്നുവെന്ന് മതിയാവുക എന്ന് തിട്ടമായി പറയുവാൻ പ്രയാസമേറിയ നിലയിൽ അത്ര വിപുലമാണ് ആഭ്യന്തരഗാഢത്തിന്റെറസ്ഥിതി. സ്വന്തം

നാടിന്റെ സംസ്കാരത്തിൽ അഭിമാനമുള്ള ഏതൊരു കേരളീയനും അതിൽ കഴിയുന്നത്ര ചെമ്പേണമെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അപേക്ഷ. ഇത്തരം പാട്ടുകൾ കേരളത്തിലുള്ള ഓരോ സമുദായത്തെ പറ്റിയും അനവധിയുണ്ട്. ആ വക പാട്ടുകൾ അതതു സമുദായത്തിലുള്ളവക്ക് ശേഖരിക്കുവാൻ പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ ശ്രദ്ധയും ഞാൻ ഈ വിഷയത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ കരുതലമറക്കുകയല്ലെങ്കിൽ വളരെ കിട്ടുമോ എന്ന് സംശയമാണ്. പ്രായചെന്ന പുരുഷന്മാരേയും സ്ത്രീകളേയും ആശ്രയിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ പലതിന്റേയും ആയുസ്സ് നില്ക്കുന്നത്. അവരുടെകാലംകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കുവാനേ നമുക്ക് തരമുണ്ടാകയുള്ളൂ. മഹാകവി ഉള്ളൂരിന്റെ പ്രത്ഥന ഞാനും ഈ അവസരത്തിൽ ആവർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ഈ പാട്ടുകളെ അപമൃത്യുവിൽ നിന്ന് പരിശ്രമം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ പാവനമായ ഒരുധർമ്മം ഭാഷാഭിമാനികൾക്കുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വാസമില്ല. മന്യവായനക്കാരെ! നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ ഈ അമൂല്യ നിധിക്ക് ക്ഷണഭംഗരത്നമോ, ചിരഞ്ജീവിത്വമോ, രണ്ടിലൊന്ന് നൽകുവാൻ ഈ നിമിഷത്തിൽ നാം വിചാരിച്ചാൽ കഴിയും. അതിൽ ഏതാണ് കർത്തവ്യമെന്ന് നിശ്ചയിച്ച് കൗചിത്വപോലെ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ. ഉത്തരക്കുണത്തിൽ ത്യാജ്യഗ്രാഹ്യവിവേചനത്തിനുള്ള സമയം അതീതമായിപ്പോകുന്നു.*

ഈ ഗൗരവമേറിയ കാര്യത്തിൽ ഇനിയും അനാസ്ഥകാണിക്കരുതെന്ന് ഞാനും ഭാഷാഭിമാനികളോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

തച്ചോളി തേനന്തപ്പറിയുള്ള പാട്ടുകൾ.

EDITED BY

CHELNAT ACHYUTA MENON, B. A.,

Head of the Department of Malayalam,

University of Madras.

* സി. പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ “മലയാളത്തിലെ പഴയപാട്ടുകൾ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുര.

തച്ചോളി ഒതേനൻ

(കുറിപ്പ്.)

വടകര റെയിൽവെസ്റ്റേഷൻ സമീപം ഏകദേശം ഒരുനാഴിക കിഴക്കായി മേപ്പു എന്നൊരു പ്രദേശമുണ്ട്. അതിൽ ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ ചരുവിലായി ഒരു പഴയതറവാടിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഇതാണ് കേരളമെങ്ങും വിളികൊണ്ടു തച്ചോളി ഒതേനൻ ജനിച്ച സ്ഥലം. ഈ തറവാടിന് 'മാണിക്കോത്ത്' എന്നായിരുന്നു പേര്. അവിടെ ഇപ്പോൾ പഴയതറവാടിന്റെ തറയും ആസ്ഥാനത്ത് ഒതേനൻ, കോമക്കുറുപ്പ് ഇവരുടെ പ്രേതത്തെ കുടിവെച്ചതായി ഒരു ചെറിയ മണ്ഡപവും അതിനടുത്ത് വടക്കുഭാഗത്ത് അതിലും ചെറുതായ മറ്റൊരു മണ്ഡപവും മാത്രമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. വലിയ മണ്ഡപത്തിൽ രണ്ടു മുറിയുണ്ട്. ഒന്നിൽ ഒരു വിഗ്രഹവും പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് കോമക്കുറുപ്പിന്റെതാണെന്നാണ് അയൽവാസികളിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ അറിവ്. മറ്റൊരു മുറിയിൽ പട്ടിട്ടു മൂടിയ ഒരു കുട്ടിൽ മാത്രമാണ് കാണുന്നത്. അത് ഒതേനൻ കിടന്ന് മരിച്ചുകുട്ടിയാണെന്നാണ് സങ്കല്പം. ഒതേനൻ "പൊന്നിയം" പൊയ്ക്കു കഴിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ കതിരൂർക്കുരുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട മായൻകുട്ടി എന്നൊരു മുഹമ്മദീയൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെറിക്കു വെടിവെച്ചുവെന്നും, ആവെടി മരണത്തിൽ കലാശിച്ചുവെന്നും, ഒരുപാട്ടിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. വെടിയേറാതിനു ശേഷം വീടെത്തുന്നതുവരെ വേദനസഹിച്ച് പയ്യംപള്ളിച്ചതു മുതലായ ചങ്ങാതിമാരുടെ സഹായത്തോടു കൂടി ഒതേനൻ നടന്നുപോന്നുവെന്നും കൂടി ആ പാട്ടിൽ നിന്ന് അറിയാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെവന്നു കിടന്ന കുട്ടിയാണത്രെ മേപ്പാഞ്ഞ മണ്ഡപത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ രണ്ടു ചെറിയ മുറികളുടെ മുമ്പിലുള്ള താഴ്വാരത്തിൽ ഒരു പീഠമുണ്ട്. അത് ചാപ്പനെ സങ്കല്പിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് ആ ദിക്കുകാർ പറയുന്നത്. ചെറിയ മണ്ഡപത്തിൽ എന്താനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മരിച്ച ഒരു കാരണവരെ കുടിവെച്ചിരിക്കുയാണെന്നും അറിയുന്നു. ഈ തറവാടിന്റെ പ്രതിനിധിയായി ഇപ്പോൾ ഏകദേശം എഴുപത് വയസ്സു പ്രായമായ ഒരു സ്ത്രീ മാത്രമാണുള്ളത്.

മേപ്പാഞ്ഞ സ്ഥലത്തുള്ള മണ്ഡപവും മറ്റും ഒരു ക്ഷേത്രംപോലെയാണ് ആ ദിക്കുകാർ കരുതിവരുന്നത്. അവിടെ കൊല്ലത്തിലൊരിക്കലും

കൽ കത്തേനന്റെ സ്മാരകമായി ഒരു 'തിര' യും* നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. കത്തേനന്റെ വകയായുള്ള പഠനുകളിലും സ്ഥലങ്ങളിലും താമസിക്കുന്നതിനും നായന്മാരും കൂടിയാണ് ഈ തിര കഴിക്കുന്നത്. ഇതിനു വേണ്ടുന്ന സംഭാരങ്ങൾ ഇന്നിന്നവർ കൊണ്ടുവന്നുകൊള്ളണമെന്ന് പണ്ടെ നിർദ്ദേശമുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല, അതിനു വല്ലവീഴ്ചയും വരുത്തിയാൽ അവർക്ക് ചില അനന്തരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നും, ആ ഭീഷകാരിൽ നിന്ന് അറിയാനിടവന്നു.

അവിടെ കുടിവെച്ച പ്രേതങ്ങളിൽ തച്ചോളി കത്തേനന്റെതിന്നാണ് അധികം ഉഗ്രതയുള്ളതായിട്ട് കരുതിവരുന്നത്. അയൽവക്കുകാരെ വളരെ ഭയഭക്തിയോടെകൂടിയാണ് അവിടെ പെരുമാറുന്നത്. ഓരോ കായ്സിദ്ധിക്കായി നാട്ടുകാർ വഴിവാടുകയെന്നതും അവിടെ പതിവാണ്. തച്ചോളി കത്തേനന്റെ കീഴ്ത്തി നിലനില്ക്കുന്നത് ഒരു പ്രാസി എന്ന നിലയിൽ മാത്രമല്ല. അദ്ദേഹം അതിസമർത്ഥനായ ഒരു മന്ത്രവാദി കൂടി ആയിരുന്നുവെന്ന് ഐതിഹ്യമുണ്ട്. ഇതിനൊരു ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കോഴിക്കോട്ടു പോയപ്പോൾ തനിക്ക് അരിവെച്ചുകൊടുക്കാൻ ആദ്യം വിസമ്മതം കാണിച്ചപ്പോൾ അനുഭവപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നുമുണ്ട്.† ആ മഹാന്റെ സങ്കല്പം നിലനിൽക്കുന്ന പുണ്യസ്ഥലത്ത് ചെന്നു നോക്കിയാൽ ഒരുമാനാഷന്റെ അവശിഷ്ടസാന്നിദ്ധ്യം അവിടെയുണ്ടെന്ന് ആർക്കും തോന്നുന്നതാണ്.

കത്തേനന്റെ ജീവചരിത്രം.

കത്തേനനെപ്പറ്റിയുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളും പാട്ടുകളും ആസ്സദമാക്കി ഒരു പുസ്തകമെഴുതിയ ശ്രീമതി കടത്തനാട്ട് മാധവിയമ്മയുടെ പരിശ്രമത്തെപ്പറ്റി ഇതിനുമുമ്പ് തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനെ തുടർന്ന് കത്തേനന്റെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ഇനിയും അന്വേഷണം ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. നാട്ടുകാരുടെ മനസ്സിൽ സ്ഥിര പ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആ മഹാൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് വെറും ഒരു രോബിൻഹുഡ് മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നും, അന്യെന്തെ രാജാക്കന്മാർ കത്തേനന്റെ സഹായവും, ഉപദേശവും പലപ്പോഴും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും, ആ ചരിത്രപുരുഷനെപ്പറ്റിയുള്ള പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് വെളിവാകുന്നുണ്ട്.

* രാഘവോഷം, കാളിക്കേന്ദ്രങ്ങളിൽ തിരകെട്ടിക്കളിക്കുന്നതിനും ഈ പേരുണ്ട്.

† Part II, p. 85.

1925 ൽ ആഗസ്തമാസത്തിൽ 'ഗജകേസരി'യിൽ കത്തേനന്റെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റി നാലഞ്ചു ലേഖനങ്ങൾ തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. കത്തേനന്റെ കഥ വിവരിക്കുന്ന ഒരുപാട്ടിനെ ആസ്സദമാക്കിയിരുന്നു അതെഴുതിയിരുന്നതെന്ന് അതീലെ ഉദ്ധാരണങ്ങളിൽ നിന്ന് വെളിവാകുന്നുണ്ട്. അതിൽ ഒരിടത്ത് കത്തേനൻ "കൊല്ലം 759 മിഥുന മാസം വെള്ളിയാഴ്ച നട്ടച്ചക്ക് കുറുത്തവാവ് കൂടിയ സമയത്തായിരുന്നു" ജനിച്ചതെന്ന് പ്രസ്താവിച്ച് കാണുന്നു. കത്തേനന്റെ അമ്മയായ ഉപ്പാട്ടിയെക്കുണ്ട് ചീനംവീട്ടിൽ (പുതുപ്പണത്ത്) വാഴുന്നവർ അവരിൽ അനുരക്തനായെന്നും, ന്യായമായമാറ്റങ്ങളെ അവലംബിച്ച് വശപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാത്തതാൽ വശ്യപ്രയോഗംകൊണ്ട് അവരെ സ്വാധീനമാക്കിയെന്നും, പിന്നീട് ആസ്ത്രീയെ പുടമുറി കഴിച്ചുവെന്നും, ഈ വേഷത്തിലുണ്ടായ സന്താനങ്ങളാണ് കോമക്കുറുപ്പ്, ഉണിച്ചിരക്കുഞ്ഞൻ (സ്രീ) കത്തേനൻ, എന്നിവരെന്നും, അതിൽവിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കത്തേനൻ തന്നെ മറ്റൊരവസരത്തിൽ പൊന്നപുരം കോട്ടപിടിക്കുവാൻ പേരുകേട്ടവരും ആ സംരംഭത്തിലടങ്ങിയ അപായമറിഞ്ഞ് കോമക്കുറുപ്പ് തടുക്കുകയുണ്ടായി. ഉടനെ കത്തേനൻ ജ്യേഷ്ഠൻ പട്ടഭട മകനാകയാൽ ചോരകുണ്ടാൽ ഓടുമെന്നും, താൻ പടനായരുടെ മകനാകയാൽ മുട്ടിനുചോരയിൽ പുളക്കുമെന്നും, മറുവടി പറഞ്ഞതായി മറ്റൊരുപാട്ടിൽ കാണുന്നു * ഈ രണ്ടുപ്രസ്താവങ്ങളും അന്യോന്യം വിരുദ്ധമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

മുൻപറഞ്ഞ ലേഖനപരമ്പരയിൽ പ്രസ്താവിച്ച മാറ്റ സംഭവങ്ങളുടെ ഒരുസംഗ്രഹം താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

കത്തേനൻ കുട്ടിക്കാലത്ത് വലിയപോക്കിരിയായിരുന്നു. ഒരുദിവസം ലോകനാർകാവിലെച്ചു ഒരുചെറിയലഹളയുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട് കാവിലെകുറുപ്പന്മാർ കുട്ടിയെപിടിച്ചുകെട്ടി പുറമേരിക്കോലോത്ത്† തമ്പുരാനെ വിവരം അറിയിച്ചു. ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ഈവിധം പരാക്രമം കാണിക്കുന്ന ഇവൻ പള്ളനാൽ നാടുതന്നെ പിടിച്ചടക്കുമെന്ന് ഭയന്ന് കുട്ടിയെ കഴുവിന്മേലിടേണമെന്നു തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചു. കത്തേനന്റെ അച്ഛൻ വിവരം അറിഞ്ഞ് കുറുപ്പന്മാരെയും തമ്പുരാനെയുംകണ്ട് കാവിലേക്ക് ആയിരംപൊന്ന് പിഴയടക്കാമെന്ന കരാറിന്മേൽ ഒരുവിധത്തിൽ കുട്ടിയെ കൊണ്ടുപോന്നു. ഈ സംഭവംകൊണ്ട് നിരാശനായ കത്തേനൻ പയററ് പഠിക്കാനായി തീരുവയിച്ചോലയിൽ കുറുപ്പിനേയും

* ഒന്നാം ഭാഗം, പേജ് 18.

† കടത്തനാട് കോവിലകത്തിന്റെ ഒരുശാഖ.

ചാപ്പനേയുംകൂടി പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ ചെന്നു ചേരായിവണിക്കരുടെ ശിഷ്യനായികൂടി. 2½ കൊല്ലം അവിടെ താമസിച്ച്, അദ്വൈതം പൂർത്തിയാക്കി, കടത്തനാട്ടെക്ക് തന്നെമടങ്ങി. മതിലൂർക്കുരുക്കളുടെ കീഴിൽ കുറച്ചുകൂടി പഠിക്കാൻ തീർച്ചയാക്കി അയാളുടെ കളരിയിൽചേർന്നു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ പുരമേരിക്കോലോത്തെത്തന്നുരാൻ മതിലൂർ കുരുക്കളോട് ഒത്തുനന്നെ ഉറക്കത്തിൽ കൊല്ലാനായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ സംഗതി ചാപ്പൻ മുഖാന്തരം സ്വകാര്യമായി ഒത്തുനന്നെ അറികയാൽ പയ്യംപള്ളി ചന്തുവിനേയും കൂടി തുളുനാട്ടിലേക്ക് അഭ്യേസിക്കാനായിപ്പോയി. അവിടെ രാമപ്പൻ എന്ന കുരുക്കളുടെ കീഴിൽ കുറച്ചുകാലം അഭ്യേസിച്ചു. രാമപ്പൻ കുരുക്കൾ പല മൺക്കൈകളും പഠിപ്പിച്ചതോടുകൂടി വെടിവെച്ചാൽ തട്ടാതിരിക്കാനായി ഒരുറക്കം നല്ല ഒരുത്തനായി സമമാനിച്ചു. സ്വദേശത്തേക്കു തിരിച്ചുവന്നതിനു ശേഷം ലോകനാർകാവിൽ വെച്ച് മതിലൂർ കുരുക്കളോട് പകവീട്ടി. ഇതിനുശേഷം കുട്ടുത്ത് മൊയ്തീൻകുട്ടി, മലവാരമൈയ്ക്കു ചിറയിൽ കുരിമ്പാറകെട്ട് ചെമ്പൻ (കുരിച്ചിയൻ) എന്നീ പ്രസിദ്ധന്മാരായ പടയാളിത്തലവന്മാരെ ജയിച്ച് തന്റെപേരും പെരുമയും വളർത്തി. അണ്ടലൂർക്കാവിൽ തിയ്യരുമായി ഒരുപോരാട്ടം അതിനുശേഷം നടത്തി. അതിൽ മുറിയേല്ക്കയാൽ കാവിൽചില വഴിപാടുകൾ നേന്ന് മടങ്ങി. അങ്ങിനെ തിരികുന്വേരും ഒരുദിവസം കുറെ മാപ്പിളമാർ കുറുപ്പിപ്പാ* കോലോത്തെ തന്നുരാൻ കാഴ്ചയായി കൊണ്ടുപോകുന്ന പൊന്നിൻ തളികപിടിച്ചു വാങ്ങി ആ തന്നുരാന്റെ അപ്രീതിസമ്പാദിച്ചു. തന്നുരാൻ തന്റെകാര്യസ്ഥനും അഭ്യോസിയും ആയിരുന്ന അറവിലെക്കാവിൽ കുഞ്ഞിക്കുണ്ടപ്പനെ വിളിച്ച് ഒത്തുനന്നെ ഗുഹമായി കൊല്ലാനേർപ്പാടുചെയ്തു. ഈ വിവരം മുൻകൂട്ടിയറിഞ്ഞ ഒത്തുനന്നെ കുണ്ടപ്പന്റെ ഭാര്യവീട്ടിൽ ചെന്നു ഒളിഞ്ഞിരുന്ന് ഒരുസൂത്രം പ്രയോഗിച്ച് കുണ്ടപ്പന്റെ ആറുകാരെക്കൊണ്ടുതന്നെ അയാളെ കൊല്ലിച്ചു.

ഒത്തുനന്നെപ്പറ്റി ഇനിയും അനവധി ഐതിഹ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആ വീരകേസരിയെപ്പറ്റിയുള്ള മറ്റു പാട്ടുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതോടുകൂടി അവയുടെ വിവരണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തെപ്പറ്റിയും, സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും അതിനകം കിട്ടാവുന്ന വിവരങ്ങൾ കൂടിച്ചേർത്ത് ഒരു നിരൂപണവും എഴുതുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നതിനാൽ ഈ കുറിപ്പ് തല്ക്കാലം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

* കടത്തനാട്ട് കോവിലകത്തിന്റെ മറ്റൊരു പേരാണ്.

അനുകൂമണിക.

	ഭാഗം.
1. ഒത്തുനന്നെ കാണപ്പടവയും ...	1— 8
2. ഒത്തുനന്നെ കൊടുമലക്കുഴിയുടെ ഗർവ്വക്കിയത്ത് ...	8— 24
3. ഒത്തുനന്നെ കാവിലുംചാത്തോത്ത് ചീരവും ...	24— 30
4. ഒത്തുനന്നെ കൈതെരി ഒത്തുനന്നെ നമ്പ്യാരും ...	30— 46
5. ഒത്തുനന്നെ തന്റെ മക്കളും ...	46— 53
6. ചിറക്കൽ മാപ്പിളമാരുമായുള്ള ഒത്തുനന്നെ പോരാട്ടം.	53— 73
7. ഒത്തുനന്നെ കോഴിക്കോട്ടെ പോരാട്ടവും ...	73— 93
8. ഒത്തുനന്നെ പൂത്താളി എടുത്തിൽ ചിരതേയിയുടെ പുടമുറിയും ...	93—105
9. ഒത്തുനന്നെ കേക്കൻമല നായനാരും ...	105—131
10. ഒത്തുനന്നെ കോട്ടക്കൽക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാരും ...	131—142
11. കുടകമല കുഞ്ഞിക്കുണ്ണനുമായുള്ള ഒത്തുനന്നെ പോരാട്ടം ...	142—161
12. ഒത്തുനന്നെ കുരിമലകോട്ടപ്പണിക്കാണാൻ പോയത്.	161—167

ഒതേനനും ഓണപ്പടവയും*

തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊതേനൻ
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ¹ ഉപ്പാട്ടിയും²
 തേനൻറെ അമ്മയാണ് ഉപ്പാട്ടിയും
 ഉപ്പാട്ടി അങ്ങിനെ പൊക്കുന്നല്ലോ
 ഏറിയപൊന്നും ചമഞ്ഞവളും³
 പട്ടം ഉടുത്തങ്ങു പൊക്കുന്നല്ലോ
 ലവണ്ണക്കുറുപ്പി⁴ പൊക്കുന്നല്ലോ
 കുറുപ്പി⁴ തങ്ങിനെ പൊയൊണ്ടിറ⁵ (ട്ട്)
 ലവണ്ണർ കുറുപ്പി ചെന്നന്നേരം
 ലവണ്ണർക്കുവിൽ ഭഗവതിയൊ
 മുടിവെച്ചിറങ്ങിനെ കീയന്നെല്ലോ
 മുടിവെച്ചിറങ്ങിനെ കീയന്നേരം
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ ഉപ്പാട്ടിയൊ
 ഏറിയപൊന്നും ചമഞ്ഞവളും³
 കുറുപ്പിതങ്ങിനെ നില്ക്കുന്നല്ലോ
 ലവണ്ണക്കുറുപ്പി ഭഗവതിയൊ
 മുടി വെച്ചി കിഴക്കോട്ട് കീയന്നേരം
 ഉപ്പാട്ടിനെമുമ്പിൽ കാണുന്നല്ലോ
 ഉപ്പാട്ടിനെമുമ്പിൽ കാണുന്നേരം
 ഭഗവതി നല്ലൊണം നൊക്കുന്നല്ലോ
 ഭഗവതി കുളയങ്ങു നൊക്കിയൊണ്ടാറെ

1. ത-മെപ്പ = ഒതേനൻറെ തറവാട്ടുപേർ.

2. ഉപ്പാട്ടി = ഒതേനൻറെ അമ്മയുടെ പേർ.

3. ഒതേനൻറെ വഴിനടുക്കുള്ള ക്ഷേത്രം.

4. അമ്പൽ.

5. ന എന്നു കാണുന്നിടത്തെല്ലാം ട് എന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

6. കീയക = ഇറങ്ങുക. ഉത്തരകേരളത്തിലെ ദേശ്യം:— ഇവിടെ ഭഗവതിയെ
 അലങ്കരിച്ചു പുറത്തു എഴുന്നള്ളിക്കുക എന്നർത്ഥം.

* One of the numerous folk-songs Collected by Percy MacQueen Esq.
 I. C. S. and published by his kind courtesy.

ഭഗവതീക്കുശയങ്ങു വന്നുപോയി
 ഭഗവതീക്കുശയങ്ങു വന്നുണ്ടിറ
 ഉപ്പാട്ടിന്റെ മെലങ്ങു കൂടുന്നല്ലോ*
 തച്ചോളിമെപ്പെലെ ഉപ്പാട്ടിയൊ
 കണ്ടെയൊരിമെലങ്ങു തന്നെയാണു്
 ഭഗവതിതന്നെയങ്ങു കൂടിയൊണ്ടൊരെ
 തച്ചോളിമെപ്പെലെ ഉപ്പാട്ടിയൊ
 ചൊരചത്തിച്ചിററു വീഴുന്നല്ലോ
 ചൊരചത്തിച്ചിററു വീണൊണ്ടൊരെ
 ഉപ്പാട്ടിവേഗം മരിച്ചുപോയി.
 കലവണ്ണക്കുറുപ്പു മരിച്ചുപോയി
 അതുക്കേട്ടൊളെ യൊരീമക്കളാണു്
 തച്ചോളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞൊത്തനൻ
 കാനം കാൻറ യൊരെട്ടനാണു് (൩)
 തച്ചോളിക്കൊമ കുറുപ്പുംകൂടി,
 ഏറിയൊരളൊടും കൂടിവന്നു്
 കലവണ്ണക്കുറുപ്പും വന്നുണ്ടിറ
 തച്ചോളി കൊമക്കുറുപ്പുകന്നെ
 തച്ചോളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊത്തനൻ
 കാനിന്നു രണ്ടാളുംകൂടിവെഗം
 പട്ടിന്നതന്നെ എടുത്തൊണ്ടിറ
 തച്ചോളിമെപ്പെലെ പെരൊരമ്മ
 അമ്മനെത്തന്നെ പുതപ്പിക്കുന്നു
 അമ്മനെപട്ടു പുതപ്പിച്ചിറ (൪)
 മഞ്ചലിൽതന്നെ എടുപ്പിച്ചല്ലോ
 മഞ്ചലിൽതന്നെ എടുക്കുന്നൊരം
 കലവണ്ണക്കുറുപ്പു തന്നെയാണു് (൫)

* ഭൂതപ്രതാപികൾ മനുഷ്യരിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു സ്ത്രീകളിൽ, പ്രവേശിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഇക്കാലത്തും ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ടല്ലോ. ചിലകൾക്കു്ചെയ്തു് പ്രേതങ്ങളെ ആവഹിച്ചു സ്ത്രീകളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും നടപ്പുണ്ടു്. ഉദാ—സപ്തപ്രതികു് കുഴിക്കുന്ന തിരുത്ത്, വെളിച്ചപ്പെട്ടൽ മുതലായവ.

1. അമ്പലക്കുടിയൊരി എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം.
2. അവനും, അവന്റെ
3. കാൻ = അവൻ.
4. ഉത്തരകേരളത്തിലെ ഭഗവതീ (അമ്മയെത്തന്നെ)

ആയിരം അരിവാരി കൊടുക്കുന്നല്ലോ
 അന്നേരം മഞ്ചലും എടുപ്പിച്ചൊണ്ടു്
 കത്തനനും ഏട്ടനും പൊരുന്നല്ലോ
 കാനിന്നു് മഞ്ചലു് കൊണ്ടെപ്പാന്നിറ
 തച്ചോളിമെപ്പെലെ വെക്കുന്നല്ലോ
 അന്നേരംതച്ചോളി ചാപ്പനാണു്,
 ശവംഇങ്ങു ചുടണ്ടൊരി കൊല്ലൊക്കയും.
 ആളുകളെകൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്നു
 കക്കയും പണിയങ്ങു തീർത്തൊണ്ടൊരെ*
 തച്ചോളിമെപ്പെലെ പെരൊരമ്മ
 കാളെ² യങ്ങുകൊണ്ടുപോയി ദഹിപ്പിക്കുന്നു.
 കാളെ യങ്ങുകൊണ്ടുപോയി ദഹിപ്പിച്ചൊരെ
 തച്ചോളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊത്തനൻ
 ഏട്ടൻ കുറുപ്പാളും കൂടിയാണു്
 ഏറിയ അരിവാരി കൊടുക്കുന്നല്ലോ
 ഏറിയമുണ്ടും കൊടുക്കുന്നല്ലോ
 സാധുക്കൾക്കായി കൊടുക്കുന്നല്ലോ
 പന്ത്രണ്ടാംദിവസം അതായേരത്തു്
 ചൊറും കുറികളും വെണ്ടുകാളും
 ഏറിയ ആളുക്കും കൊടുക്കുന്നല്ലോ
 അങ്ങിനെ കാരങ്ങിരിക്കുന്നൊരം
 ഏറിയനാളും കുഴിഞ്ഞൊണ്ടൊരെ
 കാണവുമെന്നി ഞടുക്കുന്നല്ലോ
 കാണവുമെന്നി ഞടുത്തേരത്തു്⁴
 തച്ചോളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞൊത്തനൻ
 ചീനംവീട്ടിൽ തങ്ങു് വാഴുന്നോരും⁵
 കത്തനൻറുത്തന വാഴുന്നോരും

1. കൊണ്ടുവന്നിട്ടു്.
 2. അവളെ.
 3. അതായതേരത്തു് എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം. പന്ത്രണ്ടാം ദിവസം പുലകളിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ചിലഭാഗങ്ങളിൽ പുല 14 ദിവസമുണ്ടു്.
 4. അടുത്തതേരത്തു്.
 5. വാഴുന്നവർ - ഒരു സ്ഥാനപ്പേരു്. പണ്ടു് നാട്ടു ഭരിച്ചിരുന്നവരിലൊരാൾ.
- * തീർത്തുകൊണ്ടാർ എന്നതിൽ 'എ' പ്രത്യയം ചേർത്തുണ്ടായ രൂപമാണു്. ഉപചാരാർത്ഥം പ്രയോഗിക്കുന്നതാണു്.

കാറാടെ 1 കതെനൻ പൊക്കുന്നല്ലോ
 ചീനംവീട്ടിൽ തന്നെ യങ്ങുപൊക്കുന്നല്ലോ
 കതെനൻറമ്മനെ ഒഴിച്ചേരത്ത്²
 കതെനൻ പുതുതായി പൊക്കുന്നതാ
 ഓണത്തരവിന്³ പൊക്കുന്നതാ
 കതെനനങ്ങിനെ ചെല്ലുന്നതാ
 ചീനംവീട്ടിൽതന്നെ യങ്ങു ചെല്ലുന്നതാ
 ചീനംവീട്ടിൽ തങ്ങളു വാഴുന്നോർ
 കൊലായിത്തന്നെ ഇരുന്നിനല്ലോ
 കതെനൻ കയറിയങ്ങു ചെന്നൊണ്ടാമെ
 കതെനനൊടല്ലെ പറയുന്നത് ;
 'തച്ചൊളിമെല്ലെല കഞ്ഞെപ്പാതെന്നാ
 പന്നവയി(ഴി)ക്കങ്ങിരിക്കൊതെന്നാ !'
 അന്നേരംപറയുന്നു കഞ്ഞെപ്പാതെന്നൻ
വന്നെടംപോയി കയറിഞ്ഞിപൊയി*
 ഇന്നിപ്പം⁴ ഞാനെന്നെ യുള്ളുകെട്ടൊ
 അന്നേരംതങ്ങളു പറയുന്നല്ലോ
 'ചിത്തിരത്തുണ്⁵ പിടിച്ചിരിക്കൊതെന്നാ !'
 അന്നേരംപറയുന്നു കഞ്ഞെപ്പാതെന്നൻ
 ചിത്തിരത്തുണെൻറ വീട്ടിലുണ്ട്.
 ചിത്തിരത്തുണ് പിടിക്കുവെണ്ടാ
 ഞാനെന്നെ ഇഴട്യിപ്പം നിന്നാമതി
 അന്നേരം തങ്ങളു പറയുന്നല്ലോ
 എന്നാലൊ നിന്റെ ഉറമി⁶ യാത്
 ഉറമിപിടിച്ചങ്ങിരിക്കൊതെന്നാ !
 അന്നേരം പറയുന്നു കഞ്ഞെപ്പാതെന്നൻ
 ഉറമി എന്റെ ചന്തിക്കു പററല്ലെലൊ

1. കാറാടെ = ഒരുകൂട്ടം അവിടെ - അവരുടെവീട്ടിൽ.
2. ഒഴിക്കുക = ഉപേക്ഷിക്കുക.
3. ഓണത്തരവ് = ഓണപ്പട്ടം.
4. ഇപ്പം = ഇപ്പോൾ.
5. ഉമ്മത്തം = ഭംഗിയുണ്ടാക്കിത്തൂങ്ങി ഇത്.
6. ഉറമി = ഉറവിടം (ദേശം).
7. ഉറമി = ഭരതംവാള.

* അങ്ങിനെ ചെല്ലേണ്ടുന്നകാലംപോയി എന്നു താല്പര്യം.

ഉറമി എന്റെ കയ്യിൽതന്നെവേണം
 ചീനംവീട്ടിൽ തങ്ങളു വാഴുന്നോർ
 അന്നേരം പറയുന്നു വാഴുന്നോർ
 തച്ചൊളിയൊമന കഞ്ഞെപ്പാതെന്നാ
 കററുപുരയൊളം മുണ്ടാകന്ന്
 ഞാനിന്നതങ്ങിനെ വാങ്ങെപ്പാങ്ങിറം¹
²ആടയിന്നങ്ങിനെ കൂട്ടിററാ(ട്ടി)ത്³
 കററുമുണ്ടാവൊളം കൊടുത്തുപോയി
 ആനക്കുഴത്തൊളം അരികൂട്ടീറൻ
 കക്കെയും കൊടുത്തങ്ങു തീൻപോയി
 നാനാഴി അരിമാത്രം ബാക്കിയുണ്ട്.
 കരുമുണ്ടുതന്നെയൊ ബാക്കിയുണ്ട്
 തച്ചൊളികൊമന കഞ്ഞെപ്പാതെന്നാ !
 കരുമുണ്ടു നാനാഴി അരിയും ആത്
 നിനക്കീടെ⁴ വെച്ചിററങ്ങുണ്ടൊതെന്നാ !
 എന്നുംപറഞ്ഞങ്ങു വാഴുന്നോർ
 കതെനനെടുത്തങ്ങു കൊടുക്കുന്നല്ലോ
 കതെനനരിയും മുണ്ടും വാങ്ങെപ്പാങ്ങിറൻ
 കതെനനരിശം പിടിക്കുന്നല്ലോ
 ചീനംവീട്ടിൽ തങ്ങളു വാഴുന്നോർ
 ഓരെയൊരിമുഖിൽ നിന്നാനവനം
 കിടെപ്പാരിമുണ്ടു ഞെടുത്തൊണ്ടിറൻ
 തിരുത്തുണിക്കു⁵ ചീന്തി എടുക്കുംപോലെ
 അഞ്ഞൂറുകുണ്ടാക്കി⁶ ചീന്തിയൊതെന്നൻ
 എന്തിററതെല്ലാം എടുത്തൊണ്ടിറൻ
 ചിത്തിരത്തുണോടു കെട്ടുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കഞ്ഞെപ്പാതെന്നൻ
 പിന്നെയും അരിശം പിടിച്ചൊണ്ടിറൻ

1. വാങ്ങിക്കൊണ്ടിട്ട്.
2. ആടെ = അവിടെ (ദേശം).
3. കൂട്ടിയിട്ട് + അത്.
4. ഇഴട് = ഇവിടെ.
5. തിരുത്തുണി = തുണിത്തുണി, തിരിതീരക്കാനുള്ള തുണി.
6. കുണ്ടാക്കി = കുണ്ടാക്കി.

കിട്ടെരരിയും എടുത്തവനും
മിറന്നാച്ചങ്ങു ചാടുന്നല്ലോ
കുക്കയുംവാരിയങ്ങു ചാടിയേരും²
ചീനംവീട്ടിൽ തങ്ങുവഴുന്നൊരും
കാറിന്നതങ്ങിനെ പറയുന്നല്ലോ
തച്ചൊളിക്കെന്നോ എൻറനായെ,
നീയിത്രവലിയൊരു വമ്പനായോ !
എന്നൊന്നോ ഇത്ര വമ്പത്തരം !
നീയിത്രവമ്പത് കാട്ടുവേണ്ടോ !
നിന്നെയെന്നക്കുറഞ്ഞു കണ്ടെത്താതെന്നോ !
നീയിത്രവമ്പനായി പോയില്ലോ
നിൻറമ്മനെ ഞാ നങ്ങൊഴിച്ചെരത്ത്
നിൻറമ്മനത്തന്നെയാണ് കെട്ടോ !
ഞാനിന്നതൊള പുറത്താക്കുപ്രരെ
ലേവണ്ണ കാവിലൊളം പൊയെരത്ത
അടുന്ന് ചൊര ചത്തിച്ചിറത്ത്
കാളന്ന താടുന്ന⁴ ചത്തേരത്ത്
*വായിലകെട്ടിച്ചി കൊണ്ടെപാനത്ത്
ഞാനെല്ലോ അതചെയ്തൊണ്ടത്
കുക്കയും മറന്നൊ കണ്ടെത്താതെന്നോ !
കാളെശവം മറചെയ്തിച്ചതും
കുക്കയും ഞാനല്ല ചെല്ലൊതെന്നോ
നീയിത്രവലിയൊരീ വമ്പനായോ ?
പിന്നെയും പറയുന്നു വാഴുന്നോരത്ത്
തച്ചൊളിക്കെന്നോ കേൾക്കെൻറടാ ?
നിൻറയൊരമ്മനെ ഒഴിച്ചൊണ്ടൊരെ
ഞാനൊപുടമുറി കഴിച്ചൊണ്ടിറത്ത്
മറൊരുപെണ്ണിനെ കൊണ്ടുവന്ന്
കാക്കിപ്പം⁵ അഞ്ചൊരു മക്കളായി

1. ചാടുക = എറിയുക. (ഭേദം)
 2. ചാടിയേരും = ചാടിയ (എറിഞ്ഞ) നേരത്തും
 3. യെന്നക്കു = എനിക്കു.
 4. അവിടെനിന്ന്.
 5. കാക്കിപ്പം = അധർക്കിപ്പോൾ.
- * അനുബന്ധം നോക്കുക.

കാക്കുംകാളെയൊരീ മക്കക്കാണ്
നല്ലൊരിസാധനം തീന്നുടലൊ
നിൻറ യൊരമ്മയാണ് ഉപ്പാട്ടിയൊ
കാളിന്നതങ്ങിനെ കൂടുന്നല്ലോ
എൻറാക്കും¹ മക്കക്കും കൂടുന്നല്ലോ
കൂടക്കൂടവന്നു കൂടുന്നല്ലോ
2കാടിയൊ പീരയൊ വെച്ചെങ്കിലൊ
എല്ലാത്തിലും കാളുംകൂടുന്നല്ലോ
അരികും³ പിന്നെയത കുടിച്ചുടലൊ
അതുകൊണ്ടുതന്നെ നിനച്ചിററുണ്ട്.
നിൻറയൊരമ്മനെ തന്നെയാണ്,
മന്ത്രജ്ഞപിച്ചിറത്ത് തൊണ്ടിലാക്കി
കടലിൽതന്നെയങ്ങു ചാടിക്കും ഞാൻ.
കാളേ⁴ വമ്പത്തരം കാണുന്നൊരും
അതുകെട്ടെന്നത്തു കണ്ടെത്താതെന്നൻ
അരിശംപിടിച്ചൊണ്ട് പറയുന്നല്ലോ
ചീനംവീട്ടിൽ വാഴും മുരത്തകളൊ !
5ഇനിക്കിത്ര കളവുപറയാം കളള !
നിൻറയൊരീ പൊറമ്മ ചത്തേരത്ത്
ഞാനും എൻറട്ടനും കൂടിയല്ലെ,
പൊലെന്നെക്കൊണ്ടു ഞെടുപ്പിച്ചിറത്ത്
കുടപ്പറം കൊണ്ടുപോയി കുയിച്ചിട്ടിറത്ത്
കളളത് വാങ്ങി കൊടുത്തൊന്നീ ?
എന്നിററു ഞാനും എൻറട്ടനാണ്
പൊലെന്ന കളളത് കൊടുത്തൊണ്ടത്
അത്രക്കുറിയൊ കൊടുത്തൊക്കളൊ ?
തുറപ്പുംചത്തിക്കും⁷ ചത്തതല്ലെ

1. എൻറാക്കും = എൻറ എല്ലാവർക്കും.
2. കാടി = അരി കഴുകിയാലുണ്ടാകുന്ന, വെപ്പുകാടി. പീര = തേങ്ങ പിഴിഞ്ഞ ചണ്ടി.
3. അരികും = അർക്കം (ഭേദം) 5. ഇനിക്കു = നിനക്കു.
4. കാളേ = അപകട (ഭേദം)
6. പൊലെന്ന = പൊലയെന്ന.
7. തുറപ്പും = വയറുളക്കും - ചത്തി = ചെട്ടി. വിഷ്ണു ചികാ.

എന്നിററിൻറമ്മെക്കു ഏന്തെങ്കിലും
ധർമ്മത്തി 1 വല്ലതും കൊടുത്തൊക്കള്ളോ !
അതുപറഞ്ഞൊ റിരിക്കുന്നേരം
തെന്തെന്തൊരൊരും ഉപ്പാട്ടിയും
ഭഗവതികൂടിയ ശക്തിയാലെ
കാളിന്നതങ്ങിനെ വന്നോണ്ടിറു
ചീനംവീട്ടിൽ തങ്ങളു വാഴുന്നോരും
കാരെയാരൊക്കും മക്കക്കാണ്
കാറക്കവന്നങ്ങു കൂട്ടുന്നല്ലോ
കാറക്കവന്നങ്ങു കൂട്ടുന്നല്ലോ²
കക്കെയുംനിലവിളി കൂട്ടുന്നല്ലോ
വീട്ടുന്നതങ്ങിനെ പായിന്നല്ലോ
കക്കെയുംപാഞ്ഞങ്ങു പോകുന്നല്ലോ
ചീനംവീട്ടിൽ തങ്ങളു വാഴുന്നോരും
കാറും അങ്ങപേടിചി പോകുന്നല്ലോ
വീടതപ്പൂട്ടിററും പോകുന്നല്ലോ
ഇതൊക്കെകണ്ടു ചിരിച്ചൊതെന്നൻ
കാന്നൊമടങ്ങിററും പൊരുന്നല്ലോ
തച്ചൊളിവിട്ടില പൊരുന്നല്ലോ.

തെന്തെൻ കൊടുമല ക്കീയുടെ ഗർവ്വമരിയതു്.

കൊട്ടയകംവാണ തമ്പുരാനൊ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു തമ്പുരാനൊ
കൊടുമലവാങ്ങള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
പുത്തരിമണിപ്പേറും കീക്കയില്ല³
പുത്തൻമടിചില പെറുംഇല്ല⁴

1. ധർമ്മത്തി = ധർമ്മത്തി.
2. കൂട്ടുന്നല്ലോ = കൂടിയന്നേരത്തു്.
3. പുത്തരി മണിപ്പേറും (പയറും) കീക്കയില്ല = കിട്ടിക്കയല്ല, (തലയിൽനിന്നിറക്കുക, കൊടുക്കുക, എന്ന് താല്പര്യം).
4. പുതിയമടിപ്പില പെറുകയില്ല = പുതിയതായി പണം സംപാദിച്ചവൻ കൊടുക്കുകയില്ല എന്നു സാരം.

കോട്ടയകം വാണതമ്പുരാനോ
മുത്തുണ്ടെങ്കോലം കയീഞ്ഞേരത്തു്
ഏറിയോര നായർ പാടയച്ചി
കൊടുമലവാങ്ങള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
എള്ളിലെ പല്ലു പാറപ്പിക്കയും
മുണ്ടായൻ¹ പിത്തു് പൊതികെട്ടിക്കയും
പട്ടിണികെടത്തീറൻ കൊല്ലലാത്
എന്നി ആരെപാടിന്നയക്കെണ്ടതു്
കുണ്ണൻ (കുട്ടി) പട്ടറെന്ന കാക്കുക്കാരൻ
ഉടനെ തിരുളത്തിൽ² കെപ്പിച്ചല്ലോ
എന്റെ പ്രഭു, എന്റെ തമ്പുരാനെ,
കടത്തുപന്നാട്ടു് പാമ്പകത്തു്
കേളുളളൊൻ തച്ചൊളി കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
കാന്നൊലു്രൊല അയച്ചൊണ്ടാലു്
തെന്തെൻ ഇവിടെയതു് വന്നൊണ്ടാലു്
കാപൊതി ³പാട്ടു് പിരിച്ചെക്കെല്ലോ
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാനരുളി ചെയ്യുന്നല്ലോ
ഗൊപാല, കുണ്ണ, കണക്കെഴുത്താ
കാലയും നാരായം കൊണ്ടുവാന്തി
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ളകാക്കുക്കാരൻ
കാലയും നാരായം എടുക്കുന്നല്ലോ
തിരുമെനി മുഖിലും വന്നുനിന്ന
തമ്പുരൻ വാചകം പറയുംപൊലെ
ഗൊപാലനൊല എഴുതിയല്ലോ
കൊട്ടയകം വാണതമ്പുരാനൊ
തമ്പുരൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ
ഇരുവർ ഉലാതിരി പട്ടമ്മാരെ, (ര)
കടത്തുപന്നാട്ടു് പാമ്പകത്തു്
തച്ചൊളി നല്ലൊമനക്കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ

1. മുണ്ടകം എന്നും ചിലപ്പിടകിൽ പറയറുണ്ടു്. രണ്ടാമത്തെ വിളിയുടെ പേരും. ആദ്യത്തെതിന്നു് വിരിപ്പു് എന്നാണു് പറയുന്നതു്.
 2. തിരുവള്ളത്തിൽ.
 3. മേലധികാരം സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പാട്ടം.
- B.

കാനൊരൊലഇങ്ങു് കൊണ്ടുപൊണം
 അതു തന്നെ കെട്ടുള്ള പട്ടമ്മാറ്
 കാലയും വാങ്ങി നടന്നവർ
 അന്നടത്താലെ നടന്നുതിറ
പെരിങ്ങളെൽ¹ വന്നു കടന്നവൻ
 അന്നടത്താലെ നടന്നുതിറ
കാപ്പുംകരയ²രികെ പൊരുന്നരം
 ചൊടിക്കുന്നൊമെന്ന പട്ടമ്മാറ്
 കാപ്പും കരമലെ കുട്ടെച്ചെ³
 തച്ചൊളി മെപ്പയേത് കുട്ടെച്ചെ
 ഭടന⁴ പറഞ്ഞല്ലോ കുട്ടെച്ചാണ്
 ഇരുവറുലാതിരി പട്ടമ്മാറെ
 ഞാൻ മൂണ്ടും മൂണ്ടെക്കു് നെരെചെല്ലു്
 തച്ചൊളിമെപ്പയാത് കാണുന്നത്
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പട്ടമ്മാറ്
 കുട്ടെച്ചു് മൂണ്ടിയ മൂണ്ടക്കുൻ
 മൂണ്ടക്കുന്നെരെ തന്നെ ചെന്നവർ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 ചൊടിക്കുന്നൊമെന്ന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 ഇരുവറുലാതിരി പട്ടമ്മാറെ
 നിങ്ങളെവിടുന്നു പട്ടമ്മാറെ
 അതു തന്നെ കെട്ടുള്ള പട്ടമ്മാറ്
⁵പായി വാക്കേതും പറഞ്ഞില്ലാലെ.
 കാല എടുത്ത് കൊടുക്കുന്നല്ലെ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 കാലയിലെ വാചകം നൊക്കിക്കണ്ടു്
 പറയുന്നുണ്ടൊമെന്ന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ

1. സ്ഥലപ്പേർ.

2. സ്ഥലപ്പേർ.

3. കുട്ടികളെ.

4. ഉടനെ.

5. വായകൊണ്ടുള്ള വാക്കു് പറഞ്ഞില്ല (സംസാരിച്ചില്ല, കാലകൊടുത്തതേ ഉള്ളു

*ഇങ്ങു് പൊയിനെ പട്ടമ്മാറെ
 ഇങ്ങു വയ്ക്കു¹ വരുന്നു ഞാനെ
 അതു തന്നെ കെട്ടുള്ള പട്ടമ്മാറ്
 പട്ടമ്മാറ് വെഗത്തിൽ പൊരുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 പടിക്കുന്നെണീറ്റ് പൊരുന്നല്ലോ
 എട്ടെൻറരിയത്തും പൊരുന്നല്ലോ
 കാലഭാഗം ചെന്നാട നിന്നൊതെന്നൻ
 എട്ടെന്നാടല്ലെ പറയുന്നത്
 എൻറട്ടൻ കൊമക്കുറുപ്പ, കെക്കീൻ,
 കൊട്ടയകം വാണതമ്പുരാണൊ
 എനക്കു് തരവൊല² അയച്ചിററുണ്ടു്
 കൊടുമല കെക്കവീട്ടിൽ കണ്ണനോടു്
 തമ്പുരാൻറെ പാടു് പിരിയപ്പെന്നാൻ +
 ഭടന പറഞ്ഞു കുറുപ്പാക്കുന്നു.
 എൻറ അനിയ നെൻറ പൊന്നനിയ!
 കൊടുമലപ്പാടു് പിരിയപ്പെന്നാണ്
 നീയൊട്ടും പൊകണ്ട, കുഞ്ഞനിയ,
 കൊടുമല കെക്കവീട്ടിൽ കുഞ്ഞിക്കുക്കി
 ഏയി(ഴി) മലക്കൊരു കുക്കിയൊളു്
 അമ്മക്കും കുക്കി അടങ്ങീററിലു
 അമ്മക്കും കുക്കി അടങ്ങീററിലു
 ആങ്ങു കണ്ണനും അടങ്ങീററിലു.
 നീപൊയി കുക്കീന അടക്കണ്ടാലെ
 നീയൊ കൊടുമല ചെന്നൊണ്ടാലു്
 കുക്കീന കൊല്ലാതെ പൊരുന്നല്ലെ
 കൊടുമല എയ്കൊമ്പും³ പത്തുനാടും
 കുക്കിക്കടക്കുമാൻ പൊന്നനിയ!
 അതു തന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 പറയുന്നുണ്ടെന്നരം കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 എൻറട്ടൻ കൊമക്കുറുപ്പ, കെക്കീൻ,

1. വഴിയെ (പിന്നാലെ) * നീങ്ങുൻ പോകവിൻ (ഭ്രമം.)

2. തരവ് (കലന) + കാല — രാജകലന.

3. എഴു് ഭാഗത്തേക്കു് നിലക്കുന്ന അതിന്റെ ഇടർമലകൾ.

+ പിരിയപ്പെന്നാണ്.

കുങ്കീനെ കൊല്ലാനു ഞാൻ പൊക്കുന്നു
 പാട് പിരിഞ്ഞൊല്ലെ ഞാൻ പൊ(കു)ന്നത്
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 വെഗത്തിൽ തെച്ചുകുളിക്കുന്നല്ലോ
 തന്റെ ചമയം ചമയുന്നല്ലോ
 മുമ്പിൽ പുലിക്കുന്നതം¹ കണ്ടാച്ചെരി
 വയുമരക്കാരൻ² കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 രണ്ടാളും കൂട്ടെപ്പാൻ പൊരുന്നല്ലോ
 അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറന്ന്
 കൊട്ടയകത്തൊന്ന്* പൊരുന്നല്ലോ
 കൊട്ടയകം വാണതമ്പുരാണൊ
 തിരുമെനി കണ്ണാലെ കാണുന്നെന്നരം
 അടിക്കും മുടിക്കും തിരുമെനിക്കും
 വളരെ കൈകൂട്ടി തൊഴുതുനിന്ന്
 ഒടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ,
 കൊടുമല വാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
³കാലൊരി മൂവ്വണ്ടല്ലെറെയായി
 പുത്തൻമണിപ്പെറ്റ് കീക്കാത്തതും
 പുത്തൻ മടിശ്ശീലവെറും ഇല്ല
 ഏറിയൊരനായര പറഞ്ഞയച്ചി
 കൊടുമല വാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
 എള്ളില പുല്ലു പറപ്പിക്കയും
 മണ്ടെയൻ പിത്തിനെ പൊതികെട്ടിക്കുപയും
 പട്ടിണി കെടത്തീറ്റ് കൊല്ലാനാന്ന്
 നീപൊയി പാട് പിരിപ്പിക്കണം
 പാട് പിരിച്ചി നീ വന്നൊണ്ടാലു
 പാടാലപ്പാതി⁴ നിന്നക്കൊതെന്നാ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ

1. പുലിയെപ്പോലെ ചാടിക്കുടിക്കുന്നവൻ എന്നു ചാപ്പടൻറസ്സഭാവം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കുണ്ടാച്ചേരിചാപ്പൻ ഒതേനന്റെ ഉററുസിദ്ധിയാണ്.
2. വഴിയെ (പിന്നാലെ) അമരക്കാരൻ = തോണിക്ക് അമരംപിടിക്കുന്നവൻ (അപായംകൂടാതെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ എന്നുസാരം).
3. കാലം + ഒരി (ഒരു) (ശ്ലോകം).
4. പാടായതിലെ പാതി. * ഒന്ന് = അമ്പൻ (ശ്ലോകം).

മടക്കം തൊഴുതെന്നൻ¹ പൊരുന്നല്ലോ
 അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറന്ന്
 ഒന്ന് കൊടുമല കാരുണല്ലോ
 കൊടുമല കെക്കുവീട്ടിൽ ചെല്ലുന്നെന്നരം
 കൊടുമല കെക്കുവീട്ടിൽ² കുഞ്ഞിക്കുങ്കി.
 കാലം അടിപ്പാൻ³ നീട്ടിവെച്ചി
 രാമായണം കഥ പറയുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 അരിശംനടിക്കുന്നൊതെന്നനാന്ന്
 പറയുന്നണ്ടെന്നരം കണ്ടാച്ചെരി
 എന്റെ കുറുപ്പന്റെ നായനാരെ⁴
 അരിശംപിടിച്ചു കണക്കല്ലാലൊ
 പറയുന്നണ്ടൊമന കണ്ടാച്ചെരി
 കൊടുമല വാണുള്ള കുങ്കിയമ്മെ
 ആണങ്ങക്കുചാരം ഇല്ലെ ഇവിടെ⁵
 ഒടന പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
 കീഎലരെന്നം പൊലെനഇല്ല
 ആരെല്ലാം ഇവിടെയത് വന്നൊണ്ടാലു
 ആരിക്കെല്ലാചാരം ചെയ്യണ്ടത്
 ഒടന പറഞ്ഞല്ലോ കണ്ടാച്ചെരി
 കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്കിയമ്മെ
 കീഎലരെന്നം പൊലെനം ഇല്ല
 കീഎ കെളിയുള്ള നായനാന്ന്
 എന്റെ കുറുപ്പന്റെ നായനാന്ന്
 ഒടന പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
 ഇന്റെ⁷ കുറുപ്പന്ത് കുറുപ്പാണെടൊ

1. തൊഴുത്ത് + ഒതേനൻ = എന്ന രണ്ടുവാക്കുകൾ ഇങ്ങനെ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു.
2. കിഴക്കെ വീട്ടിൽ.
3. പുറം.
4. തലവൻ, യജമാനൻ.
5. ഇവിടെ.
6. കീഴെ.
7. നിന്റെ (ശ്ലോകം).

ബെട്ടപക്കുറുപ്പോ, വരക്കുറുപ്പോ,¹
 ഭടനെ പറഞ്ഞല്ലോ കണ്ടാച്ചെരി
 ബെട്ടപക്കുറുപ്പല്ല വര കുറുപ്പു അല്ല
 തച്ചൊളി കതെച്ച* കുറുപ്പാകുന്നു
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
 ഭടന പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
 കീ എന്നുവന്നുള്ള നായരെക്കെക്കു
 ഞാനാരിക്കും² ആചാരം ചെയ്യാറില്ല
 കൊടുമല വാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
 എണ്ണീററകം ഭാഗം പൊരുണല്ലെ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കണ്ടാച്ചെരി ഭാഗമനചാപ്പനമായ്
 കാലച്ചീന്തിട്ടിററിരിക്കുന്നല്ലൊ
 കാലിപ്പയിറടി³ നെരായയരെ
 കൊടുമല വാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
 † കതെനെ കുണ്ണാലെ കാണുന്നെരം
 പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
 തച്ചൊളി കതെന (എന്റെ) പൊന്നുചങ്ങാതി
 എന്റെ കൊടുമലേൽ നീ വന്നിററു
 കാലച്ചീന്തിട്ടിററാ ഇരുന്നിനത്
 പടിക്കലും വന്നിററിരിക്കൊതെന്നാ
 ഭടനെ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊടുമല വാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണാ
 ഞാനിന്റെ കൊടുമലേൽ വന്നൊണ്ടിററു
 കൊടുമല വാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
 എണ്ണീറററാചാരം ചെയ്തില്ലാലൊ
 ഭടന പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
 തച്ചൊളി കതെന്ന എന്റെ പൊന്നുചങ്ങാതി

1. വെട്ടുകുറുപ്പ്, വരകുറുപ്പ്,—പലതരം കുറുപ്പുതരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു പാട്ടിൽ,
 “വെട്ടുകുറുപ്പോ, വലി കുറുപ്പോ, നായർ കുറുപ്പോ, തളി കുറുപ്പോ” എന്നു “പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്.”
 * കതെന്ന നാമൻ എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം.
 2. അറിക്കും = അർക്കം എന്നതിന്റെ ഭേദരൂപം.
 3. കാലിപ്പയിറടി = പതിപ്പടി—ഉച്ചിയിൽനിന്നു് നിഴൽ പത്തടിനീളമാകുന്നതായും.
 † കതെന്നെ.

കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
 അപ്പനും കുങ്കി അടങ്ങുപ്രാളല്ല
 അമ്മക്കും കുങ്കി അടങ്ങുപ്രാളല്ല
 എന്നുക്കുതന്നെക്കും അടങ്ങീററില്ല
 ഭടന പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണാ
 എന്റെ പടിപ്പിടിയ്ക്കു തന്നൊണ്ടാലു
 ഞാനൊരു കൊല്ലൊണ്ടടക്കം കെട്ടൊ,
 പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണാ
 കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്കുഞ്ഞന
 ഉഴും പൊറുക്കൽ¹ കയിക്കുപവെന്നം
 കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
 ഉഴും പൊറുക്ക കുറിക്കുന്നല്ലൊ
 കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്കിക്കുഞ്ഞൻ
 കുഞ്ഞൻ വർത്താനിഞ്ഞെരത്ത്
 കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
 കുങ്കികണക്കത് വെച്ചില്ലാലൊ
 ഉഴും പൊറുക്കുകതാകുന്നതു്
 കുങ്കിപടിഞ്ഞാറെൻ കാരില്ലാലൊ²
 ഉഴും പൊറുക്ക കയിച്ചങ്ങിനെ
 പിറററു പുല്ലു³ പുലന്നെരത്ത്
 കൊടുമലകെക്കു വീട്ടിൽ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
 ഉഴും പൊറുക്കെന്റെ പൊടമുറിന്റെ⁴
 എന്നെയൊടു കുന്യാലപട്ടെടുത്ത്⁵

1. ഒരുതരത്തിലുള്ള പുടവമുറിയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്ന കൂടാതെ അത്യുപയോഗ്യം
 ബന്ധുക്കളും അച്ഛനമ്മമാരും മാത്രം അറിഞ്ഞു് ചെയ്യുന്ന വിവാഹമാണിത് ?
 2. പടിഞ്ഞാറെയിൽ (നാലുപുറത്തുടേ ഉയർത്തിയ പടിഞ്ഞാറുഭാഗം)—പടിഞ്ഞാറെ
 സാധാരണ തറവാട്ടിൽ സ്ത്രീകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ്. കാരിപ്പിടിയ്ക്കം =
 കയറിപ്പിടിയ്ക്കം.
 3. പുല്ലു. വെളുപ്പ്, പുല്ലെരുത് (വെളുത്തകാള) എന്നു് നോക്കുക.
 4. ഉഴും പൊറുക്കലിന്റെ പൊ(പു)ടമുറിയുടെ.
 5. പുടവമുറിയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന പട്ട്.

നടുമിററത്ത് തന്നെയത് കൊണ്ടുപ്രായിരം
 നടുമിററത്തിട്ടൊഴ് പട്ടുചട്ട
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ക്കൊയ്യം നൊക്കി കാണുന്നല്ലോ
 ക്കൊയ്യം നോക്കീരൻ കണ്ടെരത്ത്
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ക്കീന പിടിക്കെന്തായി പൊക്കുന്നല്ലോ
 ക്കീന പിടിക്കെന്തായി ചെല്ലുന്നെരം
 കണ്ണാലെ കണ്ടല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുക്കി
 കൊടുമലകെക്കുവീട്ടിൽ കുഞ്ഞിക്കുക്കി
 കരിമലകാരി¹യല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുക്കി
 അതു തന്നെകണ്ടുള്ള തെനനാൻ
 തെനനം മലകാരുണല്ലോ
 തെനൻ കരിമലകാരുണെരം
 കുക്കിതൊച്ചെരി കീയുന്നല്ലോ
 കുക്കികരിമല കാരുണെരം
 തെനൻ കരിമല കീയുന്നല്ലോ
 കൊടുമലകെക്കു വീട്ടിൽ കുഞ്ഞിക്കുക്കി
 ഓള് മലകീഞ്ഞി പൊരുണല്ലോ
 കൊടുമലകെക്കു വീട്ടിൽ വന്നവള്
 കണ്ണാടി ഉമിക്കരി എടുത്തവള്
 കെരട്ടുപടമ്മലും² ചെന്നിരുന്ന
 ഓളിന് പല്ലത് തെക്കുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ക്കീന പിടിക്കെന്തായി ചെല്ലുന്നെരം
 കണ്ണാലെ കണ്ടല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുക്കി
 അതുതന്നെ കണ്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുക്കി
 കുക്കികെരട്ടിലും³ തുളുനല്ലോ

1. കാരി = കയറി.

2. കെരട്ട് + പടമ്മൽ = കീണറിന്റെ പടവിന്മേൽ.

3. കീണറ് എന്നത് യുതുകി 'കെറ' എന്നാക്കിയിരിക്കുന്നു. കീണറിൽ എന്ന പദത്തിലെ 'റ'കാരം 'ട്ര'കാരമായിരിക്കുന്നു. 'ട്ര'കാരം 'റ'കാരമാകുന്നതിന്നു ഇതിന്നു മുമ്പ് ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.

കുക്കികിരട്ടിലൊ തുളുനെന്നരം
 പിളിച്ചിപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കണ്ടൊച്ചെരി ഓമനെ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 പറഞ്ഞോ¹ പൊളിച്ചിരൻ കൊണ്ടുവാ എ
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 കണ്ടൊച്ചെരി ഓമനെ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 പറഞ്ഞോ പൊളിച്ചിരൻ കൊണ്ടുവന്നു
 കെരട്ടിലും ചാടിക്കൊടുക്കുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊടുമലവാണുള്ള കുക്കിന്റെ
 തലമുടിച്ചുറി പിടിച്ചൊതെനൻ
 പറഞ്ഞോ കഴുത്തിൽ കുടക്കിയല്ലോ
 പറഞ്ഞോ കഴുത്തിൽ കുടക്കുപ്രാണ്ടാരെ
 ചൊടിക്കുന്നൊമനെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കണ്ടൊച്ചെരി ഓമനെകുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 കൊടുമലവാണുള്ള കുക്കുഞ്ഞനെ
 കെരട്ടിന് പിടിച്ചി ഞാൻ തന്നോണ്ടോല്
 എത്രകരിമലകീക്കം നീയെ
 ഭടനെ പറഞ്ഞല്ലോ കണ്ടൊച്ചെരി
 എന്റെ കുറുപ്പന്റെ നായനാറെ
 കൊടുമലവാണുള്ള കുക്കുഞ്ഞനെ
 കെരട്ടുന്ന് പിടിച്ചിങ്ങള് തന്നോണ്ടോല്
 ഏയി² കരിമലകീച്ചിവെക്കം
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊടുമലവാണുള്ള കുക്കുഞ്ഞനെ
 കെരട്ടന്നും കുടക്കികൊടുക്കുന്നല്ലോ
 കണ്ടൊച്ചെരി ഓമനെ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 കുക്കിയും കൊണ്ടുനടക്കുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 തെനൻ കെരട്ടന്നു കാരിയല്ലോ
 പറയുന്നണ്ടൊമനെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണാ

1. പറഞ്ഞോ = പറഞ്ഞു. — കരിവന്ന യുടേയോ (തെങ്ങിന്റേയോ) ഓലത്തണ്ട് — ഇത് ചീന്തിനാരുണ്ടാക്കാറുണ്ട്.

2. ഏയി = ഏഴ്.

കൊട്ടയകം വാണതമ്പുരാന്റെ
പുത്തരിമണിപ്പെര് കീഴാത്തതും

*പുത്തൻ മടിച്ചില പെറ ആൻ

പാട് പിരിയെന്റെ കുഞ്ഞിക്കണ്ണ !
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
പാട് പിരിച്ചി കൊടുക്കുന്നല്ലോ
പറയുന്നുണ്ടൊമെന്ന കുഞ്ഞെപ്പ്രതെന്നൻ
കൊടുമലവാരങ്ങളു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
അന്നുകൊടുമല ഞാവന്നിറാൻ

പട്ടിണികെടന്നിന് കുഞ്ഞിക്കണ്ണ !
പട്ടിണിപൊന്നെന്ന് വെറൈവെക്ക്

കൊടുമലവാരങ്ങളു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
പട്ടിണിപൊന്ന കൊടുക്കുന്നല്ലോ
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന്ന കുഞ്ഞെപ്പ്രതെന്നൻ
പൊവാൻ പുറപ്പെട്ടുപൊരുന്നല്ലോ
പറയുന്നുണ്ടെന്നരം കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന്ന കുഞ്ഞെപ്പ്രതെന്നൻ
കൊടുമലകെക്കുവീട്ടി കുങ്കീനയൊ
കുങ്കീനകൊല്ലം തടക്കപേണം³

എയിമലക്കൊരു കുങ്കിയെയുള്ള
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന്ന കുഞ്ഞെപ്പ്രതെന്നൻ
വെഗത്തിൽ പൊരുന്ന കുഞ്ഞെപ്പ്രതെന്നൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഭാമെന്ന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
എയികരിമലകീച്ചിവെച്ചി
പറയുന്നുണ്ടൊമെന്ന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
എന്റെ കുറുപ്പന്റെ നായനാരെ
ഉയിരമുള്ളനായർ പൊള⁵ന്നെര

1. ഞാവന്നിറാൻ = ഞാവന്നിട്ട്.
2. പട്ടിണികിടന്നതിന്ന് പ്രതിഫലം എന്ന് സാരം.
3. അടക്കപേണം = അടക്കുകപേണം (ഭേദം).
4. ഉയിരം = ഉചിതം എന്നതിന്റെ തത്ത്വവേദിയിരിക്കണം.
5. പോളന്നേരം = പോകുന്നേരം.

* മടിച്ചില പുത്തനെ (ഒരു നാണു) പെറകു എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്.

കാട്ടുകരിവള്ളി കൊലകണ്ടാൽ
കൊത്തിവളച്ചി ഞെടുക്കപവേണം
തൊല് വെളുത്തുള്ളവെണ്ണ കണ്ടാൽ
പൊടമുറിച്ചൊപ്പം¹ കൂട്ടപേണം
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന്ന കുഞ്ഞെപ്പ്രതെന്നൻ
കാട്ടുകരിവള്ളി കൊലാകുന്നു
കൊത്തിവളച്ചി ഞെടുക്കുന്നല്ലോ
അന്നടത്താലെ നടന്നവൻ
തച്ചൊളിമെപ്പക്കു വന്നൊണ്ടല്ലോ
തച്ചൊളിമെപ്പക്ക് വന്നൊത്തത്
കാട്ടുകരിവള്ളി കൊലാകുന്നു
മച്ചിന്റെകുള്ളിലും² കൊണ്ടവെച്ചി
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന്ന കുഞ്ഞെപ്പ്രതെന്നൻ
കൊടുമലവാരങ്ങളു കുങ്കീനയൊ
പതിനാല് മുളമുള്ള ചൊലത്തല³
ഒരളുമ്പലവെച്ചി താച്ചൊ⁴തെന്നൻ
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന്ന കുഞ്ഞെപ്പ്രതെന്നൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഭാമെന്ന ചാപ്പനയ്യ
ഭാറിന് ചാത്തൊത്തത് പൊരുന്നല്ലോ
അങ്ങന കൊറാദിവസം പാത്തൊണ്ടൊരെ
കണ്ടാച്ചെരി ഭാമെന്ന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
ചാപ്പനത് മെപ്പക്ക് പൊരുന്നല്ലോ
തച്ചൊളി മെപ്പക്ക് ചെല്ലുന്നരം
കൊടുമലവാരങ്ങളു കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
പടിക്കലിരുന്നിന് കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
അതുതന്നെ കണ്ടുള്ളകണ്ടാച്ചെരി
ചൊടിക്കുന്നൊമെന്ന കണ്ടാച്ചെരി
കൊടുമലവാരങ്ങളു കുങ്കിയമ്മെ

1. ഒപ്പം = ഒപ്പം = പൊടിച്ചിറിയോടൊപ്പം തന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരണം. അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിന്റെ നടപടിച്ചിത്തയാകുമെന്ന സാരം.
2. കുള്ളിലും = കള്ളിയിലും.
3. ചൊലപോലെയുള്ള തലമുടി—ഇടയ്ക്കിടയിൽ ധാരാളം വളർന്നിട്ടുള്ള നീണ്ട തലമുടി എന്നർത്ഥം.
4. തറക്കുക - പ്രകൃതത്തിൽ അരിയുക എന്നർത്ഥം.
5. കൊറ = കുറെ.

എന്താൻ വർത്തനം¹ കുങ്കിയമ്മെ
 പറയുന്നുണ്ടെന്നും കുങ്കിയൻ
 കണ്ടാച്ചെരി ഭാമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 ഞാനെതുംവർത്തനം കണ്ടില്ലാലോ
 തച്ചൊളീലുള്ള കുറുപ്പമ്മാക്കു
എണ്ണതെക്കെപൻ കൊടുക്കെപൻ കയ്യാഞ്ഞിറൻ²
 പതിനാലു മുളമുള്ള ചൊലത്തല
 രേളമ്മലുവെച്ചി താച്ചുട്ടല്ലോ
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 കണ്ടാച്ചെരി ഭാമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 വെഗം പടികീഞ്ഞി പൊരുന്നല്ലോ
 കാവിലുംചാത്തൊത്ത് വന്നവനോ
 തെന്നെനൊടുവനു പറയുന്നല്ലോ
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 വെഗം പടികീഞ്ഞി പൊരുന്നല്ലോ
 അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറൻ
 തച്ചൊളീമെപ്പക്കു വന്നൊതെന്നൻ
മച്ചിൻറാരുത്തര³ കള്ളിയിന്ന്
 കാട്ടുകരിവള്ളി കൊലാകുന്നു
 കൊലുവലിച്ചി ഞെടുത്തൊതെന്നൻ
 കാട്ടുകരിവള്ളി കൊലാകുന്നു
 കൊലിങ്ങെടുത്ത് പിടിച്ചൊതെന്നൻ
 മൊതിരച്ചുകീ⁴ന്നടിച്ച അടി
 ഉള്ളുകാലറാം അടിച്ചുട്ടല്ലോ
 കൊടുമലകെക്കു വീട്ടിൽ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
 കുന്ദിട്ടുകൂത്താടി വീണുപൊയി
 ബാധം കെട്ടൊളം വീണുപൊയി
 അതുതന്നെ കണ്ടുള്ള കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 ചാപ്പനെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലോ
 ചാപ്പനെത്തന്നെ വിളിച്ചൊണ്ടിറൻ

1. വർത്തനം = വർത്തമാനം.

2. എണ്ണതെക്കും കൊടുക്കെപൻ കുന്ദിയാഞ്ഞിട്ട് എന്നർത്ഥം.

3. മച്ചിൻറാരുത്തരം = മച്ചിൻറാരുത്തരം.

4. മൊതിരം കെട്ടുന്ന കൂത്തു എന്നർത്ഥം.

ചാപ്പനെത്തന്നെ അയക്കുന്നല്ലോ
 ഉത്താളി കൊമൻ വൈചെപ്പറ¹യാൻ
 വൈചെപ്പറകൂട്ടിറൻ കൊണ്ടുവരെയ്
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള ചാപ്പനാൻ
 കണ്ടാച്ചെരി ഭാമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 ഒന്നടന്നെന്നോ പറയുന്നല്ലോ
 ഉത്താളി വീട്ടിനും ചെല്ലുന്നല്ലോ
 ഉത്താളി വീട്ടിന ചെന്നൊണ്ടിറൻ
 വൈചെപ്പറൊടല്ല പറയുന്നത്
 ഉത്താളി കൊമൻ വൈചെപ്പറ
 തച്ചൊളി ഒതെ കുറുപ്പാകുന്നു
 ഇങ്ങെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്
 അതു തന്നെകെട്ടുള്ള വൈചെപ്പറാൻ
 ചാപ്പൻറ ഒപ്പരം എത്തുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി മെപ്പക്കു വന്നവൻ
 ഉത്താളികൊമൻ വൈചെപ്പറ
 വൈചെപ്പറ തന്നെ അത് വന്നൊണ്ടല്ലോ
 കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്കീൻറയൊ
 കൈനാടി²വന്നു പിടിക്കുന്നല്ലോ.
 പറയുന്നുണ്ടെന്നും വൈചെപ്പറാൻ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 മമ്മംതിരിഞ്ഞുള്ള കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 മമ്മംതിരിച്ചല്ല അടിച്ചിററുള്ള
 കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്കീൻറ
 കുങ്കീന പാത്തീലി³ടുകവെന്നം
 മൂന്നുമനം പാത്തീൽ കിടന്നൊണ്ടാലു
 എല്ലാം സുഖമായി പൊളുത്തല്ലോ
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 പാത്തിക്കൊരക്കം കൂട്ടുന്നല്ലോ
 പാത്തി കരക്കുകൊണ്ടുവന്നു
 കുങ്കീനെ പാത്തീലിട്ടൊളുന്നു

1. വൈചെപ്പറ = വൈദ്യൻ.

2. നാടി = നാഡി.

3. നവരക്കിഴി മുതലായ ചികിത്സക്കാരെക്കുറിച്ചു എന്നർത്ഥം. അതല്ലാം രോഗത്തി
 യിൽ കിടന്നിട്ടാണല്ലോ പതിവ്.

കൊടുമലവാരങ്ങളു ക്കുത്തന്നെ
 മൂന്നുമാസം പാത്തിൽ കിടക്കുന്നല്ലെ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ചൂണ്ടൻ വിരളമ്മൽനൂറും തൊട്ട്
 പാത്തിക്കരിയെ¹ കൂടിപൊരുന്നല്ലെ
 ചൊടിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊടുമലവാരങ്ങളു കുഞ്ഞിക്കുക്കി
 കൈമ്മല വെറിലകൊടിയാളുനു
 കരകണ്ടംതൊടക്ക തെരു² കുഞ്ഞു
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ളകുഞ്ഞിക്കുക്കി
 പൊഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു ചിരിക്കുന്നല്ലെ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കതെനൻ പാത്തിലും കൂടിയല്ലെ
 കരകഴിഞ്ഞെരും കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 പാത്തിന്നെണീറൻ പൊരുന്നല്ലെ
 കൊടുമലവാരങ്ങളു ക്കുത്തന്നെ
 ആറുമാസം പാത്തി കെടുന്നൊണ്ടിറൻ
 മൂന്നുമാസം തികു³ കെറുപ്പൊക്കു⁴
 തച്ചൊളി മെപ്പെല പെണ്ണങ്ങളു
 പെണ്ണങ്ങളല്ലെ പറയുന്നതു
 തച്ചൊളി കൊമക്കുറുപ്പെൻറട്ടാ
 തച്ചൊളിമെപ്പെലും മാണിക്കൊത്തും
 കെറുപ്പൊക്കൊണ്ടുള്ളൊരു പായുരം⁵
 തച്ചൊളിമെപ്പെ ചെറിയമ്മാമൻ
 കൊടുമലേന്ന് കൊണ്ടെപന്നമ്മായിക്കു
 അമ്മായിക്കുതന്നെ കെറുപ്പൊപൊലും
 ആരെ⁶കെറുപ്പൊന്നറിഞ്ഞില്ലൊലൊ
 അങ്ങനപറഞ്ഞൊടെ കൂടിയല്ലെ

1. അരിയെ = അരികെ.
2. തെരു = തരുവോ.
3. തികു = മാസം. മുമ്പ് ചുറ്റുമുറകുറും കുലഗണനയെക്കുറിച്ചുതന്നതിനാൽ ഈ പേർ വന്നതാണു്.
4. കെറുപ്പൊക്കു = ഗർഭം അലർക്കു്.
5. പായുരം = നേരംപോക്കു സംസാരം.
6. ആരെ = ആരുടെ.

കെറുപ്പൊരു ഏയിമാസം ആയെരത്തു്
 തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 തച്ചൊളിമെപ്പെക്കു് പൊരുന്നല്ലെ
 തച്ചൊളിമെപ്പെക്കു് ചെന്നൊണ്ടിറൻ
 ചൊടിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊടുമലവാരങ്ങളു കുഞ്ഞിക്കുക്കി
 ആരെകെറുപ്പൊ നിന്നക്കു്കുക്കി
 കടനപറഞ്ഞല്ലെ കുഞ്ഞിക്കുക്കി
 തച്ചൊളിമെപ്പെലതെൻറ ബന്ധു
 ബന്ധുൻറ നല്ല കെറുപ്പൊല്ലെ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 പൊഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു ചിരിക്കുന്നല്ലെ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊട്ടയകുംവാണ തമ്പുരാൻറ
 തമ്പുരാൻറടുക്കലും പൊരുന്നല്ലെ
 തമ്പുരാൻറടുക്കലും ചെല്ലുന്നെരം
 തമ്പുരാൻ കണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലെ
 തമ്പുരാനത്തന്നെയൊ കാണുന്നെരം
 അടിക്കും മുടിക്കും തിരുമെനിക്കും
 വളരെ കൈകൂട്ടി തൊഴുതൊതെനൻ
 പറയുന്നണ്ടൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊട്ടയകുംവാണ തമ്പുരാനെ
 പാട്പിരിച്ചുള്ള പൊന്നൊക്കയും
 ഞാനിതാ തന്നെയൊ കൊണ്ടെപന്നിൻ
 കൊടുമലവാരങ്ങളു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
 കണ്ണനെത്തൊന്നെ കണ്ടിനല്ലെ
 അതു തന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനൊ
 പൊഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു ചിരിക്കുന്നല്ലെ
 പാട്പിരിച്ചുള്ള പൊന്നെടുത്തു്
 പാതികതെനൻ കൊടുക്കുന്നല്ലെ
 പൊന്നും വാങ്ങിയിറൻ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കതെനൻ സുഖമായി കൂടുന്നല്ലെ

1. പൊഞ്ചിരി = പൊൻപോലെ മനോഹരമായ ചിരി "പുഞ്ചിരി" എന്ന വാക്കി ചെ 'ഉ' കാരം 'ഒ' കാരമായി മാറിയതായും വിചാരിക്കാം. 'പുക' എന്നുള്ളത് 'പൊക' എന്നായി ഉച്ചരിക്കാറുണ്ടല്ലോ.

തൈനനം കാവിലും ചാത്തൊത്തം ചീരവും.

കാവിലും ചാത്തൊത്തം കുഞ്ഞിച്ചീര
 ഭാഷ് പാഞ്ഞു കരയുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി കൊമക്കുറുപ്പെൻറട്ടാ
 നാട്ടിലുള്ളമ്മാറും (അം) നായിമ്മാറും¹(അം)
 കൊലൊത്തുള്ളമ്മാറും (അം) തമ്പാമ്മാറും (അം)
 പിന്നെയും മറ്റുള്ള നാട്ട്കാരും
 എല്ലാറും പൊന്നെട്ടാ കാവിലാൻ (ണ്)
 ചാമുണ്ഡിതെയ്യാട്ടം² കലശാട്ടാൻ (ണ്)
 പിന്നെയു മുണ്ടെട്ടാ നെരംപൊക്കു
 ഭാരാവിധത്തിൽ കളികളുണ്ട്
 കൊട്ടുണ്ട് പിന്നെയും പാട്ടുമുണ്ട്
 കെറക്കാനും കാണാനും മാളമുണ്ട്
 നാടൊടെ ആളുകൾ പൊകുന്നുണ്ട്
 എന്നിട്ടും കൊമക്കുറുപ്പെൻറട്ടാ
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ എൻറബന്ധു⁴
 ഭാരാട്ടും തന്നെ അയക്കുന്നില്ല
 ഞാനൊ പാഞ്ഞിട്ടും കെറക്കുന്നില്ല
 അതുകൊണ്ടു കൊമക്കുറുപ്പെൻറട്ടാ
 നിങ്ങളു് തന്നെപറകവെണം
 ബന്ധുവൊട് തന്നെപറകവെണം
 അത്തുരം⁵ വാക്കു കെട്ടനെരം

1. നായന്മാരും.
2. ചാമുണ്ഡി എന്ന ദൈവത്തിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനായുള്ള ഒരുടിയന്തരാഘോഷം. തെയ്യൻകെട്ടി യാടുന്നതിന്നു് തെയ്യാട്ടം എന്നു് പറയുന്നു. തെയ്യൻ ഒരു ക്ഷുദ്രദൈവതയാണു്.
3. പാട്ട് = ഭാഷാജീക്കു് കുഴിക്കുന്ന കുളംപാട്ട്.
4. ഭാരതേനനം ചീരവും തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തെപ്പറ്റി ഒരു പാട്ടുണ്ടു്. അതു് റസ്തിയാർ, ശ്രീരാമലീലാസങ്കാർ, ജയർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പാട്ടുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു തിട്ടുണ്ടു്.
5. അത്തുരം = അടുത്തു, അത്രത്തോളം.

തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കൊമക്കുറുപ്പ് (പ്പ്)
 പറയുന്നുണ്ടെന്ന കൊമക്കുറുപ്പ് (പ്പ്)
 കാവിലെ ചാത്തൊത്തം കുഞ്ഞിച്ചീര
 ഒന്നുണ്ടുകെറക്കണ കുഞ്ഞിച്ചീര
 1നിൻറ ഒരു ബന്ധുവാണു് കുഞ്ഞികത്തൻ
 എൻറാരനജനാ(ണ) കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഭാനൊന്നും ചെവിയിൽ കടക്കുന്നില്ല
 എന്തായാലും തന്നെ വെണ്ടതില്ല
 ഭാനിന്നു് സന്ധ്യക്കു് വന്നൊണ്ടാലു്
 ഞാനൊവിളിച്ചു പറയുമല്ലോ
 നീയൊട്ടും തന്നെകരകവെണ്ട
 അത്തുരം വാക്കു കെട്ടനെരം
 കാവിലെ ചാത്തൊത്തം കുഞ്ഞിച്ചീര
 ചീരചിരിച്ചു മടങ്ങുന്നല്ലോ
 നെരൊട്ടു് സന്ധ്യയങ്ങായെരത്തു്
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഭാനൊപടികയറി വന്നിതല്ലോ
 ഭാനൊ വിളിച്ചുപറയുന്നല്ലോ
 കാവിലെ ചാത്തൊത്തം കുഞ്ഞിച്ചീര
 നന്നവിശക്കുന്നു കുഞ്ഞിച്ചീര
 ചൊറുവെളവെടി കുഞ്ഞിച്ചീര
 അത്തുരം വാക്കു കെട്ടനെരം
 ചീരവതല്ലെ പറയുന്നതു്
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ എൻറബന്ധു
 കാലും മുഖവും കഴുകിവെഗം
 ചൊറും കുറിയും കുഴിക്കവെണം
 അത്തുരം വാക്കു കെട്ടനെരം
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കാലും മുഖവും കഴുകിവെഗം
 ഭസ്മത്തിൻ കൊട്ടയെടുത്തുവെച്ചു
 കയ്യിൽ രണ്ടിലും എടുത്തുഭസ്മം
 നെററിക്കും മാറത്തും തൊട്ടുവെഗം
 കിഴക്കു് ഭഗവാനെ നൊക്കിക്കൊണ്ടു്

1. നിൻറ ആബന്ധുവാണെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ—പാറാത്തരം.

ജപിച്ചൊണ്ട് തന്നെയത് നില്ക്കുന്നല്ലോ
 1 ആട്ടനും വന്നു കത്തെനന്നാൻ
 അകത്തെപടിയും കടക്കുന്നല്ലോ
 പുല്ലുപായിലും ഇരിക്കുന്നല്ലോ
 അന്നേരം ചാഞ്ഞൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീര
 തുമ്പപ്പുപൊലത്തെ ചൊർവിളമ്പി
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ അമ്പളെബന്ധു²
 3 ഓൻറാരു മുമ്പിലും വെക്കുന്നല്ലോ
 ചൊറുവിളമ്പി കരിവിളമ്പി
 പച്ചവെള്ളം പൊലത്തെനെയെടുത്ത്
 മൂന്നൊളം കുഴുത്ത്⁴ വിളമ്പുന്നല്ലോ
 ചൊറും കുഴിച്ചല്ലോ കുഞ്ഞൊത്തനൻ
 കട്ടമ്മൽചാരി കിടക്കുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കൊമക്കുറുപ്പ്
 പറയുന്നണ്ടൊമെന്ന കൊമക്കുറുപ്പ്
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ എൻറാരുജാ
 നീയൊന്നും നാട്ടിലു കാണുന്നില്ലെ
 ചാമുണ്ണിക്കാവിലെ തെയൊട്ടത്തിന്ന്
 ആരെല്ലാം പൊക്കുന്നു(ണ്ടു) കുഞ്ഞികത്തൊ
 കോലൊത്തെ അമ്മാറും, തമ്പാമ്മാറും,
 നാട്ടിലെ വലിയൊറും ചെറിയൊറാൻ
 പിന്നെയും കെറക്കടൊ കുഞ്ഞൊത്തൊ
 ആണെന്നും പെണ്ണെന്നും ഭേത്⁵മില്ല
 നാട്ടിലത്തെല്ലാറും പൊക്കുന്നുണ്ട്
 ഞമ്മളെ പീടൊരു വീടൊളു
 ഈ വീട്ടിലുള്ളൊരു പെണ്ണങ്ങറാക്ക്
 എന്തുകൊതിച്ചൊലും തന്നെ കത്തൊ
 നീ ഓരെ ഒട്ടും അയക്കുന്നില്ല
 കാവിലെചാഞ്ഞൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീര

1. ആട്ടനും = അവിടെ നിന്നും.

2. അമ്പളെബന്ധു = അമ്പളിടെ ബന്ധു (ഭ്രാതൃം).

3. ഒൻറാരു = അമ്പളെറ ഒരു.

4. കുഴിയൽ.

5. ഭേത്.

കാളെനീ കാവിലയക്കവെന്നും
 കന്നായി ചാപ്പനും പൊകവെന്നും
 കാളെയൊരു പുതിയത് അല്ലൊത്തൊ
 കണ്ടീറൻ പൊമട്ടെ കുഞ്ഞികത്തൊ
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുഞ്ഞൊത്തൊൻ
 കത്തൊൻ തന്നെ പറയുന്നല്ലോ
 കൊമക്കുറുപ്പൻറ എട്ടാകെറക്കൊ
 ഞാനിന്നുചീരനെ അയച്ചുട്ടെങ്കിൽ
 കാവിലതുളളൊരു തമ്പാമ്മാറും
 മൊറുള്ള വലിയൊറനായന്നാറും
 എല്ലാറും ഓളയഞ്ച് കാണുന്നേരം
 ഓറാറും മെല്ലെ ചിരിച്ചെങ്കിലു
 ഞാനൊരെ ഒടലോടെ വെള്ളല്ലൊലൊ
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുറുപ്പാകുന്നു
 പിന്നെയും കുറുപ്പ് പറയുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞൊത്തൊ
 നീയൊട്ടും തന്നെ വിചാരിക്കണ്ടാ
 ആരുമൊരുവാക്ക് പറയല്ലൊലൊ
 അതു തന്നെ കെട്ടൊരു കുഞ്ഞൊത്തൊൻ
 ചീരൻ സമ്മതം കൊടുക്കുന്നല്ലോ
 കാവിലും ചാഞ്ഞൊത്ത് കുഞ്ഞിച്ചീര
 ചീരകുളിച്ചു ചമയുന്നല്ലോ
 കണ്ണിലു രണ്ടിലും മയ്യും²തൊട്ട്
 മുടിയും മിനുക്കിക്കെട്ടിയൊളു
 ആഭരണപെട്ടി തുറന്നുവെച്ചു
 കങ്കമപൊട്ടമ തൊട്ടൊണ്ടീറൻ(ട്ട്)
 വീരളിവട്ട മെടുത്തുടുത്തു
 നാഗപടം³ പിന്നെ പുലിനഖവും⁴
 ചീര എടുത്തുകഴുത്തിൽകെട്ടി
 മൊതിരമെടുത്തു വിരലിനിട്ടു

1. പുതി = ആഗ്രഹം.

2. മയ്യം = മേനിയും.

3. 4. ഓറോ ആഭരണ വിശേഷങ്ങൾ. ആളിതിയെ ആസ്വദമാക്കിയിട്ടുള്ള പേരുക

ഹസ്തകടകൻ കൈക്കുടിട്ടു
 എല്ലാചമയവും ചമഞ്ഞുചീത
 പൊക്കുന്നുണ്ടോമന കുഞ്ഞിച്ചീത
 കണ്ടാച്ചെറ്റോമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 ഒന്നിച്ചുപൊയല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 അങ്ങിനെ ഓറങ്ങ¹ പൊക്കുന്നരം
 നാട്ടില വലിയൊരും ചെറിയൊരാണ്
 ഓരതുതന്നെ പറയുന്നല്ലോ
 ആരായി പൊന്നതുമാലൊകരെ !
 കോലൊത്തൊരമ്മയൊ തമ്പുരാട്ടി
²കുറിച്ചുറത്തുള്ള വലിയമ്മയൊ
 ആരാണ് ആരാണ് മാലൊകരെ !
 അപ്പൊറ പാഞ്ഞൊരു ജോനകനും
 ആരുമല്ലെന്റെ മാലൊകരെ
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രതേനൻ
 ഓന്റെറാരു ഭായ്യയൊ കുഞ്ഞിച്ചീത
 ഓളല്ലെ പൊണത് മാലൊകരെ !
 ആടുന്നും പൊയല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചീത
 ചാമണ്ണിക്കാവിലും ചെല്ലുന്നല്ലോ
 ഓറങ്ങ് ചെല്ലുന്ന നെരത്താണ്
 നാലുകോലൊംബാണ്³ തമ്പാമ്മാരു
 ഓറൊരു അമ്മാറും കാട്ടുകാരും
 പിന്നെയും വാൾക്കാരും നൊക്കുകാരും
 എല്ലാറുംനൊക്കിയങ്ങ് നില്ക്കുന്നല്ലോ
 ചീത്രന്റെ വരവതാ നൊക്കുന്നല്ലോ
 അന്നെരം പാഞ്ഞല്ലോ തമ്പാമ്മാരു
 ആരണീ വരുന്നതു തമ്പാമ്മാറെ
 കോലൊത്തൊപെണ്ണന്ന് തൊന്നിപ്പൊക്കം
 എന്തൊരു പൊങ്ങച്ച⁴മാണിവൾക്കു
 ആരണീപ്പെണ്ണിന്റെ ⁵ബന്ധുക്കാരൻ

1. ഓറങ്ങ = അധരങ്ങൾ.
2. കുടത്തനാട്ടു മൂന്ന് കോവിലകളിൽ ഒന്നിന്റെ പേര്.
3. ബാണ = വാണ. വകാരവും ബകാരവും അന്യോന്യം ഓറാറുണ്ടല്ലോ.
4. പൊങ്ങച്ച = അഹംഭാവം. 5. ഭർത്താവ്

അടക്കമൊട്ടൊരു ഇല്ലത്തൊരു
 പെണ്ണിന്റെറുണിയും കഴിക്കുവെന്നും
 അതു തന്നെ കെട്ടൊരുചാപ്പനാണ്
 ചാപ്പനല്ലെ പറയുന്നത്
 ഒന്നുകൾക്കൊക്കണം നായന്മാരെ
 ഒന്നുപറയല്ലനായന്മാരെ
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ നായനാർ
 തച്ചൊളി ഒത്തനൻ കുഞ്ഞുപ്രതേനൻ
 ഓറെ അറിയല്ലെ നായന്മാരെ
 അപ്പൊറ പറയുന്ന തമ്പാമ്മാറും
 തച്ചൊളി ഒത്തനന്റെ പെണ്ണാണെങ്കിൽ
 നീക്കമെവെച്ചൊണ്ടു പൂജിച്ചൊളു
 ഞാക്കൊള¹ ഒട്ടും കണക്കില്ലൊടൊ
 ഓളൊട്ടും ഇട²യതനില്ക്കുവെണ്ട
 അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുഞ്ഞിച്ചീത
 കരയുന്നണ്ടോമന കുഞ്ഞിച്ചീത
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രതേനൻ
 ഓന്നൊ കളിച്ചോണ്ടു പൊന്നിനല്ലൊ
 ചീത്രന്റെ പിന്നാലെ വന്നിനല്ലൊ
 ഓന്നെല്ലാം ചെവിടാലെ കെട്ടിനല്ലൊ
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞി ഒത്തനൻ
 ചീത്രനെകയ്യാലെ പിടിച്ചൊണ്ടിറ
 നാലുകോലൊം വാണതമ്പാമ്മാറെ
 ഓരൊരു നടുവിലും കൊണ്ടനിൽനി
 നാലുകോലൊം വാണതമ്പാമ്മാറെ
 ഒത്തനൻ തച്ചുങ്ങ് ഓടിച്ചല്ലൊ
 മററുള്ള അമ്മാറും, തമ്പാമ്മാറും,
 ഓറും അടികൊണ്ടു ഓടുന്നല്ലൊ
 എല്ലാറുംപാഞ്ഞുങ്ങ് പൊക്കുന്നല്ലൊ
 കാവിലുംചാത്തൊത്തു കുഞ്ഞിച്ചീത
 ഓളു തൊ⁴യുമെ കാണുന്നല്ലൊ

1. ഞാക്കൊള = ഞങ്ങൾക്കു അവർ.
2. ഇട = ഇവിടെ.
3. പൊന്നിനല്ലൊ = പോന്നിട്ടുണ്ടല്ലൊ.
4. തൊ = തിറ എന്നു പേരുള്ള ഒരു ആഘോഷം.

ആടുന്നമെല്ലെ പുറപ്പെട്ടൊളം
കാവിലെചാഞ്ഞൊത്തും ചെല്ലുന്നല്ലെ
ആടുന്നം വത്താനം¹ ചൊല്ലിയവളും
തച്ചൊളിമെല്ലെക്കും പോക്കുന്നല്ലെ
തച്ചൊളി മെല്ലെയിലെ കോമകുറുപ്പും
കുറുപ്പൊടും വന്നു പറയുന്നല്ലെ
എല്ലാറും നല്ലൊന്നും കൂടുന്നല്ലെ.

ഒത്തെന്നും കൈതെരി ഒത്തെന്നും നമ്പ്രാതും.

തച്ചൊളിച്ചി²കമ്പ കുഞ്ഞനാന
പറയുന്നങ്ങൊമെന്ന കുഞ്ഞിക്കമ്പ
ചെക്കൂറവീട്ടിലെ പെറ്റൊരമ്മ
എന്നക്കിന്നൊരാൾ കൊതിയെൻറമ്മ
ഉടനെപകരം പറഞ്ഞല്ലമ്മ
തച്ചൊളിച്ചികമ്പ കുഞ്ഞനെകെറക്ക
എന്തൊരി ആശകൊതിയെക്കമ്പ
ചെക്കൂറ വീട്ടിലെൻറ പെറ്റൊരമ്മ
കെക്കൻ പെരുമൊള തമ്പുരാണൊ
പെരുമൊളെ കൈതൊഴുവാൻ പൊക്കെപ്പനാൻ⁴
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞല്ലമ്മ
തച്ചൊളിച്ചി കമ്പകുഞ്ഞനെ കെറക്ക .
എന്നൊടുചൊടിച്ചി പൊണ്ടനീയെ
ചെക്കൂറചത്ത എളം പയ്ക്കല⁵
ഓന്നൊടു ചൊടിച്ചി പൊട്ടനീയെ
തച്ചൊളിച്ചിക്കമ്പ കുഞ്ഞനാന
ഇല്ലൊറും പുറഭാഗം പൊരുണല്ലെ

1. വത്താനം = വത്തമാനം.
2. ശ്രീ എന്നതിന്റെ തത്ഭവമേയിരിക്കണം.
3. ആശ, കൊരി = രണ്ടു വാക്കിന്റെയും അർത്ഥമാണെന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ പഴയ പാട്ടുകളിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ഉദാ:—ഇരവി കെട്ടിപ്പിള്ളി പാട്ടിൽ—
'നേരപണ്ടെ—ശക്തിക്കുവേണ്ടി ആവത്തിക്കുന്നതായിരിക്കണം.
4. പോക്കാനാണ്.
5. കട്ടി—ചെറുപ്പക്കാരൻ—'ചെമ്പൽ' എന്ന പേര് വടക്കെ മലയാളത്തിൽ സാധാരണയാണ്.

പറയുന്നങ്ങൊമെന്ന കുഞ്ഞിക്കമ്പ
ചെക്കൂറവീട്ടിലെൻറ ബന്ധു
എന്നക്കിന്നൊരാൾ കൊതിയെബന്ധു
എന്തൊരി ആശകൊതിയെക്കമ്പ
തെക്കൻ പെരുമൊള തമ്പുരാണൊ
പെരുമൊളെക്കൈതൊഴുവാൻ പൊക്കെപ്പനാൻ
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞിചത്ത
തച്ചൊളിച്ചികമ്പകുഞ്ഞനെ കെറക്ക
പെരുമൊളെക്കൈതൊഴുവാൻ നീപൊകണ്ട
നീയിന്നക്കാര്യം നിരൂപിച്ചെന്ന്
പതിനാറുവെള്ളിപണം കൊടുത്തു
അക്കാര്യം ഞനക്ക¹ ഒപ്പിക്കാലൊ
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞിക്കമ്പ
ചെക്കൂറ വീട്ടിലെൻറ ബന്ധു
നേവെലക്കുപ്പാലും² ഞാക്കെക്കുല്ല
പെരുമൊളെ കൈതൊഴുവാൻ പൊണെന്നക്ക³
ഉടനെപകരം പറഞ്ഞിചത്ത
തച്ചൊളിച്ചി കമ്പകുഞ്ഞനെകെറക്ക
അതുകൂടാതെങ്ങിനെ പൊണ്ടിക്കലും⁴
തച്ചൊളി മെല്ലെയിലിൻറ ഞൊന്നൊടു
ഓരൊടുചൊടിച്ചി പൊട്ടകമ്പ
അത്തരം വാക്കുത കെട്ടെന്നരം
തച്ചൊളിച്ചി കമ്പകുഞ്ഞനാന
ചീന്തത്തുണി മാറ്റിഉടുത്തില്ലെലൊ
പട്ട് ചരടമാറ്റി കെട്ടിയില്ലെലൊ
അന്നടത്താലെ നടന്നവളും
തച്ചൊളിമെല്ലെക്ക ചെല്ലെന്നരം
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന്ന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
മെല്ലെപ്പടിക്കലിരുന്നില്ലൊ
ചൊടിക്കുന്നൊമെന്ന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ

1. നമ്മൾക്കു (ഭേദം)
2. വെ (വി)ലക്കിയാലും = മുടക്കിയാലും.
3. പോക്കേണമെന്നിക്ക്.
4. പോണ്ടിക്കൽ = പോക്കേണമെങ്കിൽ (ഭേദം)
5. അമ്മാമന്മാർ.

തച്ചൊളിച്ചി കുന്ദ കുഞ്ഞനെകെറക്ക
കാലാരി മൂവാണ്ടല്ലെറയായല്ലെ
നീയിന്നി മെപ്പയിക്കുയാത്തത്
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞവള
ചിത്തിരതുണും മറഞ്ഞുനിന്ന്
മൊതിരക്കയൊണ്ടു വായുംപൊത്തി
പറയുന്നുണ്ടൊമെന്ന കുഞ്ഞിക്കുന്ദ
തച്ചൊളിമെപ്പയി ചെറിയനാമ
ചെക്രൂ വീട്ടിലങ്ങാനനാമ
വീട്ടിലുണി യെറയുണ്ടെന്നക്ക
അതുകൊണ്ടൊന്നൊ വരുന്നില്ലെലൊ
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞൊതെന്നൻ
ഇന്നെന്തെന്നത് കുഞ്ഞിക്കുന്ദ
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞി കുന്ദ
തച്ചൊളിമെപ്പ ചെറിയനാമ !
എന്നക്കിന്നൊരാൾ കൊതിയനാമ
എന്നൊരി ആശകൊതിയെക്കുന്ദ
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞവള
തച്ചൊളിമെപ്പ ചെറിയനാമ
*തെക്കൻ പെരുമാളു് തമ്പുരാന
തമ്പുരാനെ കൈത്തൊഴാൻ പൊകെന്തന്നു്
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞൊതെന്നൻ
തച്ചൊളിച്ചി കുന്ദ കുഞ്ഞനെകെറക്ക
† ഇനിക്കെന്തൊരു പുത്തിയറന കുഞ്ഞിക്കുന്ദ
ഞങ്ങളെ മെപ്പെല പെണ്ണുങ്ങറക്ക
ആരിക്കും ഇപ്പത്തി തൊന്നിയില്ലെലൊ
പെരുമാളെ കൈത്തൊഴാൻ നീപൊകണ്ട
നീയിന്നക്കായും നിരൂപിച്ചെന
‡ ഇൻറയൊരി പെരിലതാൻ കുന്ദ

* തെക്കൻപെരുമാൾ എന്നത് തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തിന്നു പെരുമാളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കണം. ഒതേനൻറ കാലത്തു് പെരുമാൾ വാഴ്ത്തുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണു് ചരിത്രംകൊണ്ടു് അറിയുന്നതു്. മറ്റൊരുത്തിന്നു് അധിപതയായിരുന്ന സാമൂതിരി അക്കാലത്തു് കേരളത്തിൻറ സർവ്വാധിപത്യം സ്വായത്തമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിപ്പട്ടു് ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചതായിരിക്കും.

1. ബുദ്ധിയെന്നതിൻറ തത്ഭവം. † ‡ = നിനക്കു്, നിന്റെ (ശേഷം)

പതിനാറുവെള്ളി പണം¹ കൊടുക്ക
ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുന്ദ
തച്ചൊളിമെപ്പ ചെറിയനാമ
എൻറ യൊരന്മെക്കിന്നാരമ്മാമ
ഏഴിതരം പൊന്നുണ്ട കുഞ്ഞുപ്രാമ്മമ
*ആമാട, താലിയും, കൊമണിയും
കൈത്തൊക്കുടവനും, ചെക്കിമാല,
മുച്ചിറപോവെച്ച മുടി മാലയും,
നിറമാലപട്ടെ, ഉണ്ടനാമ
ഏഴിമുളംപൊട പൊന്നുകൊണ്ടു്
മൂന്നുമുളംമുണ്ടു് പൊന്നുകൊണ്ട
എൻറയൊരന്മെൻറ പൊന്നുംപൊട(വ)
എന്നക്കിന്നെടുത്തു് തരേണമ്മാമ
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞൊതെന്നൻ
തച്ചൊളിച്ചി കുന്ദ കുഞ്ഞനെ കെറക്ക
നിറമാലപട്ടു് ചമയരുത്
നിറമാലപട്ടു് ചമഞ്ഞൊണ്ടാലു്
പെരുമാളെ തിരുമിറത്തെത്തുന്നെരം
പെരുമാളുണ്ണാന്നിനു് കൊതിക്കു എല്ലൊ
നീയിന്നപൊന്നു് കൊടുക്കല്ലെലൊ
ഞങ്ങളെ മെപ്പയിലാന കുന്ദ
സന്തതി നാശംമുടിത്തു് പൊക്കം
തച്ചൊളിച്ചി കുന്ദ കുഞ്ഞനാൻ
നന്നക്കരയുന്നു കുഞ്ഞിക്കുന്ദ
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
തച്ചൊളിച്ചി കുന്ദ കുഞ്ഞനെ കെറക്ക
എന്നൊടുചൊളിച്ചി പൊണ്ടനീയെ
ചെക്രൂറചത്തുവാനിൻറ ബന്ധു
ബന്ധുവൊടു ചൊളിച്ചി പൊടുകുഞ്ഞ

1. അക്കാലത്തെ ഒരു നാണയം. ഒരുപണം ഇപ്പോഴത്തെ കണക്കുപ്രകാരം 4 നെയ്യും 7 പൈയ്യുമാണു്. തലശ്ശേരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ 1 കക്കു് 5 പണമാണു്. പൊൻപണവും വെള്ളിപ്പണവുമുണ്ടു് അനുബന്ധം നോക്കുക.

2. ഒരേ അർത്ഥത്തിലുള്ള വാക്കുകൾ ആവർത്തിക്കുന്നതിന്നു് മറ്റൊരുമാഹരണം.

* അനുബന്ധം നോക്കുക.

ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞുവെച്ച്
 തച്ചൊളിമെപ്പെ ചെറിയമ്മാമ
 ചെക്കുപ്രവീട്ടിലത്തെൻറ ബന്ധു
 ബന്ധു അനുവാദം തന്നിനല്ലോ.
 അമ്മയും അനുവാദം തന്നിനല്ലോ.
 കീഞ്ഞി പുറപ്പെട്ട് പോന്നതല്ല !
 അതുതരം വാക്കത് കെൾക്കുന്നേരം
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞെപ്പ്രതെനൻ
 പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞെപ്പ്രതെനൻ
 തച്ചൊളിച്ചി കുമ്പകുഞ്ഞനെ കെൾക്ക
 എന്തൊടുചൊരിച്ചി പൊണ്ടനീയെ
 തച്ചൊളി ക്ഷൊമക്കുറുപ്പെൻറട്ടൻ
 ഏട്ടനൊടു ചൊരിച്ചി പൊട്ടനീയെ
 തച്ചൊളിച്ചി കുമ്പകുഞ്ഞനാൻ
 കുമ്പയ തങ്ങിനെ പൊരുത്തല്ലോ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞെപ്പ്രതെനൻ
 വെഗം പടികീഞ്ഞി പൊരുത്തല്ലോ
 കാവിലുംചാത്തൊത്ത്¹ പൊരുത്തല്ലോ
 തച്ചൊളിച്ചി കുമ്പ കുഞ്ഞനാൻ
 തച്ചൊളിക്കൊമ കുറുപ്പിൻറയൊ
 കാലുഭാഗം ചെന്നൊടു നില്ക്കുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി ക്ഷൊമക്കുറുപ്പാകുന്ന്
 ചൊരിക്കുന്നെന്നേരം കുറുപ്പാകുന്ന്
 തച്ചൊളിച്ചി കുമ്പകുഞ്ഞനെ കെൾക്ക
 കാലൊരീ മൂവാണ്ടല്ലൊരയയല്ലോ
 നീയിന്നിമെപ്പെല് വരാത്തത്
 തച്ചൊളിച്ചി കുമ്പ കുഞ്ഞനാൻ
 മൊതിരകൈകൊണ്ട് വരയും പൊത്തി
 ആചാരത്തും വയി (ഴി) നിന്നവളു്
 പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ വലിയമ്മാമ
 ചെക്കിയുറെ വീട്ടിലങ്ങനമ്മാമ
 വീട്ടിപ്പണിയെന്റക്കിണ്ടമ്മാമ

1. ഒത്തേന്റെ ഒരു ഭാഷ്യവുട്.

അതുകൊണ്ട് ഞാനീട വന്നിററില്ല
 പറയുന്നുണ്ടെന്നേരം കുറുപ്പാകുന്ന്
 ഇന്നെന്ത്, വന്നത് കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
 ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞുകമ്പ
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ വലിയമ്മാമ
 എനക്കിന്നൊരാൾ കൊതിയമ്മാമ
 തെക്കൻ പെരുമാളു് തമ്പുരാൻ
 തമ്പുരാൻ കൈത്തൊഴുൻ പൊക്കെപ്പനാൻ
 അതുതന്നെ കെട്ട കുറുപ്പാകുന്ന്
 ഉടനെ പകരം പറയുന്നല്ലോ
 ഉഴയി !¹ ഹരിയൊ ! എന്റെ കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
 അറവുലെ² വാക്കൊ പറയുന്നത്
 നീയിന്നക്കാര്യം പറഞ്ഞതിന്ന്
 ഇൻറയൊരീ വെരിലതാനകുമ്പ
 ഇൻറൊപ്പരം³ വന്നുള്ളനായിനാൻ
 പതിനാറു വെള്ളി പണം കൊടുത്ത്
 പെരുമാളെ ഭണ്ഡാരം പെരുക്കെപ്പുത്താൻ
 ഞാനൊരൊപറഞ്ഞിറയക്കും കുമ്പ
 തച്ചൊളിച്ചി കുമ്പകുഞ്ഞനാൻ
 പിന്നെയും പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ വലിയമ്മാമ
 ചെക്കുപ്രവീട്ടിനതാനമ്മാമ
 കീഞ്ഞിപുറപ്പെട്ട് പൊരുത്തേരം
 എൻറയൊരീ മെയ്യാര⁴പ്പൊന്നമ്മാമ
 പൊന്നൊന്നും ഞാനൊ ചമഞ്ഞിററില്ല
 എൻറയൊരമ്മക്കിന്നാനമ്മാമ !
 ഏഴിതരം പൊന്ന് കുഞ്ഞമ്മാമ !
 ആമാടതാലിയും, കൊമണിയും,
 കൈതക്കുടവന്നും, ചെക്കിമാല,
 മുച്ചിറ പൊച്ചുത, മുടിമാലയും,

1. ഉഴയി = അയ്യോ (ഭേദം)

2. അറകൊല = ഭയങ്കരമായ മരണം. ഇവിടെ ഭയങ്കരതാം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

3. നീന്റെ കുല്പം.

4. മൊമനമ്പവും ബഹുമാനവും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഭേദപദം.

നിരമാല പട്ടെ ഉണ്ടമ്മാമ
 എന്റെ യൊരമ്മക്കിന്നാനമ്മാമ
 ഏഴിമുളം പൊട് പൊന്ന് കൊണ്ട്
 മൂന്നുമുളം മുണ്ട് പൊന്നുകൊണ്ട്
 എന്നക്കിന്നെടുത്ത് തരണമ്മാമ
 ഉടനെപറഞ്ഞി കുറുപ്പാകന്ന്
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കുഞ്ഞനെകെറക്ക
 ഇന്നാണെ ! എന്നാണെ ! കുഞ്ഞിക്കുഞ്ചെ
 ഇന്റെയൊരമ്മ മരിച്ചന്നാളെ
 എന്റെ യൊരീകണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിററില്ല
 ഇന്റെയൊരമ്മന്റെ പൊന്നും പൊട
 പിന്നെയും കെറക്കണൊ നിനക്കുഞ്ചെ
 നിരമാലപട്ട് ചമയരുത്
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുഞ്ചെ
 ഭാള്പടിക്കലും പൊരുന്നല്ലൊ
 പടിക്കലും വന്നിററു നൊക്കുന്നൊരം
 കേതനനെ പടിക്കലൊ കാണുന്നില്ല
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കുഞ്ഞനാന്ന്
 പടിക്കലെ പൊഞ്ചു രൽകട്ടിന്മേല്
 വീണ് തെരഞ്ഞി കരയുന്നല്ലൊ
 കുരഞ്ഞികരഞ്ഞാട ഭാങ്ങിപ്പൊയി
 തച്ചൊളിച്ചി ഉണിച്ചിര കുഞ്ഞനാന്ന്
 മരിച്ച നികലാലെ* പൊരുന്നല്ലൊ
 കുഞ്ചൻറരിയത്തും പന്നിരുന്ന്
 കുഞ്ചയൊടല്ലെ പറയുന്നത്
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കുഞ്ഞനെ കെറക്ക
 പെരുമാളെ കൈത്തൊഴാൻ പൊകെന്റന്നാന്ന്
 കീഞ്ഞിപ്പുറപ്പെട്ടവന്നു നീയെ
 ഞാനിന്നതന്നെ മരിച്ചെരത്ത്
 എന്റെയൊരീ പൊന്നും പുടയ്ക്കും കുഞ്ചെ
 എന്റെയൊരൊങ്ങുളാറ് കണ്ടിററില്ല
 പടിഞ്ഞാറൊ പെട്ടില വെച്ചിററുണ്ട്

1. പുടവ എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം.

2. കുരഞ്ഞു* കുരഞ്ഞു* സാവിത്രി ഉറങ്ങിപ്പോയി.

* നീഴലാലെ = മരിച്ച സ്ത്രീയുടെ പ്രേതത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മച്ചിന്റെരാരുത്തരക്കളിലാന്ന്
 താക്കൊല് ഞാനത് വെച്ചിററുണ്ട്
 നീപൊയെടുത്ത ചമഞ്ഞൊമൊളെ
 പെരുമാളെ അടിയാക്കടിയാന്നാറ
 കക്കെയും ചാഞ്ഞെന്റെ കുഞ്ഞിക്കുഞ്ചെ
 വെഗം പുറപ്പെട്ട് പൊട്ടനീയെ
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കുഞ്ഞനാന്ന്
 ഭരക്കില¹ തെട്ടി എണ്ണിററല്ലൊ
 പടിഞ്ഞാറൊത്തന്നെയല്ലെ പൊരുന്നത്
 മച്ചിന്റെരാരുത്തരക്കളിലാന്ന്
 താക്കൊല് തന്നെ എടുത്ത് കുഞ്ഞൻ
 പടിഞ്ഞാറൊ പെട്ടിതുറന്നുകുഞ്ഞൻ
 എഴുത്തുവെപ്പൊന്നും ചമഞ്ഞവള്
 ഏഴിമുളംപൊട പൊന്ന് കൊണ്ട്
 മൂന്നുമുളംമുണ്ട് പൊന്ന് കൊണ്ട്
 പൊന്നിൻ പുടവയും ചമഞ്ഞവള്
 നായിനാരെയുംകൂട്ടി നടക്കുന്നല്ലൊ
 കുഞ്ചയത് പൊയി പുറംകുഴിഞ്ഞെരെ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 പറയുന്നങ്ങൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 കേതയൊത്തൊത്ത² ചാപ്പ ! കണ്ടാച്ചെരി
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കുഞ്ഞനാന്ന്
 ഞനളതന്നെയത് പൊരുന്നൊരം
 എന്റെ യൊരീകുഞ്ചകരയുന്നല്ലൊ
 കുഞ്ചനപറഞ്ഞിററയക്കുപ്രാമളും
 രണ്ടാളുംകൂടി യൊറ്പൊരുന്നല്ലൊ
 തച്ചൊളിമെപ്പെക്ക ചെല്ലുന്നൊരം
 കുഞ്ചനപടിക്കലൊന്നും കാണുന്നില്ല
 പടിഞ്ഞാറൊചെന്നിററു നൊക്കുന്നൊരം
 പടിഞ്ഞാറൊ പെട്ടിതുറന്നുകണ്ടു
 നെഞ്ഞത്തടിച്ചി കുരഞ്ഞൊതെന്നൻ
 കുറുപ്പിൻറരിയത്തും പാഞ്ഞിവന്ന്

1. ഉറക്കത്തയിൽ.

2. വഴിതുപേർ.

എന്റെ ദൂതൻ കൊമക്കുറുപ്പേ ! കെറക്ക
 ആണും പെണ്ണും അല്ലാത്ത എന്റെ ഏറ്റവും
 കമ്പനപറഞ്ഞിറയച്ചോ ? ഏറ്റവും
 ഉടനെ പകരം പറയുന്നല്ലോ
 എന്റെ അനിയനെന്റെ പൊന്നനിയം !
 ഞാനെന്റെ കമ്പനെ അയച്ചിററില്ല
 ഇന്റെയൊരീപെര് പാഞ്ഞി ഞാനെ
 തച്ചൊളിച്ചില്ലാമെന്ന കഞ്ഞെപ്പാതെനൻ
 പടിക്കലെ പൊഞ്ചു രൽക്കട്ടിനെല്
 കമ്പിട്ടുകുത്താടി വീഴുന്നല്ലോ
 നന്നക്കരയന്നു കഞ്ഞെപ്പാതെനൻ
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കഞ്ഞനുമ്പി
 ഇരുപത്തരണ്ടെണ്ണം നായിന്മാരും
 കൈതെരികുന്നിനത്തെത്തുന്നെരം
 * കൈതെരി കത്തെൻ നമ്പിയാരും
 ഇരുപത്തരണ്ടെണ്ണം നായിന്മാരും
 അങ്ങുന്നതിങ്ങൊട്ടവരും വന്നു
 ചൊടിക്കുന്നെന്നെരം നമ്പിയാര്
 ഇരുപത്തരണ്ടെണ്ണം നായിന്മാരെ !
 ഇരുപത്തരണ്ടിന്റെ കൂട്ടത്തില്
 ഏതൊരു കഞ്ഞൻ വരുന്നങ്ങുന്ന്
 ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലോ നായിന്മാര്
 കയിതെരി കത്തെൻ നമ്പിയാരെ
 തച്ചൊളിച്ചി കമ്പകഞ്ഞനാന്ന്
 പെരുമാളെ കൈതൊഴാൻ പൊക്കുന്നാന്ന്
 എന്നുപറഞ്ഞവർ ഉഴടെടുത്ത്¹
 ചൊടിക്കുന്നെന്നെരം നമ്പിയാര്
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കഞ്ഞനെകെറക്ക
 എവിടെ പുറപ്പാട് നീയെക്കമ്പ
 ഉടനെ പകരം പറയുന്നല്ലോ
 നായിന്മാരതല്ല പറയുന്നത്
 കയിതെരി കത്തെൻ നമ്പിയാരെ
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കഞ്ഞനാന്ന്

* പീട്ടുപേർ. കൈതെരിവീട്. — “ജാതിജാതരുകമ്പാടവ” എന്നു തുടങ്ങിയ
 ശ്ലോകം കെറക്ക നൃപസിദ്ധയായി തീർത്തിട്ടുള്ളല്ലോ.
 1. ഉഴട് = കരളും പരുമിതും.

പെരുമാളെകൈതൊഴാൻ പൊക്കുന്നാന്ന്
 ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലോ നമ്പിയാര്
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കഞ്ഞനെകെറക്ക
 ഇക്കൊല്ലം പൊണ്ടെന്റെ കഞ്ഞിക്കമ്പ
 വരക്കൊല്ലം ഞമ്മക്കൊല്ലം ക്കൊപൊകാം
 നിറമാലപട്ടെ ഇന്നാന്ന് കമ്പ
 കരിക്ക * ലെരവ് തരുവൊക്കഞ്ഞാ
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കഞ്ഞനാന്ന്
 നന്നക്കരയന്നു കഞ്ഞിക്കമ്പ
 ഇരുപത്തിരണ്ടിന്റെ കൂട്ടത്തിന്ന്
 രണ്ടൊളം നായിന്മാര പറയുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി മെപ്പെക്ക ചെല്ലെന്നെരം
 തച്ചൊളിനല്ലാമെന്ന കഞ്ഞെപ്പാതെനൻ
 കരഞ്ഞിപറയന്നു കഞ്ഞെപ്പാതെനൻ
 എന്റെ കെടാവെന്റെ¹ കണ്ടാച്ചെരി
 കമ്പന്റെറാടിപ്പൊയുള്ള നായിന്മാര്
 രണ്ടാള്പാഞ്ഞി വരുന്നകണ്ടാ
 അങ്ങനെ പറഞ്ഞാട നില്ക്കുന്നെരം
 നായിന്മാരും വന്നുപടികയറി
 വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി നല്ലാമെന്ന കഞ്ഞെപ്പാതെനൻ
 ചാപ്പനൊടല്ല പറയുന്നത്
 എന്റെ കെടാവെന്റെ കണ്ടാച്ചെരി
 കമ്പനെഇങ്ങൊട്ട കൂട്ടപനാന്ന്
 എന്തുകയിവെന്റെ കണ്ടാച്ചെരി
 ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലോ കണ്ടാച്ചെരി
 എന്റെ കുറുപ്പന്റെ നായനാരെ
 നിങ്ങളിന്നൊട്ടും കരയണ്ടെലൊ
 അതിന്തുകയിവ് ഞാനുണ്ടാക്കുമ്പി
 അപ്പാച്ചലാടുന്നപാഞ്ഞി² ചാപ്പൻ
 കൈതെരികുന്നിന് ചെല്ലെന്നെരം
 കൈതെരി കത്തെൻ നമ്പിയാര്

* ഇരവ് (ഇരക്കുക എന്നക്രിയയിൽ നിന്നുണ്ടായനാമരൂപം) കടം തരുക എന്നർത്ഥം.
 1. കീടാവ് = കുട്ടി. അരുമയായി വിളിക്കുന്നതാണ്.
 2. അപ്പാച്ചലവിടുന്ന പാഞ്ഞു എന്നർത്ഥം.

കമ്പന തടുത്തിറംനിന്നിനല്ലെ
 കമ്പയിന് നന്നക്കരയന്നല്ലെ
 കണ്ടാച്ചെരി കുഞ്ഞിചാപ്പനാൻ
 കമ്പയൊടുവന്നല്ലെ ചൊടിക്കുന്ന്
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കുഞ്ഞനെകെറക്ക
 എന്തിനകരയന്ന നീയെകമ്പ
 കയിതെരി ഭതെനൻ നമ്പിയാൻ
 ഇനിശ്ശൊത്ത ബന്ധുരല്ലെ കുഞ്ഞിക്കമ്പ
 കൈതെരി ഭതെനൻ നമ്പിയാരെ !
 തച്ചൊളിച്ചിലുള്ള കുറുപ്പനാൻ
 ഇവക്കൊത്ത ബന്ധുവാൻ എന്നാൻ
 ഓറുകൊതി ചൊണ്ടിരിക്കുന്നല്ലെ
 തച്ചൊളി ഭതേച്ചക്കുറുപ്പിനാൻ
 പുടമുറി ഉഴുവം(ഴം) കുറിച്ചൊണ്ടിറൻ
 ഭാലതരവൊന്ന് തന്നെച്ചക്കി
 അതു തന്നെകെട്ടുള്ള നമ്പിയാൻ
 വളരെത്തളിഞ്ഞല്ലെ നമ്പിയാക്ക
 പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ട ചിരിക്കുന്നല്ലെ
 മെലിൽവരും മുമ്പും പൂശാഴ്ചക്കു
 പുടമുറിതന്നെ കുറിച്ചിനെന്നും
 ഭാലഏഴതി കൊടുക്കുന്നല്ലെ.
 പറയുന്നണ്ടെന്നരും കണ്ടാച്ചെരി
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കുഞ്ഞനെകെറക്ക
 ഇനിശ്ശൊത്ത ബന്ധു ഇഴടവന്നപൊയി
 ബന്ധുന്റെ അനുവാദം കൂടാതെയൊ
 പെരുമാളെ കൈതൊഴുൻ പൊകുറുത്
 വരക്കൊല്ലം നിങ്ങളെല്ലൊക്കുംപൊകാം.
 അതുംപറഞ്ഞങ്ങു കണ്ടാച്ചെരി
 കമ്പനയും കൂട്ടിചാപ്പൻ പൊരുന്നല്ലെ
 തച്ചൊളി മെപ്പെക്ക പൊരുന്നല്ലെ
 തച്ചൊളി മെപ്പെക്ക ചെല്ലുന്നരും
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊത്തനൻ
 കമ്പനെ കണ്ണാലെകാണുന്നല്ലെ
 കമ്പന കണ്ണാലെകണ്ടെത്തത്
 എണ്ണിറിയുന്നല്ലെ കുഞ്ഞൊത്തനൻ

ചൊടിക്കുന്നൊമന കുഞ്ഞൊത്തനൻ
 കണ്ടാച്ചെരൊമന കുഞ്ഞിചാപ്പ !
 എങ്ങനെ കമ്പനെകൂട്ടിനീയെ
 കണ്ടാച്ചെരൊമന കുഞ്ഞിചാപ്പൻ
 ഭാലയെടുത്ത് കൊടുക്കുന്നല്ലെ
 ചൊടിക്കുന്നൊമന കുഞ്ഞൊത്തനൻ
 കണ്ടാച്ചെരൊമന കുഞ്ഞിചാപ്പ !
 കൈതെരി ഭതെനൻ നമ്പിയാൻ
 പൊടമുറിക്കായി വരുന്നെത്തത്
 അറക്കൊടുക്കും ഇത്തീ¹ കണ്ടാച്ചെരി !
 ഉടനെ പറയുന്ന കണ്ടാച്ചെരി
 എന്റെ കുറുപ്പന്റെനായനാരെ !
 ഇങ്ങളെകൊടുത്തു മടക്കും ഞാനെ
 അങ്ങനെ അവിടയിരിക്കുന്നരും
 ചെകുപ്പൊമന്തു എളംപയ്ക്കല²
 ഭാനിന്നവന്നും പടികയറി
 ചെകുപ്പൊമന്തു എളം പയ്ക്കല
 ചൊടിക്കുന്നൊമന കുഞ്ഞിചന്തു
 തച്ചൊളി മെപ്പെയിലെ ചെറിയമ്മാമ
 ഇതെല്ലാം എന്തു പുതുമയാൻ
 തച്ചൊളിച്ചിടമ്പ കുഞ്ഞനാൻ
 പെരുമാളെ കൈതൊഴുൻ പൊകെപ്പനാൻ
 കീഞ്ഞി പുറപ്പെട്ട് വന്നൊണ്ടിറൻ
 പെരുമാളെ കൈതൊഴുൻ പൊയില്ലെലൊ
 ഉടനെപകരം പറഞ്ഞൊത്തനൻ
 വത്താനപൊലെ പറയുന്നല്ലെ
 ഒട്ടുപറഞ്ഞൊട്ടു കെറക്കുന്നരും
 ചെകുപ്പൊമന്തു എളം പയ്ക്കല്
 പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ട ചിരിക്കുന്നല്ലെ
 പറയുന്നണ്ടെന്നരും കുഞ്ഞൊത്തനൻ
 ചെകുപ്പൊമന്തു എളം പയ്ക്കല
 ഇന്റെയൊകുഞ്ഞി യങ്ങുകൂട്ടിക്കൊളെ
 ചെകുപ്പൊമന്തു എളം പയ്ക്കല്

1. ഇനി.

2. പൈതൽ = അധികം പ്രായമോത്തവൻ എന്നർത്ഥം മാണിവിടെ, 'പൈതൽ'

എന്നുള്ളപ്പോൾ ഉത്തരകേരളത്തിൽ സാധാരണയായത്.

കമ്പനയും കൂട്ടി പൊരുന്നല്ലോ
 അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറന്ന്
 ചെക്രൂവീട്ടിന് പൊരുന്നല്ലോ
 അമ്മൻറരിയത്തും വന്നുചന്തു
 വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലോ
 വത്താനംതന്നെയത് കെട്ടെരത്ത്
 ചെക്രൂവീട്ടിലെ പെറ്റൊരമ്മ
 പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ട് ചിരിക്കുന്നല്ലോ
 അങ്ങനെ അവിടയോട കൂടിയവൻ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ചാപ്പനൊടല്ലെ അവൻ ചൊടിക്കുന്നു
 എൻറകൊടാവെൻറ കണ്ടാച്ചെരി
 കൈതെരി ഭതനൻ നമ്പിയാൻ
 പുടമുറിക്കായിവരു വന്നെരം¹
 ആരെക്കൊടുക്കും നീ കണ്ടാച്ചെരി
 ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞിചാപ്പൻ
 എൻറ കുറുപ്പെൻറ നായനാറെ
 അതിനൊരപായം ഞാൻ കണ്ടിററുണ്ട്
 എൻറ കുറുപ്പെൻറ നായനാറെ
 വ്യാഴാഴ്ചവന്നു പുലന്നൊണ്ടാല്
 കുറുപ്പിലും ചാഞ്ഞൊത്ത ചീരത്തമ്മ
 ഹോമുടികെട്ടും പൂരണാൻ²
 നിങ്ങളെ കുടമ്മയത് കെട്ടപവെന്നം
 തച്ചൊളിച്ചിടുകുവ കുഞ്ഞനാൻ
 ഹോ ചമഞ്ഞുള്ള പൊന്നൊക്കയും
 നിങ്ങളുതന്നെ ചമയവെന്നം
 ഹോറിന്നുടുത്ത ഉടുപ്പുടയൊ
 നിങ്ങളുതന്നെ ഉടുപ്പുടവെന്നം
 പടിഞ്ഞാറെ പൊഞ്ചുരക്കുട്ടിനെല്
 നിങ്ങളുകമ്പിട്ട് വീണൊളണം
 കൈതെരി ഭതനൻ നമ്പിയാൻ
 പുടമുറിക്കായിറന്ന് വന്നൊണ്ടാല്
 ഞാനൊ പടിഞ്ഞാറെ കൂടുമില്ലൊ
 കൈതെരി ഭതനൻ നമ്പിയാൻ

1. വടം + അന്നേരം = വരുവന്നേരം.

2. പൂരണം = മുടികുറുപ്പിക്കുവാൻ കെട്ടുന്നതുതിമുടി.

എന്നെല്ലം തന്നെയത് ചൊടിച്ചാലും
 നിങ്ങള്പ്രതി¹ പറയണ്ടലൊ
 നമ്പിയാറെക്കൊത്തിയിങ്ങള് കൊല്ലപവെന്നം
 അങ്ങനെ പറഞ്ഞോട കൂടിയവൻ
 വ്യാഴാഴ്ചവന്നു പുലന്നെരത്ത്
 കണ്ടാച്ചെരിമെന്ന കുഞ്ഞിചാപ്പൻ
 ചീരമുടികെട്ടും പൂരണാൻ
 പൂരണം വഴങ്ങീററും കൊണ്ടുവന്നു
 ഭതനനെത്തന്നെ ചമയിച്ചല്ലൊ
 പൊന്നും പുടയും ചമയിച്ചല്ലൊ
 ഭതനനെ പടിഞ്ഞാറെ ലാക്കിയല്ലൊ
 അങ്ങിനെ അവിടയോട കൂടുന്നെരം
 കൈതെരി ഭതനൻ നമ്പിയാരും
 ഇരുവ(പ)ത്ത് രണ്ടെണ്ണം നായിന്മാരും
 പുടമുറിക്കായിറന്ന് പൊരുന്നല്ലൊ
 തച്ചൊളിമെല്ലെക്കു വന്നെരത്ത്
 കണ്ടാച്ചെരി ഹോമെന്ന കുഞ്ഞിചാപ്പൻ
 ഇരുവ(പ)ത്ത് രണ്ടെണ്ണം നായിന്മാർ
 വെത്തിലകൊടുത്തു പെല²കൊടുത്ത്
 ചൊടിക്കുന്നെന്നെരം നമ്പിയാൻ
 കണ്ടാച്ചെരി ഹോമെന്ന കുഞ്ഞിചാപ്പൻ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഭതനനെടുത്തു കണ്ടാച്ചെരി
 ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞി ചാപ്പൻ
 കൈതെരി ഭതനൻ നമ്പിയാരെ !
 എൻറ കുറുപ്പെൻറ നായനാൻ
 പുത്തനായിത്തെണ്ടെക്കു³ പൊയിനല്ലൊ
 എന്നും⁴ ഇവിടയത്തേത്തീറിലു
 പണ്ടും പലനാളും ഉള്ളതാൻ
 തച്ചൊളിച്ചിടുകുവ കുഞ്ഞനെയും

1. പ്രതി = ഉത്തരം.

2. പുക്കയില.

3. പിരിയുന്ന.

4. ഇനിയും (ദേശ്യം)

തച്ചൊളിക്കൊമക്കുറ്റപ്പിനെയും
 എൻറലിട്ടെറിഞ്ഞു പൊകലാൻ
 ഇങ്ങളെ പൊടമുറി കഴിച്ചൊളിനൊ
 നമ്പ്രാൻപടിഞ്ഞാറെ കൂടിയല്ലൊ
 കൈതെരി ഭതനൻ നമ്പിയാൻ
 ചൊടിക്കുന്നൊമെന നമ്പിയാൻ
 തച്ചൊളിച്ചിടുന്ന കഞ്ഞനെ കെറക്ക
എന്തീരാൻ¹ കമ്പെളരിയാടാത്തത്
 പെരുമാളെ കൈതൊഴാൻ പൊകാഞ്ഞിരൊ
 വരങ്കൊല്ലം ഞമ്മക്കെല്ലൊക്കുംപൊകാം
 അതിനും പ്രതിയില്ല കഞ്ഞിടുന്ന
 പിന്നെയും പറയുന്നു നമ്പിയാൻ
 തച്ചൊളിച്ചിടുന്ന കഞ്ഞനെകെറക്ക
 എണ്ണീററിരിക്കെൻറ കഞ്ഞിടുന്ന
 പുടമുറിസ്ഥാനം കഴിച്ചൊളട്ടെ
 അതിനും പ്രതിയില്ല കഞ്ഞിടുന്ന
 കൈതെരി ഭതനൻ നമ്പിയാൻ
 പുടമുറിസ്ഥാനം കഴിച്ചങ്ങിനെ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 എണ്ണീററിയുന്നല്ലൊ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ചൊടിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൈതെരി ഭതനൻ നായെ ! കെറക്ക
ഭരത്തൻറാരുത്തനെ കൊതിക്കാകാ²
 അതു പാഞ്ഞെങ്ങു കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 നമ്പ്രാറെകൊത്തിറും കൊല്ലുന്നല്ലൊ
 കണ്ടാച്ചെരി ഭാമെന കഞ്ഞിചാപ്പൻ
 ഇപ്പറം പുറഭാഗം വന്നുചാപ്പൻ
 നായിന്മാറൊടല്ലെ പറയുന്നത്
 ഇരുപത് രണ്ടെണ്ണം നായിന്മാറെ
 കൈതെരി ഭതനൻ നമ്പിയാൻ
 നിങ്ങളെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്
 അതു തന്നെകെട്ടുള്ള നായിന്മാൻ

1. എന്തുകൊണ്ട് (ദേശ്യം)

2. ഭരത്തൻറ ഭരത്തയെ (പെണ്ണിനെ) കൊതിക്കാമോ.

പടിഞ്ഞാറെ പാഞ്ഞെല്ലെപൊരുന്ന്
 പടിഞ്ഞാറെ ചെന്നിറൻ നൊക്കുന്നരം
 ചൊരുകൊണ്ടൊളം മറിയുന്നല്ലൊ
 നമ്പിയാമരിച്ചി കിടന്നിനല്ലൊ
 നമ്പ്രാറെത്തന്നെയും കണ്ടെത്തു
 ഇരുപത് രണ്ടെണ്ണം നായിന്മാറും
 പെടിച്ചൊന്നെ വിറച്ചുപൊയി.
 കൈതെരി ഭതനൻ നമ്പിയാൻ
 ഭാഗവവും എടുപ്പിച്ചിറൻ
 ഇരുപത് രണ്ടെണ്ണം നായിന്മാറും
 ഭാറിനത്തങ്ങിനെ പൊരുന്നല്ലൊ
 കൈതെരി വീട്ടിൻ ചെല്ലുന്നല്ലൊ
 കൈതെരി വീട്ടിലെപെണ്ണുങ്ങളു
 ഭാറീലവിളി കൂട്ടുന്നല്ലൊ
 കൈതെരി ഭതനൻ നമ്പിയാൻ
 നമ്പിയാറെച്ചട്ടം ദഹിപ്പിച്ചല്ലൊ
 അങ്ങിനെ അവിടയാട കൂടിയല്ലൊ.

—o—

ഒതേന്നനും തന്റേറമക്കളും*

അയിരാനി¹ വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിച്ചത്തും
 അയിരാനി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിക്കുളും
 ഓറന്ന് പൊയിത്തിന്² പൊരുന്നല്ലൊ
 അപ്പാടെ വന്നവര് കയറിയല്ലൊ
 എടച്ചെരിപുക്കൊട്ട്³ എത്തിയല്ലൊ
 എടച്ചെരിപുക്കൊട്ടെ കുഞ്ഞിച്ചണിച്ചിരി⁴
 നീട്ടിയകാലൊട്ടും കുറുകിയതുംഇല്ല
 കാലക്കൊട്ടാശാരം⁵ ചെയ്തുമില്ല
 അയിരാനി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിച്ചത്തും
 കുഞ്ഞിക്കുളും അല്ലെ ചൊടിക്കുന്നു
 ഒരുകിണ്ടിവെള്ളം തരുവൊത്തൊക്കും⁶
 അതുകെട്ട് ഉണിച്ചിരി വെള്ളത്തിന്പൊയി
 അപ്പാടെ വെള്ളം കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
 അയിരാനി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിച്ചത്തും
 അയിരാനി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിക്കുളും
 ഓറല്ലെവെള്ളം വാങ്ങുന്നത്
 വെള്ളം ഓര് കുടിച്ചുണ്ണൊന്നൊക്കെന്നരം
 എണ്ണചൊയച്ചിറന്^(ട്ട്) കുടിച്ചുംകൂട
 അന്നരം പറയുന്നു കുഞ്ഞിച്ചത്തും
 കുഞ്ഞിക്കുളും അല്ലെപറയുന്നത്
 നായര് പുലിപ്പറം ഉക്കപ്പന്റെ
 തെന്നായി മറിയുന്ന വാണിയത്തി
 ഞാക്കിവെള്ളം കുടിച്ചുടാലൊ

1. ചുട്ടുപേര്.
2. ഒരുതരം ദ്രവ്യമുമാ.
3. സ്ഥലപ്പേര്.
4. ഇപ്പോൾ നാലുമാത്രയാക്കി ചൊല്ലിയാലെ പാട്ട് ശരിയാകുമുണ്ടു.
5. ബഹുമാനിക്കൽ.
6. ഞാക്കു = ഞങ്ങൾക്കു (ദേശ്യം)

* One of the numerous songs collected by Percy. Macqueen, Esq.,
 I. C. S. Curator, Records Office, Madras and published by his kind permission.

ഞാളെലൊരൊയക്കുഞ്ഞായി എള്ളുണ്ടത്¹
 ആട്ടിറൊറൊണ്ണയും പുണ്ണാക്കാന്
 ഞാക്കിപ്പത്തെന്ന തരികവെന്നം
 നിന്റെറാരു വാണിയന തെട്²പ്പൊയി?
 അത്തുരം³ വാക്കത് കെട്ടെന്നരം
 എടച്ചെരി പൂക്കൊട്ടെ കുഞ്ഞിച്ചണിച്ചിര
 പടിഞ്ഞാറൊ ചെന്ന വിളിക്കുന്നല്ലൊ
 തച്ചൊളിമെല്ലെലങ്ങന്റെ ഏട്ടം
 റെങ്ങുന്നൊ ഒന്നന്നിനൊ⁵ എന്റെ ഏട്ടം
 തച്ചൊളിമെല്ലെല കുഞ്ഞൊത്തെന്നൻ
 ഒത്തെന്നൻ തെട്ടിയുന്നരുനല്ലൊ
 ചൊടിക്കുന്നൊമെന്ന കുഞ്ഞൊത്തെന്നൻ
 ആരാണ് വന്നത കുഞ്ഞിയുന്നിച്ചിര
 അപ്പൊറൊപറയുന്നു കുഞ്ഞിയുന്നിച്ചിര
 കീഴേന്നുവന്ന രണ്ടു കുഞ്ഞങ്ങളു്
 എന്തൊടതല്ല പറയുന്നത്
 ഒരുകിണ്ടിവെള്ളം തരികവെന്നം
 ഞാന്നൊക്കുവെള്ളം കൊടുത്തെന്നരം
 എണ്ണചൊയച്ചിറന് കുടിച്ചില്ലവരം
 എന്തിറന് ചൊടിച്ചല്ലങ്ങവരം
 നായര് പുലിപ്പറം ഉക്കപ്പന്റെ
 തെന്നായി മറിയുന്ന വാണിയത്തി
 ഏടപ്പൊയിന്റെ ഒരു വാണിയനാന്
 ഞാളെലൊരൊയക്കുഞ്ഞായി എള്ളുണ്ടത്
 ആട്ടിറൊറൊണ്ണയും പുണ്ണാക്കാന്
 ആട്ടിത്തരുമൊ നീ വാണിയത്തി
 അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടെന്നരം

1. ഞാളേൽ = ഞങ്ങളുടെകയ്യിൽ. ഒയക്കുഞ്ഞായി = ഒഗക്കു, അത്തൊട്ടി = അമ്മ
2. ഏട = എവിടെ (ദേശ്യം)
3. അത്തുരം = അത്രത്തോളം.
4. നാലുപുറയുടെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തിനുള്ള പേര്.
5. ഉറങ്ങുകയോ, ഉണർന്നുവോ.
6. കീഴേന്നു = താഴെത്തു നിന്നും.

തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 അരിശംപിടിച്ചൊരു കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 തട്ടീറും മുട്ടീറും എണീക്കുന്നല്ലോ
 അന്നെരം പറയുന്നു കുട്ടെച്ചോൻ¹
 നടുമിറത്തിന്നല്ലെ പറയുന്നത്
 നായർപുലിപ്പറം ഉക്കപ്പനാ
 തട്ടീറും മുട്ടീറും എണീക്കുന്നു.
 ഓൻറാരുപാളയും ചക്കമല്ലെ
 തട്ടീറും മുട്ടീറും ഓണെണീക്കുന്നു.
 പാളയുംമുട്ടെന്നൊ രൊച്ചകെട്ട്
 ചക്കമുട്ടെന്നൊരൊച്ചകെട്ട്
 പുണ്ണാക്കംതിന്നൊ നെണ്ണയും കുടിച്ചു
 അപ്പാട് തുളളിയല്ലൊ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 നടുമിറത്തങ്ങളെ ചെല്ലുന്നത്
 കുഞ്ഞങ്ങളൊടല്ലെ പൊരുതുന്നത്
 കാലിപ്പതിറടി നെരം ഓളം
തമമല്ല² കൊണ്ടുണ്ട് പൊയ്ക്കൊരത്ത്
 ആയിരംമൂ³ തുപ്പുന്ന കുണ്ടിലാൻ
 കതെനനെ കൊണ്ടുണ്ട് മറച്ചിട്ടല്ലൊ
 അപ്പൊൾ പറയുന്നു കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊല്ലല്ല കൊല്ലല്ല കുഞ്ഞുങ്ങളെ
 ഇക്കുറിയിന്നെ കൊല്ലല്ലെക്കീൻ
 പൊന്നുത്തെയരം കൂളരിക്കല്
 ആടപൊയി പൊയ്ത്ത് കുറിക്കാമമക്ക⁴
 അത്തുരംവാക്കു പറഞ്ഞൊതെനൻ
 പിന്നെയും പറയുന്നു കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 നരീൻറ വായിന്റീ പൊന്നു ഞാനൊ
 പുലീൻറവായിന്നും പൊന്നു ഞാനൊ

1. കുട്ടികളാണു്.
2. ഒരടവ്.
3. പൊയ്യു് = യുദ്ധംചെയ്യു് — നാമരൂപം പൊയ്യു് (ഒന്നാം ഭാഗം 3-ാം അദ്ധ്യായം നോക്കുക).
4. ഒരു കുളരിയുടെ പേര്.
5. കുറിക്കും ആമ്മറക്കു്.

തെമ്പണ്ട¹കുത്തിറൊറ ചാകെപൊന്നു
 ഏറാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിച്ചത്തു
 കെളുക്കടല്ലെ പറയുന്നത്
 ഐരാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞുനിയാ
 ഇപ്പം ഇവനെ ഞമ്മളു് കൊല്ലണ്ടാലൊ
 പൊന്നുത്തെയരക്കൂരിക്കല്
 മെലില് വരുന്ന ഞൊറാഴ്ചക്കു്
 പൊയ്ത്തു കുറിച്ചല്ലൊ കുട്ടെച്ചോൻ
 അന്നുഞമ്മക്കൊനെ കൊല്ലുകവെന്നം
 അപ്പാട് കുഞ്ഞങ്ങളു് പൊവുട്ടല്ലൊ²
 പൊന്നുത്തെയരക്കൂരിക്കല്
 ഐരാണി വീട്ടിലെ കുട്ടെച്ചോൻ
 മെലില് വരുന്ന ഞൊറാഴ്ചക്കു്
 ഓറൊ അവിടെ യഞ്ഞത്തുന്നല്ലൊ
 തച്ചൊളി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 പുരുഷാരത്തൊടെ പുറപ്പെടുന്നല്ലൊ
 ആയിരത്തത്തൂറു ആളെളൊടെ
 തച്ചൊളി കതെനനല്ലെ എത്തുന്നത്
 പൊന്നുത്തെയരക്കൂരിക്കല്
 വന്നാടെ³തിണ്ടു്മ്മല് നിക്കുന്നെരം
 ഐരാണിവീട്ടിലെ കുഞ്ഞിച്ചത്തും
 ഐരാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിക്കുളും
 ചൊടിക്കുന്നൊമെന്ന കുഞ്ഞങ്ങളു്
 ആണൊയൊനായെ ! നായിക്കയ്യോ ! *
 ആണൊയൊനാണെങ്കില് കൂളരിയിൽപാ
 അത്തുരം വാക്കു് കെട്ടുന്നെരം
 തച്ചൊളി നല്ലൊമെന്ന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കതെനൻ കൂളരിയിൽ തുളുനല്ലൊ
 തച്ചൊളി എടംവാണ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 തമമല്ല² കൊണ്ടെയുണ്ട് പൊയ്ക്കൊതെനൻ
 തമമല്ല² കൊണ്ടെയുണ്ട് പൊയ്ക്കൊതെനൻ

1. കെജത്തു.
2. പോയുട്ടല്ലൊ, പോയി + വിട്ടല്ലൊ.
3. വന്നാടെ = വന്നു + അവിടെ.
- * നായ്കയ്യൻ = പരിഹാസം സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദം.

പാലക്കുട്ടുള്ളനാൾ പട്ടമ്മാൾ
 ഉഴുത്ത് പൂരനൊക്കി പൊക്കുന്നരം
 കൂരിയിലു് വന്നൊൻ നൊക്കിയല്ലോ
 അപ്പൻറയും മക്കളെയും പൊയ്തുതുകണ്ട്
 പട്ടമ്മാറല്ലെ പറയുന്നത് !
 അറകൊണം കെട്ടാണ്ട് പാഞ്ഞടന്ന്
 എട്ടുകാതം പാഞ്ഞല്ലെ പട്ടമ്മാൾ.
 ഐരാണി വീട്ടിലെ തായത്തുടി*
 പാഞ്ഞൊണ്ട് പൊന്നല്ലെ പട്ടമ്മാൾ
 അപ്പനും മക്കളും പൊയ്ക്കുന്നത്
 പെരൊരു അമ്മ അറിയുന്നില്ലെ ?
 അത്തുരം വാക്കത് കെട്ടനരം
 പട്ടമ്മാറെ വിളിച്ചല്ലെ പെരൊരമ്മ
 വിളിച്ചുകയറുത്ത് നൊക്കുന്നരം
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞുതന്നെൻ
 ഓനം ഓൻറ മക്കളും പൊയ്ക്കുന്നത്
 പട്ടമ്മാറല്ലെ പറയുന്നത്
 അത്തുരം വാക്കത് കെട്ടനരം
 ഐരാണി വീട്ടിലെ പെരൊരമ്മ
 പട്ടമ്മാക്കല്ലെ കൊടുക്കുന്നത്
 ഓക്കുണ്ട് വെണ്ടുന്നത് കൊടുത്തൊരമ്മ
 പൊക്കുന്നുണ്ടൊമെന പെരൊരമ്മ
 കുതിരെൻറടുക്കലും ചെല്ലുന്നല്ലെ
 ഇന്ദ്രവാലൻ കൊടിക്കുതരെൻറരത്ത്†
 1 കുതിരചെവിട്ടിലും പറയുന്നല്ലെ
 തൊട്ടെണ്ണി തൊണ്ണൂറ് കാതമുള്ളത്
 കാക്കാതം കൊണ്ടുനീ എത്തിക്കണം
 എന്നുപറഞ്ഞിറൻ പെരൊരമ്മ
 കൊടുക്കുന്നുണ്ടൊമെന പെരൊരമ്മ
 കുതിരക്കുനഞ്ച്‡ പിടിക്കാനായി

* തായത്തു = താമത്തു.

† കുതിരൻറരത്ത് = കുതിരയുടെ അരികത്ത്.

1. കുതിരകളുടെ യജമാനപ്രീതി പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

2. മദം, ഉന്മേഷം.

പച്ചമുരിക്കിലയും ചക്കരയുമാൻ
 അന്നരം തന്നെ കൊടുക്കുന്നല്ലെ
 എല്ലാനും¹ അത്തായി² തന്നമുതിര
 നാളെങ്ങ് രണ്ടെറ പുയി(ഴ)ങ്ങിത്തരെൻ
 എന്നുപറഞ്ഞിറൻ പെരൊരമ്മ
 3 കുതിരപ്പാത്തല്ലെ കയറുന്നത്
 തൊട്ടെണ്ണി തൊണ്ണൂറ് കാതമുള്ളത്
 കാക്കാതംകൊണ്ടല്ലെ എത്തുന്നത്
 കൂരിൻറതിണ്ടത് ചെന്നിറമ്മ
 കൂരിൻറനടുവിലല്ലെ തുള്ളുന്നത്.⁴
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞുതന്നെൻ
 ഓനെ ഓൻറമക്കള് തല്ലുന്നത്
 കണ്ണാലെ കണ്ടല്ലെ പെരൊരമ്മ
 തെന്റൻറടുക്കലും ചെന്നുനിന്നു
 പൊത്തിപ്പിടിച്ചല്ലെ പെരൊരമ്മ
 പറയുന്നുണ്ടൊമെന പെരൊരമ്മ
 ആരെയൊൻ മക്കളെ തക്കുന്നത്*
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞുതന്നെൻ
 ഇങ്ങളെയൊരപ്പനല്ലെ കുഞ്ഞിതെന്റൻ
 എൻറൊരു ബന്ധുവാൻ കുഞ്ഞുതന്നെൻ
 പിന്നെയും ചൊടിച്ചല്ലെ പെരൊരമ്മ
 തച്ചൊളി കൊമക്കുറുപ്പെൻറട്ടാ
 കമ്പളങ്ങുപൊലെ നരച്ചുകയും !
 അനിയൻറ മക്കളെതിരിഞ്ഞില്ലാലൊ
 അത്തുരം വാക്കത് കെട്ടനരം
 ഐരാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിച്ചത്തും
 ഐരാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിക്കുളും
 അപ്പനെചെന്നു പിടിക്കുന്നല്ലെ
 അപ്പൻറ കാക്കലും വീണവർ

1. എല്ലാദിവസവും.

* തല്ലുന്നത്, തയ്ക്കുക എന്ന രൂപം ദേശ്യമാണ്.

2. അഞ്ചുനാഴി.

3. അന്നത്തെ സ്രീകർ പുരസ്കാരമുറപ്പാലെ കുതിരസ്സവാരി മുതലായ വിനോദങ്ങളിൽ ഏല്പട്ടിരുന്നുവെന്ന് ഇതുകൊണ്ട് തെളിയുന്നു.

4. തുള്ളുക = ചാടുക.

അപ്പനൊടല്ല പരയുന്നത്
 ഞങ്ങളറിയാതെ ചെയ്തതെന്ന്
 അപ്പനതൊക്കെ ച (ക്ഷ)മിക്കുവെന്നും
 എന്നു പറഞ്ഞവർ പിന്നെയുമാണ്
 പിന്നെയും കാക്കല് വീഴുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളിമെപ്പലേ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 മക്കളൊടല്ല പരയുന്നത്
 നിങ്ങൾ അറിയാതെ ചെയ്തതല്ലാം
 ഞാനങ്ങതൊക്കെ പൊറുത്തിരുന്നത്.
 എന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന അപ്പനാണ്
 മക്കളെപൊത്തി പിടിക്കുന്നല്ലോ
 മക്കളെതലയിലും കൈവെച്ചിരുന്ന
 മക്കൾ പൊരുത്തം¹ കൊടുക്കുന്നല്ലോ
 ഐരാണിവീട്ടിലെ പെരൊരമ്മ
 മക്കളെയും കൂട്ടിരുന്ന പൊക്കുന്നല്ലോ
 എല്ലാറും സുഖമായി പോകുന്നല്ലോ

ചിറക്കൻ മാപ്പിള മാരുമായുള്ള

ഒത്തേനന്റെ പോരാട്ടം.

തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഭരണം അതൊൻറൊരു ഏട്ടനാണ്
 തച്ചൊളി കൊമക്കുറുപ്പെന്നൊരും
 ഭാരാളപെങ്ങളു മുണ്ടവിടെ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുണിച്ചിര¹
 പിന്നെയും ഉണ്ടല്ലോ പെണ്ണങ്ങളു്
 കാവിലുംചാത്തൊത്ത കുഞ്ഞിച്ചിരു
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഭരണപെണ്ണാണ് കുഞ്ഞിച്ചിരു
 ഭാളം അവിടയങ്ങളുപിന്നെ
 പിന്നെയും ഉണ്ടല്ലോ ചാപ്പനാണ്
 തച്ചൊളി ഒത്തേനൻ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഭരണകാര്യം കാര്യസ്ഥനാ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 കണ്ടാച്ചെരി ഭാമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 ഭാരല്ലാം തന്നെയിരിക്കുന്നെന്നും
 ഭാരാളചെവിടാലെ കെക്കുന്നല്ലോ
 ചിറക്കൽകോലം വാണ തമ്പുരാൻ
 തമ്പുരാൻ തൻറൊരു കാര്യക്കാരൻ
 ഭാരമെതമ്പുരാൻ തന്നെയാണ്
 ഭാരങ്ങളെന്നുള്ളി പൊക്കുന്നല്ലോ
 ഭാരം പല്ലക്കിൽ പൊക്കുന്നെന്നും
 ഭാരാള വാൾക്കാരും, കുന്തക്കാരും,
 പിന്നെ അകമ്പടിക്കാരമുണ്ട്.

1. ഒത്തേനൻ പെങ്ങളുടെപേര് ഉണിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തെന്നാണ് പ്രസംഗം. കുഞ്ഞു എന്ന് ഭാമനല്ലെന്ന് വിളിക്കുന്നതും, അത് പേരിന്റെ ആരംഭത്തിലോ അവസാനത്തിലോ ചേർക്കുന്നതും ഒരു കാലത്ത് പതിവായിരുന്നു. ഇതിന്റെവിവരത്തെ പാട്ടിലെ കവിതകളിൽ എന്ന് പേര് നോക്കുക. പുരുഷപ്രത്യയമായ 'ൻ' സ്ത്രീകളുടെ നാമധേയത്തോടു ചേർക്കുന്നതും സാധാരണയായിരുന്നു. ആഭിജാത്യം കൂടിയവരുടെ പേരിനോടുകൂടിയാണ് അത് ചേർക്കുന്നപതിവ്—“അമ്മത്തമ്പുരാൻ” ഇപ്പോഴുമുണ്ടല്ലോ.

കെട്ടെറുത്തുകൾ മുന്തിലായി
 പിന്നെയുള്ളുകൾ പിന്നെയും
 ഓരങ് പല്ലുകിൽ പൊക്കുന്നല്ലോ
 അങ്ങിനെ തമ്പുരാൻ താനും പിന്നെ
 ഓരോരകമ്പടിക്കാരും പിന്നെ
 എഴുന്നള്ളിപ്പൊക്കുന്ന നെരത്താൻ
 ഓരങ് പൊക്കം നിരത്തിന്റെയൊ
 രണ്ടുപുറത്തുമെനിക്കെന്നാറും
 പിന്നെയും പൊക്കം വരവുമുള്ള
 മാലൊക്കെല്ലാറും തന്നെയോൻ
 ആചാരത്തും വയിനിക്കുന്നല്ലോ
 അങ്ങിനെ ഓരങ് പൊക്കുന്നെരം
 തമ്പുരാൻ കണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലോ
 രണ്ടാളും നല്ലൊരു ജോനകരും¹
 പിന്നെയും ഓരോരു കൂട്ടാളികൾ
 ഓരങ്ങിനും കളിക്കുന്നല്ലോ
 ജോനൊന്റെ പീട്രെല്* കൊലായില്
 ഓരങ് കത്ത് കളിക്കുന്നെരം
 എതിരലെ വന്നല്ലോ തമ്പുരാനും
 ഓരോരുവാൾക്കാരും കുന്തക്കാരും
 പിന്നെ അകമ്പടിക്കാരാകുന്നു
 ജോനൊൻ തമ്പുരാനെയും പിന്നെ
 ഓരോരകമ്പടിക്കാരെയോൻ
 കണ്ണാലെകണ്ടൊരു നെരത്തിങ്കൽ
 നീട്ടിയകാല് മടക്കുന്നില്ല
 ഇരുനൊരു ദിക്കിന്നെണീക്കുന്നില്ല
 ആചാരത്തും വയി(ഴ)നിക്കുന്നില്ല
 അതുതന്നെ കണ്ടൊരുതമ്പുരാനും
 തമ്പുരാൻതന്നെ പറയുന്നല്ലോ
 കണ്ടെകെൾക്കണം കാര്യക്കാരാ

1. ജോനകൻ = ഈ വാക്കിന് ഒരു ചരിത്രമുള്ളപ്പോലെ തോന്നുന്നു. ആദ്യം ഇദ്ദേഹം ജൈനന്മാരെ കഠിനമായി നിന്ദിച്ചു. പിന്നീട് മുഹമ്മദിയനെന്ന അർത്ഥത്തിലായി. ബൈബിൾ, സാസ്സ്, എന്നീ വാക്കുകൾക്കു വന്നിട്ടുള്ള അർത്ഥവ്യത്യാസം നോക്കുക.

2. ശീട്ട്കളി. * പിടികയിൽ.

ഞാനെന്നി കോലൊത്ത നിക്കുന്നില്ല
 ചിറക്കൊലൊത്തുള്ള തമ്പാമ്മാൻ
 ഓരങ്ങഴുന്നള്ളും കാലത്താൻ
 നാട്ടിൽവലിയൊരും ചെറിയൊരാൻ
 ഓരങ് ആചാരം ചെയ്യുമല്ലോ
 നാട്ടിലെജൊന്നൊരും തന്നെയോൻ
 കൊലൊത്തതമ്പാൻ എഴുന്നള്ളമ്മം¹
 ഓരല്ലാം ആചാരം ചെയ്യുമല്ലോ
 ഇപ്പൊളൊ ഞാനങ്ങഴുന്നള്ളമ്മം
 നാലൊളം ജൊന്നൊൻ തന്നെയോൻ
 ഓരങ്ക് കത്ത് കളിക്കുന്നല്ലോ
 പീട്രെലെ കൊലായിൽ ഇരുന്നിട്ടാൻ
 ഓരങ്ക് കത്ത് കളിക്കുന്നതി
 എന്നെയൊ കണ്ണാലെ കണ്ടിറുട്ടി
 ഓരൊട്ടും ആചാരം ചെയ്തില്ലാലൊ
 എന്താണ് വെണ്ടത് കാര്യക്കാരാ
 ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ
 ഓരൊട്ടും ഞമ്മളെ നൊക്കുല്ലാലൊ
 കൊലൊത്തൊട്ടുള്ള ബഹുമാനാൻ
 ഓരക്കത്തൊട്ടുമെ ഇല്ലാതാകും
 തമ്പാമ്മാറൊയുമെ കാണുന്നെരം
 ഓരൊട്ടുംതന്നെ വകവെക്കുല്ല
 പിന്നെയും കെൾക്കണം കാര്യക്കാര !
 എന്നെയതൊട്ടുമെ മാനിച്ചെങ്കിൽ
 ഞാനൊന്നും തന്നെ പറയുല്ലെന്നും
 അതുകൊണ്ടതന്നെ യതാണ് കെട്ടൊ
 ജോനകരാട്ടുമെ ചൊദിക്കണം
 ആചാരംചെയ്യാത്ത ജോനൊറൊയൊ
 കെട്ടിവലിച്ചുണ്ട് കൊണ്ടെരണം*
 കൊലൊത്ത വലിയപടിക്കാതായെ(ഴെ)
 ഓരയൊകെട്ടി വലിക്കുവെന്നും
 ചിറക്കൊലൊക്കോലൊ ഉണ്ടെന്നൊൻ
 ഓരമെതന്നെ അറിയവെന്നും

1. എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ - 2. + പോൾ എന്നുള്ളത് അന്തർവാസികളായി പ്രസരത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടും ഇങ്ങിനെയായതാണ്. * കൊണ്ടുവരണം.

ചിറക്കലെ തമ്പാമ്മാരെയുംതന്നെ
 കാരങ്ങരിയുക വെണ്ണകെട്ടൊ !
 പണ്ടുള്ള ആചാരം ചൊല്ലുവാനും
 കാറ്റിങ്ങരിയുക വെണ്ണകെട്ടൊ !
 അതുകൊണ്ട്തന്നെ യതാണുകെട്ടൊ,
 നീയിന്ന്പൊയിട്ട് ചൊടിക്കണം.
 ജോനാനൊട്ടതന്നെയത് ചൊടിക്കണം.
 കന്നിച്ചവാരക്കാരും, കുന്തക്കാരും,
 കാരെയും നീയുമെ കൂട്ടവെണം.
 ജോനാനൊട്ടെട്ടി വലിച്ചുകൊണ്ട്
 കോലൊത്തവലിയ പടിക്കുതായെ(ഘ)
 കാരെയും തന്നെയത് കൊണ്ടുപരണം
 അത്തുരം വാക്കു കെട്ടനേരം
 ചിറക്കൽ കോലൊം വാണതമ്പുരാൻ
 കാരൊക്കെയുംസ്ഥൻ തന്നെയാൻ
 കാരൊപകരം പറയുന്നല്ലോ
 കണ്ടുകെടക്കണം തമ്പുരാൻ
 പണ്ടത്തെ ആചാരം കണ്ടതന്നെ
 ഇപ്പൊളുള്ളൊളുകൾ ചെയ്യുന്നില്ല.
 കാരൊട്ടു ഞമ്മള് ചൊടിച്ചെങ്കിൽ
 കാരൊട്ടും ഞമ്മളെ വെക്കുല്ലാലൊ
 കാരൊപറയുന്ന വാക്കുകെട്ടാൽ
 ഞമ്മളെ ഉത്തരം മുട്ടിപ്പൊക്കം
 എല്ലാരെയും പടച്ചത് തമ്പുരാൻ
 കാരെ വി(വ്യ)ത്യാസം ഇല്ലാലൊളി!
 ചാളക്കുലും വെയിലരിക്കുന്നല്ലോ¹
 കൊലൊത്തും വെയിലരിക്കുന്നല്ലോ
 രണ്ടുമൊരുപൊലരിക്കുന്നല്ലോ
 പടച്ചൊന്നൊ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല
 കൊലൊത്തും ചാളക്കുലും ഒരുപൊലെയാൻ
 മഴയുമെതന്നെയത് പെയ്യുന്നില്ലെ ?
 അങ്ങിനെയുള്ള നിലക്കുങ്ങാൻ

1. കാളി = ബഹുമാനപുരസ്കാരം ചെയ്യുന്ന സംഭോധന.
2. അറിയിക്കുക എന്നതിന്റെ ചുരുക്കമായിരിക്കണം. ഉറക്കുക എന്നും പാഠം കാണുന്നുണ്ട്.
3. സ്രോതസ്സ്, ജലാശയം. പടക്കുക = ഉണ്ടാക്കുക, സൃഷ്ടിക്കുക.

എന്തിന്തമ്പുരാൻ പൊക്കുന്നേരം
 ഞാളുങ്ങുതെറ്റിട്ട് നില്ക്കുന്നത്.
 എന്നല്ലോ കാരെ ചൊടിക്കുന്നു.
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരുതമ്പുരാനും
 കാരെ തന്നെ പറയുന്നല്ലോ
 കണ്ടുകെടക്കണം കാര്യക്കാരോ !
 കാര്പറയുന്നവാക്ക് കെട്ടാൽ
 ഞമ്മളതൊന്നും പറയെണ്ടാലൊ.
 കാരൊരു വാക്കുമെ കെടക്കവെണ്ടാ
 ജോനാനൊ പൊയി പിടിക്കവെണം
 കാരൊട്ടുചൊടിക്കവെണം കെട്ടൊ,
 ചിറക്കൽ കോലൊം വാണതമ്പുരാൻ
 കാരെയൊ കണ്ണാലെ കണ്ടോണ്ടിറ
 എന്താൻ ആചാരം ചെയ്യാത്തത് ?
 കാരൊത്തന്നെ പറഞ്ഞൊണ്ടാലും
 കാരെപിടിച്ചിട്ട് കൊണ്ടെരണം¹
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കാര്യക്കാരൻ
 തമ്പുരാൻ തന്റെരാരി കോലൊത്താൻ
 കൊലൊത്തതന്നെയും പൊയൊണ്ടിറ
 ആട്ടുന്നു തന്നെയും പൊരുണല്ലോ
 കന്നായ് കൂടിയല്ലോ കാര്യക്കാരൻ
 നൂറൊന്നു നല്ലൊരു കുന്തക്കാരും
 പിന്നെയും നല്ലൊരു വാരക്കാരാൻ
 അമ്പച്ചട്ടെയുന്ന അമ്പാടിയെളും²
 പിന്നെയും ഏറിയൊരു ആളുമാൻ
 കാരെയും, കൂട്ടീരൊ പൊരുണല്ലോ
 തമ്പുരാൻ കണ്ണാലെ കണ്ടിറുള്ള
 പീടികയുള്ളൊ രെടത്തുവന്ന
 അപ്പൊളെ കണ്ടല്ലോ കാര്യക്കാരൻ
 നാലൊളം നല്ലൊരു ജോനാനൊൻ
 കൂടിയുമെ കണ്ടെന്ന് നില്ക്കുന്നല്ലോ
 വെറെയും ഒട്ടൊ ജോനാനൊൻ
 കാരങ്ങിന്നു കൂടിക്കുന്നല്ലോ

1. കൊണ്ടുവരണം എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം. കൊണ്ടുവരണം എന്നും പറയാറുണ്ട്.
2. അമ്പാടികളും.

കത്തുകുളിക്കുന്ന ജോനൊറാൻ
 ഓരങ്ങ് കണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലോ
 ചിറക്കൽ കോലോംവാണ തമ്പുരാൻ
 ഓരോരു കാൽക്കാരനും പിന്നെ
 നൂറൊന്നുനല്ലൊരു കുന്തക്കാരും
 പിന്നെയും നല്ലൊരു വാറക്കാരാൻ
 അമ്പച്ചട്ടയുന്ന അമ്പാടികൾ
 പിന്നെയും ഏറിയൊരു ആളുമാൻ
 ഓരങ്ങ് തന്നെ വരുന്നല്ലോ
 ഓരയൊ കണ്ണാലെ കണ്ടെത്തു
 ജോനൊറാൻ തന്നെ പറയുന്നല്ലോ
 എന്താൻ കോലൊത്ത കാൽക്കാരാ !
എടക്കെ¹ പൊക്കുന്നു കാൽക്കാരാ !
 എന്തിന് വാറക്കാരും, കുന്തക്കാരും,
 എന്തിന് അമ്പെയ്യും അമ്പാട്രാളും
 എന്തിന് വെറയും കൂട്ടക്കാരും
 എടക്കെ പൊക്കുന്നു കാൽക്കാരാ
 അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലോ കാൽക്കാരൻ
 നല്ലത് നല്ലത ജോനൊറാൻ !
 ചിറക്കൽ കോലോം വാണ തമ്പുരാൻ
 ഓരങ്ങഴുന്നള്ളി പൊയൊണ്ടത്
 നിങ്ങളെ കണ്ണാണ്ടു കണ്ടിറുട്ടി²
 നിങ്ങളൊരാലാലും ചെയ്തില്ലാലോ
 അതുകൊണ്ട് തന്നെയതാണ് കെട്ടോ,
 ഞാളിങ്ങ് വന്നത് ജോനൊറാൻ
 നിങ്ങളതിപ്പൊളൊ തന്നെയാൻ
 കോലൊത്തുതന്നെ വരികവേണം
 തമ്പുരാൻ മുണത്തിക്കണം
 ഞങ്ങളുതമ്പുരാൻ മാപ്പുതരണം
 ഞങ്ങളൊ സാധുക്കൾ ജോനൊറാൻ
 കണമറിയാത്ത ജോനൊറാൻ
 ഓരങ്ങ് മാപ്പു തരികവേണം
 അങ്ങിനെ നിങ്ങളെ പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ

1. എവിടേക്ക്.
 2. കണ്ടിറു (3) കൂടി.

നിങ്ങളെ കടലൊടെ വെക്കുല്ലാലോ !
 അതു തന്നെ കെട്ടൊരു ജോനൊറാൻ
 ഓരല്ലെ പിളിച്ചു പറയുന്നത്.
 എന്താൻ എന്താൻ കാൽക്കാരാ !
 ഞങ്ങളു ഞങ്ങളെ വീട്ടിലാൻ
 ഞങ്ങളിരുന്നു കളിച്ചുടാലോ
 കോലൊത്ത തമ്പുരാൻ പൊക്കുന്നേരം
 ഞാളങ്ങൊരാലാലും ചെയ്യല്ലാലോ
1 ഞാക്കൊട്ടും കോലൊത്തു പൊങ്ങൊലിപ്പും²
 ഞാളൊട്ടും തന്നെയത് പൊക്കുല്ലാലോ
 ചിറക്കുകോലോം വാണ തമ്പുരാൻ
 തമ്പുരാൻ ഞാളെയൊ കാണെണ്ടിക്കൽ³
 തമ്പുരാനിങ്ങിവിടെ എഴുന്നള്ളണം
 ഞാളൊട്ടും കോലൊത്തു പൊക്കയില്ല.
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കാൽക്കാരൻ
 ഓനൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ.
 കണ്ടു കെടുകണം ജോനൊറാൻ !
 ഞാളൊരു കന്നിച്ചു തന്നെയാൻ
 നിങ്ങളൊതന്നെ വരുന്നണ്ടകിൽ
 നിങ്ങൾക്കു യാതൊന്നും പെടിക്കണ്ടാ
 അല്ലെങ്കിൽ കെട്ടൊളിൻ ജോനൊറാൻ !
 നിങ്ങളെ കട്ടമെ വെക്കുല്ലാലോ
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു ജോനൊറാൻ
 അരിശം പിടിച്ചൊരു ജോനൊറാൻ
 ഓരങ്ങതല്ലെ എണ്ണിക്കുന്നത
 ജോനൊറാങ്ങല്ലോ എണ്ണിറുട്ടി
 കാൽക്കാരനെയും പിടിക്കുന്നല്ലോ
 ജോനൊറാതല്ലെ പറയുന്നത്
 എന്താടാ എന്താടാ കാൽക്കാരാ !
 നിന്നെയും നിന്റെരാലാലാക്കാരെയും

1. ഞങ്ങളു (ദേശ്യം)
 2. പൊക്കേണ്ടപോലിപ്പം (പ്രാർത്ഥന)
 3. 'കാണേണ്ടതെങ്ങനെയെങ്കിൽ' എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം (ദേശ്യം).

പട്ടവായ¹ത്തൊട്ടം തരികും² പൊലെ
 ഞാളൊതരികുമെ കായ്ക്കാരാ !
 അപ്പൊളൊന്നല്ലൊരു കുന്തക്കാരും,
 പിന്നെയും വാറക്കാരും, കൂട്ടക്കാരും,
 എല്ലാരും പടയുമെ പൊയുന്നല്ലൊ*
 ജൊന്നൊകർ എല്ലാരും കൂട്ടുന്നല്ലൊ
 അങ്ങിനെജൊന്നൊരും പിന്നെയൊന്ന്
 ചിറക്കൽ കോലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
 കാരൊരു കായ്ക്കാരനും പിന്നെ
 നൂറൊന്നു നല്ലൊരു കുന്തക്കാരും
 പിന്നെയും വാറക്കാരും കൂടിനല്ല
 പടയും പൊടിയായി പൊയുന്നല്ലൊ
 നെരൊരു മൊന്തിയ³ താവുന്നെരും
 ചിറക്കൽ കോലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
 ഏറിയവാറക്കാരും, കുന്തക്കാരും,
 കാരങ്ങുചത്തു കിടക്കുന്നല്ലൊ.
 അതുതന്നെ കണ്ടൊരു കായ്ക്കാരൻ
 കാരനമതല്ല പരയുന്നത്.
 എനിയീടെതന്നെ യത്നിക്കൊണ്ടാലീ
 ഞമ്മളെജൊന്നൊന്ന് കൊല്ലമല്ലൊ ;
 അതുകൊണ്ടുതന്നെ യതൊന്നുകെട്ടൊ
 ഞമ്മളുതീടുന്നു⁴ പൊകവെന്നം
 അത്തുരംവാക്കു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു്
 കായ്ക്കാരൻതന്നെ പരയുന്നല്ലൊ ;
 കൂടിയുംപറഞ്ഞല്ലൊ അമ്പാടിയെങ്കും,
 പിന്നെയും പരയുന്നു കുന്തക്കാരും,
 ബാക്കിയതുളളൊരു വാറക്കാരൊന്ന്
 എല്ലാരുംതന്നെ യതൊടുണല്ലൊ !

1. വാഗ്—അക്കുര അന്നം കുറഞ്ഞവരുടെ ഇടയിൽ 'ഗ' കാരം യകാരമാകുന്നതു് സാധാരണയായാൽ. (ഉ. മഗ് = മയ്).

2. കഷണം കഷണമൊക്കുക, മറവിപ്പിക്കുക.

3. മുപ്പതിയാണു് (ശ്രീസന്ധ്യ) മോന്തിയായതു്. മൂന്നു സന്ധ്യക്കും കൂടിയുള്ള പേരായെന്നു്. ഒരേരുന്നിന്നു് പ്രത്യേകമായിട്ടാണു് മലയാളത്തിൽ അധികം പ്രയോഗം.

4. ഞമ്മൾ + അത് + ഇവിടെനിന്നും.

* പൊയുക = യുദ്ധം ചെയ്യുക (സാങ്കേതികശബ്ദം)

അങ്ങിനെ കാരങ്ങു് പാഞ്ഞൊണ്ടിറുന്ന്
 ചിറക്കൽ കോലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
 കോലൊത്തു് ചെന്നങ്ങു് കയറുന്നല്ലൊ ;
 ചിറക്കുകോലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
 കാരൊടു വത്താനം പരയുന്നല്ലൊ.
 ചിറക്കൽ കോലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
 കായ്ക്കാരൻ തന്നെയതൊന്നുകെട്ടൊ.
 കാനങ്ങു് തന്നെ പരയുന്നല്ലൊ
 കണ്ടു് കെറക്കെന്നും തമ്പുരാനെ !
 ജൊന്നൊന്ന് കെട്ടി വലിപ്പാൻവെണ്ടി
 ഞാളുങ്ങു് തന്നെയതു് ചെന്നൊണ്ടിറുന്ന്
 കാരൊട്ടും ഞാളെ വകവെച്ചില്ല.
 കാരൊരു നൂറൊളം ജൊന്നൊരുണ്ടു്,
 പിന്നെയും ജൊന്നൊകർ വെറയുണ്ടു്
 കാരൊ പാഞ്ഞൊരു വാക്കു് കെട്ടാൽ
 കോലൊത്തു് നിന്നാൽ കറവുണ്ടല്ലൊ
 ചിറക്കൽ കോലൊത്തുള്ള അമ്പാമ്മാരെ
 കാരൊട്ടും തന്നെ വകവെക്കല്ല.
 കാരൊട്ടും ആചാരം കാട്ടുല്ലൊലൊ
 കറുപാഞ്ഞൊരു വാക്കു് കെട്ടാൽ
 ചിറക്കുകോലൊം വാണതമ്പുരാനെ
 ആരും ഉയിരൊടെ നിക്കുല്ലൊലൊ
 കാരൊടിന്നാരികും എതിരില്ലൊലൊ
 ഞമ്മളെ നല്ലൊരു വാറക്കാരൊന്ന്
 പിന്നെയും നല്ലൊരു കുന്തക്കാരും
 കാരൊരു പത്തയിമ്പതാളാകുന്നു.
 കാരയൊ കൊത്തീറു് കൊന്നുപൊയി.
 ബാക്കിയതുളളൊരു കുന്തക്കാരും
 പിന്നെയും നല്ലൊരു വാറക്കാരൊന്ന്
 കാരങ്ങു് വെടിച്ച് പാഞ്ഞുംപൊയി !
 ഞാളിങ്ങു് പാഞ്ഞിറുന്ന് പൊന്നില്ലെങ്കിൽ
 തമ്പുരാൻതന്നെയതു് കെറക്കവെന്നം
 ഞാളെയും¹ കാരൊട്ടും വെച്ചെക്കല്ല

അതുകൊണ്ട് തന്നെയുതന്നെ ഞാളും
കൊലൊത്തുതന്നെയത് വന്നൊണ്ടത്.
അതുതരംവാക്കുത് കെട്ടനെരം
തൃക്കണ്ണിൽചൊര കലങ്ങിപ്പൊയി
തിരുമെനിവിയത്ത് ഞൊലിച്ചുപൊയി!
തിരുമുഖംവാടി കുറുത്ത്പൊയി!
തൃക്കുലും കയ്യും വിറക്കുന്നല്ലോ!
തമ്പുരാൻതന്നെ പറയുന്നല്ലോ
എന്താപടച്ചൊന്നെ¹ തമ്പുരാനെ
എന്തപണിയാണ തമ്പുരാനെ
ഇത്തരംജോനൊരെ വെച്ചൊണ്ടാല്
കൊലൊത്തൊന്നും അതുപൊകെയുള്ള!
അന്നൊരം പറഞ്ഞല്ലോ കാര്യക്കാരൻ
അതിനങ്ങൊരുമാറ്റം തമ്പുരാനെ
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കഞ്ഞുതൊന്നൻ
ഭാനെവിളിക്കാ നയക്കവെണം.
ഭാനിങ്ങവന്നെങ്കിൽ തമ്പുരാനെ
ഭരനാട്കൊത്തി യൊരക്കാനാൻ
ഭാനങ്ങൊരുത്തൻ മതിയാകല്ലോ*
അതുകൊണ്ട തമ്പുരാൻ ഇന്നതന്നെ
ഭാനെവിളിക്കാ നയക്കവെണം.
അതുതരംവാക്കുത് കെട്ടനെരം
തമ്പുരാൻതന്നെ പറയുന്നല്ലോ
കോലൊത്തിരിക്കുന്ന കുട്ടുട്ടരെ²
ഇപ്പൊളിതിങ്ങു വരികവെണം
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുട്ടുട്ടരും
ഭാനങ്ങതന്നെ വരുന്നുണ്ടല്ലോ
തമ്പുരാൻ തന്റെ തിരുമുഖംകെ
ആചാരത്തും വയിന്നിന്നൊണ്ടിററു
ഭാനങ്ങ്തന്നെ പറയുന്നല്ലോ!
എന്താൻ എന്താൻ തമ്പുരാനെ!
എന്നെവിളിച്ചത് തമ്പുരാനെ!

1. പടച്ചവൻ = ഇശ്ശാപൻ.

* മതിയാകല്ലോ.

2. കുട്ടുട്ടർ എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം.

അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലോ തമ്പുരാനും
ഭന്നങ്ക്കെൾക്കണം കുട്ടുട്ടരെ!
ഞാനൊരു തിരുവെത്ത്¹ തന്നൊണ്ടാല്
നീയങ്ങ് വെഗത്തിൽ പൊയൊണ്ടിററു
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കഞ്ഞുതൊന്നൻ
ഭാനെരാരുമെപ്പെലും പൊകവെണം;
തച്ചൊളിമെപ്പെല് പൊയൊണ്ടിററു
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കഞ്ഞുതൊന്നൻ
ഭാനങ്ങ് തിരുവെത്ത് കൊടുക്കവെണം.
അതുതരംവാക്കു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്
തമ്പുരാൻ വിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ
ഭന്നങ്ക്കെൾക്കണം കാര്യക്കാരാ!
നാരായം ഭാലയും കൊണ്ടുവാടൊ.
അപ്പൊളൊ കൊണ്ടന്നു കാര്യക്കാരൻ
നല്ലൊരു ഭാലയും തന്നെയൊന്ന്
അതുതന്നെ കിട്ടൊരു നെരത്താൻ
തമ്പുരാൻ ഭാലഎടുത്ത വെഗം
മുട്ടൊപ്പി²ച്ചൊലമുറിച്ചവനും
വത്താനും പൊലെ എഴുതുന്നല്ലോ
'തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കഞ്ഞുതൊന്നൊ!
തിരുവെത്ത് കണ്ടൊരുനൊരതന്നെ
കോലൊത്തുവെഗം വരികവെണം
കാര്യം മുഖെന പറയുന്നുണ്ട്.'
എന്നല്ലൊതമ്പുരാൻ എഴുതുന്നത്.
അങ്ങിനെ തിരുവെത്തഴുതിവെഗം
³കുട്ടുട്ടരെയും കൊടുക്കുന്നല്ലോ
ചിറക്കുകോലൊ വാണതമ്പുരാന്റെ
കോലൊത്തെ കുട്ടുട്ടൻ തന്നെയൊന്ന്
ആചാരത്തും വയി ഭാലവാങ്ങി
ഭാനൊ നടന്നങ്ങ് പൊകുന്നല്ലോ
കുട്ടനടന്നിററും പാഞ്ഞൊണ്ടിററും
ഭാനങ്ങ് മെപ്പെക്കു പെരുകുന്നല്ലോ.

1. തിരുവെപ്പുത്.

2. കൈകുട്ടിനെപ്പിച്ച് എന്നർത്ഥം.

3. കുട്ടുട്ടരുടെ കുട്ടിലും എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം.

ഓനങ്ങ് മെപ്പെക്കു പൊക്കുന്നരം
 വിളിച്ചുപറയുന്ന ജോനൊക്കും,
 എടക്കു പൊക്കുന്ന പട്ടറോട്
 ചിറക്കൽ കോലൊത്തുള്ള തമ്പുരാനൊ
 ഓനൊരു ആണൊണൊ കുട്ടുട്ടറ !
 നാലൊളം ജോനൊറെ പിടിക്കാൻ വെണ്ടി
 നൂറൊന്നു നല്ലൊരു കുന്തക്കാരും
 വാറൊക്കാരും പിന്നെയക്കാര്യക്കാരൻ
 അമ്പു ചുട്ടയുന്ന അമ്പാടിയെളും
 പിന്നെയും വെറെയും ആറൊക്കാരാൻ
 ഓരൊല്ലം തന്നെയത് വന്നൊണ്ടിറന്
 പത്ത് അയിമ്പത് പടക്കാരെയൊന്
 ഓരെയൊ കൊത്തീറന് കൊന്നല്ലൊറ
 ബാക്കിയതുളളൊരു പട്ടാളക്കാര
 ഓരും അതൊരൊരു കൂട്ടക്കാരും
 തമ്പുരാൻ തൻറൊരു കാര്യക്കാരനും
 ഓരങ്ങ് പാഞ്ഞത് പൊവുട്ടല്ലൊ,
 എന്തിന് പട്ടറ ജീവിക്കുന്നു
 ചെന്ന് പറയണം തമ്പ്രാനൊട്
 കോലൊത്ത് എനിയൊട്ടും നിക്കവെണ്ടാ
 ഇതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുട്ടുട്ടരം
 കന്നം പറയാതെ പൊക്കുന്നല്ലൊ.
 ആടുന്നം പാഞ്ഞല്ലൊ പട്ടറാൻ
 തച്ചൊളിമെപ്പെലും ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
 തച്ചൊളിമെപ്പെല ചെല്ലുന്നരം
 തച്ചൊളിമെപ്പെല കഞ്ഞുതന്നെൻ
 ഓനങ്ങ് കൊലായിൽ നില്ക്കുന്നല്ലൊ ;
 അന്നെരം പട്ടറ തന്നെയൊന്
 തിരുവെത്തെടുത്ത് കൊടുക്കുന്നല്ലൊ.
 തിരുവെത്തെടുത്ത് കൊടുക്കുന്നരം
 ആചാരത്തും വയിനിന്നൊതെന്നൻ
 തിരുവെത്ത് തന്നെയത് വാങ്ങുന്നല്ലൊ.

1. തമ്പുരാന്റെ തിരുവെഴുത്ത് പാങ്ങു വേദം തന്നെ ബഹുമാനം കാണിച്ചു എന്ന് സാരം.

രണ്ടുകയ്യാണ്ടുമെ കാലവാങ്ങി
 ഓനങ്ങ് തന്നെയത് വായിക്കുന്നല്ലൊ
 കാലയങ്ങ് തന്നെയത് വായിച്ചെരം*
 തച്ചൊളി ഓമെന്ന കഞ്ഞുതന്നെൻ
 ഓനങ്ങ് തന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
 കന്നം കെറക്കണം പട്ടറോട്
 എന്നൊട് കന്നം മടിക്കവെണ്ടാ
 ഉള്ളൊരു വർത്താനം പറകവെന്നം.
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുട്ടുട്ടരം
 ഓനങ്ങ് വർത്താനം പറയുന്നല്ലൊ
 ഓനങ്ങുതന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
 കന്നം കെറക്കണം കഞ്ഞുതന്നെ !
 ചിറക്കോലൊം വാണതമ്പുരാനും
 ഓരൊരു കാര്യസ്ഥൻ തന്നെയൊന്
 പിന്നെയും അകമ്പടിക്കാരാകുന്നു
 ഓരൊടു കൂടീറന് തമ്പുരാനൊ
 ഓരങ്ങ് പല്ലക്കിൽ ഏറിക്കൊണ്ടു
 എഴുന്നള്ളിപ്പൊക്കുന്ന നെരത്തൊന്
 നാട്ടിൽ വലിയൊരും ചെറിയൊരൊന്
 ഓരൊല്ലം ആചാരം ചെയ്യുന്നല്ലൊ
 അപ്പൊളൊ കണ്ടല്ലൊ തമ്പുരാനും
 നാലൊളം നല്ലൊരു ജോനൊറാൻ
 ഓരങ്ങ് തന്നെ കളിക്കുന്നല്ലൊ
 ഓരങ്ങ് കത്ത് കളിക്കുന്നരം
 തമ്പുരാനെയുമെ കാണുന്നല്ലൊ
 തമ്പുരാനെ ഓറുകണ്ടൊത്ത്
 ആചാരം ഒട്ടുമെ കാണിച്ചില്ല !
 ഇരുന്നൊരൊടത്തിന്നെണീച്ചതില്ല !
 കളിച്ചൊരു കളിയുമെ നിത്ത് പ്പൊലൊ !
 പിന്നെയും അവരങ്ങ് കളിച്ചുട്ടല്ലൊ
 അതുകൊണ്ടു തമ്പുരാൻ തന്നെയൊന്
 ഓരൊരു കാര്യസ്ഥൻ തന്നെയൊന്
 പിന്നെയും നൂറൊന്നു കുന്തക്കാരും

* വായിച്ചു + നേരം വായിച്ചു നേരം—ഇതിന്റെ ചുരുക്കമാണ്. 'വായിച്ചേരം' എന്നർത്ഥം.

പിന്നെയും നല്ലൊരു വാഗ്ദാനം
 വെറേയും അമ്പാടി മാരെയുംകൂടി
 ഭാരത്ത് ജോനൊറട്ടക്കയത്ത്
 തമ്പുരാൻതന്നെ അയച്ചൊണ്ടിറത്ത്
 ജോനൊൻ ഭാരയൊട്ടും വകവെച്ചില്ല.
 ഒട്ടെറെ ആളെയും കൊന്നുട്ടല്ലോ !
 ജോനൊൻകൊത്തിയത്ത് കൊന്നുട്ടിറത്ത്,
 കായ്ക്കുസ്തൻ താനും മറുളളൊരാൻ
 ഭാരത്ത് പാഞ്ഞിട്ട് പൊന്നുട്ടല്ലോ.
 കോലൊത്തും തന്നെയത് പൊരുത്തല്ലോ
 കോലൊത്ത തന്നെയത് ചെന്നൊണ്ടിറത്ത്,
 വർത്തനംതന്നെ പറഞ്ഞൊണ്ടൊരെ
 തൃക്കണ്ണിൽ ചൊരുകലങ്ങിപ്പൊയി !
 തിരുമെനിന്നു വിയർത്തുപൊയി !
 തിരുമുഖനന്നു കുറുത്തുപൊയി !
 തൃക്കാലും കൈകളും വിറച്ചുപൊയി !
 തമ്പുരാൻപിന്നെ പറയുന്നല്ലോ
 എന്താണ് പടച്ചൊന്നെ ! ചെച്ചെണ്ടത്
 ഇന്നെന്നിങ്കോലൊത്തത് നിന്നിറൊട്ടും
 ഞാനൊട്ടും വാഴാൻ നിനക്കുന്നില്ല
 എന്താണവെണ്ടത് തമ്പുരാനെ !
 അങ്ങിനെവിളിച്ചു പറയുന്നരും
 ചിറക്കുക്കോലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
 കായ്ക്കുസ്തൻതന്നെ പറയുന്നല്ലോ
 ഒന്നുണ്ടു്കെറക്കണം തമ്പുരാനെ !
 ഇതിന്നൊരുമാറ്റം ഞാൻ കണ്ടിറുണ്ട്.
 തച്ചൊളിമെപ്പൊലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 ഭാരെയുംതന്നെ വിളിക്കവെന്നം.
 ഭാനിങ്തന്നെ യത്വെന്നൊണ്ടൊലു്
 ഒന്നുട്ടിന്നൊന്നൊ മതിയാകുന്നുല്ലോ.
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
 എന്നെവിളിച്ചിറത്ത് തന്നെയൊൻ
 *തിരുവെത്തും തന്നല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നം !

ഞാനെന്ത് വെണന്നി കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നാ
 അതുകൊണ്ട് കെറക്കട്ടെ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നാ !
 നീയുമെതന്നെ വരികവെന്നം
 അതുതന്നെവരകത്ത് കെട്ടെന്നരും
 പറയുന്നണ്ടൊമെന്ന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 ഒന്നുണ്ടു്കെറക്കണം കുട്ടുട്ടറ !
 ചിറക്കുക്കോലൊം വാണ തമ്പുരാനൊ
 ഭാരൊട്ടുവർത്താനം പറകവെന്നം
 നാളെത്തെൽ പുല്ലു പുലരുനെന്നരും
 ഞാനെന്ത് കോലൊത്തത് എത്തുംകെട്ടൊ !
 അങ്ങിനെചെന്നു പറകവെന്നം.
 അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുട്ടുട്ടറും
 ഒന്നൊപുറപ്പെട്ടു പൊകുന്നല്ലോ.
 വെഗംനടന്നിറുറും പാഞ്ഞൊണ്ടിറുറും
 ഭാനെന്ത് കോലൊത്തും ചെല്ലുന്നല്ലോ.
 ചിറക്കുക്കോലൊംവാണ തമ്പുരാനൊ
 ഭാരത്ത് വർത്താനം ചൊദിച്ചല്ലോ.
 അപ്പൊറുപറഞ്ഞല്ലോ കുട്ടുട്ടറും
 ഒന്നുണ്ടു്കെറക്കണം തമ്പുരാനെ !
 ഞാനൊതിരുവെത്തെട്ടത്തുകൊണ്ട്
 തച്ചൊളിമെപ്പൊക്കു് പൊകുന്നരും
 ജോനൊകറല്ലേ പറയുന്നത്
 ഒന്നുണ്ടു്കെറക്കണം കുട്ടുട്ടറ !
 എട്ടെക്കു്¹ പൊകുന്നു കുട്ടുട്ടറ !
 ചിറക്കുൽ കോലൊത്തുള്ള തമ്പാമ്മാൻ
 കൊണ്ടൊംകെട്ടൊറുണ്ടൊ² കുട്ടുട്ടറ
 നാലൊളംനല്ലൊരു ജോനൊകറൊ
 പിടിക്കുന്നയച്ചല്ലോ തമ്പുരാനും
 നൂറൊളം നല്ലൊരു കുന്തക്കുറും
 പിന്നെയും വാഗ്ദാനം അമ്പാടിയെളും
 ഭാരല്ലൊം തന്നെയും കായ്ക്കുസ്തനും
 എല്ലൊറുംകൂടിറത്ത് പൊയൊണ്ടിറത്ത്

1. എവിടേക്കു്.

2. കോണകം കെട്ടൊറുണ്ടൊ—അങ്ങങ്ങളൊണ്ടൊ എന്ന് സാരം.

ജൊനൊര് ഓരെയും കൊന്നുട്ടല്ലോ
 പത്തയിമ്പതാളോളം ചത്തൊണ്ടാരെ
 ഓറണ് പാഞ്ഞിറര് പൊവുട്ടല്ലോ
 എന്തിന് പട്ടറെ ജീവിക്കുന്നു ?
 എന്നു പറഞ്ഞല്ലോ ജൊനൊകറും
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
 നെഞ്ഞുകുരിഞ്ഞല്ലോ തമ്പുരാന്റെ.
 പിന്നെ പറഞ്ഞല്ലോ കുട്ടുട്ടറും
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രതെന്നൻ
 നാളെത്തെൽ പല്ല പലന്നെന്നരും
 ഓനിങ് കോലൊത്ത എത്തുന്നുണ്ട്.
 എന്നു പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രതെന്നൻ
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
 നന്നതെളിഞ്ഞല്ലോ തമ്പുരാനും
 പിറൊന്ന് പല്ല പലന്നെന്നരത്ത്
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രതെന്നൻ
 ലേവന്നൂർ കാവിൽ ചിറയിൽപൊയി
 നല്ലൊണ്മുണ്ടി കുളിച്ചവനും
 ചന്ദനത്തന്നെ തയച്ചുവനും
 നെറിക്കും നെഞ്ഞത്തും തൊട്ടവനും
 സിന്ധൂരം നന്നായി എടുത്തവനും
 നെറിക്കുടത്തില് പൊട്ടുത്തൊട്ട്
 ലേവന്നൂർ കാവിൽ പടിക്കൽവന്നു
 കാവിൽ ഭഗവതി അമ്മക്കാണ്
 ഓറണ് നെച്ചയും ചെയ്യുന്നല്ലോ
 ആടുന്നും തന്നെയത് പൊന്നൊണ്ടിറര്
 മെപ്പെലും തന്നെയത് പൊരുണല്ലോ
 മെപ്പെലെതന്നെയവൻ വന്നൊണ്ടിറര്
 പാലുരി കിണ്ടിയിൽ കുഞ്ഞിച്ചീര
 കാവിലും ചാത്തൊത്ത കുഞ്ഞിച്ചീര
 കാച്ചിത്തന്നിഞ്ഞൊരു പാലെടുത്ത്

1. അരക്കുഴ.

2. ഒതേനന്റെ ഭക്തിക്ക് ഒരു പ്രത്യേകം ഒതേനൻ പടക്ക് പോകുമ്പോഴല്ലോ ഈ കാവിൽ ഭഗവതിയെ തൊഴാതെ പോകാറില്ലെന്നാണ് പ്രസിദ്ധി.

ഓളൊരു ബന്ധുവാണ് കുഞ്ഞുപ്രതെന്നൻ
 ഓറുമെതന്നെ കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രതെന്നൻ
 പാലും കുടിച്ചു മുഖം കഴുകി
 കളരിന്റെ വാതിലും തുറക്കുന്നല്ലോ.
 കളരിവാതിലും തുറന്നൊണ്ടിറര്
 ഇരുപത്തുരണ്ടാളും ഉറുമിയുള്ളത്
 ഉറുമിന്റെ കൂട്ടത്തിന്നിരിയുന്നൊരു
 ഉറുമി എടുത്തല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രതെന്നൻ
 ഓറണ് കയ്യിലും വെക്കുന്നല്ലോ.
 പിന്നെ അവനും എടുക്കുന്നല്ലോ.
 ചമയപ്പാടങ്ങ ചമയുന്നല്ലോ
 വെടികൊണ്ടാൽ തട്ടാത്ത ഉറുക്കെടുത്ത്*
 ഓറങ്ങരയിലും കെട്ടുന്നല്ലോ
 † ചീനത്തുന്നുള്ളൊരു ചീനപ്പട്ട്
 ഓറങ്ങെടുത്ത് തലക്കുകെട്ടി
 1 മക്കത്തുന്നുള്ളൊരു പച്ചപ്പട്ട്
 ഓറൊ അരക്കുമെ കെട്ടുന്നല്ലോ
 അങ്ങിനെകുചയും കെട്ടുപ്രതെന്നൻ
 ഓറണ് വെഗം നടക്കുന്നല്ലോ.
 അങ്ങിനെതന്നെ നടന്നൊണ്ടിറര്
 ചിറക്കൽകൊലൊത്തുമെ ചെല്ലുന്നല്ലോ
 ചിറക്കുകൊലൊം വാണതമ്പുരാനൊ,
 ഓറങ്ങൊതെന്നനെ കണ്ടൊണ്ടാരെ
 ഓറൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ,
 ഇങ്ങൊട്ടവരികടൊ കുഞ്ഞുപ്രതെന്നാ
 വത്താനത്തന്നെ പറകവെന്നം
 അപ്പൊളൊതച്ചൊളി കുഞ്ഞുപ്രതെന്നൻ
 ആചാരത്തും വഴിച്ചെന്നനിന്ന
 ഓറണ് തന്നെയത് കെറക്കുന്നല്ലോ
 അപ്പൊറൊ പറഞ്ഞല്ലോ തമ്പുരാനും

1. അറബിയിലെ ഒരു സ്ഥലം—മുഹമ്മദ് നീവി തീരുവവതരം ചെയ്ത പുണ്യസ്ഥലം.

† അക്കാലത്ത് ചീന, അറബി മുതലായ വിദേശരാജ്യങ്ങളുമായി കേരളീയർ കച്ച വടം നടത്തിയിരുന്നതെന്നതിലേക്ക് പ്രസ്താവമാണിത്—ചീനാംശം ചീനച്ചട്ടി മുതലായ സാധനവ്യവസ്ഥകൾ നോക്കുക.

* അറയിൽ കെട്ടുന്ന രക്ഷ—

കുന്നുണ്ടു് കെൾക്കണം കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
 ഞാനിന്നാൾ എഴുന്നള്ളി പൊക്കുന്നരം
 1. എൻറാടിയുണ്ടല്ലോ കായ്ക്കാരം
 നൂറൊളം നല്ലൊരു കുന്തക്കാരം
 പിന്നെയും ഉണ്ടല്ലോ വാൾക്കാരാൻ
 ഭാരാടി ഞാനെൻ്റെ പൊക്കുന്നരം
 നാട്ടിലെവലിയൊരും ചെറിയൊരൻ
 ഭാരല്ലാം ആചാരം ചെയ്യുന്നല്ലോ.
 അപ്പൊളൊ ഞാനെൻ്റെ കണ്ടുട്ടല്ലോ
 നാലൊളം നല്ലൊരു ജോനൊറാൻ
 ഭാരൊളന്നു കളിക്കുന്നല്ലോ.
 ഭാരെൻ്റെ കളിക്കുന്നല്ലോ
 ഭാരെൻ്റെ കളിക്കുന്നരം,
 എൻറാഴെഴുന്നള്ളത്തു് കറുന്നല്ലോ.
 എൻ്റെ കെൾക്കണം കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
 ഭാരൊട്ടും ആചാരം കാട്ടീല്ലാലൊ,
 നീട്ടുപ്രാരു കാൽമടക്കീല്ലാലൊ,
 ഇരുന്നസ്ഥലത്തു് നെണ്ണിറാറ്റില്ലാലൊ
 ഭാരൊട്ടും എന്തെ വകവെച്ചില്ല.
 എനിയൊട്ടും ഞാനീടേനിക്കുന്നില്ല
 അതുകൊണ്ടു് തന്നെയതാണൊതെന്നാ
 ഞാനൊരു തിരുവെത്തയച്ചൊണ്ടു്.
 ഭാരെ കടലൊടെ കോലൊത്താൻ
 കെട്ടി വലിച്ചുണ്ടു് കൊണ്ടെരണം
 ഞാനൊരുതന്നെണ്ടു് കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
 രണ്ടുകയിക്കുമെ പൊൻവളയും
 പിന്നെയും പൊന്നും പണവുമുൻ
 പിന്നെയും കെൾക്കണം കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
 ഞാനൊന്നിണക്കു് തരുവൻ കെട്ടൊ,
 നൂറൊന്നുകണ്ടി പറമ്പാകുന്നു
 ജോനൊറൊനിയൊ പിടിക്കുവെന്നം.
 കോലൊത്തും തന്നെയതു് കൊണ്ടെരണം
 അതുതന്നെ വാക്കു് കെട്ടുന്നരം

തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഭാരൊ വിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ.
 കുന്നുണ്ടു് കെൾക്കണം തമ്പുരാനെ !
 1. കാവിൽ ഭഗവതി പൊന്നമ്മെൻറാ
 ഭാരൊരുക്രൂപകൊണ്ടും, ശക്തികൊണ്ടും
 ജോനൊറൊകെട്ടിയുണ്ടു് കൊണ്ടെരല്ലോ.
 ഞാനിൻ്റെ ചത്തുണ്ടു് പൊയൊണ്ടാലു്
 കാവിലെചാത്തൊത്ത കഞ്ഞിച്ചീരു
 2. ഭാക്കുമെനിങ്ങൾ ചിലവിന്നാൻ
 ഭാക്കുചിലവു് കൊടുക്കുവെന്നം.
 തച്ചൊളിമെപ്പെ ലുണിച്ചിരക്കും
 തച്ചൊളിമെപ്പെല കുറുപ്പെന്നാൽ
 എൻറാരു എട്ടുനാൻ കുറുപ്പെന്നാൽ
 ഭാക്കുമെചിലവു് കൊടുക്കുവെന്നം⁴
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
 ഭാരെൻ്റെ പരയുന്നല്ലോ
 കുന്നുമെപെടിക്കു വെണ്ടു കതെന്നാ !
 എല്ലാമെചെയ്യുന്നതുണ്ടൊതെന്നാ !
 അതുതന്നെ വാക്കു് കെട്ടുന്നരം
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഭാരൊപുറപ്പെട്ടു പൊക്കുന്നല്ലോ
 ജോനൊറൊക്കയും പൊയവനും
 ജോനൊറൊ കണ്ണാലെ കണ്ടെത്തു്
 ഭാരൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ.
 എന്തടാ എന്തടാ ജോനൊറൊ !
 ആളെയൊട്ടും കണ്ണിൽ പിടിക്കുന്നില്ലേ ?
 ആചാരത്തും വയിന്നിന്നില്ലെങ്കിൽ
 കടലൊടെ വെക്കുല്ല ജോനൊറൊ !
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള ജോനൊറൊ

1. ഭഗവതിൻ്റെ ഭക്തിക്കു് പ്രാധാന്യം.

2. അമ്മ + ഞൻ = അമ്മേഞൻ.

3. അവാർകു്.

4. ഭഗവാനു് ഭാഗ്യയുടെ കാർത്തികയും പുണ്യകാരുടെ കാർത്തികയും ഭക്തപാലൈ
 ഭക്തയുണ്ടു്. ഇതു് മരുമക്കത്താലികളുടെ സമ്പ്രദായമായിരുന്നു പണ്ടു്. ഭാഗ്യയെ അവാർ
 വിസ്മയിപ്പിച്ചിരുന്നു.

തുളിവിറച്ചൊണ്ടു വന്നുട്ടല്ലോ
 അപ്പൊളെതച്ചൊളി കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 1കാക്കച്ചുവടങ്ങെടുത്തൊണ്ടിററു
 നാല്പത്തു രണ്ടൊളം ജോനൊക്കറെ
 കൊത്തിത്തറച്ചൊട² ചാടുന്നല്ലോ³
 അന്നെരം മറുളള ജോനൊക്കറു
 ഓറുവിറച്ചൊണ്ടു പറയുന്നല്ലോ.
 ഓരങ്ങു പറയുന്ന നെരത്താൻ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ജോനൊരൊത്തനെ പിടിക്കുന്നല്ലോ.
 കയറൊണ്ടു കയ്യുമെ കെട്ടുന്നല്ലോ
 എല്ലൊരെയുംകൂടി നടക്കുന്നല്ലോ
 ചിറക്കുകോലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
 കോലൊത്തു തന്നെയും ചെല്ലുന്നല്ലോ.
 ചിറക്കുകോലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
 ഓരങ്ങുകണ്ണാലെ കണ്ടെരത്തു
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഓനെയിളിച്ചു കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
 രണ്ടുകയീക്കുമെ പൊൻ വളയും
 നൂറൊറന്നുകണ്ടി⁴ പറമ്പുമാൻ
 പിന്നെയും പൊന്നും പണയുമാൻ.
 ജോനൊരൊതമ്പുരാൻ കണ്ടെരത്തു
 അരിശംപിടിച്ചല്ലോ തമ്പുരാൻ
 അതുതന്നെകണ്ടൊരു ജോനൊക്കറു
 തമ്പുരാന്റെ കാക്കലും വീഴുന്നല്ലോ.
 ഓരൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ.
 ചിറക്കുകോലൊം വാഴും തമ്പുരാനെ !
 ഞാളെയൊ കൊല്ലരുതു തമ്പുരാനെ !
 മാല്പതരികണം തമ്പുരാനെ !

1. കാക്കച്ചുവട് = പയറു മുറയിൽ ഒരുവട്.
2. താക്കുക = ചതക്കുക. (പ്രകൃതത്തിൽ) ആട = അവിടെ.
3. ചാടുക = ഏറിയുക.
4. കണ്ടി = ഒരുളവ്. മറ്റും മുതലായവയുടെ അളവുനും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കേണ്ട.

അതുതന്നെ കെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
 നൂറൊറന്നു പണയുമെ പിഴയടപ്പാൻ
 ജോനൊരൊടങ്ങു പറയുന്നല്ലോ
 ഓരൊപിഴയു മടക്കുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഓരങ്ങു മെപ്പെക്കും പോകുന്നല്ലോ
 തമ്പുരാൻ സുഖമായും കൂടുന്നല്ലോ.

ഒതേന്നനും കോഴിപ്പേരാട്ടെ പോരാട്ടവും.

തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊയിക്കൊട്ട¹ങ്ങാടി പൊള എന്നാൻ*
 പട്ടായിരവും പട്ടന്തലായിരവും
 വാളിന്നൊരുമ്മവും, ചെണ്ടായിരവും
 †കൈപ്പട്ട തണ്ടു ചരടായിരവും
 എഴുന്നൂറു പണത്തിന് ചരക്കുവെണം
 പുത്തൻചരക്കായി വെണമെല്ലോ
 കൊയിക്കൊട്ടാലങ്കലമ്പു ചെട്ടി²
 ചെട്ടിന്റെ പീട്രെല് പൊണമെല്ലോ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കണ്ടാച്ചെരി ഓരമന ചാപ്പനഎ
 മുമ്പിൽ പുലിക്കുന്തം കണ്ടാച്ചെരി
 വയ്യമറക്കാരൻ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 രണ്ടാളുംകൂടിയൊരു പൊരുന്നല്ലോ.
 പുറമെരികൊലൊം പടിക്കുതായെ (ഏ)
 ഓറിനത്തങ്ങിനെ പൊരുന്നെന്നരം
 പുറമെരികൊലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
 മിഞ്ചംപുതച്ചുള്ള മോളികെമുന്ന്³
 ഒരുക്കണ്ണാൽ കണ്ടല്ലോ തമ്പുരാന്റെ
 തമ്പുരാൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ:—

1. കോഴിപ്പേരാട്ട്.
2. കച്ചവടക്കാരൻ അമ്പുചെട്ടി.
3. മോളികയീന്തൽ നീന്ത്.
- * പോകുകയാണ്.
- † അനുബന്ധം നോക്കുക.

വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുക്ക
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 തെമ്മെപ്പടിക്തായെ പൊകുന്നുണ്ട്.
 ഭതെന്നനെഇത് വിളിക്കുൻറടൊ
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുക്കൻ
 മാളികപടികീഞ്ഞി പൊരുന്നല്ലൊ.
 ഭതെന്നനെയെന്ന വിളിക്കുന്നല്ലൊ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്ന !
 പുറമെറികോലൊം വാണതമ്പുരാണൊ
 * ഇന്നെഇന്നതന്നെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 വെഗംപടികാരി പൊരുന്നല്ലൊ.
 തിരുമെന്നി കണ്ണാലെ കാണുന്നൊരം
 അടിക്കും, മുടിക്കും, തിരുമെന്നിക്കും,
 വളരെ കൈകൂട്ടി തൊഴുതൊതെന്നൻ.
 ഭടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ:—
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്ന !
 എവിടെപുറപ്പാട് കുഞ്ഞുപ്രാതെന്ന !
 1 ഭടനെപകരം പറഞ്ഞൊതെന്നൻ
 പുറമെറികോലൊം വാണതമ്പുരാണെ !
 കുരമൊസം പത്തും പതിനൊന്നിനും
 † മയ്യെല അകക്കൂരിക്കുന്നു
 അകത്തുളന്നാടൻ കണ്ണനൊട്
 2 പൊയിത്ത് കുറിച്ചിന് ഞാനെക്കൊളി:
 പട്ടായിററും പട്ടുറലായിററും
 വാളിന്നൊരുമ്മവും ചെണ്ടായിററും,
 കൈപ്പടതണ്ട് ചരടായിററും,
 എഴുന്നൂറ് പണത്തിന് ചരക്കുവെണം

1. ഭടനെ. * ഇന്നെ = നീന്നെ. † മയ്യെലയിൽ

2. പൊയ്ത്ത് = പറ്റിപൊയ്ക്കൽ നടത്തുന്ന പ്രവൃത്തി. ഇതും അകവും തമ്മിൽ
 വ്യത്യാസമുണ്ട്. അകം തക്കം തീക്കുന്നതിൽ പ്രവൃത്തിയുമാണ്. കക്കുകൾ തമ്മിൽ തന്നെ പോരു
 തെന്നമെന്നം നിശ്ചയിച്ചു. അവർ നിശ്ചയിച്ച ചേക്കോറാർ തമ്മിലായാലും മതി. പീന്നെ
 അത് നാട്ടാർ മുമ്പാകെ ചെയ്യണം. പൊയ്ത്ത് രണ്ടുപേർ സ്വകാര്യമായി നടത്തുന്ന
 പോരാണം. അത് കക്കുകൾ തമ്മിൽതന്നെ ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്.

3. ഖണ്ഡമന സൂചകമായ സംബോധന (ഭേദം)

പുത്തൻചരക്കായി വെണെന്നക്കു
 കൊഴിക്കൊട്ടാകം നഗരത്തില്
 കൊഴിക്കൊട്ടാലങ്കലമ്പച്ചെട്ടി
 ചെട്ടിന്റെ പീട്ടെൽ പൊന്നം¹ ഞാനെ
 അതു തന്നെ കെട്ടുള്ള തമ്പുരാണൊ
 ഭടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്ന !
 കൊഴിക്കൊട്ടുള്ളൊരു ചെട്ടിയെ²
 2 നിഷ്ഠൂരം കെട്ടുള്ളചെട്ടെളാൻ.
 നീ അന്നഗരത്തിൽ പൊയെങ്കില്
 നഗരം മുടിക്കെല്ലൊ നീ ഭതെന്ന !
 അരിശംകൂടിയൊന്ന നീ ഭതെന്ന !
 നീ അന്നഗരത്തിൽ പൊള അവെണ്ടാ
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുക്കനെയൊ
 കുക്കനെ പറഞ്ഞിററയക്കും ഞാനെ.
 തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ:—
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുക്കൻ
 കുക്കനെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലൊ,
 തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ.
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുക്ക !
 കൊഴിക്കൊട്ടാകം നഗരത്തില്
 നീ അന്നഗരത്തിൽ പൊന്നംകുക്ക !
 കൊയിക്കൊട്ടാലങ്കലമ്പച്ചെട്ടി
 ചെട്ടിന്റെ പീട്ടെൽ പൊന്നം നീയെ !
 പട്ടായിററും പട്ടുറലായിററും,
 കൈപ്പടത്തണ്ട് ചരടായിററും,
 വാളിന്റെറരുമ്മവും ചെണ്ടായിററും,
 എഴുന്നൂറ് പണത്തിന് ചരക്കും വാങ്ങി
 രണ്ടു ആടപാത്തു മൂന്നിനൊട്
 നീയിന്നിവിടെയെത്തൊവെണം
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുക്കൻ
 പറയുന്നുണ്ടെന്നൊരം കുഞ്ഞിക്കുക്കൻ

1. പോകുന്നു—പോണം എന്നു മറ്റൊരുരൂപവും ഇതിന്നുണ്ട്.

2. നിഷ്ഠൂരന്മാരായവർ എന്നു തീർപ്പുണ്ട്. 'നിഷ്ഠൂരം കെട്ടാൽ' കാഠിന്യം കറയണ
 മല്ലെ: നാടോടിഭാഷയിൽ വിപരീതമാണ് അർത്ഥം. 'അശ്രീകരംകെട്ടു' ഇതുപോലെതന്നെ.

പുറമെരിക്കോലോം വാണതന്മൂലം
 എന്റെ പ്രഭുവിന്റെ തന്മൂലം !
 ഞാനെന്നഗരത്തിൽ പൊങ്ങിക്കൂലും
 തച്ചൊളി നല്ലൊരന കുഞ്ഞൊന്നെന്തെന്ന്
 ഭരതനന്റെറാമിതരെന്നെന്ന്.
 ഭടനെ പകരം പറഞ്ഞൊന്നെന്ന്
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കൂകാ !
 എന്റെ ഉറുമി¹ വാളിന്നാൻ
 പടിഞ്ഞാറൊന്നിപ്പാറ കീച്ചാ²പിന്നെ
 ചൊരകണ്ട ഉറുമി മടങ്ങു കൂകാ !
 നഗരം മുടിക്കു നീയെക്കൂകാ !
 ഉറുമി എടുത്ത് കൊടുത്തൊന്നെന്ന്
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കൂകൻ
 തന്റെ ചമയം ചമഞ്ഞിക്കൂകൻ.
 ഉറുമി എടുത്തല്ലെ പൊരുന്നത്.
 അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടല്ലെ.
 അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറന്ന്
 മടക്കുകൊടുപ്പിക്കു തായെ (ഏ)
 കൂകനതങ്ങിനെ പൊരുന്നെരം
 മടക്കുകൊടുവാണ പെറൊരമ്മ
 അമ്മകരഞ്ഞു പറയുന്നല്ലെ:—
 എന്റെ മകൻ കുഞ്ഞിക്കൂണുനാൻ
 കൂണുനിന്നതന്നെ മരിച്ചൊരത്ത്
 *കൂണുന്റെറാമി അയക്കൊമ്മലു
 ഉയിതമുള്ള നായരെ കണ്ടെങ്കിലും
 അയക്കൊമ്മന്നാമി (പെ)ടക്കൊല്ലെ
 ഉയിതമുള്ള നായര പൊരുന്നെരം
 എന്റെ പടിക്കുകയരു എല്ലെ ;
 ഒരു ചിന്നം വെത്തിലതിന്ന എല്ലെ.
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കൂകൻ
 വെഗം പടികാരി ചെല്ലുന്നല്ലെ.
 ചൊടിക്കുന്നൊമ്മെ കുഞ്ഞിക്കൂകൻ

1. ഭരതനും വാൾ. * കൂണുന്റെ + ഉറുമി.
 2. ഇറക്കി യെടുത്താൽ.

1മടക്കുകൊടുവാണ പെറൊരമ്മ !
 എന്തൊരു അല്ലലാവെയുന്തത് ?
 ഭടനെ പറഞ്ഞല്ലെ പെറൊരമ്മ
 കണ്ണിപ്പം കെക്കണൊ നായരക്ക്
 എന്റെമകൻ കുഞ്ഞിക്കൂണുനാൻ
 ഓനിന്തന്നെ മരിച്ചൊരത്ത്
 ഓന്റെറാമി അയക്കൊമ്മലു
 ഉയിതമുള്ളൊരു നായരെ കണ്ടെങ്കിലും
 അയക്കൊമ്മന്നാമി പെടക്കൊല്ലെ.
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കൂകൻ
 പറയുന്നണ്ടെന്നെരം കുഞ്ഞിക്കൂകൻ
 മടക്കുകൊടുവാണ പെറൊരമ്മ !
 എനക്ക് ഉറുമിവാളു കാണൊ ? ഓളി !
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പെറൊരമ്മ
 തെക്കിനം വാതുക്കു² ചെന്നുനിന്ന
 തെക്കിനം വാതിൽ തൊറന്നു³ല്ലമ്മ
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കൂകൻ
 തെക്കിനെലെത്തിയത് നൊക്കുന്നെരം
 4അയക്കൊമ്മന്നാമി വെറക്കുന്നല്ലെ.
 ഉറുമിപൊച്ചിപ്പു തുള്ളിയല്ലെ
 ഉറുമി പറഞ്ഞിട്ടു* വീഴുന്നെരം
 തുള്ളിപിടിച്ചല്ലെ കുഞ്ഞിക്കൂകൻ
 പറയുന്നണ്ടൊമ്മെ കുഞ്ഞിക്കൂകൻ:—
 മടക്കുകൊടുവാണ പെറൊരമ്മ !
 ഉറുമി എനക്ക് തരണെന്റെറമ്മ !
 ഭടനെ പറഞ്ഞല്ലെ പെറൊരമ്മ
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കൂകാ !
 ഇനിക്കു ഉറുമിതരണ്ടിക്കൂലു
 ഉറുമിക്കു ⁵വെറെ നെരത്തുവെന്നെ
 അതു തന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കൂകൻ

1. അലപ്പേരൂർ. * വേറിട്ട്.
 2. തെക്കിനിവാതുക്കൽ.
 3. ഇറന്നു.
 4. അയക്കൊച്ചിപ്പേർ നിന്നു.
 5. വേറെപണം നിറത്തണം എന്നർത്ഥം.

ഉറുമ്മിക്ക് വെറെ നെരത്തുന്നല്ലോ.
 പറയുന്നുണ്ടെന്നേരും പെരെറമ്മ:—
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ !
 കൊയി(ഴി)ക്കൊട്ടാകം നഗരത്തില്
 നീ അന്നഗരത്തിൽ പൊയൊണ്ടാല്
 നഗരം *മുടിക്കുന് കുഞ്ഞിക്കുങ്ക !
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
 പറയുന്നുണ്ടെന്നേരും കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ:—
 ഞാനൊ നഗരം മുടിക്കയില്ല.
 വെഗം പൊയിവെഗം വരട്ടെഞാനെ.
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
 അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറന്
 കൊയി(ഴി)ക്കൊട്ടാകം നഗരത്തില്
 കൊയിക്കൊട്ടാലകലമ്പുച്ചെട്ടി
 ചെട്ടീന്റെ പീട്രെല് ചെന്നവനെ.
 ചൊടിക്കുന്നെന്നേരും അമ്പുച്ചെട്ടി
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ.
 എന്താന്ന് നീയിപ്പം വന്നൊണ്ടത് ?
 ഒടനെപകരം പറഞ്ഞുകുങ്കൻ
 കൊയിക്കൊട്ടാലക ലമ്പുച്ചെട്ടി !
 മറെറാന്നു അല്ലെത്താൻ വന്നൊണ്ടത്
 പട്ടായിററും പട്ടന്തലായിററും
 1വാളീന്നൊരുമ്മവും, ചെണ്ടായിററും,
 കൈപ്പടത്തണ്ട ചരടായിററും,
 എഴുന്നൂറ് പണത്തിന് ചരക്ക് വെണം
 പുത്തൻ ചരക്കായി വെണെന്നക്ക്.
 ഒടനെപറഞ്ഞല്ലോ അമ്പുച്ചെട്ടി
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ !
 നാളെത്തൽ എന്റെൽ കുഞ്ഞിക്കുങ്ക !
 കൊയിക്കൊട്ടാകം കടപ്പാത്ത്
 കപ്പല് ബന്തരിൽ³ കേറൊണ്ടാല്
 എറിയചരക്കിങ് കീക്കെല്ലോ.
 മററന്നാളെക്കൊന്റെ കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ !

1. വാളിന് അലങ്കാരമായി തൂക്കുന്ന ഒരു സാധനം.

3. ബന്തർ (പേർസ്യൻ) ഇറക്കം.

* മുടിക്കുന് (മേയ്ക്കുന്).

ചരക്കും കൊണ്ടിനിക്ക് പൊത്തുകുങ്കാ !
 പിന്നെയും പറഞ്ഞല്ലോ ചെട്ടിയാര്:—
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ !
 പീട്രെല് പട്ടിണി കിടക്കണ്ടാലൊ
 1കൊയിക്കൊട്ടാലത്തില് അരികൊടുത്താൽ
 നീപൊയിററത്തായം ഉണ്ടൊകുങ്ക !
 ഒടനെപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
 കൊയിക്കൊട്ടാലക ലമ്പുച്ചെട്ടി !
 കൊയിക്കൊട്ടാലത്തരി കൊടുക്കണ്ടാലൊ
 ഞാൻപൊയിററത്തായം ഉണ്ണുകയില്ല.
 പീട്രിയെൽ പട്ടിണി കൂടുംഞാനെ.
 ഒടനെപറഞ്ഞല്ലോ അമ്പുച്ചെട്ടി:—
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ !
 പീട്രെൽ പട്ടിണികിടന്നൊ നീയെ
 ന്നൊറൊന്നു 2പടലയുള്ള പൊന്നെന്റ³ കൊല
 പീട്രെൽതന്നെ ഞാൻ തുക്കുന്നുണ്ട്.
 4കോലാമ്മന്ന് കായാററം ഇരിയരുത്
 ഒടനെപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ :
 കൊയിക്കൊട്ടാലക ലമ്പുച്ചെട്ടി !
 കളിച്ചൊണ്ട് ഞാനൊരു കായിരിയും.
 ഒടനെപറഞ്ഞല്ലോ ചെട്ടിയാര്
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ !
 കളിച്ചൊണ്ട് നീയൊരു കായിരിത്താല്
 5ചെയിച്ചുകൊയൊണ്ടും തണ്ടുകൊണ്ടും
 ചിരിച്ചൊണ്ട് ഞാനൊരടിയടിക്കും
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുങ്കനാന്ന്
 കളിച്ചൊണ്ട് കുങ്കനൊരു കായിരിത്തും.
 കൊയിക്കൊട്ടാലക ലമ്പുച്ചെട്ടി
 ചെയിച്ചുകായോണ്ടും തണ്ടുകൊണ്ടും
 ചിരിച്ചൊണ്ട് ചെട്ടിയാരൊരടി യടിച്ചി

1. ഒരു ചീട്ടുപേർ.

5. ശേഷിച്ച.

2. പടല = ചീപ്പ്.

3. വാഴയിൽ ഒരു വക കേരം.

4. കോലായിന്മേൽ നിന്ന് കായയും മറ്റും ഇരിയരുത്.

വന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
 ഉറുമിതിരിച്ചല്ലെ കൊത്തുന്നത്
 കൊയിക്കൊട്ടാലകു ലമ്പച്ചെട്ടി
 1 രാഘവേക രാവുകൊണ്ട് രണ്ടുകണ്ടം
 നഗരത്തിലുള്ളൊരു ചെട്ടെച്ചൂറൻ
 കൈയും വന്നു വളഞ്ഞിട്ടല്ലോ.
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുങ്കനാണു്.
 എല്ലാരെയുംകൊത്തി ആടുകൊന്നു കുങ്കൻ.
 2 ചവവും വലിച്ചാട കൂട്ടിക്കുങ്കൻ
 ചൊരെന്നെലായി നടക്കുന്നല്ലോ.
 3 സാമൂരികോലൊം വാണതമ്പുരാനൊ
 വത്താനം അറിഞ്ഞല്ലോ തമ്പുരാനൊ,
 അരുളിച്ചെയ്തല്ലോ തമ്പുരാനൊ
 മന്നുറൻമുപ്പത് നായിമ്മാറു്
 ആയുധക്കൊപ്പൊടെ യോഗത്താലെ
 കൊയിക്കൊട്ടാകും നഗരത്തിലു്
 നഗരത്തിൽത്തന്നെയത് ചെന്നെരത്ത്
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
 കൈയുംകൊത്തി ആടുകൊന്നു കുങ്കൻ.
 ശവവും വലിച്ചാട കൂട്ടിയല്ലോ.
 അവിടെഇരുന്നല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
 പിറൊന്ന്പുല്ല പുലന്നെരത്ത്
 സാമൂരികോലൊം വാണതമ്പുരാനൊ
 തമ്പുരാൻ വത്താനറിയുന്നല്ലോ.
 കടന്നെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ
 ഇരുപത് രണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാറേ !
 നായിമ്മാറേതന്നെ അയക്കുപവേണം
 4 കീഴ്ന്നൊരുനായരൂ വന്നൊണ്ടിറു്
 തെമ്മെളനഗരം മുടിച്ചുപോയി.

1. രാജകുമാരനായ എനിക്കു പട്ടമൊഴി. രാത്രികുമാരനായി, അതിവേഗത്തിൽ, പെട്ടെന്ന്.
2. ശവം = ചകിരവും ശകാരവും കേടുകേടാക്കിയ പ്രയോഗിക്കാറുള്ളല്ലോ. 2. ചെലവ് ശെലവ്.
3. താമ്രതീരി എന്നും പേർ കാണുന്നുണ്ട്.
4. കീഴ്ന്ന - കേൾക്കേയ്ക്കായ്ക്കായ് സാമൂതിരിയുടെ തലസ്ഥാനത്തു് തന്നെ കീഴ്ന്ന രാജ്യത്തെ ഒരൊരു വന്നു ഇങ്ങിനെ ചെയ്തത് അപമാനമേയ്ക്കുന്നതും.

നായരെ കൊല്ലാതെ പാടില്ലാലൊ
 ഇരുപത് രണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാറു്
 ആയുധക്കൊപ്പൊടെ അയക്കുന്നല്ലോ
 ഇരുപത് രണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാറു്
 കൊയിക്കൊട്ടാലകു ലമ്പച്ചെട്ടി
 ചെട്ടീന്റെ പീട്രെച്ചൽ ചെല്ലുന്നെരം
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
 കുങ്കനവിടെ ഇരുന്നിനല്ലോ.
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
 പറയുന്നണ്ടൊമെന്ന കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
 ഇരുപത് രണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാറേ !
 1 എന്റെ അടുത്ത് വരണ്ടിങ്ങു !
 അതു തന്നെ കെട്ടുള്ളനായിമ്മാറു്
 വെ(വി)ലക്കിയതൊരൊട്ടം കെട്ടില്ലാലൊ.
 കുങ്കന്റെരിയത്തും ചെല്ലുന്നല്ലോ.
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
 ഇരുപത് രണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാറേ
 കൈയും കൊത്തി ആടുകൊന്നുകുങ്കൻ.
 സാമൂരി കോലൊം വാണതമ്പുരാനൊ
 തമ്പുരാൻ വത്താനറിയുന്നല്ലോ.
 മന്നുറൻമുപ്പത് നായിമ്മാറേ
 ആയുധക്കൊപ്പൊടെ, യോഗത്തൊടെ,
 കുങ്കന്റെരിയത്തും അയക്കുന്നല്ലോ
 മന്നുറൻമുപ്പത് നായിമ്മാറും
 ആയുധ കൊപ്പൊടെ യോഗത്താലെ
 കൊയിക്കൊട്ടാകും നഗരത്തിലു്
 കൊയിക്കൊട്ടാലകു ലമ്പച്ചെട്ടി
 ചെട്ടീന്റെ പീട്രെച്ചം പൊരുന്നല്ലോ.
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
 മന്നുറൻമുപ്പത് നായിമ്മാറു്
 നായിമ്മാർ വരുന്നത് കണ്ടു് കുങ്കൻ
 മന്നുറൻ മുപ്പത് നായിമ്മാറും

1. കുങ്കന്റെ കണ്ണുനീർ ഉറുമിയുടെ ശക്തിയുണ്ടായ ആവേശം നിമിത്തമേ.

കുങ്കനെപിടിച്ചു കെട്ടെൻ ചെല്ലുന്നല്ലോ.
 അതുതന്നെ കണ്ടാരു കുഞ്ഞിടുകൻ
 മുന്തറന്മുപ്പത് നായിമ്മാരെ
 ക്ഷെയം കൊത്തി ആടക്കൊന്നുകൾ
 ശവവും വലിച്ചാടെ കൂട്ടിയല്ലോ.
 സാമൂരി കോലോം വാണതമ്പുരാണോ,
 തമ്പുരാനുള്ളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ:—
 തിരുമെനി അണഞ്ഞുനീക്കം കാൽക്കാരാ!
 കീഴ്ന്നൊരു നായർ വന്നൊണ്ടിറ
 നഗരവുംതന്നെ മുടിഞ്ഞുപൊയി.
 എന്റെ ഒരു കോലോം മുടിഞ്ഞുപൊയി!
 നായരെ പിടിച്ചെട്ടി കൊണ്ടെപരണം.
 എന്റെ പതിനെട്ടുകാൽക്കാരെ!
 നിങ്ങളു് പൊയിറ കൊണ്ടെപരണം
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കാൽക്കാരെ
 ഓറിനതങ്ങിനെ പൊരുന്നല്ലോ.
 ഓറ് നഗരത്തിൽ ചെല്ലുന്നരം
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിടുകൻ
 ഓറ് പതിനെട്ടിനെയും കൊല്ലുന്നല്ലോ
 സാമൂരി കോലോം വാണതമ്പുരാണോ,
 അള്ളിച്ചെയ്യുന്നു തമ്പുരാണോ,
 തിരുമെനി അണഞ്ഞുനീക്കം കാൽക്കാരാ!
 കീഴ്ന്നൊരു നായർ വന്നൊണ്ടിറ
 എന്റെ ഒരു കോലോം മുടിഞ്ഞുപൊയി.
 നഗരവും തന്നെ മുടിഞ്ഞുപൊയി.
 നായരെ എങ്ങനെ കിട്ടുന്നത്?
 ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലോ തമ്പാമ്മാൻ:—
 സാമൂരി കോലോംവാണ തമ്പുരാന്റെ
 മകനും മരുമകനും തമ്പാമ്മാൻ
 ഓറ് നഗരത്തിൽ പൊരുന്നല്ലോ.
 ദൂരത്തിരിഞ്ഞകലെ നിന്നവർ
 ഓറിനതന്നെ പറയുന്നല്ലോ
 കീഴ്ന്നവനുള്ള നായരെകൈ!

സാമൂരികൊലോംവാണ എന്റെ അമ്മൻ
 അമ്മനോ നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്.
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിടുകൻ
 കെട്ടുള്ള പ്പോം പൊരുന്നല്ലോ.
 സാമൂരി കോലോത്ത് വന്നവനോ
 തിരുമെനികൾക്കൊല കൊണ്ടെന്നരം.
 അടിക്കും, മുടിക്കും, തിരുമെനിക്കും,
 വളരുകെകൂട്ടി തൊഴുതു കുങ്കൻ.
 സാമൂരി കൊലോം വാണതമ്പുരാണോ
 തമ്പുരാനുള്ളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ.
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിടുക!
 നീയിന്നിവിടെയത് വന്നൊണ്ടിറ
 എന്റെ ഒരു കോലോം മുടിച്ചുനീയെ!
 നഗരവും തന്നെ മുടിച്ചുനീയെ!
 എന്നിറ കുങ്കനെ തന്നെയാൻ
 കല്ലെലിട്ടാടെ പൂട്ടിയല്ലോ.
 കുങ്കൻ കഴുപ്പണി² കൂട്ടിയല്ലോ
 കുങ്കൻ കഴുപ്പണി തീരുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 പുറമെരികോലോത്ത് പൊരുന്നല്ലോ
 പുറമെരി കോലോം വാണ തമ്പുരാണോ
 തമ്പുരാനുള്ളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ:—
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ!
 വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിടുകൻ
 കുങ്കൻ നഗരത്തിൽ പൊയൊണ്ടിറ
³എന്നും ഇയുടെ കുങ്കനെത്തീല്ലൊലോ
 ഇന്നെക്കൊരെയി(ഴ്) ദിവസായല്ലോ
 കുങ്കനെ ആരാനും⁴ കൊണ്ടൊത്താനും
 ഒടനെപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ:—

1. കുട്ടികളെപ്പോലെ എന്നർത്ഥം—പുറം (പുറം) എന്ന പദത്തിന് കൂടെ എന്നും പോലെ എന്നും രണ്ടാമത്തേതിലൊ.

2. കഴുപ്പണി = കഴുപ്പിന്റെ പണി = കഴു = പുറംതന്നെകൊലത്തു് വധശിക്ഷ അർത്ഥം എന്നവരെ കൊല്ലാനുള്ള ഒരുപകരണം.

3. എന്നും = ഇനിയും (ശേഷം) ഇയുടെ = ഇവിടെ.

4. കൊന്നിതോന്നും.

പുറമെരികൊലൊം വാണതമ്പുരാനെ !
 കൊയിക്കൊട്ടാക്കം നഗരത്തില്
 ഞാനെന്നപൊയി വരട്ടെ, ഭാളി !
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കണ്ടൊച്ചെല്ലൊമന ചാപ്പനഎ
 ഭാറിനതങ്ങിനെ പൊരുന്നല്ലൊ.
 കൊയിക്കൊട്ടാക്കം നഗരത്തില്
 ഭാറിനതങ്ങിനെ ചെല്ലുന്നരം
 കാലിപ്പയിററടി നെരായിന്
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഒതെന്നല്ലെപറയുന്നത്:—
 കണ്ടൊച്ചെരി ഭാമനെ കുഞ്ഞിച്ചൊപ്പം !
 നെരൊട്ട് ¹അന്തിമൊന്തി ആയിപ്പൊയി
 ഇന്നമ്മളെടയന് ²കൂട്ടുന്നത്.
 ഒടനപറഞ്ഞല്ലൊ കണ്ടൊച്ചെരി.
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിന് പൊആമ്മളു്
 എന്നുപറഞ്ഞിററു് തന്നെയൊന്
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിന് പൊരുന്നല്ലൊ.
 കൊയിക്കൊലൊടത്തില് ചെല്ലുന്നരം
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
 മാക്കംപടിക്ക ലിരുന്നിനല്ലൊ.
 കണ്ടൊച്ചെല്ലൊമന കുഞ്ഞിച്ചൊപ്പൻ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഭാറുപടികാരി ചെന്നൊണ്ടിററു്
 കണ്ടിററും ³കണ്ടവാരാക്കുന്നില്ല,
 എണ്ണിററിററാചാരം ചെയ്യുന്നില്ല.
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്
 അരിശംനടിക്കുന്നു കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഒടനപറഞ്ഞല്ലൊ കണ്ടൊച്ചെരി.
 അരിശംപിടിച്ചാൽ കണക്കല്ലൊലൊ
 ചൊലിക്കുന്നൊമനെ കണ്ടൊച്ചെരി
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിലെ മാക്കൊമ്മെ !

1. നാടോടിക്കാക്ക. നേരം സന്ധ്യ മേങ്ങി എന്നർത്ഥം.
2. എവിടെയാണു്.
3. കണ്ടപോലെ നടിക്കുന്നില്ല—ആചാരോപചാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നർത്ഥം.

അരിതന്നാലത്തായം¹ വെച്ചെപ്പരൊ ?
 ഒടനപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
 കീഎന്നുവന്നുള്ള നായരെകെക്കു്
 അരിതന്നാലത്തായം വെക്കപയില്ല.
 താമുരികോലോം വാണതമ്പുരാന്റെ
 എഴുവർ ²പണിക്കമ്മാറുണ്ടിവിടെ.
 നെരൊട്ടുപാതിര ആളെന്നരം
³ചെളുട്ടി ചെന്നെല്ലം കൊയമീനം
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിന് കൊണ്ടെപന്നാലു്
⁴പൊലരൊളം കുത്തപയം വെക്കപയംആന്
 ഇടുത്തുഅത്തായം വെക്കയില്ല.
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 അരിശംനടിച്ചല്ലൊതെന്നൊന്
 ഭാന്റെചെറുവെരൽക്കെ പൊൻമൊതിരം
 മൊതിരംതിരുമ്പി കയറുന്നരം
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിലെ മാക്കൊമ്മന്റെ
⁵ഉടുത്തണികഴുത്തിൽ കയറിപ്പൊയി.
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
 വിളിച്ചുപറയുന്നു കുഞ്ഞിമ്മാക്കം.
 കീഎന്നുവന്നുള്ള നായരുകെക്കു്
 ഉടുത്തണി കഴുത്തുന്നു താണെങ്കിലും
 അരിവാങ്ങിററത്തായം വെച്ചൊളൊലൊ.
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 മൊതിരംതിരുമ്പി കയിക്കിട്ടല്ലൊ
 ഉടുത്തണികഴുത്തുന്നു താണുവന്നു.
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
 വെഗംപടിഞ്ഞൊറൊട്ടുൽ പൊരുന്നല്ലൊ.

1. അത്തായം.
2. പണിക്കന്മാർ. കുളരിപ്പയറു്. അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന ആശാൻമാരുടെ സ്ഥാനപ്പേരാണ്. സാമൂതിരിയുടെകൂടെ വയറപ്പണിക്കന്മാർ എന്നൊരു വർഗവും ഉണ്ടായിരുന്നു.
3. ചേളുട്ടി = തൊൽസഞ്ചി, ചെളുട്ട് = ചെന്നെല്ലം = ചുടുന്നനെട്; കൊയമീൻ = കൊഴുകുമ്പ എന്നതരത്തിലുള്ള മീൻ.
4. പുലരുനതുവരെ.
5. ഇതിൽനിന്നു് ഒക്കേന്നു് മന്ത്രവാദവും ഉണ്ടെന്ന് ഉപഹിതകേണ്ടി യിരിക്കുന്നു.

1 പൂമന്തിരിയ എടുത്തവളു്
 പടിക്കലുകൊണ്ടു് വിരിക്കുന്നല്ലോ
 വെത്തി(ററി)ലടക്കയും കൊണ്ടു് വെച്ചു
 2 പയരിച്ചൊരുവെഗം വെക്കുന്നല്ലോ.
 വെള്ളവും കാച്ചി കാളു് വെക്കുന്നല്ലോ.
 പറയുന്നണ്ടൊമന കുഞ്ഞിമ്മാക്കം:—
 തച്ചൊളിക്കെച്ച കുറുപ്പേ ! കെക്കീൻ !
 ഇങ്ങളിപ്പം തെച്ചുകുളിച്ചൊളിനെ.
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 വെഗത്തിൽപ്പൊയി കുളികയിത്തു (ച്ച)
 ചാപ്പനത്തന്നെ കുളികയിത്തു (ച്ച)
 കൊയിക്കാലടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
 പയരിച്ചൊറു് വിളമ്പുന്നല്ലോ.
 പൊമ്പൊലേനാലു് കുറിവിളമ്പി.
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 വെണ്ടുന്ന ചോറുചാരിറുണ്ടൊതെനൻ
 വെണ്ടാത്ത ചൊററിന് കുയുത്താത്തു്
 3 തൊട്ടൊയം കിണ്ടിയാലെ വെള്ളെടുത്തു്
 4 കൊട്ടത്തടം പുക്കു് കൈനനച്ചു
 വായും കുയുലെ സുഖം വരുത്തി.
 ഭരതിന്നലു് വെത്തില തീനുംതിന്നു്
 പതിവിനാലാടെ ഇരിക്കുന്നല്ലോ
 കൊയിക്കാലടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
 പടിഞ്ഞാറായടിച്ചു വിരിച്ചവളു്
 ഭരതനൊടല്ലെ പറയുന്നതു്:—
 തച്ചൊളി ഭരതച്ച കുറുപ്പേ ! കെക്കീൻ
 പടിഞ്ഞാറൊപൊയി കിടന്നൊളിനെ
 പറയുന്നണ്ടെന്നരം കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കണ്ടാച്ചെരി കാമനെ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ !
 സാമൂരി കോലോം വാണതമ്പുരാന്റെ

1. പലനിറമുള്ള ഭരതനും പുല്ലായ.
2. പശുയരി.
3. അനുബന്ധം നോക്കുക.
4. കൊട്ടത്തളമെന്നും കാണുന്നുണ്ടു്.

എഴുവറു് പണിക്കമ്മാറാൻ ചാപ്പാ !
 ചെളുട്ടി ചെന്നെല്ലം, കോയമീനും,
 പാതിരപതിനാറാം നാഴികക്കു്
 ഓറിന്നിവിടെ വരുണെരത്തു്
 നൂറൊന്നു* മടലൊലേന്റെ ഇഴുളു്കന്തം!
 കുന്തം എടുത്തു് കുലിക്കിക്കൊളെ !
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 ചാപ്പൻ പടിക്കലു് കിടക്കുന്നല്ലോ
 ഭരതൻ പടിഞ്ഞാറൊ പൊകുന്നല്ലോ.
 കൊയിക്കാലടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം !
 താമൂരി കോലോം വാണതമ്പുരാന്റെ
 എഴുവറു് പണിക്കമ്മാറുണ്ടായിറു്
 താമരമുട്ടു് പൊളിഞ്ഞില്ലാലൊ
 അങ്ങനെ അരുടെ കൂടിയല്ലോ.
 നെരൊട്ടു് പാതിരരാച്ചെല്ലമ്മം
 സാമൂരികൊലോംവാണ തമ്പുരാന്റെ
 എഴുവറു് പണിക്കമ്മാറാൻ കെട്ടൊ
 ചെളുട്ടി ചെന്നെല്ലം, കോയമീനും,
 കൊയിക്കാലടത്തിലു് പൊരുന്നല്ലോ
 കൊയിക്കാലടത്തിലു് വരുണെരത്തു്
 ഓറിന്നു് വന്നുപടി കാരുമ്മം²
 കണ്ടാച്ചെരി കാമനെ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 നൂറൊന്നു മടലൊലേന്റെ ഇഴുളു്കന്തം
 കുന്തം എടുത്തു കുലിക്കുടുമ്മം
 എഴുവറു് പണിക്കമ്മാറാകുന്നതു്
 വെടിച്ചുകൊണ്ടു വിറച്ചുകൊണ്ടു
 ഓർത്തുരുപൊയുന്നല്ലോ.
 സാമൂരികോലോത്തു് വന്നവരു്
 ഓറിന്നതല്ലെ പറയുന്നതു്:—
 താമൂരി കോലോം വാണതമ്പുരാനെ !
 പലനാളും ഞാളുണ് ചെല്ലാറുണ്ടു്.

- * നൂറൊന്നു മടലോലകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതു് എന്നു് സാരം.
1. ഇഴുളു്കന്തം = ഇഴുളിലകന്തം.
 2. കാരുമ്മം = കയറുമ്പോൾ.

ഇന്നുതൊഴുതിനെ ചെല്ലുന്നേരം
 ആടത്തൊഴിക്കലൊരു നായരുണ്ട്
 കന്തം എടുത്ത് കലുക്കുട്ടിറ
 തൊഴെല്ലാം വെടിച്ച് വിറച്ചുപോയി.
 പിറൊന്ന് പല്ലു വലുന്നേരത്ത്
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഇപ്പോൾ പുറഭാഗം കീഞ്ഞൊതെനൻ
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിലെ കെക്കൊവീട്
 നാലുപുറവും അതുനൊക്കുന്നേരം
 1 അമ്പായക്കുണ്ടി പറമ്പാകുന്നു.
 പറമ്പിന്റകണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലോ
 ചൊടിക്കുന്നന്നേരം കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കെ !
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിലെ കെക്കൊ വീട്
 അമ്പായക്കുണ്ടിപ്പുറമ്പ് മറക്കെ !
 അപ്പുറമ്പാരതെൻറ കുഞ്ഞിമ്മാക്കെ !
 ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
 തച്ചൊളി ഒതെച്ച കുറുപ്പെ ! ബന്ധു !
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിലെ കെക്കൊവീട്
 അമ്പായക്കുണ്ടി പറമ്പു ബന്ധു !
 സാമൂരി കോലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
 2 കറിയെങ്ങൊവരിക്കും പറമ്പാതത്.
 പെണ്ണുകൊതിയന്നാൻ നിങ്ങളുബന്ധു
 മണ്ണുകൊതിക്കുന്നൊ നിങ്ങളുബന്ധു ?
 പറമ്പൊടു കൊണ്ടു മനം വെക്കുണ്ടോ.
 മനംവെച്ചൊലൊട്ടും അതു 3 കിട്ടാത്തല്ല.
 ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കെ !
 4 യോഗവിധി എനക്കു കൂടിയെങ്കിലും
 അമ്പായക്കുണ്ടി പറമ്പ് മറക്കെ !

1. സ്ഥലത്തിന്റേ പേര്. അമ്പാഴം അമ്പിഴു മറ്റൊരു പേര്. ഇതുപേര് ആദ്യം വന്നതായിരിക്കണം.
 2. കറിക്കുളി തേങ്ങ.
 3. കിട്ടിയെങ്കിലും.
 4. ഒരേ അർത്ഥത്തിലുള്ള രണ്ടു വാക്കുകൾ ഒന്നിച്ചു പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് മറ്റൊരു പേര്.

അട്ടിപ്പെറ്റ് ജനംകയി(ശി)ച്ചൊണ്ടിറ
 ഇന്നിക്ക് തരുവെൻ ഞാൻ കുഞ്ഞിമ്മാക്കെ !
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 പറയുന്നണ്ടൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊയിക്കൊലൊടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കെ !
 സാമൂരികൊലൊത്ത് പൊണെന്നക്ക്.
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കണ്ടാച്ചെരിക്കൊമന ചാപ്പനാപ്പി
 രണ്ടാളുംകൂടിയൊറ് പൊരുന്നല്ലോ.
 അന്നാടത്താലെ നടന്നുട്ടിറ
 സാമൂരി കൊലൊത്ത് ചെല്ലുന്നേരം,
 തിരുമെനികണ്ണാലെ കാണുന്നേരം
 അടിക്കും, മുടിക്കും, തിരുമെനിക്കും,
 വളരെക്കെകൂട്ടി തൊഴുതിനല്ലോ.
 സാമൂരികൊലൊം വാണതമ്പുരാണോ,
 അരുളിച്ചെയ്യല്ലോ തമ്പുരാണോ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ,
 1 എന്തായിവന്നത് നീയൊതെനാ !
 ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 സാമൂരികൊലൊം വാണതമ്പുരാണോ !
 തിരുമനസ്സുണ്ടാവണം തമ്പുരാണോ !
 തിരുവുള്ളക്കൊടേതും അരുതെരുളി
 ഞാനൊരു കെളിതും കെട്ടുകാളി !
 കീഴ്ന്നൊരുനായർ വന്നൊണ്ടിറ
 കൊയിക്കൊട്ടാകം നഗരത്തില്
 നഗരവുംതന്നെ മുടിച്ചുപൊലും
 കൊലൊംതന്നെ മുടിച്ചുപൊയി
 എന്നക്കിന്നനായരെ കാണാവെന്നോ.
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാണോ,
 ഒടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
 നായരതന്നെ യങ്ങൊന്നൊതെനാ !
 നായരെക്കൊണ്ട് കഴുതട്ടണം

1. എന്താ നീയ് വന്നത്. 2. ജനസംസാരം. 3. കഴുപിന്റേലിടണം എന്നു സാരം.

ഭടനെപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ.
സാമൂരികൊലൊം വാണ തമ്പുരാനെ
1കളമുതട്ടുന്ന നായരെയൊ
നായരെ എന്നുക്കിന്നു കാണപവെന്നം.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനെ
ഭടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ:—
സാമൂരികൊലൊം വാണ നായിമ്മാരെ !
നഗരംമുടിച്ചുള്ള നായരെയൊ
നായരെകൂട്ടീറ്റ് കൊണ്ടുവരണം
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ്
നായരെകൂട്ടിയല്ലോ കൊണ്ടുപവെന്നം.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
പറയുന്നുണ്ടെന്നരം കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
സാമൂരികൊലൊം വാണതമ്പുരാനെ !
നായരെ²തിരിഞ്ഞു വൊളി തമ്പുരാന്
കായക്കൊടിമപെ ശംഖപാലൻ
വെന്നപ്പാലൻ കൊരൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
പുരമെരികൊലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
തമ്പ്രാന്റെ കായ്സ്ഥൻ കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
തിരുമെനിപ്പാതിയാന് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനെ
തമ്പുരാൻ³പ്രതിഷ്ഠയും പറയുന്നില്ല.
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
സാമൂരികൊലൊം വാണതമ്പുരാനെ !
വെന്നപ്പാലൻ കൊരൊത്ത് കുങ്കനാൻ
ഒരുക്കുളിക്കുണ്ണ കൊടുക്കുപവെന്നം
കുങ്കൻകുളിച്ചാറി വന്നൊണ്ടാല്
പയ്യരിച്ചൊറ്റം കൊടുക്കുപവെന്നം
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനെ
തമ്പുരാൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ :

1. കഴുവിന്മേൽ.
2. തിരിഞ്ഞുവോ + ഓളി.
3. പ്രതി = 2 അരം.

തിരുമെനി അണഞ്ഞുനീക്കം കായ്ക്കാരാ !
വെന്നപ്പാലൻ കൊരൊത്ത് കുങ്കനാൻ
ഒരുക്കുളിക്കുണ്ണ കൊടുക്കുപവെന്നം.
കുങ്കൻകുളിച്ചാറി വന്നൊണ്ടാല്
പയ്യരിച്ചൊറ്റ് കൊടുക്കുപവെന്നം.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കായ്ക്കാരൻ
ഒരുക്കുളിക്കുണ്ണ കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
നല്ലൊണംതെച്ചി(ച്ച) കുളിച്ചി(ച്ച)കുങ്കൻ
കുങ്കൻകുളിച്ചാറി വന്നൊണ്ടാരെ
പയ്യരിച്ചൊറ്റ് കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
പയ്യരിച്ചൊറ്റ്¹വെയിച്ചൊണ്ടാരെ.
പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
സാമൂരികൊലൊം വാണതമ്പുരാനെ !
എന്നുക്കിപ്പം വെഗത്തിൽ പൊകവെന്നം
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനെ
തമ്പുരാൻ അരുളി ചെയ്യുന്നല്ലോ :
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
വെന്നപ്പാലൻ കൊരൊത്ത് കുങ്കനെയൊ
കുങ്കൻ ഇവിടെ നിന്നൊളട്ടെ.
ഭടനെപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
സാമൂരികൊലൊംവാണ തമ്പുരാനെ !
പുരമെരികൊലൊംവാണ തമ്പുരാന്റെ
തമ്പുരാന്റെ കായ്സ്ഥൻ കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
കുങ്കൻ*കൂട്ടുപനാ ഞാവന്നിന്
എന്നുക്കിപ്പം കൂട്ടീറ്റ് പൊണംഓളി !
കുങ്കനാസം പത്തും പതിനൊന്നിന്നും
മയ്യെല അക്കക്കളരിക്കുന്ന്
അക്കത്തുളനാടൻ കുണ്ണനൊട്
ഞാക്ക് പൊയിത്തുണ്ട² തമ്പുരാനെ !
പൊയ്ത്തിന്ന് തന്നെകയീഞ്ഞൊണ്ടാല്
ഓന്നിന്തന്നെ വരുവെന്റെരാളി
എന്നുപറഞ്ഞിററ് കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ !

1. വെയിക്ക, വെയിക്ക = കഴിക്കുക, ഉണ്ണുക. (ഉഴു)
 2. പൊയ്ത്തം = ഒരുതരം ദേവദയ്യം.
- * കൂട്ടുവാനാണ്.

കുങ്കനെയും കപ്പരും കൂട്ടി കത്തേൻ
 മടക്കത്തൊഴുതവൾ പൊരുന്നല്ലോ.
 മൂന്നാളും കൂടിയൊൻ പൊരുന്നല്ലോ
 അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറൻ
 പുറമെരികൊലൊത്തു ചെല്ലുന്നരം
 പുറമെരികൊലൊംവാണ തമ്പുരാനൊ
 തമ്പുരാൻകണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെൻ !
 പറയുന്നണ്ടൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെൻ
 വെണ്ണപ്പാലൻ കൊറൊത്തു കുങ്കനെയൊ
 കുങ്കനെ ഞാനിതാ കൊണ്ടെപ്പന്നിൻ.
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ളതമ്പുരാനൊ
 വളരെത്തെളിഞ്ഞല്ലൊ തമ്പുരാനൊ.
 അരുളിച്ചെയ്യുന്നു തമ്പുരാനും
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെൻ !
 കുങ്കനീട ഇല്ലാഞ്ഞിറൻ തന്നെയൊൻ
 1നീരാട്ടുകുളി ഞാൻ കുളിക്കലില്ല !
 2അമരത്തെ 3വെക്കം കയിക്കാറില്ല !
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെൻ
 വളരസന്തൊഷം കുഞ്ഞുപ്രാതെൻ !
 നീയിപ്പം പൊടൈൻ കുഞ്ഞുപ്രാതെൻ !
 കത്തേൻ വെഗത്തിൽ പൊരുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെൻ
 കണ്ടാച്ചെരി ഓമന ചാപ്പനെയി
 ഓറിൻമെപ്പെക്കു പൊരുന്നല്ലോ
 അങ്ങനെ സുഖമായികൂടുന്നല്ലോ.

—o—

1. നീരാട്ട് = നീരാടൽ, രാജാക്കന്മാരുടെ കുളി ക്കളിൽ ഉപചാരവാക്ക്.
2. അമരേതത്ത് = അമരേതത്ത് — രാജാക്കന്മാരുടെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ഉപചാരവാക്ക്.
3. വെക്കം = ചുട്ടോട, വെഗത്തിൽ. നീരാട്ടുകുളി, അമരേതത്ത് കുഴിച്ചു—ഉപജാപ്പിപ്പം.

ഒത്തേന്നും പുത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതേയിയുടെ പുടമുറിയും.*

പുത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതേയിക്കുട്ടി
 പറയുന്നണ്ടൊമന ചിരുതേയിക്കുട്ടി
 പുത്താളി ചാത്തപ്പ ! നെരമ്മാമ !
 എനക്കൊരി 1ആശകൊതിയമ്മാ
 താമര 2ചെറപ്പണി കറുണവാനും
 താമര ചെറയിൽ കുളിക്കുവാനും
 ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലൊനമ്പിയാൻ.
 പുത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതേയിക്കുട്ടി
 നീയൊജനിച്ചിട്ടുമി കണ്ടുന്നാളെ
 3ഏയുന്നിറുവിനെ കണ്ടിററില്ല.
 പറക്കും പറജാതി കണ്ടിററില്ല.
 4കരിക്കൊയി മക്കളെ പൊത്തുപൊലെ
 അന്നൊത്താൻ പൊത്തീറൻ പൊരുന്നല്ലോ.
 ഉടനെപറഞ്ഞു ചിരുതേയിക്കുട്ടി
 പുത്താളി ചാത്തപ്പ ! നെരമ്മാമ !
 താമരച്ചെറപ്പണി കറുണവെണം.
 താമരച്ചെറയിൽ കുളിക്കുവെണം.
 പുത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാൻ
 നായിന്മാരൊടല്ലെ പറയുന്നത്.
 പുത്താളി എടത്തിലെ നായിന്മാരെ !
 പുത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതേയിനെ
 ഇങ്ങളുകൂട്ടിറൻ കൊണ്ടുപൊണം.
 താമര ചെറപ്പണികാണിക്കണം.

1. ഒരു അർത്ഥത്തിൽ രണ്ടുവാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു മറ്റൊരുമാർഗ്ഗം.
 2. ചിറ.
 3. ഇഴയുന്ന.
 4. കോഴിതന്റെ കുട്ടികളെ ചിറകിനുള്ളിലടക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതു സ്വഭാവികമാണല്ലോ. പുറമെയുള്ളവരാരും ചിരുതേയി കണ്ടിട്ടില്ലെന്നർത്ഥം.
- § പൂട്ടുപേർ.
 * Included in the collections of Percy Macqueen Esq., I.C.S., Curator, Records Office, Madras, and published by his kind permission.

താമര ചെറയിൽ കുളിച്ചൊളട്ടെ !
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ളനായിന്മാൻ
 പൂത്താളി ഏടത്തിൽ ചിരതെയിൻ
 നായിന്മാൻ കൂട്ടീരും കൊണ്ടുപോയി.
 താമരച്ചെറയിലും വന്നവളു്
 താമര ചെറപ്പണി നൊക്കിക്കണ്ടു്
 താമര ചെറയിൽ കുളിക്കുന്നെരം
 താമരക്കൊട്ടുവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 പൂത്താളി ഏടത്തിൽ ചിരതെയിനെ
 മാളിക മുക്കളീന് കാണ്ണല്ലൊ
 ചൊടിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 താമരക്കൊട്ടുവാണ നായിന്മാരെ !
 1 എല്ലാന്നും കെക്കുന്നടിക്കുന്നത്.
 ഇന്ന് ചെറയിന്നുദിച്ചിററുണ്ടോ ?
 കിഴക്കു് ഭഗവാൻദിച്ച(ത്) പൊലെ
 പടിഞ്ഞാറു് ചന്ദ്രിരൻ² താണ(ത്) പൊലെ,
 ഏതൊരു കുഞ്ഞനാൻ നായിന്മാരെ !
 താമരക്കൊളത്തിൽ കുളിക്കുന്നത് ?
 ഉടനെപറഞ്ഞല്ലൊ നായിന്മാൻ
 താമരക്കൊട്ടുവാണ കുഞ്ഞനെമ്മ !
 കിഴക്കു് ഭഗവാൻദിച്ചതല്ല :
 പടിഞ്ഞാറു് ചന്ദ്രിരൻ താണതല്ല :
 പൂത്താളി ഏടത്തിൽ ചിരതെയിക്കൂട്ടി
 താമരച്ചെറയിൽ കുളിക്കുന്നാൻ.
 അതു തന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 മാളികപടി കീഞ്ഞിപൊരുന്നല്ലൊ.
 താമര ചെറയിലും വന്നവനൊ,
 ചൊടിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 പൂത്താളി ഏടത്തിലെ നായിന്മാരെ !
 പൂത്താളി ഏടത്തിൽ ചിരതെയിക്കു്
 എണ്ണതെപ്പൊന്നാമാൻ കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ ?

1. എല്ലാദിവസവും കിഴക്കുനിന്നാണ് ഉദിക്കുന്നത്, ഇന്ന് ചിറയിൽനിന്നാണ് ഉദിച്ചിരിക്കുന്നത്. — ചിരതേയിയുടെ സ്മരണയ്ക്കുവാനായിട്ടെ പുക്കു് ഇതാണ്.

2. ചന്ദ്രൻ.

1 ഉച്ചം(൫൦) പറഞ്ഞാമാൻ വന്നിററുണ്ടോ ?
 ഉടനെപറഞ്ഞല്ലൊ നായിന്മാൻ
 താമരക്കൊട്ടു വാണകുഞ്ഞനെമ്മ !
 പൂത്താളി ഏടത്തിൽ ചിരതെയിക്കൂട്ടി
 ഓളു് ജനിചിദ്രമി കണ്ടന്നാളെ
 ഓളിന് വീട്ടിലുള്ളതാൻ.
 ഏയുന്നിററും അറികയില്ല
 പറക്കുപറജാതി കണ്ടിററില്ല.
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 ഓൻറചെറു² വെരൽക്കെ പൊൻമൊതിരം
 മൊതിരംതന്നെ കഴിച്ചൊല്ലുമെൻ
 ചിരതെയി വെരൽക്കുരി ഇട്ടവനൊ.
 പൂത്താളി ഏടത്തിൽ ചിരതെയിക്കൂട്ടി
 നന്നകരഞ്ഞി(ഞ്ഞു) ചിരതെയിക്കൂട്ടി.
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിന്മാൻ
 നായിന്മാൻ കൂട്ടീരും പൊരുന്നല്ലൊ.
 ഓറിന്നതങ്ങിനെ വന്നൊണ്ടിററു്
 പൂത്താളി ഏടത്തിന് ചെല്ലുന്നെരം
 പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാൻ
 ചൊടിക്കുന്നൊമെന നമ്പിയാൻ
 പൂത്താളി ഏടത്തിലെ നായിന്മാരെ !
 പൂത്താളി ഏടത്തിൽ ചിരതെയിക്കൂട്ടി
 എന്തിനു് കരയുന്നു നായിന്മാരെ !
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിന്മാൻ
 വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലൊ.
 വത്താനംപൊലെയത് കെട്ടെരത്തു്³
 വളരെത്തെളിഞ്ഞല്ലൊ നമ്പിയാക്കു്
 അങ്ങിനെ അവിടാടെ കൂടുന്നല്ലൊ.
 താമരക്കൊട്ടു വാണകുഞ്ഞനെമ്മൻ
 പടിഞ്ഞാറെ പൊഞ്ചുരൽ കൂട്ടിമെലു്
 കിടക്കയിൽ കമ്പിട്ടും വീണവനൊ

1. ഉച്ചം പൊറുക്കൽ എന്ന വിവാഹസമ്പ്രദായം. ചിരതേയിയുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നു സാരം.

2. ചിരൽ. സംസാരഭാഷയിൽ വെരലെന്നുപററുണ്ടു്.

3. കേട്ടനേരത്തു്.

താമരക്കൊട്ട വാണ പെരൊരമ്മ
 എമ്മൻകിടന്നത് കണ്ടെത്തത്
 നായിന്മാരെടല്ലെ അമ്മചൊടിക്കുന്നത്*
 താമരക്കൊട്ട വാണനായിന്മാരെ!
 താമരക്കൊട്ട വാണകുഞ്ഞനെമ്മൻ
 താമരച്ചൊരിലും പൊയൊണ്ടിറത്
 എമ്മനെന്നെന്ന്¹ വരത്തം ആന്
²കുളസരം വീടങ്ങൻ കണ്ടിററുണ്ടോ?
 ഉടനെപറഞ്ഞല്ലോ നായിന്മാൻ
 വത്താനപൊലെ പറയുന്നല്ലോ.
 ഒട്ടുപറഞ്ഞൊട്ടു കെട്ടെത്തത്
 താമരക്കൊട്ട വാണ പെരൊരമ്മ
 കൊഴിക്കൊട്ട രണ്ടാം ശ്രസ്താരാൻ³
 ഓരുകു കഞ്ഞൊന്നെഴുതുന്നല്ലോ
 വത്താനം പൊലെ എഴുതിയൊണ്ടിറത്
 ഓരുകു കത്തങ്ങയക്കുന്നല്ലോ
 കൊഴിക്കൊട്ട രണ്ടാം ശ്രസ്താരാൻ
 കത്തിന്നതങ്ങിനെ കിട്ടെത്തത്
 മറുവടികഞ്ഞൊന്നെഴുതുന്നല്ലോ
 താമരക്കൊട്ടവാണ ⁴കുട്ടുട്ടറെ!
 താമരക്കൊട്ടവാണ എമ്മനാൻ
 കുളസരം വീടിങ്ങുകണ്ടി നെങ്കിൽ
 പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാക്കു
 നമ്പ്രാക്കോല അയക്കുവെന്നം
 നമ്പിയാക്കോല അയച്ചൊണ്ടിറത്
 കലവില മുറിക്ക് കൂട്ടുകവെന്നം
 കലവില മുറിക്കുകുറിച്ചൊണ്ടാലു
 എന്നക്കിന്നൊരൊല അയക്കുവെന്നം
 താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാക്കു

* സംസാരഭാഷ. ഈ പ്രയോഗത്തിന്നു ചോടിക്കുന്നത് എന്നാണ് അർത്ഥം.
 1. വരത്തം = സകോചം സുഖമില്ലായ്മ.
 2. വിവാഹത്തിനുള്ള വീട്?
 3. ശീരസുരാരോ?
 4. കുട്ടിപ്പട്ടർ,

നമ്പിയാക്കോല അയക്കുന്നല്ലോ.
 കോലയിന്നങ്ങിനെ കിട്ടെത്തത്
 പൂത്താളിചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാക്കു
 വളരെത്തെളിഞ്ഞല്ലോ നമ്പിയാക്കു
 മെലിൽ വരും മുമ്പും പ്രാശ്നാക്കു
 പടമുറിതന്നെ കുറിച്ചിനല്ലോ.
 അങ്ങിനെയൊരൊല എഴുതിയൊണ്ടിറത്
¹നായിന്മാരെലൊല കൊടുത്തയച്ചു.
 താമരക്കൊട്ടവാണ നായിന്മാൻ
 എമ്മൻകൊണ്ടു കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
 എമ്മൻകൊണ്ടു കൊടുത്തെത്തത്
 താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 അച്ചനൊരൊല എഴുതുന്നല്ലോ.
 കൊഴിക്കൊട്ട രണ്ടാം ശ്രസ്താരാൻ
 കത്തിലെ വാചകം കണ്ടെത്തത്
 കല്പന എടുത്തൊൻ² പൊരുന്നല്ലോ
 താമരക്കൊട്ടെക്കു വന്നൊണ്ടിറത്
 പട്ടമ്മാരൊടല്ലെ ചൊടിക്കുന്നത്
 താമരക്കൊട്ട വാണകുട്ടുട്ടറെ!
 എമ്മൻകണ്ടുള്ളൊ ³രമ്മാരാൻ
 അക്കുഞ്ഞൻ മാളികെമ്മൽകെട്ടൊട്ടറെ!
 ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞവന്നോ
 കൊഴിക്കൊട്ട രണ്ടാം ശ്രസ്താരാളി
 അക്കുഞ്ഞൻ മാളികെമ്മൽ വന്നൊണ്ടാലു
 മാളികവിളക്കൊന്ന് വെരെവെണ്ടോ!
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള ശ്രസ്താരാൻ
 ഓരുകുവളരെ തെളിഞ്ഞിനല്ലോ.
⁴നാട് മതിച്ചൊക്കു അറിയിച്ചല്ലോ
 വെണ്ടു്നൊരമ്മയൊക്കു കൂട്ടിയല്ലോ

1. നായിന്മാരെലോല = നായന്മാരെട കുളിപ്പോല.
 2. എടുത്തു + അദ്ധർ.
 3. അമ്മാർ = അമ്മ (സ്രീ) - ഉപചാരമായി 'ആർ' എന്ന ബഹുവചനപ്രത്യയം ചേർത്തിരിക്കുകയാണ്.
 4. നാടുമതിച്ചോക്കു എന്നു വെച്ചാൽ നാട്ടിൽ പ്രമാണികളാണെന്ന നിലയുള്ളവർക്കു എന്നു താല്പര്യം.
 5. കരുക്കം?

പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാൻ
 വെണ്ടുന്ന കൊല്ലൊക്കെ കൂട്ടിയല്ലോ
 ഏഴെരുമപ്പൊന്നും ചമയിച്ചല്ലോ
 നമ്പ്രാറൊരുമത്തെ കിടന്നിനല്ലോ.
 കീയെന്നുകൊണ്ടുപാന്ന നെല്ലെപ്പാടിചിരി
 പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാൻ
 ഓരൊങ്ങും മരുന്നവെച്ചൊരക്കിയല്ലോ.
 ചിരതെയിൻറരിയത്തും വന്നവളു്
 പൊന്നെല്ലാം നുള്ളി¹ക്കയിക്കുന്നല്ലോ
 പൊന്നെല്ലാം നുള്ളിക്കയിച്ചൊണ്ടിറൻ
 കീയെന്നുകൊണ്ടുപാന്ന നെല്ലെപ്പാടിചിരി
 പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാൻ
 ഓരൊയൊരൊളാൻ നെല്ലെപ്പാടിചിരി
 ഓളിന്ന തന്നെയതാൻ കെട്ടൊ,
 പൂത്താളി എടുത്തിലെ ചിരതെയിൻ
 ചിരതെയിനെകൂട്ടീററും കൊണ്ടുവന്ന്
³നെല്ലുത്തും കൂടയിൽ കൊണ്ടുവന്ന്
 മൂവാണ്ടു് നെല്ലു് കുത്തിയ ഉമിയിൻററാത്തു്⁴
 കുഞ്ഞനെക്കൊണ്ടു കൂയി(ഴി)ച്ചിട്ടല്ലോ
 ഉമിക്കിന്നു് തീയു് കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
 അങ്ങിനെ അവിടയാടെ നില്ക്കുന്നരം
 താമരക്കൊട്ടയി ലാക്കുന്നത്.
 നാലുകൊല്ലാം വാണതമ്പാന്നാറും
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 *പയ്യംപള്ളി ഓമന കുഞ്ഞിച്ചതു
 *കീയുറനെലപ്പാടിയ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
 എല്ലാറുംയൊഗെന വന്നൊണ്ടല്ലോ
 പൂത്താളി എടുത്തിൻ പൊരുനല്ലോ.
 പൂത്താളി എടുത്തിൻ ചെല്ലുന്നരം
 പടിക്കന്നു് വെച്ച വിളക്കുക്കന്നു്
 പടിഞ്ഞാറൊലൊളവും വെച്ചിനല്ലോ.

1. നെല്ലി + ഒടിച്. (അനുബന്ധം).

2. അഴിക്കുന്നല്ലോ.

3. നെല്ലു തുറന്നു = നെല്ലു കുത്തുന്നസ്ഥലം.

4. ഉമിയിൻററ + അകത്തു് (ഭദ്രാശ്വം)

* കേന്ദ്രനൻററ ഉറപ്പാങ്ങാതിമാരായ ജഗദവപിരന്മാർ.

കീയെന്നുകൊണ്ടുപാന്ന നെല്ലെപ്പാടിചിരി
 പൂത്താളി എടുത്തിൽ ചിരതെയിൻറ
 പൊന്നിനതൊക്കെ എടുത്തവളു്,
 ഓളെയൊരീ*മൊളെ ചമയിച്ചല്ലോ.
 ഓളെയൊരീമൊളെ ചമയിച്ചിറൻ
 പൂത്താളി എടുത്തിൽ ചിരതെയിനു്
 ഓക്കു് പകരം അതാന്നു് കെട്ടൊ
 ഓളെപടിഞ്ഞാറൊ ലാക്കിയല്ലോ.
 അങ്ങനെ അവിടയാടെ നില്ക്കുന്നരം
 താമരക്കൊട്ട വാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 വെഗംപടിക്കലും വന്നൊണ്ടിറൻ
 സച്ചാണികൊടുക്കുന്നൊരു പാത്തു്¹
 സദ്യകൊടുക്കുന്നൊരു പാത്തു്¹
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 പറയുന്നണ്ടൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 പയ്യംപള്ളി ഓമന കുഞ്ഞിച്ചതു
 നീയിന്നിവിടെ യിരിക്കെ, ചതു !
 എമ്മൻറ അമ്മാറെ കാണപവെന്നം.
 ഞാനൊന്നു് ചെന്നിറൻ നൊക്കെട്ടെടൊ.
 തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 പടിഞ്ഞാറൊ വാതുക്കൽ ചെന്നൊതെനൻ
 പടിഞ്ഞാറൊലെത്തീറൻ നൊക്കുന്നരം
 കരിമ്പൂച്ചപൊന്നു് ചമഞ്ഞപൊലെ,
 എമ്മൻറ അമ്മാറെ കാണുന്നല്ലോ.
 വെഗത്തിൽ വയ്യൊട്ടു്² പൊന്നൊതെനൻ
 പടിക്കലുംപാഞ്ഞല്ലോ വന്നൊളുന്ന്
 പറയുന്നണ്ടൊമന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 താമരക്കൊട്ട വാണ കുഞ്ഞനെമ്മാ !
 സദ്യമതിയാക്ക കുഞ്ഞനെമ്മാ !
 സച്ചാണിമതിയാക്ക കുഞ്ഞനെമ്മാ !
 സദ്യകൊടുക്കുണ്ട പെണ്ണിതല്ല !
 സച്ചാണികൊടുക്കുണ്ട പെണ്ണിതല്ല !

* മോളെ = മകളെ.

1. ഭാഗത്തുനിന്നു്.

2. വയ്യോട്ടു് = വഴിയോട്ടു് (പിന്നോക്കം)

അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 പടിഞ്ഞാറൊലഞ്ഞീറ്റ നൊക്കുന്നൊരം
 കരിമ്പൂച്ചപൊന്നിന്നണിഞ്ഞപൊലെ.
 താമരക്കൊട്ട വാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 കൂട്ടിപ്പിടിച്ചിങ്ങെടുത്തൊണ്ടിറൻ
 പതിനായിരം തുപ്പിയതുപ്പണ്ടിൾ¹
 തുപ്പണ്ടിൽകൊണ്ടുപൊയി ചാടുന്നല്ലോ²
 കൊഴിക്കൊട്ടെരണ്ടാം ശ്രസ്താരൻ,
 ഓരുംപടികീഞ്ഞി പൊരുന്നല്ലോ.
 എല്ലാദൂതനെയും പൊരുന്നല്ലോ.
 താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ.
 ദുഖിച്ചിരുന്നിൻ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 പൂത്താളി എടുത്തിലൊരായുതത്ത
 തത്തവിളിച്ച് പറയുന്നല്ലോ:—
 താമരക്കൊട്ട വാണ കുഞ്ഞനെമ്മാ !
 ആണായൊരുത്തൻ ജനിച്ചൊണ്ടാൽ,
 സങ്കടംവല്ലതും വന്നൊണ്ടാൽ,
 മനസ്സിൽധരിക്കണം കുഞ്ഞനെമ്മാ !
 പൊക്കുടരിയെയിങ്ങ് *വാളനീയെ
 ഞാനെന്റെ സങ്കടം പറഞ്ഞൊളളെ
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 പൊക്കുടരിയത്ത് ചെന്ന്നിന്നു.
 പറയുന്നുണ്ടെന്നൊരം തത്തയാൻ
 താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മാ !
 ഇഞ്ഞികരയണ്ടാ കുഞ്ഞനെമ്മ !
 നിന്റെചിരതെയി ചത്തിരില്ല.
 പൊക്കുടവാതില് തുറക്കനീയെ !
 ഞാനിന്നിങ്ങുട്ടുന്ന് കീഞ്ഞൊളളെ.
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ

1. തുപ്പുന്നകണ്ടിൽ (കുഴിയിൽ)

2. ചാടുക = ഏറുക.

3. കിളിത്തട്ട് പൊന്നുകൊണ്ടാണു പണിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

4. കൂട്ടുന്ന് = കൂട്ടിൽനിന്ന്.

* വാള = വരിക, വാഴ്യാ എന്നും ചിലഭാഷകളിൽ പറയാറുണ്ട്.

തത്തനെകൂട്ടുന്ന് കീക്കുന്നല്ലോ.
 എമ്മനൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
 താമരക്കൊട്ട വാണകുഞ്ഞനെമ്മ !
 പൂവാഴത്തൊട്ടത്തിൽ പൊയൊണ്ടിറൻ
¹വായത്തമുറിച്ചി കൊണ്ടുവാള
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 വായത്തമുറിച്ചികൊണ്ടുവന്ന്.
 പറയുന്നുണ്ടൊരന തത്തയാൻ
 താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 നെല്ലത്തുകൂടയില് വായെന്റെമ്മ !
 താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മാ !
 നെല്ലത്തുകൂടയില് ചെന്നൊരത്ത്
 പറയുന്നുണ്ടൊരന തത്തയാൻ
 താമരക്കൊട്ട വാണ കുഞ്ഞനെമ്മാ !
 ഇന്റെചിരതെയിനെ യാൻകെട്ടൊ
 ഉമിന്റെചൊട്ടിൽ കുഴിച്ചിട്ടിന്ന്
 കീയെന്ന് വന്നുള്ള നെല്ലുഗാടിച്ച്(ച്ച്)
 ഓളാനിതൊക്കയും ചെയ്തൊണ്ടത്.
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
 തീയെല്ലാം തന്നെ കെട്ടുകുന്നല്ലോ.
 ചിരതെയിനെ വലിച്ചിങ്ങെടുത്തൊണ്ടിറൻ,
 ചിരതെയിനെതെച്ചി(ച്ച) കുളിപ്പിച്ചല്ലോ.
 പറയുന്നുണ്ടെന്നൊരൊളയുതത്ത
 താമരക്കൊട്ട വാണ കുഞ്ഞനെമ്മാ !
 പൂത്താളിചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാറെ
 കീയെന്ന്കൊണ്ടെന്ന നെല്ലുഗാടിച്ച്
 ഒരങ്ങമരന്നു വെച്ചൊരക്കീറുണ്ട്.
 ഒന്നരമരന്നു വെച്ചൊന്നത്ത് നീയെ !
 ഒന്നരമരന്നു വെച്ചൊന്നത്തുന്നല്ലോ.
 ഒന്നരമരന്നു വെച്ചൊന്നത്തൊണ്ടിറൻ
 പൂത്താളിചാത്തപ്പൻ നമ്പ്യാറെ²
 വത്താനപൊലെ പറഞ്ഞി(ഞ്ഞ)തത്ത.
 കട്ടുപറഞ്ഞൊട്ട കെറക്കുന്നൊരം

1. വാഴയുടെപോള, അല്ലെങ്കിൽ തണ്ടു.

നമ്പ്രാൻനന്നെ കരയുന്നല്ലോ.
പറയുന്നണ്ടെന്നെരൊരാളുതത്ത
താമരക്കൊട്ട വാണകുഞ്ഞനെമ്മൻ
പൂത്താളിപ്പുടത്തിൽ ചിരതെയിനെ
കാനാഴികുളവിടയത് വെക്കുവെണ്ടോ*
എൻചിരതെയിക്ക് പൊന്ന്വെണ്ടോ
ആനപ്പാറകയറി കൊണ്ടുപൊട്¹
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
ആനപ്പാറത്ത് തെടുത്തുവെച്ചി(ച്ചു)
ചിരതെയിനെയും കൊണ്ടോനൊ പൊരുന്നല്ലോ.
തച്ചൊളിമെപ്പ പടിക്കുതായെ(ഴ)
ഭാറിനതങ്ങിനെ പൊരുന്നരം,
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന്ന കുഞ്ഞുതെന്നൻ
മെപ്പപടിക്കന്ന് കാണുന്നല്ലോ.
പടിക്കന്നം തുള്ളിയങ്ങു വീണൊതെന്നൻ.
വത്താനംചൊരിച്ചറിഞ്ഞൊതെന്നൻ.
മുമ്പിൽതിരിഞ്ഞി(ഞ്ഞു) നടന്നൊതെന്നൻ
എല്ലാരെയും തന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലോ
മുമ്പിൽതിരിഞ്ഞി(ഞ്ഞു) നടന്നുവന്നൊ,
താമരക്കൊട്ടക്ക് ചെല്ലുന്നരം
കൊഴിക്കൊട്ട് രണ്ടാം ശ്രസ്താരാന്ന്
പടിക്കലൊ ദുഃഖിച്ചിരുന്നിനല്ലോ!
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന്ന കുഞ്ഞുതെന്നൻ
പറയുന്നണ്ടൊമെന്ന കുഞ്ഞുതെന്നൻ
കൊഴിക്കൊട്ടെരണ്ടാം ശ്രസ്താരെ ഭാളി!
എന്തിന് ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നത്?
പൂത്താളിപ്പുടത്തിൽ ചിരതെയിനെ
ആനപ്പാറകയറി കൊണ്ടുവരന്ന്
ചിരതെയിമാളികെമ്മല് വന്നൊണ്ടാല്
മാളികവെ(വി)ളിക്കൊന്നും വെറൈവെണ്ടോ.

* നമ്പ്രാരുടെ ഭാഷയെക്കുറിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ അറിഞ്ഞിനാൽ ഇനി ചിരതെയി അവിടെ താമസിച്ചാൽ അവർക്ക് രക്ഷയില്ല എന്ന് കരുതിട്ടാണ് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത്.

1. പേഴ്വെപ്പിട് എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം.

¹വെളക്കുന്നന്നാഴി വെച്ചൊളിനെ!
താമരക്കൊട്ട വാണ പെരൊരമ്മ
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള പെരൊരമ്മ
വെഗംഎണ്ണീറും പൊരുന്നല്ലോ.
മാണിക്കക്കല്ലുകൊണ്ടും മുത്തുകൊണ്ടും
²പുല്ലുരികൊണ്ടും വരായൻ³ കൊണ്ടും
ഏഴിനന്നാഴി വെക്കുന്നല്ലോ
അരിയുന്നന്നാഴി വെച്ചൊലമ്മ
അങ്ങനെ അവിടയുടെ നില്ക്കുന്നരം,
ഏറിയൊരാളും പുരയൊരും
ആടയിനങ്ങിനെ വന്നിനല്ലോ.
താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
പൂത്താളിപ്പുടത്തിൽ ചിരതെയിനെ
ആനപ്പാറത്ത് നാം കീച്ചെരത്ത്
താമരക്കൊട്ടവാണ പെരൊരമ്മ
⁴അരിയുംപുചാടി എതിരൊരല്ലോ
⁵അരിയുംനരിച്ചി കയിപിടിച്ചി(ച്ചു.)
പൊന്നും നരിച്ചി ഗുണംവരുത്തി
കുഞ്ഞനെപാലും പഴംകൊടുത്ത് (തു)
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന്ന കുഞ്ഞുതെന്നൻ
അപ്പാച്ചലാടന്ന് പാഞ്ഞൊതെന്നൻ
ഏറിയൊരാളെയും കൂട്ടിയൊണ്ടിററ്
പൂത്താളിപ്പുടത്തിന് ചെന്നുവന്നൊ
പൂത്താളിപ്പുടത്തിൽ ചെന്നൊണ്ടിററ്
പൂത്താളിചാത്തപ്പൻ നമ്പ്രാറൊട്
വത്താനംചൊലെ പാഞ്ഞൊതെന്നൻ.

1. ചിരതെയിനെ നമ്പ്രാർക്കുണ്ടായിരുന്ന ചടങ്ങു കർ. വിളക്കു, നന്നാഴി (നിറച്ചനാഴി) ഇതൊക്കെ അതിന്റെ എണ്ണങ്ങളാണ്.
2. അനുബന്ധം നോക്കുക.
3. വരായൻ = വരാഹൻ. (ഒരു നാണു.) നെല്ലും അരിയും വെക്കുന്നതിന് പകരം മുത്തും മുതലായ നാണുങ്ങളാണ് വെക്കുന്നത്. അക്കാലത്തെ ഐശ്വര്യസമൃദ്ധി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
4. അരിയും പുപ്പും എറിഞ്ഞു = നമ്പ്രാർക്കായിട്ടുള്ള ദൈവാരാധന.
5. അനുബന്ധം നോക്കുക.

അന്നേരം പറയുമൊഴുത്തു
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നാ !
എന്റെ ചിരതെയിന്റെ പൊന്നൊതെന്നാ !
കീയെന്നവനുള്ള നെല്ലെപ്പാടി(ച്ചി)
ഓളയൊരിമൊളെ ചമയിച്ചിത്
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നാ
കീയെന്നവനുള്ള നെല്ലെപ്പാടി(ച്ചി)
ഓളെയിന്നതന്നെ വിളിച്ചൊതെന്നാ
നമ്പ്രാമെമ്പിലും നിർത്തിച്ചല്ലൊ.
എല്ലാംചൊടിച്ചറിഞ്ഞൊതെന്നാ
പൊന്നുകയിച്ചെല്ലാം വാങ്ങൊതെന്നാ
വർത്താനത്തന്നെയത് ചൊടിച്ചൊണ്ട്,
*അമ്മനെയുംകൊത്തിയൊട കൊന്നൊതെന്നാ
മൊളയുംകൊത്തിയൊട കൊന്നൊതെന്നാ
ഒത്തെന്നാ മെപ്പെക്കും പൊക്കുന്നല്ലൊ.
ഒത്തെന്നാ മെപ്പെക്കും ചൊന്നാണ്ടിറ
വർത്താനപൊലെ പറയുന്നല്ലൊ.
താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
പൂത്താളിപ്പിടത്തിൽ ചിരതെയിയും
ഓറസുഖമായി കൂടുന്നല്ലൊ.
എല്ലാം സുഖമായി കൂടുന്നല്ലൊ.

ഒതേന്നും കെക്കൻമല നായന്നാരു.

കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
മാതു അതല്ലെ പറയുന്നത്:—
കരിമലകൊട്ടവാണ പെരൊരമ്മെ !
എന്നക്കന്റെ വീട്ടിന്പൊള അഖണ്ണം.
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പെരൊരമ്മെ
ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ പെരൊരമ്മെ:—
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു !
നീയിന്റെ വീട്ടിനു പൊണ്ടാകുഞ്ഞാ !
മൂന്നൊളം പെറുനീ പെരൊരണ്ടിറ
2അയ്യീറാണാൻ തന്നെ എടുത്തുകുഞ്ഞാ !
2ഇയ്യീറാണാൻ തന്നെ എടുക്കുകുഞ്ഞാ !
ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിമ്മാതു:—
കരിമലകൊട്ടവാണ പെരൊരമ്മെ !
പന്ത്രണ്ടില്ലെന്നക്കുണ്ടാളാ
ഇപ്പം ഞാനൊരൊടെന്നങ്ങാഞ്ഞാല
ഞാനിന്നതന്നെ മരിച്ചെങ്കിലും
എന്റെരാമക്കളെ തന്നെയൊന്ന്
ആരൊണ്പൊറുക പെരൊരമ്മെ !
കെക്കൻ മലക്കുണ്ടാൻ പൊയൊണ്ടാല,
പെറാ നയപ്പത് കുളിച്ചൊണ്ടാല,
ഞാനിന്നിവിടെവരു എന്റെമ്മെ !
അങ്ങനെപറഞ്ഞിറ കുഞ്ഞിമ്മാതു
തന്റെ ചമയം ചമഞ്ഞി(ഞ്ഞു)മാതു
മക്കളെയും കൂട്ടിയൊളം പൊരുന്നല്ലൊ
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറ
കെക്കൻ മലക്കുണ്ടാ ചെല്ലുന്നേരം

1. നിന്റെ.
2. ആയ്ക്കുറ = ആ പ്രസവങ്ങളെല്ലാം എന്ന് സാരം. ഇയ്യീറ = ഈ പ്രസവം.
3. അയമ്പത് എന്നും പാറം കറങ്ങുന്നു. നയപ്പ = ക്ഷീണം, അദ്ധ്വാനം.
4. അധർ.

കെക്കൻ മലവാണകുഞ്ഞുകമ്മ
 കുക്കമ്മപടിക്കലിരുന്നിനല്ലൊ
 മാതുനെക്കണ്ണാലെ കാണുന്നെരം
 കുക്കമ്മവിളിച്ചി പറയുന്നല്ലൊ.
 കെക്കൻ മലവാണ എൻറാങ്ങമൊര !
 കരിമല കൊട്ടവാണ മാതുഏടത്തി
 മക്കളെയും കൂട്ടിവരുന്നല്ലൊ.
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ളൊരാങ്ങമൊ
 പാഞ്ഞിത്തുപടിക്കലും പൊരുന്നല്ലൊ
 മക്കളെയും എടുത്തങ്ങ തട്ടുന്നല്ലൊ
 മക്കളെയും എടുത്തങ്ങ തട്ടാണ്ടിറ
 പറയുന്നെന്നെരം ആങ്ങമൊ:—
 കരിമലകൊട്ടവാണ മാതു ഏടത്തി
 മൂന്നൊളം മക്കളു് പെറുറുളവും
 കെക്കൻ മലക്കിങ്ങളു് വന്നില്ലാലൊ !
 അങ്ങന അവിടയൊട കൂടുന്നല്ലൊ.
 കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
 മാതു അതല്ലെ പറയുന്നതീ:—
 കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞുകമ്മ !
 കരിമലകൊട്ടക്കു് ഞാൻ പൊയെര *
 ഇൻറൊരു ²കൂറു് ഞാൻ കെട്ടില്ലാലൊ
 രാമായണം കഥപാടു നീയെ !
 കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞുകമ്മ
³പുള്ളിപ്പുലിത്തൊലും കൊണ്ടയിട്ടു്
 രാമായണം കഥപാടുന്നല്ലൊ.
 മാതുഅതിൻറതം പറയുന്നല്ലൊ.
⁴പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനും
 ഇരുപത്തു് രണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാറും

1. നിങ്ങൾ. * പോയതിൻറ ശേഷം.
2. ശബ്ദം.
3. പുലിത്തോൽ കാട്ടിൽ സുലഭമൊഴുകാൽ അത് പായക്ക് പകരം ഉപയോഗിക്കു
 റുണ്ട്. പിന്നെ ജപത്തിന്നു മറ്റും തോലിലിരിക്കുന്നത് പ്രധാനവുമാണ്.
4. കേക്കൻമലക്കൂടുത ഒരു പ്രദേശം.

കാറിന്നുനായാട്ടിന പൊളന്നെരം
 കുക്കമ്മൻറ കൂറൊറു് കെക്കുന്നല്ലൊ
 കുക്കമ്മൻറ കൂറൊറു് കേട്ടൊണ്ടിറ
 തമ്പുരാനുള്ളി ചെയ്യുന്നല്ലൊ
 ഇരുപത്തു് രണ്ടെൻറ നായിമ്മാറെ !
 ചൊലെപനങ്കിളി കൂവുപൊലെ,
 1 പനങ്കണ്ടൻത്ത പരയുപൊലെ,
 നാദാപുരം കൊഴുപ്പുതുംപൊലെ,
 നാട്ടുകൊയലു് വിളിക്കുപൊലെ,
 ഏടുനൊരുബന്ധുരും² കെക്കുന്നതു്
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറു്
 പറയുന്നെന്നെരം നായിമ്മാറു്:—
 പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനെ
 കെക്കൻമലവാളം(ഴം) കുഞ്ഞുകമ്മ
 രാമായണം കഥ പാടുന്നാൻ.
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനെ
 ക(ഉ)ടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ:—
 പുലിനാടുവാണുള്ള നായിമ്മാറെ !
 കെക്കൻമലക്കൊന്നു ³കാര്യവെണം
 എന്നുപറഞ്ഞിറു് തമ്പുരാനെ
 കാറിന്നവിടെ കയരുന്നല്ലൊ.
 കാറുപടികാരി ചെല്ലുന്നെരം
 കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞുകമ്മ
 വെഗംപടിഞ്ഞാറെറ പൊരുന്നല്ലൊ.
 കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
⁴പൂമന്ത്രിയിങ്ങെടുത്തു് മാതു
 പടിക്കലുംകൊണ്ടു് പിരിനീത്തി.

1. ഉപമകൾ നോക്കുക. ചോലെ പനങ്കിളി=ചോലവകുത്തുള്ള പനങ്കിളി—
 അവർ പഴക്കിയ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ പാട്ടുമ്പോൾ സ്വരത്തിന്നു് മാധുര്യം കൂടേണ്ടതാ
 ണല്ലൊ. പനങ്കണ്ട ... തത്ത—ഇതു് മേല്പറഞ്ഞുപോലെതന്നെ, നാഗസ്വരം എന്നും പാഠം
 കാണുന്നുണ്ടു്.
2. മനോഹരമായ ശബ്ദം എന്നർത്ഥമുണ്ടെന്നായിട്ടിരിക്കുന്നു.
3. കയറുക എന്നതിൻറ ചുരുക്കം.
4. പലന്റിത്തിലുള്ള പായ.

അന്നത്താലെ നടന്നുട്ടിൻ

* മതമേഖലയായ തറവാട്ടുകളിൽ ഭരണാധികാരിമാർ ഭാഗ്യവാർഷികം “ഉടക്കാനും കേക്കാനും” കൊടുക്കേണ്ടവരാണ്. ഉടക്കുന്നത് മുണ്ടും, കേക്കുന്നത് എണ്ണ എന്നതാണ് സ്പഷ്ടം. ഭക്തപൂജയെക്കുറിച്ചാണ് ചോദ്യത്തിന്റെ സാരം. “ഉണ്ണും പരയുക” എന്നതിന് വ്യവഹാരപരമായ ചെലവുകൾ എന്നർത്ഥമാണ്. പുത്തളി ഇടത്തരിൽ ചിതയോടെയെണ്ണിയിട്ടുള്ള കഥ നോക്കുക.

കെ.കെ.ൻ മലയാളം ക്കുമ്മൻ

* II-ാം ഭാഗം നോക്കുക.

കലവിലമുറിച്ചു തരണെന്നു്.¹
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറു്
 പിന്നെയും ഭാല എഴുതുന്നല്ലോ.
 'പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനെ !
 കെക്കൻമലവാണ കുങ്കുമമ്മൻ
 കലവിലമുറിച്ചു തരണ്ടിക്കല്
 കെക്കൻമലവാണ മാതുണ്ണി
 ഓറിനപെറു് കരുട്ടിക്കാൻ
 കുട്ടിക്കുമാസം എന്തെല്ലാണ്ടാല്
 കലവിലമുറിച്ചു തരവെൻ ഞാളു്.'²
 അങ്ങനെഭാല അയക്കുന്നല്ലോ.
 അങ്ങനെ അവിടെയുടെ കൂട്ടന്നരം
 കെക്കൻമലവാണ കുട്ടെച്ചു്
 തെക്കിനപുറത്തു് കളരിക്കുന്ന്,
 എഴുതികയറി ഓറുപൊരുണരം
 1മലമലമുത്തപ്പൻ ദൈവത്തിന്റെ
 ചിങ്ങൻപുലിയതെളുകെല്ലാണ്ടിറു്³
 കെക്കൻമലവാണ കുട്ടെച്ചു്
 കുട്ടെച്ചുപുലിപാറി തിന്നുപോയി.
 കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറു്
 കുട്ടെച്ചെന്തൊക്കി നടന്നൊണ്ടിറു്
 മാലൊറുതന്ന പാഞ്ഞുവല്ലോ:—
 കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറേ !
 കെക്കൻമലക്കൊറു് വന്നൊണ്ടിറു്
 കുട്ടെച്ചു പുലിപാറി തിന്നുപോയി
 കരഞ്ഞി(ഞ്ഞു)പറഞ്ഞല്ലോ നായിമ്മാറു്
 കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
 നന്ന ³അലമൊറുകൂട്ടിയല്ലോ.
 അങ്ങനെ അവിടെയുടെ കൂട്ടന്നരം
 കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
 മക്കളു് മരിച്ചുള്ളു⁴കുക്കുകൊണ്ടു്
 മാതുവെടച്ചി(ച്ച) മരിച്ചി(ച്ച)പോയി.

1. ഒരു മലമലമുതലും.

2. മുത്തപ്പന്റെ ആവേശംകൊണ്ടു് ഇളകിവന്നിട്ടു് എന്നർത്ഥം.

3. നിലവിലി. 4. ഉരക്കം. ഇവിടെ വ്യസനം എന്നർത്ഥം.

കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറു്
 കെക്കൻമലവാണ മാതുനയെ
 മാതുനെച്ചു് ദഹിപ്പിച്ചല്ലോ.
 അങ്ങിനെ അവിടെയുടെ കൂട്ടന്നരം
 മാതുപെറ കുഞ്ഞിനതാക്കുന്നതു്
 മാതുണ്ണപെര് വിളിച്ചവര്.
 കുട്ടിക്കു് ആറുമാസം എന്തെല്ലാത്തു്
 പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനെ
 പിന്നെയുംഭാല എഴുതുന്നല്ലോ.
 കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറേ !
 കെക്കൻമലവാണ കുങ്കുമമ്മൻ
 'മെലിൽവരും മുമ്പുപ്രാഴു്ചക്കു്'
 കലവിലമുറിച്ചു തരണെന്നു്.¹
 അങ്ങനെഭാല അയക്കുന്നല്ലോ.
 കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറു്
 ഭാലയിലെവാചകം കാണുന്നരം
 കരഞ്ഞി(ഞ്ഞു)പറയുന്ന നായിമ്മാറു്
 കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞുകുമ്മ !
 ഞാളിന്നതെന്തൊരു വെണ്ടുന്നതു്
 കെക്കൻമലവാണ മാതുണ്ണി
 മാതുണ്ണി തെണ്ടിയുള്ളകാനിത്¹
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞുകുമ്മ
 ഒന്നെപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുകുമ്മ
 കെക്കൻമലവാണെൻറാങ്ങൊരേ !
 കലവിലമുറിക്കു കുറിക്കവെണ്ടാ
 രണ്ടരവയസ്സുള്ള കുണ്ണനെയും,
 ആറുമാസയുള്ള മാതുനെയും,
 എന്നക്കൊൻറ മക്കളെ പൊറുപവെന്നം.
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറു്
 കരഞ്ഞു പാഞ്ഞല്ലോ നായിമ്മാറു്
 കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞുകുമ്മ !

1. തെണ്ടിയുള്ള അകുമാണിത് = ഇവിടെ 'അകം എന്നതിന്നു് അനർത്ഥം എന്നെ ധരിപ്പിക്കേണ്ടതു്.

ഞാളിപ്പം എന്താൻ വെണ്ടുന്നത് ?
 പുലിനാട് വാങ്ങുള്ള തമ്പുരാൻ
 കലവില മുറിച്ചുകൊടുക്കപവെന്നം
 കലവിലമുറിക്ക കയിച്ചില്ലെങ്കിൽ
 ഞാളെതലകൊത്തി പൊളുത്തല്ലോ
 കെക്കൻ മലവാന നായിമ്മാൻ
 കലവിലമുറിക്കൊക്കെ വെണ്ടുന്നത്
 കൊല്ലെല്ലാം തന്നെയത് കൂട്ടിയല്ലോ.
 കെക്കൻ മലവാന കുഞ്ഞുകുമ്മ
 തെക്കല്ല, കുളിക്കല്ലല്ല
 മക്കളെയുംനൊക്കി നടക്കുന്നല്ലോ.
 അങ്ങനെ അവിടെയുടെ കൂടുന്നെരം
 പൂശായ് വന്നുപൊലുന്നൊണ്ടാരെ¹
 കെക്കൻ മലവാന കുഞ്ഞുകുമ്മ
 ആറുമാസയൊരു മാതൃനെയും
 രണ്ടരവയസ്സുള്ള കുഞ്ഞനെയും
 രണ്ടാളെയുംതെച്ചി(ച്ച) കുളിപ്പിച്ചല്ലോ
 കുട്ടെച്ചെട്ടിച്ചൊറ് വാരിയല്ലോ.
 പടിഞ്ഞാറെ പൊങ്ങുരൽ കട്ടുമലർ
 മക്കളെയുംവെച്ചി കിടന്നവിടെ.
 കെക്കൻ മലവാന നായിമ്മാൻ
 കരഞ്ഞുപറയുന്നു നായിമ്മാൻ
 കെക്കൻ മലവാന കുഞ്ഞുകുമ്മ !
 ഇനിക്കിപ്പം തെച്ചി(ച്ച) കുളിക്കരുതോ ?
²ചീന്തത്തുണി മാറി ഉടുക്ക, കുഞ്ഞാ !
 പട്ട്ചരട് മാറി കെട്ട് കുഞ്ഞാ !
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞുകുമ്മ
 ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുകുമ്മ
 കെക്കൻ മലവാനെൻറാങ്ങുരരെ !
 പട്ട്ചരട് മാറി കെട്ടുപയില്ല !
 ചീന്തത്തുണിമാറി ഉടുക്കയില്ല !

1. വന്നു പുലർന്നു എന്ന് സർ. ഉകാരം ഒകാരമാകുന്നത് സാധാരണയാണല്ലോ.

2. ചീന്തലായിട്ടുള്ള തുണി.

കലവില മുറിക്കയും വെണ്ടുന്നെ¹
 എൻറാരു കുട്ടെച്ചുതന്നെയൊന്ന്
 എന്നെത്തന്നെയൊ നൊക്കപവെന്നം.
 അങ്ങനെ അവിടെയുടെ നിക്കുന്നെരം
 പുലിനാടുവാങ്ങുള്ള തമ്പുരാനും
 മന്ത്രാരിമുപ്പത് നായിമ്മാറും
 കലവിലമുറിക്കവർ വന്നൊണ്ടല്ലോ.
 കെക്കൻമലകാരി വന്നൊണ്ടാരെ
 കെക്കൻമലവാന നായിമ്മാൻ
 അരിയംപുചാടി² എതിരൊരല്ലോ
 പുലിനാട് വാങ്ങുള്ള തമ്പുരാനൊ
 പടിഞ്ഞാറെത്തന്നെയല്ലെ പൊരുന്ത്.
 തമ്പുരാൻപടിഞ്ഞാറെ ചെല്ലുന്നെരം
 കെക്കൻമലവാന കുഞ്ഞുകുമ്മ
 മക്കളെയുംവെച്ചി(ച്ച) കിടന്നിനല്ലോ.
 പുലിനാടുവാങ്ങുള്ള തമ്പുരാനൊ
 കലവിലമുറിക്കൊക്കെ രാജി(ശി?) ആയെരം³
 കലവിലമുറിക്ക കയിക്കുന്നല്ലോ.
 കലവിലമുറിക്ക കയിഞ്ഞെരത്ത്
 സദ്യവെടിപ്പിൽ കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
 സദ്യവെടിപ്പിൽ കയിഞ്ഞൊണ്ടാരെ
 തമ്പുരാനുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ:—
 കെക്കൻമലവാന നായിമ്മാറെ !
 എഴുന്നള്ളത്തെലൊടെ പൊളുന്നെരം⁴
 കെക്കൻമലവാന കെട്ടുമ്മെന്⁵
 ഒപ്പരംഎഴുന്നള്ളത്ത് കൊള്ളുത്തല്ലോ
 അതുതരംവാക്കൊള കെക്കുന്നെരം
 കുങ്കുമനന്നെ കാരയുന്നല്ലോ.
 ഒടനെപറഞ്ഞല്ലോ നായിമ്മാൻ

1. വേണ്ട ഏനിക്ക.

2. അരിയും പുപ്പും എറിഞ്ഞു എന്നർത്ഥം. അരിയും പുപ്പും എറിയുന്നത് എതിരേൽക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ചടങ്ങാണ്. (ചാടി-എറിഞ്ഞു.)

3. സമയമായപ്പോൾ, രാജി, രാജിയുടെ രൂപാന്തരമായിരിക്കണം ?

4. എഴുന്നള്ളത്തോടെ പോകുന്നെരം.

5. കെട്ടിലമ്മയെ.

കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞുകുഞ്ഞ് !
 എന്തിനാനീയൊ കരയുന്നത്
 രണ്ടരവയസ്സുള്ള കുഞ്ഞുനെയും,
 ആറുമാസയുള്ള മാതുനെയും,
 കുട്ടെപ്പള്ളരണ്ടാളും പൊറുപ്പനാൻ
 പന്ത്രണ്ടില്ലെ ഞാളാണുണ്ടാളും ?
 പന്ത്രണ്ടല്ലെയിടെ പെണ്ണുണ്ടാളും ?
 നീയൊകരയെണ്ട കുഞ്ഞുകുഞ്ഞ് !
 ഞാളിന്ന് കുട്ടെപ്പള്ള പൊറുപ്പനല്ലോ.
 നീ നിൻറചമയം ചമഞ്ഞൊക്കത്ത !
 അതുതരംവാക്കൊളം കെക്കുന്നെരം
 കടനെപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുകുമ്മ
 കെക്കൻമലവാണെൻറ ആങ്ങളാറെ !
 എനക്ക് ചമയപ്പൊടൊന്നുംവെണ്ടാ
 പട്ടച്ചരട് മാറി കെട്ടീല്ലാലൊ
 ചീന്തത്തുണിയാലെ പൊരുന്നല്ലോ.
 പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനും,
 കെക്കൻമലവാണ കെട്ടിലമ്മയും,
 കാറ് പുലിനാട്ടിൽ പൊരുന്നല്ലോ.
 കാറ് പുലിനാട്ടിൽ എത്തുവാണ്ടാരെ,
 കാറ് സുഖമായി കൂടുന്നല്ലോ.
 കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറും,
 രണ്ടര വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞുനെയും,
 ആറുമാസയുള്ള മാതുനെയും,
 കാരീന്ന് നല്ലവണ്ണം പൊറുപ്പനല്ലോ.
 1ദായിക്കമ്മം പാല് കൊടുക്കുകയും
 2പയിക്കമ്മം ചൊറ് കൊടുക്കുകയും
 അങ്ങനെ കുട്ടെപ്പള്ള പൊറുപ്പനല്ലോ.
 അങ്ങനെ കുറൊന്നാളും പാക്കുന്നെരം
 കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറും
 നായിമ്മാറിനങ്ങനെ ആകുന്നത്

1. ദാമി കക്കുമ്പാൾ (ദേശ്യം)

2. പയിക്കക = വീശക്കക. കേരളത്തിലെ ഇതരദേശങ്ങളിൽ ഈ വാക്ക് സാധാരണയായ ജാതിക്കാരാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

പാലയിലെനാട് പിടിക്കുന്നാൻ
 പാലയിലരശി എന്നതമ്പുരാനോ
 കാക്കാര തരവൊല അയച്ചൊണ്ടിററ
 കാരീന്നതങ്ങനെ പൊളന്നല്ലോ.
 കാരീന്നതങ്ങനെ പൊളന്നെരം
 പറയുന്നങ്ങനെരം നായിമ്മാറും—
 പന്തിരണ്ടാമെന്ന പെണ്ണുണ്ടാളും !
 പാലയിലരശി എന്നതമ്പുരാനോ,
 തമ്പുരാൻ തരവൊല അയച്ചിററുണ്ടാ.
 പാലയിലെ നാട് പിടിക്കുന്നാൻ
 നാട്പിടിക്കുന്നായി പൊന്നാണാളും
 ആറുമാസയുള്ള മാതുനാൻ
 ദായിക്കമ്മം പാല് കൊടുക്കുപവെന്നും.
 വിശക്കമ്മം ചൊറും കൊടുക്കുപവെന്നും.
 രണ്ടര വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞുനെയും
 പയിക്കമ്മം ചൊറ് കൊടുക്കുപവെന്നും.
 നല്ലൊന്നുംകുട്ടെപ്പള്ള നൊക്കുപവെന്നും.
 ആവുന്നതൊക്കെ പറഞ്ഞവർ
 കാരീന്നതങ്ങനെ പൊരുന്നല്ലോ.
 കാരീന്ന്പൊയി പൊറംകയിഞ്ഞെരമെ²
 ആറുമാസയുള്ള കുഞ്ഞിമ്മാതു
 മാതുക(ഉ)ന്നന്ന കരയുന്നല്ലോ.
 രണ്ടരവയസ്സുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
 വന്നുപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
 കെക്കൻ മലവാണ അമ്മായെളെ !
 ആറുമാസയുള്ള മാതുആൻ
 മാതുക(ഉ)ന്നന്ന കരയുന്നല്ലോ
 മാതുന്പാല് കൊടുക്കുപ വെന്നും.
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പെണ്ണുണ്ടാളും
 കടന പറഞ്ഞല്ലോ പെണ്ണുണ്ടാളും
 കെക്കൻമല വാണകുഞ്ഞിക്കുണ്ണാ !

1. പോകുന്നു.

2. കുറുന്നെരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നർത്ഥം.

3. അമ്മയെക്കളെ.

ദായിക്കുമ്മം പാല് കൊടുക്കുപന്നന്
മാതുന്റെ ഇരുത്തുപ്രു¹ ഞാളല്ലാലൊ,
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
മാതുനെ എടുത്തിങ്ങുതട്ടിയല്ലൊ.
പിന്നെയും കരഞ്ഞു പറഞ്ഞുകുണ്ണൻ
കെക്കൻമലവാരണന്റെറമ്മായെളെ !
കെക്കൻമലവാരണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
മാതുകണൻ കരയുന്നല്ലൊ
²ഇച്ചിരിപാല് കൊടുക്കുപവണം
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള അമ്മായെളെ
പറയുന്നണ്ടെന്നരം അമ്മായെളെ:—
' കെക്കൻമലവാരണ കുഞ്ഞിക്കുണ്ണാ!
മാതുനെഎടുത്തിററു തട്ടുവാനും
മാതുന്പാല് കൊടുക്കുപാനും
മാതുന്റെഇരുത്തുപ്രു³ ഞാളല്ലാലൊ'
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
മാതുനെ എടുത്തിങ്ങു പൊരുന്നല്ലൊ.
മാതുനെഎടുത്തിങ്ങു പൊരുന്നെന്നരം
പറയുന്നണ്ടൊമെന്ന കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
' കെക്കൻമലവാരണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
പൊറമ്മ ഞമ്മക്കു മരിച്ചിനല്ലൊ
പൊറമ്മ ഞമ്മക്കുതിങ്ങായിൻ'.³
⁴ഏടയതിളള എന്നറിഞ്ഞല്ലാലൊ
അമ്മാമമ്മാറമ്മക്കിങ്ങായിൻ⁵
കാറിന്പൊയുളളൊരു നാട്ടല്ലാലൊ
ഏടയെങ്കിലുംപൊയി മരിക്കുപ്രാമ്മളു⁶
അങ്ങനെപറഞ്ഞൊണ്ടു പൊരുന്നല്ലൊ.
അങ്ങനെതന്നെ നടന്നുകുണ്ണൻ

1. ഇരുത്തുവർ—അവളെ നോക്കാനായി ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവർ.
2. ഇങ്ങിരി (കറച്ചു)—ദേശം.
3. (ദേശം) ഉണ്ടായിരുന്നു.
4. എവിടെയാണുള്ളത്.
5. ഉണ്ടായിരുന്ന.
6. മരിക്കും നമ്മൾ.

കാടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാറെ¹
കാറെപടിക്കുതായെ പുത്തുരത്ത്,
ആറുമാസായുള്ള മാതുനെയൊ
മാതുനെആട ഇരുത്തികുണ്ണൻ.
കുണ്ണനും അവിടെ ഇരിക്കുന്നല്ലൊ.
കാടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാറെ
കാലീനെമെക്കുന്ന പാണച്ചെക്കൻ
കാലീനെമെക്കു നായി പൊളന്നെന്നരം
കുട്ടെകുണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലൊ.
ചൊടിക്കുന്നെന്നരം പാണച്ചെക്കൻ
' ഇങ്ങുളിന്നെടയുള്ള കുട്ടെപ്രു² ?
എടുന്നുവരുന്നിങ്ങു കുട്ടിയെനീ !
എന്തിന്കുട്ടി കരയുന്നത് ?
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
കാലീനെമെക്കുന്ന പാണാ ! കെക്കു
പൊറമ്മ ഞമ്മക്കു മരിച്ചുപൊയി
പൊറമ്മ ഞാക്കിന്ന തിങ്ങായിൻ
ഏതൊരുവീട്ടിലെ നന്നിത്തുകൂടാ
കാരണൊമ്മാറു ഞാക്കുണ്ടായിൻ
കാറിനപൊയുളളൊരു നാടുള്ള
അങ്ങനെപറഞ്ഞു കരഞ്ഞി(ഞ്ഞു)കുണ്ണൻ
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള പാണച്ചെക്കൻ
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ ചെക്കുന്നാൻ
' ഒന്നിപ്പംകെക്കുന്നൊ, കുട്ടെപ്രു !
കാടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാറെ
²കാലീനെമെച്ചി ഞാൻ വന്നൊണ്ടാല്
ഉണ്ടെലച്ചൊറു തരു എനക്കു
ഇങ്ങക്കും ഞാനൊരുതരു എന്നല്ലൊ.
ഇങ്ങുളിപ്പടിക്ക ലിരുന്നൊളിനെ.'
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുട്ടെ പ്രു³ ?
കുട്ടെ പ്രു⁴പടിക്ക ലിരിക്കുന്നല്ലൊ.
അങ്ങനെ അവിടെ ഇരിക്കുന്നെന്നരം

1. കുടിയാന്മാരുടെ.
2. കാലി = കന്നുകാലി — മേച്ചി = മേച്ചിട്ട്,

പിന്നെയുംമാത്ര ഭരണിയല്ലോ.
 അന്നേരം അവിടെ ഇരിക്കുന്നല്ലോ.
 കാലീനമെക്കുന്ന പാണച്ചെക്കൻ
 കാലീനമെച്ചിറൻ വന്നൊണ്ടാരെ
 ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാൻ
 1 ഉണ്ടെലച്ചൊൻ കൊടുക്കുന്നല്ലോ
 കാലീനമെക്കുന്ന പാണച്ചെക്കൻ
 എല്ലാനുംചെക്കൻ വെയിക്കുന്നത്²
 ചൊറുപ്പുത്ത ചെക്കൻ പൊരുന്നല്ലോ
 പടിക്കലുംതന്നെയത് കൊണ്ടുവന്നു.
 ആറുമാസയുള്ള മാത്രനാൻ
 മാത്രൻ വാരികൊടുത്തു ചെക്കൻ.
 കണ്ണനുംചെ:ൻ കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
 പറയുന്നണ്ടൊമെന പാണച്ചെക്കൻ:—
 ഒന്നിപ്പംകെക്കണൊ, കുട്ടെച്ചെ !
 നെരൊട്ടെട്ടമണി³ ആയൊണ്ടാല⁴
 ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാൻ
 ഉണ്ടെലച്ചൊൻ തരു എന്നക്ക്
 ഇങ്ങക്ക് ചൊറുതരു എൻ ഞാനൊ
 എൻറ ഭരക്കിന്ന് താൻകെട്ടൊ,
 ആടത്തെപടിക്ക ലൊറങ്ങും ഞാനെ.
 എൻറ അടുക്കെ ഭരങ്ങാങ്ങക്ക്⁴
 ഞാനിങ്ങച്ചെ നല്ലവണ്ണം പൊറുത്തല്ലോ.
 അങ്ങനെപറഞ്ഞൊടെ ഇരിക്കുന്നല്ലോ.
 നെരൊട്ട് അന്തിമൊന്തി⁵ ആയെരത്ത്
 ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാൻ
 കുളിച്ചിററുണ് കയിഞ്ഞൊണ്ടാരെ,
 ചെക്കനെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലോ.
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പാണച്ചെക്കൻ

1. ഉണ്ടെലയിൽ ചോറ.
2. എല്ലാററിൽ നിന്നും ചെക്കൻ കുഴിയുന്നേടത്തോളം. വെയിക്കുക = കുഴിക്കുക എന്നും അർത്ഥമാവാം.
3. എട്ടുനാഴിക രാച്ചെന്നപ്പോൾ എന്നർത്ഥം. പണ്ടു നാഴിക സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കേവിലകങ്ങളിലും പ്രധാന തറവാടുകളിലും മണിയടിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.
4. ഉറങ്ങാം നിങ്ങൾക്ക്.
5. ഇങ്ങനെ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നത് നാടന്മാരുടെ ഇടയിൽ സാധാരണയാണ്.

ചൊറുപ്പുത്താൻ വന്നുചെക്കൻ.
 ചൊറുപ്പുത്തവൻ വന്നൊണ്ടാരെ
 കുട്ടെ പ്രക്കംചൊറ കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
 ചെക്കനുംതന്നെ ബെയിക്കുന്നല്ലോ.
 ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാൻ
 ഓരൊൻ വാരി ലടച്ചൊണ്ടാരെ
 കുട്ടെ പ്രച്ചെയും കൂട്ടിയവൻ പൊരുന്നല്ലോ.
 പടിക്കലും തന്നെയത് വന്നൊണ്ടിറൻ
 പടിക്കലും തന്നെ കിടക്കുന്നല്ലോ.
 നെരൊട്ട് പാതിര രാച്ചെല്ലാമൊ²
 മാത്ര കണൻ കരയുന്നല്ലോ
 കുഞ്ഞനൊണൻ കരയുന്നേരം
 ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാൻ
 ഓറിനതന്നെ പറയുന്നല്ലോ:—
 'ഞമ്മച്ചെ പടിക്കല താൻകെട്ടൊ'
 കാലീന മെക്കുന്നപാണച്ചെക്കൻ
 *ഞമ്മച്ചെ ഇല്ലം മുടിക്കെപയുള്ള
 അങ്ങനെ അവിടെയോട കൂടിയല്ലോ
 പിറൊന്നപല്ല പുലന്നെരത്ത്
 ചെക്കനൊട് വന്നു പറയുന്നല്ലോ.
 കാലീന മെക്കുന്നപാണച്ചെക്കൻ !
 ഏടന്നു കുട്ടെച്ചെ കൊണ്ടെപന്നിത് ?
 കുട്ടെച്ചെക്കൊണ്ട പടികീക്കണം.³
 4 ഇന്നെയും ഇല്ലത് കാററയില്ല.⁵
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പാണച്ചെക്കൻ
 കരഞ്ഞു പറയുന്നപാണച്ചെക്കൻ.
 'ഉഴയി ! വിധിയെൻറ പൊന്നുട്ടച്ചെ !
 ഞാനെങ്കിലും ഇങ്ങച്ചെ പൊറുത്തല്ലോ

* ചെറിയകുട്ടികളെ രാത്രി യീങ്ങിനെ പടിക്കലിട്ടു കരയിക്കുന്നത് മഹാപാപമാണ്, അതുകൊണ്ട് ഇല്ലം മുടിയുമെന്നു സാരം.

1. കുഴിക്കുക.
2. പാതിരാവായപ്പോൾ.
3. പടിക്കൽനിന്ന് ഇറക്കിക്കൊണ്ടുപോകണം.
4. നിന്നെയും.
5. കയറുകയില്ല.
6. ഉഴയി = അഞ്ചോ = (ദേശം.)

ഞാനിപ്പം എന്താൻ വെണ്ടുന്നത് !

മാതൃകണന കരഞ്ഞൊണ്ടിറുത്

കാടക്കുട്ടിപ്പം കുടിയാമ്മാർ

അമ്മാരെന്നെയും വെക്കുല്ലാലൊ.

അതുകൊണ്ടു കെക്കണം കുട്ടികളെ !

എടയെങ്കും പോയി കയിഞ്ഞൊളീനെ¹

രണ്ടുവയസ്സുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ

മാതൃനെ എടുത്തിങ്ങു തട്ടികുണ്ണൻ

മാതൃവൊടല്ല പരയുന്നത്:—

‘കെക്കൻമലവാന കുഞ്ഞിമ്മാതു !

²പാക്രംകെട്ടൊളീ നീയെമാതു !

പൊറമ്മത്തമ്മക്കു ചത്തുപോയി

പൊറമ്മത്തമ്മളു പൊറൊപനം

കാറിന്നു പൊയുള്ളൊരു നാടുള്ളല്ലാലൊ

അങ്ങനെ എടുത്ത് നടന്നുകുണ്ണൻ

അന്നടത്താലെ നടക്കുന്നെരം

മലയിന്നു കീഴും മലംകൊറത്തി

കുട്ടെ കണ്ണാലെ കാണുന്നെരം

കൊറത്തിയതല്ല പരയുന്നത്

അയ്യൊപടച്ചൊനെ തമ്പുരാനെ !

³പാക്രമുള്ളൊരു മക്കളല്ലൊ

ഞാൻകൊണ്ടൊയി മക്കളുപൊററുണ്ണും

ഏതില്ലം കുട്ടെച്ചൊന്നറിയുല്ലാലൊ

ഏടയെങ്കുംപോയി കയിഞ്ഞൊളീനെ

അതുതന്നെ കെടുള്ള കുട്ടെച്ചൊന്നു

കുട്ടെച്ചുരണ്ടാളും പൊരുന്നല്ലൊ.

അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറു

പുലിനാട് വാങ്ങുള്ള തമ്പുരാന്റെ

വെള്ളരി പാച്ചൊയിച്ചുകണ്ടത്തിന്നു

വെള്ളരി ⁵മിടിയന് കണ്ടെത്തു

കെക്കൻമലവാന മാതൃനെയൊ

1. എടിയെങ്കിലും പോയി കഴിഞ്ഞുകൊടുവിൻ.

2. 3. ഭാഗ്യം.

4. പാച് ഒഴിച്ചു.

5. ഇളയവെള്ളരിക്കും വെള്ളരിക്കാപ്പുവൽ.

പുലിനാട് വാങ്ങുള്ള തമ്പുരാന്റെ

വടിക്കലും കൊണ്ടുരുത്തികുണ്ണൻ

വെള്ളരി പാച്ചൊയിച്ച കണ്ടത്തിന്നു

കെക്കൻമലവാന കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ

വെള്ളരിമിടിപോയി പരിക്കുന്നെരം

പുലിനാട് വാങ്ങുള്ള തമ്പുരാന്റെ

കോലൊത്ത നായിമ്മാറാകുന്നത്,

മാതൃനെ നുള്ളിക്കരയിടുന്നു.

മാതൃന്റെ കരച്ചിലു കെറക്കുന്നെരം

പാച്ചുമിടിയതും ഇട്ടുകുണ്ണൻ

മാതൃനെ വന്നിറൊടുക്കുന്നല്ലൊ.

എന്നിറു കണ്ണനൊ തന്നെയൊ

മാതൃനെ എടുത്ത് നടക്കുന്നല്ലൊ.

മാതൃനെ എടുത്ത് നടന്നുകുണ്ണൻ

അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറു

ചൊരത്തിലെ വെരിഅസ്സൻറാലുംകല്¹

ആലുകലങ്ങിനെ എത്തുമാത്ത്.

കൊരിച്ചൊരിഞ്ഞ മയ(ഴ)പെയ്യ.

കെക്കൻ മലവാന കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ

മാതൃനെ ആടയൊ വെച്ചി(ച്ച)കുണ്ണൻ

*മയെത്തുന്നെ ഇരിക്കുന്നല്ലൊ.

²രാവുകലായി പെയ്യുമയ(ഴ).

കെക്കൻകൊണ്ടല്ലൊ കുട്ടെച്ചൊന്നു.

അങ്ങനെ അവിടെയൊ ഇരിക്കുന്നെരം

കെക്കൻമലവാന കുഞ്ഞിമ്മാതു

മരിച്ചനെകലാലൊ³ പൊരുന്നല്ലൊ.

കെക്കൻമലവാന കുങ്കമ്മന്റെ

കുങ്കമ്മന്റെറിയത്തും വന്നിന്ന

കുങ്കമ്മനെ അരിക്കിനാവ്⁴ കാണിച്ചല്ലൊ

വത്താനംപൊലെ പറഞ്ഞവളു:—

1. ഒരു സ്ഥലപ്പേര്.

* മറ്റൊരു.

2. ധാരാളം പെയ്യ എന്നർത്ഥം.

3. നിമിഷം.

4. അരിക്കിനാവ് = അപ്പുവുമായ സ്വപ്നം. പ്രേതബാധയിലുള്ള വിചാരം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

‘കെക്കൻമലവാന കഞ്ഞനിയത്തി !
 1ഇനിക്ക് സുഖമുണ്ട് നെരനിയത്തി !
 എന്നക്ക് സുഖമില്ല നെരനിയത്തി !
 അങ്ങനെ അരികിനാവ് കാണിച്ചല്ലോ
 കെക്കൻമലവാന കഞ്ഞുകമ്മ
 ഒരക്കില് തെട്ടി എണ്ണീറല്ലോ.
 നന്നക്കരയന്ന കഞ്ഞുകമ്മ
 പുലിനാട് വാണുള്ള തമ്പുരാനെ
 തമ്പുരാനെല്ല പരയുന്നത് :—
 ‘പുലിനാടവാണുള്ള തമ്പുരാനെ !
 കെക്കൻമലവാന പൊൻമക്കള്
 ഞാനെൻറമക്കളെ 2കണ്ടോയിച്ചു
 ഞാനെവെള്ളം കുടിക്കയില്ല !
 പള്ളിയറവാതിൽ തുറക്കയില്ല !
 അങ്ങനെ പറഞ്ഞിറന്ന് കഞ്ഞുകമ്മ
 പള്ളിയറവാതിൽ അടച്ചപ്പട്ടി
 പള്ളിയറന്നലമൊറ കൂട്ടുന്നല്ലോ.
 പുലിനാടവാണുള്ള തമ്പുരാനെ
 നായിമ്മാരെത്തന്നെ അയക്കുന്നല്ലോ.
 പുലിനാടവാണുള്ള നായിമ്മാറ
 ഒറിനതങ്ങിനെ പൊയൊണ്ടിറന്ന്
 കെക്കൻമലക്കൊറ് ചെല്ലുന്നല്ലോ.
 കെക്കൻമലക്കൊറ് ചെല്ലുന്നെരം
 കെക്കൻമലവാന നായിമ്മാറ
 നായിമ്മാറ പടിക്ക ലിരുന്നിനല്ലോ
 കെക്കൻമലവാന നായിമ്മാറ
 നായിമ്മാറെകണ്ണാലെ കാണുന്നെരം
 ചൊടിക്കുന്നന്നെരം നായിമ്മാറ
 പുലിനാടവാണുള്ള നായിമ്മാറെ !
 എന്തിനായിററാ നിങ്ങളു വന്നൊണ്ടത് ?
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ
 ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലോ നായിമ്മാറ
 കെക്കൻമലവാന നായിമ്മാറെ !

1. നിനക്ക്.

2. അവരുടെ അനാഥസ്ഥിതികളും കൊണ്ടുപോന്നു എന്ന് സാരം.

പുലിനാട് വാണുള്ള കെട്ടിലമ്മ¹
 ദായിച്ചവെള്ളം കുടിക്കുന്നില്ല !
 പള്ളിയറവാതിൽ തുറക്കുന്നില്ല !
 കുട്ടെട്ടിയുംകൂട്ടി വെഗംചെലെപന്നന്
 തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്തിനല്ലോ.
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ
 നെഞ്ഞത്തടിച്ചു കരയുന്നല്ലോ.
 കരഞ്ഞുപരയന്ന നായിമ്മാറ
 പുലിനാട് വാണുള്ള നായിമ്മാറെ !
 കുട്ടെട്ടിതന്നെ മരിച്ചുപൊയി
 പുലിനാട് വാണുള്ള കെട്ടിലമ്മയൊട്
 കെട്ടിലമ്മയൊടൊതു പരയവെണ്ടാ.
 അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ
 നായിമ്മാറ വെഗത്തിൽ പൊരുന്നല്ലോ.
 ഒട്ടനടന്നൊട്ടു പറഞ്ഞൊണ്ടിറന്ന്
 ഒന്ന് പുലിനാട്ടിലെത്തുന്നല്ലോ.
 പുലിനാടവാണുള്ള തമ്പുരാനെ
 തമ്പുരൻ നായിമ്മാറെ കണ്ടെത്തത്
 ചൊടിക്കുന്നന്നെരം തമ്പുരാനെ
 പുലിനാടവാണുള്ള നായിമ്മാറെ !
 എന്താന്ന് വർത്തനം നായിമ്മാറെ !
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ
 വർത്തനംപൊലെ പരയുന്നല്ലോ.
 വർത്തനം പൊലെയത് കെട്ടെരത്ത്,
 പുലിനാടവാണുള്ള തമ്പുരാനെ
 തൃക്കണ്ണ് നന്നക്കലങ്ങിയല്ലോ.
 നന്നക്കരയന്ന തമ്പുരാനെ
 അങ്ങനെ അവിടെയൊട നിക്കുന്നെരം
 രണ്ടരവയസ്സുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ

1. കെട്ടിലമ്മ = രാജാക്കന്മാരുടെ ഭാഗ്യമാരെ ഇങ്ങിനെയാണ് ഉത്തര കേരളത്തിൽ വിളിക്കാറ്. കെട്ടിലമ്മ അമ്മ = കെട്ടിലമ്മ. കെട്ട് = അരുണയിൽ സൂക്ഷിച്ച് പെരുമാറ്റുന്ന സ്ഥലം. കോവിലമ്മ (കോൽമ) എന്നൊരു പേരും പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. അത് ഒരു പ്രത്യേക സമുദായക്കാരെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദമായിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചിയിലെ ‘നേത്യുറയ്ക്കും’ തീരവിതാംകൂറിലെ ‘അമ്മച്ചിയും’ കെട്ടിലമ്മക്ക് തുല്യമാണ്.

ആറുമാസയുള്ള മാതൃനേയം
മാതൃനെ എടുത്തിട് തട്ടിക്കുണ്ണൻ
അന്നടത്താലെ നടക്കുന്നല്ലോ
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറ.
1നാദം പുരത്ത് നഗരത്തുട
കാറിന് തങ്ങനെ ചൊരുന്നെരം
2തച്ചൊളിച്ചു എന്നനായരപ്പി
3ഞാലിക്കരമ്മൽ ചെറിയകുങ്കൻ
നാദം പുരത്ത് നഗരത്തിൽ
പീട്ര നെരെമ്മെലിരുന്നിനല്ലോ
പറയുന്നണ്ടെന്നരം കുഞ്ഞിച്ചു
ഞാലിക്കരമ്മൽ ചെറിയകുങ്കൻ !
രണ്ടാളം കുട്ടെച്ചു പൊന്നത് കണ്ടോ
4അക്കുട്ടെച്ചെതെൻറ കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ !
എന്നുപറഞ്ഞിററ കുഞ്ഞിച്ചു
നഗരം മുറിച്ചു പാഞ്ഞു ചതു.
കുട്ടെച്ചെപ്പൊയി തടുത്തിട്ടല്ലോ.
കുട്ടെച്ചെപ്പൊയി തടുത്താണ്ടിററ
മാതൃനെവാങ്ങിയത് തട്ടിച്ചു
ചൊലിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞിച്ചു
കുണിപ്പംകെക്കുന്നൊ കുട്ടെച്ചെ !
എവിടന്നുവരുന്നിങ്ങു കുട്ടെച്ചെ ?
എതൊരുവീട്ടിലെ കുട്ടെച്ചുറന്ന്
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
പറയുന്നണ്ടെന്നരം കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
നായർപെരെന്തൊ നായരെ ! ഇപ്പം
പെരിപ്പംതന്നെ പറഞ്ഞൊണ്ടാലു

1. പടക്കരനിന്ന് ഏകദേശം 10 നാഴിക കിഴക്കുള്ള ഒരുസ്ഥലം.
2. ഒതേനന്റെ മേമകൻ.
3. വഴുതേ.
4. നീരയിൽ—നീര = പിടിക അടക്കാനുള്ള മരപ്പലക നിറഞ്ഞു ഒരുവരിയായി വെക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിറയെന്നു പേരുണ്ടായതാണു്.
5. അക്കുട്ടികളേതു്.
6. പേരും + ഇപ്പം (ഇപ്പോൾ)

വത്താനംപൊലെ ഞാൻ പറയുമല്ലോ
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിച്ചു
പറയുന്നണ്ടെന്നരം കുഞ്ഞിച്ചു
കുണിപ്പംകെക്കുന്നൊ കുട്ടെച്ചെ !
തച്ചൊളിച്ചു എന്ന നായർ ഞാനൊ
ഞാലിക്കരമ്മൽ ചെറിയകുങ്കൻ
നായരെപെരത് കെട്ടെരത്,
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലോ:—
കുട്ടുപറഞ്ഞൊട്ടു കെക്കുന്നെരം
തച്ചൊളിച്ചു എന്ന നായരക്കു്
അരിശംപിടിച്ചല്ലോ നായരക്കു്
1തൊറത്ത് മുണ്ടി ട്ടിരിക്കുന്നല്ലോ
വത്താനംപൊലെയത് കെറക്കുന്നല്ലോ
വത്താനംപൊലെയത് കെറക്കുന്നെരം
2കിടിലം വിറക്കുന്നു നായരക്കുറന്ന്
മാതൃനെ 3ഉക്കെല്ലു തട്ടിച്ചു
കുണ്ണന്റെകയ്യും പിടിച്ചു ചതു
അന്നടത്താലെ നടക്കുന്നല്ലോ.
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ
പുലിനാട് വാണുള്ള തമ്പുരാന്റെ
തമ്പുരാന്റെ കൊലൊത്ത് ചെല്ലുന്നല്ലോ.
തമ്പുരാന്റെ കൊലൊത്ത് ചെല്ലുന്നെരം
തമ്പുരാൻപടിക്കു ലിരുന്നിനല്ലോ
തച്ചൊളിച്ചു എന്നനായരപ്പി
ഞാലിക്കരമ്മൽ ചെറിയകുങ്കൻ
കറുപ്പടി കാരി ചെന്നെരത്

1. തോത്തമുണ്ട് എന്നുള്ളതാണു് തോറത്ത് മുണ്ടായത്. പാട്ടിൽ അക്കുറങ്ങർ കുറക്കുന്നതു പോലെ കൂടലും നീട്ടലും പതിവുണ്ടല്ലോ. കാഴ്ച, കാരിയമറയുന്നതിന്നു സാധാരണയല്ലല്ലോ.
2. ദേവപ്പുറംകൊണ്ടുള്ള വീരയൽ. കിട്ടുകിട വിറക്കുക എന്ന പ്രയോഗം നോക്കുക.
3. അറയുടെ രണ്ടുവശത്തിനുമെണ്ണ ഉപ്പു അരികിൽ ഒക്കു എന്നു പറയാറുള്ളതു്. ആസ്ഥലത്ത് തട്ടികുട്ടിയെ കുറന്നിട്ടുവെന്ന് സാരം.
4. കറുപ്പി = കയറി (ദേശം)

തമ്പുരാനരുളി ചെയ്യുന്നല്ലോ
 ഏടന്നുവരുന്നിങ്ങു നായിമ്മാരെ !
 എന്തിന് വരുന്നിങ്ങു നായിമ്മാരെ !
 ഒടനെപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചത്തു
 വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലോ
 കട്ടുപറഞ്ഞൊട്ടു കെൾക്കുന്നരും
 തമ്പുരാനരുളി ചെയ്യുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളിച്ചത്തു എന്ന നായരുകെ(ൾ)ക്കു
 ഞാലിക്കരമ്മൽ ചെറിയകുക്ക !
 പുലിനാടുവാണുള്ള കെട്ടിലമ്മ
 കെട്ടിലമ്മ അലമൊറ കൂട്ടുന്നുണ്ട്
 വാതുക്കൽചെന്നു വിളിക്കുവെന്നും.
 തച്ചൊളിച്ചത്തു എന്ന നായരന്
 വാതുക്കൽചെന്നു വിളിക്കുന്നല്ലോ
 പുലിനാടുവാണുള്ള കെട്ടിലമ്മ !
 വാതില് തുറക്കീനെ കെട്ടിലമ്മ !
 ഇങ്ങളെമക്കുള് വന്നിററുണ്ട്.
 അത്തുരംവാക്കത് കെക്കുന്നരും
 പറയുന്നുണ്ടൊമെന്ന കെട്ടിലമ്മ
 പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനെ !
 ഞാനെന്റെവാതിൽ തുറക്കേണ്ടിക്കൽ
 കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
 കുണ്ണനിന്ന് വാതിൽ വിളിച്ചൊണ്ടാലു
 ഞാനിന്ന് വാതിൽ തുറക്കുവല്ലോ.
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
 തച്ചൊളിച്ചത്തു എന്ന നായരന്
 മാതുനെ ഉക്കെല്ല തട്ടിയല്ലോ
 കുണ്ണന്റെറകയ്യം പിടിച്ചൊണ്ടിററു
 ചത്തുഅതല്ല പരയുന്നത്.
 കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞിക്കുണ്ണ !
 വാതുക്കൽ വിളിക്കിഞ്ഞി കുഞ്ഞിക്കുണ്ണ !
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
 വാതുക്കൽ തന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലോ

പുലിനാടുവാണുള്ള പെരൊരമ്മെ !
 വാതില് തുറക്കീനെ പെരൊരമ്മെ !
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞുകുമ്മ
 വാതില് തട്ടിതുറന്നുവെഗം.
 തച്ചൊളിച്ചത്തു എന്ന നായരൊടു,
 മാതുനെ വാങ്ങിയങ്ങ് തട്ടിയൊളു
 കുണ്ണന്റെറകയ്യം പിടിച്ചവള്
 പള്ളിയറക്കാത്തല്ലോ¹ പൊരുന്നത്
 പള്ളിവിരിപ്പിലും² പൊരറിയല്ലോ
 തച്ചൊളിച്ചത്തു എന്ന നായരന്
 തമ്പുരാനൊടല്ല പരയുന്നത്.
 പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനെ !
 കെക്കൻ മലവാണ നായിമ്മാരു
 പെണ്ണങ്ങളെയുംകൂടി വരുവുന്നാനു³
 തിരുവെഴുത്തൊല അയക്കുവെന്നും
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ളതമ്പുരാനെ
 തിരുവെഴുത്തൊല എഴുതിയല്ലോ.
 എന്നിററുതമ്പുരൻ തന്നെയൊന്.
 നായിമ്മാരെലൊല⁴ കൊടുത്തയച്ചു
 അന്നടത്തൊല നടുത്തുട്ടിററു.
 കെക്കൻമലക്കൊറു ചെല്ലുന്നല്ലോ
 പുലിനാടുവാണുള്ള നായിമ്മാരു
 കെക്കൻമലക്കൊറു ചെല്ലുന്നരും
 കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാരു
 പടിക്കലിരുന്നിന് നായിമ്മാരു
 പുലിനാടുവാണുള്ള നായിമ്മാരു
 കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാക്കു
 തിരുവെഴുത്തൊല കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
 ഓലയിലെ വാചകം കാണുന്നരും

1. ആത്മ = അകത്ത്.

2. പോറ്റി എന്നതിന്നു രക്ഷിച്ചു വെപ്പാണല്ലോ അർത്ഥം. ഇവിടെ കിടത്തി സൂക്ഷിച്ചു എന്നു സാരം.

3. വരുവാനാണ്.

4. നായമ്മാരേൽ = നായന്മാരുടെ കയ്യിൽ.

നായിമ്മാരല്ലെ പറയുന്നത്.
 പുലിനാടവാണുള്ള നായിമ്മാരെ !
 കട്ടെച്ചതന്നെ മരിച്ചത് കൊണ്ട്
 എങ്ങനെയാളോ വരണ്ടതിപ്പം
 കെക്കൻമലവാനെ നായിമ്മാൻ
 പെണ്ണങ്ങളോടല്ലെ പറയുന്നത്
 കെക്കൻമലവാനെ പെണ്ണങ്ങളെ !
 പുലിനാടവാണുള്ള കെട്ടിലമ്മ
 ഇങ്ങളെകൊണ്ടെപൻ¹ കൊതിച്ചിതല്ലോ
 ഞമ്മളിപ്പം വെഗത്തിൽ² പൊളങ്ങവെന്നം
 പൊരുത്തൻ പുറപ്പെട്ടു കീഴുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളിച്ചതു എന്ന നായരാനാൻ
 നാട്ടിലെത്തുകൾക്കൊക്കെയൊന്ന്
 കൈയ്യുംകാല അയക്കുന്നല്ലോ
 നാലുനാട്ടിലൊലയത് കിട്ടെത്തുത്ത്
 എല്ലാറുംവെഗത്തിൽ പോരുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളിച്ചതു എന്നനായരാനാൻ
 നായിമ്മാരെന്നൊക്കി ഇരിക്കുന്നല്ലോ.
 അങ്ങിനെ അവിടെയാട ഇരിക്കുന്നെന്നരം
 കെക്കൻ മലവാനെ നായിമ്മാൻ
 പന്തിരണ്ടൊമനെ പെണ്ണങ്ങളോ
 കാരുന്നതങ്ങനെ വന്നൊണ്ടല്ലോ.
 ഭാരെയിന്നകണ്ണാലെ കാണുന്നെന്നരം
 തച്ചൊളിച്ച ചത്തുന്നനായരാനാൻ
 പൂവായതൊട്ടത്തിൽ പാഞ്ഞിരിക്കാരി
 പച്ചൊലതുമ്മം ഇങ്ങനെകൊത്തിചത്തു
 മിററത്ത്തന്നെ ആടേതുചത്തു
 പെണ്ണങ്ങളോടല്ലെ പറയുന്നത്
 പന്ത്രണ്ടു³ ഭാമനെ പെണ്ണങ്ങളെ !
 തച്ചൊളിച്ചമപ്പ ചെറിയമ്മാമൻ
 ഏതുപടനെലത്ത് പൊയൊണ്ടൊലും

1. കാണവൻ.
2. പോകുക.
3. പച്ചൊലച്ചിതു്.

കാലച്ചീന്തിട്ടിററിരിക്കു അമ്മാമൻ
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പെണ്ണങ്ങളോ
 അവിടെ ഇരുന്നല്ലോ പെണ്ണങ്ങളോ
 തച്ചൊളിച്ച ചത്തുന്നനായരാനാൻ
 1നായരിക്കരിശം പിടിക്കുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളിച്ച നല്ലൊമനെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 മാതനെ ഉക്കെപ്പ് തട്ടിയല്ലോ.
 കണ്ണന്റെ കയ്യും പിടിച്ചൊതെനൻ
 സഭയിലും വന്നല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ.
 ചൊടിക്കുന്നൊമനെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കെക്കൻ മലവാനെന്നായിമ്മാരെ !
 ഇക്കട്ടെച്ചതൊന്ന് നായിമ്മാരെ !
 അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള നായിമ്മാൻ,
 മാതനെവാങ്ങുന്നായിചെല്ലുന്നെന്നരം
 മാതനെ ഭതെനൻ കൊടുത്തില്ലാലൊ
 കണ്ണനൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
 കെക്കൻ മലവാനെ കുഞ്ഞിക്കണ്ണ !
 ആളെറക്കുകിയുള്ള കൂട്ടത്തിന്ന്²
 ഇന്റെറാരുസങ്കടം പറക്കത്തനെ
 കെക്കൻ മലവാനെ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
 കരഞ്ഞി(ഞ്ഞു) പറയുന്നു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
 ഒട്ടുപറഞ്ഞൊട്ടു കെക്കുന്നെന്നരം
 നായിമ്മാൻ നന്നക്കരയുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളിച്ച ചത്തുന്നനായരാനാൻ
 ഉറമി കിടിലം വെറപ്പിച്ചല്ലോ
 തച്ചൊളിച്ച നല്ലൊമനെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഭരകണ്ണാൽ കാണുന്നുകുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 മാതനെ താത്താടെ³ വെച്ചൊതെനൻ
 ചത്തുവൊടുമിയിങ് വാങ്ങിയല്ലോ.

1. നായകൻ എന്നുള്ളതിനാണ് ഭേദഗ്രാഹ്യയിൽ നായിരിക്കു എന്നു പറയുന്നത്.
2. ഈ സഭമുന്മാടക — സങ്കടങ്ങൾ മാലോകർക്കുവീയ സഭയിൽ ബോധിപ്പിക്കുക എന്ന പഴയ ആചാരം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
3. താമ്രത്ത് അവിടെ.

പെണ്ണങ്ങളെ അരിയത്തും ചെന്നുനിന്നു
 പറയുന്നുണ്ടോമെന്ന കുഞ്ഞുപ്രാതനൻ
പയ്യംപള്ളി¹ ഭാമനെ കുഞ്ഞിച്ചത്തു
 ഇങ്ങനെ ആരും ചെയ്യരുത് !
 പന്തിരണ്ടോമെന്ന പെണ്ണങ്ങളു്
 പെണ്ണങ്ങളെ കൊത്തിയല്ലോ ഭതനനാൻ—

ഒതേനനും കോട്ടകുതൽ കുഞ്ഞാലിമരക്കാരും.

*മാമാല വീട്ടിലെ കുഞ്ഞുമമ്മ
 കന്നരവയസ്സിലോളച്ചൻ¹ചത്തു
 രണ്ടുവയസ്സിലോളമ്മചത്തു
 മാമാല വീട്ടിലെ കുമാണോൻ
 നെഞ്ഞത്തിട്ടിട്ടോറെ നെഞ്ഞടഞ്ഞു
 മൂക്കു കുടിച്ചും പടുമൂക്കായി.
 ആരവക്കുഞ്ഞനെ കുഞ്ഞുമമ്മ
 കാലിലെ പൊന്തണ്ടു² കുലുക്കിക്കൊണ്ടു്,
 കുഞ്ഞിക്കടകൊണ്ടു മെയ്³മറച്ചു,
 എഴുതാനെഴുത്തേപള്ളി³പ്പോരുന്നല്ലോ
 പതിനാലു് വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞുമമ്മ
 ബലുപ്പെട്ടോളതാ നടക്കുന്നല്ലോ.
 കോട്ടകുതൽ കുഞ്ഞാലിമരക്കാരാണ്
⁴കാൻറുടെ കോട്ടനടയിന്മേലു്
 ഉമ്മമ്മതന്നെല്ലെടുത്തുനന്നു്.
 കണ്ണാലെകണ്ടമ്മരക്കാരാണ്
 പറയുന്നുണ്ടോമന മരക്കാരാണ്:—
 “മാമാല വീട്ടിലെ കുഞ്ഞുമമ്മ
 കുഞ്ഞനെഴുത്തേപള്ളിപ്പോകുന്നത് കണ്ടോ
 ചെല്ലിനെ ചെല്ലിനെ ചെക്കോങ്കുട്ടി !
 എളന്നീർ കുടിച്ചിട്ടും പോവാമ്പറ,
 കോട്ടപ്പണികണ്ടും പോവാമ്പറ”
 പോരുന്നല്ലോമന ചെക്കോങ്കുട്ടി
 “മാമാല വീട്ടിലെ കുഞ്ഞുമമ്മ !
 കന്നുണ്ടോ കേക്കുണ്ടും കുഞ്ഞുമമ്മ !

* വീട്ടുപേർ.

1. ഓളച്ചൻ = ഓളുടെ (അവളുടെ) അച്ഛൻ.

2. ഒരുതരം തള.

3. എഴുത്തുപള്ളി.

4. അവൻറുടെ.....ഇവിടെ ‘ഉടെ’ എന്നുള്ളത് ഇരട്ടിപ്പുണ്—നാടോടിഭാഷ

യിൽ വെക്കിടാകുട്ടി എന്നൊക്കെ കാണാറുണ്ടല്ലോ.

കോട്ടക്കുക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്
 മരക്കാരാണെ പറയുന്നല്ലോ:—
 ഇളന്നീർകുടിചിട്ടും പൊച്ചാ¹ നിഞ്ഞത്
 കോട്ടപ്പണികണ്ടും പോച്ചാൻ² നിഞ്ഞത് ”
 അരിശംനടിക്കുന്നേ കുഞ്ഞുമമ്മ
 പറയുന്നുണ്ടോമന കുഞ്ഞുമമ്മ:—
 “ കോട്ടപ്പണികാണാം നേരമില്ല ;
 എളന്നീർ കുടിക്കാനും നേരമില്ല.
³നിൻറുടെപാട്ടിന് പൊടെഇഞ്ഞത്.
 ചെന്നുപറഞ്ഞെക്കു മരക്കാരോട്. ”
 പോരുന്നല്ലോമന ചെക്കോക്കുട്ടി
 “ എന്തുപറഞ്ഞെടൊ ചെക്കോക്കുട്ടി ! ”
 “ കോട്ടപ്പണി കാണാനേരല്ലേപ്രാപ്തം
 എളന്നീർ കുടിക്കാനും നേരല്ലേപ്രാപ്തം ”
 *തൻറച്ചപ്പോയിനരക്കാരനെ
 അരിശംനടിച്ച മരക്കാരാണ്.
 പോരുന്നല്ലോമന മരക്കാരല്ലെ.
 ഉമ്മമ്മമുഖിലും ചെന്നുനിന്ന്
 പറയുന്നുണ്ടോമന മരക്കാരാണ്:—
 “ മാമാലയെച്ചമ്മമ്മ ! കുഞ്ഞുമമ്മ !
 ഞമ്മളെവാക്കിഞ്ഞത് തട്ടേതെന്ത് ? ”
 തെട്ടിത്തെരിച്ചല്ലോ കുഞ്ഞുമമ്മ
 തിരിഞ്ഞല്ലെ നോക്കുന്നു കുഞ്ഞുമമ്മ
 ഒത്തോരു ⁴വിത്രാടെടുത്തോളുന്നു
 പകരംപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞനാണ്:—
 “ കോട്ടക്കൽകുഞ്ഞാലി മരക്കാരെ ! കേക്കു
 നേരവുംപോയ തരിഞ്ഞില്ലേലോ
⁵മതിലൂർക്കുരിക്കളം ശിഷ്യന്മാരും
 എഴുത്തൊളി ലെത്തിട്ടിരിക്കുമുവെ
⁶എഴുത്തൊളിപ്പിച്ചാരി പ്പോവോണം
 വേഗംപോയ് വേഗം വരട്ടെത്താനെ.

- 1, 2. ഇഞ്ഞ് = നീയ്.
3. * തൻറച്ച = തൻറ + ഉച്ഛ്വേദം ?
4. വിത്ര = വിദ്യ. ആട = അവിടെ. എടുത്തോളുന്നു (എടുത്തുകൊള്ളുന്നു.)
5. അക്കാലത്തെ ഇരക്കുമാറിൽ പ്രമാണിയായിരുന്നു.
6. എഴുത്തുപള്ളി അടിച്ചുവാരി പൂവിതരണമെന്നർത്ഥം.

എഴുത്തുകുഴിഞ്ഞത് മടക്കത്തിന്
 ഇളന്നീർകുടിക്കാൻ ഞാൻ വന്നേപോളാലോ
 കോട്ടപ്പണി ഞാനത് കണ്ടോളാലോ ”
 രാജേവെളവ്കൊണ്ടും, വിദ്യകൊണ്ടും,
 ഓന്നെപ്പറഞ്ഞാടെ മയക്കുന്നല്ലോ
 പറയുന്നുണ്ടോമന മരക്കാരാണ്:—
 “ മാമാലവീട്ടിലെ കുഞ്ഞുമമ്മ !
 എഴുത്തുകുഴിഞ്ഞത് മടക്കത്തിന്
 പഴുക്കടക്ക പോലത്തെ ¹മീടുകൊണ്ടും
 ഇതിലെനെ ²വരണ്ണാളെ ! കുഞ്ഞുമമ്മ ! ”
 “ ആ ” യെന്നനുവാദം കുഞ്ഞുമമ്മ
 ആവുന്നവേഗത്തിൽ പ്പോരുന്നോളം.
³പൊന്നുകനത്തൊട്ടു പാഞ്ഞുംകൂടം.
 ചേലതടഞ്ഞത് നടന്നുംകൂടം
 നേരമൊടന്ത്രത്തി മൊന്ത്രാമുമ്മം
 കോട്ടക്കുക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്
 നാലുംകൂട്ടുങ്ങനെ മുറുക്കിക്കൊണ്ടും
 കമ്പതടയിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടും
 കോട്ടനടയിനേ ലാണേഇപ്പം
 കുഞ്ഞുനെയും കാത്തല്ലെ നിിക്കുന്നത്.
 കുഞ്ഞുൻറ കാൽത്തളത്തരിയൊച്ചാണ്
⁴ആനമണിപോലേ കേക്കുന്നുണ്ട്.
 പാരംതെളിഞ്ഞമ്മരക്കാരാണ്.
 * ചോലത്തലയും, തൊടുകുറിയും,
 തത്തമ്മച്ചുണ്ടും, പട്ടുകുപല്ലും,
 മാലപ്പെളി നിരയും, കുഞ്ഞിമീടും,
 കൈരണ്ടും പൊഞ്ചെന്നത്തണ്ടുപോലെ,
 കാൽരണ്ടും കമ്പം കടഞ്ഞത്പോലെ,
 എന്തൊരു കുഞ്ഞാണക്കുഞ്ഞുമമ്മ !

1. മീട് = മുഖം—പഴുക്കടക്കുപോലെഇട്ടത്. രക്തപ്രസാദമുള്ള മുഖംകൊണ്ട് എന്നു സാരം.
2. വരണെ + ആളെ.
3. പൊന്നു = ഇവിടെ ആഭരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
4. കാൽത്തളത്തരിയുടെ കലച്ചെറുതാണെങ്കിലും, മരക്കാരെ ഏകാഗ്രതകൊണ്ട് അത് ആനമണിയുടെ ശബ്ദംപോലെ ഉറക്കെ കേട്ടുവെന്നു സാരം.
- * വണ്ണനനോക്കുക.

മനത്തിലു നിനക്കുന്നമ്മരക്കാരാണ്.
 കുഞ്ഞനരികത്തങ്ങത്തേറ്റാളുന.
 കുഞ്ഞിന്റേറാടൊന്നിച്ചെല്ലാണേ ഇപ്പം
 മതിലൂക്കരിക്കളെയും കണ്ടല്ലോനോ.²
 അരിശം നടിക്കുന്നമ്മരക്കാരാർക്കു
 കുരികുണ്ണുരുട്ടി മറിക്കുന്നുണ്ട് ;
 കുരിന്റൊടരോമം വിറപ്പിക്കുന്നു ;
 പാഞ്ഞല്ലേ മരച്ചേമ്മൽപ്പോരുന്നോനോ.
 “ കുന്നങ്ങോ കേക്കണ്ടും ചെക്കോങ്കുട്ടി !
⁴ചകരങ്കുട്ടി നല്ലാനേനാണ്
 കോട്ടുനടമ്മലും കൊണ്ടുചെല്ലിൻ
 വഴിമുട്ടിനിപ്പിക്കിൻ ചെക്കോങ്കുട്ടി ! ”
 പോരുന്നങ്ങോമന ചെക്കോങ്കുട്ടി ;
 ആനേനെ വഴിമുട്ടി നില്പിക്കുന്നു.
 മതിലൂക്കരിക്കളും കുഞ്ഞനാണ്
 ആനേൻറരികത്തങ്ങത്തേറ്റാളുന ;
 പറയുന്നല്ലനേരം കുരിക്കുളാണ് :—
 കുന്നങ്ങോ കേക്കണ്ടുപൻറാനക്കാര !
 വഴിമറീട്ടാനേനെ നില്പിക്കെടാ ”
 “ വഴിമറീട്ടാനേനെ നില്പിക്കെടല്ലാ ;
 ആവുലു വഴിമററി നില്പിച്ചോളിൻ ”
 അരിശംനടിക്കുന്നു കുരിക്കുളാണ്
 കൈചൂണ്ടിത്തന്നെ പറയുന്നുല്ലോ :—
 “ ചകരങ്കുട്ടി ! നല്ലാനെ ! കേ(ര)ക്കു
 വഴിമററിവെരിയെഞ്ഞ് തന്നില്ലെങ്കിൽ,
 നടനാലും വെട്ടിത്താൻ തുണന്നാട്ടം ;
 തുമ്പിക്കൈവെട്ടി വളുതട്ടല്ലോ ;
 വാലുമരിഞ്ഞ് കഴക്കോലാക്കും ;

1. മനസ്സിൽ—സകലം നാടോടിഭാഷയിൽ തകാരമാവാറുണ്ട്. തടന്നം = തടയ്ക്കം.
2. കണ്ടല്ലോനോ = കണ്ടല്ലോ ഓനോ (അവനോ)
3. മോളികുമാരൻ.
4. ആനയുടെപേര്—നല്ലാനേനാണ് = നല്ലാനെന്നെആണ്.
5. നടക്കുമ്പോൾ, കേനീചെല്ലുന്ന കല്പടയിലേയ്ക്ക്.
6. ആവുമെങ്കിൽ.

ചെവിരണ്ടരിഞ്ഞ് പുരകെട്ടല്ലോ ”
 ഇടിയൊശ(ച്ച)പോലത്തെ കൂററു¹കേട്ടു,
 കരഞ്ഞുതിരിഞ്ഞോടി പ്പായുന്നാൻ.
 മതിലൂക്കരിക്കളും കുഞ്ഞനാണ്
 മാമാലവീട്ടിലും പോരുന്നല്ലോ.
 മാമാലവീട്ടിലോ ഉമ്മായോട്²
 പറയുന്നുണ്ടോമന കുരിക്കുളാണ് :—
 “ കുന്നങ്ങോ കേക്കണ്ടും പെറൊരമമ്മ !
 കുഞ്ഞനെഴുത്തപള്ളി പ്പറഞ്ഞെക്കുറു³
 ഞാനുടെ⁴വന്നു പടിപ്പിക്കേപല്ലോ. ”
 അങ്ങനാവടാടെ⁵ പ്പറക്കുമ്മം
 കോട്ടക്കുക്കഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്.
 ഒരുവെട്ടിപെരുന്നിങ്ങെടുക്കുന്നല്ലോ.
 കാരണോറില്ലാത്ത തഞ്ചംനോക്കി
 മാമാലവീട്ടിലും ചെല്ലുന്നല്ലോ.
 നേരമൊട്ടുനൃത്തി മോനന്ത്രായേരെ
 മാമാലവീട്ടിലോ ഉമ്മായമ്മ
 തെക്കെപ്പറമ്പത്തെ കക്കണ്ടേലു
 മരക്കാരോട്തന്നെ പ്പറയുന്നല്ലോ :—
 “ കുന്നങ്ങോ കേക്കണ്ടും മരക്കാരാക്കു
 കുഞ്ഞ്നെത്തന്നെ തരുവാനാണ്
 ഒരുവെട്ടിപ്പൊന്നിപ്പം തന്നാപ്പോര
 മാമാലവീട്ടിലോ ഉമ്മോമനോ
 ഓറാററിതിപ്പോ നാനിഞ്ഞെങ്കിലു⁷
⁸കുണ്ണരണ്ടുംകുത്തി പ്പൊട്ടിച്ചെന്നെ
 ഓട്ടത്തോണിലു വെച്ചൊഴുകൂടല്ലോ. ”

1. ശബ്ദം.
2. അമ്മായിയോട്.
3. പറഞ്ഞുകേൾ.
4. ഞാനിവിടെ.
5. പാർക്കുമ്പോൾ.
6. കണ്ടുള്ള ഇടയിൽ (ഇടവഴിയിൽ) എന്നും കണ്ടയുടെ (വയ്ക്കോൽ കണ്ടയുടെ) ഇടയിൽ എന്നും അർത്ഥമാവാം.
7. അവരെ മറെറാ ഇനറിഞ്ഞെങ്കിൽ.
8. പണ്ടത്തെ ശിക്ഷകൾ.

പകരംപറഞ്ഞമുരക്കാരാണ്.—

“ഇന്ന്തന്നെകുഞ്ഞിനെ പിടിച്ചുതന്നാൽ
കന്നല്ലനാൽപെട്ടി പ്പൊന്നതരാം”

പാരംതെളിഞ്ഞല്ലയുമായിക്കൂ.

1ഉയി! വിധിബലം കുഞ്ഞുമമ്മ

ചെവിടാലെകേട്ടല്ലൊ കുഞ്ഞുമമ്മ.

നിലംകെറുള്ളവീഴുന്ന കുഞ്ഞനാണ്.

കമ്പിട്ടായിക്കൊണ്ട് വീഴുന്നോളം

മനത്തിൽനന്നക്കുന്നു കുഞ്ഞുമമ്മ:—

ഉയി! പ്പടച്ചോനെ! തമ്പുരാനെ!

ഞാനിപ്പൊല്ലെന്തെന്ന് വേണ്ടുംപോളി

മംമാല വീട്ടിലെൻറുമ്മായമ്മ

ചോന്നോൻ പിടിച്ച്കൊടുക്കുപല്ലനെ

ഇന്ന്തന്നെച്ചോടിപ്പോയില്ലെങ്കിൽ

എന്നെപ്പിടിച്ച്ചോറ് കൊടുക്കുപല്ല ജു.

ഉടുത്തോടു തുണിമാറാതെയും

ഉടുമുണ്ടിനു മറുമുണ്ടെടുക്കാതെയും

ചാമുണ്ടിത്ത(സ്സ)ഞ്ചാരം പാതിരക്കും²

കണ്ണിൽക്കുഞ്ഞു കാണാത്തിരുട്ടത്താണ്

പാഞ്ഞുപറന്നല്ലേ പോരുന്നോളം.

എന്തിന്പോന്നെപന്നെ വിടക്കൊന്നും

അന്തവും ആടിയൊട്ടില്ലാതേണ്ട³

പോരുന്നല്ലോമന കുഞ്ഞുമമ്മ.

ചെന്നേമലച്ചുന്നോളം⁴ മാണിക്കോത്തം⁵

മാണിക്കോത്തം നല്ലപടിവാത്കം

മുട്ടിവിളിക്കുന്നു കുഞ്ഞുമമ്മ—

മാണിക്കോത്തുള്ളോരിരുത്തിപ്പൊണ്ണ്

പാതില് തന്നെതരക്കുന്നല്ലൊ—

മംമാല വീട്ടിലെക്കുഞ്ഞുമമ്മ

1. അയ്യോ—(ദേവ്യം).

2. ചാമുണ്ഡി മുതലായ ക്ഷുദ്രദേവതകൾ സഞ്ചരിക്കുന്ന പാതിരക്കും.

3. ഇല്ലാതെകളുട്.

4. ചെന്നമലയ്ക്കു അന്ന് ഓളം, മലയ്ക്കു ചെന്നം വീണ്.

5. ഒരേനേർത്തറവാട്ടിന്റെ പേര്.

കുഞ്ഞനെത്തന്നോളം¹ കാണുന്നേരം

“എന്ത് കഥയിൽ കുഞ്ഞുമമ്മെ!”

“അനങ്ങല്ല, മിണ്ടല്ല, രുത്തിപ്പൊണ്ണ്!

കാവിലെച്ചൊത്തൊത്ത കുഞ്ഞി²ക്കുക്കി

കുക്കിൻറടുക്കെ കൊണ്ടാക്കുന്നെന്നെ”

മാണിക്കോത്തുള്ളോരിരുത്തിപ്പൊണ്ണ്

കുക്കിൻറടുക്കോളെ കൊണ്ടാക്കുപല്ലൊ

അങ്ങിനവ്ടാടെപ്പൊറക്കുമ്മം

കോട്ടക്ക(ൽ)ക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്

നാലുള്ളനാട്ടിലും നടക്കുന്നല്ലൊ;

കുഞ്ഞനെത്തന്നെയും തെരയുന്നല്ലൊ:—

കുഞ്ഞനെവിടെയും കാണാനില്ല.

അങ്ങിനവ്ടാടെപ്പൊറക്കുമ്മം

ഓന്നൊരു കേളിതം³ കേട്ടൊണ്ടല്ലൊ.

മംമാല വീട്ടിലെ കുഞ്ഞുമമ്മ

തച്ചോളുല്ലോമന കുഞ്ഞെത്രോതേനൻ

ഒതയനൻറ മാണിക്കോത്തുണ്ട്പോലും.

മനത്തി(സ്സി)ല് നിനക്കുന്നമ്മരക്കാരാണ്:—

തച്ചോളി ഒതയനൻ കുഞ്ഞെത്രോതേനൻ

പണ്ടുപണ്ടുള്ള വെളിശം⁴ ഞാക്കും

ഓന്നോട്തന്നെ പറഞ്ഞൊണ്ടാലും

ഓന്നിന്നക്കുഞ്ഞിനെത്തരുവെനിക്കും.

ഒരുവെട്ടിപ്പൊന്നി ഞെടുത്തപല്ലോനോ

നേരമൊട്ടന്ത്രന്തിമോന്ത്രവുമ്മം

മാണിക്കോത്തും കാറിചെല്ലുന്നല്ലൊ.

തച്ചോളെത്രോതെച്ചു⁵ കുറുപ്പല്ലാണ്

ആയുപ്പടിക്കുന്നെലാവുന്നല്ലൊ

ചോടിക്കുന്നേരം കുഞ്ഞെത്രോതേനൻ:—

“എന്തായിവന്ന് മരയ്ക്കാരെന്നെ”

1. തന്നെ അധർ = തന്നോളം.

2. ഓരേനേൻറ ഭാഷയ്ക്ക് ചീരുവെന്നാണ് പ്രസിദ്ധമായ (p. 149) പേര്.

3. വഞ്ചമാനം, സംസാരം.

4. പരിചയം.

5. ഒരേനേർത്തറ എന്നത് ചുരുക്കുവേൾ ഒരേനേർത്തറ എന്നാവും.

6. പടിക്കൽതന്നെ ഉലാത്തുന്നല്ലൊ.

കോട്ടക്കൽക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്
 വന്നോരുകാരും പാഞ്ഞോളുന്നു.
 ഭരപെട്ടിപ്പൊന്നാടെ നീക്കിവെച്ചു (ച്ച.)
 പകരം പാഞ്ഞല്ലെ കുഞ്ഞുതേനൻ:—
 “കേട്ട്ത(ധ)രിക്കണേ മരക്കാരെ ! (ഇ)ഞ്ഞ്
 കുഞ്ഞുനെ ഞാനിപ്പം തന്നോളെല്ലെ
 കുഞ്ഞുനെത്തരുന്ന് കണക്കല്ലേലൊ.
 മാമാല വീട്ടിലെ കുഞ്ഞുമമ്മ
 പേരും പെരുമയും പാഞ്ഞോളാണ്.
 1.ഞാളെ നടപ്പിനെല്ലൊപ്പിച്ചിട്ട്
 കുഞ്ഞുന്പൊടയും കൊടുക്കെപകിലും
 പണ്ടുപണ്ടുള്ള(െ)പരിശോധനത്ത്²
 ഇങ്ങക്കുക്കുഞ്ഞുനെത്തരുവൻ ഞാനൊ. ”
 പാരംതെളിഞ്ഞമ്മരക്കാരൻ്റെ.
 “ആ ” യെന്നുവാടും മരക്കാരാണ്.
 തമ്മിലുപ്പറഞ്ഞും പിരിയുന്നേരം
 കോട്ടക്കൽ കുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്
 ഭരപെട്ടിപ്പൊന്നാടെ നീക്കിവെച്ചു.
 പടിച്ചുപണി പതിനെട്ടെട്ടത്തിട്ടാണ്
 തെയനനപ്പെട്ടെട്ടം ടെട്ടത്തില്ലേലോ.
 മേലിലു വരും മുമ്പും ഞാനാഴ്ചക്കു
 ഞാനാഴ്ചനല്ല ദിവസത്തിന്
 ഉച്ചം(ഴം) പുടമുറി നിശ്ചയിച്ചു—
 തമ്മിൽ പാഞ്ഞും പിരിയുന്നല്ലൊ.
 ഞാനാഴ്ചവന്നു പുലന്നോളുന്നു.
 കോട്ടക്കൽ കുഞ്ഞാലിമരക്കാരാണ്
 വേണ്ടെന്നോരുകൾക്കൊക്കെക്കൊണ്ടേ
 നേരമൊട്ടുനൂതി മോന്ത്യാവുമ്മം
 ഓന്നമങ്ങോന്ത്രെട്ടം³രോളം കാരം
 മാണിക്കോത്തും ചെന്നു ⁴കാരുന്നല്ലൊ

1. ഞങ്ങളുടെ നടപ്പിന്—ആചാരത്തിന്.
 2. പരിശം (പരിചയം) + ഓത്തു = പരിശോത്തം
 3. ഞാനുടേറ്റാരാക്കാരും, ഓന്നുടേറ്റാ = ഓന്നുകൂട്ടിയൊ.
 4. കയറുന്നല്ലെ.

കണ്ടാച്ചേറ്റോമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 കൈപിടിച്ച് കാരുന്നച്ചാപ്പനാണ്.
 ചോദിച്ചല്ലന്നേരം മരക്കാരല്ല:—
 “കണ്ടാച്ചേറ്റോമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പ !
 തെയനനേടത്തേ പാഞ്ഞിച്ചാപ്പ !”
 തച്ചൊച്ചൊ തച്ചക്കുപ്പല്ലാണ്.
 കുറുപ്പാരംവാണ തമ്പുരാനൊ
 തമ്പുരൻ ചൊല്പട്ടു പോയിക്കല്ലൊ²
 അങ്ങനവിടെ കഴിയുന്നേരം
 കോട്ടക്കുക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്
 പടിഞ്ഞാററുപുക്കു പുടകൊടുത്ത്
 തെക്കിനകത്ത് വിരിപ്പുകൊണ്ടു
 മാമാല വീട്ടിലെ കുഞ്ഞുമ്മാണ്
 കെട്ടിയണിയിച്ച കൊണ്ടേപരന്ന്.
 തലക്കെട്ടിൽ മുച്ചൊറ, പൊഞ്ചങ്ങല,
 3 { കുഞ്ഞിക്കുയിക്കെട്ടു മോഴവള
 കഴുത്തിലപ്പല്ലരിയും, പൂക്കൊഴയും
 പത്ത്വിരലിനെട്ടു പൊന്നോതിരം
 കുഞ്ഞുനെത്തെക്കിനയ് ലുന്തിട്ടാണ്
 വാതിലും തച്ചോലട⁴ച്ചോളുന്ന്.
 കുഞ്ഞുനെ കണ്ടിട്ടും കാണാവുമ്മം
 പാരം തെളിഞ്ഞമ്മരക്കാരൻ്റെ
 തെക്കിനാം പൊഞ്ചൂരക്കട്ടുമ്മന്ന്
 ചാടിയെണീറാമ്മരക്കാരാണ്.
 കുഞ്ഞുനെച്ചെന്ന് പിടിക്കുന്നല്ലൊ.
 കുഞ്ഞുനെച്ചെന്ന് തൊടുനേരത്ത്,
 ഉന്തിമറിച്ചൊ നൂടിട്ടോളുന്നു.⁵
 തച്ചൊച്ചല്ലോമന കുഞ്ഞുതേനൻ.
 കഴുത്തിലെപ്പല്ലരിയറുത്തരിഞ്ഞ്

1. എവിടുത്തു + ഏ = ഏടത്തേ.
 2. പോയിരിക്കുന്നല്ലൊ.
 3. ആരേണ വിശേഷങ്ങൾ.
 4. തച്ചോല = തച് + ഓല (അവൻ) .
 5. മറിച്ചൊന്തിട്ടോളുന്നു = മറിച്ചു + അമ്പനെ ആടെ (അവിടെ) ഇട്ടോളുന്നു .

കാതിലെപൊക്കാരണ്ടെടുത്ത് ചാടി.
 വെച്ചുകെട്ടുകച്ചയും മുലയുമാണ്
 കൂട്ടപ്പറച്ചാടൊറിഞ്ഞൊളന്നു.
 അരയിന്നുമി വലിച്ചെടുത്ത്,
 കോട്ടക്കൽക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാറെണ്²
 നെഞ്ഞത് കാറ്റാടിരിക്കുന്നല്ലോ ;
 പറയുന്നുണ്ടോമന കുഞ്ഞൊത്തേനൻ:—
 “കോട്ടക്കൽക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാറെനെ !
 ഇപ്പോളുണ്ടെന്നെന്ന് തോന്നുന്നെടോ
 കുഞ്ഞനോവേണ്ട, ഉയിരോവേണ്ട ?³
 രണ്ടിലൊന്നിപ്പം പറയേണല്ലോ
 കോട്ടക്കച്ചോനോനെ ! നായിക്കയ്യോ !
 തച്ചോളിമാണിക്കോത്ത് കുഞ്ഞൊത്തേനൻ
 നന്നച്ചകന്നൊരു പൊന്ന്കണ്ടാലും
 നന്നവെളുത്തൊരു പെണ്ണുകണ്ടാലും
 * കയ്യും മെയിയും⁴ മറക്കുമെന്ന്
 ഇന്നോടിപ്പാര് പറഞ്ഞുനന്ത്
 ആട്ടെഇരിക്കട്ടെ മരക്കാറെനെ !
 ഞാനില്ലൊ ഒന്നുണ്ടുപറയുന്നത്
⁵ഉയിരിക്കാതി നിന്നക്കുണ്ടെങ്കിലു—
 നായര് മെജ്ജാതി പെണ്ണുങ്ങളെ
 മേലിത്തിരിഞ്ഞിത് നോക്കേപ്പല്ലാന്ന്⁶
 അള്ളാത്തിരുപ്പേരി ലാണെടേണം.”⁷
 വന്നാപ്പടിക്കും മരക്കാറുക്ക്
 പകരം പറഞ്ഞമ്മരക്കാറാണ്:—
 “തച്ചോളൊത്തെച്ചക്കുറുപ്പേ ! പോളി⁸

1. കെറട്.
2. മരക്കാരുടേയാണ്.
3. കുഞ്ഞനോ, ഉയിരോ വേണ്ടത് ? രണ്ടും കൂടിയില്ലെന്നർത്ഥം.
4. മെയ്യും കൈ, മൈ, മറക്കുക എന്നൊക്കെ.
5. ഉയിരിൽക്കാതി.
6. തിരിഞ്ഞു + ഇത്തു—(നീയ്ക്കു) നൊക്കുക + ഇല്ല + ഏനം.
7. അന്നയിടുക = നന്യ്യം ചെയ്യുക.
8. ഒളിച്ചെയ്പ്പാലെ ബഹുമാനസൂചകം.

* ഒത്തേനനും മരക്കാറപ്പോലെ വിടനാണെന്ന് മരക്കാർക്കു ധരിച്ചത് തെറ്റാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പെണ്ണിനെയുംവേണ്ടോ, പെരുമയും വേണ്ടോ,
 ഉയിരിനെത്തന്നാ മതിയെന്നിക്ക്.”
 കോട്ടക്കൽക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാറാണ്
 നായര് മെജ്ജാതി പെണ്ണുങ്ങളെ
 മേലിത്തിരിഞ്ഞൊന്നത് നോക്കേപ്പല്ലാന്ന്
 അള്ളാത്തിരുപ്പേരി ലാണയ്യട്ട്.
 തച്ചോളപ്പല്ലോമന കുഞ്ഞൊത്തേനൻ
 ഉറുമിയരക്കു മുറുക്കുന്നല്ലോ
 നെഞ്ഞത്തന്നും തന്നെപ്പണിയിക്കുന്നു
 പറയുന്നല്ലോമന കുഞ്ഞൊത്തേനൻ:—
 “കോട്ടക്കൽക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാറെ ! കേക്കു,
 പണ്ടുപണ്ടുള്ള പരിശോമന്¹
²ഇതനെ ചൊല്ലിപ്പുകയുണ്ടാവന്³
 ചിരിച്ചു പറയുന്നമ്മരക്കാറാണ്:—
 “തച്ചോളൊ തച്ചക്കുറുപ്പേ ! പോളി !
 ഞാനും പറയുന്നത ⁴തന്നാണ്.”
 തമ്മിൽപ്പറഞ്ഞു ചിരിക്കുന്നോലു
 കയ്യുമടിച്ചു പിരിഞ്ഞൊണ്ടല്ലോ.

1. പരിചയം നമ്മൾക്ക്.
2. ഇതിനെ.
3. ഉണ്ടാവരുത്.
4. അജ്ഞാനയാണ്.

കുടകുടമല കുഞ്ഞിക്കുഞ്ഞുനായുള്ള

ഒതേനന്റെ പോരാട്ടം.*

1 കുറുപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനെ
 തമ്പുരാനല്ല പറയുന്നത്.
 2 കയീതെച്ചുടത്തിലെ കാച്ചുക്കാരാ !
 നൊക്കെടൊക്കെതെരി കാച്ചുക്കാരാ !
 ഗ്രന്ഥക്കെട്ടൊല അഴിച്ചുനൊക്ക ?
 ആരെല്ലാം പാട്ടം തരികവെന്നം
 കുടകുടമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കുഞ്ഞൻ
 കാനൊപണവും തരുന്നതില്ല
 കാനൊരുപാട്ടവും തരുന്നില്ലാലെ
 നൊക്കെന്റെ കൈതെരികാച്ചുക്കാരാ !
 പെട്ടിഎടുക്കെന്റെ കാച്ചുക്കാരാ !
 കാലക്കെട്ടെല്ലാം എടുത്തുനൊക്ക ?
 കുടകുടമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കുഞ്ഞൻ
 കാനൊപണവും തരുന്നതില്ല.
 പാട്ടവുംതന്നെ തരുന്നതില്ല.
 കാനെറകണക്കൊന്നു നൊക്കവെന്നം
 കൊല്ലൊരുമുവാണ്ട് കാലമായി
 എന്നിട്ടുംകാനൊ വരുന്നതില്ല.
 പണമൊട്ടുതന്നെ തരുന്നതില്ല.
 എന്താണ്വെണ്ടത് കാച്ചുക്കാരാ !
 അപ്പൊൾപറയുന്നു കാച്ചുക്കാരൻ
 പതിനായിരം പറനെല്ലുപിന്നെ
 പതിനായിരത്തൊളം പണംതരണം
 പിന്നെയുംവെറെ പുറപ്പാടുണ്ട്?

* Included in the collections of Percy Macqueen Esq., I.C.S., and published by his kind permission.

1. കുടകുടമല + കോവിലകത്തെ ഒരു ശുദ്ധയാണു കുറുപ്പുറം കോവിലകം.
2. കൈതേരി + ഇടത്തിൽ = കൈതേരിച്ചുടത്തിൽ.
3. ഭൂമി കയ്യുംവെക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശപ്പണം.

അതുതന്നെകെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
 തമ്പുരാനുതന്നെ പറയുന്നല്ലോ
 കൈതെരിവീട്ടിലെ കാച്ചുക്കാരാ !
 ആരെകൊള്ള ആയക്കവെന്നം
 കുടകുടമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കുഞ്ഞൻ
 കാനൊരുരാജ്യം അടക്കുന്നുണ്ട്
 കാനെന്റുനാട്ടിലെ രാജാവാണ്.
 കാനൊടിന്നാരിക്കും എതിരില്ലാലെ.
 ആരെആയക്കെന്നും കാനെറടുക്ക
 അപ്പൊൾപറയുന്ന കാച്ചുക്കാരൻ
 ഞമ്മളെകൊല്ലൊ തടുത്തുപാക്കും
 ജൊനകർമ്മത്തും പോക്കുറുന്ന്
 കാനെയുതന്നെ ആയക്കവെന്നം.
 തമ്പുരാനുതിരുവെത്തു കൊടുക്കവെന്നം.
 അപ്പൊൾപറയുന്നു തമ്പുരാനും:—
 'കൈതെരിവീട്ടിലെ കാച്ചുക്കാരാ !
 ജൊനൊറെഞ്ഞെളുതച്ചൊണ്ടാല്
 കുടകുടമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കുഞ്ഞൻ
 1 കാനൊറെകൊത്തിയുട കൊല്ലമല്ലൊ
 എന്താനിവൃത്തി എന്റെ കാച്ചുക്കാരാ !'
 അപ്പൊൾപറയുന്നു കാച്ചുക്കാരൻ:—
 'കന്നുമടിക്കെട്ടു തമ്പുരാനെ !
 ജൊനൊറുപൊയി വരികവെന്നം
 എന്നാലെ ഞമ്മക്കറിയാമല്ലൊ
 അതുതരവാക്കു കെട്ടനരം
 കുറുപ്പുറംവാഴും തമ്പുരാനെ
 എഴുത്തൊലപ്പനയുടെ കാലയെടുത്ത്
 വാത്ത്മുറിച്ചൊ നെടുക്കുന്നല്ലൊ
 2 നാരായണത്തന്നെ എടുത്തുവെഗം
 കാലലതങ്ങിനെ എഴുതുന്നല്ലൊ:—
 'കുടകുടമലവാണ കുഞ്ഞിക്കുഞ്ഞൻ

1. കാനേറെ = അവൻ അവരെ.
2. നാരായണം എന്ന പേരുള്ള എഴുത്താണി.

കാലോരു മൂന്നാണ്ട് കൊല്ലമായി
നീയൊ പണവും തരുന്നതില്ല,
പാട്ടവുമില്ല, പണവുമില്ല,
അതുകൊണ്ടു തന്നെയതാണകെട്ടോ
ഞാനിതാ ജോനൊരെ അയക്കുന്നല്ലോ.
പാട്ടവും പണവും കൊടുക്കവെന്നും.
ഭാരാചിലവും കൊടുക്കവെന്നും.
നീയൊതരണമെന്നു നെല്ല് കെട്ടോ,
പതിനായിരം പറനെല്ലാകുന്നു
പിന്നെതരണമെന്നു പണവുകെട്ടോ,
പതിനായിരത്തൊളം പണവുമുണ്ട്.
പിന്നെയും വെറെ പുറപ്പാടുണ്ട്.
എല്ലാംനീ ഒരുക്കി കൊടുക്കവെന്നും
ജോനൊരെൽ തന്നെ കൊടുക്കവെന്നും
അങ്ങിനെ ഭാരാലപ്പ് എഴുതിയെന്നരും
ജോനൊരെതന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലോ.
ജോനൊരും തന്നെ വരുന്നുണ്ടല്ലോ
ഭാരാഞ്ച് വാതുക്കൽ വന്നുനിന്നു
തമ്പുരാനൊടും പറയുന്നല്ലോ:—
അയ്യോ ! പടച്ചൊന്നെ ! തമ്പുരാനെ !
കുടകുമാലവഴി കൂത്തിക്കണ്ണൻ
ഭാരാൻ അടുക്കെയത് പോകെണ്ടിക്കൽ
ഞാളൊരു കാര്യം പറകവെന്നും.
ഞങ്ങൾക്കു നാലുണ്ട് കുട്ടികളും
ഭാരായും ഞാളൊരു ഉമ്മാരെയും²
നിങ്ങളുനോക്കീറ് രക്ഷിക്കേണം,
അതാളിങ്ങോടലോടെ മടങ്ങുല്ലാലോ
കുടകുമാലവഴി കൂത്തിക്കണ്ണൻ
ഭാരാനൊടും ഞാളെ വിടുകയില്ല.
ഞങ്ങളുചത്തത് പോയെങ്കിലൊ,

1. ജോനൊരേൽ = ജോനോറടക്കിയിൽ.
2. ഉമ്മാൾ = മാപ്പിള (ജോനകൻ) സ്ത്രീകൾ.
3. എങ്ങൾ + ഇങ്ങൾ + ഉടലോടെ.

ഞങ്ങളുമെന്ത് കവറാക്കുൻ¹
നിങ്ങളെപ്പോട ചെത്തുവെന്നും
അല്ലെങ്കിൽതമ്പുരാൻ കെറക്കവെന്നും
ഞാളെശവമെന്നും കാണുല്ലാലൊ.
അതുതന്നെകെട്ടോരു തമ്പുരാനും
തമ്പുരാൻതന്നെ പറയുന്നല്ലോ
ജോനൊരെ ! ജോനൊരെ ! പെടിക്കെണ്ടാ !
ഞാനുണ്ട് ജോനൊരെ പെടിക്കെണ്ടാ !
നിങ്ങളുംപോയി വരികവെന്നും.
അതുതരംവാക്കത് കെട്ടനെന്നും
ജോനൊറ് തന്നെയത് ചൊക്കുന്നല്ലോ.
കുടകുമാലയിലും ചെല്ലുന്നല്ലോ.
കുടകുമാലവഴി കൂത്തിക്കണ്ണനൊ
ഭാരാനൊക്കണ്ണാൽ കാണുന്നല്ലോ.
അപ്പോൾപറയുന്ന കൂത്തിക്കണ്ണൻ:—
'എന്താൻ ജോനൊരെ വന്നോണ്ടത് ?
അപ്പോൾകൊടുത്തല്ലോ ജോനകരും
കുറിച്ചാലാണ തമ്പുരാന്റെ
തൂക്കയാൽകൊണ്ട് കൊടുത്തകത്ത്.
അതുതന്നെവാങ്ങിയല്ലോ കൂത്തിക്കണ്ണൻ
അരിശംനടിച്ചുള്ള കൂത്തിക്കണ്ണൻ
*കത്തുപറച്ചുണ്ട് ചാടിയല്ലോ.
ജോനൊരെവെട്ടിയത് കൊല്ലുന്നല്ലോ.
കുറിച്ചാലാണ തമ്പുരാനൊ
ഭാരാനരുവത്താനവും അരിയുല്ലാലൊ
കാലോരുവാണ്ടല്ലൊയായി
ജോനൊറ് രണ്ടാളും വന്നില്ലാലൊ.
ഭാരാനരുവത്താനവും കെട്ടില്ലാലൊ
എന്തായിപോയെന്റെ തമ്പുരാനെ !
മലനാട് വാഴുന്ന കൂത്തിക്കണ്ണൻ

1. മേയ്ക്ക് = ശവം (A) Mayyit = Dead body got ready for internment.
കവറാക്കം = കബ്ര(വ)നിന്നുമാറ്റിയെടുക്കം കബർ = ശവക്കല്ലറ അടക്കം = മറയ്ക്കൽ. കബർ
'അറബി ഭാഷയാണത്'.
* "കത്തു" അറബിഭാഷയിൽ "മൃതത്" എന്ന ശബ്ദത്തിൽ നിന്ന് വന്നതാണെന്നു
നോക്കിക്കുറിച്ചിരിക്കുന്നു.

2. പറക്കുക = കീറുക (ശബ്ദം)

കറയതെല്ലാം കടക്കിയല്ലോ
 എന്തുപറയെണ്ടു കാൽക്കാരാ !
 അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്താൻ
 ജോനൊരെ കൊന്നയൊരു വർത്തമാനം
 നാട്ടിലതെല്ലാം കെൾക്കുന്നല്ലോ.
 കയ്ക്കരി എടുത്തിലെ കാൽക്കാരൻ
 കാര്യംചെയ്തിടാലെ കെൾക്കുന്നല്ലോ.
 കുറിച്ചുവരണ തമ്പുരാനൊ
 കാര ചെവിട്ടിലും എത്തുന്നല്ലോ.
 അപ്പൊൾപറയുന്നു തമ്പുരാനൊ
 കൈതരിയെടുത്തിലെ കാൽക്കാരാ !
 എന്തൊരുവരാനും കാൽക്കാരാ !
 കുറിച്ചുത്തുള്ള കോലൊത്താൻ
 കൊലൊത്തുകിട്ടെണ്ടും പാട്ടം, പാട്ടം,
 പാട്ടംപിരിക്കാനൊ പൊരുകിലു
 ഞാനിങ്ങിയിരൊടെ നില്ക്കുവെന്നോ ?
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കാൽക്കാരൻ
 കാനങ്ങതല്ല പറയുന്നത്:—
 'കണ്ടുകെൾക്കണം തമ്പുരാനെ !
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 2കാനല്ലാതിന്നീടെ ആരുമില്ല
 കാനൊടിന്നാരും ജയിക്കയില്ല
 കാനെവിളിക്കു നയക്കവെന്നും. '
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
 തമ്പുരൻ തിരുവെത്തയക്കുന്നല്ലോ
 'തച്ചൊളിവിട്ടിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെന !
 നിന്നെയുനിക്കൊന്നുകാണവെന്നും. '
 അങ്ങിനെതിരുവെത്തഴുതിവെഗം
 കയിതെടുത്തിലെ കാൽക്കാരൻ
 കാൻറാരുക്കുയിലും കൊടുക്കുന്നല്ലോ
 തിരുവെത്ത് വാങ്ങിയല്ലോ കാൽക്കാരൻ

1. വാരം = ഒരുതരം പാട്ടം തന്നെയാണു്. മിഷുവാരം എന്നപദം നോക്കുക. വാര
 മെന്നുള്ളി എല്ലാതരം പാട്ടത്തിനും പൊതുവായുള്ള പേരായിട്ടും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്.
 അപനല്ലാതെ ഇന്നിവിടെ.

കുറിച്ചുത്തുള്ള ജോനൊരനെ
 കറിയു് കോലൊത്തു് വിളിച്ചിപ്പിച്ചല്ലോ
 നൊക്കട്ടെ നൊക്കട്ടെ ജോനൊരനെ !
 നീയിത്തിരുവെത്ത് കൊണ്ടുപൊന്നും !
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലും പൊകവെന്നും
 തച്ചൊളി കത്തനൻ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കാൻറാരുക്കുയിലും കൊടുക്കവെന്നും.
 അതുതന്നെകെട്ടൊരു ജോനൊരനും
 രണ്ടുകൈകൊണ്ടും എഴുത്തുവാങ്ങി
 കാനങ്ങു് പുറപ്പെട്ടു് പൊകുന്നല്ലോ.
 കാനൊന്നടന്നങ്ങു പൊകുന്നരും
 കാനെവിളിക്കുന്നല്ലോ മാലൊകു്
 എന്താൻ എന്താൻ ജോനൊരനെ !
 1എടുക്കു് പൊകുന്നു ജോനൊരനെ !
 അപ്പൊൾപറയുന്നു ജോനൊരനും
 കുറിച്ചുവരണ തമ്പുരാനെൻ
 തിരുവെത്തും കൊണ്ടുതൊൻ പൊകുന്നാൻ
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലും പൊകവെന്നും
 തച്ചൊളികാമെന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കാനിങ്ങുതന്നെ കൊടുക്കവെന്നും.
 അപ്പൊൾപറയുന്നു, മാലൊകുറും
 എന്തിനാ ജോനൊനെ തിരുവെഴുത്ത്.
 ഞാനൊന്നും അറിയല്ല മാലൊകരെ !
 ഞാനൊന്നു ചെയ്തിയാലെ കെട്ടെയുള്ളു
 അപ്പൊൾ പറയുന്നു മാലൊകുറും
 നല്ലൊരു കാമെന² ജോനൊരനെ !
 എന്താണതെന്നു പറകവെന്നും.
 അപ്പൊൾ പറയുന്നു ജോനൊരനും
 കുറിച്ചുവരണ തമ്പുരാനു്
 പതിനായിരം പറനെല്ലു് വരെന്നും.
 പതിനായിരം പണം പാട്ടുവുമുണ്ടു്.

1. എടുക്കു്.

2. ഇവർക്കു് താല്പര്യം കാണിക്കേണ്ടിടത്തെയും പ്രയോഗിക്കുന്നതു കാണാം. ചീര
 നാക്കല്ലോ. "കാമെന" കൂടാതെ കഴികയില്ല.

ഇതെല്ലാം തന്നെ കൊടുക്കേണ്ടത്
കെട്ടുമലവാഴുന്ന കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഭാനുവിടത്തെ രാജാവാണ്
ഭാൻറാരു കാര്യം പറഞ്ഞുകൂടാ
ഭാനോട് പാട്ടം പിരിക്കാനായി
കുറിച്ചുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ ജോനൊരെ വിളിച്ചയച്ചു
കാലൊരു മൂവാണ്ടല്ലെറയായി.
വാരവും പാട്ടവും കിട്ടീല്ലാലൊ
ജോനൊരെ തന്നെയും കാണുന്നില്ല.
ഇപ്പൊൾ പറയുന്നു തമ്പുരാനും.
ജോനൊരെ രണ്ടാളെയും കാണുന്നില്ല.
ഇപ്പൊൾ പറയുന്നു തമ്പുരാനും
ജോനൊരെ രണ്ടാളെയും കൊന്നുപോയി !
ഭാൻ ഒരു (ഉ)ടലൊടെ വെച്ചില്ലാലൊ
കുടകുമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഭാനാണ് കൊന്നത് മലൊക്കരെ !
ഭാനോടിന്നാരിക്കും എതിരില്ലാലൊ.
കുളരിപ്പയറും പരിച്ചിറുണ്ടു ;
കുത്തിപ്പയറും പരിച്ചിറുണ്ടാൻ ;¹
പുഴിപ്പയറും പരിച്ചിറുണ്ടാൻ ;
അരിക്കും² ഭാനോട് എതിരില്ലാലൊ.
കുറിച്ചുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
കുറിച്ചുറയിരൊടെ നില്ക്കയില്ല.
വാരവും പാട്ടവും പിരിക്കവെന്നും
കുടകുമലയിലും പൊകുന്നാണ്
കുറിച്ചുറം വാണതമ്പുരാനൊ
തിരുവെത്തുതന്നു അയച്ചൊണ്ടത്
അതുകൊണ്ട് ഞാനിതാ പൊകുന്നാണ്
മെപ്പെലെ തന്നെയും പൊകവെന്നും
അപ്പൊൾ പറയുന്നു മലൊക്കർ
കുന്നുണ്ട് കെൾക്കണം ജോനകനെ !

1. ഉണ്ടു + ഒൻ = ഉണ്ടോൻ.

2. ആക്കം എന്നുള്ളതിന്റെ ദേശ്യരൂപം.

മെപ്പെലു നിങ്ങളു പൊയൊണ്ടാലു
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുതാനൻ
ഭാനോട് തന്നെ പറകവെന്നും
കുറിച്ചുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
വാക്കുത് കെട്ടുപുറപ്പെട്ടെണ്ടാ.
പൊയൊൽ ഒടലൊടെ പൊതുല്ലാലൊ.
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു ജോനകനും
അടുത്തുംമെല്ലെ നടക്കുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളി മെപ്പയിലും ചെന്നുകയറി.
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ചൊലത്തലമുടി ചിക്കിക്കൊണ്ടു
കൊലായിലല്ലെ ഇരിക്കുന്നത്.
ചിത്തിരതുണിന്റെറടുക്കെയായി
വെറെ ഒരുത്തിയും നിക്കുന്നുണ്ട്.
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലൊ ജോനകനും
കുന്നുണ്ട് കെൾക്കണം അമ്മയൊട്
കുറിച്ചുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ തന്നൊരു തിരുവെഴുത്ത്
തിരുവെഴുത്ത് തന്നെ കൊടുക്കവെന്നും
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുതാനൻ
ഭാനൊരു കയ്യിൽ കൊടുക്കവെന്നും
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിച്ചീരു
കാവിലെ ചാഞ്ഞൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
കാളങ്ങതല്ലെ പറയുന്നത്.
¹ഏടുത്തു ഏടുത്തു ജോനകനെ !
തിരുവെത്തുതന്നെ തരികവെന്നും
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു ജോനകനും
തിരുവെത്തെടുത്ത് കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
കാവിലെ ചാഞ്ഞൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ചീരു അകത്തെക്കു പൊകുന്നല്ലൊ
ജോനൊൻ അവിലും പഴവുമാൻ
ഭാനോട് കൊണ്ടു കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
കാവിലെ ചാഞ്ഞൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു

1. എവിടത്തു = എവിടെ എന്നർത്ഥം.

കാളോരു ബന്ധുവാണ് കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഭാരെയുംതന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ എൻറബന്ധു
 കുറിപ്പറമ്പാണ തമ്പുരാൻ
 ഭാരെ തിരുവെത്തിത് കൊണ്ടെന്നിററ¹
 കാവിലെ ചാത്തൊത്ത കുഞ്ഞിച്ചീരു
 ചീരുതിരുവെത്ത് കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഭാനൊതിരുവെത്ത് വാങ്ങുന്നല്ലോ
 ജൊനൊൻറടുക്കലും ചെന്നൊതെനൻ
 ഒന്നുണ്ടുകെൾക്കണം ജൊനൊക്കനെ !
 അപ്പൊൾ പറയുന്നു ജൊനകനും
 കുറിപ്പറമ്പാണ തമ്പുരാൻ
 ഭാരെരെയുത്താണ് കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ!
 തിരുവെത്തതന്നെ പൊളിച്ചൊതെനൻ²
 തെനൻ തന്നെയത് വായിച്ചല്ലോ
 അപ്പൊൾ പറയുന്നു കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഒന്നുണ്ടുകെൾക്കണം ജൊനകനെ !
 എന്തിനാതമ്പുരാൻ വിളിക്കുന്നത്
 എന്നൊടുനിങ്ങൾ പറകവെന്നും.
 അപ്പൊൾ പറയുന്നു ജൊനകനും
 ഒന്നുണ്ടുകെൾക്കണം കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ !
 കായ്തും ഞാനൊട്ടു പറഞ്ഞൊണ്ടാലീ
 കുറിപ്പറമ്പാണ തമ്പുരാനോ
 എന്നെ ഒടലൊടെ വെക്കുല്ലാലോ !
 അപ്പൊൾ പറയുന്നു കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഒന്നുംമടിക്കണ്ട ജൊനൊക്കനെ !
 ഞാനൊന്നും തന്നെ പറകയില്ല
 നീയുണ്ട് കായ്തും പറഞ്ഞൊണ്ടാലീ
 ഞാനൊരു നൂറുപണം തരുവെൻ
 അപ്പൊൾ പറയുന്നു ജൊനകനും

1. കൊണ്ടുവന്നിട്ട്.

2. പണ്ട് കിഴക്കുകൾ ഭാലയിലാണ് കിഴക്കിയിരുത്തുകയും അവ അവസ്ഥാനുസരണം പട്ടിലും മറ്റും പൊതിഞ്ഞു കെട്ടിട്ടായിരുന്നു അയച്ചിരുന്നത്.

എന്നാലൊക്കെട്ടൊള കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ !
 കടകമലവാണ് കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
 ഭാനൊരുനാട്ടിലെ നാടുവായി(ഴി)
 ഭാനൊടിനാരിക്കും എതിരില്ലാലോ
 ഭാനിങ് ആണ്ടിൽ കൊടുക്കവെന്നും
 കുറിപ്പറമ്പാണ തമ്പുരാൻ
 ആയിരംപറയിൽ നെല്ലമാണ്.
 ആയിരപണവും മെറയുണ്ട്.
 കാലൊരുമുവാണ്ടല്ലൊരയായി.,
 നെല്ലെങ്കിൽ നെല്ലും കൊടുക്കുന്നില്ല
 പണമെങ്കിൽ പണവും കൊടുക്കുന്നില്ല
 എന്നിട്ടും തമ്പുരാൻ കാത്തിരുന്നു.
 പിന്നെ അയച്ചല്ലോ തമ്പുരാനും
 രണ്ടൊളംജൊനൊറ തന്നെയൊന്ന്
 ഭാറ്പുറപ്പെട്ട് പൊയൊണ്ടിററ
 കാലൊരുമുവാണ്ടല്ലൊരയായി
 ഭാരെയുംതന്നെയത് കാണുന്നില്ലാ.
 എന്ത്പുതുമയെന്ന് തമ്പുരാനും
 ഭാറ്പിനച്ചങ്ങിരിക്കുന്നേരം
 വത്താനംതന്നെയത് കെൾക്കുന്നല്ലോ
 ജൊനൊറൊക്കൊന്നല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ.
 കടകമലവാണ് കുഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
 ഭാരെഒടലൊടെ വെച്ചില്ലാലോ.
 വത്താനംകെട്ടല്ലോ തമ്പുരാനും
 ഭാറത്കെട്ടൊരു നെരത്താൻ
 1കത്തിക്കുരിഞ്ഞല്ലോ തമ്പുരാൻ.
 ഭാറ്പിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ.
 ഞാനിപ്പണവും പിരിച്ചില്ലെങ്കിലീ
 എന്തിനായിരൊടെ നില്ക്കുന്നു ഞാൻ.
 അതുകൊണ്ട്തന്നെയതാണൊതെന്നാ !
 തിരുവെത്തഴി അയച്ചുട്ടത്.
 പിന്നെയും കെൾക്കണൊ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ !
 ഞാനിങ് മെല്ലെൽ ചീരുംപഴിക്ക്

1. നേണ്ണ് വെള്ളപോയി എന്നർത്ഥം.

മലയാളം പഠിക്കേണ്ടത്:—

‘തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഓരോട്തന്നെ പഠകവെണം
 കടകമലവാണ് കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
 ഓന്നൊന്നാട്ടിലെ നാടുവാഴി
 ഓരോനാടിനാക്കും എതിരില്ലാലോ
 അതുകൊണ്ട് തന്നെയതാണ് കെട്ടെ
 തച്ചൊളികാമെന്ന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഓരോട്തന്നെ പഠകവെണം.
 കുറുപ്പിപ്പാറവാഴും തമ്പുരാന്റെ
 ഓരോരുവാക്കത് കെട്ടൊണ്ടാലു
 നിന്റെകുടല് കലങ്ങിപ്പൊകും.
 1ഉടലൊട്ടും തന്നെയത് വാ(ബാ)ക്കിയില്ല
 ഉയിരിന്ന ആശയത് ഉള്ളൊരുത്തൻ
 കടകമലയിലും പൊകവെണ്ടോ.’
 അതുകൊണ്ട്തന്നെ യതാണൊതെന്നാ !
 നീയൊട്ടും തന്നെയത് പൊകവെണ്ടോ
 അതുതരം വാക്കത് കെട്ടനേരം
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഓന്നൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ:—
 കുറുപ്പിപ്പാറവാണ തമ്പുരാന്റെ
 ഓര്പറയുന്ന വാക്കുപൊലെ
 ഞാനെന്ന് പൊകാൻ മടിക്കുന്നില്ല.
 2എന്റെ തടിയെന്നിക്കൊമ്മയില്ല
 ഉയിരിന്നും വെടി എനിക്കില്ലാലോ
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുഞ്ഞിച്ചീരു
 കാവിലെ ചാത്തൊത്ത കുഞ്ഞിച്ചീരു
 ഓളല്ലെപൊട്ടി കരയുന്നത്
 ഓളുകരഞ്ഞു പറയുന്നല്ലോ:—
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ എന്റെബന്ധു
 നിങ്ങളു് കൊല്ലൊത്തു് പൊകവെണ്ടോ
 കൊല്ലൊത്തൊട്ടും പിരിയെണ്ടിക്കൽ

1. കടൽ ഉടലോട്ടുകൂടി ശോക്കിക്കയില്ല എന്നർത്ഥം. മരിക്കേണ്ടെന്നു സാരം.
2. എന്റെതടി (ശരീരം)യെപ്പറ്റി ഞാൻ വിചാരിക്കാറില്ലെന്നു അർത്ഥം.

കൊല്ലൊത്തിന്നാളത് പൊകവെണം.

ബന്ധുവതൊട്ടുമെ പൊകവെണ്ടോ !
 ഞമ്മക്കു് പൊന്നും പണവുംവെണ്ടോ !
 കടകമലയിലും പൊകവെണ്ടോ !
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഓന്നൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ
 എന്തിനാചീരു കരയുന്നത് ?
 ആണായിഇന്നു ജനിച്ചൊണ്ടാലു്
 1പൊയ്ത്തും പടയുമുള്ളതല്ലോ.
 ഒന്നുമെവെടിക്കു വെണ്ടചീരു !
 കുറുപ്പിപ്പാറവാണ തമ്പുരാന്റെ
 കോല്ലൊത്തു് ഒന്നുമെ പൊകവെണം.
 തമ്പുരാനെതന്നെയും കാണവെണം.
 പിന്നെ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഒന്നുണ്ടു്കെറക്കണം ജോനകനെ !
 നീയിന്നതന്നെ മടങ്ങിക്കൊളു.
 കോല്ലൊത്തു്തന്നെ മടങ്ങവെണം.
 കുറുപ്പിപ്പാറവാണ തമ്പുരാനോ
 ഓരോട്തന്നെ പഠകവെണം.
 നാളെയപ്പല്ല പുലരുനേരം
 ഞാനെന്ന് കോല്ലൊത്തു് എത്തുംകെട്ടോ !
 അതുതരം വാക്കത് കെട്ടനേരം
 ജോനൊൻ പുറപ്പെട്ടു് പൊകുന്നല്ലോ.
 ഓന്നൊന്നടന്നെന്ന് ചെന്നൊണ്ടിറു്
 കുറുപ്പിപ്പാറ വാഴും തമ്പുരാന്റെ
 തമ്പുരാന്റെ കോല്ലൊത്തും ചെല്ലുന്നല്ലോ.
 അപ്പൊറു പറയുന്ന തമ്പുരാനും
 എന്തൊടൊ എന്തൊടൊ ജോനകനെ !
 തച്ചൊളി മെപ്പയിൽ പൊയൊനീയും
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഓന്നു്നീതിരുവെത്തു് കൊടുത്തിററുണ്ടോ ?
 അപ്പൊറു പറഞ്ഞല്ലോ ജോനകനും
 ഒന്നുണ്ടു്കെറക്കണം തമ്പുരാനെ !

1. ഇതുകൊണ്ട് നായന്മാരുടെ കലവു തീ യുദ്ധമാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
 —ഭാഗം നോക്കുക.

തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞിനെത്തന്നെ
 കാക്കുതിരുവെത്ത് കൊടുത്തിരട്ടെ.
 ഓരോപറഞ്ഞിന് തമ്പുരാനെ !
 നാളെത്തെൽ പുല്ലുപുലരുനന്നും
 ഓറിഞ്ച് കോലൊത്ത് ¹എത്തുപൊലും
 അതുതന്നെകെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
 തമ്പുരാൻ സന്തോഷമാകുന്നല്ലോ.
 കയിതെരിവീട്ടിലെ കായ്ക്കാരൻ
 ഓനെയിളിച്ചല്ലോ തമ്പുരാനും
 ജോനൊന് മൂന്നുപണം കൊടുപ്പാൻ
 ഓനൊട്തന്നെ പറയുന്നല്ലോ.
 അതുതന്നെകെട്ടൊരു കായ്ക്കാരൻ
 ജോനൊന് മൂന്നുപണം കൊടുത്തു.
 ഓനെയുംതന്നെ അയക്കുന്നല്ലോ.
 പിറൊന്നുപുല്ലു പുലരുനന്നും
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഞെട്ടിഎണ്ണീറാല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഓനൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ
 കാവിലെ ചാത്തൊത്ത കുഞ്ഞിച്ചീരു !
 വെള്ളംതരണം ²കുരിതരണം
 കുറിപ്പറമ്പാണ തമ്പുരാന്റെ
 കൊലൊത്തതിപ്പൊഴെ പൊകവെന്നും.
 അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുഞ്ഞിച്ചീരു
 വെള്ളംകുരിയും പല(ക)യെടുത്ത്
 കൊലായിൽ കൊണ്ടുണ്ട് വെക്കുന്നല്ലോ.
 അപ്പൊൾപറയുന്നു കുഞ്ഞിച്ചീരു
 തച്ചൊളിഎടുത്തിലെ എൻറബസ്യ
³കാപ്പിക്കുടിച്ചിററ പൊകവെണ്ടു
 കാവിലെചാത്തൊത്ത കുഞ്ഞിച്ചീരു
 പാലൂരികിണ്ടി കഴുകിവെഗം

1. എത്തുപോലും.

2. കുരിതരി.

3. കരേണൻ കാലത്ത് കാപ്പിക്കുടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇടുങ്ങിട്ടുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്. പാലൂ എന്ന പാറാണുതന്നെ കാണുന്നുണ്ട്. പാട്ടനവർ ഇങ്ങിനെ ചില മനോധാർമ്മ്യ മേൽക്കൂടുന്ന രേഖകളെ ചിത്രകുടികൾ കൊടുക്കുന്നത് പാലൂണുതന്നെ.

കാച്ചിത്തണിഞ്ഞൊരു പാലൊടുത്ത്
 പാലിന്ന് വെണ്ടുന്ന പഞ്ചസാരയും
 ഇട്ടുകൊടുത്തല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചീരു
 പിന്നെയും പാലിന്ന് കൂട്ടാനായി
 കൊരമ്പംകൊണ്ടുള്ള ¹റൊട്ടിയുണ്ട്.
 റൊട്ടിക്ക്നെയ്യുമെ പഞ്ചസാര
 എല്ലാമതിട്ടവൾ കൊണ്ടുപൊയി
 ബസ്യപിന്നുണ്ട് കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
 പിന്നെപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചീരു
 തച്ചൊളിവീട്ടിലെ എൻറബസ്യ !
 നിങ്ങിന്ന് കോലൊത്ത് പൊയൊണ്ടാലും
 വയനാട്ടിലെക്കുത്ത് പൊകവെണ്ടോ
 എന്തെന്തമ്പുരാൻ പറഞ്ഞൊണ്ടാലും
 വയനാട്ടിലൊട്ടുമെ പൊകവെണ്ടോ
 അത്തുരംവാക്കുത്ത് കെട്ടുന്നതും
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഓനൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ:—
 എല്ലാം പറയാമെൻറ കുഞ്ഞിച്ചീരു
 കോലൊത്ത്പൊയി മടങ്ങട്ടെടോ !
 അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചീരു
 പാലുംപഴവും കഴിക്കവെന്നും.
 റൊട്ടിയുംചുട്ടു തിന്നവെന്നും.
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 പാലുംപഴവും കഴിച്ചൊണ്ടിററ
 വീരാളിപ്പെട്ടി തുറന്നുവെച്ചു
 നൂറൊന്നുമുളമുള്ള കുച്ചെടുത്ത്²
 ഞെങ്ങാട് ചുറ്റിപിടിച്ചൊണ്ടിററ
 കുച്ചവരിഞ്ഞുണ്ട് കെട്ടുന്നല്ലോ
 വീരാളിപ്പട്ടം എടുത്തുടുത്ത്

1. ഇത് നാം ഇപ്പോൾ അറിയുന്ന റൊട്ടിയോണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. Biscuit cakes of മൃന്നം are called റൊട്ടി (ഗുണപാഠം p. 56.) എന്ന് Dr. Gundert ന്റെ നിഘണ്ടുവിൽ കാണുന്നു. തമിഴിൽ റൊട്ടിയെന്ന പദത്താൽ വട്ടത്തിലുള്ള ഒരുതരം പലഹാരമാണ്. അതിന് ചപ്പാക്കിയെന്നും പറയും.

2. കുച്ച + എടുത്ത് = കുച്ചെടുത്ത്.

സിന്നു(ന്ദ്ര)രപൊട്ടുമെ തൊട്ടവെഗം
 വാളംപലിശയും കയ്യിലായി
 കുറിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാന്റെ
 തമ്പുരാന്റെ കൊലൊത്തും പൊകുന്നല്ലോ.
 കുറിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
 മിഞ്ചൊമ്പുതച്ചുള്ള മോളികെമ്മൽ
 പൊഞ്ചുരകട്ടിൽ കിടക്കുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഓനെകാറുകണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലോ
 അപ്പൊരംപറയുന്നു തമ്പുരാനും.
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊലായിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നല്ലോ.
 കുറിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
 മോളിക പടികീഞ്ഞ് വന്നിതൊറു
 കൊലായിൽ തന്നെയും നില്ക്കുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ആചാരത്തും വഴിനിന്നൊണ്ടിറു
 തമ്പുരാനൊടല്ല പറയുന്നത്:—
 കുറിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
 എന്താവിളിച്ചതു തമ്പുരാനെ !
 അപ്പൊരം പറഞ്ഞല്ലോ തമ്പുരാനും:—
 കെറക്കടൊ കെറക്കടൊ കുഞ്ഞുപ്രാതെന !
 കുടകുമലവാഴം കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
 ഓനിഞ്ചുപാട്ടം തരണ്ടതുണ്ട്
 കാലൊരുമുവാണ്ടല്ലൊരയായി
 എന്നിട്ടും പാട്ടാത് തന്നില്ലാലൊ.
 അതുകൊണ്ട്തന്നെ യതാണുകെട്ടൊ
 രണ്ടാളുജ്ഞാനൊരയതയച്ചുത്താനും
 തിരുവെത്തുത്തന്നെ കൊടുത്തിരുന്നു
 ഓറുവയനാട്ടിൽ പൊയൊണ്ടിറു
 കാലൊരുമുവാണ്ടല്ലൊരയായി

1. മിഞ്ചൊ എന്നതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം മിഞ്ചൊമ്പുറം അല്ലെങ്കിൽ മിഞ്ചൊമ്പുറം എന്നതാ
 യിരിക്കണം. മിഞ്ചൊമ്പുറം = പ്രാത, മിഞ്ചൊ = പൂതച്ചുളി = നാലുപുറവും പ്രാതയുളി എന്നർത്ഥം.

2. പാട്ടം + അത് = പാട്ടാത്.

എന്നിട്ടുംകെറക്കടൊ കുഞ്ഞുപ്രാതെന !
 പാട്ടവുമില്ല പണവുമില്ല !
 ഇപ്പൊത്തൻ കെട്ടല്ലൊ കുഞ്ഞുപ്രാതെന
 ജ്ഞാനൊരൊ രണ്ടാളെയും കൊന്നുപൊയി.
 കുടകുമലവാഴം കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
 ഓറൊക്കടലൊടെ വെച്ചില്ലാലൊ !
 എന്താനൊതെന്നൊ ഞാൻ ചെഞ്ചുണ്ടത് ?
 നീയെഎനിക്ക് തുണയതുളളൂ.
 നീതന്നെപൊയി പിരിക്കുവെന്നും.
 നീയപ്പണമിങ്ങു പിരിച്ചൊണ്ടാലു
 ആയിരത്തൊന്നു പണംതരുവെൻ.
 രണ്ടുകയിക്കും¹ വളരുവെൻ.
 വീരാളിപ്പട്ടം തരുന്നതുണ്ട്.
 നാലൊളംകണ്ടി പറമ്പുതരും
 പിന്നെയും കെറക്കടൊ കുഞ്ഞുപ്രാതെന !
 വെണ്ടുന്നതെല്ലാം തരുന്നതുണ്ട്.
 അപ്പൊരംപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കുറിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനെ !
 ഞാനൊട്ടുതന്നെ മടിക്കുന്നില്ല.
 ഞാനിപ്പൊത്തന്നെ പുറപ്പെട്ടൊളാം.
 ഞാനൊമടങ്ങിയഞ്ച് വന്നില്ലെങ്കിൽ
 കാവിലെചാത്തൊത്ത കുഞ്ഞിച്ചീര
 ഓക്കു ചിലവിന്ന് കൊടുക്കുവെന്നും.
 പിന്നെയുംകെറക്കടൊ തമ്പുരാനെ !
 എന്റെ മകനാൻ കുഞ്ഞുപ്രാടി²
 ഓനെയുംനിങ്ങളു രക്ഷിക്കണം.
 എന്നിക്കൊട്ടും പെടിയില്ല തമ്പുരാനെ !
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 അവിടുന്നുതന്നെയെന്ന് പുറപ്പെട്ടല്ലോ
 വാളംപലിശയും എടുത്തവനും

1. കൈക്കും എന്നർത്ഥം ഗ്രാമപ്രഭുക്കൾക്ക് കയ്യിൽ കയ്യിൽ എന്നായിട്ടുളളത്.

2. കാവിലും ചാത്തൊത്ത ചീരവില്ലെന്നായ മകനാണു്. മറ്റേതെന്ന് മറ്റൊരു
 സ്ത്രീയുണ്ടായ 2 മകളെപ്പറ്റി ഇതിനുമുമ്പ് ലോകപാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (46-ാം
 പുറം നോക്കുക.)

കച്ചയംകെട്ടി മുറുക്കിയവനും
തമ്പുരാനൊട് വിടയുവാങ്ങി
ഭരണാപുരപ്പെട്ട് പൊക്കുന്നല്ലോ.
കടകമലമലവും ചെന്നവനും
കടകമലവാനു കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
ഭരണൻ അടുക്കലും ചെല്ലുന്നല്ലോ.
കടകമലവാനു കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
കുണ്ണലൊത്തെന്നെ കാണുന്നെന്നും
വിളിച്ചുപറയുന്നു കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നും !
എന്താണൊത്തെന്നു നീവെന്നാണ്ടത് ?
കുറിപ്പറമ്പൊന്നു തമ്പുരാനെ
പാട്ടംപിരിക്കാനൊ വന്നൊത്തെന്നും !
പാട്ടംപിരിക്കാനൊ വന്നതെങ്കിൽ
ഒ(ഉ)ടലുകുരുതിക്കും കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നും !
അപ്പൊരംപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
ഒന്നുണ്ട് കെറക്കണം കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ !
ഒടലിന്നത്തൊട്ടമെ പെടിയല്ല.
ഉയിരിന്ന് പെടിയതില്ലെന്നിട്.
പാട്ടംപിരിക്കാതെ പൊക്കയില്ല.
കുറിപ്പറമ്പൊന്നു തമ്പുരാനെ
കൊടുക്കേണ്ടും പാട്ടംനീ കൊടുക്കവെന്നും
ജനനകനല്ലിതു കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ !
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
അരിശംപിടിച്ചല്ലോ കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
വിളിച്ചുപറയുന്നു കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ.
1 കീയടം ! തച്ചൊളി വാതുക്കലു,
നൊക്കലൊപാട്ടം പിരിക്കുന്നാളെ !!
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
കച്ചവരിഞ്ഞങ്ങു കെട്ടിവെഗം
വാളുംപലിശയും കയ്യിലായി
മിറത്തുപാഞ്ഞെങ്ങു തുളുനല്ലോ.
കടകമലവാനു കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ

ഭരണമിറത്തു തുളുനല്ലോ
ഭരണത്തമ്മിൽ പൊരുതുന്നല്ലോ
കാലതുടങ്ങുപ്രാവൻപൊരുത്തം 1
അന്തിക്കുത്തന്നെയത് തീന്നില്ലാലൊ
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
2 ഭരണത്തം എടുത്ത് മറിയുന്നെന്നും
കടകമലവാനു കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
രണ്ടനത്തം എടുത്ത് മറിയുന്നല്ലോ.
അന്തിവിളിക്കുണ്ട് കണ്ടെന്നും
വിളിച്ചുപറയുന്നു കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
തച്ചൊളികത്തെന്നു കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നും !
3 കരറുവെള്ളം കുടിക്കുവെന്നും,
കാലംകയ്യമെ തളന്നുണ്ടു !
പലിശയുമൊട്ടമെ പൊരുതുന്നില്ല,
നില്ലടൊനില്ലടൊ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നും !
അപ്പൊരംപറയുന്നു കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
നില്ക്കുന്നതൊട്ടും പെടിയല്ലടൊ
പാട്ടംതരുമെന്നു ചൊല്ലുന്നാകിൽ
തൊന്നൊപടയുമെ ചെയ്യുന്നില്ല.
അപ്പൊരംപറയുന്നു കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ
തച്ചൊളിവിളിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നും !
എല്ലാത്തരുണ്ടു കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നും !
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
പൊയ്ത്തുമാതിയാക്കി കാരുണല്ലോ.
പിന്നെപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
കടകമലവഴുന്ന കഞ്ഞിക്കുണ്ണൻ !
പാട്ടവുംപണവും തരികവെന്നും.
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കേട്ടെന്നും
പാട്ടവുംപണവും കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
പാട്ടുപണവും പിരിച്ചുമെല്ല.

1. പോര. പൊരുതുക എന്നക്രിയയിൽ നിന്ന് പൊരുത്തം എന്ന നാമമുണ്ടാകിയതാണ്. തന്നിക്കാം പൊരുത്തം എന്നപദം നോക്കുക.

2. ഭരടവ.

3. ഒരീറു എന്നും പ്രയോഗമുണ്ട്. ഒരളളി എന്നതും.

ജോനോറെ കെണ്ടങ്ങെടുപ്പിച്ചൊണ്ട്.
 കുറുപ്പുറംവാണ തമ്പുരാന്റെ
 തമ്പുരാന്റെ കോലൊത്തും ചെല്ലുന്നല്ലോ.
 തമ്പുരാനൊടുല്ലെ പറയുന്നത്
 കുറുപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനെ !
 പാട്ടംപിരിച്ചുണ്ട് കൊണ്ടെന്നിന്¹
 കണക്കത് നൊക്കീറെടുക്കവെണം !
 അപ്പൊൾ വിളിച്ചല്ലെ തമ്പുരാനും.
 കയിതെരി എടുത്തിലെ കായ്ക്കാരൻ !
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കുടകുലവാന കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
 കാനൊതരെണ്ടുന്ന പാട്ടപ്പണം
 കാനിതാ പിരിച്ചിങ് കൊണ്ടെന്നിന്
 കണക്കത് നൊക്കീ റെടുക്കവെണം.
 അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കായ്ക്കാരൻ
 കണക്കത് നൊക്കീ റെടുക്കുന്നല്ലോ.
 കണക്കത് നൊക്കീ റെടുത്തൊണ്ടൊരെ
 തമ്പുരാനൊടുല്ലെ പറയുന്നത്:—
 കുറുപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനെ !
 തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കറന്റെറാരു സമ്മാനം കൊടുക്കവെണ്ട ?
 അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലെ തമ്പുരാനും
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കാനിന്തന്നെയത് പൊയില്ലെകിൽ
 പാട്ടംപണവുമെ കിട്ടില്ലെന്നും !
 അതുകൊണ്ട്തന്നെ യതാണകെട്ടൊ,
 കാനിന്തെണ്ടത് കൊടുക്കവെണം.
 കയിതെരി എടുത്തിലെ കായ്ക്കാരൻ
 ആയിരത്തൊന്നു പണംകൊടുത്ത്
 രണ്ടുകയീക്കും വളകൊടുത്ത്,
 വീരാളിപ്പട്ടം കൊടുത്തവന്.
 അങ്ങിനെ ആടുന്നും പൊന്നൊതെനൻ
 കറവിലെചാത്തൊത്തും ചെല്ലുന്നല്ലോ.

1. കൊണ്ടെന്നിരിക്കുന്നു.

കറവിലെചാത്തൊത്ത കുഞ്ഞിച്ചീരു
 കറളൊരു ബന്ധുവാന് കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കറനയൊട്ടും കറണാഞ്ഞിട്ടാണവരക്ക
 ഉണ്ണമുറക്കുമെ യില്ലവരക്കും !
 അപ്പൊളും ചെന്നല്ലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ.
 വിളിച്ചുപറയുന്ന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ:—
 കറവിലെ ചാത്തൊത്ത കുഞ്ഞിച്ചീരു !
 ഇങ്ങ് വരികെടൊ കുഞ്ഞിച്ചീരു !
 കറവിലെ ചാത്തൊത്ത കുഞ്ഞിച്ചീരു
 കറളിങ്ങ് വന്നിറന് നിന്നൊണ്ടൊരെ
 തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ആയിരത്തൊന്നു പണംകൊടുത്ത്
 പൊന്നിന്റെറണ്ടു വളകൊടുത്ത്
 പിന്നെയും സമ്മാനം കൊടുത്തവനും
 അങ്ങിനെ ആടെയങ്ങു കൂടുന്നല്ലോ.

—o—

*ഒതേനൻ കുരിമല കോട്ടപ്പണി കാണാൻ പോയത്.

തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഒന്നൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ
 ഒന്നുണ്ടു് കെറക്കണം എന്റെ ഏട്ടം
 ഞാനൊരുവത്താനും കെട്ടിററുണ്ടു്.
 നാട്ടിലെ കോലൊത്തെ തമ്പാമ്മാറും
 പിന്നെയും കോലൊത്തു് വാഴുന്നൊറും¹.
 എല്ലാറുംകൊട്ട എടുത്തിററുണ്ടു്
 എന്നാലൊ എന്റെറാരു ജെപ്രഷും ! കെറക്കീൻ !
 കുരിമല നാടുവാണ കുഞ്ഞിക്കുന്നി
 ഒളുപണിച്ചൊരു കോട്ടയാൻ
 അക്കൊട്ടെക്കൊത്തൊരു കോട്ടയില്ല
 കാക്കാതംകോട്ട ഇരുമ്പയി(ഴി)കൊണ്ടു്
²മുക്കാതംകോട്ട കുരികൽക്കോട്ട
 കണ്ടാൽ ഭയപ്പെട്ടു് പൊകുകോട്ട
 അക്കൊട്ടകറണാനൊ പൊകവെണം.
 കോട്ടപ്പണിയതു കാണവേണം
 എന്നിട്ടു് ചത്താലും വെടമില്ല.
 അതുതരം വാക്കതു കെട്ടനേരം
 കണ്ടാച്ചെരി ഭാമന ചാപ്പനാൻ
 ഒന്നൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ:—
 'ഒന്നുണ്ടു് കെറക്കണം കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
 അപ്പണി വെണ്ടെന്റെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
 അക്കൊട്ടകറണക വെണ്ടൊതെന്നാ !
 അപ്പൊറുപറഞ്ഞല്ലോ കുറുപ്പാകുന്നു
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുറുപ്പന്നൊർ
 കൊമക്കുറുപ്പു് പറയുന്നല്ലോ:—

1. ഒരസ്ഥാനി. പണ്ടു് തറക്കൂട്ടത്തിന്റെ തലവനായിരുന്നു.

2. ഒരനാഴി. ഒരകരം = നാലുനാഴിക.

* Included in the collections of Percy Macqueen Esq., I.C.S., Curator, Records Office, Madras, and published by his kind permission.

ഒന്നുണ്ടു് കെറക്കണം കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
 * { നീയൊക്കൊതിച്ചു കൊതികളെല്ലാം
 { നീഎല്ലാമൊററി ടുങ്ങുണ്ടൊതെന്നാ !
 ഇപ്പൊളൊ കോട്ടപ്പണി കാണാനായി
 നീയൊട്ടും തന്നെയതു് പൊണ്ടൊതെന്നാ !
 നിന്റെറാരു കാരണൊമ്മൊറാകുന്നു
 ഏഴാളും കോട്ടപ്പണി കാണാനായി
 ഏഴാളും പൊയങ്ങു് ചത്തുപൊയി.
 തെക്കു് തിരുമല കുന്നിമെല്ലൊ
 കുന്നിമെൽ കൂടെയതു് പൊകവെണം
 ആടയതുണ്ടെടൊ കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
 നരിയും, പുലിയുണ്ടു് കരടിയുണ്ടു്.
 പിന്നെയും ഉണ്ടെടൊ കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
 കുരിമല നാടുവാണ കുഞ്ഞിക്കുന്നി
 ഒളെയൊരു പട്ടാളം, പൊറവുണ്ടു്.²
 അതിലൊടി കടന്നങ്ങു് പൊകുന്നേരം
 തന്നെയതാണെന്റെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
 ഏഴൊളം നിന്റെറാരു കാരണൊമ്മൊർ
 മരണപ്പെട്ടിട്ടങ്ങു് പൊയൊണ്ടതു്.
 അതുതന്നെ കടന്നങ്ങു് പൊയൊണ്ടാലും
 പിന്നെയും ഉണ്ടെടൊ കുഞ്ഞുപ്രാതെനാ !
 കല്ലായിതൊടെന്ന് തൊടതുണ്ടു്.
 അത്തൊട്ടംതന്നെ കടക്കവെണം
 അങ്ങിനെയുള്ളൊരു തൊടടുക്കെ
 ഉണ്ടല്ലൊ അത്തുറ്റു പടക്കാറാൻ³
 കുരിമലനാടുവാണു് കുഞ്ഞിക്കുന്നി
 ഒളെയൊരു പടക്കാറവിടെയുണ്ടു്.
 അതുകൊണ്ടു്തന്നെ യതാണൊതെന്നാ
 നീയൊട്ടും തന്നെയൊടെ പൊകവെണ്ടൊ.

* ഒതേനന്റെ സ്ഥിരനിയമം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

1. പട്ടാളം. ഇംഗ്ലീഷിലെ ബറ്റാലിയൻ (Battalion) എന്നതിന്റെ മലയാളരൂപമാണെന്നാണു് വിശ്വസിച്ചു വരുന്നതു്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഒതേനന്റെറകാലം പാശ്ചാത്യരുടെ ആഗമനത്തിന്നു ശേഷമാണെന്നു് ഉറപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

2. പൊറവു—ഹിന്ദുസ്ഥാനീഭാഷയിൽ നിന്നു് വന്നവരൊണു്.

3. പടയാളികൾ.

അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
തച്ചൊളിക്കതെനൻ കുഞ്ഞുതെനൻ
കൊണ്ടുതന്നെ പറയുന്നല്ലോ:—
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ എൻറപ്പട്ടം!
ആരങ്ങ്പൊയി മരിച്ചൊണ്ടാലും
എന്തെല്ലാംവന്നുണ്ട് നെരിട്ടാലും
കൊമക്കുറുപ്പൻറ ജെപ്തനൊട്
1. എന്നക്കൊട്ടം പൊകാതെ കഴിയുല്ലാലൊ.
ഞാനെന്റപൊകാതിരിയുല്ലാലൊ
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുറുപ്പാകുന്നു
കാറ്റ്മനസ്സിൽ നിനച്ചുട്ടല്ലോ
'തച്ചൊളിനല്ലൊമന എൻറനൂജൻ
ഇന്നുകരിമല പൊയൊണ്ടാലു'
കൊനിങ്ങ് ഒടലൊടെ വത്രല്ലാലൊ!'
അതുകൊണ്ട് കുറുപ്പൊന്നു ചെയ്തുട്ടല്ലോ
തച്ചൊളിമെപ്പെൻറ കത്താകുന്നു
നല്ലൊരുകളി അറയുന്തീർത്തു
കതെന്നൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
കുന്നുണ്ട്കെറക്കണം കുഞ്ഞുതെനൻ!
അറയിൽകടന്നിററു കുഞ്ഞുതെനൻ!
വാളും 2. പലിശയും എടുത്തൊതെനൻ!
അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
കതെന്നൻ അറയിൽ കടക്കുന്നല്ലോ.
കതെന്നൻ അറയിൽ കടന്നൊരുത്
വാതിൽകൊളുത്തുങ്ങ് ഇട്ടുട്ടല്ലോ.
തച്ചൊളികൊമ കുറുപ്പൊന്നൊട്
കാറ്റ്കൊളുത്തുമെ ഇട്ടൊണ്ടിററു
കൊല്ലമെല്ലെ പറയുന്നത്:—
തച്ചൊളി കതെന്ന കുഞ്ഞുതെനൻ!
മെപ്പയിൽതന്നെ നീഇരുത്തൊതെനൻ!
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുഞ്ഞുതെനൻ

1. എന്നിങ്ങ്—എന്നക്ക (ഭേദം)

2. 'പലിശ' എന്നും പറയുന്നു.

കളവന്നുർകാവിൽ ഭഗവതിയെ
കൊരവിചാരി ചിരിക്കുന്നല്ലോ.
കളവന്നുർകാവിൽ ഭഗവതിയെ!
എന്നെഇവിടുന്നു വിടീച്ചാലു*
* ഞാനെന്റ കാവിൽ വരുന്നതുണ്ട്.
2. ചെക്കിപ്പൊലത്തെ പൊൻമാലയും
പിന്നെയും നെച്ചയും തരുന്നതുണ്ട്.
അതുതന്നെ അറിഞ്ഞൊരു ഭഗവതിയും
കതെന്നന്റ വെണ്ടുന്ന വരംകൊടുത്ത്
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കളിഅറ
അറയെന്റപൊട്ടി തെറിക്കുന്നല്ലോ!
ആടുന്നു തന്നെയും പൊക്കുന്നല്ലോ.
ആടുന്നു ഒന്നും അനങ്ങാതെയായി
കൊന്നൊ പുറപ്പെട്ടു പൊക്കുന്നല്ലോ.
കളരി അറയിലൊ കടന്നൊണ്ടിററു
ഇരുപത്തുറണ്ടുറമിയുള്ള കൂട്ടത്തിന്ന്
കൊന്നൊരുമി വിറച്ചുകണ്ടു!
വെറക്കുന്ന ഉറമിയെടുത്തൊതെനൻ
മക്കുത്നിന്നു വന്നൊരുചീനപ്പട്ടം³
ചീനപ്പട്ടെടുത്ത് ഉടുത്തൊതെനൻ
4. കൊടക്കൊയ(ഴ)ലിൽ ചുരുട്ടിയ മൊടൻപട്ടം⁵
അല്ലെടുടുത്ത് തലയിൽകെട്ടി
പിന്നെയും ചമയപ്പൊടുടുത്തൊതെനൻ
ആടുന്നുതന്നെയത് പൊക്കുന്നല്ലോ.

* കതെന്നൻറ ഭക്തി നോക്കുക.

1. വിടുവീച്ചാൽ.

2. തെച്ചിപ്പ (ഭേദം)

3. ചീനപ്പട്ട് എന്നുള്ള പേരുണ്ടാകട്ടെ തന്നെ ചീന അല്ലെങ്കിൽ ചൈനയിൽനിന്ന് വന്നതാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. മക്കുത് നിന്ന് വന്നതു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കവിയുടെ സ്ഥലവിവരമില്ലായ്മക്കു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാവാതെ തരമുള്ളു. മക്കു അറേബ്ബിയാ ചീന മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുവന്നതാണെന്നു അന്ന് കേരളീയർ കരുതിയിരുന്നതു—ആവക സ്ഥലങ്ങൾ ഒന്ന് മറ്റൊന്നായി പറയുന്നത് നാടന്മാർ സ്വാഭാവികമാണ്. ചീനപ്പട്ട് മക്കുത്ത് വർ കൊണ്ടുവരികയുമാവാമല്ലോ. ചീനപ്പട്ട് എന്നും ഒരതരം പട്ടിന്ന് പേരായിരിക്കാം ഇടയുണ്ട്. ചീനപ്പട്ടി ഇതു നാട്ടിലുണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും പേര് ചീനപ്പട്ടിയെന്നാണല്ലോ.

4. കൊടക്കുലി.

5. വേറൊരുതരം പട്ട്.

അങ്ങിനെ നടന്നൊണ്ട് പൊക്കുന്നരം
കണ്ടാച്ചെല്ലോമെന്ന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
ഭാഗമെക്കൂടയത് പൊക്കുന്നല്ലോ.
അപ്പൊരപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
തച്ചൊളിമെല്ലെല്ലെ കുഞ്ഞുതന്നെ !
ഒന്നുണ്ടു്കെറക്കണം കുഞ്ഞുതന്നെ !
തെക്കെത്തിരുമല കുന്നമ്മലു്
നരിയും, പുലിയും, കരടിയുണ്ടു് ;
അതുകൊണ്ടു് തന്നെയതാണൊതന്നെ !
നരിയൊടു അങ്കവും ചെയ്തുവെന്നു ;
പുലിയൊടു അങ്കവും ചെയ്തുവെന്നു.
1കരടീനെതന്നെയും കൊല്ലവെന്നു
അതുതരംവാക്കു് കെട്ടുന്നരം
പറയുന്നണ്ടൊമെന്ന കുഞ്ഞുതന്നെൻ:—
ഒന്നുണ്ടു്കെറക്കണം കണ്ടാച്ചെരി !
ഒന്നിനുംപെടിക്കു വെണ്ടചാപ്പാ
ഞമ്മളെഭഗവതി യുണ്ടെങ്കിലു്
ഞമ്മക്കു് ഒന്നുമെ തട്ടല്ലാലൊ !
അതുതന്നെപറഞ്ഞൊണ്ടു് നടന്നവരും
തെക്കെത്തിരുമല കുന്നിലാൻ
ആടയുംതന്നെ നടക്കുന്നല്ലോ,
അങ്ങിനെ നടന്നൊണ്ടു് പൊയെരത്തു്
കൊണ്ടു്തന്നെയത് കാണുന്നല്ലോ.
തെക്കെത്തിരുമല കുന്നാകുന്നു
നാലുപുറത്തുമെ പാറക്കെട്ടു്
പാറക്കെട്ടുള്ളിൽ തടിമരങ്ങൾ
പിന്നെയുംകണ്ടല്ലോ കുഞ്ഞുതന്നെൻ
ആളൊളം 2എകരത്തിൽ എയ്യുംപുല്ലു്³
പുല്ലു്നിറഞ്ഞിറു് കണ്ടുടാലൊ
അപ്പൊരപറഞ്ഞല്ലോ ചാപ്പനാൻ
ഒന്നുണ്ടു്കെറക്കണം കുഞ്ഞുതന്നെ !

1. കരടീയെ—കരടീനെ (ഭേദം)

2. ഉയരം - എകരം (ഭേദം)

3. തണ്ടു് കനമുള്ള ഒരുതരം പുല്ലു്.

കുന്നമ്മൽ കാരുമ്മം¹ നൊക്കുവെന്നും.
പുല്ലു്മറഞ്ഞിറു് കണ്ടുടാലൊ
പുലിയും നരിയും കരടിയുള്ള
മലയാണിതെന്ന് കേട്ടിറുണ്ടു്
നരിയും പുലിയും കരടീയാൻ
കൊണ്ടു് പുല്ലിൽ ഒളിച്ചൊണ്ടാലു്
ഞമ്മളെതുളളിറു്² കൊല്ലുമോൻ
അതുകൊണ്ടു് നല്ലൊന്നും നൊക്കിക്കൊളെ !
തച്ചൊളിവിട്ടിലെ കുഞ്ഞുതന്നെ !
നല്ലൊന്നും ചരയിച്ചൊ³ കുഞ്ഞുതന്നെ !
അതുതരംവാക്കു് കെട്ടുന്നരം
തെനൻതന്നെ പറയുന്നല്ലോ:—
ഒളവന്തർ കാവിൽ ഭഗവതിയെ !
ഞങ്ങളെകാക്കണ ഭഗവതിയെ !
ഞങ്ങളൊരു സപിയില്ല ഇവിടെ
എന്നുപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുതന്നെൻ
ചാപ്പനൊടല്ല പറയുന്നത് !
ഒന്നുണ്ടു്കെറക്കണം കുഞ്ഞിച്ചാച്ചാ
നീയെ⁴ അതുകൊണ്ടു് പെടിക്കൊണ്ടാ.
ഞാനൊ പുലിയൊട പൊയുന്നരം
4നീയെൻറ പിമ്പിലു് നിന്നൊചാപ്പാ !
അങ്ങിനെ നീയെൻ നിന്നൊണ്ടാലു്
ഒന്നുംനിന്നക്കുണ്ടു് തട്ടല്ലാലൊ
അതുതന്നെ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുതന്നെൻ
അവിടന്നും പിന്നെയും നടക്കുന്നല്ലോ
തെക്കെത്തിരുമല കുന്നമ്മലു്
തച്ചൊളിതെനൻ കുഞ്ഞുതന്നെൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഭാഗമെന്ന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
രണ്ടാളുംകൂടിയെൻ നടക്കുന്നല്ലോ
അപ്പൊളെകണ്ടല്ലോ കുഞ്ഞുതന്നെൻ

1. കുരുന്തോൾ.

2. ചാടീട്ടു്.

3. സൂക്ഷിച്ച്, പരിശോധിക്കുക.

4. ഒത്തേന്നു് ചാപ്പന്റെ പേരിലുള്ള വാസല്യം നോക്കുക.

1തീക്കനൽകത്തി എരിയുപൊലെ
നരിയുപുലിയും കിടന്നൊണ്ടിറൻ
കൊരൊരുക്കുണ്ണല്ലെ കാണുന്നത് !
തൈനൻ കണ്ണാലെ കണ്ടെത്തൻ
വിളിച്ചുപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
കുണ്ടാട്കെറക്കണം കുഞ്ഞിച്ചാപ്പാ !
നരിയൊടും പുലിയൊടും കരടിയൊടും
പൊയുന്നെന്നെത്തൻ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പാ !
വെടിവെച്ചാൽ കൊള്ളാത്തുറുക്ക²വേണ്ടാ
അതുകൊണ്ട്തന്നെയതാണ് ചാപ്പാ !
ഇതുതന്നെനീയൊ പിടിക്കുവെന്നും.
അതുതരംവാക്കി പറഞ്ഞൊതെനൻ
ചാപ്പനാറുക്കി കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
പിന്നെതൈനൻ ഉറുമിയെടുത്തൻ
3നരീന്റെ നെരെയും ചെല്ലുന്നല്ലോ.
നരീന്റെ നെരെയത് ചെന്നെത്തൻ
തുളിവിറച്ചൊണ്ടി ചാടിപ്പുലി.
കരടിയുംചാടിറൻ പൊരുത്തല്ലോ.
അപ്പൊളൊ തച്ചൊളി കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
4കാക്കച്ചൊമടൊ നെടുത്തൊണ്ടിറൻ
മൂന്നിനെയുംകൊത്തി ഭരക്കുന്നല്ലോ.
നരിയുപുലിയും കരടിയൊ
കൊണ്ട് ചത്താൻ വീണൊണ്ടൊരേ.
തൈനൻ വിളിച്ചും പറയുന്നല്ലോ
തെക്കെത്തിരുമല കുന്നമ്മലി
നരിയുപുലിയും കരടിയില്ല
കരിമലനാടുവാഴും കുഞ്ഞിക്കുന്നി
കൊള്ളൊരുപട്ടാളം ബാക്കിയുണ്ട്.
ആടുന്നപിന്നെയും നടക്കുന്നല്ലോ
ആടുന്നകട്ടി നടന്നൊണ്ടൊരേ

1. നരിയുടെ കണ്ണിനാണ് ഈ ഉപമ.

2. ഭരതം രക്ഷ.

3. നരിയുടെ—നരീന്റെ (ഭരതം)

4. കരടിയും—ചെട്ടനും മേല്ലൊട്ടെക്കും പൊയ്കയും, ഉടനെ താഴുകയും അതോടു കൂടി വെട്ടുകയും ചെയ്യുകയാണ് ഈ അടവിന്റെ സ്വഭാവം.

തൈനൻ കണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലോ.
കരിമലനാടുവാണ കുഞ്ഞിക്കുന്നി
കൊള്ളൊരു പട്ടാളക്കാരാകുന്നു
കൊണ്ട് കാട്ടിലിരിപ്പുണ്ടല്ലോ.
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ:—
കുണ്ടാട് കെറക്കണം ചാപ്പനൊട്
കരിമലനാടുവാഴും കുഞ്ഞിക്കുന്നി
കൊള്ളൊരു പട്ടാളക്കാരാകുന്നു
കൊണ്ട് കാട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്.
കൊണ്ടാട് ഞാനൊ പറയുമല്ലോ
' പട്ടാളക്കാരായ നിങ്ങളൊടു
കുണ്ടാ പറയെണ്ടതുണ്ടാകട്ടെ !
എനിക്കും എന്റെചാപ്പനും തന്നെയൊ
കരിമലകൊട്ടെപ്പും പൊകുവെന്നും.
നിങ്ങളുപൊകാ നയച്ചില്ലെങ്കിൽ
1തൊളുപ്പൊകാ തിരികുല്ലൊലൊ.
ഞാളൊടുനിങ്ങൾ പടയൊചെയ്താൽ
പടുവായ(ഴ)ത്തൊട്ടും തരികുപൊലെ
നിങ്ങളെ കടലൊടെ വെക്കുല്ലൊലൊ '
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു ശിപ്പായിയെള²
സമ്മതംതന്നെ കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
ആടുന്നും പുറപ്പെട്ടു കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
കല്ലായിത്തോട്ടിനടുക്കെ എത്തി
ആടെയുണ്ട് കണ്ടല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
എട്ടൊളും നല്ലൊരു കാവക്കാരും,
പിന്നെയും വാറക്കാരും, കുന്തക്കാരും,
കരിമലനാടുവാണ കുഞ്ഞിക്കുന്നി
കൊള്ളൊരു ആറക്കാരാണായവരും.
കൊണ്ടാട് കണ്ണാലെ കണ്ടെത്തൻ,
തച്ചൊളി മെപ്പെയിലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
കൊണ്ടാട്തന്നെ പറയുന്നല്ലോ:—
കുണ്ടാട് കെറക്കണം കാവക്കാരെ !

1. തൊളു (തെങ്ങൻ) + അങ്ങ = തൊളുങ്ങ.

2. Sepoy (സീപ്പോയി) എന്നവാക്കിന്റെ ലേയാളരൂപം.

നിങ്ങളെ ഇവിടെയത് നിന്നൊണ്ടത്
 എന്തിനാണെ(ണ)ന്റെയ കവകാരെ !
 അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലോ കവകാരൻ
 തച്ചൊളിനല്ലൊമെന്ന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്ന !
 കരിമലനാടുവാണ കുഞ്ഞിക്കുന്ന്
 ഓളൊരു കവകാരൻ ഞാളൊതെന്ന !
 കരിമലകൊട്ടെക്ക് പൊക്കെണ്ടിക്കൽ
 ഞാളൊരു സമ്മതം വെണൊതെന്ന !
 ഞാളൊരു സമ്മതം കൊട്ടക്കെണ്ടിക്കൽ
 കരിമലനാടുവാഴും കുഞ്ഞിക്കുന്ന്
 ഓര തിരുവെഴുത്ത് വെണൊതെന്ന !
 അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 എന്നാലൊക്കെട്ടൊളിൻ ചിപ്പായെളെ !
 തിരുമലക്കുന്ന്നിൻ തിരുവെത്താൻ
 തിരുവെത്തതില്ലെങ്കിൽ ശിപ്പായെളെ !
 1. ഞമ്മക്ക് സമ്മതം കിട്ടല്ലാലൊ
 അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലോ ശിപ്പായെളെ
 കന്നുകൊൾക്കണം കുഞ്ഞുപ്രാതെന്ന !
 തിരുവെത്ത നിനക്കുണ്ട് കിട്ടിലെങ്കിൽ
 നിന്നക്കൊട്ടും സമ്മതം തരല്ലാലൊ.
 അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 തിരുവെത്തും സമ്മതവും വെണ്ടെനിക്ക്
 ഞാനിങ്ങ് കരിമലപൊക്കം കെട്ടൊ !
 അതുതരം വാക്കത് കെട്ടെന്നരം
 ശിപ്പായി പട്ടാളം നിന്നവിടെ
 കുന്തവും വാളും എടുത്തവരും,
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 ഓരൊടുപടയുമെ പൊയ്യുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 2. പരത്തും ചുമടൊന്നങ്ങെടുത്തൊണ്ടിറൻ

1. നമുക്ക്.

2. ഇതും ഒരു വാക്ക്. പക്ഷേ ചുടക്കം എന്നും ഇതു അടിയിൽ പേരുണ്ട്. കാക്ക
 ചുടക്കം പോലെ ഇതിലും മേലോട്ട് പൊന്തലും താഴലും വെട്ടലും തന്നെയാണു്. പക്ഷെ
 അധികം ഉയർന്നെന്നും ഭൂമിയിട്ട് അധികമേറും ആകാശത്തിൽ നില്ക്കുമെന്നും വ്യത്യസ്ത
 ഏതെ.

വാളൊണ്ടു് തന്നെ കൊത്തുന്നല്ലോ
 പട്ടാളക്കാരെയും കവകാരെയും
 ഒത്തൊൻ കൊത്തികൊല്ലുന്നല്ലോ !
 ആട്ടന്നു പിന്നെയും പൊപ്പെട്ടിറൻ
 കരിമലകൊട്ടെലും ചെല്ലുന്നല്ലോ.
 കരിമലകൊട്ടെലെ കുഞ്ഞിക്കുന്ന്
 ഓളെയൊരു കോട്ടെലൊ ചെല്ലുന്നെന്നരം
 തച്ചൊളി ഓമെന്ന കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 ഓന്നൊന്നു ഞെട്ടിറൻ പൊകുന്നല്ലോ
 കാക്കാരും കൊട്ടത്തുമ്പയി(ഴി)കൊണ്ടു്
 മുക്കാരും കൊട്ടകരികൽക്കൊട്ട
 1. പീറ്റാത്തൊങ്ങൊളം ഉയരമുണ്ടു്.
 കൊട്ടമതിലുകൾ നാലുപാടും
 പിന്നെയുംകണ്ടല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 കരിമലനാടുവാഴും കുഞ്ഞിക്കുന്ന്
 ഓളെ ഒരുകൊടിയും പറക്കുന്നല്ലോ.
 കോട്ടക്കുരുത്ത് കടന്നൊതെന്നൻ
 ഓരൊമുറിയിൽ കടന്നുചെന്നു്
 അപ്പൊളൊക്കണ്ടല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 നല്ലമുറിയൊന്നു കണ്ടൊതെന്നൻ
 ആമുറിയിലും കടന്നുചെന്നു.
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 മുറിയിൽകടന്നുണ്ട് നൊക്കുന്നെന്നരം
 കണ്ടല്ലോകണ്ണാലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ
 പൊഞ്ചുര കുട്ടിലതിട്ടൊണ്ടിറൻ,
 പട്ടിൻ കിടക്കയും വിരിച്ചൊണ്ടിറൻ,
 പട്ടുകിടക്കയിൽ വെച്ചൊണ്ടിറൻ,
 പട്ടിന്റെ പച്ചത്തലക്കുണിയും
 മരൊരുവെള്ളപ്പട്ടുകൊണ്ടു്
 കിടക്കയും നന്നായി വിരിച്ചിററുണ്ടു്.
 അതുതന്നെകണ്ടൊരു കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നൻ

1. പറഞ്ഞൊണ് എന്നും പറയാറുണ്ടു്. പണ്ണകുറഞ്ഞു് പട്ടിനെ ഉയരമുളിതെങ്ങു്.

2. തലക്കുണി = തലയണ, തലയണ എന്നും പറയേണ്ടു്. 'തലയണിക്കുതു
 തന്നെ കണ്ടു' നമ്പൂറൻ.

കുട്ടമ്മൽ ചെന്നങ്ങിരിക്കുന്നല്ലോ.
 അപ്പൊളോ കണ്ടല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുന്ന്
 കരിമലചാഴുന്ന കുഞ്ഞിക്കുന്ന്
 കോളങ്ങതല്ലെ പറയുന്നത്:—
 ആരാനി താരാൻ? വന്നോണ്ടത്?
 എൻറമുറിയിലും വന്നോണ്ടത്?
 അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 നീയൊന്നും കെട്ടില്ലെ കുഞ്ഞിക്കുന്ന്!
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഓനെ അറിയല്ലെ കുഞ്ഞിക്കുന്ന്!
 അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുന്ന്
 ഞാനൊ കൊതിച്ചൊണ്ടു നിന്നുട്ടിറുപ്പ്
 കോലൊരു മൂവാണ്ടല്ലെറയായി
 നീയിപ്പം(പ്പൊൾ) വന്നത് കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ!
 നന്നായി!നന്നായി! കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ!
 അതുതരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
 പറയുന്നണ്ടൊമെന കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ:—
 'എന്നാലൊ കരിമല കുഞ്ഞിക്കുന്ന്!
 2.വെത്തിലച്ചുരുട്ടെടൊ കുഞ്ഞിക്കുന്ന്'
 അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുന്ന്
 വെത്തിലച്ചുരുട്ടി തരമെണ്ടിക്കൽ³
 ഞാനിങ്ങെടുപ്പിച്ച കൊട്ടപ്പണി
 കൊട്ടപ്പണിയുമെ കാണവെന്നം.
 അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കൊട്ടപ്പണിയങ്ങ കാണുന്നല്ലോ.
 കൊട്ടപ്പണിയൊന്നാങ്ങ് കാണുന്നേരം
 കരിമലനാടുവാഴും കുഞ്ഞിക്കുന്ന്
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഒന്നെയങ്ങ് കല്ലറൊക്കുന്നല്ലോ.
 ഓനങ്ങ് കല്ലറൊൽ കീഞ്ഞെരത്ത്
 കല്ലറക്കുള്ളൊരു ഇരുമ്പുവാതിൽ

1. അറിയുകയില്ലെ?

2. പ്രണയസൂചന.

3. തന്റേണമെങ്കിൽ (ഭേദം)

കോളങ്ങച്ചിട്ട് പൂട്ടുന്നല്ലോ.
 അപ്പൊളൊതച്ചൊളി ഒതെന്നാനാൻ
 ഓനങ്ങ്പൊട്ടി കരയുന്നല്ലോ!
 അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന നെരത്താൻ
 കണ്ടൊച്ചെരിച്ചാപ്പൻ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
 ഓന്നൊപറഞ്ഞങ്ങിരിക്കുന്നല്ലോ.
 ഓനങ്ങ്വത്താനം അറിയുന്നല്ലോ.
 ഓന്നൊമനസ്സിൽ നിനക്കുന്നല്ലോ:—
 'അയ്യൊപടച്ചൊനെ! തമ്പുരാനെ!
 കുഞ്ഞുപ്രാതെന്നാരു തുണയില്ലാലൊ
 എന്താണവെണ്ടതു് തമ്പുരാനെ!
 വെടിവെച്ചാൽ കൊള്ളൊത്തുറുക്കവനം
 എൻറലൊതന്നുട്ട് കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 ഓനയിന്ന് കന്നിയങ്ങ് കൊല്ലെയുള്ള.
 എന്നുനിനച്ചു കരഞ്ഞുചാപ്പൻ.
 ആടുനാംതന്നെയത് പറയുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളിമെപ്പെലും ചെന്നചാപ്പൻ
 വത്താനംതന്നെ പറയുന്നല്ലോ:—
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ ഉണിച്ചിരുതമ്മെ
 വത്താനംകെട്ടിനൊ ഉണിച്ചിരുതമ്മെ!
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞുപ്രാതെനൻ
 കരിമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കുന്ന്
 ഓളൊരുകൊട്ടപ്പണിയൊ കാണാൻ
 ഓനങ്ങ് പൊയിട്ട് പെട്ടുപൊയി!
 കരിമലകൊട്ടവാണ കുഞ്ഞിക്കുന്ന്
 ഓനെയങ്ങ കല്ലറൊൽ പൂട്ടുട്ടല്ലോ!
 പിന്നെയുംകെടൊക്കണം ഉണിച്ചിരുതമ്മെ
 ഓൻറൊരുക്കുമെ തന്നെയൊന്ന്
 ഓനിങ്ങതെൻറല് തന്നുട്ടല്ലോ!
 അതുതന്നെകെട്ടൊരു ഉണിച്ചിരുതമ്മെ
 പൊട്ടിക്കരഞ്ഞല്ലോ ഉണിച്ചിരുതമ്മെ
 ഓളൊരുപായം എടുക്കുന്നല്ലോ.
 കോളങ്ങതന്നെ പറപ്പെട്ടല്ലോ.

നല്ലൊരുക്കൊട്ട എടുത്തവളും
 തലയിലുംതന്നെയത് വെക്കുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കഞ്ഞുപ്രതനൻ
 1കൊന്നൊളെ ആങ്ങു തന്നെയൊൻ
 കറൻറാരുക്കുമെ വാങ്ങിയവളും
 ആടുന്നതന്നെയത് വെക്കുന്നല്ലോ.
 കന്നടന്നൊളും പാഞ്ഞൊണ്ടിറൻ
 കറുങ്ങുതന്നെയത് വെക്കുന്നല്ലോ.
 കൂടയുംവെക്കുന്ന ചാപ്പനാൻ
 കരിമലകൊട്ടവാണ കുഞ്ഞിക്കുന്നി
 കറളും²കഴുപ്പണി എടുപ്പിക്കുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കഞ്ഞുപ്രതനൻ
 കറനെയങ്ങ് തൂക്കാനതു തന്നെയൊൻ
 കഴുപ്പണിനല്ലൊണം എടുപ്പിക്കുന്നല്ലോ.
 കൊട്ടപ്പടിക്കൊരു കാതംഭൂരെ
 കഴുവൊന്നതന്നെ പണിയുന്നല്ലോ.
 അങ്ങിനെകഴുപ്പണി എടുക്കുന്നരം
 വന്നിങ്ങ് കയറിയങ്ങൊരുകാത്തി
 കോട്ടെലുംതന്നെയത് ചെല്ലുന്നല്ലോ.
 അപ്പൊറുപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുന്നി:—
 എന്താണ് എന്താണ് കുറത്തിയൊട്
 എന്താണ് വന്നത് നീകാത്തി!
 അപ്പൊറുപറഞ്ഞല്ലോ കുറത്തിയാൻ
 ഞാനൊരു കുറത്തിയാ തമ്പുരാട്ടി!
 കൈനോക്കികൊളും പറയുമല്ലോ.
 എല്ലാംശരിക്കു പറയുമമ്മെ!
 അപ്പൊറുപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുന്നി:—
 'എല്ലാംശരിക്കു പറഞ്ഞൊണ്ടാല്
 നല്ലപുടയും തരുന്നതുണ്ട്,
 ഉണ്ണാനൊ ചൊറുതരുന്നതുണ്ട്,
 വെക്കാനരിയും തരുന്നതുണ്ട്,
 കയ്യിലൊകാശ്രം തരുന്നതുണ്ട്.'

1. കാൻ (അപൻ) കറളെ (അവളുടെ)

2. കഴുപ്പിനുള്ള പണി, കഴു = കൊല്ലാനുള്ള മരം.

അതുകൊണ്ട് കെറക്കുണം കൊറത്തിയൊട്
 ഉള്ളതേനീയൊ പറകവെണ്ടും.
 ഇല്ലാത്തകാളും പറഞ്ഞൊണ്ടാല്
 നിന്നെയതൊട്ടുമെ വെക്കുല്ലൊലൊ.
 അതുതന്നെകെട്ട കൊറത്തിയാൻ
 മണ്ടുകൈകൊണ്ടവർ വായുംപൊത്തി
 ചിത്തിരിത്തൂണും മറഞ്ഞുനിന്ന്
 പറയുന്നണ്ടൊമെന കുറത്തിയാൻ
 കന്നുകൂവുത്തൻ പറയുല്ലമ്മെ!
 എല്ലാം ശരിയായി പറയുത്തൊനെ
 അതുകൊണ്ടു തന്നെയൊണമ്മയൊട്
 കയ്യൊന്നുനീട്ടി തരികവെന്നും.
 കരിമലപാഴുന്ന കുഞ്ഞിക്കുന്നി
 കയ്യൊന്നു തന്നെയത് നീട്ടുന്നല്ലോ.
 അപ്പൊറുപറഞ്ഞല്ലോ കുറത്തിയാൻ
 കന്നിയൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
 കന്നുണ്ടു്കെറക്കുണം വലിയമ്മയൊട്
 കൊട്ടപ്പണിയത് കാണാനായി
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കഞ്ഞുപ്രതനൻ
 കറനിങ്ങ് കടന്നുങ്ങ് വന്നൊണ്ടിറൻ
 കറനെയങ്ങ് കല്ലരെൽ പൂട്ടിററുണ്ട്
 കറനിന്നിവിടത്തെ¹ കല്ലരെല്²
 കറനൊകിടന്നു വലഞ്ഞിററുണ്ട്.
 പിന്നെയും കെറക്കുണം വലിയമ്മയൊട്
 കറനെയതു നിങ്ങളൊ തൂക്കാനായി
 കൊട്ടക്കൊരുകാതം ഭൂരെയായി
 കഴുവിൻ പണിയും എടുത്തിററുണ്ട്.
 കറനെയത് തൂക്കീറൻ കൊല്ലുമുവെ
 കൊറത്തികഴിച്ചൊരു ചൊറവൻ
 തിന്നാനുംതന്നെയത് കൊടുക്കവെന്നും
 എന്നാലൊവലിയമ്മാ കെറക്കുവെന്നും.

1. ഇവിടുത്തെ.

2. കല്ലറയിൽ.

കാൻററാ¹വലിയൊരു തീരമല്ലോ.
 പിന്നെയുംകൊക്കണം വലിയമൊഴി
 ഞാനിങ്ങുകൊട്ടപ്പടി കീഞ്ഞൊണ്ടാലു
 നിങ്ങളുപടിയുണ്ടാക്കവെന്നും.
 കൊറത്തിപറഞ്ഞൊരു വാക്കുകെട്ട്
 കരിമലകൊട്ടവെന്നു കണ്ടതിക്കുന്നി
 കൊക്കുവലിയ തെളിച്ചമായി.
 ഓളുവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ:—
 ഒന്നുകൊക്കണം കൊറത്തിയൊടു
 നീയൊപറഞ്ഞത് നെർകൊറത്തി!
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കണ്ടെത്താതെനൻ
 കാനിന്നുകോട്ടെല വന്നൊണ്ടിറു
 കാനൊന്നാൻ കല്ലറൽ പൂട്ടിറുണ്ട്.
 കാൻററാരു അഹംമതി മറാവെന്നും.
 പിന്നെയുംകൊക്കട്ടെ കൊറത്തിയൊടു
 കാനെയൊട്ടും ഞാനൊ വിടുകയില്ല.
 കാനയങ്ങ് തൂക്കീറു കൊല്ലാനായി
 കൊട്ടപ്പടിക്കൊരു കാതാമുര
 കഴുവൊന്നുതന്നെയും നാട്ടിറുണ്ട്.
 അതുതരംവാക്കു കെട്ടെന്നും
 കൊറത്തിയതല്ല പറയുന്നതു:—
 'ഒന്നുകൊക്കണം വലിയമ്മയെ !
 ചൊറുമെതന്നെ തരികവെന്നും'
 അതുതന്നെകൊട്ടൊരു കണ്ടതിക്കുന്നി
 കുറത്തിക്കുചൊറു കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
 അപ്പൊറുപറഞ്ഞല്ലോ കുറത്തിയാൻ:—
 'ഒന്നുകൊക്കണം വലിയമ്മയെ !
 തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കണ്ടെത്താതെനൻ
 കാൻററാഹംമതി ചായെണ്ടിക്കൽ
 കൊറത്തിയാൻ ഞാൻ തിന്നചൊറുതന്നെ
 കാനൊവിളിച്ചു കൊടുക്കവെന്നും
 എന്നാലൊ² പത്രാസടുമല്ലോ.

1. വലിപ്പം—വലിമുക്ക് പെരുമയുടെ സഹോദരത്വമുണ്ട്.

2. അഹംഭാവം, പൊങ്ങച്ചം.

ഇതുകൊണ്ട് സാധാരണ മുഹമ്മദിയൻ്റെ തെക്കുകെട്ടെന്തിലും മറ്റും ഉപയോഗി

അതുതന്നെ കൊട്ടൊരു കണ്ടതിക്കുന്നി
 കൊറത്തിനെതന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലോ
 തച്ചൊളി മെപ്പെലെ ഉണിച്ചിമയാൻ
 ഓളുകുറത്തിൻറ ചമയെടുത്തു
 ഓളല്ല കൊട്ടെലു വന്നൊണ്ടത് !
 ഓളങ്ങുറുക്കു മടിയിന്നാൻ
 മെല്ലെ എടുത്തൊളു ചൊററിൽവെച്ചു
 ഒത്തൊന്നെ കല്ലെറൊന്നു¹ വിട്ടൊണ്ടൊര
 ഓളല്ല ചൊറുകൊടുക്കുന്നതു
 ഒത്തൊന്നു കണ്ണാലെകണ്ടെത്തു
 ഉണിച്ചിറുഎന്നൊൻ കണ്ടൊത്തു
 ചൊറങ്ങു വാങ്ങിറു തിന്നുന്നല്ലോ.
 ചൊററിലുറുക്കു കണ്ടെത്തു
 ഉറുക്കു അരയിലും കെട്ടുന്നല്ലോ.
 ചൊറങ്ങു തിന്നിറു തീന്നൊണ്ടൊര
 ഉറുമിവലിച്ചു ഞെടുത്തൊത്തൊൻ
 കന്നീനെതന്നെയും കൊല്ലുന്നല്ലോ.
 കരിമലവാണൊരു കണ്ടതിക്കുന്നി
 ഓളംമരിച്ചു വീഴുന്നല്ലോ.
 കഴുപ്പണി എടുത്തൊരു കൂട്ടക്കാര
 ഒത്തൊൻ കൊത്തി ഒരുക്കുന്നല്ലോ.
 ആടുന്നും തച്ചൊളി കണ്ടെത്താതെനൻ
 കരിമലവാണുള്ള കണ്ടതിക്കുന്നി
 ഓളങ്ങുച്ചു വെച്ചിറുറുള്ള
 പൊന്നും പണവും വെള്ളിയാൻ
 പിന്നെയും മറ്റുള്ള സാധനങ്ങൾ
 ഒക്കെഎടുപ്പിച്ചു പൊരുതുന്നല്ലോ.
 തച്ചൊളിമെപ്പെലും ചെന്നവർ
 വത്താനും ഒക്കെ പറഞ്ഞൊത്തൊൻ
 എല്ലാറും സുഖമായി കൂടുന്നല്ലോ.

1. കല്ലറയിൽനിന്നു.

അനുബന്ധം—വി.

ഒന്നാം ഭാഗം.

പേജ് 58.

കേരളത്തിലെ പയറുമുദ്രകാരമുള്ള പതിനെട്ടുകൾ ഇവതന്നെയാണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒത്തേൻ പൊന്നാനിക്ക് പയററ് പരിക്കുവാൻ പോകുമ്പോൾ തനിക്ക് അഭ്യസിക്കേണ്ട വിദ്യകൾ ഇന്നുവയാണെന്ന് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്:—

കാതിരം, മൊറപയററ്, തട്ട്,
വാളുവലിയം, പരിചത്തട്ടം,
അന്നക്കരണവും, കുന്തകുത്തും,
തോട്ടിവലിയം, തടവും, തിടും,
ചാട്ടുകയറവും, മമ്മക്കെയും,
മാറിത്തടവു, മകാശപ്പൊയ്ത്തും,
കുന്നമ്പടയും, നിലമ്പടയും,
തൂശിക്കരണവും, തുള്ളിപ്പൊയ്ത്തും.

ഈ വിവരണത്തിലും പതിനെട്ടെണ്ണം കാണുന്നുണ്ടെന്നും, കാതിരം രണ്ടിലും പൊതുവായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഓക്കേണ്ടതാണ്.

രണ്ടാം ഭാഗം.

പേജ് 6.

വായയില, = ഇത് പായില (പായയിൽ) എന്നായിരിക്കണം. ശവം പായിലിട്ടു കെട്ടുന്നസമ്പ്രദായമുണ്ട്.

പേജ് 33.

ആമാട, താലിയം കോമണിയും
കൈതൊക്കടവനും, ചെക്കിമാല,
മുച്ചിറപൊയ്യും, മുടിമാലയും,
നിറമാലപ്പട്ട ഉണ്ടമ്മാമ.

ആമാട = ഒരുകാലത്തു ഇത് ഒരു പൊൻനാണുമാണിരുന്നു. അതിനേൽ കുറിവെച്ച് കുറയെണ്ണം ചരടിനേൽ കോത്ത് ഒരു കണ്ണാ ഭരണമായി പിന്നീട് ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

കോമണി = കോക്കുന്ന മണി.
കൈതോക്കടവൻ = ആഭരണവിശേഷം.
ചെക്കിമാല = തെച്ചിമാല (ആഭരണം)

മുച്ചിറപ്പുവ് = മുച്ചിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള ആഭരണം. നെറുകിൽ മുടികെട്ടി അതിനേലാണ് ഇത് ധരിക്കാറുള്ളത്.

മുടിമാല = ഒരുതരം ശിരോഭൂഷണം.

നിറമാലപ്പട്ട് = നിറവിശേഷമുള്ള മേത്തരം പട്ട്. ഇതിന്റെ അധി കഭോഗവും പൊൻനിറമാകയാൽ വളരെ വിലപിടിച്ചതാണ്.

പേജ്—73, 74, 75, 78.

ഉമ്മം, ചെണ്ട } വാളിനുള്ള പണ്ടത്തെ അലങ്കാരങ്ങളാണ്.
കൈപ്പടത്തണ്ട് ചരട് }

ഉമ്മം = അലങ്കാരമായി തൂക്കുന്ന സാധനം (തൊങ്കൽ) പണ്ട് വാളിന് സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

ചെണ്ട = നൂലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഉരുണ്ടസാധനം (പൊട്ടപ്പ്).

കൈപ്പടത്തണ്ട് ചരട് = വാൾപിടിയിനേൽ തൂക്കുന്ന ചരട്.

പുറം—103.

പുല്ലുരി = പുല്ലുരിഷഴ എന്നൊരു കണ്ണാഭരണമുണ്ട്. അതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കണം. പുല്ലുരികൊണ്ടും, വരായൻ (വരാഹൻ) കൊണ്ടും, നിറനാഴി വെച്ചതായിട്ടാണല്ലോ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സാധാരണ നെല്ലും അരിയും ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്ത് പൊന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ തറവാടിന്റെ ഐശ്വര്യസമൃദ്ധി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അരിയുംനരിച്ച് = മംഗളകർമ്മങ്ങൾക്ക് അരി ശിരസ്സിലിടുന്ന പതിവുണ്ട്. അതായിരിക്കണം ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. രാജാക്കന്മാർക്ക് അരിയിട്ടുപാഴ്ചയേണമല്ലോ. പിറന്നാൾദിവസം ഉണ്ണാനിരിക്കുമ്പോൾ പിറന്നാൾകാരന്റെ തലയിൽ അരിയിടുന്ന സമ്പ്രദായം ചിലദിക്കിലുണ്ട്.

പേജ് 68.

തൊട്ടോയം കിണ്ടി = ഒരുതരം കിണ്ടി. മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കിണ്ടിയാണെന്നു ചിലർ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു?

അനുബന്ധം—ബി.

പദം നൂ ക്രമണിക.

രണ്ടാം ഭാഗം.

P.		P.
അങ്കം=രണ്ടുപേർ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം. ലക്ഷണയായി അനന്തം എന്ന അത്ഥത്തിലും ഉപയോഗമുണ്ട്.	111	ഇനിക്കു=നിനക്കു (ദേശ്യം). 7
അമരേത്തു് = അമൃതേത്തു് = രാജാക്കന്മാരുടെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ഉപചാരവാക്ക്.	92	ഇപ്പം=ഇപ്പോൾ (ദേശ്യം). 4
അമ്മാർ = അമ്മ (സ്ത്രീ) - ഉപചാരമായി 'അർ' എന്ന ബഹുവചനപ്രത്യയം ചേർത്തിരിക്കുന്നു.	97	ഇരവു്=ഇരക്കുക എന്ന ക്രിയയിൽനിന്നുണ്ടായ നാമരൂപം.
അത്തുരം = അട്ടുരം; അത്രത്തോളം.	24	കടം എന്നത്ഥം. 39
അന്തിമൊന്തി ആകുക=സന്ധ്യമയങ്ങുക (നാടോടിഭാഷ).	84	ഇഴറു്=പ്രസവം. 105
അരിക്കിനാവു് = അപൂർവ്വമായ സ്വപ്നം.	121	ഇഴു്=ഇഴുകില. 87
അലമുറ = നിലവിളി.	110	ഉക്കെപ്പു്=കൈക്കപ്പു്. 129
അറവുല (ദേശ്യം)=അറുകൊല=ഭയങ്കരമായ മരണം.	35	ഉമ്മം=അലങ്കാരം, ഒരുക്കം (?). 97
ആശകൊതി=ഒരേ അത്ഥത്തിൽ രണ്ടുവാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നുദാഹരണം. വൈക്കിടാക്കുട്ടി, സേനപട, (ഇരവി കുട്ടിപ്പിള്ള പാട്ട്) ഇത്രാടി പ്രയോഗങ്ങൾ നോക്കുക.	93	ഉമ്മു=മാപ്പിച്ചസ്ത്രീ. 144
ഇച്ചിരി = ഇത്തിരി = കുറച്ചു (ദേശ്യം).	116	ഉലാതിരിപട്ടന്മാർ=പട്ടന്മാരുടെ ഒരുവകഭേദം. 9
ഇത്തു് = നീതു്.	132	ഉ(ഇ)റുക്കു് = അരയിൽകെട്ടുന്ന രക്ഷ 69
		ഉറുമി=ഒരുതരം വാൾ. 4,75
		ഉഴു്=കാഴ്ച; പരമാത്ഥം. 38
		ഉഴയി=അയ്യോ (ദേശ്യം). 119,136
		ഉഴുവം=ഉഴുവം (ദേശ്യം). 95
		ഉഴുവൊറുക്കൽ = ഒരുതരത്തിലുള്ള പുടവമുറി-വലിയ ആഘോഷം ഒന്നുംകൂടാതെ അത്രാവശ്യം ബന്ധുക്കളും അച്ഛനമ്മമാരും മാത്രം അറിഞ്ഞു ചെയ്യുന്ന വിവാഹമാണിതു്.
		ഇതു വടക്കെ മലയാളത്തിലെ നായന്മാരുടെ ഇടയിലാണ് നടപ്പു്. 15
		എകരം=ഉയരം (ദേശ്യം). 166
		എന്തിറു്=എന്തുകൊണ്ടു്. 44

P.
എന്നും=ഇനിയും (ദേശ്യം). ഇ
തിൽ 'ന്ന' എന്നത് ഉച്ചരി
ക്കുന്നത് താലവ്യമായിട്ടാണ്. 43
ഒപ്പം=ഒപ്പം. 19,35
ലേഖിലമുറി = രാജാക്കന്മാരുടെ
വിവാഹത്തിനുള്ള പേര്. 96,109
ഒഴിക്കുക=ഉപേക്ഷിക്കുക. 4
കാമന = ഈ വാക്കു താല്പര്യം
കാണിക്കേണ്ടിയിട്ടുള്ളതല്ല പ്ര
യോഗിക്കുന്നതു ക റ ണ റ ഓ.
വീരന്മാരെല്ലാം കാമനത്തം
കൂടാതെ കഴികയില്ല. 147
കാണത്തരവ്=കാണപ്പടവ. 4
കാലക്കൊട്ടാശാരം = കേരളത്തോ
ടു കൂടി ബഹുമാനിക്കൽ. 46
കാളി=ബഹുമാനപുരസ്സരം ചെ
യുന്ന സംബോധന. 56,74,89,90
കണ്ടി = കരളവ് (ഒരു കണ്ടി
പ്പറമ്പ്) ചിലദിക്കിൽ ഇ
തൊരു തൂക്കമാണ് (ഒരു
കണ്ടിമരം). 72
കവറക്കം=കവ (വ) റിനുള്ളി
ലടക്കം. കബർ (ശവക്കല്ലറ)
അടക്കം=മറച്ചെടുത്ത. കബർ
അറബിഭാഷയാണ്. 145
കറിത്തേങ്ങ=കറിയുള്ളതേങ്ങ. 88
കളസരം=വിനോദം - ചിരം.
കളസരംവീട് = ചിരത്തി
നുള്ള വീട്. 96
കഴിക്കുക=അഴിക്കുക. 98
കഴ്=പുരാതനകാലത്തു വധശി
ക്ഷ അർപ്പിക്കുന്നവരെ കൊ
ല്ലാനുള്ള കരുവകരണം. 83
കഴുതട്ടുക=കഴുവിന്മേൽ ഇടുക. 89

P.
കാക്കച്ചവട് = കരടവ്-വെട്ടെ
ന്നു മേൽപ്പോട്ടെക്കു പൊതു
കയും, ഉടനെ താഴുകയും അ
തോടുകൂടി വെട്ടുകയും ചെയ്യ
കയാണു് ഈ അടവിന്റെ
സ്വഭാവം. 72,168
കിടാവ് = കുട്ടി. 39
കിടിലം വിറയ്ക്കുക = ദേഷ്യം
കൊണ്ടു വിറയ്ക്കുക. 125
കീയുക=ഇറങ്ങുക-(ദേശ്യം),
1,76,119
കുന്യാലപ്പട്ട് = പൂടവമുറിക്കു്
കൊടുക്കുന്ന പട്ട്. 15
കൂറു് = ശബ്ദം. 106,135
കെരട്ടുപടവ് = കിണറ്റിന്റെ
പടവ്. 16
കേളിതം = ജനസംസാരം 89,137
കൊമ്പ്=തൂടർമല; കൊടുമുടി. 11
കൊയമീൻ = കൊഴുകൊഴു എ
ന്ന തരത്തിലുള്ള മീൻ. 85
ചരയി (തി) ക്കുക = സൂക്ഷി
ക്കുക. 167
ചാടുക = എറിയുക (ദേശ്യം).
6,72,113
ചിത്തിരത്തുണ്ണ്=ചിത്രത്തുണ്ണ്=
ഉമ്മറത്തു ഭംഗിയിലുണ്ടാക്കി
യിട്ടുള്ള തുണ്ണ്. 4
ചെക്കിപ്പ്=തെച്ചിപ്പ് (ദേശ്യം). 165
ചേളാട്ടി = കുരുമുളക് അളക്കു
നുള്ള പട്ടി (തോൽസഞ്ചി) 85
ചോലത്തല = ചോലപോലെ
യുള്ള തലമുടി - ഇടതിങ്ങി
ധാരാളം വളർന്നിട്ടുള്ള നീണ്ട
തലമുടി എന്നർത്ഥം. 19

P.
ജോനകർ=ആദ്യം ഇതു ജൈന
ന്മാരെ കുറിക്കുന്നതായിരിക്കാം
നിയ്യുണ്ടു്. പിന്നീടു മഹമ്മ
ദീയനെന്ന അർത്ഥത്തിലായി.
ബെലുൻ,സായ്പ് എന്നീ
വാക്കുകൾക്കു വന്നിട്ടുള്ള അ
ർത്ഥപ്രത്യാസം നോക്കുക 54
തമല്ല = കരടവ്. 48
തരവോല = തരവ് + കാല =
കല്പന (ഉത്തരവ്). 11
തയ്ക്കുക = തല്ലുക. 51
തയയ്ക്കുക = അരയ്ക്കുക, തേയുക. 68
തലക്കാണി = തലയണ, തല
യാണി എന്നും പറയാറുണ്ടു്.
'തലയാണിക്കുതുതന്നെ കണ
ക്കു' (നമ്പ്യാർ). 171
തറയ്ക്കുക=മുറിക്കുക, അരിയുക. 19
തിരുത്തുണി = തിരിത്തുണി =
തിരിതിരയ്ക്കാനുള്ള തുണി. 5
തിര=കാവുകളിൽ നടത്താറുള്ള
ഒരുതരം ആഘോഷത്തിന്റെ
പേര്. 29
തുയ്യം=ചീന്ത്, തുവ്വ്. 128
തുറക്കു് = ഒരുതരം രക്ഷ. 168
തുളുക=ചാടുക (ദേശ്യം). 51,167
തെണ്ട = പിരിവ്. 43
തേമ്പണ്ട = തേനീച്ചയാണെന്നു
തോന്നുന്നു. 49
നഞ്ച് = വിഷമെന്ന് പ്രസിദ്ധ
മായ അർത്ഥം; മദം, ഉന്മേഷം. 50
നയപ്പ്=ക്ഷീണം, അധ്വാനം. 105
നാഗവടം=ഒരു ആരോണവിശേഷം.
പാമ്പിന്റെ പടത്തി

P.
ന്റെ ആകൃതിലായതുകൊ
ണ്ടു് ഈ പേര് വന്നതാണു്. 27
നാടുമതിച്ചവർ = നാട്ടിലെല്ലാ
വരും ബഹുമാനിക്കുന്നവർ.
മതിക്കുക = ബഹുമാനിക്കുക. 97
നായനാർ-തലവൻ, യജമാനൻ. 13
നാരായണം = ഏഴുത്താണിയുടെ
രൂപവകദേശം. 143
നീരാട്ട്=നീരാടൽ, രാജാക്കന്മാ
രുടെ കുളിക്കുള്ള ആചാര
വാക്ക്. 92
നെകിൽ } നിഴൽ. 121
നികൽ }
നെല്ലുത്തുംകൂട = നെല്ലുകത്തുന്ന
സ്ഥലം. 98
പത്രാസ് = അഹംഭാവം; പൊ
ങ്ങച്ചം. ഈ വാക്കു സാധാര
ണ മഹമ്മദീയരാണ് തെ
ക്കെ മലബാറിലും മറ്റും ഉപ
യോഗിക്കുന്നതു്. 176
പടച്ചവൻ=സ്രഷ്ടാവ്; ഈശ്വ
രൻ. പടയ്ക്കുക = സ്രഷ്ടിക്കുക
എന്ന ക്രിയയിൽനിന്നുണ്ടാ
യ നാമരൂപം. 56,62
പടല = ചീപ്പ്. 79
പടിഞ്ഞാററി = നാലുപുരയുടെ
പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തിനുള്ള
പേര്. 47
പണിക്കന്മാർ = കുളരിപ്പയാറു്
അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന ആശാ
ന്മാരുടെസ്ഥാനപ്പേരാനിതു്,
സാമൂതിരിയുടെ കൂടെ വയാ
പ്പണിക്കന്മാർ എന്നൊരു വ
ക്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 85

P.	P.
പണം=കേനാണു; വെള്ളിപ്പണവും, പൊൻപണവും ഉണ്ട്. കേരളത്തിലെ കാരോ രാജാക്കന്മാരും കാരോ തരത്തിലുള്ള പണം അടിപ്പിച്ചിരുന്നു. സാമൂതിരി പീരരായൻ പൊൻപണം (1ക=4 പണം). തിരുവിതാംകൂർ - അനന്തരായൻ പൊൻപണം (1ക=4പണം) വെള്ളിപ്പണം 1കക്ക് 5ആണ്. പുതിയ പീരരായൻ=1 കക്ക് 3½ പണം ഇതിന്നുപുറമെ രാശിപ്പണം എന്നൊന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതാണ് അധികം പഴക്കമുള്ളത്. 33	പറന്തകം = കരിമ്പനയുടേയോ തെങ്ങിന്റെയോ കറലത്തുണ്ട്. 17
പയിക്കുക = പശിക്കുക = വിശക്കുക. 114	പായുരം=നേരംപോക്കു സംസാരം, ആവലാതി. 22
പയിറാടി=പതിറാടി, ഉച്ചതിരിഞ്ഞു നിശ്ചിത പത്തടിനീളമാകുന്നസമയം. 14	പീററത്തെണ്ണ് = വണ്ണക്കുറഞ്ഞു വളരെ ഉയരമുള്ളതെണ്ണ്. 171
പരുന്തിൻചുവട് = ഇതും ഒരു പാണ്ഡാണ്. പരുന്തു ചടക്കം എന്നും ഈ അടവിനു പേരുണ്ട്. കാക്കച്ചടക്കംപോലെ ഇതിലും മേൽപ്പോട്ടു പറന്തലും താഴലും വെട്ടലും തന്നെയാണ്. പക്ഷേ അധികം ഉയരമെന്നും ഭൂമിയിട്ട് അധികംനേരം നിലച്ചുമെന്നും വ്യത്യാസമുണ്ട്. 170	പുലിനഖം = ഒരു കണ്ണാളുരണ വിശേഷം - ആകൃതി പുലിനഖംപോലെ ഇരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് ഈ പേര് ഉണ്ടായതായിരിക്കണം. 27
പാട്=മേലധികാരം സമ്മതിച്ചു കൊണ്ടുള്ള പാട്ടം. 9	പുല്ല = വെളുപ്പ്, (പുല്ലെരുത്ത് = വെളുത്തകാള എന്നു നോക്കുക.) 'പിററന്നുപുല്ല പുലന്റേരത്ത്.' മഞ്ഞനിറത്തിലുള്ള കന്നുകാലിക്കും പറയാറുണ്ട്—Dr. Gundert. 15,67
	പുറപ്പാട് = ഭൂമി കയ്യടക്കവെക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശപ്പണം. വിളവിൽ നിന്ന് ജന്മിക്ക് പണമായോ ചമയമായോ കൊടുക്കുന്ന പാട്ടം. 142
	പൂമന്തിരി (പൂമന്തി) = പലനിറമുള്ള ഒരുതരംപുല്ലുപായ, 86,107
	പൂതി=ആഗ്രഹം. 27
	പൂരണം = മുടികനറുപ്പിക്കുവാൻ കെട്ടുന്ന കൃത്രിമമുടി. 42
	പൈതൽ=കുട്ടി, അധികംപ്രായമാവാത്തവൻ; പൈതൽ എന്ന പേര് ഉത്തരകേരളത്തിൽ സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും സാധാരണയാണ്. 41
	പൊങ്ങച്ചം = അഹംഭാവം. 28
	പൊന്തണ്ട = ഒരുതരംവള. 131

P.	P.
പൊന്നെണ്ണ = വാഴയിൽ ഒരു വകഭേദം: 79	മിഞ്ചം=ഇതിന്റെ പൂണ്ണരൂപം മിഞ്ചാമ്പരം അല്ലെങ്കിൽ മിഞ്ചാമ്പരം എന്നതായിരിക്കണം. മിഞ്ചാമ്പരം=പ്രാന്ത. 73,156
പൊയ്ത്തൂ = ഒരുതരം ദാമ്പത്യലം. രണ്ടുസംഘക്കാർ തമ്മിൽചെയ്യുന്ന യുദ്ധത്തിനും പൊയ്ത്തൂ എന്നു പറയാറുണ്ട്. 46,74,91	മീട്ട് = മുഖം. 133
പൊയ്യുക=യുദ്ധംചെയ്യുക (സങ്കേതികപദം) (ഈ ക്രിയയുടെ നാമരൂപമാണ് പൊയ്ക്ക). 60	മുണ്ടേയൻ = മുണ്ടകം എന്നും ചിലദിക്കിൽ പറയാറുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ വിളയുടെപേര് 9
പൊരുത്തം = ഇണക്കം; ആശിർവാദം. 52	മെയ്തരം=കാമനത്തവും ബഹുമാന്യത്വവും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ദേശ്യപദം. 35
പൊരുത്തം = പോര്. പൊരുതുക എന്ന ക്രിയയിൽനിന്ന് പൊരുത്തം എന്ന നാമമുണ്ടാക്കിയതാണ്. 'തന്നിക്കാരം പൊരുത്തം' എന്നപദം നോക്കുക. 159	യോഗവിധി = തലയിലെഴുത്ത് കരേണത്തത്തിലുള്ള രണ്ടുവാക്കുകൾ കേന്ദ്രിച്ചു പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് മറ്റൊരുഭാഗമാണ്. 88
പോയേരെ = പോയതിന്റെ ശേഷം. 106	വരത്തം-വരുത്തം= സങ്കോചം; സുഖമില്ലായ്മ. 96
പോറുക = രക്ഷിക്കുക-കിടത്തി സ്തംഭിക്കുക. 127	വലിമ = വലിപ്പം. വലിമക്കു പെരുമയുടെ സമോദരത്വമുണ്ട്. 176
പോളി='കാളി'യെപ്പോലെ ബഹുമാനസൂചകം. 140	വാരം = ഒരുതരം പാട്ടം. മിച്ചവാരം എന്നപദം നോക്കുക. വാരമെന്നത് എല്ലാ തരം പാട്ടത്തിനും പൊതുവേയുള്ള പേരായിട്ടും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. 146
ബന്ധുരം = മനോഹരമായ ശബ്ദം. ബന്ധുരം എന്നപദം നീട്ടിയതായിരിക്കണം. 107	വാഴുന്നവർ=കേരസ്ഥാനി. പണ്ടു താക്കൂട്ടത്തിന്റെ തലവനായിരുന്നു. 3,162
മയ്യത്തു്=ശവം (അറബി) കവറടക്കത്തിന് തെയ്യറാക്കിട്ടുള്ള ശവം. 145	വിലക്കുക = മുടക്കുക. 31
	വെയിക്ക=വെയിക്ക=കുഴിക്കുക; ഉണ്ണുക (തുകു). 91

ശുദ്ധീകരണം

(കന്നട ഭാഗം.)

ഭാഗം.	വരി.	അബലം.	സുബലം.
1.	9	പശ്ചാത്താപത്തിനും	പശ്ചാത്താപത്തിനും.
5.	28	അതനില്ലെന്ന്	അതിനില്ലെന്ന്.
6.	3	അന്യനത	അന്യനത.
15.	17	ഉണ്ടായിരുന്നതായി	ഉണ്ടായിരുന്നതായി.
29.	28	ബ്രഹ്മനള	ബ്രഹ്മനള.
32.	31	അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി	അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി [കണ്ണപ്പണ്ണിയൊരുമിച്ചു].
38.	30	ചമയത്തോടുകൂടി	ചമയത്തോടുകൂടി.
39.	11	വളോപ്പലയൻ	വളോപ്പലയൻ
41.	32	താവട്ടമ്മ	താവട്ടമ്മ.
„	32	വ്രതമനുഷ്ടിച്ചിരിക്ക	വ്രതമനുഷ്ടിച്ചിരിക്ക.
46.	18	പിടി	പടി.
47.	10	പെടി	പേടി.
„	34	പാടികൾ	പാടികൾ.
48.	3	മയ്യോട്	മെയ്യോട്.
49.	9	ബഹുഭാര്യത്വം	ബഹുഭാര്യത്വം.
„	10	അനുഷ്ടിക്കുന്ന	അനുഷ്ടിക്കുന്ന.
50.	Foot Note	മലബാറിലെ	മലബാറിലെ.
54.	8	ജ്യേഷ്ഠൻ	ജ്യേഷ്ഠൻ.
65.	10	അദ്ധ്യക്ഷൻ	അദ്ധ്യക്ഷൻ.
69.	25	പരിഞ്ഞോളുന്ന	പരിഞ്ഞോളുന്ന.
70.	20	ജ്യേഷ്ഠത്തി	ജ്യേഷ്ഠത്തി.
71.	11	സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ	സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ.
75.	9	കൊല്ലുകയോ	കൊല്ലുകയോ.

ഭാഗം.	വരി.	അബലം.	സബലം.
79.	10	പുത്തരം	പുത്തരം.
„	22	„	„
84.	13	പ്രചോദയേൽ	പ്രചോദയം.
87.	29	സൂര്യനം	സൂര്യൻ.
90.	25	ചെന്നവെണ്ണം	ചെന്നവെണ്ണം.
96.	Foot Note	നളികം	നളികം.
105.	10	അനുഷ്ടിപ്പുന്നു	അനുഷ്ടിപ്പുന്നു.
106.	16	വധുഗൃഹം	വധുഗൃഹം.
110.	25	അങ്ങയയിലുള്ള	അങ്ങയയിലുള്ള.

(രണ്ടാം ഭാഗം)

ഭാഗം.	വരി.	അബലം.	സബലം.
12.	Foot Note	ഉറസിവി	ഉറസവി.
46.	„	നാലുമാത്ര	നാലക്ഷരം.
53.	„	പുരുഷപ്രത്യയമായ 'ൻ'	പുരുഷപ്രത്യയമായ 'അൻ'
93.	„	കണ്ടിട്ടില്ലെന്നത്	കണ്ടിട്ടില്ലെന്നത്.
97.	„	ഉപചാരമായി 'ആർ'	ഉപചാരമായി 'അർ'
98.	„	ഇഴുവ വീരനാർ	വീരനാർ.
102.	19	കെട്ടു	കേട്ടുള്ള.
130.	Foot Note	കരിയവ വീരനാൻ	കരിവീരനാൻ.
146.	„	വാരമെന്നുള്ള	വാരമെന്നുള്ള പദം.
150.	„	കെട്ടിയിട്ടായിരുന്നു	കെട്ടിയിട്ടായിരുന്നു.
152.	20	പറയുന്നല്ലെ	പറയുന്നല്ലെ.
153.	Foot Note	ഭാഗം നോക്കുക	ഭാഗം നോക്കുക.
„	„	ശേഷിക്കയില്ല	ശേഷിക്കയില്ല.
165.	„	ചീനപ്പാട്ട്	ചീനപ്പാട്ട്.
176.	22	ഒന്നു കേൾക്കേണം	ഒന്നു കേൾക്കേണം.